„*Dar mai întâi El trebuie să sufere multe și să fie lepădat de neamul acesta.*”
(Luc: 17.25.)

*

„***De aceea M-am mâniat pe neamul acesta și am zis: Pururea ei rătăcesc cu inima și căile Mele nu le-au cunoscut,***

Că M-am jurat în mânia Mea: "Nu vor intra întru odihna Mea!".” (Evrei: 3/10-11.)

*

„***Ce se putea face pentru via mea și n-am făcut eu? Pentru ce atunci când nădăjduiam să-mi rodească struguri, mi-a rodit aguridă?***

Acum vă voi face să știți cum mă voi purta cu via mea: Strica-voi gardul ei și ea va fi pustiită, dărâma-voi zidul ei și va fi călcată în picioare.” (Isaia: 5/4-5.)

*

„***Bucură-te și te veselește, fiica Sionului, căci iată Eu vin să locuiesc în mijlocul tău", zice Domnul.***

„Și multe neamuri se vor alipi de Domnul în ziua aceea și Îmi vor fi Mie popor și voi locui în mijlocul tău, ca să știi că Domnul Savaot m-a trimis la tine.

Și va lua Domnul ca moștenire a Sa pe Iuda, în țara cea sfântă, și **va alege încă o dată Ierusalimul.**

Să tacă tot trupul înaintea Domnului, căci El S-a ridicat din locașul Său cel sfânt".
(Zaharia: 2/14-17.)

*

Se va vesti Domnului neamul ce va să vină. Și vor vesti dreptatea Lui poporului ce se va naște și ce a făcut Domnul. (Psalmi: 21/36.)

*

„***Să știți, deci, că cei ce sunt din credință, aceștia sunt fii ai lui Avraam.***” (Gal: 3/7.)

*

„***Adică: Nu copiii trupului sunt copii ai lui Dumnezeu, ci fiii făgăduinței se socotesc urmași.***” (Rom: 9/8.)

*

„***Precum zice El și la Osea: "Chema-voi poporul Meu pe cel ce nu este poporul Meu, și*** *(țară)* ***iubită pe cea care nu era*** *(țară)* ***iubită;***

Și va fi în locul unde li s-a zis lor: Nu voi sunteți poporul Meu - acolo se vor chema fii ai Dumnezeului Celui viu".” (Rom: 9/25-26.)

*

„***Dar zic: Nu cumva Israel n-a înțeles? Moise spune cel dintâi: "Voi întărâta râvna voastră prin cel ce nu este poporul (Meu) și voi ațâța mânia voastră cu un popor nepriceput".***” (Rom: 10/19.)

*

„***De aceea vă spun că împărăția lui Dumnezeu se va lua de la voi și se va da*** **neamului** ***care va face roadele ei.***” (Mat: 21/43.)

*

„***Cel ce are poruncile Mele și le păzește, acela este care Mă iubește; iar cel ce Mă iubește pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu și-l voi iubi și Eu și Mă voi arăta lui.”*** (Ioan: 14/21)

*

„***Tot așa și Hristos, după ce a fost adus o dată jertfă, ca să ridice păcatele multora, a doua oară fără de păcat Se va arăta celor ce cu stăruință Îl așteaptă spre mântuire.***”

(Evrei: 9/28)

*

În ziua aceea se va cânta cântarea aceasta în pământul lui Iuda: "Avem o cetate întărită. Domnul ne vine într-ajutor cu ziduri și întărituri.

Deschideți porțile, ca să intre un neam drept care păzește credincioșia! (Isaia: 26/1-2.)

*

„***Pentru că făptura așteaptă cu nerăbdare descoperirea fiilor lui Dumnezeu.***” (Rom: 8/19.)

*

„***Deci luați aminte să nu vină peste voi ceea ce s-a zis în prooroci: Vedeți, îngâmfaților, mirați-vă și pieriți, că Eu lucrez un lucru, în zilele voastre, un lucru pe care nu-l veți crede, dacă vă va spune cineva.***” (Fapte: 13/40-41.)

*

„***De vrea cineva să facă voia Lui, va cunoaște despre învățătura aceasta dacă este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine Însumi.***” (Ioan: 7/17.)

*

„***Iată, cortul lui Dumnezeu este între oameni***” (Apocalipsa: 21/3.)

Romania – Noul Ierusalim – Noul Canaan

Cuvântul lui Dumnezeu în și pentru România

Selecție de texte din Cuvântul lui Dumnezeu.

«Cine voiește să facă voia Mea, acela va înțelege cuvântul acesta că este de la Dumnezeu, și Mă va vedea pe Mine în cuvântul acesta».

***

... O, copilașii Mei iubiți și trudiți! Vă plac aceste plaiuri? Vă plac acești munți? O, parcă ar fi munții Sionului! O, țărișoară mică, dar frumoasă, țărișoară împilată, Maica Mea te-a ales să fii grădina sa, și de aceea te voi pieptăna de toată mătreața ta. **O, Românie, Românie, care ești plină de bogăție, am să te scutur și am să fac curat în tine**, pentru că am multe moaște de sfinți în vatra ta.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 15-08-1956

***

... Fericită țara și fericit poporul și fericiți sunt toți nemuritorii care trăiesc prin poporul român, căci se vor bucura cu toții de mila lui Dumnezeu pentru poporul român pe care a vrut bunul Dumnezeu să-l aleagă dintre popoare, poporul cel mai umilit, crunt încercat de vitregia celor puternici, exploatat, amenințat, invadat, torturat, vândut și cumpărat la fiecare război, pildă de asemănare a unui popor primitor în care din aproape fiecare neam i s-a putut alătura și viețui, înfățișând măreție plăcută și fiind făcut ca să fie pildă de contopire

universală într-un singur popor, cu o dreaptă și sfântă credință, fiind cel mai ridicat popor din lume, spre a oferi găzduire tuturor popoarelor de pe fața pământului.

... Așa cum a ales Mântuitorul pe iubiții Săi apostoli din Galileea, cea mai de seamă provincie din acea vreme cu cea mai dârză credință care strălucește în adevăr și astăzi, **așa a ales poporul român și țara română ca să fie altar de viață pilduitoare, iar poporul român, popor de jertfă mântuitoare, pus în slujba mântuirii tuturor.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 24-04-1957

***

... Pe vatra românească sunt trupurile sfinților, că de mult ar fi fost împărțită România, dar trupurile lor, fiind în vatra României, Maica Mea s-a rugat să vă ocrotesc, că de nu s-ar fi rugat, de mult v-aș fi lăsat în bătaia vânturilor.

... Tatăl Meu S-a îmbrăcat în Fiul, într-o haină urâtă, zdrențuroasă, și S-a dus la un bogat și i-a cerut milă, și acesta I-a zis: „Mergi la muncă, muncește! De ce ești puturos?“. Și iată ce a făcut Tatăl: S-a îmbrăcat într-o haină luxoasă și S-a dus iarăși la bogat. Când L-a văzut, L-a poftit la masă. Pe cine a primit acest bogat? O, dacă nu ar fi săraci pe pământ, nu ar mai fi nimeni în rai.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 14-05-1957

***

... O, apropie-te de Mine, țară românească, că de nu Mă vei asculta, va rămâne întru tine semn de la Mine cum a rămas ca amintire din mănăstirile împăraților. Apropie-te de Mine, oștire română, căci copiii care vin, nu sunt de la Mine, nu sunt cu Mine, că Dumnezeu va strica școala cea pământească și va înălța biserică dacă va fi ascultare. Dumnezeu va strica zămislirea pruncilor dacă va fi ascultare în oștirea română, căci am luat altoi pentru voi și pun altoi de la început, ca cel născut să rămână înviat. Dacă voi reuși, bine va fi, așa cum scrie în carte la rugăciune: ***«precum în cer așa și pe pământ»,*** fără păcat. Credința să o păstrați, căci multă credință este întinată. Crede în Dumnezeu, dar face și păcat lumea.

Dacă voi reuși cu tine, voi pune acest pământ ca să fie raiul pentru tine; viața cea veșnică va fi pe el; fii ai Edenului ceresc veți fi. Supuneți-vă voii cerești, fiilor. O, ascultă, Noule Ierusalime! Ce zici, vei merge fără de păcat? Nu greși, tată, ca să pot reuși cu tine, ca să-ți dau în folosință patria creștin-ortodoxă.

O, astăzi nu i se mai spune român la nimeni, decât celui creștin. Poate să fie el german, indian, dar dacă este creștin, este român. Pace poporului român! Pace ție, poporul Meu!

... Spune, Verginico, la creștini, că așa zice Domnul: cine voiește să intre în cortul acesta, să se spele mai întâi de păcatele sale. Verginico, Verginico, cum odinioară nu puteau creștinii nebotezați să intre întru împărăția cerurilor, așa și în vremea de astăzi, nu poate intra omul nepocăit, în cortul acesta, **adică în biserica Noului Ierusalim**.

... Verginico, spune tu, fiica Mea, poporului acesta la care Eu am grăit, că Domnul le-a pus întrebare: de ce nu ascultați de sfaturile Mele? Eu i-am numit pe ei fiii Noului Ierusalim, fetele Noului Ierusalim, popor al cortului sfânt, popor al Noului Ierusalim, dar ei Îmi sunt plini de tină și acum, după atâta vreme de profeție. Eu, Domnul, am lucrat taine mari cu oamenii, și nu în folosul

trupului, ci în folosul Duhului Sfânt, căci trupul este pământ și țărână, iar duhul este nemuritor. Să o iau de la zidirea omului și până în clipa de până acum numai tainele lui Dumnezeu sunt, dar în vremea de acum, nu s-au descoperit lucrurile.

... O, măi popor român, măi popor român, pentru tine a venit Domnul din cerul sfânt, să fac cu tine ce a rămas de lucrat. De ce, poporul Meu, mai întârzii a crede? Pentru ce mai zăbovești a te pocăi? Nu este scrisă venirea Mea de acum? Nu ești tu scris în lege despre această lucrare sfântă? Pentru ce mai întârzii a crede? Pentru ce întârzii a veni la Mine? Vă zic vouă, popor român, că vor veni străinii de departe, iar tu, o palmă de loc, te lenevești să vii. Nu socotiți voi că alți creștini, din străinătate, au lăsat odihna și curțile lor, femeile și feciorii lor, și în țară străină au călătorit, căutând pe Domnul Iisus Hristos? Dar voi nu vă îndurați să lăsați nimic. Iată, Eu am lăsat cerul și am venit la satele voastre, unde este scris, dar scump va fi prețul venirii Mele la voi. Ce lucru să mai fac, afară de această lucrare să mai întorc pe om de la păcat? Ce lucrare să mai fie afară de aceasta? Cine n-a auzit și să nu se mire? Și cine nu a auzit și nu s-a mirat? Cine nu o socotește și să nu se înspăimânte? Domnul a venit iarăși pe pământ, a venit în Duhul Sfânt. Cum să nu vă cuprindă frica pe voi? Inimă de piatră, cum mai stai în amorțire? că și morții gem în mormintele lor, de groază.

Popor român, trezește-te! Ce mai stai? Este ziuă, nu este noapte. De ce dormi? Este ora întârziată. Hai, popor român, ce mai zăbovești? Oare, nu tu ești în planul Meu?

... Pentru aceasta M-am plecat Eu acestei copile, să vă fac pe voi fii și fiice ale Noului Ierusalim. Oare, aceasta nu e o taină?

... Verginico, Eu închei vorbirea și binecuvintez cu binecuvântare sfântă această scrisoare, și s-o dai în fața poporului ce face parte la toți de lucrurile Mele. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 07-01-1966

***

... Ah, fiilor, fiilor, iar vă spun acest cuvânt. Am venit la voi, că mereu v-am spus că am venit la voi, și nu Mă credeți că Eu sunt Domnul și că de mult sunt venit. La început când am venit cu acest cuvânt, l-ați auzit numindu-vă pe voi popor al Meu. Și n-am venit ca să Mă duc în lume, și voiesc să rămân la tine, și **cu tine să închei veacul, că tu ești scris să fii cheia cu care voi încheia veacul acesta de la sfârșit. Popor al Meu, nu erai tu iubit de nimeni pe pământ așa cum te iubesc Eu, Domnul.** Nici părinții tăi, care te-au crescut, nu te-au iubit cum te iubesc Eu, Domnul. Iubirea Mea este înaltă, înaltă, față de iubirea părinților tăi. Poporul Meu, Eu ți-am adus lucruri scumpe, ți-am adus lucruri mari și vrednice de tine. Când ai timp să începi a le lucra? Of, of, măi popor al Meu, fă-ți timp să împlinești cuvintele Mele, căci timp din timp, se face o viață plăcută lui Dumnezeu.

... Popor al Meu, Dumnezeu când te-a zidit, ți-a dat o mână de grâu, și când am venit acum, ți-am spus să-l alegi de neghină. Și am venit la tine să văd dacă l-ai ales, dar văd că treci cu vederea și nu vrei să-l alegi bine, popor al Meu; că numai o mână de grâu ți-am dat și nu l-ai ales, dar să-ți fi dat un car de grâu! ce-ai fi făcut? Moșii și strămoșii tăi aveau care de grâu, date de Mine, și ei alegeau bine și nu lăsau neghina în grâu, ci o aruncau. Tu de ce, popor al Meu, nu alegi neghina? Cine vrei să-ți aleagă grâul?

... Grâul este viața ta, iar neghina este păcatul. Grâul sunt zilele tale și ale fiecăruia de pe pământ. Numai o mână de grâu are omul astăzi, și aceea este îndoită cu neghina, și multă neghină se află în grâu, adică multe păcate se află în zilele omului de astăzi. Moșii și strămoșii voștri aveau sute de care și nu dădeau voie să stea neghina în grâu, nu dădeau voie păcatului să stea în inima lor.

... Am venit la tine ca să te pregătesc pentru împărăția cerurilor, căci păcatul nu va mai avea loc pe pământ, căci cerul și pământul sunt ale Domnului și nu sunt ale oamenilor.

Dumnezeu este împotriva omului care face păcate. Pe omul care face păcat, nu-l primește Domnul în slujba Sa.

Popor al Meu, și strămoșii voștri au mai avut greșeli, dar le trimitea Dumnezeu prooroci și îi trezeau, și ei ascultau și nu lăsau greșeala, și o mărturiseau și nu o mai făceau. Dar la voi, nu prooroci au venit, și Însuși Domnul a venit să vă grăiască prin Duhul Sfânt.

Nu ești popor al poporului, ci ești popor al lui Dumnezeu. Vezi? Tu ai o vită pentru jug, și alta, pentru lapte, dar Eu nu te am pe tine pentru jug, căci jugul l-am luat Eu asupra Mea, adică nu pentru lume te am, și te am pentru Mine, ca să împlinesc ce am în lege scris. Poporul Meu, vreau să Mă arăt cu viața ta în lume cum se arată un învățător cu știința elevilor lui. Creștine, creștine, viața ta e scrisă să înlocuiască soarele, viața ta este lumina, că nu va mai lumina soarele pe cer, ci tu vei fi lumina oamenilor pe cale.

... Fiule, auzi tu cuvântul Meu? Eu îți vorbesc de aproape, că nici cu moșii și strămoșii tăi n-am vorbit cum vorbesc cu tine. Nici cu Moise, nici cu Avraam și nici cu Isaac n-am vorbit așa de aproape.

... O, frate, frate, te-a invitat Domnul să intri în casa Lui. Nici împărații nu au cinstea pe care ți-am dat-o Eu, Domnul. Pe tine te așteaptă cerul. Nu este făptură în cer, nici pe pământ ca să-ți măsoare cinstea pe care ți-am dat-o Eu, Domnul.

... Fiul Meu, crede întru Unul Dumnezeu, căci va pieri apa de pe pământ și tu vei fi stânca din care va curge apa din care vor bea toți, pentru a Mă cunoaște pe Mine, Dumnezeu.

... Fiule, crezi că în acest staul vor suna douăzeci și patru de clopote? Crezi că în acest staul se va pregăti jertfa sfântă, și jertfa care se va pregăti va fi după credința poporului Meu? Fiule, crezi că în staulul acesta se va arăta toată făptura care trebuie să fie arătată? Crezi că în locul acesta nu va mai putea să intre nimeni necurat? Fiilor, învredniciți-vă de această taină sfântă, căci vă spun că o parte din voi va intra, și o parte din voi nu va intra, căci nu te voi lua după nume, creștine, și te voi lua după viața pe care o trăiești, așa cum este scris în legea Mea.

... Vreau prin tine să scot omul de la supărare, adică pe aceia pe care i-am dat muncilor grele. Fiilor, strămoșii voștri s-au îmbogățit prin lucrarea lui Dumnezeu, că, auzind glasul lui Dumnezeu și împlinind cuvintele Lui cu putere, au ajuns bogați întru toate. **Fiule, prin această lucrare dau iertare lui Pilat. Frate creștine, prin această lucrare dau iertare lui Caiafa, dau iertare lui Irod, voi da iertare mulțimii de morți care au fost răpiți din viață cu moarte năprasnică, și miilor de copilași avortați le voi da mâna să iasă la lumină**

… Adevărat îți zic ție, măi popor al Meu, căci acum se zidește veacul ce va rămâne în veac. Cine a venit de la începutul veacului până acum, nu a gustat din cele pregătite, și toți așteaptă pe cel de pe urmă, te așteaptă pe tine. Oricum se face veacul acesta, dar vino la Mine, în cinstea pe care ți-am dat-o Eu. Vino la Mine, că am ceva de lucru cu tine. Fiilor, veniți-vă în fire, că aici se zidește omul cel nou, dar nu se va lucra până ce omul numit nu se va schimba după planul lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 14-01-1966

***

... Adevăr vă spun că mulți dintre voi nu veți primi moartea, ci cu trupul veți primi pe Domnul.

... Ce frumoasă e ziua sfârșitului când se va întâlni cerul cu pământul și se va face primirea unul altuia! Și ce jale va fi când se vor despărți neascultătorii de tine și de Mine și vor pune capetele în jos!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 08-09-1971

***

... Să știți că țara Mea e țara românească. Să pună ea temelie duhovnicească. Vine Domnul să facă în ea credință duhovnicească, unde se vor sădi mii și milioane de trandafiri, mii și milioane de pomi. Duhovnicește grăiesc.

... **Nu se va mai duce omul la preoți, și va veni la tine, și tu vei da leac bolnavului, și va ieși de la voi ologul cu picioare; orbul cu vedere.** Se va duce și cel cu mâinile legate, și va veni din poporul Meu cu ele dezlegate și cu gura plină de binecuvântare. Țineți minte: tu ești grâul, și din tine voi face azimă. Încă o dată voi repeta: **vor veni preoții care mai au putere și se vor uni cu tine.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 05-03-1973

***

... Apropie-te de Mine astăzi, cât e vremea bună. Nu te teme, cum nu s-a temut nici Constantin Brâncoveanu în fața împăraților, și cum își lua odraslele și le dădea la chin, înainte de el, ca să nu rămână cineva în urma sa amăgit de duhul rău ca să se lepede de Mine, și după aceea, cel din urmă s-a dat el. Și zic: nu te lăsa biruit de ce e astăzi pe pământ, ci luptă-te, și treci copilul în fața ta, ca să nu fie amăgit de lume și de timp.

... Scrie pe hârtie ca fiecare păcătos să alerge la medic să se facă sănătos, că uite, se anunță grea suferință pentru păcătoși. Tutunarule și fumătorule, lasă țigara jos! Mincinosule, lasă minciuna jos! Și tu, curvarule, lasă mândruța jos!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 04-08-1973

***

... Creștinilor, urlă lupii la hotare. Măi creștinilor tată, aici e vatra românească, unde va curge miere și lapte. Nu veți mai merge în altă parte, și aici veți face casă. Așteptați-l pe cel înstrăinat (regele Mihai, n.r.), care acum e în formare, departe, că Domnul îl aduce pe pământul său.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 25-09-1973
***

... Maica Domnului o să măture tot ce e rău pe vatra acestei țări. Cine este cu Mine, acela va rămâne. Poporul lui Dumnezeu va moșteni, că vizitatorii străini au văzut ce este în România, și sub pat știe ce are, și abia așteaptă s-o prade, că nelegiuitul va fi ars, și apoi țărâna din el spulberată de vânt și dată afară de pe acest pământ. Ați auzit?
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 27-11-1973
***

... Fiule, ia pune mâna pe vasul Meu, să vezi cum tremură de frica scorpiei. Fiilor, să fiți atenți în lucru, să fiți atenți și la plecare, și la întoarcere, și la ieșire. Fiilor, din cei plecați din mijlocul vostru, aceia scorocesc furnicarul cel mare. Anunță Gheboienii, că un capăt de la scorpie e în drumul lor. Anunță Bucureștiul, că un capăt de scorpie e în drumul lor. Anunță Măneștii, că un capăt de la scorpie e în drumul lor. Anunță Pietrarii, că un capăt de la scorpie e în drumul lor. Anunță Provița. La fel, anunță Călărașii și toate împrejurimile.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 20-02-1974
***

... Floricelelor, bătrâni, tineri și prunci, țineți-vă bine! Vine din America, vine din Rusia, vine din Belgia, vine din toate țările, vine tot felul de lume și de mode și de portrete. S-au amestecat ca tărâța în ciur și aduc mii și mii de fapte și de păcate care nu se făceau și nici nu se pomeneau în țara Mea.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 21-07-1974
***

... Ați auzit ce s-a întâmplat pe pământ? A început profanarea comorilor cerești. Să știi că nu a fost supărarea lui Dumnezeu nici pentru Fiul Său cum este supărarea aceasta, că această profanare se face pentru a stinge Lumina, dar să știți că nu va stinge Lumina. Așa făceau înainte de inundațiile care s-au dat, dar să știi că am să lovesc cu toiagul stânca lui Moise și voi îneca pământul acesta, că nu s-a petrecut pe pământul României profanarea aceasta. Plânge Dumnezeu pentru lucrul care se face în România. Românie, Românie, au venit bârfele peste vatra ta, a venit profanarea care a fost în templul vechi.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 04-08-1974
***

... Copilașii Mei, dacă ați venit la Mine, slujiți-Mi. Fiți desăvârșiți și nu vă rușinați cu viața duhovnicească, nu vă rușinați că zice lumea „pocăitule“ sau „înapoiatule“. **De când a căzut Oastea Domnului, a căzut toată omenirea în păcate.** Copilașii Mei, erau preoți în Oastea Domnului, și preoții predicau și slujeau. Acum, de când a căzut, nu mai e putere nici la împărat, nici la argat. Copilașii Mei, credeți? Ascultă la Mine, că dacă mai era Oastea Domnului, nu era țara românească așa, cu portul acesta, și ar fi fost o țară de laudă cerească. Durerea este că s-a strivit, că nu era pe pământul românesc crucea dărâmată și bisericuțe încuiate. Crezi?
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 15-09-1974
***

... **Românie, Românie, Românie! Nu te lăsa, Românie!** Am zidit în tine un zid și nu se termină. Românie, oare, nu știi poruncile și minunile? Românie, Românie, cum te calcă în picioare! De ce a slăbit în putere duhovnicească această țară? De ce, tată, copilașii Mei, de ce toți doresc să viziteze această țară? De ce toți doresc să se împrietenească cu această țară? Din toate țările au vizitat, și toate s-au înspăimântat că în România e asprime pentru rugăciune. **România era cea mai curată și frumoasă țară!**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 10-02-1975

***

... Aici vom avea sălașul, pe pământ. Pământul acesta va fi grădina poporului Meu și îl voi face raiul împodobit cu pomi și cu muzici de îngeri și cu păsări. Pământul acesta va fi rai, dar Domnul îl va curăți, așa cum este scris la carte. Fiți pregătiți pentru sfârșit, să nu ardeți cu gunoaiele, că toți păcătoșii vor pieri. (*Vezi selecția tematică: „Focul apocaliptic”, - și pe edocr; Joomag; authorstream; archive; Jumpshare; Scribd; Google Drive; pubhtml5; n.r.*)

... Fiți cumpătați la mâncare, la băutură și la odihnă. E prea mult să dormi de seara până dimineața. E prea mult să muncești de dimineața până seara. Să știți că Dumnezeu e hotărât să nimicească toată lumea. Se vor nimici toți oamenii și toate făpturile. Se vor nimici toate blocurile. Nu vă lăsați să pieriți cu lumea. Dacă veți lucra lucru sfânt, nu veți pieri cu lumea. Fiți credincioși, că **e scris că poporul de la sfârșit va întâmpina pe Domnul la venire.** Fiți ca porumbeii și ascundeți-vă de păcat. Nu mai iubiți păcatul. Nu râvniți la fiicele și fiii Gomorei. Nu fiți uniți cu ei. Nu-i primiți lângă voi că zic că și ei se închină ca voi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 17-07-1975

***

... Dacă Preasfânta Fecioară Maria n-ar fi plâns și nu s-ar fi rugat pentru această țară care este în picioarele acestor puhoaie, care puhoaie au călcat orice legământ, o, tată, de mult ar fi fost nimicită! Dar dacă această țară nu se va curăți, să știți că nu va scăpa necurățită și nu va scăpa nespălată.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 23-02-1976

***

... O, cine va răspunde de acest cămin românesc? Cine va răspunde de această țară? Pe acest pământ erau niște stupi de miere. Românie, cine te știe, Românie? Îți zic ție, Românie, unde e brățara pe care o purtai la mână? Ți-au luat-o țările străine. Ai făcut schimb de marfă, ai dat aur pe aramă, ai dat tinerețea de pomană. Cu câte cruci am sfințit acest pământ! Dar acum nu mai sunt. Ține-te bine, Românie, ține-te bine, că vei rămâne fără lumină. Vei bâjbâi ca omul fără vedere și vei înfometa ca omul fără avere, care nu va avea unde semăna recolta sa, căci pământurile de sub picioare nu mai sunt ale tale, că nu vei mai avea unde semăna recolta ta și nu vei mai avea unde pășuna vita ta; nu vei mai avea pomii și grădina ta. Vai de tine, române păcătos și fără de Mine! căci vei fi rob la lume străină, care vine mereu peste tine. Nu ți-ai păstrat lucrul pe care ți l-am dat, și te-ai întinat cu trupul care a intrat din străinătate la tine în casă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 07-01-1977

***

Zice Preacurata Maica Mea: *„O, Doamne, copilul meu, cum Te mănâncă și omul bun și omul rău, ca lupii, și nu crede, nu crede că ești Dumnezeul ceresc! O, Fiul meu, ce va fi, ce se va*

ivi pe pământul acesta? Înainte de a veni, nu era lucrul acesta care s-a făcut, nu era. Spune-mi și mie, Fiul meu, ce se va întâmpla cu acesta care mănâncă și bea din Sângele Tău și nu vrea să fie îngerașul cerului, nu vrea să intre în armata Ta?

O, creștine, creștine, mult, mult timp am plâns eu pentru tine! O, creștine, mult am stat în genunchi și m-am rugat la Fiul meu să-ți ierte păcatul tău cel greu, că nu-l mai poate ridica nimeni, și nu mai are loc sub soare, atât s-au făcut de mari păcatele voastre. Nu mă adresez la țările străine, pentru că acelea sunt păgâne. Mă adresez țării române, că nu e păgână, ci e o țară română, în care Dumnezeu Își va face planul Său pe care-l are de făcut. Deșteaptă-te, creștine, din somnul cel de moarte!".

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 24-01-1977

***

Fiule, mult am ținut la țara românească. Am copii și trupuri jertfite. O, mult am apărat această țară românească! Să știți că mai e un grup de creștini, nu de aceia care beau țuică. Mai e și fără țuică și mai e și fără vin. Vinul îl au numai când se împărtășesc. Să le fie numele binecuvântat.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 06-05-1977

***

... Și împăratul, și argatul are pe necuratul. Dumnezeu e supărat, și tot cerul e supărat, și Maica Domnului e supărată, pentru că toată țara românească e întinată. Se cade să fie plâns și suspin între creștini.

... Țărăncuță, unde este cânepa și melița? Făceai cămășuță de câlți și costum alb ca zăpada. Și Domnul poartă hăinuță de in, cămășuță de in. Și îngerii poartă tot asemenea. Eu nu vă înfrunt. Fiți desăvârșiți, ca să puteți trăi în vremurile friguroase.

Va fi vărsare de sânge. Va fi paralizie. Mulți vor muri de accidente. Până și împăratul va muri accidentat, și mulți din împărații pământului vor muri. Și Dumnezeu va lucra ca să facă împărați pe cei ce au măturat pe stradă. Va fi popor fără împărat vreme lungă, lungă și se vor împunge oaie cu oaie și se vor împunge berbec cu berbec și se vor împunge țap cu țap, până când nu va mai rămâne decât unul la mie. Așa scrie în carte.

Măcelărie goală va fi în țară. Țara românească, o va curăți Dumnezeu de tot gunoiul său și o va face grădină binecuvântată.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 28-09-1977

***

... Ține minte, fiule, moare Ceaușescu, mor comuniștii. Această șoaptă țineți-o ascunsă. Până în întâmplare nu vorbiți nimic. După ce moare puteți să vorbiți. Și nu e nevoie să știți voi cum moare. Nu rămâne nici unul. Tu nu știi; ești mititel, mititel.

... Să strigi pe cărare, așa îți vine: „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, nu ne părăsi și vino cât se poate de repede, că Te vrea poporul Tău să vii în casa sa, să vorbești despre cele duhovnicești".

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 04-04-1978

***

Moșii și strămoșii voștri au zidit mănăstiri pentru copiii de azi și de mâine. Pentru voi, tată, au zidit moșii și strămoșii voștri această casă. De ce au făcut din locașul sfânt muzeu? Crezi că se vor deschide? Singure se vor deschide. Nu mai e un Constantin Brâncoveanu să vină să le deschidă. Nu mai e un Ștefan cel Mare să vină la Voroneț. Nu mai e, dar rugăciunea lor sfântă, care se face, o deschide. Dar dacă nu vei avea credință, să știi că nu vei călca în această casă sfântă. Mănăstirea Cernica, cine a făcut-o? Sfântul Calinic. Nu mai e mâna sa, nu mai e nici un nepot; toți beau țuică. Nu mai e cine să descuie chiliile, nu mai e nimeni, dar să știi că mâna lui va deschide ușa locașului. Poate zici că nu s-a închis, dar e închisă, copilul Meu, și multe mănăstiri sfinte sunt încuiate cu chei de fier și de oțel, copilașii Mei, dar să știți că cine le-a zidit, aceia le vor deschide pentru cei aleși ai Mei. Fii și tu ales, creștine, ca să mănânci în casa lui Dumnezeu acea pâine pe care a mâncat-o Ștefan cel Mare, acea pâine pe care a mâncat-o Vodă-Negru. Ei nu puneau banii la C.E.C., ci făceau locașuri sfinte.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 03-12-1978

***

... Această țară românească se evaporă. De ce? Pentru că această țară e o țară sfântă, e un popor creștin, dar la numărătoare a fost una, și acum e alta.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 24-12-1978

***

... Copilașul Meu, oița Mea, fii în loc sfânt, fii pe pământ sfânt. Nu te amăgi, nu te du în țară străină. Au fost doi copii: Oltul și Mureșul, și amândoi s-au despărțit unul de altul. Mureșul a apucat-o la răsărit, și Oltul la apus. Și Domnul a zis Oltului: „Oltule, râu spumegat, face-te-oi adânc și lat, să fii mereu tulburat și cu sânge amestecat“. Iar Mureșului i-a zis: „Mureș, Mureș, apă lină, și cu unda veșnic plină, nu te du în țară străină, că n-ai parte de odihnă“. Oltul era păgân, iar Mureșul era creștin.

... Mai demult se purtau creștinii cu barbă și cu plete, dar acum nu se mai poate, că-ți pune lumea mâna pe plete și le întinează. N-ai să poți tu, creștine, îndura chin pentru barbă și pentru plete, că te va ține unul de o mână și altul de o mână și te vor tunde și te vor ciumpăți pe față. Și de ce să ajungi batjocorit de Gog și Magog? *

(*Comunismul venit de la miazănoapte. n.r.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 08-02-1979

***

V-am dat iubirea mai presus ca oricărui înger și mai presus ca oricărui sfânt. Nu vă jucați cu cuvintele Mele, că ele nu sunt jucărie pământească. Iubit popor al vremurilor, al veacurilor, dacă ai fi filozof înțelept, ai cunoaște orice cuvânt ce Domnul ți-l pune în brațe ca pe o solie cerească. Dar Eu n-am zis: „Nu ești vrednic de Mine“, ci am voit să fii mai presus ca orice sfânt. Nu am descoperit la nimeni ce am descoperit ție.

Iubit popor, ești scris mai înainte de începutul veacurilor să fii cu Mine. **Vai de cine a auzit aceste cuvinte și nu va veni să stea în cerul sfânt, că mai mult ca oricărui păcătos îi va fi pedeapsa.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 28-10-1979

***

... Ocrotim România. **Ierusalimul cel vechi este acolo unde au fost patimile Mele cele mai crâncene, iar Ierusalimul cel nou, în curând îl veți vedea unde e dacă vă pregătiți. Ierusalimul cel nou este România. Judecata de apoi este în România.** (*Vezi selecția tematică: „Înfricoșata Judecată", - și pe edocr; archive.org; jumpshare; aurhorstream; joomag; pubhtml5.com; Google Drive; Scribd, n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 27-05-1986

***

... Scaunul de judecată va fi România, și Ierusalimul cel nou se va clădi în România. Toți conducătorii care au vizitat România abia așteaptă moartea conducătorului României ca să întindă de ea ca de-o cârpă, dar voi ține în mână soarta României, iar voi să Mă ajutați.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 16-11-1986

***

... Copiii Mei, Dumnezeu când l-a făcut pe om, cu multă grijă l-a făcut din țărână, cum ai face o păpușă din pământ și din apă și din înțelepciune. I-a suflat apoi: „Fuuu!", suflare de viață, și nu i-a pus Dumnezeu nici sticluță de gât, nici țigară în gură, ci l-a înzestrat cu înțelepciune, cu frumusețe, cu fel de fel de daruri. (*Vezi selecția tematică*: *„Ce spurcă pe om, ce intră sau ce iese din el?", - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; pubhtml5; archive; Google Drive; Scribd, n.r.*) Dar iată, acum omul folosește deșteptăciunea și înțelepciunea nu ca Dumnezeu, ci împotriva lui Dumnezeu. Nu e omul mulțumit așa cum l-a făcut Dumnezeu, și se afumă cu țigara și bea până-L înjură și batjocorește pe Dumnezeu cu cuvinte mârșave. De ce nu întorci, fumătorule, țigara cu focul în gură? Nu suporți focul. Așa nu vei putea suporta osânda judecății. Judecata e aici; ea va fi în România. De aceea Măicuța Mea strigă pentru România.

... O, munca e iubită de Dumnezeu, dar nu așa ca să te cheme la muncă sau să te duci la muncă în zilele de sărbătoare.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 15-02-1987

***

... Măicuța Mea aduce rugăciune pentru scumpa Românie. România e scumpă, că a fost țară sfântă și pe placul lui Dumnezeu, dar a adus-o satana și pe ea pe placul lui. O, pentru ce mai are Dumnezeu în ea, cere scăpare prin glasul Măicuței:

„O, Doamne sfinte, ceresc Părinte,

Susține cu a Ta mână coroana română!".

E mare acest cântec și e plăcut la Dumnezeu, dar se aduce numai ce a ales Măicuța, câteva cuvinte. Celelalte cuvinte le cântă Măicuța Mea în cerul sfânt, că acolo nu sunt urechi făcătoare de rău. Dacă s-ar auzi aici tot cântecul acesta, chiar dacă sunt copii ai lui Dumnezeu, satana își face loc fără să vrei și îl duce și în gurile rele. Toate guritele să repete la rugăciune acest cântec pentru țara Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 15-11-1987

***

... **Se duc oamenii să vadă ce e acolo, la Ierusalim, dar Ierusalimul cel nou aici e, tată, și veți vedea minuni. Lumea vede Ierusalimul patimilor Mele, dar Ierusalimul cel nou e aici**
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 07-11-1988
***

... Preoțimea nu știe că aici se clădește Ierusalimul cel nou. Acum el e ascuns; nu vreau să-l dau pe față. E așa cum ai începe o casă, și cei ce au început lucrul s-au îmbolnăvit, și am făcut rost de alți lucrători și tot îl termin. Atunci n-ați văzut că vrăjmașul era între voi și bătea din palme când am luat trâmbița Mea. (*Vezi selecția tematică: „Trâmbiţele apocaliptice", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

... S-au descoperit prin lucrarea Mea moaștele sfântului Ioan Botezătorul și s-a făcut întrebarea la cei ce stau mari dacă-l primesc în țară, dar nu s-a dat răspunsul. E trupul fără cap, cum l-au îngropat când i-au tăiat capul. Maica Mea strigă ca să fie primit în România. Cine l-o primi, acela are scăpare. E ca un bulgăre de aur. Nu vă spun unde e. Rugați-vă ca să fie primit în România. Rugați-vă ca România să primească moaștele nașului Mântuitorului.

... Vine clipa să vă deosebească Dumnezeu de lumea aceasta. Tată, o să vină clipa să vă împarfumez cu miresme cerești, să mirosiți de la distanță, și voi face minuni cu voi, dar stați de partea Mea.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 06-12-1988
***

... Acest slujitor, Irineu, e copilul Meu, și l-am ocrotit pe unde a fost. E slujitorul bisericuței Mele.

O, fiule, îți dau povață să slujești în așa fel ca să vii cu slujba până la cer. Ți-am purtat de grijă pe unde ai fost și am privit cum te-ai purtat și te-am adus înapoi și ți-am făcut parte să fii în barca Mea. Când ți-o fi dor de mângâierea Mea, să vii să ți-o dau.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 07-12-1988
***

... Nu mai dau binecuvântare pentru drum la Ierusalim, că dacă am dat binecuvântare Mi-am căpătat dușmani. Acolo e Ierusalimul patimilor Mele. Aproape Mă doare când Îmi aduc aminte de Ierusalimul de acolo. Nici n-aș mai vrea să mai aud de patimile Mele. E locul nașterii, e locul chinurilor, e locul durerilor Mele. Acum clădesc alt Ierusalim, mai de preț, pentru bucurie, nu pentru plâns.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 04-03-1989
***

Anul viitor, prima durere este să îmblânzească inimile răutăților și gurițele clevetitorilor. Stai să treacă anul acesta. Zidește, aleargă după fel de fel și nu gândește la sfârșit *(Ceaușescu, n.r.).* A pus cincinal peste anul 2000. Nu știe el. Cine să-i spună? și de-i spune, crede el că nu va ajunge la 2000? Din prima durere a sfârșitului îl pun jos.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 07-04-1989
***

... Hai, de acum încolo, înainte cu împlinirea! Dar, ca să nu vă descoperiți, țineți și una și alta în ochii lumii: **și stilul cel nou, dar, cu inima fierbinte, pe cel vechi, românesc**, iar pentru ceea ce s-a călcat câtă vreme s-a călcat, răspunde acela care a stricat așezările. Răspunde el, pentru că voi n-ați știut până acum. Eu nu v-am adus la cunoștință; M-am temut să nu vă pierd. Așa cum, după ce am oprit întinarea, Mi-au întors mulți spatele. Dacă v-aș mai fi spus și aceasta mai din timp, ați fi spus că e prea de tot. Acum, când veacurile sunt gata, ți-am spus cum pot să te aduc lângă Mine. **Că iată, postul sfinților apostoli pe stilul cel nou e de trei, patru zile, dar pe stilul românesc e de două, trei săptămâni.** Mult va răspunde cel ce a schimbat, că iată, înainte de judecată a ajuns la rău, iar la judecată va fi să răspundă pentru atâta omenire pe care a dus-o la întuneric. Dacă vreți să țineți și stilul cel nou, Eu vi-l trec și pe acesta, pentru ce n-ați ținut până acum. Dați cezarului ce-i al cezarului, ca să nu te descoperi și să vină împotriva ta, că dacă-i dai și lui ce ai să-i dai, acoperi ce vrei să-I dai lui Dumnezeu. (*Vezi selecția tematică: „Schimbarea sărbătorilor - lepădarea de credință”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 11-06-1989

***

... Nu vă mai puteam pregăti, că vă cuprinsese frica. Vă puseseră cursă. Și iată ce a făcut Dumnezeu! Acum vedeți, și vedeți că este Dumnezeu cu voi. N-a voit Dumnezeu să-l prindă vrăjmașul pe cel nevinovat, pe cel ce-L iubește pe Dumnezeu, și au fost prinși cei fără Dumnezeu.

Nu s-au limpezit bine burnița și valurile vrăjmășiei, dar spulber și limpezesc. **Vă dau drumul să aveți dreptul la cuvânt. V-am spus că l-am luat de ajutor pe proorocul Ilie, care l-a adus pe Israelul de pe timpul lui Ahab la Mine.** L-am adus și aici în ajutor. Preoțimea era condusă de călăul omenirii, dar acum își așteaptă judecata și pedeapsa.

Scaunul de judecată va fi în România, pe care o spăl acum. Veți vedea cu ochii și adevărul și dreptatea.

... Un picuț de timp pe pământ, și **pe urmă veți fi în cerul sfânt, adică pe pământ sfânt,** că a sosit și a ieșit la iveală ceea ce cereați și doreați. Această rugăciune rostită de Măicuța Mea și prin gurițele voastre, s-a împlinit, ca România să fie scoasă și scuturată de murdăria lui satan și de întunericul ce o copleșise.

Am văzut cursele întinse pentru ca iubitorii Mei să fie prinși, dar Eu, Domnul, am oprit pasul tuturor și v-am dat cuvânt să stați cuminți și să întețiți rugăciunea, și **iată, am întors roata, ca să cadă în groapă cei ce au săpat groapa.** Vă puseseră cursă.

... Românie, Românie, țara Mea sfântă și iubită! Ce te copleșise! Ce te păcălise!

Fiți atenți, că acum este prag de sfârșit de veac. România va deveni Noul Ierusalim și veți vedea cu ochii că Dumnezeu a fost și este cu voi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 25-12-1989 (*La trei zile de la revoluție, n.r.*)

***

... În România va intra o curățire, așa cum se face în casa fiecăruia. Cum era România în veacurile trecute, de trăiau toți după voia lui Dumnezeu? România era ca o casă cu inimi plăcute lui Dumnezeu, dar iată, acum, România este la fel cum ai da o casă la niște chiriași, iar ei au pângărit-o. Toți ochișorii și toate inimioarele să ia aminte **că toți care lucrează împotriva lui Dumnezeu nu vor mai călca pe acest pământ.** România a fost în trecut pe voia lui Dumnezeu, și acum voiesc să o aduc iar pe voia Mea. Țărișoarele celelalte care se vor alătura cu România și îi vor da ajutor, și acelea vor primi ajutor de la Dumnezeu. Cine e cu ură pe România, dintre țări, acelea vor intra și ele la sânge și la curățire.

Dumnezeu vrea să iasă la lumină cu conducerea Sa. Dumnezeu vrea să fie cunoscută pe tot pământul lucrarea Sa. Dumnezeu vrea o inimă și un gând, un drum și o lumină pe acest pământ. Cine voiește pe Dumnezeu, acela va trăi. Cine se împotrivește, nu va mai putea. Se frământă toți, care mai de care, să fie la conducere, dar nu vor putea nimic bun până nu va veni acela care să conducă la lumină.

... Acum, Dumnezeu are un pic de lucru, ca pe ai Săi să-i pregătească și pe vrăjmașul să-l cucerească, și aceasta se face cu dureri. Vreau să ies la lumină cu conducere dumnezeiască, să fie cunoscută pe tot pământul lucrarea lui Dumnezeu. Până n-o ieși conducătorul care să conducă pe placul lui Dumnezeu, nu se liniștește țara.

Toți preoții care slujesc bisericuțele pentru pântece și pentru bani, nici unul nu va rămâne.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 12-02-1990

***

... Dumnezeu voiește viață curată în România. Dumnezeu curăță pământul țării românești. Dumnezeu, cu puținul Său popor curat, va birui. O, nu Mă voi astâmpăra până nu o voi aduce pe România pe placul și pe voia Mea. Nu Mă voi astâmpăra până nu-l voi aduce pe conducătorul României, iar el să fie pe voia lui Dumnezeu și să-Mi scoată poporul român la lumină și la mântuire. Eu, Domnul Iisus Hristos, cu turma Mea cea mică voi fi biruitor, și toți ochii vor vedea.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 26-02-1990

***

... Preotul care curvește, dar și slujește slujba, pot Eu să pun slujba aceea? **Preoțimea care e cu ură pe poporul lui Dumnezeu, cine-i aude pe cei ce dușmănesc cu inima? Priviți icoanele cu a doua judecată. Acolo se duc toți preoții care întinează darul Meu.**

Tineretul de azi nu-L mai vrea pe Dumnezeu. Cea mai mare durere a lui Dumnezeu vine de la tineretul de azi. Tată, strigați cu strigăt fierbinte și cu lacrimi curățirea României. Strigătele puținului Meu popor au întors roata, dar trebuie să lucrăm să aducem deplin libertatea, căci vreau să fac cunoscut cuvântul Meu, să-l știe toată România, dar încetul cu încetul se fabrică oțetul. Cu răbdare și tăcere se face agurida miere.

Tot ce e în România e ca o apă tulbure și neagră, cu valuri înspăimântătoare.
Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 05-03-1990

***

Și tu, România Mea, Noul Meu Ierusalim, vei fi ca o cunună de mărire în mâna Domnului și ca o diademă regală în mâna Dumnezeului tău, căci tu te vei chema: „***întru tine am binevoit***". Căci voi pune străjeri pe zidurile tale, care nici zi nici noapte nu vor tăcea.

Luminează-te, Ierusalime, că vine slava Domnului peste tine, iar peste pământ vine întunericul și ceață peste popoare, dar peste tine Domnul răsare, și regi vor umbla întru lumina ta și noroade întru strălucirea ta. Soarele tău nu va mai asfinți, căci în poporul tău vor fi numai drepți, și cel mai mic va fi cât o mie, cât un neam mare. Eu, Dumnezeu, am spus, și am pus hotărâre ca la vreme să fiu împlinitor.

Românie, Ierusalimul Meu, voi face în tine minuni neașteptate despre care nu s-a mai auzit. Iată-Mă. Întoarce-te spre Mine, că vin și Mă unesc cu tine, și voi pune peste tine păstori după inima Mea și te voi învăța să pricepi totul și te voi numi „Tronul Domnului", și multe popoare vor veni după numele Meu.

Spală-te, România Mea, că Eu voi sălășlui peste tine, și te curăță, că te strigă Creatorul tău. Nu te teme, că te voi aduna pe tine de la apus și de la răsărit, și pentru tine nimicesc Babilonul și îți croiesc mântuirea. Căpeteniile tale au murdărit altarul Meu, dar nu te teme, Israele nou, Regele lui Israel este Izbăvitorul tău.

Extras din Cuvântul Domnului către patriarhul Teoctist, din 12-05-1990

***

... Vă voi alege cum alege cineva grâul de neghină. Neghina e neghină, nu are preț.

Vine oful, vine încheierea veacului. Îmi trebuie și Mie o mână de popor pentru încheierea veacului.

Poporul Meu, fii strâns unit într-o inimă și într-un gând. Ascultarea pe care v-o cer este o punte de trecere. **Turma aceasta pe care o pregătesc va moșteni pământul după spălare, va fi grădina Edenului.** Pe Mine M-au așteptat piroanele în mâini și în picioare, dar pe voi vă așteaptă coronița, și, la nunta Mea cu voi, tot cerul. (*Vezi selecția tematică: „Nunta Mielului", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; joomag, n.r.*)

Nici un iubitor de foc (fumătorii, n.r.) să nu creadă că nu i se plătește cu focul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 02-09-1990

***

... Am ceva scump și de mare preț peste voi. Îl păstrez până într-o zi. **Am un măr poleit cu aur. Îl țin la cuptor să se coacă, să se facă bun, să dau câte o fărâmiță din el, și miere va fi pentru fiecare.**

România Mea cea sfântă a fost condusă de conducători sfinți și viteji, care L-au iubit pe Dumnezeu. Acum a avut parte de conducători care Mi-au murdărit-o. E ca o haină de petrolist, mânjită de păcură. Am s-o trec prin foc să se curățească.

Voiesc, și trebuie să împlinesc să-l aduc pe conducătorul care-L vrea pe Dumnezeu, și să pun conducător peste bisericuță pe placul Meu. Lumea nu știe ce grăiesc Eu, dar să știți că va auzi,

și va ieși cuvântul Meu să fie cunoscut. Atunci multă lume va răspunde: „N-am știut, Doamne, că Tu ai lucrat!“.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din data de 10-10-1990

***

Stă și așteaptă duhul lui mama Gigi pe lângă voi, copilașilor. O, dacă ați râvni voi după darurile care curg prin cuvintele de la mine nu v-ar ajunge timpul să-mi scrieți mie, că așa pot eu vorbi acum, așa, mămică, și mă folosesc de voi ca să pot vorbi cu voi. Fără voi nu pot vorbi cu nimeni, și eu trebuie să vorbesc mult de tot acum, că asta îmi este misiunea, și e misiune pentru învierea cea mare și pentru ca să ridic coroana română deasupra tuturor înălțimilor de pe pământ, ca să ridicăm România noastră la treapta strălucirii care o așteaptă, căci strălucirea care o așteaptă pe ea a fost proorocită în toate timpurile, de toți proorocii, pentru că România este Canaanul în care va trăi și va intra tot neamul cel ales al Noului Ierusalim. Ea este Noul Ierusalim, care va triumfa peste toate popoarele și peste toate înălțimile, căci în vremea aceasta Domnul alege iarăși Ierusalimul, și Domnul Se va odihni de toate ale Sale în Ierusalimul acesta ales.

Extras din cuvântul sfintei Virginia către Marian Zidaru, din 13-10-1990

***

Vreau să pot avea loc. Vreau să fiu ajutată să am în mijlocul vostru învățătura mea, că trebuie să lucrăm totul numai după sfatul ceresc, că vine cerul pentru fiecare lucru ce-l avem de împlinit, și de acum încolo trebuie să se vadă ce lucrăm, ca să se rușineze creștinii mei care-L fac mincinos pe Dumnezeu, că mulți ar vrea să-și dea drumul poftelor și traiului bun, că zic că a mințit Dumnezeu și zic că nu s-a împlinit, că ei nu știu că s-a împlinit. S-a împlinit, măi copii, și voi știți că s-a împlinit și că se împlinește, dar ei nu mai știu nimic. Ei nu au de unde să știe că Domnul este cu împărăția Sa la voi și că supune puterea lumii sub mâna Sa cea tare. Ei n-au vrut să știe ce scrie în cartea cea mare, dară să mai știe că ea se împlinește! Dar la voi și cu voi, Domnul Se desăvârșește, și de la voi vrea să meargă peste tot, că vrea să-Și pună făclia în vârful unghiului și să-Și anunțe împărăția, căci împărăția de pe pământ trece în mâna ascultătorilor lui Dumnezeu, trece în mâna poporului meu, și nu te teme că ești mic, poporule al meu, că te voi înmulți într-o clipă. De aceea am venit la tine, turmă mică, de aceea, să te ajut și să-ți dau hrană tare, și să faci hrană multă, că într-o clipă vei prăsi și te vei înmulți și vei umple pământul și vei trăi în pace, că pământul și pășunea și fericirea vor fi lucruri noi. Tu nu vezi că facem un lucru nou? De aceea am venit să te sfințesc, ca să fii ceresc și să fac cu tine început de cer și de pământ nou, și apoi să fie peste tot această împărăție a lui Dumnezeu, că se va ști din zi în zi mai mult că Domnul împărățește și Se mărește.

Am adus mărul vieții, ca să mâncați din el și să fiți vii. L-am adus și v-am pus să-l lucrați, să-l păstrați, să-l faceți să se coacă bine, căci cine va fi să guste din el, gata, va învia. L-am adus și l-am încercuit cu întărituri cerești și v-am pus să păziți bine poarta grădinii mele. Și fii atent, străjerule de aici, fii atent la porți, că eu voi deschide atunci când va fi mărul copt. Fii atent, mămică! Numai cel ce va birui va fi bun să mănânce, că a spus Dumnezeu la acest popor lucruri mari în tot timpul, dar cine să le înțeleagă? Toate se lucrează și se văd prin credință, măi copii, că iată, cele dintâi vor trece, și eu voi face un lucru nou.

Am arătat copilului meu care mă ascultă și care-mi lucrează mie, i-am arătat doi sori: unul la asfințit, și asfințea, iar altul la răsărit, răsărind. Răsare, și totul se înnoiește, și totul va fi nou, și Soarele acesta nu va mai asfinți, și iese ca un Mire din cămara Sa, căci Domnul este

Soarele cel nou peste pământ nou. Copiii mei, sunteți acum puținei de tot, cât iei într-o mână, dar vom birui pământul cu slava de la Dumnezeu, că așa a spus Dumnezeu despre mine și despre poporul meu. Rămâneți întru înțelepciune, ca să se verse de la voi duhul înțelepciunii și al priceperii peste poporul creștin.

Extras din cuvântul sfintei Virginia către Marian Zidaru, din 19-10-1990

***

Iată, copiii mei, cuvânt nou, căci începutul de la voi este nou. V-am spus că facem un lucru nou, un popor nou, un popor ceresc, nestricăcios. Iubiții mei, facem o biserică nouă, o biserică veșnică, un început de biserică veșnică, nestricăcioasă. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Adevărata biserică", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5, n.r.*)

Se coboară cu dragostea cerească cuvânt ceresc și dulce pentru iubitul cel iubit și cel așteptat de tot cerul, pentru cel iubitor de Dumnezeu, pentru cel chemat și ales și credincios, căci este credincios. Se coboară către el cuvânt de împodobire și de viață nestricăcioasă, cuvânt de înveșmântare, cuvânt de taină cerească. Domnul Iisus Hristos îmi spune să aduc la voi cuvântul Său către acest iubit al nostru, că e al nostru, măi mămică.

– Ia aminte din nou, iubitul Meu, copilul Meu iubit. Se împlinesc cele scrise în carte, cele scrise pentru vremea aceasta. Iată, dă muguri, iată un lucru nou; vin să-l desăvârșesc. Ia aminte, că **vom lucra un lucru nou, un Ierusalim nou, o viață nouă și veșnică**. Amin.

Iubitul Meu, **mare este taina nestricăciunii, și această taină trebuie lucrată de noi, trebuie așezată pe pământ, că vom face ceruri noi și pământ nou, și va coborî Domnul în mijlocul acestui Ierusalim ceresc și va așeza cele scrise în carte.** (*Vezi selecția tematică: „Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*) **Am adus pomul vieții, am adus mărul vieții, ca să fie lucrat și să fie așezat în mijlocul Ierusalimului ceresc, căci cel ceresc va coborî la cel pământesc și va fi numai unul, un Ierusalim ceresc pe pământ; pe pământ, că pământul se va curăți, se va înnoi, va fi nou.**

Ia aminte cu iubire, că vreau să te hrănești din acest început de lucru nou. Nu mai mânca la masă cu Anna și Caiafa, nu mai sta la masă cu Iuda. Mănâncă, iubitul Meu, cu Mine, mănâncă în fiecare zi de la Mine. Nu te lipsi de Mine niciodată, și vei fi ceresc. Eu am venit aici, **M-am coborât aici cu împărăția Mea și am făcut aici început de cer și de pământ nou, început de nestricăciune**. Mănâncă, iubitul Meu, cu Mine, că la această masă Eu sunt cu toată dragostea Mea coborât, cu toată puterea Mea, cu toată viața Mea. **Îmbracă-te întru viață cerească, măi iubitul Meu,** (Irineu, n.r.) **că te voi încorona să stai pe scaunul Meu, pe scaunul bisericii Mele, ca să fii pildă bisericii Mele.**

Copilul Meu iubit, fii plin de iubire, fii plin de credință, că iubirea Mea se va vărsa ca un râu peste fiii ascultării. Toate merg spre glorie, că **România este gloria lui Dumnezeu, este pământul strălucirilor, este regină peste popoare, este binecuvântată și iubită și aleasă, că așa este scris, că Domnul va alege din nou Ierusalimul. România este cetatea cea iubită**, și voi

aduce pe regele ei, că el este de la Dumnezeu. Și vei avea sfânta datorie **să-l faci ceresc și nestricăcios, pe el și pe toată casa sa,** și va fi să-l înveți de la Mine, și va fi să asculte de Mine întru toate căile sale și va domni întru Mine, că așa este scris.

O, iubitul Meu, rămâi întru dragostea Mea, fii fiul dragostei Mele, căci cu dragoste te privesc întru toate căile tale, și va fi să lucrezi numai dragostea Mea în mijlocul bisericii Mele, căci dragostea Mea este cea mai înaltă stare. Cu ea am întocmit lumea și cu ea voi veni mereu și vă voi da-o ca **s-o întronați pe pământul Noului Israel.** Cu dragostea Mea vom face popor nou, neam nou, și acest popor se va numi poporul iubirii, cetatea iubirii Mele, căci Duhurile lui Dumnezeu vor sufla peste pământ și **toate tainele vor fi arătate,** și atunci se va vedea scris pe creștetul fiilor lui Dumnezeu nume nou și **numele cetății celei noi, al Ierusalimului ceresc.**

Hai, iubitul Meu, să fim iubire, să fim înviere și să fim lumină peste pământ. Stai întru taina Ierusalimului ceresc până te voi arăta cu putere, căci **va trebui să așezăm raiul pe pământul cel nou,** și vom trăi cu fericire în Edenul iubirii, și toată suflarea de pe pământ va cunoaște taina iubirii cerești, că mare și minunată și veșnică este taina aceasta.

Extras din cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 22-10-1990

***

Ierusalime care omori pe prooroci și nimicești pe cei trimiși ai Mei! Iată, vin să Mă desăvârșesc. Să audă popoarele și limbile că vin cu Ierusalimul cel de sus să-l așez pe pământ și să pun în mijlocul lui cele scrise în carte. Vin să aleg iarăși Ierusalimul.

Iată glasul Domnului peste pământ! Scrie și dă de știre ce grăiește Domnul. Duhurile lui Dumnezeu suflă peste pământ, și cine se încumetă să-Mi tulbure planurile? Să vină să se lupte cu Mine, să vină și să judece între Mine și via Mea.

Scoală-te, România Mea! Ridică-te, iubito! Scutură-ți jugul și vino spre mărire, o, cetatea iubirii Mele! Nu mai plânge, iubito, că vaiul trece; mai e un ceas. Iată, răsare soare nou și florile se desfac și Eu vin să te fac mireasă, vin să te iubesc și să te așez întru glorie, și toți prietenii te vor vedea și vor umbla întru strălucirea ta, iubito, că așa stă scris despre tine, că regi vor umbla întru mărirea ta. Vine Domnul să Se odihnească peste tine, că iată, întru tine binevoiesc.

Te-au cântat poeții tăi, te-au cântat păgânii tăi și n-au știut de ce te cântă, iubito. Duhurile Mele suflau dis-de-dimineață peste tine și îți trezeau cântecul de iubire, și cântai, o, cetate iubită, cântai cântecul tău de iubire, și erai frumoasă și cântai.

Au trecut peste tine nori și ceață și îți schimbau frumusețea, și râsul tău înceta atunci, dar nici o ispită n-am lăsat-o să treacă peste puterea ta. Duhul Meu, **ca un bucium Se trezea dis-de-dimineață și suna cu jale** și ridicam din tine pe vitejii Mei și le încingeam mijlocul și te eliberam de sub povară, și, apoi, din nou zâmbeai, iubito, că de la naștere te-am iubit și te-am sortit să fii a Mea.

Dar când a venit iarna peste tine, a căzut o zăpadă grea și te-a acoperit, iubito, și ai murit aproape de tot. Și te-ai zbătut în sângele tău șaptezeci de ani (*1921-1991, n.r.*) și s-a făcut zăpada roșie de sângele tău. Și am trecut pe lângă tine, și erai goală, iubita Mea, și Mi-am dezbrăcat veșmântul și te-am învelit, că Mi-am adus aminte de tinerețea ta, când erai frumoasă și albă. O, că te-

au robit străinii și te-au necinstit, că ți-au făcut lege și te-au silit să te tai împrejur, dar Domnul îi va smeri, și ei ți se vor închina la picioare, ca să știe că te-am iubit, iubito, că ai fost sărmană și ai fost sub cruce, dar ai păzit răbdarea Mea. Și acum, iată, te trezesc din somn, să curăț murdăria de pe tine și să te îmbrac cu podoabe noi. Ridică-te și vino spre mărire, că asta îți este menirea de la Dumnezeu.

O, România Mea, ți se apropie ziua schimbării la față și vin să Mă sălășluiesc întru tine, că tu ești scaunul măririi Mele, tu ești Ierusalimul gloriei Mele, că slava Mea se va coborî peste tine și vei străluci ca soarele, o, cetate a strălucirilor, și toate popoarele vor veni să te vadă, că porțile tale vor fi deschise zi și noapte, dar noaptea nu se va mai coborî peste tine, iubita Mea. Voi așeza pe înălțimile tale sunet de trâmbiță și glas de serbare, iar feciorii tăi îți vor cânta cântecul tău de iubire, și atunci, pământul tău îți va da înapoi pe morții de sub el, căci ei vor învia, și tu te vei schimba într-o clipă la trâmbița Mea. Și vei fi regină, iubito, că Domnul este Regele iubirii, și este Regele tău.

Iată, vin cu plata răbdării, că te voi ocroti de ceasul ispitei. Fii tare, iubito, ca să Mă ai cu tine, **că nici un neam sub soare nu va avea biruința și gloria ta, că vei fi Mie templu de mărire și te vei numi Ierusalimul cel nou,** că Eu îți dau nume nou, iubito, cetate iubită. Trezește-ți urechea, ca să-Mi auzi glasul, că tu vei fi tronul Meu, și în tine se va auzi cântecul Meu de slavă: ***«Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot, Cel Care a fost, și este, și va fi!»***. Iar pe cei ce au călcat peste tine, le voi descoperi păcatul și îi voi rușina și îi voi mustra cu asprime ca să vină înspre pocăință, și dacă ne vor auzi glasul și ne vor deschide, vom intra, iubito, și vom cina cu ei, și ei cu noi.

Și voi ridica un om care va fi vrednic să ia cinstea și binecuvântarea și puterea (regele Mihai, n.r.) și îl voi chema din Egipt, (Străinătate, n.r.) căci cei ce l-au înstrăinat și au vrut viața lui nu vor mai fi atunci, că Eu voi întinde mâna și voi lua din tine hrana, și te vei duce apoi la fiul cel vândut și alungat, și el va plânge și te va îmbrățișa și te va iubi, și va veni cu toată bogăția Samariei și îți va sluji ție, că el este de la Mine, și cine este cel ce se va ridica împotriva planurilor Mele cele din veac? Și tu te vei numi atunci ***«cea cu bărbat»***, căci acesta va birui și va fi mare prin puterea Mea, și sabia Mea va fi necruțătoare ca să-i gătesc venirea. Și va veni, iubito, și se va auzi atunci din nou cântecul tău de iubire, și se va auzi glasul de bucurie al celor junghiați, care au mărturisit despre vremea Mea și despre mărirea ta, căci vin să te pețesc.

… O, voi întinde cortul Meu peste tine ca să te ocrotesc apoi, căci îngerii Mei vor dezlănțui chin și durere peste cei ce nu au pecetea Celui viu. Și voi slobozi glas de tunet, precum este scris, și se va vesti din nou pe pământ taina lui Dumnezeu, pentru toate popoarele și limbile și peste puternicii pământului și voi striga: ***«O, de câte ori am voit să te adun sub aripa Mea ca să te ocrotesc, dar n-ai voit, și te-ai desfrânat departe de Mine și ai zăcut în necunoștință și n-ai voit adevărul Meu și n-ai iubit viața, că ți-ai încheiat zapis cu pieirea, ca să fii vrednic de pieire. Și acum, iată, te pustiesc, și vărs mânie peste popoare, și nu Mă vei mai întâlni până nu se va auzi din nou: „Binecuvântat este Cel ce iarăși vine întru numele Domnului“».*** Și tu, România Mea, cetatea iubirii Mele, vei vedea pe cei ce veneau să te blesteme, căci vor lua calea lui Valaam, fiindcă tu ești binecuvântată și mare cu Mine, iubito, că Domnul va împărăți și va răsplăti pe robii Săi, pe prooroci și pe sfinți și pe cei ce se tem de Domnul. Și se va cânta în tine cântare nouă, și nimic necurat nu va mai intra în tine.

O, România Mea iubită, ieși din Babilon, fugi de desfrânare și sfințește-te cu Mine, ca să nu guști din pedeapsa Babilonului, că se va ridica fumul focului în care va arde Babilonul, cetatea cea înveșmântată în vison și în aur, și se vor veseli apostolii și proorocii, că Domnul vine cu dreptatea ca să răscumpere sângele lor, căci îngerul bisericilor va suna și va împrăștia cuvântul lui Dumnezeu, și vremurile se vor așeza la loc, și se va slăvi biserica Dumnezeului Cel viu, iar celor de pe tronuri li se va da putere să facă judecată și să răscumpere sângele celor tăiați pentru mărturia lui Dumnezeu, care nu s-au întinat din vinul Babilonului, și lacrima și moartea vor pieri, și cerul și pământul se vor face noi, căci cele vechi trec cu trosnet.

… România Mea, fiii tăi umblă pe căi deșarte, înțelepții tăi dorm și se poticnesc, dreptul piere și nimeni nu ia aminte, și Domnul este străin la tine. Învățătorii legii se poticnesc pe timp de zi și nu au putere să împartă viață de la Mine. De la mic până la mare iubesc calea pierzării și nimeni nu Mă mai are pe Mine. Iată, vin cu văpaie, vin să scot răul din tine**. Vin să te curățesc și să te înnoiesc, vin să fac pământul tău nou, vin să fac ceruri noi și pământ nou**. Vin la tine, România Mea, că Domnul întru tine binevoiește și Se mărește. Iată, sun din trâmbiță. Ridică-te, iubito, scutură țărâna de pe tine! Spală-te, România Mea, că Domnul Se unește cu tine. Iată, vin să-ți despecetluiesc izvoarele, vin să-ți descopăr fântânile, vin să-ți deschid porțile, căci cine te va iubi, după dreptate te va iubi, iubito.

… România Mea, Ierusalimul măririi Mele, tu vei fi gloria Mea, iubito, și din tine va răsuna peste popoare cântare nouă, cântare de pace peste popoare, iubito, și imn de slavă veșnică. Bucură-te, Ierusalime nou, bucură-te, România Mea! că iată, vine Domnul la tine. Lărgește-ți cortul și vezi, că vin la tine fiii tăi. Toți cei ce te-au urât te vor numi cetatea Domnului, că din părăsită și asuprită ce erai, voi face din tine mândria veacurilor. Eu, Domnul, am hotărât aceasta.

Hai, popor iubit, bucură-te și te ridică, cetatea iubirii Mele! Cântă-ți cântecul tău de iubire, să audă popoarele și să se înveselească. Pune-ți rochiță de sărbătoare și salbă de nuntă, că Domnul vine la tine.

Scoală-te, iubito, și lasă-Mă să-ți aud glasul. Aprinde candela și ieși în prag, iubita Mea, și veghează, iubito, că vin curând. Amin, amin, amin.

Extras din cuvântul lui Dumnezeu: proorocie pentru România și așezarea ei întru slavă, din 25-10-1990

***

Acesta este pământul făgăduinței, poporule al meu. România voastră este pământul făgăduinței. Aici a venit Dumnezeu cu această lucrare. Aici S-a întors Dumnezeu, și iată, încă o dată a venit Domnul pe pământ, a venit să pregătească acest pământ, a venit să lase pe el această învățătură care va fi scoasă de la adăpost și se va așeza pe masă ca să fie cunoscută de toată făptura de sub cer.

A venit Domnul la tine, poporule al meu, popor al lui Israel, popor de la sfârșit. A venit să facă din tine cer nou și pământ nou, dar tu, mămică, nu te-ai lăsat lucrat. Lasă-te lucrat, Israele. Lasă-te într-o clipă lucrat, că a venit Domnul pe pământul acesta pe care stai tu, ca să pregătească acest pământ, ca să pregătească acest popor, ca să pregătească locul acesta, ca acolo unde veți fi voi, să fie și El. Iată taină pecetluită și despecetluită. Iată locul pe care l-a pregătit Dumnezeu, ca acolo unde va fi El, să fiți și voi. Iată Ierusalimul care s-a coborât din cer. S-a coborât cerul

pe pământ, poporule al meu, s-a coborât să pregătească acest pământ, și tu n-ai vrut să înțelegi, și tu n-ai vrut să crezi, o, neam necredincios ce ești, o, popor fără pricepere, poporule al meu! Al meu ești, mămică, eu te dau în primire, eu te voi așeza pe pământul acesta nou, că va fi nou, va fi de două ori nou, căci Domnul este peste acest pământ și lucrează ca să-Și anunțe împărăția.

Extras din trâmbițarea sfintei Virginia peste monahiile poporului creștin, viețuitoare în mănăstirea Nămăiești, din 15-11-1990

***

Iată, duhul meu a fost trimis din nou pe pământ, ca să strige la popor să se adune, să se gătească frumos, că vin zile mărețe și vin zilele gloriei lui Dumnezeu, așa cum este scris. Alăturați-vă și voi, măi copii. Apropiați-vă să ascultați și fiți cu frică și cu cutremur spre această bucurie care se va arăta în curând peste acest pământ ales care se va numi Noul Ierusalim, că se va coborî din cer Ierusalimul gloriei lui Dumnezeu. Acela care este acum, este Ierusalimul patimilor Domnului, dar acesta care se va arăta, este Ierusalimul gloriei lui Dumnezeu, căci așa stă scris în Cartea Adevărului. Ridicați-vă și voi înspre credință și înspre slava care se apropie, ca să fiți ocrotiți cu toți cei care vor fi găsiți scriși cu Dumnezeu, iar dacă veți întoarce spatele la această strigare, Dumnezeu vă va adăuga atunci cu cei necredincioși, și cu plata acelora. Amin.

Doamne Savaot, începe Tu strigarea. Fii Tu Cel dintâi întru toate, că și eu, și aceștia suntem copiii Tăi. Fără Tine nu pot, Doamne Savaot, cu aceste lanțuri. Fără Tine nu vreau prin acest întuneric, căci acești copii ai noștri nici nu se zăresc bine din fundul prăpastiei în care au căzut și nici nu ne strigă ca să-i auzim sau să ne dea mâna. Hai cu mine, coboară cu mine după ei, că sunt aproape morți, Doamne Savaot. O, sunt chiar morți de tot. Suflă cu mine peste ei și hai să-i scoatem și să-i înviem și să-i însănătoșim, că iată, se stinge în ei ultima picătură de viață, iar bătaia inimii lor nu se mai simte.

– O, iată-Mă! Sunt aici, tată. Sunt aici, Verginico. Suntem toți cu tine, scumpa Noastră. Astăzi este sărbătoare mare în tot cerul, Verginico. Astăzi toată puterea cerului este în picioare și biruința de azi va fi mare și se va scrie și se va vesti în vecii vecilor, și se va binecuvânta această zi și se va adăuga zilelor de înviere. Nici Noi, Verginico, nici Noi, tată, nu mai avem pace. Și Noi am plecat cu tine după poporul tău ca să-i dăm viață vie, că poporul tău este cea mai mare taină pentru făptura dumnezeiască, de la început și până la aceste zile.

Nu mai plânge, Verginico, nu mai suspina, tată! Vino să te strâng la piept și să-ți dau mângâiere, căci iubirea ta pentru acest popor a covârșit toate iubirile de până acum. Nu mai plânge, Verginico! Ajunge, tată! Un pas mai este și intrăm în vremea cea fără de durere, fără de întristare și fără de suspin. Iată, toți îți împărțim mângâiere. Și Eu, și Fiul Meu, și Măicuța Sa, și tot cerul, tată. Când S-a ridicat Fiul Meu din mormânt a mai stat patruzeci de zile cu poporul Său ca să rămână cartea acelor zile și să se mărturisească, și apoi Eu L-am luat și L-am pus la loc de-a dreapta Mea. Dar tu ce ai făcut? Îți spun Eu, tată, ce ai făcut ca să se știe și să se scrie pentru toți cei care vor crede ce ai făcut tu. Tu ai fost aceea care ai avut iubire fără de margini. **Tu L-ai coborât încă o dată pe pământ pe Fiul Meu și te-ai făcut Lui casă și templu, și S-a sălășluit El întru tine în taină mare, ascuns de ochii lumii,** și a adunat de pe la răspântii pe orbi și pe ologi și pe surzi și pe leproși și pe toți sărmanii ca să-i așeze la această masă. Dar celui chemat așa i-a spus: ***«Mergi, și să nu spui nimănui».*** Tu ai fost aceea care L-ai ținut ascuns de ochii lumii ca să-Și poată hrăni un popor și să descopere toată taina planului Său pentru vremea aceasta. Și când ai venit și tu la Mine, tată, ai venit și M-ai rugat plângând: „Doamne Savaot, eu cât am fost cu ei, i-am păzit în

numele Tău. Păzește-i Tu de-acum, ca nici unul să nu piară“. Așa M-ai rugat, Verginico, și Eu ți-am ascultat rugămintea și i-am păzit, dar ei nu M-au păzit pe Mine, n-au păzit urma Mea și n-au vrut să Mă mai urmeze și s-au dus și și-au cheltuit înțelepciunea și au ajuns robi celor străini de Mine și de tine, și iată-i, scumpa Mea, iată-i risipiți și iată-i săraci și goi acum; iată-i căzuți între tâlhari, iată-i aproape morți.

Tu, Verginico, fiica Mea, fiică de Samarinean, i-ai covârșit pe toți cei de până acum cu iubirea. Eu văd că nimic nu vrei să-ți dau, văd că ai dat deoparte slava cerească pe care o meriți, și de aceea **am făcut minune despre care nu s-a mai auzit până acum. Te-am trimis înapoi, Verginico, și ți-am dat în ajutor toată oastea cerească să-ți faci misiunea despre care am vorbit Eu că vei avea-o în aceste zile, și ți-am spus să iei trâmbița în mână și să suni cu putere și cu duh de trezire așa cum stă scris în carte, să proorocești și să poruncești acestor oase uscate să prindă viață și duh de viață ca să învieze și să se întregească trupul lui Israel, și apoi să vii și să-Mi spui: „Doamne, am făcut cum mi-ai poruncit“.**

Binecuvântată să fie această zi! Fii binecuvântată, Verginico, și tu, și lucrarea ta, și servii tăi, și casa aceasta în care ești acum coborâtă cu lucrul tău. Binecuvântată să fie această sământă care se seamănă acum! Amin.

… Amin, amin, zic vouă, Eu sunt Dumnezeu Savaot, Cel Care sunt din veșnicie și voi fi în veșnicie. Cerul și pământul de până acum vor trece cu trosnet, dar cuvintele acestui duh pe care l-am întors înapoi pe pământ, se vor scrie și vor mărturisi pentru voi sau împotriva voastră. Amin.

Această carte va sta pe masă și va vorbi pentru voi sau împotriva voastră. Această carte va vorbi în curând.

Hai, Verginico, ia locul, tată, și lucrează! Începe-ți lucrul aici și fii biruitoare, că ți-am dat toată puterea. Ridică-te și grăiește, tată!

– Grăiesc către Tine, Doamne Savaot. Slavă Ție și mulțumire Ție! Iată, îmi încep lucrul aici. Amin.

Pace vouă! Pace vouă, fiilor! Slavă întru cei de sus, iar peste voi pace și înviere! Amin.
Extras din trâmbițarea sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Ungureni, din 27-11-1990

***

S-a coborât Duhul Domnului în această lucrare, iar poporul acestei cetăți cunoaște acest început de lucrare și nu va putea spune acest popor că n-a vorbit cu Dumnezeu, căci a vorbit cu Dumnezeu această cetate. Oricât ai crede tu, creștine, că vei scăpa să mărturisești aceasta, iată, vine Domnul către tine și îți spune astăzi că vei fi martor în fața omenirii că a vorbit Dumnezeu pe acest pământ binecuvântat și ales și că a vorbit cu tine Domnul. Vei fi martor, măi copilul Meu, că numai un picuț mai este, și vei vedea această lucrare ridicată de Dumnezeu din ascuns la vedere. Vei vedea acest munte că se va ridica deasupra munților, deasupra puterilor, deasupra înălțimilor și va vorbi Domnul prin această lucrare de pe acoperișuri, măi creștine care vrei, nu vrei, va trebui să mărturisești că ești fiu înfiat al acestei lucrări. Ești copil al acestei lucrări, poporule creștin, căci când ai crezut atunci când ai venit și te-ai alăturat, când ai venit și ai spus „Da, Doamne“, să știi, creștine, că de atunci ai pe tine pecetea de la Dumnezeu, ai semnul acestei lucrări dumnezeiești.

Știu că acum ți-e greu să mai crezi că ai acest semn pe tine, dar la Domnul ești trecut că faci parte din numărătoarea poporului care a mâncat de la această masă. Această numărătoare mărturisește înaintea scaunului domniei Preasfintei Treimi și nu se pot desființa cuvintele acestei lucrări, care au fost scrise precum pe pământ, așa și în cer, căci Duhul Cel ceresc vorbea cu tine, creștine, iar pe pământ se coborâse poruncă să se scrie cuvintele Duhului Sfânt, și s-au scris, poporule al Meu, și cartea aceasta mărturisește la Domnul despre tine că ești scris în ea, copilule care ai uitat că ești scris în această carte. Cuvintele Duhului Sfânt nu se pot desființa, așa cum nici o iotă din cuvintele din Cartea Adevărului, din cartea legii, din cartea proorocilor, nu se poate desființa. Nici numele tău nu se poate desființa din această carte scrisă de Duhul Sfânt, și iată, vorbește Domnul cu tine, popor creștin din această cetate, și te roagă să-ți amintești și să nu uiți că ești scris în **cartea pe care a scris-o Duhul Sfânt în vremea cea de întuneric a stăpânirii fiarei** (*Comunismul n.r.*) **despre care scrie în Cartea Adevărului, că iată, vine vremea ca lucrul lui Dumnezeu să-și capete înfățișarea cea dintâi, și vine vremea zilelor de biruință. Vine vremea celei de a doua arătări a Domnului,** oricât de greu îți este ție să crezi, poporule creștin din vremea aceasta, că dacă tu nu vei crede, vor crede noroade multe, care vor fi călăuzite de Dumnezeu până la acest munte, până la acest Sion ceresc, din vârful căruia **va cuvânta Duhul lui Dumnezeu încă o dată la popoare și la limbi și la neamuri,** așa cum a scris evanghelistul Ioan în cartea proorociei sale.

Iată, măi Israele din vremea aceasta, că trupul tău este de la Avraam și până la tine. Iată, tată, că și de tine stă scris în Cartea Adevărului, căci precum proorocii cei de demult nu știau ce scriu când Duhul Sfânt proorocea prin ei vremea lui Mesia, tot așa nu știau ce scriu când Duhul lui Dumnezeu a scris prin ei și despre vremea aceasta, despre vremea Israelului cel mai mic și despre vremea slavei lui Dumnezeu, care se va arăta în curând, căci vrei nu vrei, crezi nu crezi, a venit și vremea aceasta, măi poporule creștin.

Am ridicat, atunci când am început să te nasc Eu pe tine, măi Israele mic, am ridicat un trup și am făcut din el un vas în care au locuit Duhurile Preasfintei Treimi vreme de douăzeci și cinci de ani, și am spus de atunci de mai multe ori poporului care se năștea: ***«Ferice de acela care-și va spăla viața în acest vas, și ferice de acela care nu se va sfărâma de această piatră».*** Dar tu nu ai înțeles așa cum trebuia să înțelegi ca să fi rămas Eu cu tine până la sfârșit, și ai înțeles după înțelepciunea ta, și nu după înțelepciunea Mea, și te-ai sfărâmat, copilul Meu, căci dacă ai fi înțeles că în vasul acesta a fost cuvântul vieții, care vorbea prin această lucrare, și dacă ai fi priceput că piatra de care te-ai sfărâmat tu a fost Domnul Iisus Hristos, Care lucra această lucrare, dacă ai fi vrut tu să rămâi sub lumina acestei înțelepciuni, Eu te aveam și astăzi, și te aveam mare și cu putere ca să zici muntelui să se mute și ca să înviezi morții acestei vremi, măi Israele al acestei vremi de întuneric prin care tu trebuia să luminezi și să împarți lumină. Dar tu, creștine, L-ai coborât pe Dumnezeul Duhului Sfânt, L-ai coborât până la om ca să-L poți judeca și să te poți sminti și să te poți sfărâma de această piatră, pentru că uitai mereu că Domnul nu este din lumea aceasta și că El este fără de păcat, și de aceea l-a numit El fericit pe cel căruia îi zice: ***«Ferice celui ce nu se va sminti întru Mine».*** N-ai avut tu pilda Scripturii aceea care zice***: «A venit Ioan Botezătorul nemâncând și nebând și ați spus că are demon; și a venit Iisus Hristos mâncând și bând, și ați spus că are demon și că mănâncă cu desfrânații»?*** Ai avut, creștine, pildă, că aceia au stârpit din mijlocul lor și pe Botezătorul Ioan și pe Fiul lui Dumnezeu și nu i-au primit pe ei în mijlocul lor. Dar iată-i, măi copii, că **Ioan este și lucrează și vine iar să pregătească Domnului calea pentru a doua oară.** Și iată-L pe Domnul Iisus Hristos că este capul bisericii și este cu voi până în veșnicie, așa cum a fost de la început până la acest sfârșit, căci **prin acest sfârșit se sfârșește fărădelegea și moartea și iadul** și se ridică efa între cer și pământ ca să fie așezată la locul ei, și **iată,**

vine vremea ca Domnul să-Și anunțe împărăția și să așeze Ierusalimul cel nou și izvorul vieții și pomul vieții, vine să facă ceruri noi și pământ nou, așa cum este scris, și nimic nu se poate desființa din Cartea Adevărului și toate se împlinesc, poporule creștin.

Extras din trâmbițarea Domnului și a sfintei Virginia peste creștinii din cetatea Mănești, din 26-12-1990

***

... Și voi aduce Noul Ierusalim și Noul Canaan, și toți vor trăi viață fericită sub conducere dumnezeiască. Veți vedea mari minuni, veți vedea îngeri și fețe cerești dând slavă Preasfintei Treimi, împreună cu cei curați de pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din data de 05-01-1991

***

Dar iată, scris este în Cartea Adevărului (*Biblia, n.r.*) că în zilele cele de pe urmă Dumnezeu va alege din nou Ierusalimul, fiindcă poporul cel după trup al lui Israel n-a intrat în odihna[1] și în credința cea adusă de Fiul lui Dumnezeu, ci, dimpotrivă, acest Israel a tăgăduit și n-a crezut în venirea lui Iisus Hristos, Cel prin Care s-au întocmit veacurile, Cel prin Care s-a despărțit timpul în vremea nașterii Sale. Scris este în Cartea Adevărului: ***«Vine vremea când adevărații închinători nu se vor mai închina nici în acest munte, nici în Ierusalim, și se vor închina întru Duhul Adevărului»***. Amin.

Dumnezeu a ales-o pe România, a ales-o de la naștere și a numit-o regină. Dumnezeul Preasfintei Treimi a venit, spre sfârșitul lucrării Sale, prin puterea și lucrarea Duhului Sfânt, Care întreiește întreita lucrare a Treimii Dumnezeiești. Am coborât să descopăr taina Mea despre România și am ridicat pe servii Mei din popoare străine, ca să întăresc adevărul planului Meu peste România. Dar am lucrat în România în toate vremurile, de la nașterea ei, și până în sfârșit voi lucra în ea, căci peste ea binevoiesc, și de aceea am sortit-o să fie a Mea și să-i dau nume nou spre sfârșitul vremurilor și s-o numesc Ierusalimul cel nou al gloriei Mele. Nimeni nu poate să-Mi zădărnicească planurile, căci Eu voi fi împlinitor la vremea hotărâtă. Amin.

România va fi tronul Meu întru care Mă voi arăta cu slavă, și toate popoarele vor vedea slava celei oropsite până acum, căci ea a fost piatră de poticnire și stâncă de încercare pentru multe neamuri străine de Mine, neamuri prin care Eu am încercat-o așa cum se încearcă aurul în foc. Dar ea a păzit răbdarea Mea, și Eu, iată, vin cu plata Mea spre ea, vin s-o dezrobesc de sub călcâiul fiarei roșii, (*Dictatura comunistă, n.r.*) căci aceasta și-a sfârșit domnia celor șaptezeci de ani (*1921 - înființarea Partidului Comunist din România - 1991 - un an după revoluția anticomunistă, n.r.*) despre care scrie în Cartea Adevărului. Vin să curăț răul din ea și s-o așez întru glorie și întru serbare veșnică, fiindcă așa este scris despre ea, despre cea alungată, despre cea pustiită. Vin să așez diademă de slavă pe fruntea ei, și toți prietenii o vor vedea și vor umbla întru strălucirea ei, căci ea este iubita Mea, ea este cetatea cea iubită a strălucirilor, ea este cea binecuvântată, căci Eu, Dumnezeu, am voit aceasta, și am grăit prin servii Mei prooroci. Toți cei ce au blestemat-o pe ea vor vedea strălucirea ei și i se vor închina, căci ea este regina Mea. Amin.

[1] „De aceea M-am mâniat pe neamul acesta şi am zis: Pururea ei rătăcesc cu inima şi căile Mele nu le-au cunoscut,

Că M-am jurat în mânia Mea: "***Nu vor intra întru odihna Mea!***"." (Evrei:3/10-11.)

Extras din Cuvântul Domnului către Victor Stănculescu[2], din 22-01-1991

***

... Iată ce s-a întâmplat în locul Ierusalimului Meu cel vechi, unde a fost locul cel sfânt, unde a fost lumea care M-a pus pe cruce. O, dacă aş fi coborât acum acolo, şi acum M-ar fi pus pe cruce din nou. De aceea am venit aici la voi.

Fiilor, strigă toţi terminarea şi liniştirea răului, dar să vedeţi că se începe încăierarea şi în celelalte ţări. O iau roată, roată, şi pe România o las la mijloc, dar de nu-l va primi pe conducătorul ei, care trebuie să vină pe voia lui Dumnezeu, o voi trece şi pe România prin dureri, prin sânge şi măcel. Ce am aici, nu se lipeşte nimic de ce am Eu aici.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din data de 06-02-1991

***

Iată, am ales-o pe România ca să fie a Mea, şi vin să Mă desăvârşesc în mijlocul ei şi să-Mi lărgesc cortul Meu prin această învăţătură cu care voi vorbi încă o dată la popoare şi la limbi şi la neamuri. Am ales acest pământ ca să fac din el Edenul şi Canaanul pentru plinirea vremurilor; să fac din el Ierusalim ceresc şi să vărs de aici lumină peste popoare, ca să cunoască şi să vadă noroadele poarta de intrare în Canaan.

Am răspândit cuvânt către popoarele de pe pământ, ca s-o vestesc pe România şi ca să creadă noroadele în lucrarea Mea cea vestită dinainte, că de aceea M-am ridicat, ca să vorbesc popoarelor despre cele ce am de împlinit. Şi iată, vorbesc cu tine, copilul Meu, vorbesc ca şi cu un prieten, pentru că tu eşti apropiat cu Mine şi cu lucrul Meu şi cu cuvântul Meu care vorbeşte în România.

Hai, că Eu sunt! Hai să biruim! Hai, că plata voastră, multă este în ceruri! Adu-Mi cu inima aproape de Mine şi de tine pe aceea pe care Eu am numit-o apostol al României Mele. Adu-o lângă lucrul Meu, că vreau s-o fac apostol pentru lucrul Meu. Eu voi fi Acela Care voi putea ceea ce nu poate nimeni pe pământ; Eu, că Eu le împlinesc pe toate. Îţi dau o putere aparte pentru ca s-o uneşti pe ea cu lucrul Meu, căci prin acest lucru pe care-l lucrez Eu în România, voi aduce în curând slava şi fericirea acestui pământ ales. Vreau să-Mi fac legătură bună cu cel uns al Meu, că va trebui să lucrăm după planul Meu, căci cu voi este tot cerul. Iată, merg cu cuvântul înainte şi vorbesc cu ea acum, dar mai întâi terminăm această carte cu cel mai dulce cuvânt: pace!

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 23-02-1991

***

Stai mereu pe stânca Mea cea tare şi nu te vei teme de nimic şi de nimeni. Nu te teme, mai-marele oastei române, nu te teme nici atunci când ai să vezi paşii tăi ameninţaţi de cei care vor să te piardă, căci nu vor izbuti. Vei vedea şi te vei bucura, dar fii cu Mine în toată vremea. Pune-Mă pe Mine în faţă la tot greul, la tot pasul, că Eu sunt biruitor cu tine. Îţi amintesc de Ştefan cel sfânt, care a domnit peste acest neam, căci el cu Mine mergea şi biruia gloatele duşmane, care veneau să facă rob neamul cel binecuvântat, căci Ştefan cel sfânt se ducea să ia binecuvântarea Mea, şi apoi pleca la război. Se ducea la sihastrul Daniil, şi dacă acela era la rugăciune, Ştefan aştepta la uşa chiliei lui şi nu pleca la oaste până ce nu lua binecuvântarea Mea din mâna servului Meu, care

[2] Ministru al Apărării Naţionale - M.Ap.N. - în acea perioadă, n.r.

locuia și trăia întru sfințenie. Și când se întorcea domnul țării de la oaste cu biruință, aducea lui Dumnezeu mulțumire, ridicând altare de închinăciune și de slavă pentru Dumnezeu, căci aveau credință tare domnitorii acestui neam.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către Victor Stănculescu, din 22-03-1991

***

– Iată, să ne întâlnim la ieslea coborârii Mele și să întărim de la Mine și de la tine pe cei pe care-i așteptăm, pe cei cu care ne ajutăm, căci vreau să-i fac să priceapă bine lucrul Meu din vremea aceasta. Vreau să pricepi bine că în acest acoperământ în care Eu cobor cuvântul Meu, vom lucra adesea peste multe scule ale planului Meu, și vom lucra peste ei și cu ei apoi, ca să desăvârșim via aceasta și **s-o ridicăm pe România în vârful gloriei Ierusalimului ceresc.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 20-04-1991

***

Când a venit clipa să Mă înalț la Tatăl Meu după ce Mi-am încheiat lucrarea pentru care venisem întrupat, eram cu cei aleși ai Mei, cu ucenicii Mei din Galileea. Stăteam cu ei de vorbă, și ei M-au întrebat așa***: «Doamne, oare, acum este vremea ca să așezi Tu la loc împărăția lui Israel?».*** Și le-am răspuns așa: ***«Nu este al vostru să știți anii și vremurile pe care Tatăl le-a pus sub stăpânirea Sa».*** Așa le-am spus, fiindcă această taină era în Duhul Sfânt pecetluită. Duhul Sfânt este Dumnezeul Care lucrează în vremea aceasta ca să-Și sfârșească lucrarea Sa, și iată, Sfânta Treime Își încheie în vremea aceasta lucrarea cea întreită, căci Dumnezeul Duhului Sfânt este aproape de sfârșit cu lucrarea Sa. **Aceasta este vremea să se așeze la loc împărăția lui Israel.** Iată cea din urmă taină, cea mai așteptată, căci tot cerul laolaltă, cerul, care poartă în sânul său toată spița cea sfântă, cea lucrătoare, a așteptat să se așeze la loc împărăția lui Israel. Tot cerul este în bucurie, că de mult este așteptată această vreme, aceste zile, și iată, cerul le vede venind. Al vostru era să știți, iubiții Mei din vremea aceasta de glorie cerească. Duhul Sfânt este Mângâietorul Cel promis de Fiul lui Dumnezeu, Cel Care ia din cer și dă de veste în vremea aceasta. Apostolii cei care M-au însoțit pe vremea trupului Meu se bucură acum că a venit vremea să se audă răspunsul întrebării lor. Aceea a fost cea din urmă vorbă dintre Mine și ei, și apoi M-am ridicat de la ei și nu le-am răspuns, căci nu era al lor acest răspuns.

Pacea Mea și darul păcii Mele peste cel cu care M-am întâlnit acum! Bucuria Mea o pun peste tine, fiu iubit de cer. Mi-a fost dor să stau în sfat cu tine, căci am stat în sfat cu tine prin acest fir ceresc, am stat la celălalt capăt al acestei lucrări, la începutul acestei lucrări, măi tată. Am voit și la acest capăt, la sfârșitul acestei lucrări să-ți grăiesc, căci e pe sfârșite și ea. Suntem aproape de sărbătoarea cea mare, iubitul Meu, fiul Meu iubit. Ești scris în cartea acestei lucrări, fiule Vasilică. Așa ești scris, tată. Se bucură cerul de lucrul apostoliei tale, de rodul lucrului tău**. A venit vremea să-Mi fac arătarea, prietenul Meu iubit.** Așa am spus învățăceilor Mei: ***«Nu vă mai numesc slugi, că sluga nu știe ce face stăpânul ei, și vă numesc prietenii Mei, iubiții Mei».*** Iată, vreau să știi și tu ce fac, căci am zis celui iubit de Mine, lui Ioan cel iubit: ***«Să nu scrii ce au vorbit cele șapte tunete; să nu scrii. Pecetluiește ce au vorbit aceste tunete, până la vremea cea de sfârșit».*** Iată vremea aceea, iubitul Meu. M-am ridicat să adun laolaltă lucrul cel bun și să-Mi desăvârșesc turma României Mele cea binecuvântată. **România este țara cea aleasă prin care Dumnezeu așează la loc împărăția Noului Ierusalim.** Este scris în cartea cea din cer coborâtă că Domnul va alege din nou Ierusalimul, și va fi aceasta în zile de strâmtorare. E mare strâmtorare pe pământ, e groasă ceața, e mare necredința, dar am spus așa pe vremea trupului Meu: ***«Nu aceste minuni, ci mai mari decât acestea vor lucra cei ce cred în Mine, pentru că Eu Mă duc la Tatăl».*** Iată, iubitul

Meu, așa va fi. Voi strânge laolaltă toată turma cea chemată și aleasă și credincioasă și voi face una numai și voi sufla din cer, ca să se împlinească cele scrise, căci așa este scris: ***«Voi turna din Duhul Meu peste fii și fiice, peste bătrâni și tineri, peste robi și roabe, și se vor umple de cunoștința Duhului Sfânt, și voi prooroci prin ei și îi voi aduna pe ei din cele patru vânturi ale pământului și îi voi aduce în țara lui Israel, în țara Ierusalimului nou, cel din cer coborât».***

M-am folosit în vremea aceasta de trâmbițele cele scrise în carte, și iată, sun din trâmbița cea de dinaintea celei de a doua arătări, căci Îmi voi face arătarea, precum este scris. **Voi umple de slavă văzută acest pământ românesc, acest Canaan peste care am lucrat cu cuvântul celor șapte tunete care au vorbit în vremea aceasta**. Am folosit un trup pe care tu îl știi, și am vorbit prin acel trup și am adus spre știre planul Meu și lucrul cel de încheiere a tainei lui Dumnezeu. Acel trup este acum la Mine și i-am dat trecere mare, măi tată, căci M-a purtat pe Mine vreme de douăzeci și cinci de ani, ca să pot vorbi încă o dată pe pământ.

Așa am spus prin apostolul Ioan***: «Ia cartea și mănânc-o, că tu trebuie să mai proorocești încă o dată la popoare și la neamuri și la împărații lumii».*** Așa am spus lui Verginica: ***«Nu te pierde, Verginico, fiindcă tu va fi să te ridici în zilele tale să hrănești de la Mine un popor mare, care se va aduna să stea în fața tronului Meu cu ramuri în mâini și cu hăinuțe albe, cântând cântarea Noului Ierusalim, căci numai aceștia vor ști această cântare».*** Numai aceștia, măi fiule iubit, și iată ce fac, căci ți-am ieșit în cale prin acesta care este mare peste biserica Mea și **pe care-l voi pune, până în sfârșit, în locul cel dintâi al bisericii Mele.** Ți-am ieșit în cale, prin el ți-am ieșit, căci sunt în el, măi tată, sunt, căci este cel mai credincios lucrului acestei lucrări prin care Eu vorbesc în România de atâta vreme.

Știu faptele tale și osteneala ta, știu că ai avut necazuri pentru numele Meu. Știu slujirea ta, știu răbdarea ta, dar vreau să te lași răsplătit de Mine, **că iată vremea aceea când omul trebuie să intre înapoi în grădina Edenului, de unde a căzut, în starea cea îngerească, în starea cea fără de păcat, în starea cea de duh și de har.** Priveghează și așează bine ce a mai rămas de așezat. Ține ce ai până voi veni, căci sunt aproape, sunt la uși. Am venit cu ultimele așezări. N-am venit la început cu toate odată. Am venit pic cu pic ca să așez la loc cele ruinate și să așez împărăția Mea pe pământ nou și să fac om nou și să-l așez înapoi în grădina Edenului. Am venit cu ultimele vestiri. **E vremea să închid în închisorile cele veșnice pe duhul cel rău, care M-a scos pe Mine din om**. E vremea să aduc în starea cea dintâi făptura Mea, ca să fie așa cum sunt Eu, să fie ca Mine, ca să poată fi cu Mine.

Sună din trâmbiță, să te audă turma ta! Sună peste ea, și pune peste ea veghea cea din urmă, pune peste ea cea mai bună vestire din toate vestirile de până acum! Vin curând. Acum sunt aproape. Unește-Mă cu turma ta, până să vin unește-Mă, că vreau să-i pun pecetea acestei lucrări, căci turma acestei lucrări este turma cea de onoare pentru întâmpinarea Mea în Ierusalimul acestei vremi. **România este regina Mea, este binecuvântata Mea, este aleasa Mea și este iubita Mea, și de la ea Îmi voi lărgi cortul nunții Mele, că vin la ea, vin la România Mea**. Vin, că de la nașterea ei am sortit-o să fie a Mea și să Mă slăvesc în ea cu slavă văzută, și toate popoarele vor vedea slava ei. Încinge-te și te scoală ca să asculți glasul Meu și să-Mi deschizi, că iată, vin ca să cinăm împreună. Vreau să scot apă din acest izvor și să-ți dau să bei, tu, și toată turma ta, căci această învățătură și acest glas care răsună acum spre sfârșit este glasul Meu, care strigă să se adune toate noroadele, să vadă și să cunoască slava Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către părintele Visarion Iugulescu, din 06-05-1991

***

România va fi poporul cel sfânt al gloriei Mele, căci sunt aproape acum. România este aleasa Mea, este binecuvântata Mea, și voi curăți fărădelegea din ea și voi așeza imn de înviere peste ea, că aceasta îi este soarta de la Dumnezeu, și toate popoarele să știe că ea este aleasa Mea din vremea de sfârșit a plinirii vremurilor. Crede tu Mie, căci cei ce vor să lucreze la dezrobirea acestui neam, nu vor izbuti fără Mine. Eu sunt în mână cu biruința și cu diadema acestui popor, că va fi poporul cel sfânt al veacului cel nou, dar cei ce lucrează fără Mine pentru acest neam, aceia nu sunt binecuvântați de Dumnezeu.

M-am ridicat să pun binecuvântare peste apostolii acestui neam, ca să biruiască aceștia, dar cei ce Mă tăgăduiesc pe Mine, aceia nu iubesc acest neam. Am în România izvorul cuvintelor Mele, care vin de la Mine. Iată cum vin! M-am ridicat să croiesc cursuri vii de la acest izvor, și să bea de la Mine acest neam ales, ca să știe că este ales.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către Doina Cornea, din 08-05-1991

***

Scris este în Cartea Adevărului că în vremea aceasta vine sfârșit de lume și de fărădelege și de necredință, și vine început de cer nou și de pământ nou, vine început dumnezeiesc, așa cum este scris prin prooroci. Vine ceasul să Se preaslăvească Fiul Omului, și de aceea a început Domnul în acest locaș începătura cea nouă a lucrului cel nou, care va lumina de la voi din loc în loc și peste tot pământul, ca să fie nou pământul, și de aceea a început Domnul în acest locaș viață înviată și trăire vie și curată, și de aceea a început cu voi lucrătura de pământ nou, care va lucra prin voi din loc în loc, și peste tot apoi, ca să fie cer nou fiecare suflet, fiecare inimă care va fi nouă întru cele nou lucrate, că Domnul întoarce în vremea aceasta pe om în viața cea din Eden, în grădina Edenului în care a fost așezat omul întru început. Se lucrează Ierusalim nou, și se așează din cer lucrătura Ierusalimului nou, și se lucrează grăbit și minunat, și toată făptura va amuți la vederea acestei minuni care va răsări cu grabă peste acest neam, căci România este pământul cel proorocit peste care Domnul Iisus Hristos va coborî cu slavă văzută în vremea aceasta. Aceasta este vremea să se așeze la loc împărăția lui Israel**, căci Israel înseamnă popor credincios, popor ales, popor iubit, și înseamnă popor chemat și binecuvântat.** Aceasta este vremea când Dumnezeu lucrează tainic începătura cea nouă, care se va arăta apoi peste toate înălțimile vremilor de până acum, căci iată, Domnul Își anunță împărăția. Amin.

Acesta este locul mărturiei începutului împărăției lui Dumnezeu, căci Domnul este în acest locaș sfânt, și grăiește de aici, și Se aude peste pământ, și pământul tresaltă și se înnoiește din loc în loc la glasul Domnului. Și vor veni și vor curge mulțimi din toate părțile, ca să vadă și să cunoască slava Domnului care se va arăta peste acest Ierusalim ales, peste acest Ierusalim ceresc, căci este coborâtă din cer în acest locaș această taină care se lucrează prin cuvânt.

Dumnezeu, dintru început a lucrat totul prin cuvânt, și nimic n-a lucrat până n-a făcut cunoscut mai dinainte, și apoi S-a așezat să lucreze, și a lucrat cu cuvântul Său prin prooroci, și nu s-a lucrat nimic fără să fi vestit prin prooroci lucrările Sale. Este scris în cartea proorociilor și despre zilele acestea în care **Domnul Se ridică să aleagă din nou Ierusalimul,** să aleagă din nou pe toți cei credincioși și să Se așeze întru ei și să fie Dumnezeul lor și să meargă cu ei să-i arate lumină peste lume, și lumea să învieze sub această lumină.

Acest acoperământ este taina cea pecetluită a celor șapte tunete care au vorbit în auzul evanghelistului Ioan în timpul vedeniei apocaliptice, care este scrisă în Cartea Adevărului. Această taină a fost pecetluită până în vremea aceasta, după cum a fost scris, și iată, vine ceasul să se despecetluiască această fântână, acest izvor de cuvânt care curge din cer în mijlocul acestui neam, căci România este noul Canaan, care va răsări acum în ochii tuturor neamurilor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru numirea pământului grădinii Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 08-07-1991

***

Iată și acum, sunt prin cuvânt, sunt cu ai Mei, de la început și până la sfârșitul veacurilor, sunt veșnic cu ai Mei, căci sunt fără sfârșit întru ai Mei, după cum am rostit făgăduința. Sunt coborât cu cuvântul în mijlocul acestui neam și am ieslea cuvântului Meu aici, unde, iată, ridicăm turn de mărturie, stâlp tare, piatră de înviere, căci mărturia cuvântului cu care am fost în lucru, este piatra pe care zidim acum începătura cea nouă, căci este nouă, este legământ nou, este începătură de neprihănire, de curățenie, de sfințenie, precum în cer așa și peste acest început. Și vom așeza cuvânt de mărturie la această temelie, și zile noi de prăznuire, și vom prăznui aici înviere și Duh Sfânt, **și vom prăznui numele trâmbiței prin care Domnul a lucrat în această vreme despecetluirea celor șapte tunete care au vorbit în timpul vedeniei apocaliptice, despre care a mărturisit apostolul iubirii, Ioan evanghelistul, căci duhul lui a fost deșertat tot în acest vas prin care a cuvântat Dumnezeu în vremea aceasta, fiindcă îngerul i-a spus atunci lui Ioan**: ***«Ia cartea și mănânc-o, căci tu trebuie să mai proorocești încă o dată, la vremea de sfârșit».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 15-07-1991

***

Cuvântul lui Dumnezeu în ziua punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim. Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai

Pace și binecuvântare și duh de bucurie cu cerul, căci cerul este oaspete aici. Aceasta este zi de mărturie. Slavă și bucurie întru cele de sus, și sărbătoare de pace de la Dumnezeu peste voi, căci sunteți martori în această zi, în acest loc binecuvântat și curat. Sunt coruri îngerești aici, și cântă: ***«Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, de acum și peste toți vecii!».*** Amin.

Binecuvântată să fie împărăția Preasfintei Treimi, a Tatălui Meu și a Fiului Său și a Duhului Sfânt, întreit lucrător.

Pace vouă! Eu sunt aici. Eu sunt Cuvântul, căci Cuvântul este Dumnezeu. Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt începutul și sfârșitul. Eu sunt începutul cel nou al celor ce cred în Mine, căci vin cu slavă văzută peste România. Este scris că iarăși voi veni, și iată, lucrez prin cuvânt și Îmi anunț împărăția. Cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternut picioarelor Mele. (*Vezi selecția tematică*: *„Cerul - scaunul de domnie, pământul - așternut picioarelor - omul îndumnezeit”, - și pe Jumpshare; edocr; joomag; authorstream; archive; pubhtml5; Google Drive; Scribd, n.r.*) **Inima credincioșilor Mei este cerul Meu, iar trupul cel curat și neîntinat al acestora este așternutul lui Dumnezeu**, și iată, sunt purtat de cei ce sunt ai Mei, și sunt cu cuvântul prin ei, căci așa este Dumnezeu, este prin prooroci, este prin purtătorii de Dumnezeu. Cuvântul Meu lucrează în acest loc, și toate se lucrează prin cuvântul lui Dumnezeu în zilele acestea, căci vin zilele gloriei

cerești, vin zilele despre care au scris proorocii cei din toate vremurile. România este țara strălucirilor, care se va arăta de la Dumnezeu peste popoare, căci aceasta este alegerea ei, și ea va purta nume de nou Ierusalim și de Eden binecuvântat între noroade. Eu, Domnul, am vestit această taină prin prooroci, și nimic nu împlinesc fără să vin să vestesc mai întâi.

Aici este locul mărturiei lucrului cuvântului Meu, și iată, martorul Meu cel credincios așează acum, prin binecuvântare cerească, piatră de temelie a începutului cel nou, iar de la acest început se va lucra din loc în loc și **va răsări Ierusalim nou, biserică nouă și curată, biserică cerească pe pământ.** Aici începe Sfânta Treime cu prima piatră acum, și se va lucra cu grabă această lucrătură a poruncii dumnezeiești, și Domnul va rosti din vârful acestei pietre numele celui uns, numele unsului Meu Mihail, rege al României.

Bucurați-vă, iubiții Mei, servii Mei, martorii Mei! Bucurați-vă, că vin cu împărăția Mea, și vin spre România Mea, căci ea este împărăția Mea. Vin să leg rana ei și să așez pace peste ea și să pun diademă de slavă cerească pe fruntea ei.

Iată, sunt prin cuvânt în România, și am vestit că M-am ridicat să gătesc cărare unsului Meu Mihail, căci prin biserica Mea cea vie îl voi aduce, și Eu voi fi și voi cuvânta, și cuvântul Meu se va întrupa, și va fi slavă peste cea binecuvântată. Eu sunt, și biruiesc cu cei curați, cu cei neîntinați, cu cei credincioși. Eu sunt Cuvântul, Eu sunt Domnul puterilor, și de aici încolo Eu sunt, și sunt cu toată oastea cerească în lucru, și grăiesc în România.

Iată, Duhul Preasfintei Treimi coboară acum și binecuvintează acest început.

Binecuvântată să fie, și piatră de temelie a bisericii neprihăniților și a neadormiților să fie această piatră care se așează acum prin martorul Meu Ioan-Irineu, căci el va sta pe scaunul bisericii Mele și va cuvânta legile Mele cele curate, cele sfinte, căci este martorul lucrului Meu din vremea aceasta.

Binecuvântată să fie coroana română și casa unsului Meu Mihail, rege al României, căci el este de la Dumnezeu peste acest neam, și iată, vine vremea României lui Dumnezeu, și ea va purta veșmânt curat, veșmânt neprihănit, veșmânt alb și lucrare de Duh Sfânt peste pământ. România este cea chemată și aleasă și cea credincioasă a acestei vremi, căci va fi credincioasă lui Dumnezeu.

Binecuvântare și mir veșnic și ungere cerească peste acest loc de mărturie peste toate veacurile, căci în vremea aceasta Dumnezeu a lucrat cu cuvântul în România, și se va desăvârși cuvântul care curge de la Dumnezeu în mijlocul acestui neam ales. Binecuvântați să fiți voi, martorii Mei cei credincioși, care ați stat în sfat cu cuvântul Meu în ziua aceasta de mărturie, și iată, vom termina cu grabă această piatră, **și apoi voi fi cu voi până la toate marginile lumii, și voi fi prin cuvânt** și vom lucra minuni mai mari decât atunci, așa precum am grăit atunci. Eu sunt Domnul puterilor peste cer și peste pământ, și nu este Dumnezeu afară de Mine, și Mă voi desăvârși peste noroade, precum în cer așa și peste pământ.

Binecuvântați să fiți voi, care veți lucra acest sfânt lăcaș. Binecuvântate să vă fie inima și mâinile și puterea și dragostea și timpul, căci pun timpul sub supunerea voastră, și vom ieși cu

grabă deasupra tuturor puterilor de pe pământ, vom ieși prin acest început nou, rostit prin poruncă dumnezeiască.

Pace vouă, și bucurați-vă, că Tatăl Meu vine cu împărăția! (*Vezi selecția tematică: „Împărăția cerurilor nu vine în chip văzut", - și pe jumpshare; edocr; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) **Și iată, împărăția Mea este înăuntrul vostru,** și vor ști toate popoarele care vor vedea slava acestei lucrături de piatră vie, și pe voi lângă ea.

Pace ție, martorul Meu, martorul bisericii Mele cea neprihănită și curată, căci în acest pământ pecetluit vor intra numai cei curați, cei neîntinați, cei credincioși, și va fi cu putere acest loc de mărturie a lucrului cuvântului Meu, căci Eu Mă odihnesc cu pace și întru lărgime în această iesle curată.

Pace și ție, rege al României Mele, de aici, de la prima piatră a începutului cel nou! Pace ție, Mihail, rege al celei binecuvântate! Pace ție, și peste casa ta, și peste mlădița ta, care va sta de-a dreapta ta!

Slavă întru cele cerești, și bucurie pentru această zi de mărturie cerească, iar peste voi, martorii Mei, pace!

Pace și bună rânduială peste România Mea!

Aceasta este o zi de mărturie. Să se scrie această zi spre pomenire veșnică în cer și pe pământ, căci pe această piatră voi zidi biserica cea vie a începutului cel nou care va răsări peste popoare. Amin, amin, amin.

Așa am spus apostolilor Mei: ***«Mergeți în toată lumea și vestiți împărăția cerurilor, și cine va crede și se va boteza, acela va fi izbăvit. Mergeți, și în orice cetate veți intra, vestiți pace, și dacă veți fi primiți, pacea Mea să rămână peste cetatea aceea».*** Și iată taină cerească peste România, taină neînțeleasă, taină pecetluită și despecetluită, căci pe pământul acestui neam a venit Andrei, apostolul cel întâi chemat la apostolie, și acesta a fost curat cu trupul, a fost neîntinat, și a venit și a adus peste România credința și botezul credinței, și a fost întâiul chemat al lui Iisus Hristos, iar România este întâia chemată, și așa s-a născut România cea creștină, aceea a fost nașterea ei, și Domnul a numit-o regină peste pământ, și iată, vine vremea să Se preaslăvească Dumnezeu peste ea și să-i pună haină de neprihănire, căci este aleasă și este regină peste noroade. Aceasta este alegerea acestui pământ, și scris este în Cartea Adevărului că Domnul va alege din nou Ierusalimul, și va fi Ierusalim nou. Acest pământ este sfânt, și dacă este sfânt, iată, vine vremea să Se așeze Domnul peste el și să-Și plinească făgăduințele cele scrise pentru vremea aceasta.

Duhul Preasfintei Treimi lucrează cu cuvântul în România, și oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu grăiesc cuvântul Domnului, purtați fiind de Duhul Sfânt, căci așa zice Domnul în cartea cea din cer coborâtă: ***«În zilele acelea vărsa-voi din Duhul Meu, și vor prooroci fii și fiice, bătrâni și tineri, robi și roabe, și vor vorbi de la Dumnezeu»*** și cuvântul lui Dumnezeu se va întrupa, căci Domnul a zis și s-a făcut, și este Domnul prin prooroci, și Domnul zice și împlinește apoi. România este proorocită de proorocii cei de la Dumnezeu, și ea va fi Sionul cel nou și neprihănit, ea va fi Canaanul plinirii vremurilor, ea va fi sfârșit de Babilon și de fărădelege și de stricăciune, căci cerul lui Dumnezeu va fi cu slavă văzută peste acest pământ și va arde toată murdăria care a împroșcat

veșmântul fiicei Sionului cel nou ales spre sfârșitul vremii fărădelegii, și nu va mai fi întinăciune și spurcăciune și desfrânare, și nu va mai fi închinare la idoli și necredință, și nu va mai intra în ea nimic necurat, nimic stricat, și Domnul va scoate din ea pe cei fățarnici, pe cei străini de adevăr, pe cei rătăcitori. Și va fi acest munte ridicat deasupra tuturor înălțimilor de pe pământ, căci Domnul va coborî legile Sale pentru cea aleasă și curată și sfântă, pentru cea neprihănită, căci voi coborî și voi rosti cuvântul, și cuvântul va lucra și va curăți toată murdăria de pe ea, și nu vor mai intra pe porțile ei decât cei curați și neîntinați și sfinți. Și va fi acest pământ Eden nou, împărăție sfântă, început de împărăție cerească, început de cer nou și de pământ nou, și de la acest început nou se va răspândi lumina și viața lui Dumnezeu, căci mulțimi numeroase vor curge să asculte înțelepciunea care va lucra peste fiii și fiicele acestui neam ales. Și va curge izvor de dreptate, izvor de iubire, izvor de înviere din mijlocul acestui pământ sfânt, și va fi acesta izvorul vieții, izvorul care va curge din mijlocul cetății și care-și va face cursuri de apă vie prin Ierusalim**, căci România va fi Noul Ierusalim**, iar Domnul va fi cu cuvântul Său spre slava Ierusalimului nou. Și se vor împlini în vremea aceasta cele proorocite, căci voi aduce pe unsul Meu, și el va cârmui întru Mine și nu fără Mine, căci peste cea binecuvântată este Dumnezeu cu cuvântul Său, spre plinirea slavei cea așteptată.

Aceasta este voia Mea: voiesc să scriu numele tău la temelia acestui nou locaș, căci va fi acesta începătură nouă, stare curată, preoție sfântă și popor agonisit prin trâmbiță dumnezeiască în vremea de sub întunericul domniei fiarei roșii (Comunismul n.r.). Știu faptele tale, știu că Mă iubești, știu că sunt Cel dintâi în inima ta; știu și văd că n-ai ancoră mai mare ca aceea de care te ții prin cuvântul cărții care este una; știu că te hrănești din cuvântul ei și că te mângâi cu Mine prin ancora aceasta fără de moarte. Dar ai la Mine scris binecuvântare rostită pe pământ, căci bunicul tău te-a binecuvântat peste România ca s-o ridici spre slavă, și Eu am scris proorocie cuvântul bunicului tău care te-a lăsat pe scaunul țării Mele. Și ai binecuvântare scrisă la Mine prin cuvântul rugii mamei tale, rostit prin credința ei; și ai la Mine strânsă plata răbdării tale și a vremii înstrăinării tale. Știu, și Mi-e dor de tine aici, și așteaptă tot cerul ziua aceea când voi îndepărta nedreptatea din această țară, căci tu vei veni, și prin Mine vei veni. Mă doare durerea ta, și lumea care te înconjoară nu are viață cu Mine, nu are sfințenie, și chiar de cred în Mine aceștia, slujesc legii pântecelui și a plăcerilor și a idolilor acestei vremi. Mă doare durerea ta, și voiesc să Mă lași pe Mine, că Eu cunosc înăuntrul fiecăruia. Voiesc să lucrez prin martorul Meu, care va fi peste biserica Mea. Voiesc să așez viață curată și înviată prin cuvânt. Voiesc să așez legile Mele peste viața acestui neam, căci cei ce voiesc să facă bine pentru România Mea, nu pot face nimic fără Mine. Cine iubește pe România și nu calcă curat și drept pe cale cu Domnul, acela nu poate să ajute acest neam, căci Domnul lucrează prin cei aleși ai Săi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu în ziua punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-1991

***

Să fie zi de mărturie această zi, să fie spre pomenire veșnică în cer și pe pământ, căci ziua aceasta s-a zbătut să vină, și a venit.

Sfânta Treime Se ridică și binecuvintează această zi. Amin. Dumnezeu Cuvântul grăiește și în această zi și coboară lumină din lumina Sa și lucrează lumină nouă și bunăvestire nouă, căci din tronul slavei Domnului curge râul vieții în mijlocul României, (*Vezi selecția tematică: „Acest cuvânt este râul vieții”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*) și din acest cuvânt va răsări un lucru nou, un cer nou și un pământ nou,

un Ierusalim nou, un Eden nou. Eu, Domnul, am hotărât aceasta, și voi fi împlinitor din România, căci ea va fi domnie cerească peste pământ nou.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai, din 05-08-1991

***

Îmi întind Duhul Meu peste tine, și iată, iar stau în sfat cu tine prin acest râu de cuvânt ceresc. Pace ție, unsul Meu Mihail! Pace ție, Mihail al României Mele, căci România va fi înaintea Mea grădină de Eden curat și pământ al binecuvântării. Pace ție, și bucură-te, de acum, că se apropie și vremea ta, căci ești pecetluit cu ungere cerească și ești vestit dintru început ca să fii în această vreme.

Când a venit vremea încercării peste România Mea, când și-a înfipt fiara cea roșie țărușul și în România, era atunci anul nașterii tale. A venit vremea ispitei, și odată cu ea am făcut și Eu un mijloc de izbăvire, o mlădiță binecuvântată, după cum este scris mai dinainte în Scripturi, și te-am purtat prin toată vremea cea rea și am fost cu tine în toată clipa ca să te izbăvesc de toate și să te am acum, și să te aduc să-Mi izbăvești pe cei ce au mai scăpat, și să ierți pe cei ce te-au dus în Egipt, așa cum Iosif cel bun a iertat pe frații lui, care-l vânduseră egiptenilor.

Te voi ridica să-Mi cârmuiești poporul Meu cel binecuvântat și pe tot sufletul care va voi să vină sub umbra acestei vițe și sub lucrarea Mea, care va lua acum început nou, început de izbăvire a făpturii Mele. Sunt în România, și sunt cu cuvântul, și voiesc să fac izbăvire neclintită, căci **în mijlocul acestui neam se lucrează o lucrare cu mult mai mare ca aceea care a fost pe vremea lui Moise**, care a fost și a izbăvit pe Israel de robia Egiptului. Și vei veni și Îmi vei găti cărări drepte și vom face lumină pe pământ, și te voi aduce prin biserica Mea cea vie, cea neadormită, cea neprihănită, care, iat-o, răsare, și va fi cu putere de înviere peste făptura Mea.

O, iubitul Meu, vine vremea să dăm deoparte cele șubrede și să răsară în locul lor cele neclintite care au fost sub ascuns ținute, **căci a fost vremea strâmtorării de sub fiara roșie, care și-a sfârșit stăpânirea ei și numărul celor șaptezeci de ani despre care scrie în Scripturi.** România Mea este țara strălucirilor, care se va vedea răsărind de la Dumnezeu, căci ea a fost robită sub vremea lui Edom, dar vine vremea așezării la loc a împărăției lui Israel, vine vremea să zidim înapoi cele dărâmate, **căci fiara roșie și-a întins cortul ei peste biserica Mea și a strămutat de la locul lor vremile și sărbătorile Domnului și serbările sfinților care stau la temelia bisericii Domnului.** (*Vezi „Unde sunt serbările sfinților", n.r.*) **Iată, urâciunea pustiirii care a intrat în biserica Mea, se scrie și pentru ea sfârșit, și toate vor veni la matca lor**. Plâng sfinții din cer și așteaptă să se serbeze iarăși sărbătorile lor, căci acelea sunt zilele cerului și **sunt zilele Domnului, care au fost strămutate de la locul lor, și România Mea a călcat peste ele.** Dar Mă voi ridica în vremea aceasta și voi spăla pământul României Mele și voi întoarce inima fiilor către părinți, și a părinților către fii, ca să nu vin și să lovesc cu blestem pe cel ce a mai scăpat cu viață.

Eu sunt Domnul puterilor, și de aici încolo Eu sunt, și iată, Eu fac un lucru nou, o înviere vie peste România Mea, și apoi voi fi împlinitor din România, și va învia făptura Mea și vom lucra lucruri despre care nu s-a mai auzit vreodată, și va fi regină peste popoare România, căci tu ești mijlocitor de la Mine și te-am născut odată cu vremea încercării, ca să fii și **să te ridici spre sfârșitul vremii cea roșie și să fii drept întru Mine,** așa cum este scris în prooroci, căci ești vestit prin prooroci ca să fii unsul României Mele, căci România este iubita Mea pentru vremea gloriei Mele, pentru vremea arătării Mele cea de a doua, precum este scris despre Mine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai, din 18-08-1991

***

Dumnezeu Cuvântul lucrează iar peste cel uns al Său, peste cel pentru vremea aceasta, peste unsul României, cel ce este de la Dumnezeu răsărit, și este vestit prin prooroci.

Pace ție, Mihail al României Mele, căci așa ești scris pe masa Sfintei Treimi, și iată, Sfânta și de înviere făcătoare Treime, Treimea Cea Dumnezeiască Își desăvârșește întreita Sa lucrare, și Se așează Dumnezeul Duhului Sfânt la lucru văzut peste România și va lucra minunea cea mare în România, minune scrisă în cartea cea de la capătul cărții lui Dumnezeu, căci semn ceresc va fi în România între toate noroadele de pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai, din 05-10-1991

***

Binecuvântat și înconjurat și slăvit de toată oastea cerească să fie semnul Fiului Omului, care s-a arătat pe cer în mijlocul acestui așezământ ceresc, iar după acest semn se va arăta slava Domnului, și multe noroade vor curge și vor veni să vadă această slavă cerească. (*Vezi selecția tematică: „Semnul Fiului Omului", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive.org; n.r.*)

Să fie zi de mărturie veșnică această zi. Să fie praznic ceresc ziua înălțării pe acest munte sfânt a crucii cea de înviere și de lumină aducătoare de la Domnul Iisus Hristos, Care Se va arăta, așa cum este scris în Scripturi. Iată, măi copii, Scriptură împlinită, mămică. Se împlinesc toate cele ce au fost scrise în sulul acestei lucrări cerești, dar **acest sul este pecetluit de Dumnezeu, și va desface Mielul lui Dumnezeu pecețile acestui sul ceresc, care este pe masa Sfintei Treimi**, căci vine vremea cercetării, iubiții mei. **România este țara Noului Ierusalim, și iată vremea cercetării ei**, și Domnul va veni și va desface izvoarele ei, căci este taină cerească acest pământ sfânt.

Mama Gigi rostește cuvânt ceresc, și iată acest cuvânt: *să fie zi de sfințire și de pecetluire și de săvârșire a poruncii lui Dumnezeu, și să fie această zi în ziua serbării de către voi a adormirii trupului meu, ziua când am luat misiune cerească lângă Dumnezeu. Să se serbeze în ziua aceasta de praznic ceresc ziua celui întâi între apostoli, ziua apostolului Andrei, cel întâi chemat, care a botezat pe România cu botezul de la Domnul Iisus Hristos așezat, căci apostolul Andrei a venit de la Domnul și a botezat pe România când ea era abia născută între neamurile de pe pământ. Sfântul apostol Andrei a fost ucenic credincios botezătorului Ioan, și s-a dus apoi și a urmat pe Domnul, și a fost cel dintâi ucenic al Domnului Iisus Hristos. Și iată, România este botezată de Andrei, cel întâi chemat, și este întâia chemată între popoare, și România a fost oropsită și călcată de ura cea păgânească și de întunericul cel care a acoperit popoarele, dar ea a răbdat până în sfârșit, și iată, nimeni nu poate lua cununa ei, și cea care a fost cea din urmă, iată, este cea dintâi. Apostolul Andrei, cel întâi chemat de Domnul, este acum cu mine și este cu misiunea mea și lucrează peste acest așezământ ceresc, peste acest semn care este pus de Dumnezeu peste România*.

Voi așeza cu mare putere orânduială de ascultare; voi așeza și în inimi și în faptă. Nu cumva să fie aici vrere în afară de vrerea și de cercetarea cea din cer. Fiți atenți, copiii mei, stați bine întru ale Domnului și nu cumva să faceți ca voi sau să vă plecați voii altora care vor veni să vadă pe Domnul și lucrurile Domnului. Ați văzut că pomul cel roditor dă roade numai înrădăcinat la locul lui. Așa și voi, vegheați bine, așa cum sunteți așezați, și faceți roade numai din această

grădină. Vor veni creștinii, vor căuta să intre, vor căuta să se roage, și iată, iar vă spun, în acest așezământ nu va putea intra nici un creștin care a hulit pe Duhul Sfânt, Care a fost în voi. Chiar de ar avea acela viață îngerească, nu va putea intra. Să trăiască în ascultare de cele sfinte, și bine îi va fi lui, și mântuire va fi lui, dar nu va putea trece acela în hotarele de aici. Domnul va fi și va cerceta, și voi nu aveți voie să stricați cele așezate aici. Eu v-am ales pe voi, eu, mămică, și poporul meu v-a hulit pe voi. Și a venit mereu Domnul și le-a spus și a întocmit carte veșnică, și este scris în ea, este scris de toți care v-au hulit pe voi, și cu îndărătnicie v-au hulit. A spus Domnul să vă rugați pentru tot sufletul care a trecut și a băut din acest izvor, să vă rugați pentru judecata și dezlegarea păcatelor acestora, și Domnul a auzit și a judecat și a scris dezlegare de păcate peste acest popor. Dar iată, se împlinește Scriptura aceea care spune: ***«În casa Domnului sunt multe locașuri»,*** *și iată, acest locaș va fi deosebit numai pentru cei ce n-au hulit cu limba și cu inima lor duhul acestei lucrări. Va judeca Domnul și pricina celui ce a păcătuit din neștiință, dar va fi drept Domnul față de acest așezământ ales deosebit în Ierusalim. Se vor duce creștinii pe la păstori, se vor duce peste tot să se roage să intre, dar la aceste porți va sta cerul și se va împlini cuvântul care spune:* ***«Vor veni și vor voi să dea mii de lei ca să intre»,*** *dar iată taină care se va așeza și care va fi făcută cunoscută, că după pecetluirea acestui așezământ, nu va fi să intre nimeni cu bani, că banul nu va mai trece apoi înăuntru, și va fi dincolo de aceste hotare, și se vor împlini apoi cele spuse:* ***«Vor călca pe aur și pe argint, și acelea vor fi ca noroiul din drum».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu în ziua înălțării sfintei Cruci pe biserica Noul Ierusalim, din 17-11-1991

***

Pace vouă, și Ierusalim nou vă dau vouă! Pace vouă, și Paști nou să fie această zi de praznic ceresc! Iată, se împlinește sub ochii voștri Scriptura care zice: ***«Luați și mâncați, acesta este Trupul și Sângele Meu, al legământului cel nou, căci de acum nu-l voi mai bea cu voi până ce nu-l vom bea nou întru împărăția Tatălui Meu».*** Așa am spus în seara cinei când am stat la masa Paștelui, mai înainte de cele ce aveau să Mă ridice spre gloria învierii, spre începătura învierii făpturii lui Dumnezeu. Așa am spus celor ce erau cu Mine din lume: ***«Luați și cinați, acesta este legământul cel nou, și iarăși îl voi lua cu voi, nou, întru împărăția cea nouă».***

Binecuvântată să fie această zi, căci Mielul lui Dumnezeu a coborât astăzi masa Paștelui cel nou întru această împărăție cerească, lucrată prin cuvântul lui Dumnezeu. Luați și mâncați, luați și beți! Acesta este Mielul lui Dumnezeu, Care spală păcatul făpturii. Acesta este Paștele cel nou despre care scrie în Scripturi. Aceasta este împărăția Mea și acesta este așezământul cel nou, după Scriptura care spune: ***«Și am văzut cerul cel nou și pământul cel nou. Și am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, coborând de la Dumnezeu; și cetatea este în numele celor douăsprezece seminții ale lui Dumnezeu; și neamurile pământului vor lua lumină de la această făclie și vor bea din râul vieții, care va curge din acest tron, iar apa aceasta va fi spre tămăduirea neamurilor. Iar de o parte și de cealaltă a râului vor crește pomi ale căror fructe și frunze vor fi spre tămăduirea celor ce vor crede în Dumnezeu. Și în această cetate nu va intra nimeni pângărit și nimeni străin, ci numai cei ce sunt ai Mielului, care merg după Miel oriunde Se va duce, care sunt osebiți dintre oameni, pârgă lui Dumnezeu și Mielului».*** Acesta este așternutul întru care binevoiesc. Aceasta este lucrarea Duhului Sfânt, care va acoperi cerul și pământul, și va fi Ierusalim nou și va fi cer nou și pământ nou, lucrat de la acest început, căci cele scrise nu se pot desființa, și se vor împlini.

Luați și măsurați această piatră și împrejurimile ei, și **se va numi Sfânta Sfintelor care este pe pământ pentru așternutul lui Dumnezeu.** Eu sunt cu voi, iar cel ce nu este cu Mine după adevăr, să se depărteze, căci Dumnezeu este foc mistuitor, iubiții Mei. Iubiți sfințenia, iubiți pacea cerească, iubiți această împărăție dumnezeiască, și voi fi cu voi, și prin voi voi fi.

Eu sunt aici. Eu și sfințenia Mea. Eu și cei ce stau întru voia Mea.

Pace vouă, iubiții Mei! Binecuvântată să fie, și zi de praznic veșnic să fie această zi care este din zilele Domnului, din zilele cerului, și vor fi de acum încolo zile noi de serbare cu cerul. Duhul Treimii Dumnezeiești să rămână peste acest așezământ sfânt, și va fi odihna lui Dumnezeu acest cort dumnezeiesc. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu în ziua târnosirii Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1991

***

... Pe timp ce trece, ce este al Meu se va bucura pe veci, iar toți cei ce se așează împotrivă și nu le convine pregătirea pe voia lui Dumnezeu, nici pe pământul României nu vor mai sta. Se va spăla totul. România va fi țară sfântă, va fi Noul Ierusalim**. În România va străluci scaunul de judecată. Voi lucra ca în toată România să se respecte sărbătorile pe calendarul românesc.** Sunteți români și nu germani. Nu știe nimeni, decât Dumnezeu, că acela care a făcut această schimbare este în focul iadului. De atâta timp, de la această schimbare și până acum, toate sărbătorile românești se calcă în picioare și sunt ținute pe stilul nou, dar nici acelea nu se mai țin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu, din 23-12-1991

***

... O, Românie, Românie, cum te păcălise satan, de mergeai pe drumul întunericului, tu, țară sfântă și iubită de Dumnezeu! Nici nu știi câte bisericuțe ai pierdut de când te-ai unit cu satan. Am să scutur pământul României de toată pleava lui satan și am să-l fac curat și vrednic.

Românie, Românie, te întreabă Dumnezeu, de ce plângi? Ce te-a cuprins? Tată, tată, te-au cuprins durerile lui Dumnezeu. O, Românie, de ce nu ți-ai dat seama că tu ai fost țară sfântă și iubită de Dumnezeu? Sângele de român e scump și prețuit de Dumnezeu. O, Românie, Românie, de ce, tată, de ce te-ai lăsat înșelată de această tiranie? De ce ai stat să te tăvălească în așa murdărie? Dumnezeu este Părintele tău, și tu de ce te-ai lăsat condusă pe drumul întunericului, de nu voiai să-ți mai arunci privirea spre Mine? Mai era un pas și cădeai în râpa fără fund. Dar iată, Dumnezeu a sărit ca ars de durere și Și-a întins mâna Sa puternică și a dat de râpa fără fund răul și vrăjmășia cea din tine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din data de 30-12-1991

***

Iată, Duhul Sfânt și puterea Celui Preaînalt te va umbri pe tine și vei ieși în fruntea acestui popor ales și apoi veți prăsi și vă veți înmulți și veți acoperi acest pământ ales dintre toate câte sunt pe lume, căci România va fi Edenul cel nou. Știu greutatea ta, și dacă Eu n-aș fi cu tine și în tine, tu n-ai putea. Știu, dar în curând o vei lăsa de pe tine, căci copiii acestei lucrări vor fi pământul cel nou care va fi vestit cu putere lucrătoare de minuni și nu se poate să nu simți greutate acum. Acum încă pământul este greu, iubitul Meu, și el strigă la Mine sub greutatea lui, strigă să-l fac nou, după cum îi este menirea sa. Pământul acestui popor, dacă el ar fi dat voie lui Dumnezeu să-l lucreze

după cum este de lucrat un pământ al vremii în care suntem ajunși, ar fi dat acest pământ rod de minuni despre care nu s-a mai auzit până acum. **O, creștinii acestui popor, aceasta era menirea lor: să scoată din morți până la al miilea neam din neamul fiecărui petec de pământ, al fiecărui creștin care s-ar fi lăsat lucrat și înviat;** (*Vezi selecția tematică: „Învierea morților”, - și pe edocr; Scribd; jumpshare; archive; authorstream; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*) **și iată, aceasta este menirea și tâlcul Scripturii care spune: *«În zilele acelea, pământul va da înapoi pe morții de sub el, și marea va da înapoi pe cei morți ai ei»,*** fiindcă iată încă o taină, căci fiecare suflet de creștin are o seminție și în trup, și aceasta este Scriptura care spune despre marea care va da înapoi pe cei morți din ea, și se va împlini cuvântul: ***«Unde îți este, iadule, biruința ta și boldul tău?».*** Iată, aceasta a fost misiunea acestei coborâri de cuvânt ceresc, și scris este în prooroci despre această vreme și despre lucrarea Duhului Sfânt prin care s-a născut acest popor. **Iată, va veni vremea luptei celor două cete de îngeri și se vor împlini cele scrise, căci îngerii Duhului Sfânt vor birui pe cei potrivnici lor,** fiindcă nu se poate să treacă vreo cirtă ca să nu fie adeverită mai înainte de a trece cele ce trebuie să treacă.

Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu, din 17-01-1992

***

Am venit la tine și am cuvântat în mijlocul tău și **te-am chemat din Egipt, căci Egipt este duhul lumii.** Te-am chemat pe nume, Israele, și ți-am spus că tu ești sluga Mea cu care voiesc să-Mi pregătesc arătarea. Iată vremea Mea, și nu crezi. Dar nici cei de atunci care erau ai Mei n-au crezut că este vremea acelei Scripturi care a scris despre Betleemul Iudeii din care va ieși Cel ce împacă pe om cu Dumnezeu. Proorocii cei mari și cei mici au proorocit, și ei nu știau ce este proorocia aceea, pentru că era pecetluită taina lui Dumnezeu până la plinirea ei. Iată, proorocul Isaia umple cerul de bucuria împlinirii care se vede din proorociile cărții sale. **Isaia nu era el. Eu eram Cel ce grăia în cuvintele proorociei; Eu eram. Eu și acum sunt**, dar iată, uneltire se socotește această proorocie, uneltire pentru cei ce se tem de calea adevărului cel adevărat, care vine spre împlinire de la Dumnezeu. Adevărul este Dumnezeu, dar cei ce se tem de Acesta, aceia nu umblă întru adevăr cu Domnul, și de aceea se tem. Dar proorocul Isaia a prevestit cuvântul Domnului pentru această vreme atunci când a scris că ***«Mulți se vor poticni și vor fi prinși în cursa robiei, și această mărturie va fi ascunsă numai pentru cei ce umblă ca Dumnezeu, și aceștia vor aștepta pe Domnul, Care-Și ocrotește viața Sa și Care-Și ascunde fața Sa».*** Și iată iar, ca și atunci, iau cartea și citesc din ea în ziua aceasta, citesc între ucenicii Mei, între cei care am pecetluit această învățătură: ***«Iată Eu și pruncii Mei cei dați Mie de la Tatăl, Care locuiește în Sion; iată Eu și lucrarea Mea și pruncii ei, care sunt spre semne și minuni despre care nu s-a mai pomenit în Israel».*** Și din ei voi lua și voi prăsi un neam nou, un popor nou, un Israel nou, spre răscumpărarea făpturii Mele, căci acest popor este chipul Meu, este mâna Mea, piciorul Meu, ochiul Meu, obrazul Meu și trupul Meu; este așternutul Meu întru care binevoiesc. Aceștia s-au lăsat lucrați, iar din acest aluat voi face un lucru nou, un Ierusalim nou, care vine de la Dumnezeu, și voi face un pământ nou, o începătură nouă. De aceea spun Eu că cele pentru vremea aceasta, cele pentru scara aceasta au fost pecetluite până acum, și nu se poate desființa această Scriptură rostită de îngerul care i-a spus lui Ioan cel iubit: ***«Nu scrie cele ce au vorbit cele șapte tunete, căci este pecetluită taina aceasta până la vremea de pe urmă».***

Extras din trâmbițarea lui Dumnezeu și a sfintei Virginia peste creștinii din cetatea București-Ferentari, din 01-02-1992

***

Iată de ce am așezat acest semn peste România Mea. Am așezat această iesle de cuvânt ceresc ca să vină omul înapoi la Mine, ca să aduc pe cel credincios la starea cea pe care am lăsat-o Eu peste cei puțini ai Mei atunci când M-am dus să-Mi iau locul de unde coborâsem când am luat trup de om văzut, de Dumnezeu văzut între oameni. În lume am venit atunci, dar lumea nu M-a cunoscut, iubiții Mei. Și iată, iarăși face Domnul o lucrare mare, dar lumea nu poate să o înțeleagă, și dacă nu poate, hai, iubiții Mei, hai, că Noi suntem în voi, și voi în Noi. Hai să-l facem pe om să priceapă această vreme cerească. Este scris că cele ce au fost, iarăși vor mai fi, și iarăși este scris că voi veni și voi fi împlinitor. Dar cu voi nu sunt așa cum sunt pentru lume, căci voi v-ați lăsat lucrați de Mine, v-ați lăsat cu Mine și ați cunoscut că Eu sunt, și n-am încetat această lucrare de când am început-o în România, căci am venit la România Mea să-i pregătesc haină curată și albă, căci cu ea voiesc să împlinesc Scriptura aceea care spune: ***«Și am văzut pe biruitorii fiarei și ai chipului ei și ai numărului numelui ei stând în picioare pe marea de cristal, având alăutele Domnului. Și am văzut mulțime multă, din tot neamul și limbile și semințiile, stând înaintea tronului Mielului, îmbrăcați în veșminte albe, și cântau cântarea cea nouă, cântarea lui Moise, cântarea celor răscumpărați din robie».*** Această Scriptură voiesc s-o săvârșesc cu România Mea, și toți vor înțelege în ziua aceea cuvintele evanghelistului Ioan, care așa a scris: ***«Iată, cortul lui Dumnezeu este între oameni, și va locui cu ei, și Dumnezeu va umbla cu ei, și orice lacrimă va fi ștearsă».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către Gheorghe Zamfir, din 22-02-1992

***

O, acest munte ridicat de Mine prin mânuțele voastre, este muntele cel sfânt, jertfelnicul cel sfânt, așternutul cel sfânt, care nu va fi călcat de lume, ci numai de Domnul și de cei ce umblă ca Domnul. Va fi mare cetatea Domnului, dar pe acest munte va sta Domnul și va lucra din vârful lui și va lumina acest pământ ales al României, dar va lucra Domnul cu dureri, măi copii, ca să curețe bine pământul acesta și să-l deosebească între popoare. În curând va lucra cerul pentru România, căci va fi să rămână în ea numai cei curați și neîntinați, care nu au luat în deșert numele Domnului și care vor voi să fie curați și cerești, pentru că România este țara Noului Ierusalim, iar Ierusalimul cel nou vine din cer, nu de pe pământ, și căutați și citiți Scripturile și vedeți că este scris să fie așa și nu va fi altfel.

O, în curând va sufla Domnul cu suflarea Sa cea tare și va curăți tot ce este rău și stricat în jurul acestui lăcaș care s-a pogorât din cer prin cuvânt, și veți vedea atunci minuni, copiii Mei, căci mulți vor da să fugă atunci spre această înălțime cerească, dar va fi să înțeleagă tot trupul în ziua aceea că acesta este muntele Domnului, din care vor coborî legile Domnului. Iată de ce am adus la voi poruncă să fie lucrată această înălțime, ca să pot locui aici și să rostesc legile Mele și să vărs de aici cupele Mele și să curăț pământul cel binecuvântat al României, căci este ales să fie pământul Noului Ierusalim. Am făcut o alegere, am făcut sfat în cer și am așezat așezare sfântă aici, ca să se lucreze după cuvântul Meu aici, ca **să biruiesc prin cuvânt, căci toate se lucrează prin cuvânt, din veci și până-n veci,** și de aceea am avut nevoie de vase curate și de apostoli curați cu inima, care să lucreze prin cuvânt și după cuvântul Meu. Eu de aceea v-am spus vouă că mulți creștini doresc să vină și să treacă aceste hotare, și unii cer la Mine acest lucru. Și ce v-am spus? V-am spus că aceia nu știu ce cer, că dacă ar ști, n-ar mai cere. Ei cred că aici va fi ca pe pământ, dar aici nu va mai fi pământ, și va fi cer. Aici nu vor mai putea intra cei care au pus la îndoială slava acestui munte și sfințenia acestui munte. **Cei care au călcat cu pasul lor aici și n-au stăruit întru cele cerești și sfinte, e cu neputință la Domnul ca aceia să rămână fără de judecata care este așezată sub piatra acestui cort sfânt.** Vedeți voi de ce v-am spus Eu că nu știu ce cer acei care cer

să intre în această grădină? Luați voi un pește și lăsați-l fără apă. Așa și cei ce au călcat aici, în muntele Meu din vremea din urmă, că intră și ies și se ating de moarte, și iată, este mai greu decât în vremea lui Moise, că aceia se atingeau de munte și mureau, dar am venit Eu și am scos din moarte pe Israel cel necredincios. Iar acum Sfânta Treime este cu încheiatul lucrării Sale, căci Duhul Sfânt lucrează Cel din urmă și nu mai este altă lucrare de scăpare pentru cel ce a căzut din lumină după ce a gustat din cele cerești care au lucrat cu atâta taină în vremea aceasta în care s-a gătit biruința cea de la început și până la sfârșit.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 19-04-1992

***

Se coboară cuvânt din cer și se scrie pe pământ cuvântul ceresc. Iată zilele cerului, și cântă cerul în ziua aceasta, cântă peste România, cântă și se preamărește cerul pe pământul României. Stau proorocii și sfinții și îngerii și cântă suita cerească:

„Mântuiește, Doamne, pe român, poporul Tău,
Și binecuvintează moștenirea cea nouă a Ta.
Biruință binecredinciosului, al poporului Tău rege, asupra celui potrivnic dăruiește
Și cu crucea Ta păzește poporul și pe unsul poporului Tău!".
„O, Doamne Sfinte, ceresc Părinte,
Susține cu a Ta mână coroana română,
Susține cu a Ta mână țara regină română!".

Hristos a înviat, rege al României! Bun venit, iubitul Meu! Hristos a înviat, Mihail al României Mele! Așa este numele tău: Mihail al României, iar România este a lui Dumnezeu, dimpreună cu poporul ei cel binecredincios și cu regele ei cel uns de Dumnezeu.

Eu sunt; Eu, Cel ce am înviat din moarte în vremea trupului Meu după ce trupul Meu a căzut pe cruce. Eu sunt, iubitul Meu. O, ești plin de bucurie îndurerată, ești plin de durere, preaiubitul Meu, dar vine, tată, vremea ta, vine, dar Eu îți spun că a și venit. Vin zorile Ierusalimului cel nou peste România, dar Eu îți spun că au și venit. Vor veni prooroci și magi de la mari depărtări ca să vadă lucrul Duhului Sfânt, Care lucrează și Se vede lucrând peste România. Dar Eu îți spun că au și venit ca să întrebe și să se bucure de împlinirile cele noi.

Iat-o pe România! Te cântă România, iubitul Meu. Cântă România cântarea regelui ei și se bucură România cea credincioasă, iar cea necredincioasă nu va mai rămâne în fața Mea și în fața ta dacă nu va veni spre pocăință, căci Eu sunt un Dumnezeu gelos, iubitul Meu, și voiesc ca acest Canaan să fie din cer și nu de pe pământ; să fie cer și nu pământ; să fie sfințenie și nu fărădelege.

Pace ție! Pace regelui României! Pace, și îmbrățișarea Măicuței Mele să te cuprindă pe tine, și pe regina ta, și pe mlădița ta, care va sta de-a dreapta ta. Pace vouă, și bucurați-vă! Este cea mai mare sărbătoare, și este îndoită pe pământul României. România cântă pe Hristos, cântă „Hristos a înviat!" și cântă cântarea regelui celei binecuvântate între popoare.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 26-04-1992

***

Bucură-te, Mihail al României Mele! Bucură-te și te gătește frumos, tu și toată casa ta! Dar vreau să înțelegi ce grăiește Domnul cu tine, rege al României. Scoală-te bine cu Mine cu întreg trupul tău! Ridică-te spre Mine și împlinește viața Mea întru tine, căci numai așa vom ieși cu România. **Aceasta este puterea cea din cer** care va lucra peste România, peste cei ce vor fi de la Domnul peste cea aleasă. Ia aminte din nou la cele ce vor străjui la intrarea acestui așezământ nou și ceresc, căci împlinirile care sunt cerute aici și care trăiesc aici, acelea sunt puterea cea care va așeza veșmântul cel alb peste România, țara Noului Ierusalim.

Iubitul Meu, pace ție! Pace casei tale! Pace și sfințenie fără de sfârșit peste tine și peste cei din casa ta, Mihail al României, rege al celei alese dintre popoare! Binecuvântată să-ți fie sfințenia ta, căci vei fi sfânt peste România și va fi sfântă România, iubitul Meu, și va fi Sfânta Sfintelor, căci așa am binevoit. Bucură-te și te hrănește cu cele de la Mine! Bucură-te și prăznuiește zi cerească de aducere-aminte cu cei trimiși spre tine de la Mine, rege al României! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai, din 23-06-1992

***

Pace vouă, iubiții Duhului Sfânt! Și iată, iarăși suntem în zi de praznic sfânt pentru ca să sărbătorim sărbătoare cerească pentru zilele de prăznuire care vor sta așezate de acum și până în veac peste Sfânta Sfintelor Noului Ierusalim, care a fost lucrată de Dumnezeu prin mânuțele voastre, copii ai Duhului Sfânt. **Și cum adică Sfânta Sfintelor, cum adică acest loc numit așa de Dumnezeu? Adică locul unde vine și se așează cuvântul lui Dumnezeu ca să fie întrupat în această carte și să fie apoi suflat peste pământ;** adică ieslea lucrării Duhului Sfânt, Care va naște peste România Ierusalimul cel nou, care vine de la Dumnezeu, dar Eu zic că a și venit, căci a venit începutul Ierusalimului nou.

Aceasta este ziua de aducere-aminte a punerii pietrei altarului Sfintei Sfintelor, căci astăzi facem amintirea trecerii unui an de când Sfânta Treime a așezat și a binecuvântat prin cuvânt ceresc locul în care să ia ființă ieslea de coborâre, ieslea de mărturie a locului de coborâre a cuvântului lui Dumnezeu, care se va auzi peste pământ în zilele ce vin. Domnul Iisus Hristos grăiește cuvântul Său în această zi de praznic sfânt. Aceasta este piatra începutului cel nou al Noului Ierusalim, care va răsări peste România, care va ieși din România și care va acoperi de lumină cerească pe cei ce vor veni și se vor pleca lucrării de mântuire pe care Fiul lui Dumnezeu, Cel Unul născut din Tatăl mai înainte de veci, o va lucra după cum are de lucrat în vremea aceasta.

Eu sunt Fiul lui Dumnezeu, Cel Unul născut din Tatăl Treimii cerești, Cel Unul născut mai înainte de veci, Cel născut Lumină din Lumină, și Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Cel de o ființă cu Tatăl, Cel prin Care s-au făcut cele văzute și nevăzute. Eu sunt Fiul Treimii cerești, Care M-am coborât din cer, și prin cuvânt M-am întrupat în pântecele Fecioarei cea proorocită, ca să iau trup și să fiu Dumnezeu și Om, și ca să fiu răstignit, în numele păcatelor făpturii lui Dumnezeu, și ca să înviez după trei zile, în numele învierii făpturii lui Dumnezeu; trei zile, după numărul celui de trei ori neamul lui Dumnezeu, de la Adam și până la întruparea în om a Fiului Treimii cerești. Și, iarăși, Eu sunt Fiul Treimii cerești, Care M-am coborât din cer ca să Mă înalț după înviere iarăși la cer, ca să stau iarăși de-a dreapta Tatălui, și apoi iarăși să vin să cercetez viii și morții, și să aduc cu Mine împărăția fără de sfârșit apoi. Și iată, Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Cel prin Duhul Sfânt făcător de viață; Eu sunt Cuvântul Duhului Sfânt, Care purcede din Tatăl și Care S-a lăsat peste prooroci și peste apostoli ca să ia trup acest cuvânt și ca să se împlinească prin puterea Sa.

… **Acesta se va numi muntele cel sfânt al vremii plinirii cerești, și va fi să fie cinstit și slăvit cu mult mai mult decât muntele în care vorbea Dumnezeu cu glasul Său ceresc din pară de foc atunci când Moise a trebuit să se suie și să aducă cuvintele Domnului către Israelul cel de atunci.** Nimeni nu s-a suit atunci acolo, ci numai Moise s-a suit, și a rămas Moise sfântul lui Dumnezeu după aceea, și s-a coborât la Israel și l-a făcut pe Aaron preot peste Israel, și asculta Aaron pe Moise, căci Moise venea de la Dumnezeu. **Și iată, acum va fi mai mult decât atunci, și voi lucra minuni cerești,** ca să cunoască cei ce se apropie să vină, să cunoască toți taina acestui munte ceresc, căci acest munte se numește: **Cuvântul lui Dumnezeu, și această cetate se va numi: „Acolo este Domnul".**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la un an de la punerii pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-1992

***

Pace de la Tatăl și de la Fiul și de la Duhul Sfânt, pace regelui României! Pace de la Maica Fiului Treimii cerești, și pace întru sărbătoare cerească de la mai-marii cetelor cerești, Mihail și Gavriil! Pace și sărbătoare în cer și pe pământ, **căci serbările cele din moși-strămoși va fi să-și ia locul lor, iar fiii bisericii fi-va să se întoarcă cu fața spre părinți, după cum, apoi, părinții se vor întoarce cu fața spre fiii lor.** România, cea întâi chemată între neamuri, fi-va întâia între popoarele pământului, căci ea s-a născut odată cu Domnul Iisus Hristos, și dacă ea s-a născut atunci, a fost apoi încreștinată de cel întâi chemat între apostoli, căci apostolul Andrei a venit și a botezat-o pe România încă de când era în scutece, și a fost creștină și a fost ortodoxă România; de la nașterea ei a fost creștină, și nu poate Domnul să uite pruncia ei și cămașa ei cea dintâi, și nu poate să uite Dumnezeu podoabele cu care a fost înveșmântată România, fiindcă de sub glia ei cea sfântă, tot cerul României strigă la Domnul și spune: **„Doamne, până când ca să răscumperi pe cei ce stau la temelia acestui neam sfânt?".**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai, din 13-11-1992

***

Se coboară din cer serbare îngerească și cuvântul lui Dumnezeu în ziua aceasta de prăznuire pentru mai-marii cetelor îngerești, Mihail și Gavriil.

Preasfânta Treime, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, este purtată pe îngeri și I se cântă cântarea slavei Sale: ***«Slavă Sfintei și Celei de o ființă, de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, din veci și până peste toți vecii cerurilor!».*** Amin.

Mai-marii îngerilor, Mihail și Gavriil, sunt în fața cetelor cerești și serbează cu toată oastea serbare de înviere, serbare de bunăvestire și de slavă peste așternutul Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, care s-a coborât din cer, de la Dumnezeu, cu începătură nouă în mijlocul României cea binecuvântată și bine aleasă între neamurile pământului. Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Cel Mare, Fiul Tatălui Savaot, rostește cuvântul sărbătorii de azi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-1992

***

Fiul Treimii Dumnezeiești rostește cuvânt peste grădina Sa cea pregătită prin cuvânt ca să stea înaintea Sa și să se audă glasul Său peste grădina Sa cea aleasă. Amin.

Eu sunt Cuvântul. Pace vouă, căci numele Meu este Cuvântul! Pace vouă, și înălțare vouă, că e praznic de înălțare! Iată, înălțarea Mea la Tatăl a fost ca să Mă duc și ca să pot veni la cei ce poartă numele Meu întru ei. **Iar înălțarea celor ce cred în Mine, este întoarcerea Mea la ei și întru ale lor, ca să fiu cu ei, ca acolo unde sunt ei, să fiu și Eu.** Și iată, sunt cu ai Mei, cu cei ce cred și aud pe Domnul, căci Domnul așa lucru are în vremea aceasta.

Pace peste România Mea și înălțare spre Mine ca să pot veni la ea, după cum am făgăduit**, căci în ziua când Eu M-am înălțat lângă Tatăl, am văzut planul în mâna Tatălui Nostru și am văzut nașterea unui popor și slava pe care i-a dat-o Tatăl la naștere,** căci de la naștere a fost uns acest popor, și de atunci și până acum cerul îi lucrează slava.

Duhul potrivnic n-a mai avut tihnă și s-a sculat ca să prigonească acest popor, și România a fost în toată vremea sub crucea ei, dar ungerea cea dintru început i-a păstrat sănătoasă sămânța, și a ajuns Sfânta Treime cu România, și vine vremea să-i fie plătită răbdarea de sub cruce. Iar voi, cei așezați de Mine ca să stați în fața Mea, întăriți-vă inimile și genunchii întru nădejdea acestei făgăduințe și stați cu mâinile în sus, ca să primească România slava ei. E zi de înălțare. Înălțați inimile și credința și strigarea și stați bine în numele României. Stați în slava Mea, stați cu România în fața Mea și purtați-o spre Mine, ca să Mă port spre ea și să-i dau slava Mea.

Cobor la voi cu întărire și cu putere ca să vă dau din ele și să puteți, iubiții Mei, că nu vă las fără cer, nu vă las fără biruință, și veți putea cu Mine. Eu pentru aceasta M-am dus la Tatăl, ca să pot veni iar la ai Mei, ca să pot veni la voi, cei ce stați înaintea slavei Mele, care va fi văzută peste România.

O, dacă tu, România Mea, dacă ai ști tu să Mă primești ca pe bunul tău, te-aș slăvi fără să mai guști plata necredinței și a netrezirii. Dar iată, trec pe deasupra ta și strig ca să te ridic și ca să știi cum să-ți fie statul și umblatul, și ca să înveți să deosebești dreapta de stânga ta și să te îmbrățișezi cu Creatorul tău, Care vine ca un Mire la tine, și ca să vii în dragostea dintâi și întru sărbătoare la masă cu Mine. Căci voi întinde masă cerească în mijlocul tău, și va veni ca să te vadă mulțime însetată de Dumnezeu, **dar legea ta va fi cerească, și va fi legea sfințeniei peste tine, și Eden curat în tine, și Duh Sfânt lucrător și împărțitor de la Mine prin tine,** prin cei ce vor voi cu Mine și ca Mine, dar scoală-te și te înalță și caută spre Mine și dă de la tine necredința.

O, iubiții grădinii Mele, fericiți sunt cei ce cred acestei lucrări dumnezeiești care este născută în România, iar cei ce nu cred, vor fi luați cu spaimă ca să vină spre cele lucrate de Dumnezeu în ea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 27-05-1993

***

Am vestit-o pe România prin proorocii cei mari, prin care Tatăl Meu Îmi pregătea venirea în lume. Am vestit de un popor nou, de un lucru nou, de o țară a strălucirilor, care va fi piatră de tocmeală între neamurile pământului și care va lua cununa biruinței la plinirea răbdării ei. Am coborât această lucrare pe pământ și sunt prin ea în mijlocul României și stă cerul deasupra României lucrând și binecuvântând din această grădină în care Mi-am așternut văzut ieslea cuvântului Meu. Dar voiesc să Mă las văzut și slăvit peste România Mea, că iată ce-ți spune Domnul tău, rege al României. M-am suit la Tatăl după înviere și am văzut în mâna Tatălui Meu planul pentru țara

alegerii cerești, **căci odată cu întruparea Mea între oameni a întrupat Tatăl Meu pe România, și așa s-a născut un popor care a mers odată cu Mine, purtând prin vreme crucea Mea și taina biruinței cu care Mă voi întoarce în fața tuturor neamurilor pământului.**

Este scris în Scripturi despre taina întoarcerii Mele, căci am lăsat făgăduința înfăptuirii de cer și de pământ nou, peste care va domni dreptatea și adevărul și peste care se va lucra viață fără de moarte, și peste care nu va mai lucra timpul. Și iată, dau să vin văzut și să suflu peste România Duh Sfânt de încopilărire și de naștere de sus, de naștere cerească, după cum este scris în Scripturi în vorbirea Mea cu Nicodim cel de atunci, căci așa i-am spus: ***«Cine nu se va naște de sus, din Duhul Sfânt, nu va intra cu împărăția cerurilor, care se lasă pe pământ».*** Iată, dau să suflu cer nou și pământ nou, căci cele rostite vin spre împlinire și nu se iau înapoi cele făgăduite.

Nici un popor nu are rostită o pildă mai frumoasă și mai veșnică peste el ca și pilda rostită de poporul român. Eram cu apostolii cei de atunci și rosteam pilde și ziceam: ***«Cu cine voi asemăna împărăția cerurilor?»***. Și ucenicii înțelegeau pildele și înțelegeau ce este împărăția cerurilor. **Dar poporul român a dat din el o pildă și a vorbit din sufletul său despre un împărat care are întru sine o împărăție prin care va aduce tinerețe fără de bătrânețe și viață fără de moarte. Eu sunt, și sunt în brațe cu această împărăție ca să o dau celor ce au ridicat pilda aceasta spre ceruri, și nimic nu împlinesc fără să vestesc mai întâi.** Și iată, dau să lucrez văzut și să suflu peste acest neam duh de încopilărire și de înviere și de neprihănire, că vine vremea Scripturii care spune că pământul va da înapoi pe morții de sub el.

Iată, trâmbița cerească sună de șaptezeci de ani în mijlocul României. Au trecut șaptezeci de ani de stăpânire străină de Dumnezeu, și fiara roșie (*Urmașii dictaturii comuniste, n.r.*) își risipește ultimele zvârcoliri și se arată zorile împărăției cea care va lucra dreptatea Domnului și cununa dreptății și a fiilor ei. Scoală-te, tată, scoală-te bine, și să crezi tu apoi în lucrarea Mea, să crezi mai mult decât până acum. Eu sunt această lucrare de nouă și bună vestire și nu sunt străin prin cele ce lucrez, căci am vestit din vreme și apoi am lucrat. De patruzeci de ani cobor cuvânt în mijlocul României, de patruzeci de ani pietruiesc calea Mea ca să vin cu slavă văzută peste țara cea născută odată cu Mine în trup și în duh. E mare taina despre România; e cerească și e adevărată, iubitul Meu. E mare taina Mea cu tine. Nu e înțelept pe lume ca să priceapă taina Mea, dar este înțelepciune cerească pe pământ, și cu ea lucrez spre desăvârșire peste cei credincioși care nu Mă tăgăduiesc.

Iată, am pus înaintea ta lucrare de mărturie și grădină de început nou, și cât aș vrea să te văd intrând cu Mine pe poarta cea gătită de cer pentru slava Mea și a ta! Scoală-te, tată! Scoală-te așa cum M-am sculat Eu prin această grădină, căci M-am ridicat în picioare ca să arăt încă o dată cum să stea înaintea Mea fiii împărăției care vine cu Mine. Gătește-te, tu și toată casa ta, căci Eu am ales pe România pentru slava Mea din ea, și iată, voiesc să-i scot deasupra slava ei cea ascunsă în taina cea cerească și să-i dăm frumusețea cea dintâi, și veșmântul cel alb să-l dăm pe ea, și să cânte ea înaintea Mea: **„Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Savaot, Cel ce iarăși vine!“.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către regele Mihai, din 12-06-1993

***

O, popor român, tu ai dat din tine o pildă care a venit de la Duhul Sfânt întocmită. Nici un popor de pe pământ n-a mai dat-o; numai tu ai dat-o, și s-a scris profeție din sufletul tău, popor al slavei care vine cu Mine la tine, după cuvântul tău ieșit de la Duhul Sfânt. Eram cu ucenicii și

cutreieram din loc în loc și slobozeam pilde și spuneam: ***«Cu ce voi asemăna împărăția cerurilor?»,*** și multe pilde am lăsat spre învățătură și spre făptuire, căci tot cuvântul care iese de la Dumnezeu, care iese de la Duhul Sfânt, acela este faptă încă de la rostirea lui. **O, popor român, tu ai dat din tine pilda despre împăratul care are tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte, și dacă așa ai grăit, iată, Eu am ieșit cu această lucrare în întâmpinarea ta și am ales din tine și am început lucrul acestei împărății a Împăratului Cel ce are cele rostite de tine. Eu sunt Împăratul Care are acea împărăție, și voiesc să vin cu ea la tine și s-o las în tine și să încep cu tine întoarcerea spre începutul cel în care nu era moarte.** Și va înceta orice știință, și va fi împărăție cerească, precum a fost întâi. Întoarce-te la starea cea dintâi, întoarce-te spre cele fără de moarte și bea din fructul vieții și fă, creștine, ce te învață Dumnezeu, căci toate se vor sfârși, dar Domnul va rămâne cu moștenirea Sa și cu fiii ei.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1993

***

Grăiesc cuvânt ceresc peste ieslea cuvântului Meu din mijlocul României. Eu sunt Domnul duhului și al trupului tău, căci trupul tău este de la trupul Meu și până la plinirea vremii cerurilor, o, România Mea, țara alegerii Mele! Și de ce te-a ales Tatăl Meu pe tine? O, tu te-ai născut odată cu Mine pe lume. Ți-a făcut Tatăl Meu un trup, odată cu trupul Meu ți-a făcut ție trup, și a suflat apoi peste trupul tău duh de viață, căci a venit la tine cel întâi chemat al Meu și te-a încreștinat și te-a botezat întru numele Meu și de aceea te numești întâia chemată între neamuri. Dar neamul tău știe, oare, taina aceasta? Crede, oare, minunea aceasta cerească?

Erai frumos lucrată în mijlocul neamurilor pământului, căci **pământul tău poartă o taină mare, pe care tu nu o știi, și taina aceea te-a învățat în taină să fii cuminte și să nu dorești nimic din ceea ce este al aproapelui tău, și numai tu ai împlinit porunca aceasta între neamurile pământului.** Și te-ai păstrat mireasă Mie, căci Tatăl Meu M-a logodit cu tine la nașterea ta, și a sălășluit Dumnezeu în tine cu Duhul, pentru că tu nu ai iubit alți dumnezei, de la nașterea ta și până la capătul bisericii cea dintâi, care a viețuit cu trupul în mijlocul tău. Iar tu apoi, tu, din una curată și neîntinată, te-ai lăsat amăgită, și s-a ales din tine, apoi, la dreapta și la stânga, și oile Mele cele credincioase au rămas puține la dreapta Mea, iar celelalte, dând să Mă despartă în două, și-au rupt cămașa cea dintâi și au luat o cămașă nouă și o purtare nouă, și ai devenit din una, două, biserica Mea, căci în tine, Românie, a lucrat Tatăl Meu proorocia cea din urmă, și tu nu ai cunoscut aceasta. **Iar când diavolul a fost slobozit ca să lucreze înaintea venirii Mele, după cum este scris,** tu, biserica Mea, nu ai vegheat atunci, și a pătruns în tine păcătuire, și ți-ai întors fața ta de la părinți și de la Mine. Și iată, taină neînțeleasă, că **dintr-o femeie desfrânată, dintr-o biserică desfrânată care a înșelat pe Iubitul ei, s-a născut antichrist, cel care te-a prins în păcat, și te-a pustiit mereu de atunci, și ți-a murdărit veșmântul trupului tău.** (*Vezi selecția tematică: „Antichrist și fiara apocaliptică”, - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) Dar Mirele tău te răscumpără și face din mijlocul tău salvare ție, căci tu ai fost dintru început în dreaptă credință, și Domnul tău nu uită veșmântul tău cel dintâi.

Eu sunt Cel ce am cheile morții și ale iadului; le am de atunci de când l-am legat pe cel rău ție, iar ție ți-am dat cheia împărăției Mele ca să stai în ea și să nu ieși din ea și să nu te duci să lucrezi la alt stăpân. Dar iată, **duhul potrivnic a fost slobozit la vremea sa și a înconjurat cetatea ta,** dar Eu vin iar și ca și atunci voi birui pentru tine, biserica Mea cea de la sfârșit. Dar străină ești tu de început, străin e omul de la sfârșit, străin este de început, căci cel de la sfârșit nu s-a jertfit cu

trupul și nu a cunoscut pe cel ce ucide duhul său, pe cel ce a înconjurat cetatea duhului său. Dar iată, Eu sunt în mijlocul tău, și tu nu cunoști vremea cercetării tale, care vine cu Mine la tine, căci Eu am început să sun din trâmbițe (*Prima trâmbiță apocaliptică: prooroc preot Iosif Trifa, n.r.*) (*Vezi selecția tematică: „Trâmbiţele apocaliptice”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; jo-omag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) **odată cu dezlegarea celui rău** (*Anul 1921: înființarea Partidului Comunist din România, n.r.*) și am lucrat lucrarea Mea, și voi birui prin ea, căci din tine, Românie, am ridicat lăstari și am sunat în toată vremea cea roșie, și a fost treaz Duhul Meu în mijlocul tău. Și va învia în tine biserica cea dintâi și se va zidi din nou, căci Dumnezeu lucrează și unește sfârșitul cu începutul, și va fi Ierusalim ceresc pe pământ.

O, dacă Eu nu aș fi scurtat apăsarea acestor zile, nu ar mai sta nici un trup înaintea Mea, dar pentru cei cu duhul smerit, Eu ascund fața urgiilor care sunt peste lume ca să încerce pe toți câți locuiesc pe pământ. Iar tu, Românie, vei fi Mie domnie, și cel necurat va fi luat din tine. Scoală-te, ca să-Mi auzi glasul și ca să cinez cu tine, căci Tatăl Meu așează în tine nuntă cerească și biserică curată, și va da fiecăruia după cum este fapta sa. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-1993

***

Iată astăzi glasul Meu. Nimeni să nu-și învârtoșeze auzul la glasul Meu. Să nu faci, tată, ce a făcut Israel, care și-a învârtoșat inima patruzeci de ani, și care tot așa este și acum, căci Eu l-am lepădat pentru învârtoșarea inimii lui, dar iată, am un Israel al răscumpărării celui de atunci. Te-am făgăduit ca să fii, Israele, ca să fii tu Israel în vremea aceasta și ca să dau prin tine mâna la toată făptura care a fost, și care este încă, și ca să răscumpăr prin tine pe cel pierdut de la fața Mea. Să nu fii necredincios în această profeție pe care ți-o spun iar, că de mult ți-am spus-o că va fi să se împlinească. Să crezi proorociilor, să nu le defăimezi, căci **bătrânul Simeon a mâniat pe Dumnezeu dacă n-a crezut proorocia în care scria Duhul Sfânt despre Fecioara care va naște pe Emanuel și care va rămâne fecioară, și a dat să șteargă această profeție, dar îngerul Meu o adăuga iar în carte, și el se-nvârtoșa și iar ștergea din fila cărții aceste cuvinte, și cuvintele iar se așterneau la locul lor în carte, și atunci M-am mâniat și am rostit peste el prin înger: *«Nu vei muri până nu se va naște Fecioara aceasta, ca s-o vezi apoi, și să vezi și pe Domnul, Care va ieși prin ea»*. Și bătrânul Simeon a mai trăit încă de patru ori mai mult viața unui om și nu mai murea. Dar a venit după trei sute de ani vremea Fecioarei care s-a născut și a crescut și a născut pe Domnul Iisus Hristos, și Simeon a văzut împlinirea proorociei pe care el nu putea s-o creadă, și apoi, îngreuiat de vreme, a fost iertat de Dumnezeu.**

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți. Praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-1994

***

Binecuvântată să fie România, țara întoarcerii Mele la ai Mei, țara trâmbițării cuvântului lui Dumnezeu peste fiii cei credincioși ai tuturor neamurilor pământului. Și se va coborî pe pământ cer nou și pământ nou, întocmit la cuvântul Meu, și toate neamurile pământului vor vedea lumină mare și se vor boteza, căci Eu sunt Domnul, și sunt credincios făgăduințelor Mele. Și va învia Israel cel căzut, și la vederea luminii va primi mărturisirea mântuirii cea de la Iisus Hristos, căci **Tatăl Meu nu primește pe nimeni fără Mine**. Și va fi altoit Israel, și va fi făptură nouă Israel și va lucra lucrare de nou Ierusalim, căci toate se fac noi prin cuvânt, și iarăși se lucrează prin cuvânt. La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul și pe om, iar acum iarăși se lucrează prin cuvânt și

se fac cer nou și pământ nou și om nou, după chipul și după asemănarea lui Dumnezeu, precum a fost la început chipul și asemănarea lui Dumnezeu în om. Dar iată, trebuie trudă în cer și pe pământ, căci **Noul Ierusalim se coboară din cer, și nimeni nu pricepe această taină întru lucrarea ei.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 23-04-1994

***

Cerul grăiește pământului. Domnul trâmbițează pe pământ. Eu, Domnul, grăiesc din cer, și se aude pe pământ. Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui; Eu, Cel ce am norii suire și coborâre; Eu, Cel ce am umblare pe aripa și șoapta vântului; Eu, Cel ce răsar iarbă dobitoacelor și verdeață spre hrană oamenilor; Eu, Domnul, grăiesc din cer peste pământ, și ferice celui ce aude cuvintele glasului Meu și crede în Fiul lui Dumnezeu. **Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu: să creadă omul în Cel pe Care L-a trimis Dumnezeu.** Iar pe acela pe care Tatăl Mi-l dă, acela vine la Mine, și pe cel ce vine, nu-l voi scoate de la Mine, și aceasta este voia Tatălui, Care M-a trimis, ca pe toți cei ce Mi-i dă Tatăl, să-i țin și să-i întăresc și să-i înviez, căci cel ce crede în Mine, acela are viață veșnică și înviere și zi de înviere.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acesta este semnul celor ce Mă primesc pe Mine, acesta este numele celor ce cred în Dumnezeu, și Eu îi voi învia, îi voi aduce la ziua învierii. Eu sunt învierea, și oricine a auzit și a învățat de la Tatăl, acela vine la Mine, și va fi acela învățat de Dumnezeu. Eu sunt Cuvântul Tatălui, Cel Unul născut din Tatăl; sunt trimisul Tatălui; sunt Cel ce am grăit lui Israel, lui Avraam, Isaac și Iacov; sunt Cel ce am grăit cu Moise și cu profeții. Eu sunt Îngerul sfatului cel mare, Care am grăit cu Israel.

Eu grăiesc cu poporul Meu, care se numește Israel.

Pace ție, Israele, poporul Meu binecuvântat! căci tu cunoști pe Tatăl Meu, pentru că Mă cunoști pe Mine, măi Israele al făgăduinței. Tatăl este în Mine, și tu crezi această Scriptură, pentru că ești învățat de Dumnezeu, după cum scrie în Scripturi: ***«Și vor fi învățați de Dumnezeu»***, și așa se cheamă că învață de la Tatăl cel ce vine la Mine.

Israele, poporul Meu, Duhul Tatălui Meu Se odihnește peste tine, pentru că tu ai crezut în Cel pe Care Tatăl L-a trimis acum la tine, și te am martor, Israele, și te numesc poporul Meu Israel. **Te-am ales și te numesc Israel**, că și pe poporul cel ales la început l-am numit tot așa; tot Israel l-am strigat și pe el, tot Ierusalim l-am numit și l-am strigat și pe el, **dară pe tine, care ești după harul Meu Israel, nu după trup Israel!** Acela a fost după trup Israel, iar tu ești după har Israel, și după cuvântul Meu, care stă în sfat cu tine de patruzeci de ani, Israele al venirii Mele pe nori. Și tu ești martorul Meu de azi, martorul întoarcerii Mele pe nori, că din nori și din vânt și de deasupra creștetului tău și de lângă tine vorbesc cu tine, și te numesc Israel, și te hrănesc cu cuvântul Meu, mai mult decât pe tot Israelul din alte veacuri. O, tu ești martorul Meu din vremea aceasta, și lumea nu știe, și sătuțul acesta nu știe cine ești tu, popor adunat în staulul acestei lucrări de cuvânt dumnezeiesc; nu vrea să știe că Eu am avut o trâmbiță în satul acesta, o cântăreață din care Eu am cântat și am vorbit ca în cer pe pământ. Am vorbit douăzeci și cinci de ani prin vas ales de Mine, prin vas ales de Dumnezeu, și în acești ani Eu am ridicat rod, și rodul rodește, și Domnul grăiește din rod, și lucrarea Mea nu stă, și merge până la slava ei, până la capătul ei merge.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 09-06-1994

***

Vino spre slava cerului, poporul Meu. Tu nu te vei ofili, ci vei înverzi și vei înflori și vei rodi, că Eu te voi uda cu hrana cea din cer, cu mana cuvântului Meu, căci locul grădinii Mele spre care te aduni tu, **locul acesta se numește locul Cuvântului lui Dumnezeu, Care vine pe nori.** Eu am norii suire și coborâre, Eu nu sunt un Dumnezeu neputincios. Eu vorbesc românește că așa voiesc Eu, și nimeni nu-Mi poate strica planurile Mele. Eu dau limbi Duhului Sfânt, Eu dau pe Duhul Sfânt peste limba românească, și fiii și fiicele României vor profeți în fața popoarelor de pe pământ, că **Eu pe România am ales-o de țară a Mea.** Țara Mea M-a răstignit. Poporul pe care l-am ales la început M-a scos afară din mijlocul lui, și Eu de atunci am îmbrățișat pe România și pământul țării ei, și atunci am lucrat cu Tatăl Meu și am născut poporul român, odată cu Mine l-am lucrat și l-am născut, și l-am încreștinat cu numele Meu, și am ales din nou Ierusalimul și l-am numit tot Ierusalim, ca și pe cel care M-a răstignit. **De aceea se numește această țară Ierusalim nou, pentru că Eu dacă am plecat din cele ale Mele am luat cu Mine darurile și bogăția darurilor Mele cerești, care erau de la Mine peste Israel și peste Ierusalimul Israelului Meu, și am pus la temelia poporului român toată bogăția Mea cerească, și am născut acest popor și l-am uns prin mâna lui Melchisedec, ca să fie popor de sfinți la vremea de sfârșit, la vremea apropierii venirii Mele din nou pe pământ.**

Eu, Cel ce am trecut cu trupul prin moarte, Eu, Cel ce am înviat cu trupul cel răstignit, Eu, Domnul, Cel ce sunt cu trupul ridicat la cer, în curând voi sta deasupra României cu slava Mea descoperită. **Nu mai trimit pe arhanghelul Meu, și voi veni Eu, însoțit de trupul Meu cel luat de la Duhul Sfânt și din Fecioară, și Mă voi slăvi cu slavă mare peste ieslea cuvântului Meu, peste această grădiniță, peste această piatră nouă și sfântă, și se vor auzi cântecele îngerilor din cer și ale celor de pe pământ: „Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Dumnezeu Savaot, Cel ce vine întru numele Domnului!“, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.** (*Vezi selecția tematică: „Venirea în chip văzut”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*)

Eu, Domnul, am ales-o pe România, și cine poate să-Mi tulbure planurile? **Eu așa am binevoit; Eu, și nu tu, poporule al Meu din mijlocul României.** Eu am voit să-ți aduc ție cuvântul Meu și să te chem să fii poporul Meu, poporul cel mic, deosebit din lume ca să fii poporul primirii cuvântului Meu de azi, al Scripturilor Mele care sunt scrise azi de cer și de tine. Eu profețesc și împlinesc cer nou și pământ nou. Nu-i nimic dacă slujitorii bisericii nu voiesc să vin. Ei vor rămâne cu zidurile, și zidurile lor vor striga împotriva lor. **Biserica Mea nu este zid rece de piatră, și este duh viu și ceresc biserica. Biserica nu este de pe pământ, și este din cer. Numai biserica este cerească pe pământ, este din cer coborâtă pe pământ**, căci fiii bisericii Mele, fiii bisericii lui Iisus Hristos, sunt născuți din cer, de sus, după cum am spus Eu cărturarului Meu cel de atunci, că așa i-am spus: ***«Cine nu se naște de sus, din cer, nu poate să fie cu Mine, nu poate să fie fiul împărăției Mele»,*** și iată, fiii bisericii nu mai sunt ai veacului acesta, și sunt ai cerului sfânt, iar cerul sfânt este însoțitorul fiilor lui. Așa se cheamă că biserica este a lui Iisus Hristos și a cerului. Altfel biserica este lumească, nu este cerească.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1994

***

Dacă nu veneam cu această lucrare și dacă nu te creșteam prin ea, Israele, Eu nu mai aveam nimic acum, că nimic nu mai am în afară de tine, tată; nimic, iubitul Meu popor. O, și câte am răbdat Eu de la tine! Și de ce am făcut așa? Pentru că te-am iubit, Israele, pentru că te-am găsit scris de la Tatăl Meu că te vei naște azi. Eu trebuie să-i iubesc pe cei ce-i am dați de Tatăl, dar de ce, măi Israele, nu-Mi dai și tu ce-ți dau Eu? Dă-Mi, tată, inimă curată și ascultă de Mine, că Eu te povățuiesc și te conduc și îți fac cărare prin spini și vin mereu la tine pe nori. (*Vezi selecția tematică: „Precum S-a suit, așa și vine, cu norii vine", - și pe edocr; jumpshare; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Vin pe valurile albastre și Mă grăbesc mereu să vin, dar greu mai vin, măi Israele, greu de tot dacă tu nu Mă ajuți. **Puterea Mea stă în puterea ta, și niciodată nu ți-am spus Eu ție acest cuvânt. Niciodată nu M-am umilit atât de tare ca acum când Mă plec să-ți spun că puterea Mea stă în puterea ta, copilule din urmă, și de aceea îți spun să lucrezi.** Omul fără de mișcare amețește și stă amețit pe loc. Creștinul fără de lucrare cade în lâncezeală și n-are putere din cer. De aceea ți-am spus Eu azi, sub brațul crucii Mele stau și îți spun, copile, să nu te grăbești să mănânci sau să te culci sau să te plimbi sau să muncești, atât cât te grăbești să te aduni mereu laolaltă, Israele, fiindcă Eu atunci am pe Duhul Sfânt în mijlocul tău, și după El vin și Eu, și cuvintez peste tine și te hrănesc cu cerul, tată, și te învăț mereu să te speli și să stai înaintea Mea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-1994

***

O, românule, românule creștin, adu-ți aminte de Mine, românule, poporul Meu ales! O, că te-a încântat un cuvânt urât și l-ai luat pe limbă și ți s-a părut dulce și ai mâncat și te-ai înveșmântat cu rodul acestui cuvânt! Că a venit la tine cel străin și ți-a șoptit la ureche acest cuvânt: civilizație. La Mine nu este acest cuvânt, iar în cartea limbii tale nu era nici acolo acest cuvânt. Dar acest cuvânt este păgânie, tată. Nu este de la Dumnezeu nimic în acest cuvânt cu față ascunsă. Și acum cine te mai scapă pe tine de această dulceață? O, iată ce ai pățit, românule, că la această dulceață trag muștele și mănâncă din tine și te lasă sărac de Mine. Iată ce cuvânt, ce limbă străină de Mine: civilizație. Românule tată, tu trebuia să slujești lui Dumnezeu, românule, poporul Meu, că ai ungere de la începutul tău, creștinule român, ai semnul Meu pe tine, iar semnul, acesta este: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Tu nu trebuia să-i slujești trupului tău, căci cu trupul faci păcat dacă slujești așa. Tu trebuia să slujești Duhului lui Dumnezeu cu cugetul tău, căci cu duhul tău faci cer și sfințenie și viață adevărată. O, poporule român, te-ai civilizat, și de Dumnezeu te-ai depărtat. Eu te-am născut din Duhul Sfânt la nașterea Mea din Fecioară. Eu M-am născut prunc, și tu te-ai născut popor într-o singură zi, în ziua cuvântului Meu rostit peste tine, țară română, țară creștină! O, tu știi ce înseamnă român? Nu știi ce înseamnă acest cuvânt, român. Pe ce limbă să vorbesc Eu cu tine ca să Mă înțeleg cu tine ca la începutul tău, românule, poporul Meu? O, te-ai băgat și tu în cutie, tată, și nu mai ai ogradă și iarbă și pomi și pădure și poiană și căsuțe cu miere și sapă și grapă, și nu mai ești român. Ești neamț, că te-ai lăsat după praznicele nemțești. Ești francez, că te-ai îmbrăcat cu haină franțuză. Ești englez, că ți-ai stâlcit limba ta cea dulce. Ești turc, și ai făcut ca Israel, care s-a unit cu trup de pe cale. Ești american, că ți-ai uitat vârsta ta, care este cât a Mea, și ți-ai uitat strămoșii pe care-i ai dedesubtul tău. Ești american, de parcă nu mai ai strămoși și frumusețe străbună. Ți-ai uitat bunicii, poporule român. O, românule tată, de ce nu mai vorbești românește, măi fiule al Meu și al bunicilor tăi? Nu mai vorbești frumos, și Eu, iată, vorbesc românește, că frumoasă este limba românească pe pământ și în cer. Nu mai este astăzi frumoasă limba ta. Ți-ai stâlcit-o cu împrumutatul de la străinii neamului tău, și n-a fost frumos ce ai făcut. O, unde-ți este limba ta creștină? Ți-am dat de veste împărăția cerurilor încă de la nașterea ta, și am pus pe tine pânză albă de botez și te-am învățat rugăciunea „Tatăl nostru" și ți-am trimis

limba cea cerească, limba Evangheliei împărăției cerurilor pe pământul tău. Ți-am trimis fecior curat, născut din Mine, ca să te facă mireasă Mie, poporule român, și ți-a adus veșmânt țesut din apă și din duh și din sânge și ți-am dat nume nou și te-am numit român. Duhul Meu Cel sfânt te-a numit cu nume nou, țară creștină, așa cum nașul Meu Mi-a dat Mie la botez numele Iisus Hristos. Așa ți-a dat ție Dumnezeu numele de român la botezul tău. Și așa cum toate neamurile s-au binecuvântat în Avraam cu numele de Israel, tot așa acum, Israele de azi, se vor binecuvânta neamurile toate în numele tău cel nou, și pe care-l ai de la Mine de două mii de ani, **căci tot omul care se va îmbrăca cu cămășuța de creștin se va numi român.**

O, vin să te strig. Te strigă începutul tău și dragostea Mea cea dintâi întru tine, că **Eu pe limba ta rostesc judecata păcatului și Evanghelia învierii făpturii,** și tu, românule, ți-ai urât limba ta, Evanghelia Mea, și ai luat în ea de la alte popoare, care n-au ungerea ta. Numai tu ai ungere încă din scutece; numai tu între popoarele vremii; numai tu, Românie, țară a întoarcerii Mele. De aceea te-am pregătit și te-am născut și la începutul tău, și la sfârșitul tău, și tu de ce ți-ai uitat limba și Evanghelia? De ce? O, aceasta este desfrânare, tată. Ai făcut și tu ce au făcut popoarele păgâne. Ai făcut fabrici de fum și uzine de moarte, ca să pregătești moartea trupului tău, și omul cel mic din tine nu știe ce faci tu peste el. Te-ai făcut și tu stăpân pe om, românule, poporul Meu, dar Eu l-am făcut pe om să fie liber și nu rob omului. Ai învățat și tu calea păgână și știință păgână, și nu te-a dus la bine, și te-a dus la minciună și la moarte. Dar Eu vin să te dezrobesc. Tu ești poporul Meu ales, ești omul cel născut de sus la nașterea Mea și a ta, căci Tatăl ne-a născut odată pe Mine și pe tine, Mire și mireasă din cer, din apă, duh și sânge.

Trezește-te, te strig! Auzi tu glasul Meu? Ridică-te și du-te după cel vândut și alungat, (*De tancurile rusești, Regele Mihai n.r.*) căci ungerea ta e pe creștetul lui. Când el a fost alungat de tine, Eu am dat toată ungerea ta cu el, și a plecat cu ea pe frunte și nici un rău nu a pierdut pe cel pribeag al tău.

O, poporule român, plânge voievodul tău în mijlocul Egiptului; plânge regele tău, românule; plânge și te binecuvintează mereu plângând, ca să nu pieri; plânge și se roagă cu toată inima lui, așa cum plângea David, unsul Meu, când își scria rugăciunile pe pământ. Plânge regele tău, românule, că i s-a luat casa și țara și neamul, și nimeni nu-l dorește cu adevărat dintre cei ce se zbat pentru el, că aceia nu fac voia Mea pe pământ, și el prin voia Mea va birui împotriva omului dușman pe Dumnezeu, va birui prin poporul Meu cel sfințit, și regele tău va veni la Mine și la tine, poporul Meu român. O, el a fost aruncat de la locul lui, și de atunci ție nu ți-a mai mers bine, că pe cel mic l-ai dus departe ca să-l mănânce fiarele. Ai făcut și tu ca frații lui Iosif, care l-au alungat pe cel mic, și de atunci tu ești rob, așa cum a fost Israel rob în Babilon.

O, românule, românule, oare, tu ești un popor cu suflet rău? Nu ești cu suflet rău, dar de ce, tată, l-ai alungat pe cel născut de Mine pentru tine? Cine, tată, te-a învățat pe tine să faci așa? Eu am pedepsit și mai pedepsesc pe cei ce te-au scos pe tine de la om cu suflet bun la om cu suflet crud. O, nu e voie să se omoare frate pe frate, Israele român. Nu dă voie Dumnezeu să faci nimicire și moarte. Eu te-am iertat, și te voi împrospăta cu Duhul Sfânt, dar spală-ți, tată, acest păcat strigător la cer, că Eu am scris în poruncile Mele să nu ucizi, să nu mărturisești strâmb, să nu iei dreptul aproapelui tău**. Eu nu ți-am spus să-ți tai capul, și tu de ce ți l-ai tăiat? Ți l-ai tăiat, și ți-ai pus altceva în locul lui**. Eu n-am spus să-ți alungi unsul, și tu de ce l-ai alungat? Și unde este unsul acestui popor? O, Eu l-am ocrotit, că el a strigat la Mine pentru el și pentru tine. Eu n-am avut niciodată popor fără păstor și păstor fără popor.

Spală-ți păcatul, Românie, și te pocăiește, tată, că tu mărturisești prin faptele tale că ești fiu și fiică celor ce au încuviințat fapta cea rea cu care să se omoare și să se alunge unșii Mei din tine. Iată, vin și suflu peste tine cu cuvântul Meu. Ia-ți straie sfinte pe tine, românule, poporul Meu. Unde îți este, tată, portul tău de român, de creștin? O, tu ești popor păgân după port. Se uită bunicii tăi să te zărească, să te cunoască între cei de pe pământ, și nu te zăresc bunicii tăi. Tot cerul poartă numele românului pe buze și pe cânt. Tot cerul și toți îngerii cântă cântarea coroanei române. Numai românul nu se mai arată ca să fie zărit de bunicii săi. Românule, unde îți este cămașa românească? Caută bine ca să-ți găsești cămășuța, fiule român, că Eu deschid cartea, și tu vei vedea unde va merge lumea cea păgână la chip și la port. Ia, tată, chipul Meu, chipul bunicilor tăi, dar să nu te ascunzi sub chipul Meu ca să-Mi spui că ești creștin și să nu fii creștin.

… O, tu nu știi ce am gătit Eu pentru tine, românule tată. Am în tine un popor mititel. L-am luat din tine și l-am crescut sub raza cuvântului Meu și l-am făcut mare la duh și la cuvânt, și l-am ținut ascuns de irozi și de iude, și am străbătut cu el pustiul necredinței, și îl scot deasupra, tată, și îl pun în sfeșnic, ca să te lumineze și ca să te iei după viața lui și să faci din el un model de viață fără de moarte peste tine. O, fiule român, ce micuț ești, tată! De ce ești așa de mic, așa de fără de duh? O, nu e bun păcatul. Te-a despărțit de Mine; nu e bun. Te-a despărțit de curățenie și te-a unit cu stricăciunea, fiule român.

… Cuvântul Meu vine pe vânt, vine cu vântul, pe vânt subțire vine cu Mine la tine, românule, poporul Meu. Vine pe adiere de vânt, ca la Avraam, ca la Moise, ca la Ilie. Cu lumea păgână vorbesc altfel. Vorbesc prin fapte cu lumea păgână. Am rostit, și tot așa rostesc și azi prin prooroci. Rostesc plăgi peste lumea păgână, și cuvântul se face faptă. Cu lumea vorbesc prin tunet, prin trăsnet, prin înec, prin zguduituri de pământ, prin foc, prin palmă rea, prin lipsă de înțelepciune peste lume.

… O, popor român, n-am ce face cu oamenii cu școli, n-am la ce îi pune. **Școala este sfințenia, și cei învățați de pe pământ nu au școala sfințeniei și lucrarea ei.** N-am ce face cu cei cu școală, n-am. N-am decât să-i orbesc ca pe Saul, care avea școală și Mă prigonea de multă școală ce avea, și după aceea l-am pus să Mă vestească la cei de alt neam și l-am smerit făcându-Mă biruitor în el. Așa l-am biruit Eu pe Saul, pe cel cu școală de pe pământ. N-am ce face cu cei mândri, cu cei ce au cugetul mândru. Mie Îmi trebuie om sărac cu duhul. **Cel mândru își este sieși dumnezeu.** N-am ce face cu cel mândru. N-am, tată, ce face cu cel vopsit, cu cel fardat, căci vopsitul este o lucrare urâtă, care acoperă răul și urâtul și minciuna ca să nu se vadă. Fardul este fața vopsită ca să nu se vadă fața urâtă. Stau ascuns de fața ta și aștept clipa răscumpărării tale, românule, creștinul Meu. Trezește-te! Auzi tu glasul Meu?

Spală-ți păcatul, Românie, și te pocăiește, tată. Sunt gata să-ți iert păcatul.
Cuvântul lui Dumnezeu pentru România, din 04-03-1995

***

E mare taină țara Mea română. Trupul ei este de la trupul Meu; anii ei sunt cât anii Mei; nașterea ei este odată cu nașterea Mea. În ziua nașterii Mele Tatăl Meu a plămădit schița acestui popor și a acestui pământ binecuvântat la nașterea Mea și a lui. A născut Tatăl Meu Mire și mireasă și masă de nuntă și praznic de nuntă, și iată, Îmi iau din țara română mireasă și o pețesc, dar Eu spun că am și pețit-o, că tu, Ierusalime, ești mireasa Mea, ești darul Meu din mâna Tatălui, ești

iubita Mea, tu, țară română, tu și fiii cei din tine, care sunt dați Mie de Tatăl, precum din Israel Mi-a dat la nașterea Mea o mână de ucenici cu care am pus masă nouă de nuntă.

Iată nunta Mea cu tine, Ierusalime, mireasă dată Mie de Tatăl, din neamul român, și voi odrăsli fii din fii, și se vor naște de sus prin cuvânt, precum am lucrat și la început. Tu vei fi Mie masă de nuntă nouă și de vin nou și de pâine înnoită prin cuvânt și de ungere cerească peste timp, și nimeni nu va birui împotriva ta, poporul Meu cel binecuvântat vreme de patruzeci de ani. De patruzeci de ani te binecuvintez, și Mă pitesc cu tine, popor micuț și sfințit de Cuvântul Creator. Bucură-te, fiule, popor sfințit și binecuvântat! Am întocmit nuntă cerească în ziua aceasta. E zi de Paști nou, că Eu te-am scos pe tine de sub robia lui faraon cel fără de Dumnezeu și ți-am dat libertatea să te arăți cu Mine, Domnul și Stăpânul tău, Care te hrănește de patruzeci de ani în taină cerească. Pentru tine, tată, am făcut minune mare, că dacă nu făceam, faraon se sculase să-ți ia viața, fiule, poporul Meu. Dar Eu am nevoie de viața ta, că te-am hrănit cu viață din viața Mea și te-am făcut mare, ca să-Mi fii de folos pentru lucrarea de răscumpărare a omului cel luat din fața Mea. Tu ești un popor mititel, dar puterea Mea te umbrește și te unge cu putere și te îngrădește și te arată mare, fiule mititel, poporule român din români.

O, Românie, iubita Mea, iată ce am Eu în tine. Am pe poporul cuvântului lui Dumnezeu în mijlocul tău. De patruzeci de ani îl îmbucăturesc cu cuvântul Meu venit cu Mine pe nori, și l-am ținut la adăpost, căci vremea aceasta e vreme de moarte, nu este vreme de viață. Scoală-te spre simțire cerească, Românie numită de Mine cu nume nou, Românie, Ierusalimul Meu cel nou, unit cu Ierusalimul cel de sus, cel din slava cea nevăzută! Scoală-te, iubito! Am în tine un sâmburel mititel, o sămânță nouă, lucrată din cer, și vreau să fac din tine ogorul Meu, și neamul Meu cel sfânt să fac din tine. Israel M-a răstignit și M-a lepădat, și Tatăl Meu M-a dat ție ca să-ți fiu născător și ca să te naști din Mine, din apă și din Duh, din Fiul lui Dumnezeu să te naști, iubito. Trec cu glasul Meu prin poporul Meu, prin porțile Mele, și glăsuiesc peste tine. Las pentru tine știință cerească, și tu să te hrănești cu ea și să crezi născându-te din ea, și să te smulgi din mâna dușmanului de suflet. Las carte pentru tine. Citește, iubito, și răspunde-Mi! Vino spre Mine, că Eu vin spre tine. Și chiar dacă tu nu vei veni spre Mine, Eu voi veni spre tine, că așa este scris. Iată, te chem la nunta Mea cu mireasa Mea cea luată din tine. Vino, Românie, să-Mi fii nuntașă la nunta Mea cu poporul Meu cel care a răbdat pe urma Mea, cu mireasa Mea cea gătită de Mine cu straie cerești, cu podoabe cerești. Am străbătut patruzeci de ani de pustiu, ca și odinioară cu Israel, și acum iată-Mă la Iordan cu mireasa cu care am rămas din lume. E zi de veac nou, e zi de Paști nou. Vino, Românie, la ziua Mea de Paști, căci las Paști veșnic în tine, și Îmi încep nunta și Îmi înmulțesc Paștele Meu cel nou, și vin și te sărut cu cuvântul Meu. Trec ușor pe lângă tine și te mângâi cu grăiri cerești și dau să te trezesc din moarte. Nu te teme, dar scoală-te! Nu mai sta fără Mine, că îți aduc aminte de alegerea ta la nașterea ta. S-au înmulțit câinii și lupii în tine, și tu nu erai așa cum ești. Vino, iubito, spre viață fără de moarte, că stau înaintea ta cu poporul Meu cel mic, care și-a răstignit trupul și voia și pofta cea lumească pentru ca să slujească Duhului Sfânt, și ca să fac din el răscumpărare din moarte peste tine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului, din 23-04-1995

***

Glasul lui Dumnezeu coboară pe nori și se lasă auzit în România. Glasul Domnului se vestește, și grăiește Dumnezeu din văzduh peste România. Amin, amin, amin.

Din nor în nor cobor cuvântul Meu până la ieslea cuvântului, până deasupra grădinii cuvântului. Pace vouă, străjeri ai cuvântului Meu! Amin, amin zic vouă: a venit vremea să hrănesc mulțimile din masa cuvântului Meu pe care îl cobor la voi. Eu, Domnul Iisus Hristos, grăiesc peste România.

Pace ție, România Mea! Pace ție, românule, poporul Meu cel născut odată cu Mine ca să-Mi fii mireasă Mie la venirea Mea! Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Cel Unul născut din Tatăl mai înainte de toți vecii. Eu sunt Cel ce am înviat acum două mii de ani după ce Israel M-a dat la moarte pe cruce. Și dacă Israel s-a lepădat de Cel ce a venit de la Tatăl, iată ce Mi-a dat Tatăl după ce am înviat. **Mi-a dat un Israel nou, un neam nou pe care Tatăl l-a făcut neam cu Mine**, și de atunci te am Eu de la Tatăl, Israele român, căci **Israel înseamnă popor credincios, popor ales.** Tatăl Meu te-a ales la nașterea Mea, că știa Tatăl că Israel, poporul cel ales, Mă va lepăda și Mă va răstigni pe cruce, iar după învierea Mea Mi-a dat Tatăl un dar nou, un popor nou, născut din cuvântul Meu, din Evanghelia Mea cea nouă.

Hristos a înviat, Israele român! Am în mijlocul tău o grădiniță plină de iubire, și peste care Eu cobor ploaia cuvântului Meu de la sfârșit. Românule, românule, să nu fii necredincios. Să crezi, fiule, că Eu cuvintez de patruzeci de ani din cer peste România. Românie, am în mijlocul tău un popor mititel, luat din tine, și **se numește poporul cuvântului lui Dumnezeu, și acest popor a auzit din cer cuvântul Meu și a scris cuvântul Meu pe pământ**, și cuvântul mărturisește ca și acum două mii de ani, ca și acum șapte mii de ani. Eu sunt Cuvântul. Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Treimii cerești, Care Se numește Dumnezeu. Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu.

Israele român, România Mea, ai auzit, tată, despre o mulțime de dumnezei, căci te-au împresurat dușmanii și au venit la tine în haină de oaie și îți dau târcoale ca să te scoată de la Mine, și păstorii tăi dorm, iubito. Dar nu te mai pleca la șoapte străine, că Eu îți spun ție să nu ai alt dumnezeu afară de Mine. (*Vezi selecția tematică: „Despre chipul cioplit și semnul crucii”, - și pe edocr; jumpshare; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) Eu sunt Dumnezeu nu numai pentru că îți spun, ci pentru că M-am arătat că sunt Dumnezeu. Dumnezeii care se vestesc acum nu s-au arătat ca Mine, nu s-au coborât din cer ca Mine, nu s-au înălțat ca Mine și nu sunt ca Mine, din cer.

O, Românie, ortodoxia Mea, tu ai păstrat portretul Meu, portretul împărăției lui Dumnezeu, și nimeni nu l-a mai păstrat ca tine după ce Eu am înviat ca un Dumnezeu. Tu te-ai născut din Mine, Israele român, Israele nou, și tu ești Ierusalimul venirii Mele, precum cel de atunci a fost Ierusalimul pătimirii Mele, Ierusalimul durerilor Mele. Pe tine te-am ales să fii Ierusalimul gloriei Mele, și iată, spre sfârșitul așteptării Mele Eu Mi-am ridicat din tine o mireasă și am pus pe ea straie noi și am suflat peste ea duh de om nou, după chipul și după asemănarea Mea, precum am lucrat la început, și Mi-am gătit în tine sărbătoare și nuntă cerească și masă cerească de nuntă, și vreau să-Mi fii nuntașă, Românie, popor ales de Dumnezeu.

De patruzeci de ani stau ascuns cu Duhul Meu și cu glasul cuvântului Meu în mijlocul unui popor mititel, luat din tine, Românie; un popor martor, precum martori Mi-au fost la început Avraam, Isaac și Iacov, și Moise și Ilie și profeții, și mai apoi apostolii și ucenicii, martori și ai învierii și ai înălțării Mele la Tatăl. Și iată acum ucenicii întoarcerii Mele întru cuvânt rostit din cer peste tine, Românie blagoslovită de Tatăl și de Fiul și de Duhul Sfânt! Nimic nu lucrez fără să

nu fi vestit prin Scripturi. **Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu,** din veac și până în veac. Eu sunt Cel viu. Eu sunt Dumnezeul Cel răstignit și Cel înviat. Eu sunt Cel ce am spus că voi fi cu ai Mei până la sfârșitul veacului, dar acum sunt și cuvintez întru început nou, și nimeni nu înțelege numele Meu. **Numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, și nimeni nu înțelege numele Meu.**

O, fiule român, stau înaintea ta cu începutul cel dintâi, și unesc sfârșitul cu începutul și grăiesc cu cuvântul din cele cerești, și fac cer nou și pământ nou, și voiesc să-ți dau de veste ce fac. De patruzeci de ani se scriu pe pământ cele ce Eu grăiesc din cer, și am poruncit martorilor Mei să pună pe masa ta cuvânt din masa Mea, Românie, poporul Meu cel de două mii de ani. Ungerea ta de la Mine are două mii de ani. Ungerea ta cea tainică, cea după rânduiala lui Melchisedec, așa precum este rânduiala Mea, ungerea ta te cheamă la Mine, țară română. Aș voi să vin să-ți spun ce înseamnă țară română, dar vreau și tu să vii. Eu vin, dar vino și tu, iubito, și să fii ca Avraam, care a crezut în Dumnezeu și care s-a numit părintele credinței. Trec cu cuvântul Meu prin tine și iar îți zic: scoală-te! Ascultă șoapta Mea. Scoală-te, iubito, vino, Românie, și ia apă cerească din râul vieții și spală-ți urechile ca să Mă auzi, **precum fiii grădinii cuvântului Meu aud glasul Meu care vine pe nori!** Ia apă din acest râu al vieții cea fără de moarte și spală-ți și ochii, ca să-ți cadă solzii de pe ei și să Mă vezi, și spală-ți și fața, și spală-ți și trupul, și ia pe tine veșmântul cel frumos de român și scoală-te înaintea Mea, că Eu te vestesc că vin spre tine și tu Mă vei vedea că vin, dar **învață-te să Mă vezi cu ochi cerești**, și nu mai fi pământ, și să fii pământ și cer, așa cum Eu te-am lucrat la început. Eu sunt Creatorul tău. La început am făcut cerul și pământul, și la sfârșit te-am făcut pe tine, Israele român, ca să te pregătesc să stai cu cer nou și cu pământ nou înaintea Mea la venirea Mea. Vreau să așez peste tine cer nou și pământ nou, lucrate prin cuvânt. La început a fost Cuvântul. Eu am fost Cuvântul la început, și tot Eu sunt și acum, la acest sfârșit. La începutul sfârșitului Eu M-am născut din Fecioara mama Mea, ca să fiu Om și ca să-l fac Dumnezeu pe om, și te-am întocmit pe tine popor și te-am numit român, fiule. Și iată, precum din Israel Mi-am ridicat o mână de ucenici și am făcut din ei sare pe pământ, așa și din tine, popor român, Mi-am întocmit martori ucenici care poartă cuvântul Meu cel venit pe nori, ca să am martori și acum, la întoarcerea Mea pe nori, că am făgăduit că Mă întorc. Și iată-Mă prin cuvânt peste tine, fiule român, și vreau să te scoli ca și apostolii Mei de atunci și să fii tu fiu de samarinean, românule, poporul Meu. Ia cuvântul Meu și uită-te în el, ca să Mă vezi și ca să Mă cunoști că sunt venit prin cuvânt, căci îți dau cartea Mea din vremea aceasta. Iată, Eu stau și bat la ușa ta, popor iubit de Dumnezeu. M-am dus în casa Tatălui Meu cu cuvântul Meu, (*Biserica lumii n.r.*) dar nu M-au cunoscut străjerii casei, n-au deschis cuvântului Meu. Iată, Eu stau la ușă și bat, și nimeni nu răspunde Celui ce strigă. Am venit la tine, Românie, așa cum am venit la Avraam când i-am vestit nimicirea Sodomei și a Gomorei, și n-am nimicit nimic până n-am vestit mai întâi. Nimic nu lucrez până nu vestesc cuvânt mai întâi, așa cum am lucrat prin prooroci în toate vremurile.

Vino spre Dumnezeu, România Mea! Vino, tată, și nu sta în necredință, că ai în tine popor ca în Sodoma. Vino și ascultă-Mi glasul, că am în tine fii care cred ca Avraam, care sunt făgăduiți să fie. Vino spre trezire, că omul fără Dumnezeu n-are ochi și urechi ca să Mă audă. Vino, biserica Mea, să-Mi auzi glasul, și fă-te pildă de înviere peste omul cel fără de veghere. Veghează și sună din trâmbiță și vestește turma română să-și iubească pe Dumnezeul ei Cel adevărat. Scoală-ți păstorii, România Mea, și pune-i de veghe peste tine, că au intrat în vatra ta dumnezei mincinoși. Vatra ta e sfântă, vatra ta e vatra Mea. Scutură și mătură vatra Mea din tine, că vin cu masă cerească la tine, fiule român, și îți dau să mănânci cuvânt din cer.

Iată cartea cuvântului Meu, că am vorbit din cer în mijlocul tău, Israele român. Am venit prin cuvânt să te povățuiesc spre împărăția cerurilor, să-ți amintesc povață caldă și proaspătă din cer. Ia pe tine împărăția Mea, ia în tine împărăția Mea, ca să știi că vin, și vei vedea că vin. Dacă acum nu crezi, îți voi mai spune iar că vin, îți voi spune când voi veni. O, n-aș voi să fii gol când voi veni. Să nu arunci, fiule, povața Mea, căci străbat cu ea văzduhul și vin. De patruzeci de ani vin cu povața Mea pe drum ascuns, pe cărăruță dosită, ca să nu prindă dușmanii cerului pe cei hrăniți din cer. Am venit mereu în șoaptă, și mereu M-am pitit cu cuvântul Meu în mijlocul tău, dar acum strig tare. Deșteaptă-te, creștine, deșteaptă-te, române, și roagă-te Domnului Dumnezeului tău, căci tu, Românie, ai coroană binecuvântată pe fruntea ta. Îngenunchează, poporul Meu iubit, și roagă-te așa cum se roagă Maica Mea Fecioară. De la începutul tău, țară română, și până la sfârșitul răutății se roagă Maica Mea Fecioară pentru țara română, și strigă:

„O, Doamne sfinte, ceresc Părinte,

Susține cu a Ta mână coroana română!".

România are coroană de la Dumnezeu, și este regină România.

… O, Românie, voiesc să-ți dau înapoi rodul binecuvântării pe care l-ai înstrăinat de tine. Ascultă glasul Meu, glasul Domnului Dumnezeului tău. Eu grăiesc din nori deasupra ta. Eu am munte binecuvântat, munte de taină cerească în mijlocul tău. Ia cartea și mănânc-o și te adapă din râul vieții, care curge din tronul Meu peste tine, căci tu, Românie, trebuie să proorocești la popoare și la neamuri și la limbi și la împărați vestea împărăției cerurilor, vestea de cer nou și de pământ nou peste tine, țară aleasă de Tatăl Meu, vestea de înnoire a omului, vestea de om nou, născut din cer. Amin.

Pace ție, Românie! Iată cartea cuvântului Meu. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, aceasta este pecetea Dumnezeului Cel viu și adevărat, care stă pe creștetul tău, România Mea. Cel ce este de la Dumnezeu, acela ascultă cuvintele lui Dumnezeu, iar cel ce nu este de la Dumnezeu, acela nu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Cel ce este cu Mine, acela nu este împotriva Mea.

Amin, amin zic vouă, Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Mi-am lăsat trupul pe pământ, și cine nu mănâncă pâinea care a venit din cer, acela nu are viață întru el. **Cel ce nu împlinește poruncile lui Dumnezeu, acela nu are viață întru el, acela nu poate avea viața Mea în el.**

Duhul lui Dumnezeu grăiește peste România. Dumnezeu grăiește în limba română. Pace ție, românule, poporul Meu! Pacea Mea și înțelepciunea Mea cerească să coboare peste tine, fiu de român, fiule creștin. Ferice celui care crede în Dumnezeu întru lucrare de sfințenie și de înviere.

Pace ție, Ierusalime român, care vestești vestea împărăției cerurilor! Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, și grăiesc deasupra ta și spun: luminează-te, Românie, luminează-te, Noule Ierusalime, că slava Mea răsare peste tine, și tu vei vedea slava Mea, și multora o vei da spre zi de înviere, spre început de veac nou, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, din 14-05-1995

***

O, poporul Meu, o, neamul Meu pe care te-am întocmit și te-am cunoscut ca să Mă cunoști și tu pe Mine! M-am înrudit cu tine, fiule, și te-am numit fiul Meu, poporul Meu, și din mijlocul tău lucrez cu învățători și cu slujitori, și îți voi mări neamul, și vei fi cunoscut, fiule, și vei fi numit poporul Domnului, așa cum te numesc Eu. Nu știu preoții de ce te numesc Eu pe tine Israel. **O, tată, Israel înseamnă uns, asta înseamnă; înseamnă numele Meu.** Pe Iacov l-a chemat Iacov, nu l-a chemat Israel, dar i-am pus acest nume pentru ca să fie din cer numele lui Avraam, Isaac și Iacov. **Israel este numele ceresc al unșilor Mei, ori din ce popor ar fi ei, ori din ce neam de pe pământ ar fi. Acesta este numele cel făgăduit al celor ce vor iubi cerul pe pământ.** Se miră preoții și arhiereii de acest nume pus peste România, dar cine nu citește pe Dumnezeu, acela nu știe lucrarea lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din 18-06-1995

***

Poporul Meu, să știi, tată, că te vei întâlni în curând cu cortul cel care M-a adăpostit pe Mine în vremea venirii Mele de azi. Te vei întâlni cu trâmbița Mea, și o vei vedea în slavă mare dacă vei fi cu Mine și credincios cu Mine. Cei ce s-au lepădat de lucrarea Mea, aceia s-au lepădat și de trâmbița Mea, și aceia n-o vor vedea. **Poporul Meu, vei păți ca Petru, Iacov și Ioan în ziua când Eu Mi-am schimbat fața înaintea lor, că ei au văzut lângă Mine pe Moise și pe Ilie. Așa vei vedea tu slava Mea în curând, și n-ai să știi cine sunt Eu și cine este trâmbița Mea,** căci Verginica a fost cortul Meu pe pământ, trupul în care Eu M-am adăpostit înaintea ta. Și va rămâne peste tine slavă mare, poporul Meu, și lumea nu va pricepe iubirea Mea cea de peste tine. Dar mai am un picuț de cernut, mai am câteva boabe de grâu seci, care nu vor putea să stea alături de slava Mea. Mai am un picuț de curățit la masa Mea, căci credincios la masa Mea este numai acela care crede împlinind toate cuvintele venite cu Mine, toată așezarea cea de om edenic pe pământ nou. Omul cu viață de eden în el, acela este om nou, și sub el se face pământ nou, și el va lucra lucrare de pământ nou peste România. Amin.

Domnul Dumnezeul lui Israel a grăit poporului Său. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din 02-08-1995

***

Poporul Meu, intru, tată, pe porți ca să strig omul. Poporul Meu, copilul Meu, stai în poartă și dă ființă cuvântului care strigă la om. Eu sunt Cuvântul. Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu din Dumnezeu, Dumnezeu de la Dumnezeu venit între oameni. La început l-am avut pe Israel de popor, și vorbeam deasupra lui, și Moise Mă auzea și lucra ca să-i dau lui Israel veșnicia și fecioria și Canaanul, și n-a vrut nici atunci omul să se întoarcă în Dumnezeu. La sfârșit am iarăși pe Israel, și l-am numit român pe Israel. **Israel înseamnă popor al Domnului. Israel este numele poporului Domnului.** O, Israele român, la sfârșit, iată, te-am făcut pe tine popor al Meu și te-am numit român, Israele nou ales, și ți-am spus: ***«Pace ție!».*** Israele, Israele, Domnul Dumnezeu te strigă să te faci popor al fericirii cerești. Israele român, te strigă Făcătorul tău, că iată, am născut în tine cuvântul Meu, și îl nasc mereu, că mereu Mă fac cuvânt înaintea ta și te chem să mergi înainte și să nu te mai întorci înapoi. Privește, Israele, cum Îmi pasc Eu oile născute din cuvântul Meu cel nou, și ține, tată, urma oilor Mele, că am pus turma Mea înaintea ta, și Eu sunt Păstorul și Învățătorul. Ține, Israele, urma oilor Mele și mănâncă și tu, ca să te faci măricel la înțelepciune și să înveți lecția împărăției cerurilor pe pământ și să te faci zidar, fiule român, zidar de împărăție cerească între cer și pământ. Cele ce a zidit omul șapte mii de ani nu sunt bune, tată. Sunt bune numai cele făcute de Dumnezeu. Vino în lucrare de zidărie

cerească pe pământ! Vino, omule român, vino, tată, că românul este poporul cel ales la sfârşit. Vino să zidim împărăția cerurilor, că așa am făcut și cu Adam. L-am făcut ca să zidească împărăția cerurilor, și el și-a zidit neascultare. Prima piatră a fost neascultarea, și pe ea se zidește tot ce se zidește de șapte mii de ani. **Și ce s-a zidit pe ea? S-a zidit pofta pe ea, și pofta a zămislit și s-a făcut păcat, și păcatul l-a învinuit pe om și stă împotriva lui de șapte veacuri.** Dar Eu am făcut în al șaselea veac o lucrare mare, rostită de Mine prin prooroci. Am venit și M-am însămânțat în Fecioară, și sămânța Eu am fost, Eu, venit din cer; și M-am înființat Om în Fecioară și M-am născut prunc și am crescut Om desăvârșit, și apoi cu multă iubire M-am așezat să gust moartea ca un om și să frâng puterea ei prin învierea Mea din moarte.

Poporul Meu, să fii pâine şi sare pentru săraci şi pentru bogaţi. Poporul Meu, să fii toiag pentru neputincioşii care vor trage pe cărare. Poporul Meu iubit, să fii binecuvântat, şi să sărbătoreşti venirea Mea, că iată, vin mereu la tine şi îţi grăiesc de deasupra şi te călăuzesc şi îţi sunt cărare, poporul Meu.

Israele român, vino la praznicul cuvântului Meu, că masă cerească este în mijlocul României. Israele, Israele, să faci crucea dreaptă şi să-ţi faci viaţa dreaptă şi să mergi pe urma Mea şi să vii la masa Mea. Pace ţie, poporul Meu! Pace ţie, fiule, ţie şi celor ce cred în Mine şi în tine! Celor ce cred că tu eşti poporul Meu Eu le dau pacea Mea şi desfăşor cărarea Mea, ca să vadă cărarea şi s-o urmeze.

Poporul Meu, iată cină cerească, cină de cuvânt în România! Românie, Românie, să te binecuvinteze pe tine tot cerul sfânt și toate puterile cerești, și să te scoli, tată, și să fii biserică cerească în mijlocul neamurilor pământului. Pace ție, țara Mea! Pace ție, Ierusalime, Ierusalime nou! Pace unsului tău, care are de la Mine ungere! Pace trupului tău și duhului tău! Pace ție, Românie, Israele nou, Ierusalime nou! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-1995

***

O, copilaș poporul Meu, mănâncă, tată, mană, și să nu-Mi ceri carne, că nu-ți mai dau. Dacă lui Israel i-am dat carne, ce bine i-am făcut? Că s-a întors în moarte Israel dacă i-am făcut voia. Ție, Ierusalime, omul Meu cel nou, nu vreau să-ți mai fac voia, și vreau, fiule, să te deprind să vrei voia Mea. Nu te mai tot întreba pe tine, și întreabă-Mă pe Mine, fiule, de ce-ți zic Eu ție Ierusalim nou? Pentru că tu ești făcut de Mine om nou, și omul nou are pe Duhul Sfânt sălaș în Care stă. Tu ești înconjurat de Duhul Meu Cel Sfânt, căci Duhul Sfânt este Dumnezeu în Tatăl și în Fiul, din Tatăl și din Fiul. Lucrarea Duhului Sfânt se numește Rusalii, se numește Ierusalim, iar tu ești omul Meu cel nou, născut din Fiul lui Dumnezeu Cuvântul. Tu ești Ierusalim nou, căci Cuvântul este Duhul Sfânt, este Dumnezeu în duh, Care vine și face om nou din cuvânt. Mănâncă, Ierusalime, Duh Sfânt, și să nu poftești carne ca Israelul lui Moise, că Israel de la Moise a cerut carne, fiindcă Moise era scula Mea pentru Israel. Am voit să-l fac pe Israel om nou și să-l deprind să mănânce mană, și apoi lapte și miere. Da' de unde, tată! că el n-a vrut, și s-a întors iar la carne. N-a voit ca Mine, și a voit ca el, ca omul lui cel vechi a voit omul lui Israel. Omul, Israele, n-a întrebat pe Domnul când a mâncat carne. Omul a mâncat, și Domnul a văzut ce face omul. Mănâncă mană, Ierusalime, căci cuvântul este mană din cer. Mănâncă și nu te plictisi ca Israel.

… O, Românie, fă-te ţara Mea. Românie, oare, tu nu vrei să fii creştină? Creştinii postesc de cele nebinecuvântate, de cele rele. Creştinii iubesc, iubesc umilinţa şi înfăţişarea lui Dumnezeu în ei şi sărăcia de duh ca să fie fericiţi. Creştinii iubesc lucrările Domnului pe pământ. Creştinii ascultă pe Dumnezeu şi se tem de Domnul şi ascultă.

O, Românie, poporul Meu pe care-l hrănesc în mijlocul tău cinstește pe cezarul cu cinstea ce i se cuvine cezarului, după cum scrie în Scripturi. Românie tată, Eu grăiesc cuvântul Meu în mijlocul tău, dar omul bisericii, care ar trebui să Mă primească, nu Mă primește, zice că sunt mortul. Eu nu sunt mortul. Eu sunt Domnul; Domnul proorocilor și al drepților și al celor ce cred în Domnul. Biserica zice că sunt mortul care vorbește. Dar ea cu cine vorbește? Toată slujba pe care o vorbește cu Dumnezeu și cu sfinții înseamnă vorbire cu mortul? Sfinții care au luat cerul și pe Domnul de casă și de țară, aceia sunt mortul cu care vorbesc oamenii bisericii? Toate slujbele bisericii sunt cuvinte către Domnul și către sfinți, nu e vorbire cu mortul, căci sfinții nu sunt morți. Cei vii vorbesc cu sfinții în rugăciunile lor și îi trimit pe sfinți la Mine ca să primească de la Mine pentru cei vii în trup. Dacă toate rugăciunile bisericii vorbesc cu Domnul și cu sfinții, dar Domnul și sfinții să nu vorbească cu omul? **Numai omul poate vorbi Domnului? Domnul nu poate vorbi omului?** Eu pot mai mult ca omul, că Eu sunt Cuvântul din veac și până în veac. Eu sunt viu. Eu sunt fără de moarte și fără de sfârșit. Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt, și grăiesc peste pământ. Grăiesc în mijlocul tău, Românie, țara Mea. Tu ești țara Mea, căci M-am întors, și în tine M-am întors, și în tine cuvintez cuvântul lui Dumnezeu, cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Românie, am venit să-ți pun salbă, tată. Am venit cu inel în mijlocul tău. Am darul Meu în tine, darul cel pentru tine. Am pe poporul cuvântului Meu în tine. L-am luat din tine și l-am plămădit din cuvântul Meu, și am cuvânt în tine, căci poporul Meu este cuvântul Meu, este rodul cuvântului Meu, și grăiesc peste el și spun: pace ție, țara Mea, Românie, mireasa Mea, că **iată, cerul tău strigă la Mine pentru tine. Moșii și strămoșii tăi cei sfinți, aceia sunt cerul tău care este la Mine.** Am praznic ceresc în mijlocul tău, Românie, aleasa Tatălui Meu pentru Fiul Său. E praznic în tine de patruzeci de ani. Cuvântul lui Dumnezeu se așterne pe masă de praznic. Vino, tată, la praznicul cerului! Vino și mănâncă! Vino și te naște din Dumnezeu! Vino și spală-ți rochița în râul vieții, și spală-ți și cămășuța, tată, și caută-ți cămășuța dacă n-o mai ai, că fără cămășuță ți se vede goliciunea prin rochiță. Am venit la tine cu straie cerești, din apă și din duh. Vreau să fac din tine apă și duh, cristelniță de botez, în care să se boteze toți cei ce vor lua calea învierii și a vieții veșnice, toate popoarele care vor veni auzind de slava Mea din tine, căci crucea Mea s-a făcut cunună pe creștetul tău, s-a împletit și s-a făcut cunună de slavă peste tine. (*Vezi selecția tematică: „Despre Botez”, - și pe jumpshare; edocr; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; Issuu; archive.org; pubhtml5, n.r.*) Crucea Mea să fie năframa ta de pace între Mine și tine. Dă-Mi solie de pace între Mine și tine, Românie, țara Mea dată Mie de Tatăl. Înalță-te înaintea popoarelor, tu, țară a întoarcerii Mele, căci pământul cel de acum trece la înnoit, și se face cer nou și pământ nou pe el, precum a fost pământul cel dintâi. Amin.

Vino, Românie, să fii poporul Meu ales între neamurile pământului! Vino, că poporul cel ales la început M-a pus pe cruce şi M-a lepădat, şi Eu te-am îmbrăţişat pe tine, că te-am găsit sub cruce şi te-am luat sub mantia Mea când am trecut pe lângă tine şi te-am văzut sub cruce. Vino să-ţi dau plata, să-ţi dau inelul cel de piatră scumpă! Dă-Mi mâna să-ţi pun inelul, căci pe această piatră scumpă este scris numele Meu: **Cuvântul lui Dumnezeu.** Amin. Vino spre zi de nuntă, ţara

Mea, mireasa Mea, că asta este soarta ta! Vino, că Eu vin! Ascultă ruga Mea şi fii comoara Mea, şi fii cărarea Mea, că vin, şi M-am vestit că vin, ca să nu vin pe neştire când vin.

Duhurile Domnului se odihnesc deasupra ta. Duhurile sfinţilor sunt ca stelele deasupra ta. Duhurile îngerilor stau coroană peste tine. Duhul Sfânt Îşi are tron şi cuvânt în tine.

Pace ţie, ţara Mea, pământ al praznicului Domnului, căci unde este stârvul, acolo se adună vulturii. Amin, amin, amin.

Binecuvântat să fie poporul Meu din tine, Românie, țară a întoarcerii Mele, că mare taină este poporul Meu din tine. Poporul cuvântului Meu este ramură verde, este pom plin de roadă lângă izvorul vieții, și ramurile lui trec peste zid, și Eu, Domnul, revărs peste el binecuvântările cerului, binecuvântările pământului, binecuvântările strămoșilor, binecuvântările înălțimilor cele veșnice. Așa binecuvântări am pus pe creștetul celui ales din tine, țara Mea.

O, popor luat din români, să fii binecuvântat înaintea neamului român și să binecuvintezi înaintea Mea pe România și să fii cuvântul Meu peste ea, și ca un voievod să fii unul prin fiii și fetele tale, poporul Meu cel din români. Așa am luat și din Israel un mănunchi de popor care a umblat cu Mine. Așa am lucrat și din români și Mi-am luat popor, și îl numesc începătură de veac nou, și ca pe un voievod îl port înaintea Mea, și îl numesc uns pe poporul cuvântului Meu, și îl numesc miruitor de ungere nouă, de veac nou. Așa îl numește Domnul pe cel ales, pe cel pus la plămadă ca să crească din el popor al întoarcerii Fiului lui Dumnezeu, Care vine cu norii. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-1995

***

Tu, fiule, să iubești neamul din care am ieșit Eu, din care au ieșit apostolii, că poporul evreu a fost poporul Meu, și rămășița lui cea credincioasă a rămas poporul Meu, căci din trup, rămășița s-a făcut duh, și a lucrat Duh Sfânt pe pământ și L-a dat neamurilor pământului, ca să fie creștin pământul, căci peste tot Hristos a fost vestit de cei rămași creștini în Israel. **Eu Mă voi îndura de Israel, căci prin prăbușirea lui tu ai locul lângă Mine,** dar să te rogi să se trezească și el și să se uite la tine, cel ce ești cu Fiul lui Dumnezeu, și să Mă ia de moștenitor de la Tatăl și să-i rostesc iertarea. Amin. Roagă-te, Israele, roagă-te pentru Israel cel după trup, că el a purtat numele lui Dumnezeu pe pământ, fiindcă din neamul lui a răsărit credința în Fiul lui Dumnezeu, Cel trimis.

… E mare război pe pământ, mare cum n-a mai fost de când sunt veacurile și nici nu va mai fi. Ce război poate fi mai mare ca războiul care nu se vede și lucrează în tihna lui? Că iată, și tu, Românie, nu știi ce robită ești. Ești robită, tată, și tu nu te scoli să te scuturi de dușmani. Nimeni nu te scoală ca să lupți, căci străjerii tăi dorm, și tu ești robită. Până acum veneau cu arme și cu trupe de război, veneau turcii, veneau nemții, veneau hunii și tătarii, și tu îi vedeai și te sculai și îi alungai când puteai, iar când nu puteai, le dădeai tribut de robie până ce-Mi întindeam Eu mâna și te scoteam de sub piatră. Așa am făcut, **dar azi nu mai vezi dușmanul, că e război nevăzut, și îți suge dușmanul și sufletul, nu numai trupul. Acum nu mai e război cu arma peste tine. Acum banul e arma, și cu banul te înșeală și te cumpără străinul și te murdărește cu ce-ți dă și îți otrăvește suflarea, și tu nu știi ce mănânci și ce bei pe banii tăi.** Ești plină de dușmani, iubito, și abia mai sufli, că sufletul tău sunt Eu, purtat de cei ce Mă iubesc. Că te-a învățat străinul

să gândești ca el și cum vrea el, ca să te poată stăpâni și să-ți sugă vlaga. Numai minciuni au învățat copiii tăi în școli, și **azi nu-ți mai cunoști povestea neamului tău, căci neamul tău de la început era plăcut lui Dumnezeu, și nu era înapoiat,** și a venit omul cel nou al vremii de azi și i-a pus nume de primitiv celui de demult. Dar ce este acest cuvânt: primitiv? Acest cuvânt este minciună, tată. O, poporul Meu, de aceea îți spuneam Eu că nu e bună școala de pe pământ, și iată, cel ce a învățat minciună în școală stă și azi în numele dreptății, și nu pot curăți duhul minciunii din pieptul omului. Mai primitiv ca omul de azi n-a fost pe pământ de când e veacul, și nici nu va mai fi. Mai orfan ca omul de azi n-a fost orfan pe pământ, și **mai mare război ca războiul de azi nu mai poate fi altul. Până acum venea turcul cu arme, și acum vine mascat și vopsit și suge și pleacă sătul, și în urma lui lasă numai fum și murdărie de duh rău, și calcă peste tot murdar și străin peste țara alegerii Mele.**

… Omul primitiv este omul care nu-L are pe Dumnezeu. Dacă acest cuvânt este adevărat, iată, acesta este rostul cuvântului primitiv, că adevărată este istorioara cea de pe pământ despre Mine, Domnul, Care eram casnic cu familia creștină și smerită, și nu este pildă această istorioară, ci este adevăr dumnezeiesc între oameni, și a rămas doar pilda lui. Eram casnicul familiei creștine și aveam adăpost în casa omului, și se spune că era o familie de oameni iubitori de Dumnezeu. Un om avea femeie și doi copilași, și trăiau iubind pe Dumnezeu și în mulțumire mare. Își făcuseră o căsuță, un adăpost de vreme rea, și intraseră în el și trăiau fericiți de pe o zi pe alta. Aveau un pat din lemn pe o parte a căsuței și se odihneau în el cu toții. În alt colț își făcuseră o sobică de lut, să-și facă focul în vreme de frig, și mai aveau în cui o mesică, și o luau să pună pe ea mămăliguța și udătura și ce mai aveau ei din darul lui Dumnezeu. Și se strângeau în genunchi pe lângă mesică și întindeau cu bucătura în blid și se aplecau pentru fiecare bucătură. Se așezau și se sculau cu rugăciune și cu mulțumire de la masă, și apoi luau mesica și o puneau în cui, și vorbeau de Dumnezeu, și vorbeau cu Dumnezeu, și Dumnezeu era cu ei pe pământ. Și M-am făcut om și M-am dus în casa lor ca să fiu casnicul lor, și ei M-au primit, și dormeam cu ei și mâncam cu ei și Mă înveseleam cu ei și cu Duhul lui Dumnezeu în casa lor și în traiul lor. Și a venit o vreme rea peste casa lor, peste inima lor. Duhul rău nu s-a bucurat de căsnicia Mea cu ei și a urzit ispită și M-a scos de la ei din casă, căci într-o zi a bătut la ei un om bogat din sat și l-a rugat să meargă să-l ajute la lucru, că-i va plăti pentru ajutor. Iar el, om blând ce era, s-a dus să ajute pe cel ce l-a rugat, și a văzut el atunci cum trăiește cel bogat și ce are în casă. Și când a terminat lucrul, a luat plata și a mers acasă și a spus ce a văzut la bogat, și cu banii s-a dus și a luat un pat mai bun, mai frumos, mai moale, și l-au pus în locul patului lor din casă. Eu când am văzut căldura inimii lor pentru patul cel bun și nou, M-am simțit sărac de iubirea lor și M-am sfiit, și nu M-am mai culcat cu ei în pat, că ei aveau altă bucurie. Eu stăteam alături de patul lor cel nou, și ei se strângeau în pat și se bucurau, că-și ziceau că i-a ajutat Dumnezeu. Și s-a dus iar și a lucrat, și și-a luat și o masă mai mare și mai luxoasă, și au pus-o în mijloc, iar Eu M-am tras mai în lături. Au mai adus și scaune, și alte lucruri, și casa lor s-a umplut, și Eu M-am tras la ușă. Mă rugau și ziceau: „De ce, Doamne, nu mai stai pe pat, pe scaun, pe ladă? De ce stai la ușă?“. Eu ziceam că nu am loc, și de aceea nu stau. Bucuria lor creștea pentru ceea ce aveau și strângeau. Munceau și își făceau ce le plăcea lor, și Eu am ieșit îndurerat și n-am mai încăput casnic în căsnicia lor. Ei n-au simțit durerea Mea, și ziceau mereu: „Doamne, Îți mulțumim că ne-ai ajutat și că ne-ai dat atâtea ca să avem“. I-am lăsat să-și aleagă iubirea, și ei și-au ales iubirea de sine. Eu eram de-acum mic în inima lor, mic și tot mai mic, și Mă foloseau doar pentru obiceiul lor cel dintâi de a mulțumi Domnului pentru toate. Așa rămâne omul orfan de Dumnezeu. Așa rămâne omul singur și în duhul lui, prinzând curaj omenesc, pierzând frica de Dumnezeu și iubirea de Dumnezeu, bogăția cea mai de preț între bogății.

O, poporul Meu, frumos îi mai stătea omului care se strângea lângă măsuța cea scundă, în genunchi pe lângă ea. Se asemăna omul cu pasărea, care ridică în sus căpușorul după ce înghite apa, în semn de mulțumire lui Dumnezeu. Omul făcea plecăciune cu trupul și îngenunchere pentru fiecare bucătură, în chip de mulțumire către Cel ce dă spre ființă. Ținea omul mesica în cui, în semn de respect pentru lucrul sfânt, căci mesica era obiect sfânt, pe care omul rupea pâinea, și își punea pe ea hrana de la Dumnezeu. Acela nu era om primitiv, și era om sfânt, și avea de avere pe Dumnezeu, și era bogat în har și în cuvânt. Dar azi nimeni nu mai are pe Dumnezeu prin har. Nu mai este, tată, loc în casa omului pentru Dumnezeu. De aceea te-am crescut Eu pe tine, Israele nou, și te-am învățat, tată, să te întorci la Mine și să Mă iei pe Mine în casa ta și în viața ta, și în haina ta să Mă iei și să Mă încălzești, că mult te iubesc Eu pe tine, cel de azi care Mă ai pe Mine. Caută, poporul Meu, să lucrezi ce am lucrat Eu, și să nu lucrezi ce lucrează omul, că omul, tată, ai văzut ce ți-am zis, își face azi una, mâine alta, și uită ce trebuie să știe și să facă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-1995

***

Să fie atenție în grădină, în grădina cuvântului Meu. Vine Domnul, vine să grăiască peste grădină! Vine Domnul pentru Israel! Să fie atenție în grădină. Amin. Vine Domnul pentru România! Dacă România este țara Domnului, de aceea am numit-o Israel. Eu, Domnul Iisus Hristos, din Israel M-am ivit când M-am făcut Fiul Omului. Eu, Domnul Iisus Hristos, din România Mi-am pornit glasul întoarcerii Mele pe nori când M-am întors, căci M-am întors, după cum era spus în Scripturi. Eu, Domnul Iisus Hristos, deasupra României stau pe nori de slavă; **stau și voi sta până-Mi voi lăsa văzut statul și venirea Mea cea proorocită prin Scripturi. Un picuț, și Mă voi lăsa văzut întru venirea Mea, voi sta văzut pe norii slavei Mele deasupra României, țara întoarcerii Celui înălțat la ceruri.**

Ascultă, poporule, glasul Meu! Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin. Eu din nori grăiesc și Îmi ocrotesc grăirea Mea peste pământ și răspândesc până la toate marginile cerului și ale pământului vestea întoarcerii Fiului lui Dumnezeu. A doua oară vin de lângă Tatăl la oameni. Acum două mii de ani am venit prunc prin Fecioară și am vestit împărăția cerurilor peste pământ, căci Cuvântul S-a făcut trup. Și dacă a trecut vremea cea proorocită în Scripturi, iată, vin cu zeci de mii de sfinți, purtat pe tron de heruvimi și de serafimi și de arhangheli. A doua oară vin, precum este scris, dar nu vin prunc, și vin cuvânt, căci trupul Meu s-a făcut cuvânt. Eu sunt Cuvântul Care a rostit să fie lumină, și a fost. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Cel Care a rostit să fie cer și pământ, și așa a fost. Eu sunt Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Fericiți sunt acei care la cuvântul Meu Îmi gătesc venirea Mea cea văzută, că Eu vin de la Tatăl, și vin prin România, că pe ea Mi-a dat-o Tatăl la nașterea Mea. Eu eram prunc, și ea, pruncă. Eu M-am făcut Mire, și ea, mireasă născută din Dumnezeu, din Cuvântul lui Dumnezeu. Eu i-am fost vestit de Mire, și ea s-a lăsat pețită și iubită din pruncia ei, din tinerețea ei.

Eu, Domnul, sunt pe tron de heruvimi și de arhangheli deasupra grădinii cuvântului. E serbare cerească peste Israelul cel luat din români, și să știe România ce grăiește Cuvântul lui Dumnezeu de deasupra ei. Din nori de slavă grăiește Cuvântul lui Dumnezeu.

Pace ție, Israele român, și pace peste România! Pacea Mea între Mine și ea, căci ea nu mai veghează înaintea Mea. Ea a uitat ce înseamnă Dumnezeu adevărat. Eu sunt Cel ce sunt, căci alți dumnezei nu sunt, dar ea s-a învățat cu dumnezei care nu sunt dumnezei. Pacea Mea din tine să fie

peste tine, țara Mea, căci vin să te trezesc. Nu te teme. Eu vin cu pace, vin cu iubire, vin cu mângâiere. Vin, Românie, vin, vin la tine. Eu stau la ușă și bat. Deschide, iubito, că nu se șterge alegerea ta din pruncie, cea dintâi. Vin la tine, țara Mea, și tu, tată, nu mai știi, nu mai crezi că vin, dar Eu vin, și vin să te vestesc că vin. Eu nu iubesc minciuna. Eu sunt adevăr când îți grăiesc că vin. O, țara Mea, Eu nu iubesc minciuna. Ce să fac Eu cu tine dacă tu ai iubit minciuna? Ce să fac? Eu plâng la picioarele tale, că nu vreau să te văd pedepsită de fapta ta. O, iubito, vin cu mângâiere la tine. Nu e bună minciuna, că scris este: ***«Să nu mărturisești strâmb».*** Vino spre căință, vino, țara Mea! Vino, că Eu vin pe nori de la Tatăl ca să te scot din vină și să nu te afle venirea Mea cea văzută, să nu te afle sub faptele tale, ci să ieși din timp, să te căiești și să te speli și să te gătești, ca să te ocrotesc, ca să te iert și ca să nu fii rănită de plata celor lucrate în ascuns. Eu am fost în tine lumină, dar tu ai iubit întunericul, pentru că faptele tale lucrau răul, și ai urât lumina de teamă să nu se învedereze faptele tale rele. Eu vin să te ridic de sub povara faptelor tale cele din urmă.

… O, țară, țară, unde, tată, ți-ai pitit cununița răbdării tale de sub cruce? Tu erai țara răbdării, erai cununa răbdării, cununa iubirii frățești. O, țară, țară, a pătruns în tine vremea cea roșie, (*Comunismul, n.r.*) și tu n-ai știut fața ei. N-ai priceput că roșul este hlamidă de ocară. Ai uitat ce am pățit Eu sub învelișul hlamidei roșii. A venit peste tine vremea lui Edom.

Au fost doi frați. Unul se numea Iacov, și celălalt, Esau. Esau era roșu peste tot și și-a vândut întâietatea pentru o fiertură roșcată. Pentru aceea s-a numit el Edom (*roșu*). Edom și-a pierdut binecuvântarea și și-a agonisit traiul cu sabia sa. Edom a prins ură pe fratele său, căci aceste două neamuri s-au împuns din pântece, și până să se fi născut ele, s-au despărțit din măruntaiele celei ce i-a născut. Esau când s-a născut, era roșu și a trăit din sabia lui.

O, Românie, dureros lucru este să se nască din trupul tău neam din neamul lui Esau. Ai fost necinstită de neamul lui Esau și ai zămislit în tine vremea cea roșie, și fiii tăi și-au pângărit seminția. Să te fi înrudit cu neamul lui Iacov, așa cum Eu te-am plămădit. Să te fi înrudit cu neamul Meu creștin până la venirea Mea, dar nu cu vremea cea roșie și cu fiii ei.

… Tu ești pedepsită de fapta ta, țară iubită, și nu e pace între Mine și tine. Ai fost robită de minciună. Trezește-te! Ai mințit frate către frate. **Ai alungat pe cel născut din tine și ai mințit ca să scapi nevinovată de fapta ta urâtă.** (*Regele Mihai, n.r.*) Ai făcut ca și copiii cei de demult ai lui Iacov, care și-au înstrăinat fratele și și-au acoperit cu minciună fapta lor. O, și ce greu au plătit, că au căzut în robie și la muncă silnică în Egipt!

O, neamule român, tu ești neam creștin, și nu e faptă creștinească această faptă, și păcatul tău stă înaintea Mea împotriva ta. Românie, scutură-te de acest păcat. Tu n-ai văzut? Tu n-ai auzit, oare, ce a suferit Israel, poporul Meu, pentru alungarea fratelui său? Românie, tu nu te mai temi de Dumnezeu, iubito? Eu vin cu duhul mângâierii și al iubirii și al căinței peste tine. Tu ești mama celor născuți în tine. Tu ești planul Meu cel de la sfârșitul timpului, țară iubită, țară aleasă.

Românie, plânge un fiu de al tău, plânge după vatra ta, plânge departe, în Egipt. (*Străinătate, n.r.*) O, ce să-ți fac, oare? Să te bag în durere ca să-ți cunoști acest păcat? Să-ți dărâm în șoaptă toate turnurile tale, pe toți puternicii tăi, care s-au așezat împotriva dreptății? Nu așa, iubito. Nu te lăsa să cazi sub povara păcatelor tale. Împacă-te cu Dumnezeu. Plânge un fiu de al tău, plânge în Egipt, și se aude la cer. Este pusă pe creștetul lui ungerea Mea peste tine, căci așa a fost planul Meu cel ceresc. Plânge fiul după mamă. El are de mamă pe România. Această mamă i-a

fost scutec și fașă și cristelniță de botez și casă și masă și leagăn și hrană și doică și dascăl și vatră. Și s-a sculat Edom, neam desfrânat, care Mi-a întinat cu desfrânarea lui inima neamului Meu ales la sfârșit, și Mi-a prigonit pe fiul cel uns cu mirul binecuvântării României. Eu, Domnul, am lucrat prin el pentru tine, țara Mea, ca să te scot de la necaz și de la încleștare, și tu ce ai făcut? Ai alungat pe cel de la Mine pentru tine. Eu mereu te-am unit frate cu frate, țară iubită, și mereu te-am învățat ce este iubirea și unirea și puterea care se naște din unire și din iubire.

O, Românie, ți-ai alungat voievodul. Voievodul tău este de la Mine, este unsul Meu peste tine. Ți-ai alungat ungerea Mea de peste tine, semnul Meu de pe creștetul tău. Ți-ai alungat capul trupului tău, semnul lui Dumnezeu cel pus peste tine, poporule român. O, e prea greu păcatul acesta, și strigă la cer. Jertfele tale au oprire. Plâng îngerii lângă jertfele tale de iubire, că nu le pot ridica la cer. Plâng sfinții tăi, Românie, că nu ești curată în rugăciunea „Tatăl nostru".

Voi, cei de la porțile României, ascultați glasul Domnului! Eu strig peste România, strig din porțile ei, și nu trec peste porți. Strig la cei din porți și la cei de dincolo de porți. Românie, lacrima celui ce plânge are usturime în ea. Eu am strâns lacrimă cu lacrimă și stau în mână cu această cupă plină. Îmi dau îngerii cei răi peste mână ca să se verse cupa durerii peste tine, dar inima celui alungat suspină spre Mine și îți cere iertarea și se roagă pentru învierea ta. Inima celui înstrăinat de tine a făcut rană de dorul tău, Israele român. Ce vrei să faci, Românie? Eu sunt Cel ce văd înainte. Tu n-ai săvârșit niciodată păcate ca acum și niciodată tu n-ai suferit ca acum, dar crezi tu ce-ți spun? Preoții tăi slujesc plăcerilor și duhului lor și numelui lor, și n-au putere să împartă înviere peste tine, o, turmă fără păstor! Dar am venit să fiu Păstorul tău, turmă română, și grăiesc din nori deasupra ta, țară iubită. Plânge fiul tău cel alungat, și tu, Românie, n-ai știut că a fost alungat, căci cei ce l-au alungat au mărturisit strâmb, (*Comuniștii, n.r.*) așa cum frații lui Iosif au mințit pe tatăl lor. Cel pribeag plânge departe și dorul lui Mă mistuie.

O, oameni care stați pe scaunele cezarului, pe scaunele României! Nu-l puneți pe cel alungat să cumpere de la voi ce are de la Mine. Nu-l puneți și pe el s-o mintă pe România, așa cum au mințit-o cei ce l-au alungat, cei ce au șters de pe fruntea României ungerea ei, care este peste el, peste cel prigonit. El poartă numele tău lângă numele său, și acesta este numele lui: Mihail al României. El este al României, este fiul acestui pământ, precum Avraam a plătit pământul în care s-a odihnit, și a fost al lui. Acesta este român, și a răscumpărat acest neam de sub robie și l-a scos din moarte și din necaz, că a lucrat prin el binecuvântarea Mea.

Voi, cei din porțile României, împăcați-vă cu Dumnezeu, și Domnul Se va împăca cu voi. E mare greutatea acestui păcat. Ieșiți de sub ea. Iubiți înțelepciunea cea de la Mine și împăcați pe România cu Mine și cu fiul ei cel alungat din ea.

E cerul în suspin pentru tine, țara Mea, pentru lacrima celui prigonit al tău, dar am coborât pe tron de heruvimi și de serafimi și de arhangheli. Sunt cu norii deasupra României în serbare cerească. E adunarea cetelor cerești. Am cu Mine serafimii, heruvimii, scaunele, domniile, stăpâniile, începătoriile, puterile, arhanghelii și îngerii, iar Mihail, arhanghelul cel peste cetele îngerești, iarăși strigă: **să stăm bine și cu frică și cu luare aminte! Amin.** Mihail și îngerii lui rostesc peste România să stea bine, să stea cu frică și cu luare-aminte. E freamăt de îngeri și de arhangheli, și fâlfâitul aripilor cerești se agită, și lucrează puterile cerești pentru România, ca să fie pace și iubire cerească între fiii tăi, țară a slavei Mele, țară a nașterii cuvântului Meu de la sfârșit. Eu vin cu veacul cel nou, cel ceresc, cel ca în cer, nu ca pe pământ; cel întocmit de Mine, nu de om.

O, fii ai României care stați pe scaunele cezarului! Nu stați în duhul vostru. Luați Duh Sfânt și înviați! Amin. Gătiți-Mi serbare de împăcare între frate și frate, că mare este România, cât să încapă în ea toți fiii ei întru pace cerească. Eu sunt. Nu vă temeți, și lucrați pace. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-1995

***

Fiilor, fiilor, Eu sunt. Eu sunt Domnul lui Israel, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, al fiilor cei din făgăduință. Israele, Israele, scumpul Meu popor luat din români, tu ești taina acestui neam, tu ești taina României, taina cu care am ajuns să Mă descopăr peste pământ. **Tu ești un popor mic și binecuvântat cu binecuvântare mare,** fiule, poporul Meu luat din poporul român. De aceea am zis Eu că tot omul care va fi creștin se va numi român, așa cum am făcut și cu numele lui Israel. Dar tu ești încă taină pentru tot neamul, ba chiar și pentru român. Tu ești taina Mea de la capătul timpului, și ești așteptat să te ivești, popor iubit. Binecuvântat să fii între cei de pe pământ. Tu ești o taină, Israele mic, Israele român. O, iată, Eu grăiesc ție din cer, și din tine ies și peste oamenii de pe pământ. Grăirea Mea cu tine este bună, fiule, bună pentru tot omul care-și face urechi de auzit, căci fericiți vor fi cei ce aud cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc pe el. Amin.

O, Ierusalime, piatră nouă în mijlocul oamenilor, piatră ivită la cuvântul cerului! Eu azi sunt în serbare deasupra ta, o, grădiniță mică, răsădită pe pământ din cuvântul Meu, și **Îmi însemnez în cartea Mea de azi ziua când Eu, Domnul, în mijlocul a multor martori am rostit lucrarea de pecetluire a Sfintei Sfintelor Bisericii Noului Ierusalim al României**, fiilor. În ziua a douăsprezecea a lunii a douăsprezecea din an, în Israel este serbarea binecuvântării pietrei cea nouă, care s-a ivit în România în cetatea cuvântului Meu, căci am dat libertate cuvântului Meu care grăiește peste România de patruzeci de ani. Binecuvântată să fie această zi de serbare cerească peste fiii lui Israel și apoi peste toate marginile, căci Eu sunt Domnul, Cel ce M-am răstignit, Cel ce am înviat, Cel ce M-am înălțat și Cel ce M-am întors prin cuvânt peste pământ. **Eu sunt Cel ce-Mi voi arăta în curând slava întoarcerii Mele cea văzută,** (*Vezi selecția tematică: „Slava Domnului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Scribd; Archive.org; Google Drive; pubhtml5; joomag, n.r.*) **căci cele ce nu se văd sunt încă un pic de vreme nevăzute, că Eu de lângă fii n-am plecat, după cum am făgăduit că voi fi cu ei până la capătul timpului, și apoi în vecii. Amin.**

Fiilor, fiilor, iubiți-vă unii pe alții. Faceți-vă iubiți unii altora în Domnul, căci iubirea își are soții ei în Domnul, fiilor. O clipă poposesc în cuvânt lângă voi, ca să împodobesc ziua grădinii Mele de pe pământ. O clipă vă spun în șoaptă cerească: iubiți-vă unii pe alții în Domnul. Iubiți pe Domnul, fiilor scumpi, și aduceți-I aminte de făgăduințele Sale, căci voi sunteți străjerii Mei din Ierusalim, fiindcă scris este în Scripturi: ***«Pe zidurile Ierusalimului pun străjeri care nu vor tăcea nici ziua, nici noaptea, și nu vor avea odihnă, aducându-Mi aminte de făgăduințele Mele, ca să așez din nou Ierusalimul și să fac din el slavă și laudă pe pământ».*** Și voi lucra în taină, după cum în taină am lucrat cu tine peste pământ, fiule Israele, iar fiii tăi să se iubească unii pe alții, căci prin această jertfă veșnic plăcută Mie voi îmbrăca din nou totul întru nestricăciune. (*Vezi selecția tematică: „Taina de mântuire a omenirii - taina nestricăciunii”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la patru ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1995

***

România este serbată în cer, între cei din cer, de către apostolul ei, Andrei, iar cerul tot dă mare cinste acestui ucenic iubit al Meu, căci el a rostit numele cel nou al României înaintea Domnului. El a lucrat-o pentru Domnul pe România, el a pus temelia ei cea dintâi, iar Verginica, măi fiilor, a întregit temelia țării Mele, căci România este numită în cer țara strălucirii. Verginica a înnoit și a întregit temelia României. Cerul tot s-a ridicat s-o serbeze pe Verginica lângă cel dintâi întemeietor al țării Mele. Iată, unul la început, și celălalt la sfârșit, și Domnul Se odihnește de lucrarea Sa. În curând Se odihnește Domnul întru sărbătoare neînserată cu tine, Israele scump, luat din români, că tu ești taina Mea de la capătul timpului.

Pace ție cu cei din cer! Pace ție și serbare dulce între Mine și tine, Israele, scumpul Meu popor! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, din 13-12-1995

***

O, Israele, popor care crezi împlinind cuvântul Meu care vine pe nori cu Mine la tine! **O, fiule, trupul Meu cel înviat, cel fără de moarte, se va arăta curând, curând, după cum cuvintează Scriptura.** Fiilor, fiilor, multe cuvinte ar fi voit omul să scoată din Scriptură, dar n-a îngăduit Dumnezeu să facă omul tot ce vrea el. Să știi, tată, că omul de azi e supărat că n-a scos din Scriptură cartea lui Ioan cea de la urmă. E supărat omul că n-a ascuns această carte. Așa a voit să facă, dar s-a temut de cuvântul care leagă pe om să nu se atingă să strice cartea aceasta, căci așa zice proorocul***: «De va pune cineva ceva la cartea aceasta, Domnul va pune peste el pedepsele scrise în ea, iar de va scoate cineva din ea, Domnul va scoate partea lui din pomul vieții și din cetatea sfântă despre care scrie în cartea aceasta».***

E supărat omul că n-a ascuns această carte, dar cuvântul care leagă a rămas puternic peste ea. Fiilor, fiilor, așa scrie în cartea aceasta: ***«Amin, amin, vin curând. Amin, amin, vino, Doamne Iisuse!».*** Vedeți voi, măi fiilor, duhul miresei care răspunde: ***«Vino, Doamne Iisuse!».*** Duhul miresei care zice: ***«Vino!»,*** a rostit încă de atunci: ***«Vino, Doamne Iisuse!»,*** și acest cuvânt al Duhului Sfânt trebuie să fie împlinit și rostit de mireasa care va întâmpina trupul Meu cel înviat, care curând, curând va veni și va avea mireasă, că M-a trimis Tatăl pe pământ să-Mi pregătesc mireasa, fiindcă la nașterea Mea Mi-a făcut și mireasă, Mi-a născut și mireasă, și iată, din cea născută pe pământ odată cu nașterea Mea între oameni, din România Îmi iau mireasă. Eu pe ea o pețesc de două mii de ani, și nimeni dintre oameni n-a știut această taină a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Cerul României este plin de sfinți. Fiecare țară are un cer cu sfinți, dar România are sfinți numiți de Dumnezeu prin alegere, prin naștere odată cu nașterea Mea. România are nume de fată, nume de mireasă.

Fiilor, fiilor, așa scrie în Scripturi: ***«Da, vin curând».*** Iar mireasa zice: ***«Amin, amin, vino, Doamne Iisuse!». «Eu sunt steaua strălucitoare a dimineții celei veșnice, iar Duhul și mireasa zic: vino! Și cel ce aude să zică: vino!».***

O, Israele, Israele, Duhul Se roagă pentru tine, Israele, mireasa Mea. Roagă-te și tu cu duhul, roagă-te cu curățenie, roagă-te cu așteptare, Israele român.

O, Românie, nume de fată, nume de mireasă, numele tău e frumos, numele tău e o taină, numele tău e un nume nou. Voiesc să fac din tine un pământ nou. Lasă-te spre odrăslire, căci Duhul și mireasa strigă să vin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma, din 21-04-1996

***

Am venit la tine în zi de serbare, Israele. Mama Mea Fecioara își așterne peste tine ocrotirea sa, ca să fii ocrotit de ea și să-ți fie mamă mama Mea, iar tu să-i fii fiu, Israele, poporul Meu, precum Eu îi sunt Fiu.

– O, Fiule iubit al Tatălui și al meu, căci așa a voit Tatăl căutând spre smerenia roabei Sale. O, Fiule scump, mare minune este să fie Israel român, căci neamul român a început de la Tine, este născut din Tine, din apă, Duh și sânge este născut, din trupul Tău cel sfânt și din Duhul Tău a luat trup și duh, și s-a făcut neam cu Tine și cu mine, Fiule, și a fost închinat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și iată, acum pământul român este împărăția cuvântului Tău, care este asemenea aluatului unei femei, pe care femeia, luându-l, l-a ascuns în trei măsuri de făină până ce s-a dospit totul. Slavă Ție, Fiule iubit, că mă așezi în fața poporului Tău, căci Tu ești cuvântul meu.

Eu sunt cuvântul Fiului meu, Israele român, căci Fiul meu mi-a poruncit să împart peste tine duhul mângâierii, popor iubit de Fiul meu. Eu te acopăr cu harul meu, care este Fiul meu. Eu te acopăr cu mantia mea cerească și te ocrotesc ca și Fiul meu, Israele scump. Tu, fiule Israele, să nu uiți că neamul român este pildă despre împărăția cerurilor, pe care Dumnezeu voiește s-o arate în ființa ei peste România, căci țara aceasta a fost din trei țări întru una, iar sămânța Fiului meu a fost pusă la crescut ca aluatul unei femei, pe care femeia l-a ascuns în trei măsuri de făină până ce s-a dospit totul și s-a făcut unul.

… O, Fiule al Tatălui și al meu, mă întorc în Tine, că am mângâiat pe poporul Tău și îl voi mai mângâia, după voia Ta, Fiule.

… Eu sunt cu sfinții și cu mama Mea Fecioara, și cu Verginica sunt în tine, Israele, și serbez cu tine serbare de cer nou și de pământ nou, care vor dăinui înaintea Mea.

O, poporul Meu, să te îndeletnicești bine să stai înaintea Mea, și să cauți să cunoști taina ta, căci tu ești taină în Mine, poporul Meu. Eu te port în Mine, că pe pământ e greu pentru tine, și Eu te port în Mine ca să poți fi, poporul Meu. Eu suflu mereu peste tine din Mine și te am ca pe o taină scumpă, dar să fii umilit și aplecat înaintea Mea, că Eu sunt Păstorul tău, și tu ești supusul Meu. Stai supus în Mine, că și Eu tot așa stau în Tatăl, și vei fi asemenea Mie în iubirea ta. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului, din 14-10-1996

***

De șapte ani Îmi revărs harul cuvântului rostit peste tine, țară Românie, ca să încep cu tine veac nou pe pământ, dar Gog și Magog (*Comuniștii și securiștii regimului Ceaușescu, n.r.*) Îmi stau împotrivă în tine. Să nu mai fie în tine vrăjmaș ție și Mie. Să fie pacea Mea în tine, că pacea

oamenilor nu e pace. Oamenii sunt plini de duhuri, nu sunt săraci cu duhul ca să încapă în ei împărăția cerurilor, că iată, Eu umblu pribeag și nu încap în om și n-am biserică unde să-Mi plec capul și să-Mi găsesc ziua Mea de odihnă. O, fiică Românie, vino, că te pețesc să-Mi fii zi de odihnă, precum poporul Meu ales din tine Îmi este zi de odihnă și mireasă Îmi este întru venirea Mea, căci Eu sunt cuvânt, și iarăși toate se fac prin cuvânt, și se va arăta cer nou și pământ nou din tine, țară Românie, căci Eu așa binevoiesc, și în Mine Tatăl binevoiește. Amin.

…Vino, fiică Românie, la praznicul cerului pe pământ, că am masă întinsă în tine de patruzeci de ani, și tu te ascunzi să nu știi. O, nu te mai ascunde sub vina ta, și dă-o de la tine prin părere de rău și împacă-te cu Tatăl și cu Fiul și cu Duhul Sfânt, că tu ești fiica Mea, și ai la rădăcina ta temelie de voievozi și ești de neam bun. Fii Mie biserică și cântă înaintea Mea cântare de parastas voievozilor tăi, care strigă pentru tine înaintea Mea. Ești unsă cu mir, fiică Românie. Unde-ți este mirul Meu de pe creștetul tău? **Unde-ți este unsul, fiică Românie?** Am strigat la el și e departe, că tu ești departe de el. Am strigat la tine de aproape, ca să Mă auzi și să te rogi să-ți ridic blestemul de pe pământul tău și să pun în loc legământ de pace cu Mine, căci pacea oamenilor nu e pace. Pacea Mea e pace, fiică Românie, și te-am ales să-Mi fii grădină a întoarcerii Mele, să fii slava Mea cea văzută înaintea noroadelor de pe pământ. Auzi tu glasul Meu? Auzi cuvântul Meu? Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Vin din cer pe pământ ca să fiu cu tine, ca să Mă însămânțez în tine cu cuvântul vieții, căci am venit ca viață să ai, și din belșug să ai. Am în tine țarină cu comoară în ea. Aceasta este vestea Mea peste tine. Așează-te înaintea Mea ogor de însămânțat, căci tu ești planul Tatălui în mâna Mea. Eu sunt trup și cuvânt. Am venit să te întrupez în trupul Meu cel sfânt și să te nasc prin cuvânt, așa cum și Eu am venit de la Tatăl. Am venit să te nasc la cuvântul Meu, cuvânt nou de veac nou, precum scrie în prooroci: ***«Un glas, un vuiet din cetate: glasul Domnului!»***, și tu vei naște fii din cuvântul Meu, precum este scris: ***«Abia au luat-o durerile nașterii, și ea a născut fii».*** Tu ești vestea Mea cea nouă peste noroade și te-am vestit a Mea. Să audă străjerii tăi, să se ridice porțile tale ca să intru pe porți la tine! Să se înnoiască și să se întărească porțile tale înaintea Mea! Amin.

O, oameni din porțile României, lăsați-vă treziți la glasul Meu și treziți pe România, că ea este slava Mea întru venirea Mea, și pe ea o vor iubi cu iubire mare toate, toate fetele și toți feții oamenilor. Ridicați-vă voi, porți ale României, ca să intre cuvântul lui Dumnezeu, că vine Domnul din cer pe pământ!

Eu sunt calea, adevărul și viața. Eu sunt pacea ta și viața ta, fiică Românie. Cine are urechi de auzit, să audă cuvântul lui Dumnezeu, care vine din cer și se aude pe pământ spre binecuvântarea ta, fiică Românie. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Mina, din 24-11-1996

***

Vin în sfatul poporului Meu și Mă fac cuvânt și peste voi, arhierei și preoți ai vremii. Cuvântul Meu nu se poate lega. **Ce veți face voi dacă Eu voi fi mincinos ca acum două mii de ani?** Nimeni nu credea că Eu sunt trimis din cer de la Tatăl, și Mă făceau mincinos oamenii bisericii, și când au văzut că n-am fost mincinos, s-au ascuns sub minciuna lor, și de atunci stau acoperiți cu ea înaintea adevărului care a înviat pentru veșnicie**. Ce veți face voi dacă nu veți voi să luați de la Mine darul credinței ca să credeți în Cuvântul lui Dumnezeu? România este pilda împărăției cerurilor, și se vor aduna spre ea neamurile pământului și o vor iubi și vor lua lumina cuvântului Meu din ea, căci Eu o pun lumină în sfeșnic, și vor mânca pâine din cer noroade**

multe și vor ști ce este pâine, căci scris este: *«Unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii ca să mănânce».* Nu dușmăniți pe poporul Meu. El s-a lăsat jertfă de credință și de iubire, el s-a lăsat să fie voia Mea pe pământ, spre mântuirea neamului omenesc. Învățătura aceasta a Mea este, căci poporul Meu nu e popor de înțelepți. El este sărac cu duhul, iar cu ochii inimii și ai minții se uită la Mine și la împărăția Mea și vede slava Mea în cuvântul acesta. **Cuvântul Meu este slava lui Dumnezeu. Credeți în Mine și veți vedea slava lui Dumnezeu în cuvântul acesta.** Credeți în împărăția Mea care este pe pământ, și voi n-o înțelegeți.

… Eu sunt Domnul, Eu sunt acest cuvânt. Oricât de mincinos este acest cuvânt înaintea voastră, o, oameni ai bisericii, să știți că Eu sunt cuvântul acesta. Eu sunt, și veți vedea pe Fiul Omului în slava acestui cuvânt, căci România este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin. Și va fi ea ortodoxie trăită de fiii ei cei credincioși, și va fi biserică Mie, precum și este, căci în ea Eu sunt trup și cuvânt spre pomenirea Mea. Nu numai trup sunt în ea, ci sunt și cuvânt, căci Eu sunt mereu astăzi.

O, arhierei și preoți, nu Mă puneți sub obroc. Luați-Mă lumină vouă și oamenilor. N-am venit să vă stric legile voastre, ci am venit să împlinesc legea Mea cea sfântă spre mântuirea neamului omenesc, căci România este țara alegerii Tatălui Meu, după cum scrie în cartea Mea cea de ieri și cea de azi. Nimic nu vă cer, nimic nu vă iau din ce e al vostru. Dați-Mi doar păcatele voastre ca să vi le iert. Sunt Fiul Tatălui, Cuvântul Tatălui, Care are putere să ierte păcatele omului. Nici slava voastră nu v-o iau, căci slava oamenilor n-o voiesc. Dați-o voi de pe voi, dați afară din voi slava voastră și a oamenilor care vă slăvesc, și luați în voi slava Mea, care este voia Mea în om. Dați viață oamenilor, luați și dați. Acesta este cuvântul vieții veșnice. Nu mai luați pietre în pumni ca să aruncați în Mine, că poporul Meu este cuminte, este fiu al păcii fiul poporului Meu, și **îl numesc Israel pe cel ce crede în Mine și în voia Mea peste om.** Poporul Meu e țarină cu comoară în ea. Vindeți-vă averile și cumpărați țarina aceasta și fiți bogați în Dumnezeu. Poporul Meu are cuvântul vieții în mijlocul său, Mă are pe Mine cuvânt și trup, și îl slujesc cu sfinții și cu îngerii pe cel mic care crede, iar el poate cu Mine, că totul e cu putință celui ce crede. Dacă Eu sunt în mijlocul lui, nu vă mai îndoiți de viața lui, de ungerea lui. Am lucrat supunându-Mă vouă. Am luat din mijlocul vostru arhiereu, martor al lucrului Meu cel nou peste om vechi, ca să fac om nou, născut prin cuvântul cel de sus, și nici așa nu M-ați crezut că sunt venit cuvânt pe pământ și împlinire de cuvânt spre început de veac nou peste România, țara întoarcerii Mele la oameni. O, n-ați crezut! Ba încă Mi-ați pus în temnița voastră pe cel ce a mărturisit mărirea cuvântului Meu, care a întocmit biserică a lui Iisus Hristos pe pământ. Iată, așa M-ați judecat, așa M-ați cunoscut, necunoscându-Mă. Dar încă bat. Bat și iar bat la porțile bisericii voastre, arhierei și preoți ai bisericii de azi în România. Bat și la porțile României, bat și la porțile voastre. Bat și iar bat. Bat să Mi se deschidă, și peste porți nu voi sări, căci păstorul cel bun intră pe poartă, nu pe deasupra în staulul oilor. România este staulul oilor Mele, oi date Mie de Tatăl, și **vin să le păstoresc cu toiag de fier, cu cuvântul lui Dumnezeu,** care păstorește pe cei ce vor și pe cei ce nu vor, căci râul curge, și nu seacă râul vieții. Curge și dă peste margini râul cuvântului vieții veșnice, iar cel ce crede are viață veșnică și nejudecată. Amin.

… O, voiesc să fac din voi feți-frumoși și zâne și să vă arăt oamenilor poveste adevărată, iar Eu să fiu în voi putere, iubire și nu poveste, ci adevărat să fiu în voi, precum și credeți, precum și sunt. Din leagăn în leagăn Mă port cu voi, din carte în carte Mă scriu cu voi, ca să se uite vremurile la vremea aceasta, vremurile din urmă să se uite, și să se bucure proorocii care au vestit vremea aceasta a Mea cu voi, că voi sunteți mănunchiul Meu cel mic de flori, despre care au vestit

proorocii că veți fi și veți odrăsli. Și vom fi iubiți de mulțimi nenumărate dacă vom ști să ne iubim unii pe alții, fiilor iubitori, fiilor iubiți. Aveți grijă de Scriptura care spune: ***«Iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu».*** **Iar și iar spun: unii pe alții, nu unii cu alții, nu unul cu altul, ci unii pe alții, precum Eu v-am iubit pe toți** cei care ați fost atunci și acum cu Mine iubindu-vă. Iubiți-vă unii pe alții precum v-am iubit Eu, iar dacă nu știți cum, întrebați iubirea, iubirea Mea care vă iubește pe toți, și ea vă va răspunde iubindu-vă cu răspunsul ei, și veți fi purtați la sânul ei precum mama își dezmiardă pruncii mângâindu-i. Așa veți fi voi mângâiați în Ierusalim, în Mine, Ierusalimul vostru, locul vostru de bucurie. Voi în Mine, și Eu în voi, Ierusalim nou, Ierusalim de sus pe pământ, cetate sfântă, și vor înțelege mulțimi nenumărate ce este Scriptura care spune: ***«Și am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, coborându-se din cer, de la Dumnezeu»,*** că Eu așa am spus: ***«Vă voi pregăti loc, ca acolo unde voi fi Eu, să fiți și voi»***. Și M-am dus ca să vin de la Tatăl locaș pentru voi și pentru cei de atunci peste care grăiam aceste cuvinte, să vin, cetate sfântă să vin, Ierusalim nou să vin și să fiu, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi. De aceea vă spun mereu că vin să vă întrupez în trupul Meu cel sfânt, în locașul venit de la Tatăl, după cum am spus: ***«Mă duc la Tatăl ca să vă pregătesc locaș și să vin locaș de la Tatăl pentru voi».*** Am zis că în casa Tatălui Meu sunt multe locașuri, dar pentru voi pregătesc locaș cu Mine laolaltă. Ce locașuri are Tatăl între cele multe despre care am spus Eu? O, sunt multe locașuri ale casei Tatălui Meu, ale facerii lui Dumnezeu, măi fiilor scumpi care stați sub înțelepciunea Mea. Sunt locașurile scaunelor, domniilor, începătoriilor, stăpâniilor, puterilor, locașurile arhanghelilor, ale îngerilor, ale serafimilor, ale heruvimilor; locașurile stihiilor care slujesc cuvântul lui Dumnezeu: ploaia, vântul, viforul, grindina, roua, gheața, zăpada, norii, negura, ceața, căldura; mânia cu uneltele ei: fulgerul, focul, pucioasa; locașurile binecuvântării: soarele, luna, stelele și lumina; locașurile casei Tatălui, care multe sunt și nenumărate sunt, căci El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit și se zidesc la porunca Lui, și le-a pus și le pune pe ele în veac și în veacul veacului, și lege le-a pus și le pune și nu o vor trece, și Îl vor lăuda pe El pe pământ și în cer. O, sunt multe locașuri ale casei Tatălui Meu, dar Eu am venit de la Tatăl și M-am dus iar la El, ca iar să vin, să vin locaș pentru voi, cei dați Mie de Tatăl ca să vă fiu locaș în casa Tatălui Meu; voi în Mine, și Eu în voi; Eu cu sfinții Mei în voi cu bucurie, după cum este scris: ***«Bucurați-vă, ceruri, și voi, care locuiți într-însele!»,*** căci cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternutul picioarelor Mele, și așa a fost omul făcut. Amin. V-am pregătit locaș în Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi, să fie ai Mei cu Mine, și Eu cu ai Mei, și toate cele ale locașurilor Tatălui Meu să slujească lui Dumnezeu, cuvântului lui Dumnezeu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-1996

***

Ierusalime, poporul Meu, Ierusalime, popor al harului, Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, începutul și sfârșitul. Mă odihnesc în sânul Tatălui, și Tatăl în sânul Meu, început și sfârșit, căci Eu sunt începutul și sfârșitul. Începutul a fost făcut, și Dumnezeu S-a odihnit în el, iar sfârșitul, tot la fel, și Dumnezeu Se va odihni apoi. ***«La început era Cuvântul, și Dumnezeu era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și toate prin El s-au făcut, și în El era viață»***, precum este scris.

Ierusalime, locul Meu de odihnă, să știi, fiule, că toate prin cuvânt s-au făcut. Eu sunt Alfa și Omega, Cuvântul lui Dumnezeu. La început am fost cuvânt, și toate prin Mine le-a făcut Tatăl, iar la sfârșit tot așa sunt, cuvânt sunt, căci sfârșitul tot prin cuvânt se face, și cine nu înțelege începutul și sfârșitul, acela nu crede lucrarea cuvântului Meu. La început a fost Cuvântul, și la

sfârșit iarăși este Cuvântul. Eu sunt Cuvântul, dar cei îngâmfați nu înțeleg și nu iau aminte ca să nu vină peste ei ceea ce s-a zis în prooroci, că scris este: ***«Vedeți, îngâmfaților, fiți cu băgare de seamă și înspăimântați-vă, căci în zilele voastre se îndeplinește un lucru pe care nu-l veți crede dacă vă va spune cineva».*** La început era Cuvântul, și Eu eram Cuvântul lui Dumnezeu întru început, și toate prin Mine s-au făcut, și fără Mine nu s-a făcut tot ce s-a făcut. La sfârșit iarăși este Cuvântul, și Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu întru sfârșit, și toate prin Mine se fac, și fără Mine nu se fac din toate câte se fac. Eu sunt Alfa și Omega, căci Cel dintâi este și Cel de pe urmă, este începutul și sfârșitul. La început a fost Cuvântul, și la sfârșit iarăși este Cuvântul, și de aceea zice Scriptura***: «Eu sunt Alfa și Omega».***

Ierusalime, poporul Meu, Eu sunt Cel ce eram la început, căci scris este: ***«La început era Cuvântul, și Cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, și toate prin El s-au făcut din câte s-au făcut»***. De aceea am venit și am spus: ***«Eu sunt Alfa și Omega, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine».*** Iată, fiule care crezi, Eu sunt cuvânt la sfârșit precum am fost și la început, iar cine crede în Scripturi, acela crede cuvântul Meu cu care lucrez la sfârșit ca și la început. Lucram la început, lucram cele ce nu se vedeau, că nu avea cine să vadă când lucram. Și după ce le-am făcut pe toate câte sunt, l-am făcut apoi pe om, și l-am făcut ca să vadă, și a văzut pe cele ce nu se vedeau, și pe care omul le-a văzut și le-a pus nume. Și iată taină nevăzută, că și la sfârșit lucrez cele ce nu se văd, că nu are cine să vadă când lucrez, și de aceea îl fac pe om ca să vadă cele ce nu se văd. De aceea am grăit Eu ție, Israele, în cartea Mea cu tine și am zis: **«Să nu te pierzi, Israele, că vine ce n-ai văzut de când te-ai născut; vine facerea pământului și a raiului și a Noului Ierusalim, care nu sunt încă pe pământ».** Așa grăiam Eu la începutul lucrării Mele cu tine, Ierusalime de azi, și îți ziceam despre cărturarii și fariseii cei așezați la colțul străzii ca să te oprească pe tine să nu vii la Mine, și iată, nu te-am mințit, și pe toate ți le-am spus mai dinainte, iar cuvântul Meu este adevăr.

Cuvântul cel de la sfârșit este ca și la început, este facerea pământului și a raiului și a Ierusalimului nou, care erau la început. La sfârșit iarăși este facere: ***«cer nou și pământ nou în care va domni dreptatea și pacea»,*** așa cum scriu făgăduințele Scripturii care spun: ***«Eu voi face ceruri noi și pământ nou, și nimeni nu-și va mai aduce aminte de cele trecute, iar cerul nou și pământul nou vor rămâne înaintea Mea, și seminția voastră și numele vostru va dăinui pe veci».*** Și dacă așa scrie în Scripturi, iată, cerul și pământul trec, și cuvintele Mele se împlinesc cu cerul cel nou și cu pământul cel nou și cu poporul Meu, care va dăinui pe veci, potrivit făgăduințelor Mele, potrivit Scripturilor, măi Israele. Și dacă M-am născut Fiu al Omului acum două mii de ani, și dacă Tatăl Meu a născut-o la cuvântul Meu pe România odată cu Mine, și dacă Eu trebuia să am un popor la sfârșit ca să vin la el cuvânt, iată, în România Mi-am așternut iesle și Mă fac în ea cuvânt de facere nouă, ca și la început facere. La început toate s-au închegat la cuvântul Meu, și nu se putea să se lucreze altfel la sfârșit, nu se putea să nu se lucreze și la sfârșit, căci am spus: ***«Eu sunt Alfa și Omega»,*** Eu sunt la început și la sfârșit Cuvântul lui Dumnezeu, căci toate se fac prin cuvânt, și fără cuvânt nimic nu se face. Să știi, poporul Meu, că fără cuvânt nimic nu se face. Cuvântul este Cel ce Se face, și Domnul este Cuvântul, și El Se face în toate câte vor fi, și toate vor fi El, și omul n-a știut să-L vadă pe Dumnezeu în cele ce au fost făcute prin cuvânt. Omul a crezut că Dumnezeu este altceva decât facerea Lui, facerea în care El era, precum și în om era. Dar omul neascultând n-a mai știut, a încetat să mai știe, și de aceea am spus omului: ***«Omule, nu-L vei găsi pe Dumnezeu decât în tine, dacă-L vei așeza în tine».***

O, Ierusalime, pământul României poartă pe el taina cea dintru început, cuvântul Meu cel făcător. De ce poartă pe el această taină? Pentru că **România este pământul Meu ales și neamul Meu ales din nou.** Și de ce am ales Eu acest pământ? O, nu l-am ales. El era pământ ales, și am așezat pe el neam ales, născut odată cu Mine, închegat la cuvântul Meu, căci am trimis pe unsul Meu ca să pună peste acest pământ semnul Meu, pământ ales cu semn pe el și om născut din Mine, neam al Meu, născut din cuvântul Meu, din creştin născut, duh și trup, om încreștinat de creştin, de unsul Meu, de apostolul Meu cel întâi chemat.

E praznic de sfânt Andrei în mijlocul tău, Ierusalime, popor al prăznuirii cerului pe pământ, căci Eu sunt cu sfinții în venirea Mea la tine. Andrei, apostolul Meu, binecuvintează pe România. Din Mine binecuvintează apostolul Meu:

– Din Tine, Doamne, Ierusalimul cel de sus, căci în Tine se odihnesc toți sfinții Tăi, Doamne. Și dacă Tu ești cu împărăția cuvântului Tău în România, sfinții Tăi cu Tine sunt, și se adună la praznicul Tău, la cuvântul Tău, Doamne, și grăiesc sfinții din Tine și Te mărturisesc din România, neam ales pe pământ ales, ales dintru început, Doamne, pecetluit dintru început ca să fie ales spre întocmirea plinirii vremilor, ca toate să fie iarăși întru Tine, cele din ceruri și cele de pe pământ, toate în Tine.

*Binecuvântat să fii, Doamne, Cel ce ești, Cel ce erai și Cel ce vii, că ai ales neamul român mai înainte de întemeierea lumii mai înainte rânduindu-l în a Ta iubire, ca să fie fiu al Tău, potrivit sfatului voii Tale, spre lauda măririi Tale, Doamne, ca toate să fie iarăși întru Tine, cele din ceruri cu cele de pe pământ, toate întru Tine, căci în țara Ta regină ai unit pe cele din ceruri cu cele de pe pământ, s-a unit cerul cu pământul în România, țara Ta regină, țara Ta mireasă, țară cu Rege, o, Rege cu regină, Rege cu mireasă! Nimeni nu știe de ajuns taina pământului ales în care ai venit cuvânt la sfârșit, Tu, Cel ce ești Alfa și Omega. Nu înțelege omul lucrarea cuvântului Tău în România, facerea Ta cea nouă, lucrarea Ta de facere, cuvântul Tău, Doamne. Eu am fost trimisul Tău, ca să pun numele Tău și viața Ta peste neamul român, și nu știam atunci ce este acest pământ, dar acum mă închin Ție în el și îl sărut, că atunci nu știam, nu-i știam taina lui cea dintru început. El era taina Ta, venirea Ta, cuvântul Tău, ieslea Ta în care Te faci cuvânt la sfârșit precum erai la început. Mă închin și sărut acest pământ precum Tu îl săruți mereu cu cel mai dulce cuvânt, că Tu când ai lucrat cuvântul pentru facerea cerului și a pământului, așa ai zis: **«Să fie o tărie în mijlocul apelor, care să despartă apele de ape»,** și așa a fost, precum a fost cuvântul Tău. Și s-a făcut tăria cerului, și a despărțit apele de dedesubtul tăriei și de deasupra tăriei, și tăria ai numit-o cer. Și ai zis să se adune apele de sub cer la un loc și să se ivească uscatul, și s-a ivit și l-ai numit pământ. Iar când uscatul s-a ivit din apă, primul uscat a fost pământul român, primul ieșit din apă, și din el ai luat pământ când l-ai făcut pe om. Și i-ai zidit omului o grădină spre răsărit și l-ai așezat în ea, și ai numit fericire grădina aceea, fericirea omului ai numit-o, grădina fericirii, precum omul are casă și grădină. Când Noe a dat drumul porumbelului ca să aducă semnul împăcării, ramura de măslin, tot așa a fost. Pământul acesta a fost primul uscat care s-a ivit din apă după ce a trecut potopul cu apă, prima oază verde a fost, și din ea a rupt porumbelul ramura verde și a zburat cu ea la Noe.*

O, Doamne, Tu Te-ai făcut cuvânt pe pământul împăcării, și ai împăcat pe om cu Tine. Cuvântul Tău a făcut împăcarea, căci el este făcător, și pe pământul acesta trebuie să faci om nou, născut din cuvântul Tău, căci Tu ești Cuvântul. România este pământul în care se naște omul cel nou, omul cel din cer, căci Tu Te naști din Tine cuvânt în România, și din cuvântul Tău se

naște om nou, om născut de sus, căci Tu ești de sus. O, Doamne, când pământul acesta a primit pe el neamul care este și azi pe el, Tatăl a binecuvântat neamul acesta și a zis să fie fiul Lui, fiul Tău să fie, fiul cuvântului Tău, la începutul și la sfârșitul lucrului Tău cu el. A trimis Tatăl pe Melchisedec și l-a binecuvântat întru Tine, Doamne, Fiule al Tatălui. A binecuvântat Tatăl acest pământ, după rânduiala lui Melchisedec l-a binecuvântat, și apoi eu am venit trimis al Tău, mărturisitor al Tău, și Te-am dat pe Tine neamului român și l-am făcut neam cu Tine prin pâine și vin, prin Trupul și Sângele Tău pe care Tu l-ai lăsat la ai Tăi, și rămășița lui Israel s-a făcut neam cu românul, și toți suntem un neam. Neam al Tău este cel ce crede în Tine, om plămădit la sfârșit, căci Tu ești început și sfârșit.

... – O, fericit ești, apostolul Meu care M-ai văzut și M-ai iubit și M-ai urmat de atunci și până acum! **Dar mai fericiți sunt cei ce nu Mă văd și Mă iubesc și Mă cred și Mă urmează crezând în cuvântul Meu.** Fericiți sunteți voi, cei ce M-ați văzut și M-ați crezut, dar mai fericiți sunt cei ce cred în cuvântul Meu, în Păstorul Cel învăluit de taina Sa, căci țara română a avut peste ea ungere de Duh Sfânt, și Duhul Sfânt a vestit în ea pildele împărăției cerurilor, care vor fi adevăr în ea, căci Eu așa am spus**: «Voiesc să fac din voi poveste adevărată, fii ai lui Israel, fiilor români din români, ca să fiți, fiilor, să fiți adevărați, să fiți cu adevărat»,** și cel tare să fie, din locul lui cel tare, și cel slab să fie, din locul lui cel slab, dar să fie, căci fericiți sunt cei ce cred și cei ce vor crede prin mărturisirea celor credincioși, și vor fi și vor crede, așa cum în Israel cei slabi ai lui cred prin lucrarea celor credincioși din el, căci cei credincioși lucrează, iar cei slabi cu lucrul lor cred prin lucrarea celor credincioși din Israel; cred cei slabi, cred în Dumnezeul celor credincioși. Amin. Cred cei slabi, cred, și se așează jertfă de iubire, așa cum îi învață cei credincioși, așa cum cuvântul Meu se face hrană spre viață veșnică, spre împlinirea sfințeniei în omul cel credincios.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, din 13-12-1996

***

O, fii ai oamenilor, luați și mâncați și vă nașteți din cuvânt. Acesta este cuvântul Meu care vine la voi, care se frânge pentru voi spre hrană și spre înviere din moarte. Mă fac cuvânt spre hrană. Luați și mâncați și înviați întru Mine. Luați viață veșnică. Acesta este cuvântul vieții veșnice. Eu sunt viața cea veșnică. Eu sunt. Apropiați-vă**. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, calul alb și călărețul lui, Domnul cu poporul cuvântului Său.** (*Vezi selecția tematică: „Calul alb apocaliptic” - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Scribd; Google Drive; archive.org; pubhtml5; n.r.*) **M-am născut prunc în Betleem și cuvânt în România.** Eu sunt trup și cuvânt pe pământ, o, țară Românie. Vin cu fiii cuvântului Meu și stau în mijlocul tău, Eu și cu poporul Meu, calul alb și călărețul lui, Domnul cu poporul cuvântului Său.

Pace vouă, celor ce ascultați! M-am făcut veste de la o margine la alta a cerurilor, veste și poveste adevărată, calul alb și călărețul lui, Domnul Cuvânt și poporul Său. Amin.

Eu sunt Cel Credincios și Cel Adevărat. Eu sunt cuvânt în tine, țară Românie. S-a dus vestea și povestea de taina Mea din tine. Sunt îndrăgostit de tine, și Tatăl este în Mine și este îndrăgostit de tine și îți scrie povestea iubirii Lui cu tine, fiică Românie. O, voiesc să fac din tine poveste adevărată, și Eu să fiu în tine iubire și nu poveste, ci adevărat să fiu. Cheamă-Mă să vin, primește-Mă când vin, că iată, vin la tine cuvânt și Mă scriu cu tine în cer și pe pământ, că Eu Mă fac carte în tine și Mă fac veste și poveste de la o margine la alta a cerurilor cu tine, țară Românie, țară de veste și de poveste peste pământ. Cuvântul Meu se naște în tine. Mă nasc cuvânt în mijlocul

Tău, în ieslea cuvântului Meu, și Mă port cu fiii cuvântului și Mă vestesc cu ei, calul alb și călărețul lui, pildă a împărăției cerurilor în tine, țară de veste și de poveste peste pământ. E naștere în tine. Zilele nașterii sunt cu tine. Cuvântul Meu te naște din el, iar cuvântul Eu sunt. Duhul Meu grăiește din mijlocul tău, și nimeni în tine nu știe să-Mi cânte iubirea Mea cu tine. E dragostea Mea în tine. Mă fac dragoste în tine, Mă fac izvor, râu al vieții Mă fac în tine, țară de veste și de poveste. Dar tu ai în tine dușmani care urmăresc viața Pruncului Care Se naște cuvânt în tine. Ai în tine irozi care dau să ascundă de tine viața cuvântului Meu când se naște în ieslea sa, căci în mijlocul tău stă ieslea cuvântului Meu, țară de veste și de poveste. Cuvântul Meu este veste și poveste în tine, căci sunt îndrăgostit de tine, țară Românie, iubirea Mea de la sfârșit, țară a strălucirilor. Cartea Mea cea de ieri te-a vestit pe tine și te-a numit țară a strălucirilor. Ești proorocită de proorocii Scripturii, țară de dor, țară a strălucirilor. Iată, cuvântul Meu e strălucire în tine, și tu strălucești și te vestești. **O, cine te iubește pe tine, Mă iubește și pe Mine, Cuvântul Cel ce Se naște în tine din Mine,** căci vin cu norii la tine și Mă fac cuvânt în ieslea cuvântului Meu din mijlocul tău. **Cine în tine nu te iubește pe tine, românul din tine care nu te iubește, acela nu Mă iubește nici pe Mine, Cuvântul Cel născut în tine**, și acela se face irod care urmărește viața Pruncului Care Se face cuvânt și mângâiere în tine. Cine nu Mă iubește pe Mine cuvânt în tine, acela nu este român, nu este creștin, ci este păgân, și partea lui este cu cei necredincioși.

… O, Mi-e dor de viața ta, de viața ta creștină, țară regină între popoare. Oare, tu ai uitat ce înseamnă să fii creștină? O, ai uitat, și vin să-ți amintesc că ești încreștinată întru începutul tău. Cine, tată, ți-a rupt cămășuța de botez? Cum de te-ai deprins să nu-I slujești lui Dumnezeu? **Tu ești proorocită să fii Israelul cel nou, cel din făgăduință Israel, popor creștin să fii, că asta înseamnă Israel. Israel nu este nume pământesc, ci este nume ceresc, nume pus de Dumnezeu poporului Său. Tu ești poporul Meu, țară Românie.** O, dar ai uitat pe Dumnezeul tău și te-ai desfrânat cu neamurile pământului, care nu Mă au pe Mine de Dumnezeu. Adu-ți aminte de pruncia ta, de nașterea ta, de cămașa ta cea dintâi, țară Românie, că M-am făcut român, M-am logodit cu tine și M-am făcut român, cuvânt român M-am făcut, și cu limba ta grăiesc din cer peste pământ, Israele român. O, nu uita să fii creștin, Israele român. Cămașa de creștin e albă. Leapădă fărădelegea și fii creștin, poporule român, că M-am făcut cuvânt, M-am făcut cuvânt român, Mire și mireasă, nuntă de veac nou în tine M-am făcut. Mi-am luat mireasă din tine, neamule român, și nuntesc nuntă de veac nou în mijlocul tău, Mire din cer și mireasă de pe pământ, cuvânt și trup, căci mireasa este trupul Meu, biserica Mea, cortul Meu, mădulare ale Mele este mireasa Mea, mireasă născută de sus pe pământ. Mireasa e de pe pământ, și Mirele este din cer, căci aceasta este nunta cea adevărată, iar cei doi vor fi amândoi un singur trup, Mire și mireasă pe veci. Mireasă înseamnă curată, trup al Mirelui ceresc pe pământ, nuntă de veac nou și ceresc pe pământ, viață fără de moarte pe pământ.

… Trezește-ți vorniceii, o, mireasă a Mea! Vin zorii, iubito, și Tatăl Meu e în nuntă cu Mine în tine, țară Românie, că din tine Mi-a luat Tatăl mireasă, căci Tatăl așa a binevoit la nașterea Mea și la întoarcerea Mea la mireasa Mea, logodnică și mireasă a Mea. Cine în tine te iubește pe tine, acela Mă iubește și pe Mine, Cuvântul Care Se naște în tine; acela iubește slava ta cu Mine, dragostea Mea cu tine. Cine în tine nu te iubește pe tine, țară a iubirii Mele, acela se face irod care urăște viața Pruncului Care Se naște cuvânt în ieslea Mea din tine.

… O, cu ce va fi asemenea împărăția cerurilor? Cine va fi asemenea ție, țară a împărăției Mele pe pământ? Poate vreun popor să se nască dintr-o dată? O, în durerile nașterii tale s-au născut în tine fii, țară cu iesle a nașterii cuvântului Meu. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Care Se naște

în tine cuvânt, și grăiesc cu limbă românească și Mă scriu cu tine pe pământ, și toate neamurile se vor închina și vor slăvi pe Dumnezeul lui Israel cel român, Dumnezeul României, Domn adevărat în cer și pe pământ. Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Alfa și Omega, Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Atotțiitorul, și din gura Mea iese sabie ascuțită cu două tăișuri, Cuvântul lui Dumnezeu, veste și poveste adevărată. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru expoziția de artă: „Veste și poveste", din 22-12-1996

***

E nașterea Mea pe pământ, Românie, și în tine e nașterea Mea. Mă nasc cuvânt în tine ca să fiu cu oamenii și să Mă sălășluiesc între oameni cuvânt de naștere a omului din Dumnezeu. În Betleem M-am născut prunc ca să Mă sălășluiesc între oameni venit din cer, iar în tine, Românie, Mă nasc cuvânt, și iarăși Mă sălășluiesc între oameni, ca să-i nasc pe oameni din Mine, din cuvânt, precum Eu M-am născut din cuvântul Tatălui ca să fiu Cuvântul Tatălui, și prin Mine să le facă pe toate Tatăl, după cum a și făcut.

Românie, tu cânți nașterea Mea, și cerul cântă nașterea ta. Ne naștem unul pentru altul, iubito; Eu pentru tine, și tu pentru Mine, și vom fi amândoi un singur trup. Nu grăiesc numai poporului Meu. Grăiesc și cu tine, țară Românie, că Eu am vestit că mulțimi nenumărate vor veni și vor bea din izvorul cuvântului Meu, și fântâna Mea dă pe deasupra și se face râu, și se face mare, și se face ocean și cuprinde tot pământul ca să-l fac iar pământ, nou să-l fac, din apa cuvântului Meu ieșit, și din cer născut, căci cine nu se naște de sus, nu se face împărăția Mea. Îngerașii nașterii Îmi cântă deasupra ta nașterea Mea, că e serbare de naștere a Mea. Cântă îngerii, cântă Celui născut acum două mii de ani. Cântă îngerașii colindă nouă de veac nou, de naștere nouă, că ei văd că au venit zilele nașterii din nou a lumii, și lumea se înnoiește cu cuvântul Meu, care naște om nou. Eu, Cel născut din Fecioară acum două mii de ani între oameni, Mă nasc azi cuvânt în ieslea cuvântului Meu din mijlocul tău, țară Românie. Mă nasc cuvânt, Păstor tainic, Care păstorește neamurile pământului cu toiag de fier, cu cuvânt tainic, care nu se vede, dar se aude glasul lui, precum fulgerul se aude după lumina lui. (*Vezi selecția tematică: „Ca fulgerul care iese de la răsărit, așa este venirea Domnului", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5, n.r.*)

… Zilele nașterii din nou a lumii sunt în tine, țară Românie, și la naștere se cântă colinde, fiică iubită, precum îngerașii au cântat în noaptea nașterii Mele.

Vin în mijlocul tău cu poporul Meu, cu mireasa Mea luată din tine, fiică Românie, și îți cânt colindă de naștere nouă ca să împlinesc prin tine Scriptura nașterii din nou a lumii, iubito, că Eu Mă fac cu tine veste și poveste peste pământ, și vom fi amândoi un singur trup, nuntă curată, nuntă de veac nou între cer și pământ, Fiul Tatălui cu mireasa Lui în tine, țară mireasă, țară România, țara Tatălui Meu, țara Mea, iubita Mea! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-1997

***

O, fiică Românie, am făcut din tine fată de împărat, că tu ai nume de fată și te-am numit crăiasă, tată. Caută să fii în Duhul Meu când Mă auzi cuvântând peste tine. Caută, tată, să fii atentă și să înțelegi, că Tatăl, în Mine este când Eu grăiesc de deasupra ta peste tine cuvânt. Tu ești a Mea, și în tine Mă fac Iordan, și vor veni la tine mulțimi ca să se boteze în râul vieții, în Iordanul

vieții precum atunci veneau la Iordan mulțimile ca să se boteze cu botezul cel de la Ioan. Zi de praznic Mă fac în tine. Azi e zi mare, azi e praznic împărătesc, și praznicul zilei de azi vine din părinți, vine din strămoși, și serbez pe românește în tine zi de Bobotează, pe strămoșește serbez cu tine, țara Mea, țara strălucirilor, căci așa ai fost vestită de proorocii care te-au vestit de la Duhul Sfânt ca să fii. **Tu ești țara strălucirii despre care a vestit Daniel, proorocul Meu,** căci țara Mea Israel nu M-a primit când am venit de la Tatăl; s-a temut că vin să domnesc peste ea și nu M-a primit, și plata ei a fost cu cei necredincioși. **Dar prin tine, țara Mea, luată dintre neamurile pământului ca să fii Ierusalim nou, Israel nou, voi răscumpăra și pe Israel, că el e poporul Meu ales, și cele făgăduite nu se iau de peste cel ales al Meu.** Pe tine te-am născut din credința ta în Mine, și se bucură strămoșii tăi că tu ești vie printre mulți morți, și ești. Și cum să nu fii, și cum să nu înviezi tu, cea care ești, dacă Tatăl te-a ales să fii țara strălucirilor? Din cea părăsită a făcut Tatăl Meu cea strălucită, că iată cine este strălucirea ta! Eu sunt ziua care luminează peste tine. Eu sunt în tine soare care strălucește de șapte ori, și tu strălucești cu Mine și ești.

… Trezește-ți păstorii, țara Mea, ca să-Mi audă glasul și să-l pună peste tine. Evanghelie de aur să-ți dea de la Mine și să te păstorească păstorii tăi. **Păstorul trebuie să fie vas de aur, de trebuință stăpânului. Un slujitor adevărat nu se încurcă cu treburile lumești și firești, ci cu cele cerești, și este vas de aur, de trebuință stăpânului**. Așa le spun celor ce te păstoresc pe tine, turmă a Tatălui Meu, Românie, biserica Mea cea de apoi, în care Mă fac trup și cuvânt, duh și adevăr, căci tu trebuie să Mă ai întreg, Românie, biserica Mea în care M-am întors ca să fiu cu tine trup și cuvânt și să Mă vestești mulțimilor Dumnezeu adevărat, Dumnezeul tău, Dumnezeul României, precum Israel Îl numea Dumnezeu al său pe Cel adevărat. Ia duh de credință, tată, căci cel ce nu crede în cuvântul Meu care vine cu norii la tine, acela nu crede în Dumnezeu, și de aceea nu crede în cuvântul acesta**. Să nu-Mi ceri semne ca să crezi, că nu-ți voi da nici un semn decât cuvântul acesta. Cel ce nu crede în Cel ce Se face cuvânt din cer peste pământ, acela nu crede în Dumnezeu.**

O, strămoșii tăi se roagă în Mine, se roagă Tatălui ca să coboare peste tine Duh Sfânt ca să știi să înțelegi cuvântul vieții, Evanghelia cuvântului Meu care se vestește la toate neamurile pământului mai înainte de arătarea trupului slavei Mele, țara Mea. **Se roagă strămoșii pentru tine ca să nu uiți serbările strămoșești, și să te așezi în ele, și să le așezi la locul lor, țara Mea** creștină, căci măsura facerii așa a lucrat când am așezat semnele vremii. Am lucrat cu măsură când le-am făcut pe toate, și rosteam când lucram facerea la început, lucram și ziceam: ***«Am făcut»,*** și a fost o seară și o dimineață pentru fiecare facere din cele ale facerii. Asta e măsura: o seară și o dimineață, și nu cum măsoară omul timpul ca să schimbe vremurile de la locul facerii lor. (*Vezi selecția tematică: „Schimbarea sărbătorilor - lepădarea de credință”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*)

Pace ție, țara Mea, pace ție și naștere ție și botez ție, și zi de înviere ție, cea dintâi pe pământ! Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel ce vin la tine, iubita Mea, țara Mea, căci te iubesc, iubito. E zi de Bobotează. Eu sunt cu tine cu zi de praznic sfânt de Bobotează, iubita Mea, țara Mea, poporul Meu român, poporul Meu ales, cel dintâi pe pământ, muntele Meu cel sfânt, țara Mea, iubita Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, (Boboteaza) din 19-01-1997

***

Tot ce am spus Eu prin gurița ta, Verginico, iată, acum, cu puterea Mea vin și împlinesc peste pământ și **peste România, tată, că e țara Mea, e darul Meu de la Tatăl, e primul petec de pământ care s-a arătat când s-a întocmit pământul. E pământul din care Eu am plămădit pe om la început, și am în el pe poporul Meu cel nou, născut din cuvântul Meu, că dacă din acest pământ l-am făcut prima dată pe om, tot din el l-am născut și din cuvânt pe om, că M-am făcut cuvânt prin tine, Verginico, și din cuvânt am născut un popor la sfârșit.** Mulți au trecut pe lângă cuvântul Meu vreme de patruzeci de ani, dar nu toți cei care au mâncat s-au și născut din acest cuvânt. Dar cine s-a și născut din acest cuvânt, aceia născuți sunt și înviați sunt, și peste ei moartea nu are putere, că necredința e cea mai grea moarte din cele ale morții, iar cei ce s-au dus în necredință, aceia nu s-au născut din cuvântul acestei lucrări. Aceia doar au stat și au mâncat, așa cum veneau după Mine miile de oameni ca să mănânce din pâini, nu ca să se nască din cer, din cuvântul Meu și ca să fie vii.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-1997

***

O, țara Mea de nuntă, Mă fac nuntă de veac nou în tine, că-Mi ești aleasa Mea, și Mi-am trimis vorniceii ca să te trezească și să te cheme la masa Mea de nuntă, că Eu n-am uitat nașterea ta de la început și de la sfârșit. La început te-ai născut din apă și din Duh și din cuvânt și te-am numit pământ. **Primul pământ ieșit din apă când am făcut cerul și pământul tu ai fost, o, țara Mea de nuntă!** O, și la sfârșit te-am născut tot din cuvânt și din apă și din Duh, odată cu nașterea Mea te-am născut, și te-am numit creștină, și te-am numit țara Mea, neamule român. O, și ce frumos este numele tău! Cel mai frumos nume pe pământ, tu îl ai, o, țara Mea de nuntă, iubita Mea Românie, aleasa Mea de pe pământ pentru venirea Mea așa cum Israel a fost poporul Meu ales pentru nașterea Mea ca Fiu al Omului.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu peste cetatea Cluj, din 19-02-1997

***

Românie, țara Mea de nuntă, M-a trimis Tatăl Meu ca să nuntesc în tine masă de nuntă cerească pe pământ, praznic ceresc de nuntă, praznicul lui Dumnezeu și al sfinților Săi. Vin cu sfinții din cer și nuntesc pe pământ praznic de nuntă, cină de cuvânt, țara Mea de nuntă. Te-a ales Tatăl Meu ca să fii țara nunții Mele. Tatăl, Împăratul cerului și al pământului, face nuntă Fiului Său, Iisus Hristos Cuvântul. Vino la nuntă, țară a nunții Mele! Vino, omule român! căci cei chemați nu vin. Israel, poporul Meu la care am venit acum două mii de ani, n-a voit să vină la cina Mea de nuntă. Biserica cea de azi care zice că slujește Mie nu voiește să vină la cina Mea de nuntă. Mă aștern cuvânt pe masa cinei Mele de nuntă, dar cei poftiți nu vin. Vino, omule român, căci cei chemați din tine, nu vin, și fac și aceștia ca Israel care a zis că Eu nu sunt Fiul lui Dumnezeu. Așa și cei de azi care zic că sunt slujitorii lui Dumnezeu pe pământ, fac și ei ca Israel, și zic că Eu nu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Și îi voi lua pe neștire, căci slava cuvântului Meu va străluci peste România și vor vedea aceștia pe cine au împuns, pe cine au lăsat afară ca să bată în zadar. O, nici un slujitor al bisericii nu mai trăiește faptele credinței drepte! Avraam M-a cunoscut când M-am făcut cuvânt peste el, și a lucrat faptele credinței și Mi-am făcut lucrarea Mea prin el, așa cum și azi Îmi împlinesc Scripturile cele pentru venirea Mea cu poporul Meu cel credincios cuvântului Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 16-03-1997

***

Mă fac cuvânt de veac nou peste tine, poporul Meu Israel. Eu nu pot fără popor, căci Eu sunt Păstorul lui Israel. Dacă Israel la care am venit acum două mii de ani n-a voit să domnesc peste el și să-i fiu Păstor, M-am dus spre neamuri cu inima Mea, și am zis și apostolilor Mei: ***«Mergeți la toate neamurile până la marginile pământului și închinați mulțimile care vor crede în numele Meu, închinați-le cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și faceți neamurile să creadă că Hristos este Fiul lui Dumnezeu, născut din Tatăl și din Fecioară, prin Duhul Sfânt, Cel de la Tatăl.»,*** iar poporul român a fost atunci iubit între neamurile pământului, și Mi l-a hărăzit Tatăl ca să fie poporul întoarcerii Mele din Tatăl. Și iată, Israele mititel, te-a ales Tatăl din români ca să Mă facă pe Mine cuvânt peste tine, și de la tine să se audă cuvântul lui Dumnezeu până la toate marginile cerurilor, ca să vin apoi văzut, precum scrie în Scripturi.

Israele, Israele, se apropie spre vedere cele ce nu se văd. Se apropie slava Mea cea nevăzută, fiule scump. **Tu ești slava Mea pe pământ**, și voiesc să știe și să vadă lumea că tu ești slava Mea, tată, și să se ducă această veste văzută, până la toate marginile cerurilor, și să știe noroadele toate că tu ești fiul Meu și că stai gătit de sărbătoare înaintea slavei Mele care se apropie peste pământ. Vin să te îmbrac cu slavă în numele Meu, și tu să înveți bine umilința bucuriei și bucuria umilinței ca nu cumva de bucurie să uiți că tu trebuie să faci și să fii voia Mea înaintea Mea. Să te înveți, măi Israele, să ai cugetare smerită și sfântă și bineplăcută Mie. Să te înveți, tată, să gândești frumos, și să ai mereu cugetul casă pentru Mine, și să Mă pot odihni în tine, fiule din Israel. Să fii blând și smerit cu inima, poporul Meu, că iată, Eu nu uit să te îndemn și să te înnoiesc mereu prin cuvântul Meu care-L naște pe Dumnezeu în om ca să fie omul de sus, din cer, de la Dumnezeu să fie omul.

… Iar tu, popor al cuvântului Meu, să ceri slava făgăduințelor Mele, să ceri așa cum a cerut Daniel proorocul când se împliniseră anii pentru Ierusalim. Cere ca să împlinesc cele ce sunt scrise pentru zilele acestea în cartea proorocului Daniel, că prin acest om iubit Eu am vestit-o pe România ca țară a strălucirii și a mândriei Mele, țară mândră între țări. Cere, poporul Meu, împlinirea proorociilor cele pentru zilele acestea, că **au trecut de șapte ori câte șaptezeci de ani de când s-a așezat un nod peste România, și acesta trebuie descurcat, și vin cu cerul și îl descurc, și așez bucurie peste țara cea iubită.** Cere, poporul Meu, și Eu îți voi da tot ce trebuie să ai de la Mine. Cere să-ți dau har, fiule de azi, ca să fii după chipul Meu și după asemănarea Mea și să vadă lumea că ești fiul Meu. **De câte ori voiești să faci ceva sau să fii ceva, caută să faci ca Mine, caută să fii ca Mine. Uită-te mereu în tine și ai grijă să ai statură sfântă, să ai minte sfântă și inimă sfântă și faptă sfântă înaintea Mea.** Iubește bucuria cu Mine, poporul Meu, că Eu mult Mă bucur când Mă fac cuvânt peste tine. Uită-te în cuvântul Meu și vezi dacă te potrivești cu cele rostite de cuvântul Meu, și așa să fie lucrarea cuvântului Meu în mijlocul tău, și să-și găsească limbă în tine cuvântul Meu. Cuvântul Meu nu trebuie citit și atât. Cuvântul Meu este oglinda în care trebuie să te uiți mereu ca să fii după chipul și asemănarea Mea. Învățați-vă bine să știți ce să faceți cu cuvântul Meu când îl pun peste voi. Învățați-vă bine să lucrați cuvântul Meu și faceți-l lucrător peste voi, ca să nu fiți prinși în cuvânt, fiilor. Fiți deștepți, tată, fiți destoinici, fiți sfinți, că Eu sunt sfânt, și orice ucenic va fi ca învățătorul lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri, din 07-04-1997

***

Eu sunt Cel ce sunt. Amin. Israele de azi, poporul Meu cel din români luat și numit Israel! Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Cel ce te-am născut din Mine prin cuvânt și te-am numit Israelul Meu,

și te-am hrănit mereu cu cuvântul care iese din gura Mea ca să crești mare și să te am și să Mă bucur de tine pe pământ și să-Mi împlinesc cu tine Scripturile zilelor cele de apoi, poporul Meu. O, scoală-te, și proorocește vremea împlinirilor Mele peste pământ, că Eu vin să spun cele proorocite în Scripturi. Scris este în Scripturi: ***«Al șaselea înger a vărsat cupa sa peste lume, peste învățătura lumească și a secat-o pe ea, ca să fie gătită calea celor de la răsăritul soarelui, calea celor credincioși»,*** calea ta, Israele, a ta și a celor ce vor crede cuvântului care iese din gura Mea. Amin.

Nu te teme, poporul Meu. Lasă să te hulească învățătorii lumii, că aceia nu cunosc adevărul, căci scris este în Scripturi: ***«Din gura balaurului și a fiarei și a proorocului mincinos se nasc trei duhuri necurate, duhuri demonicești care scoală pe cei tari ai lumii împotriva lui Dumnezeu, împotriva adevărului».*** Dar tu veghează pentru adevăr, căci cel ce nu veghează umblă gol și i se vede rușinea lui. Este scris în Scripturi: ***«Al șaptelea înger și-a deșertat năstrapa lui în văzduh, și a ieșit glas mare din templul cerului, glas mare de la tronul Domnului, strigând: săvârșitu-s-a! Amin».***

… Voi veni cu sfinții, fiilor, și voi desface legătura și voi rupe piedica pusă peste România. Cerul de sus, și pământul de jos, vor lucra iubire între cer și pământ. Vin cu sfinții ca s-o împac pe România cu Mine. **Vin cu patriarhul Nifon, care a anatemizat fărădelegea și pe cei ce o iubesc pe ea** (*anul 1507, la Târgoviște, n.r.*). Vin să-i spun României să iubească legea Mea cea sfântă și să-Mi ceară iertare prin pocăință și să fac act de împăcare între Mine și România, că Eu sunt Cel ce am putere să iert păcatele tale, țara Mea, și vin la tine să te iert, să te mângâi, că n-are cine te mângâia. Vin Eu și te mângâi, și te voi păstori cu cuvântul Meu, și tu vei asculta glasul Meu și te vei mângâia cu Dumnezeul tău. Amin.

Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Israele român. Eu sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Eu sunt Cel ce sunt, o, țara Mea! Iată, trimit la tine pe poporul Meu ca să te scoată de sub apăsare și ca să-ți aducă el cuvântul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca, din 13-04-1997

***

Eu sunt, și Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, căci scris este***: «El vine cu norii și cu zeci de mii de sfinți, și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu».*** Amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Vin din cer pe pământ și Mă fac cuvânt și Mă fac Mire, căci a venit nunta Mielului, și mireasa Lui s-a pregătit. Fericiți sunt cei chemați la cina nunții Mielului.

Eu sunt Arhiereul Cel mare, Care am străbătut cerurile și am suferit între oameni și cu oamenii, ispitit fiind întru toate după asemănarea omului, în afară de păcat. Nu Mi-am luat singur cinstea aceasta, ci Tatăl Mi-a dat-o, după cum este scris: ***«Tu ești Fiul Meu; Eu astăzi Te-am născut. Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec».***

Eu sunt Cel ce sunt, dar poporul prin care am venit din Tatăl nu M-a primit ca pe trimisul Tatălui, și Eu M-am îndreptat spre neamurile pământului, și Mi-a dat Tatăl de la nașterea Mea pe România, ca să-Mi fie țară a întoarcerii Mele cu norii, țara slavei zilelor cele de apoi, căci așa

precum M-am suit la Tatăl, tot așa și vin; vin cu norii și cu zeci de mii de sfinți, și vin venind. Amin.

Vin la tine, țara Mea de nuntă, că de la Tatăl te am dată să fii țara Mea pentru întoarcerea Mea între oameni. Primește-Mă! Eu vin cuvânt la tine, că am în mijlocul tău pe poporul cuvântului Meu, iesle caldă în care Se naște de sus Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine cu norii ca pasărea care-și face cuib la streașina unei case unde-și așează puii ca să-i nască și să-i hrănească străbătând văzduhul și venind, suindu-se și coborându-se, coborând și suind și iarăși coborând ca să-și hrănească puii din cuib și să-i crească și să-i învețe să zboare în văzduh. Eu sunt Cel ce sunt. Vin cu norii la tine, țara Mea de nuntă, ***«Vin cu sfinții, vin pe cal alb, și oști din cer vin după Mine călare pe cai albi, și din gura Mea iese cuvânt, și pe coapsele Mele și pe haina Mea am nume scris: „Împăratul Împăraților și Domnul Domnilor"»***, precum scrie în Scripturi să vin.

Când a trebuit să ridic din nou Ierusalimul, care se stricase pentru păcatele lui, am auzit de pe pământ strigare ca să vin să-l izbăvesc pe Israel cel apăsat de plata fărădelegilor lui. Am auzit pe Daniel, care Mi-a amintit de făgăduințele Mele pentru Israel, mărturisind înaintea Mea păcatele poporului său și umilindu-se pentru Israel, și Eu am coborât la el și i-am vestit: ***«Șaptezeci de săptămâni de ani sunt hotărâte pentru Ierusalim până ce fărădelegea va întrece marginile ei, până ce va veni Sfântul Sfinților ca să pătimească pentru om, și va dărâma cetatea, și până la capăt va fi greu. Dar la capăt voi veni și voi încheia un legământ cu mulți într-o săptămână, și mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula, și cei înțelepți vor lumina».*** Și Daniel se ruga, zicând***: «Stăpâne, când?».*** Dar Eu i-am spus: ***«Daniele, sunt pecetluite toate cuvintele acestea până la sfârșit, iar la sfârșit mulți vor fi curățiți, albiți și lămuriți, și nici unul din cei fără de lege nu va pricepe cuvintele Mele, ci numai cei înțelepți vor înțelege, căci cei înțelepți se dau deoparte din calea fărădelegii și stau cu Duhul Cel Sfânt, Povățuitorul oamenilor înțelepți. Iar tu, Daniele, te vei scula, și vei primi moștenirea ta, în vremea cea de apoi. Amin».***

Am pus pe fiii cuvântului Meu să mijlocească pentru tine, pentru învierea ta, o, țară România, țara Mea de nuntă, țară a strălucirii cea proorocită de proorocul Daniel. Vin la tine cuvânt de Duh Sfânt, vin să închei cu tine act de împăcare cu Mine. Vin din Tatăl, și am iesle în tine și Mă nasc cuvânt și te hrănesc cu tainele Mele cele ascunse, că tu ai fost cea de sub cruce, dar Eu de la nașterea Mea te-am iubit și te-am ridicat și te-am ales de țară a Mea și te-am născut din Mine, din numele Meu te-am născut și ți-am dat numele Meu și te-am numit creștină, după numele Meu, prin cel trimis la tine cu cămășuță de botez, cu apă și cu Duhul Sfânt, și te-am numit român, popor al țării Mele. Și am vegheat peste tine la bucurie și la durere și te-am păzit ca să fii și ca să te am, căci Tatăl te-a dat Mie odată cu nașterea Mea născându-te din Mine. Povestea ta e frumoasă în cer, și iată ce fac: vin cuvânt pe pământul tău și îți scriu taina ta, și Mă fac carte în tine și îți scriu povestea Mea cu tine și te vestesc a Mea, ca să audă toate noroadele de pe pământ că tu ești împlinirea Mea întru venirea Mea.

… Dar ai peste tine un nod, o, țara Mea, și vin să-l iau de peste tine**. Ca în Ierusalim intru, pe cal alb intru** și Mă fac cuvânt peste tine, și prin cuvântul Meu lucrez și îți rup legătura de peste tine. Tu, pentru fărădelegile tale ai fost pusă sub lege, căci cel ce păcătuiește, este pedepsit de lege. **Șaptezeci de săptămâni de ani sunt peste tine de când am pus peste tine legătură pentru fărădelegea ta,** căci scris este: ***«Dacă unul din cetate păcătuiește, toată cetatea suferă fărădelegea»***. **Iar după patru sute nouă zeci de ani, căci asta înseamnă cele scrise în cartea lui Daniel despre cele șaptezeci de săptămâni,** am venit la tine și am rostit peste tine să dezleg nodul cel

pus peste tine de atâta timp, și auzind nu ai auzit, dar Eu am lucrat și am dezlegat nodul tău. Și acum vin și te vestesc ce am făcut Eu pentru tine, țara Mea, iubita Mea cea de sub cruce. Am zidit o piatră nouă, o vie nouă, o mlădiță nouă. O pietricică albă ți-am dat în dar, și pe ea am scris cu mâna Mea: ***«Cuvântul lui Dumnezeu»***, și nimeni nu înțelege ce scrie pe ea, ***«nimeni decât primitorul»,*** precum scrie în Scripturi; nimeni decât poporul cuvântului Meu, în mijlocul căruia M-am făcut carte pentru tine, țara Mea, ca să te binecuvintez și să te ridic pic cu pic din țărână, după cum este scris ***că «pe mulți îi voi scula din țărâna pământului: pe unii, spre viață veșnică și pe unii spre judecată veșnică».***

Am născut din cuvântul Meu un popor în tine, și din tine Mi-am ales mireasă, țara Mea. Mi-am făcut în tine biserică curată, biserică pe voia Mea, nu pe voia omului, că rău Mă apasă fărădelegea din biserică, și Eu aveam trebuință de biserică cu mădulare întregi și sfinte, cu trup curat, care se cheamă biserică a Mea. Mi-am ridicat în tine popor curat, biserică vie, ca să am cu ce lucra dezlegare peste tine. Și acum vin în mijlocul mulțimii din tine și Mă vestesc în mijlocul poporului cuvântului Meu, și te vestesc pe tine că am venit să te ridic. Scoală-te, îți zic ție! Amin, amin, amin.

Eu sunt Cel ce sunt, și stau în mijlocul tău cu fiii cuvântului Meu, fii unși de Mine, Arhiereul Tatălui Savaot, așezat de-a dreapta scaunului măririi în ceruri, căci M-am adus pe Mine Însumi jertfă înaintea Tatălui așa cum orice arhiereu aduce jertfă pentru păcatele lui și pentru cele ale poporului. Și iată, sunt cu fiii cuvântului Meu în mijlocul tău, țara Mea, și iată ce grăiesc Eu cu ei:

Fiilor unși, s-au scurs cei patru sute nouăzeci de ani, s-au scurs șaptezeci de săptămâni de ani de când s-a pus legătură peste România și peste biserica din ea, căci **am avut aici arhiereu după chipul și asemănarea Mea**, care a anatemizat fărădelegea pe care a văzut-o făcându-se, și apoi el a plecat la Mine după ce a fost alungat de pe scaunul bisericii. Scris este: ***«Cel ce nu iubește pe Dumnezeu, să fie anatema»***. O, fărădelegea a dat peste marginile ei, iar arhiereul Nifon a rostit cuvânt împotriva ei, și a rămas legătura aceasta. Și acum Eu vin să rostesc trezire peste țara Mea și s-o scot de sub vina aceasta.

Fiilor unși, Eu voiesc prin voi să lucrez, că în voi binevoiesc și vă iubesc, că și voi Mă iubiți împlinind poruncile Mele, căci scris este: ***«Cel ce păzește poruncile Mele, acela este cel ce Mă iubește»***. În numele Meu, ridicați mâinile spre Tatăl și rostiți odată cu Mine, Arhiereul cerului:

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se rupe și se dezleagă cele legate peste România ca să fie dezlegate și în cer și pe pământ. Amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, se binecuvintează țara română cu binecuvântările cerului, cu binecuvântările văzduhului, cu binecuvântările pământului cel ales de Dumnezeu, cu binecuvântările înălțimilor cele veșnice, cu binecuvântările sânurilor cerului. Amin. Eu sunt Cel ce sunt, și binecuvintez prin cuvânt venit cu norii:

Se binecuvintează țara română, cu darul credinței sfinte, și prin credință să se umple de darurile Mele cele veșnice, că vin cu veacul cel nou, cel fără de sfârșit, vin cu cerul și cu pământul cel nou peste cele vechi, iar fărădelegea să fie aruncată în foc, și omul să se ridice spre cele binecuvântate ale darurilor cerești. Eu sunt Cel ce împac pe Tatăl cu omul. Eu sunt Cel ce împac pe omul cel credincios cu Tatăl. Eu sunt Cel ce sunt. Amin.

Când Moise M-a întrebat ce să-i spună lui Israel când se va duce la el să-l scoată din Egipt cu mâna Mea cea tare, când el Mi-a spus: ***«Doamne, cine să le spun că ești Tu?»,*** Eu i-am spus să le spună despre Mine că: ***«Eu sunt Cel ce sunt»***. Așa vă spun și vouă, fii ai cuvântului Meu: Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce vă trimit, iar voi sunteți trimișii Mei, sunteți darul Meu peste oamenii care vor crede în Mine prin voi. Amin.

Eu sunt venit cu norii și cu sfinții și am cu Mine pe arhiereul Meu, pe patriarhul Nifon, a toată lumea. Eu sunt în el, și el este în Mine, și din Mine rostește cuvânt din cuvânt peste tine, țara Mea:

– O, Doamne, Dumnezeul celor vii, al lui Avraam, Isaac și Iacov! O, Doamne, Dumnezeul celor vii din neamul român! Eu, român sunt trecut în cer, căci aici am avut ultima chemare, și Tu m-ai chemat să mă fac român și să fiu numit sfânt de neamul român și de toată lumea cea credincioasă.

O, Doamne, Arhiereule, Care stai de-a dreapta scaunului măririi în ceruri! Au trecut peste România șaptezeci de săptămâni de ani până ce s-a împlinit numărul anilor, iar spre sfârșitul acestor ani Tu ai făcut în România popor plăcut Ție, și Te-ai făcut cuvânt peste el.

Ai intrat cu praznic de florii în cetatea de scaun a României, (Târgoviște n.r.) *Doamne, și cu Tine sunt și eu între zecile de mii de sfinți cu care vii. Binecuvintează-o pe România și împlinește cu ea cer nou și pământ nou și cuvânt nou și Paști nou, că ai popor nou în ea. Fiii cuvântului Tău s-au rugat Ție așa cum s-a rugat proorocul Daniel pentru Ierusalim. Binecuvintez și eu, în numele Tău, pe fiii cuvântului Tău, ca să știe neamul român că ei sunt trimișii Tăi pentru România. Ajut-o pe România și dă-i darul credinței sfinte, și prin credință să facă voia Ta și să împlinească Scripturile Tale cele de apoi, Doamne, că Tu în ea Te împlinești cu venirea Ta, căci vii venind, și te faci cuvânt peste ea și strălucești prin cuvânt, și ea strălucește sub lumina cuvântului Tău, și cele profețite pentru ea vin peste ea.*

O, țară a Domnului, scoală-te și primește slava lui Dumnezeu! Ție îți zic: scoală-te și înviază, că am venit cu Domnul la tine și mă ating de creștetul tău și îți rostesc binecuvântare și dezleg de peste tine pe cele legate ca să fie dezlegate și în cer. S-a auzit la cer rugăciunea fiilor din grădina cuvântului Domnului, și vin cu Domnul și împlinesc binecuvântare peste tine.

Iar Tu, Doamne, slăvește-Te în poporul Tău iubit întru care ai binevoit. Amin.

– O, arhiereule, ceea ce tu ai legat în numele Meu, legat a fost, și ceea ce tu dezlegi în numele Meu, Eu dezleg și pun binecuvântare și sfințenie peste cele curățate prin cuvânt. Amin.

Iar voi, fiilor unși peste vremea aceasta, ridicați încă o dată mâinile și ziceți odată cu Mine: „Tată, Îți mulțumim că ne-ai ascultat". Amin.

Nu fiți triști că nu vă binecuvintează nimeni pe pământ, fiilor, căci voi sunteți binecuvântații Mei și ai Tatălui Meu Savaot. Nici pe Mine nu M-a binecuvântat pe pământ nimeni. Toți M-au blestemat și M-au dat spre suferință. Tu să nu aștepți binecuvântare de la oameni, Israele român, că tu trebuie să semeni cu Mine, fiule mic. Să am și Eu pe cineva pe pământ care să semene cu

Mine, căci oamenii slavei deşarte sunt prea mulţi pe pământ, prea mulţi domni sunt pe pământ, iar Eu, Domnul, sunt micşorat de slava omului.

Israele român, via Mea cea mică, via Mea cea nouă, via Mea cea dulce, tu te-ai lăsat altoită şi M-ai cunoscut de Stăpân când am venit ca să-Mi văd rodul şi să Mi-l culeg. Rodeşte, tată, prin darul credinţei. Binecuvântare din binecuvântare să dai. Ale Mele din ale Mele vă dau, ca să aibă România pe Dumnezeu. Amin.

E zi de praznic de intrare în Ierusalim. Intru cu Ierusalimul cel ceresc în tine, ţara Mea de nuntă, şi nuntesc nuntă de veac nou în tine cu poporul Meu mireasă, şi tu Îmi eşti nuntaşă, ţara Mea. E zi de praznic de florii, şi poporul Meu cântă în tine cu ramuri de flori în mâini. Cuprinde-Mi mireasa, ţara Mea, şi primeşte-Mă prin trimişii Mei. Eu sunt în ei, şi ei în Mine. Pace ţie! Pace ţie! Pace ţie! Binecuvântat este Cel ce vine la tine întru numele Domnului.

Pace ţie, cetate a Târgoviştei! Pace ţie, şi te bucură, şi te fă Ierusalim nou înaintea Mea! Ţie îţi zic: scoală-te şi înviază şi te fă iubire înaintea Mea!

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Mă scriu cu tine în Cartea Adevărului, ţara Mea, iubita Mea Românie, ţara Mea de nuntă, şi tu vei fi, şi vei străluci de slava Mea, căci Eu sunt Cel ce sunt, şi în tine binevoiesc. Amin, amin, amin.

(Acest cuvânt de dezlegare a blestemului sfântului Nifon s-a citit în întregime la Poarta cetăţii Târgoviştei înaintea mulţimilor adunate la această sărbătoare mai înainte vestită.)

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 20-04-1997

***

Vin cu sfinţii tăi la tine, ţara Mea. Vin cu serbare de arhierei sfinţi, luaţi din tine. Vin cu ierarhul Calinic Cernicanul, care este viu. Vin să-ţi despecetluiesc tainele Mele cele din tine, căci tu eşti pământul Meu cel ales din nou, pământul Meu cel nou, căci Israel nu Mi-a dat sălaş, şi Eu Mi-am făcut din tine pământ nou şi cer nou şi vin cu cerul tău de sfinţi şi lucrez peste tine. Sfinţii tăi se fac cuvânt peste tine şi îţi despecetluiesc tainele Mele cu tine, ţara Mea cea nouă, căci am încheiat în tine un legământ nou, un legământ de iubire ca să te aleg şi ca să te scriu a Mea. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu în mijlocul tău. Eu sunt Cel ce sunt, şi sunt cu tine, şi vin cu sfinţii tăi şi îi fac peste tine cuvânt din cuvântul Meu, că am grăit cu ei pe pământul tău aşa cum am grăit cu Daniel în vremea lui Israel. Amin.

– Vii, Doamne, vii cu sfinţii Tăi. Amin. Vii grăind, şi sfinţii Tăi grăiesc din Tine, locaşul sfinţilor, Doamne. Sfinţii Tăi se fac cuvânt din Tine, şi se fac lumină peste România, ţara sfinţilor ei, ţara sfinţilor, Doamne. Toţi sfinţii au luat vestea cea nouă, Doamne, şi sfinţii români sunt iubiţi de tot cerul sfânt, pentru că Tu o ai pe România în planul Scripturilor Tale, şi ai încheiat cu ea legământ şi Te-ai făcut cuvânt peste ea şi sufli înviere peste ea şi peste multe noroade care vor lua din ea lumina Ta.

Eu am fost proorocul Tău şi am vestit vremea României şi am vestit biserica Ta de nou Ierusalim peste ea. Am profeţit vremea păcii Tale şi am pecetluit prin cuvânt anul ieşirii spre lume a cuvântului Tău, Doamne, anul în care cei mici ai Tăi Ţi-au ridicat pe pământ biserică nouă de

nou Ierusalim, piatră nouă de început nou peste cele vechi, la cuvântul Tău, la porunca Ta, Doamne, și oamenii încă nu înțeleg taina lucrării cuvântului Tău în România, taina Ta cu trâmbița Ta, cu Verginica, trâmbița Ta, Doamne. Dar vin eu și spun că în ziua când Tu ai coborât cuvântul Tău în ea, eu am strigat din mormânt ca să audă cei ce dorm și să se scoale așa cum m-am sculat eu la glasul Tău când Ți-ai început lucrarea cuvântului Tău în România, Doamne.

Eu am profețit, în vremea trupului meu lucrarea Ta de nou Ierusalim și sfârșitul cel rău și începutul cel nou, iar în anul 1955 când ai început să Te faci cuvânt în România, eu am cuvântat din mormânt și am strigat să fiu scos, căci am auzit cuvântul Tău în mijlocul României, țara întoarcerii Tale, și s-a împlinit Scriptura Ta care spune că ***«Cei din mormânt vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și se vor scula»,*** *și m-am ridicat și m-am făcut sfântul românilor ca să se roage românii la mine să mijlocesc la Tine pentru români. Dar acum mijlocesc din cer, din partea Ta peste români, ca să audă și să creadă ei cuvântul Tău, așa cum l-am auzit eu din mormânt și am ieșit deasupra ca să ajut pe oameni. Vin din cer cu Tine și mă fac cuvânt din Tine peste români, peste neamul meu, și îi spun că aceasta este lucrarea cuvântului Tău prin care Tu binevoiești cu poporul cuvântului Tău care stă martor înaintea Ta, Doamne, că nu prin puterea, nici prin tăria lui stă martor Ție acest popor micuț, ci prin harul Tău stă, Doamne, și românii vor lua duh de viață și se vor face fii ai lui Dumnezeu, născuți de sus, din cuvântul Tău, născuți la credința lor în cuvântul Tău care vine cu norii, precum este scris.*

O, neamul meu român, ție îți zic: crede tu în cuvântul lui Dumnezeu care vine la tine pe nori. Eu am profețit în vremea trupului meu pacea lui Dumnezeu care va veni peste pământ. Cuvântul acesta este împlinirea profeției mele, dar oamenii cei mari au ascuns cuvintele mele, și iată, ele se adeveresc și se împlinesc și ies de sub obroc. Amin.

O, preoți și arhierei ai bisericii, eu multe și bune sfaturi am lăsat ucenicilor mei, spre viață veșnică. Vă spun și vouă, și din cer vă spun: credeți și voi în lucrarea cuvântului lui Dumnezeu Care vine cu norii. Ridicați glas din inimi și strigați la Dumnezeu să vă dea darul credinței sfinte. Nu faceți ca iudeii care nu L-au crezut pe Domnul Iisus Hristos când a venit din cer la ei. Faceți ca mine, credeți ca mine, că am ridicat glas dintre cei din morminte odată cu începutul cuvântului lui Dumnezeu în România în anul 1955. Sculați-vă și credeți, și desfaceți lanțurile pe care le-ați pus peste arhiereul cel uns prin cuvânt, că v-ați pus lanțuri peste voi, nu peste el. Voi l-ați pus să se lepede de cuvântul lui Dumnezeu pe cel ce credea. Dacă voi nu vreți, dacă voi nu credeți, lăsați pe România să se ridice spre Dumnezeu Cuvântul, că e țara Domnului, și eu așa am spus cât am fost în trup, și iubind pe Dumnezeu am spus.

… – O, Israele al cuvântului Meu, Eu sunt Domnul Dumnezeul tău. Te mângâi cu sfinții, te bucur cu slava cuvântului Meu și Mă fac cort pentru tine așa cum tu te faci pentru Mine.

O, Israele român, Mă vestesc cu tine, că tu ești poporul Meu cel micuț, și Eu sunt Domnul Dumnezeul tău. Ferice ție că M-ai primit întru a doua Mea venire, căci vin cuvânt peste pământ, și tu Îmi ești iesle, și îți voi plăti pe veci, și voi cina cu tine, și tu cu Mine, și voi fi văzut cu tine, și tu cu Mine, Israele român, poporul Meu iubit.

… Eu sunt Domnul celor vii, și am adus dintre cei vii pe arhiereul Calinic românul ca să grăiască din Mine cuvânt peste români și peste biserică și să-i ajute să creadă pe cei ce cred. Dar

pentru cei necredincioși, chiar dacă se ridică cineva dintre morți, le este greu acestora să creadă în lucrările lui Dumnezeu care-și iau chip văzut peste pământ.

Iată ce rostesc Eu: încurce-se limbile oamenilor, iar cei credincioși să iasă ca Avraam din încurcătura limbilor de pe pământ și să vină după Mine, căci Eu am poruncit îngerilor Mei să iasă la cules și să adune la cina Mea pe cei ce vor crede, pe toți cei din cele patru vânturi, de la marginile cerului până la celelalte margini. Să vină după Mine omul credincios și să facă voia Mea cea sfântă și așa să vină. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Calinic de la Cernica, din 24-04-1997

***

O, Eu iubesc ţara română şi nu pot s-o părăsesc pentru necredinţa omului bisericii care Mă bagă la întuneric ca să nu Mă vestesc cuvânt de înviere peste oameni. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu peste România, căci ea este ţara Mea, ea este Ierusalimul Meu cel nou, cel din nou ales. Amin.

O, ţara Mea, oamenii din tine care-şi zic că sunt biserica Mea, aceia nu Mă primesc, aşa cum nu M-a primit Ierusalimul acum două mii de ani. Te-am ales pe tine ca să fii Ierusalimul întoarcerii Mele şi ca să înţeleagă omul ce înseamnă Ierusalim. Am şi în cer Ierusalim. Toţi sfinţii din cer se numesc Ierusalimul cel ceresc, cel luat din toate neamurile pământului, căci pe tot pământul au trăit oameni sfinţi cu viaţa, şi Eu am făcut din ei Ierusalim în cer, în cele ce nu se văd. O, ţara Mea, suflu peste tine darul credinţei sfinte şi viaţă înviată. **Voiesc să-ţi dau viaţă fără de moarte, poporule român.** Voiesc să Mă fac în tine nuntă de veac nou şi să împlinesc în tine pilda nunţii fiului de împărat, Tatăl cu Fiul Său cu nuntă în tine, ţara Mea. (*Vezi tema: „Nunta Mielului”, n.r.*) Iată, am lăsat înaintea ta o uşă deschisă pe care nimeni n-o poate închide. Cuvântul Meu este uşa, iar fiii cuvântului Meu păzesc uşa când vin, şi Eu intru să Mă fac cuvânt pentru tine, ţara Mea, căci tu ai nume mare în cer, şi numele de român străluceşte între sfinţii cerului Meu. Voi face toate neamurile de pe pământ să se închine ţie, ca să cunoască tot pământul că Eu te iubesc şi că Eu te-am ales, ţară Românie, ţara Mea de nuntă. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica a doua după Înviere, a sfântului apostol Toma, din 04-05-1997

***

Pace ție, poporul Meu! Pace ție, ogorul Meu, și pace prin tine peste țara Mea de nuntă, că așa o am pe România. Ea e țara Mea de nuntă, că în ea nuntesc. Nuntesc și iar nuntesc cu tine, poporul Meu mireasă. Lucrăm peste România, fiindcă ea este cea din nou aleasă, căci cu via Mea cea dintâi n-am ieșit la rod. Dacă Eu nu veneam din cer la Israel, la via Tatălui Meu, Israel nu mai avea rod, nu mai era via Tatălui Meu, din care să iasă strugure copt, căci via aceea a rodit numai aguridă, după cum este scris că ***«a fost ruptă și culcată la pământ, și a fost sădită în pustie, în pământ sec și fără apă, și din ea a ieșit foc și a mistuit rodul ei și n-au mai rămas în ea coarde tari pentru sceptre regale. Ea a fost o leoaică și s-a odihnit între lei și și-a alăptat puii săi, dar puii săi au mâncat oameni, și ea a fost dusă în robie de cei străini ai ei».*** Și M-a trimis Tatăl pe Mine din cer, ca să Mă fac rod din cer în Israel, și să nu fie fără rod și fără vin via Tatălui Meu. Israel a fost sădirea Tatălui Meu, dar poporul acela n-a voit să poarte rod pentru Tatăl Meu, Care îl sădise. Și am venit, trimis de Tatăl la tine, poporul Meu, și am făcut din țara ta, țara Mea de nuntă, căci așa a voit Tatăl Meu, și din țara Mea de nuntă a făcut Tatăl Meu leoaică, și ea a născut

lei și pui de lei. Ea a născut un popor de fii ai lui Dumnezeu, și din cuvântul Meu i-a născut, că Eu am venit cuvânt din cer peste țara Mea de nuntă, că Mi-a dat-o Tatăl să fie a Mea, și la nașterea ei pe pământ M-am născut și Eu din Tatăl pe pământ, și am fost viță nouă din cer sădită pe pământ, și ramurile Mele s-au întins pe tot pământul și au ajuns în România, care abia era născută, și din pruncia ei Mi-a fost dată de Tatăl, și ea era taina Tatălui Meu, via cea nouă a Tatălui Meu, și din ea s-a născut popor de regi și de voievozi, și Tatăl Meu a ocrotit-o pe ea ca să te poată naște pe tine din ea, pe tine, poporul Meu mireasă, pe tine din Mine, Cuvântul lui Dumnezeu, din Mine, Leul Cel din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, după cum este scris de Mine, Împăciuitorul, Care trebuia să vin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, din 18-05-1997

***

Mergi, Ierusalime, în mijlocul mulțimilor, mergi și iar mergi! Norii slavei Mele să te umbrească, soarele să te slujească dintre norii slavei Mele, vântul cel blând și lin să-ți răcorească trupul, iar Duhul Sfânt să te mângâie. Mergi, Ierusalime, mergi cu lumina Duhului Sfânt peste pământ. Mergi, poporul Meu, mergi, căci Duhul Sfânt este Mângâietorul tău! Amin, amin, amin.

Să se adune norii de pe cer la un loc și să se arate seninul și soarele și să-și facă loc poporul Meu și să se adune mulțimile la praznicul Duhului Sfânt pe pământ, că e sărbătoare de Duh Sfânt în cer și pe pământ. Amin.

Ierusalime, lucrarea Mea! Ierusalime, poporul Meu, lucrat din cuvântul Meu! Stau în mijlocul mulțimilor cu tine. Tu ești slava Mea peste pământ, căci Duhul Sfânt Mângâietorul vine la tine și Se face cuvânt precum am lăsat Eu făgăduința Lui acum două mii de ani. Ierusalim este numele tău, poporul Meu. Dar, oare, omul de pe pământ știe ce înseamnă Ierusalim? Ierusalim înseamnă Rusalii, înseamnă Duhul Sfânt, înseamnă zidirea Duhului Sfânt pe pământ. Pace ție! Pace ție, Ierusalime, lucrarea Mea! Pace ție, zidirea Mea! Zidirea Mea înseamnă Ierusalim, înseamnă Rusalii. Pe vremea Ierusalimului cel de la început am spus că voi alege din nou Ierusalimul. La început am făcut Ierusalimul din oameni îndumnezeiți de Mine; din oameni, nu din pietre, nu din cărămizi; din oameni l-am zidit, căci numele de Ierusalim nu se pune pe ziduri de piatră, nu se pune pe orice zidire, nu se pune pe zidiri făcute de oameni. Ierusalimul se zidește numai din oameni, din oamenii lui Dumnezeu, care se aleg dintre oameni și se fac fii ai lui Dumnezeu, zidire cerească pe pământ.

După ce am zidit Ierusalimul oamenii au făcut o zidire a lor din multe ziduri, și i-au pus și acestei zidiri numele de Ierusalim, și de atunci oamenii au început să cinstească mai mult lucrul mâinilor lor, numit de ei Ierusalim, mai mult decât zidul cel zidit de Dumnezeu din oameni îndumnezeiți de Dumnezeu și numiți la un loc Ierusalim.

E sărbătoare de Ierusalim peste pământ, și e sărbătoare în România, țara Mea de nuntă. E sărbătoare de Duh Sfânt, e serbare de Rusalii. Acum două mii de ani am avut o mânuță de oameni aleși de Mine din Israel și zidiți de Mine ca temelie pentru împărăția Mea cu care am venit peste pământ. Am avut doisprezece ucenici iubiți și M-am lăsat cu Duhul Sfânt peste ei, și ei au dat mulțimilor pe Duhul Sfânt, căci Eu așa lucrez la zidirea Ierusalimului. O, de două mii de ani aștept sărbătoarea de Rusalii peste pământ. Aștept venirea Mea, aștept să-Mi împlinesc cuvântul Duhului Sfânt, rostit de Mine când am zis prin Duhul: ***«Vin curând!».***

O, poporul Meu, merg cu tine în mijlocul mulțimilor, că oamenii s-au învățat să audă cuvântul Meu. Merg cu tine din loc în loc, din timp în timp, dar piatra se supune ca să fie zidită de om și să facă omul zidire din ea. Piatra este zidită de Mine, este zidirea Mea, și zidirea Mea se lasă ca să fie zidită de om și să facă omul zidire din ea. Omul însă nu se lasă zidit de Dumnezeu. Omul cel făcut de om nu se lasă ca să-l iau și să fac din el zidire a Mea așa cum piatra cea zidită de Mine se lasă luată de mâna omului și se lasă zidită una peste alta. Eu nu pot să zidesc ca omul. Eu zidesc om din om, om îndumnezeit, și numai după aceea zidesc la zidul Ierusalimului, că Ierusalimul se zidește din oameni îndumnezeiți de Duhul Sfânt, nu din pietre zidite de Dumnezeu. Din oameni, nu din pietre se zidește Ierusalimul. Din oameni este zidită biserica; din oameni, nu din pietre. De două mii de ani aștept să zidesc din nou Ierusalimul, căci cel de la început s-a dărâmat, că a fost din pietre. Inimă de piatră a fost cu Mine Israel, și Eu l-am lăsat și am plecat la Tatăl ca să las din cer pe Duhul Sfânt peste pământ și din oameni să fac oameni îndumnezeiți, pietre vii pentru zidul Ierusalimului nou, care se va așeza întru întâmpinarea Mea la venirea Mea cea de a doua.

O, Ierusalime, poporul Meu născut din cuvântul Meu! Ierusalime, lucrarea Mea! Ierusalime, zidirea Mea! Iată, te-am pus temelie nouă și zidesc pe temelie. Cine voiește să fie zidire cerească să se lase zidit de Dumnezeu și așezat la zidirea Ierusalimului nou, care va sta înaintea Mea la venirea Mea. Amin.

Eu sunt cerul cuvântului Meu. Amin. Eu sunt, și Tatăl este în Mine ca să fie cu oamenii precum Eu sunt. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, venit la oameni pe pământ, și tu, Ierusalime, vei merge cu Mine peste pământ ca să facem din pietre fii ai cerului, și din fii ai cerului pietre vii la zidirea Ierusalimului nou, lucrat din oameni, din pietre vii, iar seminția ta va fi ca stelele cerului pe veci de veci, căci tu ești zidirea Mea și ai pe Duhul Sfânt cuvânt peste tine.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Pogorârii Duhului Sfânt, din 15-06-1997

***

O, țara Mea de nuntă, o, iubita Mea, Mă fac în tine sărbătoare de cuvânt. Eu sunt Cuvântul Tatălui, iar Tatăl este în Mine când grăiesc peste tine. Amin.

Pace ție! Pace, iubito! Pacea Mea o dau ție! Mă fac cuvânt deasupra ta. Vin să-ți tulbur pacea ta și să ți-o dau pe a Mea, căci Eu așa am spus la ai Mei: ***«Pacea Mea o dau vouă. Nu precum vă dă lumea v-o dau Eu».***

O, țara Mea de nuntă, pacea Mea ți-o dau. Amin, amin, amin. Am în tine un popor mititel, ales din mijlocul tău, și am o grădiniță mică și curată în mijlocul tău, și Mă las cuvânt din cer peste ea și îți dau din pacea Mea. Îți dau cuvânt din cer, căci Eu vin cu norii slavei și grăiesc de deasupra și te mângâi cu cuvântul mângâierii, cu Duhul Adevărului te mângâi, că Eu am spus: ***«Nu vă voi lăsa orfani. Mă duc, și voi veni la voi. Pacea Mea vă las vouă, pacea Mea o dau vouă. Nu precum vă dă lumea vă dau Eu. Mă duc, și voi veni la voi. Lumea nu Mă va vedea; voi însă Mă veți vedea pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi și veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, și voi în Mine, și Eu în voi. Și dacă Mă iubește cineva ca și voi, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi și vom veni la el și vom face locaș la el și Ne vom arăta lui».***

O, țara Mea de nuntă, o, iubito, stăpânitorul acestei lumi nu are nimic în Mine și n-a putut să-Mi ia viața. Nimeni nu Mi-a luat-o, ci Eu de la Mine Însumi am pus-o. Putere am avut s-o pun

și putere am avut s-o iau, căci această poruncă am primit de la Tatăl. Și Îmi amintesc acum când Tatăl Mi-a spus că voi fi un prunc mic și Mă voi naște pe pământ și voi fi sămânță semănată pe ogoare și voi fi un Miel mititel și voi fi junghiat de un mișel, și Eu nu I-am spus nimic lui Tatăl, nimic decât atât: ***«Tată, facă-se voia Ta».***

Și Îmi amintesc acum când Tatăl Mi-a spus că va alege din nou Ierusalimul. Îmi amintesc când Mi-a spus de tine, țara Mea de nuntă. **Când a lepădat Tatăl pe Israel cel ce M-a răstignit, în ziua aceea te-a ales Tatăl pe tine și te-a dat Mie să-Mi fii țară de nuntă, și Mi-a promis Tatăl mireasă din tine, țară cu Mire și mireasă.** Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine și nimeni nu știe tainele lui Tatăl, nimeni decât cel ce voiește Tatăl să-i descopere, iar Eu sunt în Tatăl, și voi în Mine, și Eu în voi, iubiții Mei ucenici luați din români. Sculați-vă să mergem și să dăm oamenilor vestea împărăției cuvântului Meu peste pământ. Să fie soare, să fie vreme dulce, să fie lumină cerească pe pământ! Să se despartă apele de ape și să fie cer nou și pământ nou! **Să dea pământul din el viață veșnică peste făpturi, iar pomul vieții să fie la mijloc și să dea roade!** Cei doi luminători să strălucească de șapte ori mai mult! Să fie om nou, lucrat la cuvântul Meu din trupul tău, din Duhul Meu și din viață veșnică, lucrată la credința ta, omule ieșit din om! Vreau să te întocmesc din nou, omule, și vreau să înnoiesc lumea și s-o nasc din nou prin cuvântul Meu. Este scris în Scripturi de nașterea din nou a lumii, de înnoirea lumii este scris, de cer nou și de pământ nou este scris în Scripturi. Să fie cer nou și pământ nou în care să locuiască dreptatea, iar dreptatea, Eu sunt. Să fie omul om nou, în care să locuiască Dumnezeu, precum în sfinții Mei a locuit Dumnezeu, căci cei ce au crezut în Mine pe pământ, au viață veșnică în cer. Amin.

… E sărbătoare cerească pe pământ. E sărbătoarea duminicii tuturor sfinților. Au trecut șapte săptămâni de la serbarea Învierii Mele și până la coborârea Duhului Meu Cel Sfânt în serbare cerească pe pământ, iar azi sunt serbat de tot cerul sfânt cu sărbătoare de sfinți, că Eu serbez pe toți sfinții Mei, de la Avraam, părintele sfinților, și până la Verginica, și până la tine, fiule mic, Israele mic, copil al lui Avraam cel sfânt și credincios, căci ucenicii Mei sunt sfințiții Mei pe pământ.

O, Verginico, e sărbătoarea tuturor sfinților, tată. Tu ești în mijlocul cerului Meu de sfinți, că mult te-au așteptat sfinții să te naști și să crești și să porți lucrarea cuvântului Meu la sfârșit, după cum era scris în Scripturi că Mă voi face cuvânt peste pământ. Este scris la proorocul Isaia despre mama Mea Fecioară: ***«Înainte de a se zvârcoli în durerile de naștere, ea a născut; înainte de a simți chinul, ea a născut un Fiu»***; și este scris despre tine, Verginico: ***«Abia au apucat-o durerile nașterii, și fiica Sionului a și născut fii. Oare, o țară se naște într-o zi, și un popor dintr-o dată? Cine a auzit sau cine a văzut unele ca acestea?».*** Verginico, Verginico, este scris despre tine în Scripturi că tu vei naște fii din cuvântul Meu. Este scris de cuvântul Meu, de glasul Meu prin tine, căci tu ai fost templul Meu pe pământ, și din tine am grăit și Mi-am făcut un popor. Cine a mai auzit sau cine a mai văzut unele ca acestea? Este scris la proorocul Isaia despre lucrarea Mea cu tine, despre glasul Meu prin tine: ***«Un glas, un vuiet din cetate, un glas din templu! Este glasul Domnului ca să răsplătească fiecăruia după cum este fapta sa. Abia au apucat-o durerile nașterii și fiica Sionului a și născut fii».*** O, așa este scris în prooroci despre mama Mea Fecioară, care M-a născut prunc pe pământ, și despre tine, care M-ai născut cuvânt pe pământ, Duh mângâietor, Duhul Care trebuia să vină mai înainte de venirea Mea cea văzută, că după tine Eu vin. Amin. Tu ești trâmbița a șasea, iar Eu, Domnul, sunt trâmbița a șaptea, precum este scris în Scripturi despre îngerul care va spune: ***«Săvârșitu-s-au toate!».***

… Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, dar oamenii bisericii de pe pământ cine sunt? Ai cui sunt? Care este împărăția lor și unde este?

Eu sunt împărăția cerurilor, și sfinții sunt cu Mine întru venirea Mea, căci vin să așez la locul ei împărăția Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica tuturor sfinților, din 22-06-1997

***

Eu iar vin la voi, fiilor din grădină, ca să vă grăiesc, ca să vă învăț ce este de lucrat, căci Ilie proorocul Meu se roagă la Mine să Mă ating de fărădelegea de pe pământ, de fărădelegea din bisericile din lume, căci pentru aceste fărădelegi vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultării. Vin iar la voi, vin cu grabă la voi și iar grăiesc. Ridicați și voi mâinile și rugăciunile cele pentru stârpirea necredinței de la oamenii bisericii, că iată, de câte ori se ridică aceștia să lovească în cuvântul Meu așa cum au făcut în toate veacurile, aduc ei mânia Mea peste pământ. O, și Mi-e milă de oamenii necăjiți, de oamenii lipsiți de cunoștința Mea, că n-are cine-i învăța calea luminii Mele, și sunt loviți de mânia Mea pentru necredința oamenilor bisericii. Mereu, mereu apăr acest sătuț în care Eu Mă cobor cuvânt ca s-o fac pe România țară a nunții Mele, munte al fericirilor să fac din ea, și cu ea să lucrez peste neamurile pământului mântuire de la Mine. Mereu, mereu lucrez ca să păzesc toate cetățile din jurul acestui sătuț, sătuțul cuvântului Meu. Mereu, mereu lucrez cu mila Mea până la hotarele cetăților care țin de cetatea Târgoviște, căci am milă până la marginile acestei cetăți pentru darul pe care-l are ea în acest sătuț al cuvântului Meu. O, mereu, mereu Mă căznesc să am milă de țara Mea română, de țara cuvântului Meu, dar oamenii bisericii sunt plini de nelegiuiri, și așa stau înaintea Mea pentru România, și dacă stau așa, ei aduc mânia Mea peste oameni. Eu am ocrotit în toată vremea ei pe România, chiar dacă și ea a greșit înaintea Mea, dar am avut pe ici, pe colo în ea, am avut când și când câte un om care era plăcutul Meu, și făceam din el cuvânt ceresc și salvare prin pocăință.

… O, Ilie proorocul Meu se roagă să Mă ating de duhul necredinței din biserică. Vor oamenii bisericii să lovească în tine, grădiniță a cuvântului Meu cel plin de mântuire și de pace și de iubire și de sfințenie. Vor să se ridice să se lupte cu Mine, Cel ce Mă fac Duh Sfânt și cuvânt peste grădinița Mea din România. **Mi-am ales în România petecuțul de pământ care s-a ivit prima dată din apă atunci când am făcut cerul și pământul, și acest petecuț l-am numit grădinița cuvântului Meu, taina Mea cea dintru început ivită din apă, primul petecuț de uscat, capul pământului, piatra cea din vârf, iar când l-am zidit pe om din pământ, acesta a fost locul de unde am luat pământ. Grăiesc deslușit această taină, ca să Mă audă oamenii bisericii și să știe de la Mine cu cine au pornit război.**

… O, arhiereule de Târgoviște, câtă tulburare, câtă dezbinare ai lucrat tu în biserica din România! Ce bine-ți era ție și României și bisericii din ea dacă foloseai duhul înțelegerii și al iubirii față de taina cuvântului Meu și a bisericii pe care Eu am zidit-o prin arhiereul cel uns de Mine! Și de ce este uns de Mine? Iată taină îți spun ție, și taina să fie cunoscută în biserică: Eu am rostit cuvânt și l-am trimis prin fiii cuvântului Meu către cel mai mare din biserică și așa i-am spus aceluia: ***«Ia aminte, cârmuitor al bisericii! Ridică-te, și așează sfat, și apoi să-Mi ungi cu untdelemnul sfințeniei pe unsul cel de la Mine, că acesta este de la Mine și nu de la tine, și cu el voi încheia legământ viu pentru biserică și voi face din România Ierusalim nou și slavă a Mea peste popoare».*** Așa i-am spus celui mai mare, și el M-a ascultat și l-a uns pe cel de la Mine și a împlinit cuvântul Meu. A voit sau n-a voit, a crezut sau n-a crezut, l-a uns pe cel de la Mine, ca

apoi să pot Eu să așez prin el piatră curată și sfântă, biserică fără pată, fără zbârcitură, biserică cerească pe pământ; cerească și nu pământească. I-am spus arhiereului Meu că-l voi ridica peste biserică, i-am spus cu ani în urmă prin cuvântul Meu, și el Îmi zicea: **„Doamne, mi-e teamă. Nu pot. Îmi place mănăstirea și liniștea și viața umilă“.** Dar Eu îl aveam în planul Meu cel pentru biserică sfântă și curată și l-am luat din mănăstire ca să treacă prin treptele cele până la arhierie ca să lucrez cu el pentru România, că România este țara strălucirii rostită prin Scripturi.

O, arhiereule de Târgoviște, bagă sabia ta în teaca ei, căci **sabia Mea este sabie cu două ascuțișuri, și ea este cuvântul Meu!** Amin. Tu ești necredincios și nu Mă iubești și nu faci voia Mea și nu iubești viața cea sfântă, iar biserica Mea are nevoie de sfințenie. Iată, aduci mânia Mea peste fiii tăi, peste fiii bisericii tale, căci fiii bisericii Mele sunt cei ce fac voia Mea în trupul și în duhul lor. Te ridici și împingi pe arhiereul Meu să blesteme grădinița Mea, dar Eu le-am zis fiilor din grădină: binecuvântați pe cei ce vă blesteamă și faceți bine celor ce vă urăsc, căci Eu sunt cu voi. Fiii grădiniței Mele nu vă greșesc vouă cu nimic, nu greșesc nici duhului și învățăturii bisericii și a sfinților. Voi sunteți cei ce greșiți poruncilor Mele, și v-am dat în dar această piatră de altar sfânt, ca să vă fie vouă de izbăvire, căci scris este***: «Dacă într-o cetate sunt zece sau cinci care fac voia Mea, voi scăpa toată cetatea de la sabie».***

… Iată, v-ați hotărât să veniți cu amenințare peste grădinița cuvântului Meu, și Eu M-am mâniat peste toate cetățile Târgoviștei și oamenii suferă, căci apele cele de sus le strică roadele, și glasul Meu grăiește prin semnele Mele. Nu mai aduceți mânia Mea prin necredința voastră. Lăsați pacea Mea peste voi, și între voi. Lăsați binecuvântarea să vină peste România. Eu am trimis pe fiii cuvântului Meu să desfacă nodul cel cu legătură de peste cetățile Târgoviștei, căci fărădelegea cea de demult a adus mânia Mea și a făcut legătură peste cetate. Lăsați binecuvântarea să rodească. Nu mai ațâțați la mânie. Dați râu dragostei, că împotriva dragostei nu stă legea, nu stă, ci cade prin dragoste, căci Eu sunt dragoste cerească între fiii dragostei.

… Iar tu, poporul Meu, și tu, grădiniță de fii ai poporului Meu, binecuvintează pe cei ce te blesteamă și fă bine celor ce te urăsc, că Eu sunt cu tine și sunt cu pacea Mea peste tine. Amin. Sunt venit cu duhul dreptății, și am descoperit fărădelegea care dă să se așeze peste tine, grădinița Mea, căci Eu sunt Cel ce te ocrotește. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Iezechiel, din 03-08-1997

***

Voi ridica din mijlocul poporului român un neam drept și credincios și cu inima curată și îl voi insufla de la Duhul Sfânt ca să cunoască slava cuvântului Meu și împlinirile lui. Și se va ivi din mijlocul României cer nou și pământ nou, în care va locui dreptatea și pacea, și această minune va cuprinde în ea pe toți cei curați cu inima, și se va ridica atunci cel ce este de la Mine arhiereu, și va uita durerea și va mărturisi adevărul cuvântului Meu. Și mulți din cei ce l-au osândit pentru fapta credinței lui, se vor bate cu pumnul în piept și vor alerga la el ca să mijlocească la Mine pentru ei, că Eu numai binele Meu l-am hărăzit peste oameni, dar oamenii n-au cunoscut fața binelui și au zis că este răul și au fugit de binele Meu.

Iată, fiilor, Ilie proorocul suspină cu ochii și cu duhul, căci el este trup în cele cerești, fiindcă n-a murit cu trupul, și a rămas cu trupul ca să poată lucra pentru pregătirea slavei zilei Mele în care voi veni văzut din cer pe pământ. Ilie, proorocul Meu, s-a umplut de durere pentru cele ce

s-au abătut peste grădinița Mea, și se roagă la Mine să Mă ating cu certare de pământul român din pricina necredincioșilor care se luptă cu grădinița Mea și cu fiii ei și cu poporul Meu creștin din România, căci necredincioșii și fapta necredinței lor aduc mânia Mea peste pământul român.

… Fiilor, fiilor, este scris în Scripturi că în vremea în care trăiți voi, vine cuvântul Meu peste pământ. Să se întrebe cei mari de pe pământ, așa cum se întrebau cei din vremea nașterii Mele și ziceau: ***«Unde este să Se nască Hristos? Ce este scris în Scripturi și în prooroci?».*** Iar arhiereii și cărturarii răspundeau de Betleemul Iudeii, din care va ieși Povățuitorul lui Israel, și de bine ce au aflat s-au sculat împotriva planului lui Dumnezeu ca și azi, fiilor, căci țara strălucirilor despre care a scris Daniel proorocul este țara română, și în mijlocul ei curge din cer izvorul cuvântului Meu despre care scrie în prooroci, și iată, Eu Însumi păstoresc, și păstorii de pe pământ nu cunosc tainele Scripturilor.

Fiilor din grădină, însemnați această zi în cartea Mea spre mărturie, căci întristarea voastră și a Mea vă va aduce bucurie, și bucuria nimeni nu o va lua de la voi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu peste necredința arhiereilor, din 07-08-1997

***

Cuvântul Meu se poartă pe sine spre cei ce stau peste țara Mea de nuntă și vin să-i vestesc că România este țara strălucirilor cerești din pricina cuvântului Meu, care este râul și apa vieții, și vin să-i vestesc că Mi-am așezat tronul în România, și din tronul Meu curge apa vieții, curge râul vieții, curge cuvântul Meu ca ploaia și ca zăpada din cer, care adapă pământul și îl face să răsară și să rodească și să dea sămânță semănătorului și pâine spre hrană, și el nu se întoarce către Mine fără să rodească. El face voia Mea și își îndeplinește rostul lui. Amin.

Pace vouă, celor de pe scaunele României! Eu sunt Cel ce am grăit din rug pe vârful muntelui Sinai ca să învăț pe Israel cărarea spre viață. Eu sunt Cel ce sunt. Deschideți ca să intru! Amin, amin, amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, binecuvântată să fie țara Mea română, noul Meu popor ales, și binecuvântați să fiți voi, cei din porțile României, care credeți în Mine, Cel ce Mă fac cuvânt peste pământ. Eu sunt Mielul Tatălui ceresc, și M-am dat spre hrană celor credincioși Mie. Eu sunt Cel ce am înviat acum două mii de ani și sunt veșnic viu și umblu pe pământ ca să-i trag pe toți către Tatăl și ca să-Mi pregătesc prin cuvânt cărarea Mea, pentru ca să vin a doua oară cu împărăția cerurilor, care nu are sfârșit precum scrie în Scripturi. Vin cu pace și cu iubire pentru toți cei credincioși, căci fericiți sunt cei credincioși Mie. Eu sunt. Fiți credincioși. Gătiți-vă iubirea și pacea inimilor voastre ca să intru în voi, fiilor români care stați de veghe peste țara Mea de nuntă în care Mi-am așezat masa Mea de nuntă, masa cuvântului Meu, că am popor mireasă în țara voastră, fiilor români care vegheați peste țara alegerii Domnului. Fiți cu inimă cerească și întrebați-Mă de ce am ales-o pe cea mai robită, pe cea mai lovită, pe cea mai umilită. O, poporul Israel s-a semețit încă de când l-am ales de popor al Meu și l-am făcut mare între popoare. Cu cât îl iubeam și îl învățam, cu atât mai mult el se îngâmfa și se depărta de Mine alipindu-se de trup străin și de idoli și de fărădelege semețindu-se peste Mine, și Eu l-am făcut să ridice mâna asupra Mea și să Mă lepede și să-l lepăd. Israel s-a smintit, și din pricina înmulțirii fărădelegilor lui iubirea lui s-a răcit de tot, și numai o rămășiță mică din el a răbdat cu Mine, **și s-a împlinit cu Ierusalimul Scriptura Mea care a spus că va veni urâciunea pustiirii peste el,** și au fugit la munți cei din Iudeea și au fugit fără haină, după cum este scris: ***«Cel ce va fi în casă să***

nu se coboare să-și ia lucrurile din casă, iar cel ce va fi în țarină să nu se întoarcă înapoi să-și ia haina», și am ars Ierusalimul, căci mai-marii Ierusalimului de atunci M-au vândut pe bani pe Mine, Cel ce eram darul Tatălui Meu pentru oameni, **și a căzut peste Israel osânda banului.** Am spus apoi că Evanghelia împărăției Mele, care a fost dată deoparte de Israel, se va propovădui în toată lumea spre mărturie la toate neamurile, și Israel se va sfârși, iar neamurile se vor binecuvânta prin credință, și Îmi voi alege dintre neamuri Ierusalimul cel nou, și voi veni cu împărăția cerurilor pe pământ și voi răscumpăra pe om de la moarte și îi voi da viață veșnică după cum am făgăduit prin Scripturi celor credincioși.

O, fiilor români, n-am găsit între neamurile pământului un neam mai plăcut Mie ca și neamul român, căci Tatăl Meu Mi-a dat iubire mare pentru acest pământ ales de El dintru început. **Taina lui e veșnică și acest pământ stă înaintea Tatălui Meu, căci a fost primul petec de uscat care s-a ivit din apă când s-a întocmit cerul și pământul la cuvântul Meu; a fost prima palmă de uscat care a ieșit din apele potopului după ce potopul a trecut; și va fi pământul salvării, că el este taina Tatălui Meu, și Tatăl Meu îl numește masă a cuvântului, și iarăși se vor face toate prin cuvânt și vor fi noi.** Amin.

O, fiilor români care străjuiți peste România**, țara voastră a fost mereu sub cruce**, dar ea a răbdat până la sfârșit și **n-a ridicat toiagul ei împotriva nici unui neam de pe pământ. Pe nimeni n-a asuprit, nimănui nu i-a luat.** Ba a dat din trupul ei supunându-se ca și Mine, și Tatăl Meu a iubit-o cu iubire fără margini și a așteptat vremea slavei ei între popoare. Cuvântul Meu din ea e slava ei, și el se va face faptă a slavei și trup al slavei, căci Eu voi fi mereu cuvânt în ea, iar tronul cuvântului Meu va străluci din mijlocul ei, și din tronul Meu va curge râul și apa vieții peste pământ și va uda tot pământul așa cum din Eden ieșea un râu care uda raiul, și de acolo se împărțea în patru brațe peste pământ. Scris este: ***«Cine va răbda până la sfârșit, se va mântui»,*** și Tatăl Meu o are pe România țară a răbdării și a iertării, și este scris de ea în Scriptura proorocului Daniel, și se numește țara strălucirii și a biruinței, țara Domnului. Amin.

… Gătiți-vă iubirea și pacea inimilor voastre ca să intru în voi cu împărăția Mea, fiilor români care stați de veghe din partea Mea peste România. Cobor peste voi darul credinței sfinte. Amin. Cuvântul Meu se înalță pe pământ și grăiește pe înălțimi și rostește acoperișurilor și piscurilor să se aplece și să ridice deasupra lor cuvântul Meu cel sfânt, ca să se sfințească din el acoperișurile și înălțimile și să se plece la cuvântul Meu și să ia viață veșnică. Eu vin curând, dar casa Mea de oaspeți nu mai voiește să vin. Biserica din România trebuia să fie casa care să primească în ea cuvântul Meu.

O, fiilor români care vegheați din partea Mea peste țara Mea de nuntă! Sunați la porțile casei Mele de oaspeți, că a venit dușmanul în casa Mea și Mi-a luat căsuța și Mi-a luat hăinuța și Mă scoate afară din vie ca și acum două mii de ani. Voiesc să aduc izbăvire neamului omenesc, dar antichrist Îmi stă împotrivă, fiilor români. S-a băgat antichrist în casa Mea și domnește în numele Meu, și Tatăl M-a trimis și nu sunt primit în casa Mea. Cuvântul Meu strigă la porțile casei Tatălui Meu și nimeni nu voiește să-Mi deschidă ca să intru și să aduc cuvintele vieții și apa vieții și hrana cuvântului Meu pentru cei însetați și flămânzi de viață. Eu sunt Cel ce am grăit din rug pe muntele Sinai. Eu sunt Cel ce grăiesc poporului român din mijlocul grădiniței cuvântului Meu din România. Ridicați slava cuvântului Meu și înălțați-o spre viața oamenilor, că vin să fac izbăvire neamului omenesc, și am de împlinit Scriptura de cer nou și de pământ nou, și de împărăție a cerurilor pe pământ. Amin, amin zic vouă: **Eu vin curând, și Mă voi arăta deasupra României**

și voi face din ea țara Noului Ierusalim, țara Mea cea de la sfârșit, și din ea voi revărsa lumină mare peste toate neamurile pământului. Dar slujitorii bisericii din România sunt reci și nu vor venirea Mea și nu vor pace și sfințenie din cer peste ei și nu cred în Mine. Scris este în Scipturile Mele: ***«De va vrea cineva să creadă, va înțelege cuvântul Meu și voia Mea și mântuirea Mea».***

… Pace ție, Românie! Pace ție, țara Mea! Pace, iubito! Pacea Mea ți-o dau! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-1997

***

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, sună glasul trâmbiței lui Dumnezeu, sună din cer pe pământ. Amin.

… Dorul cerului să se coboare în voi și să ardă în voi, copilași lucrători cu cerul pe pământ, că voiește Domnul să așeze împărăția Lui pe pământ, dar neamul oamenilor de azi s-a învățat prea mult cu minciuna și cu viața ei cea mincinoasă. Plâng oamenii că nu au ce mânca, și asta e toată durerea lor, tot zbuciumul lor. Nu vor oamenii să înțeleagă că tot ce vine peste ei din cer vine pentru nelegiuirile lor, precum a fost în toate vremurile peste oameni. Nu vor oamenii să se lase de păcate, dar vor să le fie bine, iar omul păcătos este vrednic de pedeapsă. Deschideți Scripturile, și vedeți din ele ce făcea Dumnezeu cu Israel când își înmulțea păcatele și rătăcirea lui de la calea adevărului. Aducea Domnul peste Israel robie și foamete și moarte și apăsare și plăgi și înstrăinare. Iată și românul. Poporul român n-a plecat ca să robească sub el popoare, că mereu a venit peste el mânie din afară, că Domnul îl iubea și mereu îl mustra pentru păcatele lui ca pe un fiu, ca pe un popor iubit și ales pentru iubire. Dar de șaptezeci de ani și mai bine se mănâncă român pe român, se omoară frate pe frate și sunt răi până și săracii, d-apoi bogații cei lacomi, care pentru lăcomia lor au dat de la ei calea adevărului! Dar sunt mulți români buni la Dumnezeu, și pentru rămășița aceasta ține Domnul în palme neamul acesta și pământul acesta care poartă în mijlocul lui ieslea cuvântului lui Dumnezeu. O, de aceea este atât de ocrotită această țară, dar oamenii din ea nu știu minunea Domnului cea purtată de acest pământ. Multe neamuri ale pământului tânjesc la ea, că ea este țarina cea cu comoară în ea, și cei ce o caută nu știu de ce o caută.

… Cine este sluga cea credincioasă și înțeleaptă pe care a pus-o Stăpânul peste slugile Sale ca să le dea hrană la timp? O, fericită este sluga aceea pe care venind Stăpânul ei o va afla făcând așa. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin, din 28-11-1997

***

O, fiule Israele, te pregătesc, tată, și tu să nu tânjești în pregătire. Uită-te în sus. Amin. Iar în lături să te uiți cu ochii cei de sus, cu nașterea ta cea de sus, cea din cer, nu cu cea din om naștere. De șapte mii de ani aștept vremea ta pe pământ între oameni. De șapte veacuri te aștept să fii poporul Meu cel credincios, că te-am chemat, fiule, ca să fii cu cerul pe pământ, și din cel chemat te-am ales apoi, și din cel ales te-am lucrat pe tine cel credincios, ca să am cale să vin. Eu nu te mint că vin și să nu vin. Dacă Scripturile venirii Mele a doua oară sunt minciună, atunci și acest cuvânt este minciună. Dar Scripturile sunt adevăr, și Eu vin și Mă fac adevăr, căci Eu sunt cuvântul adevărului, cuvântul Scripturilor. Amin. Eu am lucrat locaș pentru voi și pentru Mine. Eu am întocmit grădiniță cu fii unși în ea. Eu Mi-am făcut iesle pentru nașterea cuvântului Meu peste cei

credincioşi de pe pământ, iar locul slavei cuvântului Meu se numeşte Sfânta Sfintelor de pe pământ, pentru fiii bisericii Mele pentru cei credincioşi din neamul român, că e neamul Meu cel nou ales la sfârșit, precum pe Israel cel după trup l-am ales la început. Lui Avraam i-am făgăduit că îl voi înmulți ca stelele cerului prin sămânța făgăduințelor Mele, prin cei din cer născuți îl voi înmulți ca stelele cerului. Precum stelele cerului acoperă peste tot, de sus, pământul de sub ele, așa voi înmulți neamul cel făgăduit lui Avraam; pe tot pământul am făgăduit că-l voi înmulți. Amin. De aceea am ales dintre neamuri neamul român, că Eu trebuia să-Mi țin făgăduința cea făcută prin cuvânt. Neamul lui Israel cel după trup s-a împietrit prin nesfințenie, și apoi prin necredință, iar neamurile care nu auziseră de lucrul cerului pe pământ, s-au născut din Duhul Sfânt, Care a venit peste pământ, și s-au făcut popor al făgăduinței cea peste Avraam, și din acest aluat am crescut lucrarea cuvântului Meu în mijlocul neamului român, muntele cel înalt, din care curge laptele și mierea cuvântului Meu peste neamuri ca să le hrănească și să le adape din râul vieții, căci **cuvântul Meu este râu de viață veșnică peste făpturi.** Amin. Vor veni neamuri de pe tot pământul și vor lua din acest râu și vor căuta învierea prin cuvântul acesta și vor căuta viața cea veșnică, viața care vine din cer pe pământ și se face cuvânt de viață peste grădina cuvântului Meu din mijlocul neamului român.

Rostesc cuvânt din mijlocul neamului român. Domnul Iisus Hristos Se duce cu cuvânt nou peste toate noroadele de pe pământ. Eu, Domnul, Cel născut din Tatăl mai înainte de veci, și din Fecioară acum două mii de ani, și din România cuvânt acum, la capătul Scripturilor cele pentru venirea Mea, Eu, Domnul Iisus Hristos, strig peste pământ până la toate marginile: ridicați-vă, voi, neamuri ale pământului din tot neamul oamenilor și veniți spre râul vieții care curge din cer în mijlocul neamului român! Veniți și luați viață, cuvânt de viață sfântă și veșnică**! Eu sunt Cuvântul Cel dinaintea venirii trupului Meu pe pământ a doua oară cu oamenii.** Ridicați-vă deasupra trupurilor voastre și scăpați din focul mâniei care vine din cer peste toate trupurile care nu au cerul în ele**. Cerul înseamnă sfințenie și rai în casa omului, în trupul omului**. Vă cheamă Domnul la viață dulce, la miere și lapte, la cer nou și la pământ nou peste pământ. Veniți și luați învățătura care vă dă viața cea veșnică! Veniți, că morții înviază și vor învia, iar cei vii se vor schimba întru nestricăciune. **Sună glasul celui de al șaptelea înger ca să adune sub slava Mea pe cei aleși prin credință și prin sfințenie și prin hrană aleasă, hrană din cer pentru cer nou și pământ nou peste pământ.** Amin, amin, amin.

Să vină neamuri fără de număr și să se boteze în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și în numele acestei lucrări de cuvânt din cer, cuvântul care vine ca fulgerul din cer și străbate de la o margine la alta a cerului. Să se trezească orice om: român, iudeu, elin, barbar, scit sau rob, și să vină la viață veșnică. Cuvântul Meu e viață veșnică. Eu sunt viața cea veșnică, și vin cu ea după acest cuvânt, vin și o dau celor credincioși cuvântului Meu care înviază pe om de la moarte la viață.

Vino și tu, poporule iudeu, că am venit acum două mii de ani și M-am răstignit pentru răscumpărarea ta de sub păcat, și iată, am murit pentru neamurile pământului, nu pentru tine. Așa ai voit tu cu Mine și cu tine, dar Eu nu Mi-am luat înapoi făgăduințele cele pentru tine. Vino și te fă una cu Mine, că iată, am venit și vin a doua oară, și îți voi arăta urma cuielor și cuiele care au lăsat pecetea ta pe trupul Meu cel venit de la Dumnezeu și din Fecioară, Om între oameni. M-ai vândut morții pe bani, și de atunci tu stai strivit sub osânda banului pe care l-ai iubit mai mult decât pe Cel ce te-a iubit și ți-a fost Dumnezeu. Eu am fost și sunt Fiul Tatălui Savaot, Fiul Cel răstignit și înviat prin răstignire, iar adevărul învierii Mele stă și acum vândut de tine pentru bani. Dar

neamurile pământului au văzut ce-ai făcut tu cu Dumnezeu, și au crezut în Mine, nu în tine. Iată, vin, precum am făgăduit când am plecat ca să Mă așez la loc, de-a dreapta Tatălui Meu și al tău, Israele al trupului. Vino și tu la praznicul cuvântului Meu și ia cu tine de pe masa Mea și vino spre credință și numește-te prin credință fiu al Meu, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, prin apă, prin duh și prin sânge. Amin, amin, amin.

Iar tu, popor român, scoală-te să primești slava Mea, care vine peste tine la credința ta. Ridică-te prin poporul cuvântului Meu care s-a născut în mijlocul tău, că aduc peste tine poruncă din cer: scoală-te spre viață, și fii credincios! Scoală-te și te îmbracă pentru venirea Mea! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 12-12-1997

***

Israele, românul Meu popor, numai într-o sărbătoare aș sta cu tine, poporule, iubitul Meu. Doresc sfinții sărbători cu tine pe pământ ca și în cer, căci cerul s-a coborât pe pământ ca să lucreze cu tine și pentru tine și pentru Mine, că sunt ars de dor pentru salvarea neamului omenesc, care a căzut din rai acum șapte mii de ani și jumătate.

O, nu știu oamenii să citească în Scripturi, nu știu și nu înțeleg cele scrise în Scripturi. Nu știu nici slujitorii bisericii, că ei citesc alte cărți și fac alte cărți, că sunt plini de mândrie și de fală pentru numele lor, nu pentru numele Meu. Ei se folosesc de numele Meu ca să-și facă ei fală cu numele Meu, și nu să Mă cinstească pe Mine. **Oamenii citesc de la oameni, nu de la Dumnezeu.** Oamenii nu mai au umilință înaintea lui Dumnezeu. Aș voi, poporul Meu, să zidesc în toți oamenii o inimă curată și un duh nou înăuntrul lor. Un duh drept, înnoitor de viață aș voi să le dau la oameni, iar tu ești unealta Mea și Mă ajuți la lucrul Meu de înnoire a lumii. Amin. Să stai mereu la lucru cu Mine, poporule plămada Mea. Tu ești plămada neamului Meu român, ales de Tatăl Meu pentru Mine ca să fie neamul care-Mi dă locaș întru a doua Mea venire. Și iată, Mi-a pregătit Tatăl locaș, ca acolo unde sunt ai Mei cu care Mă ajut, să fiu și Eu, și să lucrez inimă curată și duh drept să înnoiesc întru cele dinăuntru ale oamenilor. Și voi lucra. Amin.

Vin cu Verginica, vin cu sfinții, vin cu apostolul Andrei. Vin la sărbătoarea cerului în mijlocul tău, Israele iubit de cer. Verginica este serbată de sfinți și de îngeri, și de Tatăl și de Fiul și de Duhul Sfânt. Ea coboară pe cărarea cărții ei, și Eu cobor cu sfinții și cu ea. Ea este serbată de cer, împreună cu apostolul Meu cel întâi chemat la lucrarea de vestire a mântuirii care a venit din cer și s-a făcut trup pe pământ ca să fie mântuire pentru oameni. Apostolul Andrei a lucrat peste România la începutul ei, la nașterea ei între neamuri, iar Verginica a lucrat peste ea acum când Eu vin Mire pe pământ ca s-o fac țară de nuntă și să-i dau slava Mea întru venirea Mea, și să-i dau coroană de cer nou și de pământ nou, în care va locui dreptatea. **Vin să zidesc în ea om nou și inimă curată, și duh drept să înnoiesc în ea.** Amin.

Extras din Trâmbițarea lui Dumnezeu și a sfintei Virginia peste cetatea Pucioasa. Sărbătoarea sfântului apostol Andrei și a sfintei Virginia, din 13-12-1997

***

Oamenii nu Mă prețuiesc. Oamenii nu știu cum este Dumnezeu. Oamenii nu se uită în Mine ca să știe cine este și cum este Dumnezeu. Ei vor să creadă că Eu sunt cum știu ei cu mintea lor, și nu vor să creadă cum este de la Dumnezeu să creadă.

O, poporul Meu, nu știu oamenii ce este credința în Dumnezeu și viața în Dumnezeu. O, poporul Meu, n-au oamenii călăuză dreaptă. O, poporul Meu iubit, fă-te cale și lumină și pâine și apă și sare și haină pentru oameni. **Să se uite omul la tine și să înțeleagă cum este Dumnezeu și ce voiește Dumnezeu de la om.** Să se uite omul la tine și să ia putere să vină după Mine ca și tine, și să Mă înțeleagă pe Mine uitându-se la tine, poporule, cărarea Mea de la pământ la cer. Tu ești cărare pentru cei de pe pământ, ca să știe omul cărarea spre Dumnezeu. Tu ești torța Mea cea aprinsă, și cu tine Mă port peste întuneric ca să scot omul din întuneric la lumină și să Mă odihnesc de jale. Am de arat și de semănat și de borunat cu tine, ca să fie prinsă sămânța Mea sub țarină și ca să iasă firul ei la lumină și ca să Mă bucur de popor nou ca și tine, și cu el să umplu pământul și să-Mi răscumpăr munca și pe toate cele văzute și nevăzute, care au fost la început făcute de cuvântul Meu pentru omul cel făcut de Mine, căci pentru el M-am coborât din sânul Tatălui Meu, ca să-l iau în Mine și să-l nasc din Mine, ca să fie omul născut din cer, ca și Mine, și ca să Mă ia omul în el, și să-Mi dea viață în el și din el, și ca să fiu Eu Dumnezeul omului cel de sus născut, precum sfinții sunt născuți de sus la credința lor, și cu patrie cerească și veșnică dăruiți de Dumnezeu.

Cuvântul Meu s-a făcut sărbătoare în mijlocul tău, căci toate oștirile cerești sunt cu tine, Israele credincios, ca să pot Eu răzbate cu tine în inimile oamenilor și să-Mi întocmesc sărbătoarea venirii Mele pe pământ a doua oară. Amin. **Oamenii se pregătesc de zor pentru sărbătoarea Crăciunului, dar pentru nașterea Mea în ei nu se pregătesc oamenii. Pentru venirea Mea a doua oară pe pământ, nici vorbă să se pregătească neamul oamenilor.** Dar tu pregătește-te mereu și fii gata mereu, și nu te sătura să Mă aștepți și să crezi că vin, că Eu prin tine vin, prin cei credincioși ai Mei de pe pământ. Amin. Pregătește-te mereu pentru nașterea cuvântului Meu în mijlocul tău. Pregătește-te zi și noapte pentru venirea Mea, că vin, poporul Meu, și cuvântul Meu este adevărat.

O, ce frumoasă va fi pentru tine venirea Mea! Voi veni, poporul Meu, cu sărbătoare veșnică între Mine și tine, iar ziua Mea cu tine nu va mai însera. Amin. Și cerul, și văzduhul, și pământul, și cele din ape, și adâncul, vor vedea sărbătoarea Mea cu tine, sărbătoarea cea veșnică, fiule. Dar Eu voiesc, copilul Meu iubit, ca tu să fii cel dintâi care vezi și care vei vedea venirea Mea la tine și la toți cei care Mă iubesc pe Mine și pe tine, și se vor face popor nou întru întâmpinarea Mea, iar Eu și cu cei credincioși pe deplin, vom dăinui în veci, uniți cu Tatăl. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae, din 19-12-1997

***

Dau sfinții să se măsoare cu tine, și să nu Mă rușinezi, fiule, că sfinții cerului Meu au mare cinste pentru tine, că ei văd cine ești tu, văd din lucrarea Mea cu tine, poporul Meu. Se uită sfinții la lucrarea Mea cu tine, și se hrănesc sfinții din cuvântul Meu așa cum te hrănești tu, și voiesc sfinții să auzi și să înțelegi cuvântul Meu cu urechea duhului, ca și ei, nu cu urechea trupului. Toată lumea aude de la Dumnezeu cu urechea trupului, dar trupul nu folosește duhului, și îi stă împotrivă, căci scris este: ***«Duhul poftește împotriva trupului, și trupul, împotriva duhului».*** Toată lumea este trup, și trupește sărbătorește serbările ei, chiar dacă ea, lumea, se folosește de numele zilelor Mele de serbare. Lumea a întors pe dos zilele Mele de serbare, și Eu nu am nici o bucurie de la bucuriile lumii, că bucuriile lumii sunt pentru lume, nu pentru Mine și nu pentru sfinții Mei.

Neamul Meu român sărbătorește azi serbarea nașterii Mele între oameni, **iar cerul sărbătorește pe ierarhul Spiridon, căci astăzi această sărbătoare este în cer.** Toate sunt anapoda pe

pământ, și Eu M-am dus cuvânt între cei mai mari ai neamului român și între cei ce se zic biserică a neamului român și le-am spus să se așeze la loc cu cele cerești și să pună la locul lor și la cinstea lor pe cele strămutate de la locul lor, căci sfinții cerului Meu, mereu, mereu Mă întreabă: ***«Doamne, până când?».***

Astăzi nu este sărbătoarea nașterii Mele, și lumea se serbează pe ea, nu pe Mine. Lumea se bucură fără Mine, că așa s-a deprins lumea. Dar tu, poporul Meu, nu ești din lume, precum nici Eu nu sunt. Eu, fiule, nu încap cu cele ale Mele în lume, precum nici tu nu încapi. Lumea se bucură, și tu plângi cu Mine de jalea Mea și a sfinților Mei, dar vine ziua Mea când lumea va plânge de jalea ei, și tu te vei bucura cu bucuria Mea, căci așa scrie în Scripturi. Eu sunt în durerile nașterii din nou a lumii, precum și tu ești, dar după nașterea aceasta vom uita de dureri, de bucurie că s-a născut din cer lumea cea nenăscută de sus. Este scris că cine nu se naște de sus, nu poate fi al împărăției cea din cer pe pământ, și iată, lumea este împărat pe pământ, și ar voi să fie și pe cer tot așa, dar cerul este cel ce nu se vede, căci ochii trupului nu văd pe Domnul și pe cele cerești ale Domnului.

O, poporul Meu, îți spun ție bucurie. Apostolii cei doisprezece s-au așezat pentru Israel pe cele douăsprezece scaune pe care Eu le-am dat lor prin făgăduința Mea cea de atunci. **Au auzit la Mine cuvânt rostit peste neamul lui Israel, neamul lor cel după trup, neamul pe care Eu îl strig acum să vină să primească cuvântul Meu, cuvântul Celui răstignit de neamul lui Israel,** căci neamurile pământului au primit cuvântul mântuirii și vin la credința mântuirii prin cuvântul Meu care vine înaintea Mea ca semn de pocăință a oamenilor, și de venire a Mea, iar Israel cel după trup are mijlocitorii lui pe cei doisprezece apostoli ai Mei, care sunt iudei după trup, după cum și Eu sunt iudeu după trup, că mântuirea din iudei este, după cum este scris în Scripturi. S-au așezat apostolii Mei să judece pricina celor douăsprezece seminții ale lui Israel, **și această judecată se face prin Mine, Cuvântul lui Dumnezeu peste neamul român, ca să audă neamurile pământului, și să audă neamul Meu Israel și să se scoale, căci Hristos, Unsul Tatălui, Trimisul Cel din cer pe pământ acum două mii de ani trup în Israel, iar azi cuvânt în neamul român, Hristos, Cel ce este proorocit de prooroci ca să fie Mesia Cel din cer, Hristos vine din nou a doua oară de la Tatăl ca să mântuiască lumea cu mântuirea Lui. Amin, amin, amin.**

Vine Domnul Iisus Hristos, și face pe pământ praznic de mântuire, praznic de naștere din nou a lumii. Vine Domnul și Se vestește pe Sine și vine. Amin.

Apostolii Mei s-au așezat pe cele douăsprezece scaune ale dreptății, și încep să scrie pe cei din Israel care vor veni spre mântuire, în numele lui Hristos, Mesia Cel venit din cer acum două mii de ani, și vor striga numărul lor după seminții, precum este scris în Scripturi, și cei mântuiți din neamul lui Israel se vor uni cu neamul român în numele Meu, și Mă vor vesti pe Mine Hristos, Cel ce vine ca să fie cu cei mântuiți.

Apostolii Mei au fost și sunt iudei, și sunt Ierusalimul cel de sus, împreună cu Avraam, Isaac și Iacov, și cu neamul lui Israel cel sfânt din toate veacurile și cu toți cei din neamurile pământului care au primit credința în Hristos prin apostolii Mei cei doisprezece, ucenici care și-au ridicat ucenici asemenea lor în toate neamurile pământului, de atunci și până azi, și aceștia sunt sfinții cerului, în cer și pe pământ, **căci Ierusalimul este zidit din sfinți, și în cer și pe pământ, amin;** din sfinți, nu din pietre, nu din cărămizi, ci **din oameni noi și sfinți cu trăirea, cu duhul și cu trupul și cu sufletul lor. Amin.**

Apostolii Mei cei din iudei s-au așezat pe cele douăsprezece scaune ale dreptății ca să mijlocească la Mine împreună cu tine, poporul Meu de ucenici pentru neamul lui Israel cel după trup, căci Eu nu Mi-am uitat făgăduințele Mele cele pentru el rostite și pe care nu le iau de peste el.

O, poporul Meu, a venit vremea nașterii din nou a lumii și a lui Israel cel ce a fost poporul Meu și nu mai este. Dar cel din Israel care se va ridica cu pocăință ca să Mă primească cuvânt de venire a Mea a doua oară, acela va fi popor al Meu prin făgăduințele cele rostite pentru rămășița lui Israel care se va scula și va mijloci la Mine pentru tot Israelul, iar Eu, Domnul, voi fi milostiv pentru cel ce Mă primește de Stăpân și de Mire venit de la Tatăl cuvânt pe pământ, și apoi trup văzut, trup și cuvânt, cuvânt și trup, Hristosul Tatălui. Amin. Și se vor încreștina neamurile și vor lua trăire creștină și se vor bucura de așa trăire, căci lumea nu știe ce înseamnă bucurie. Lumea a vrut să fie lăsată de capul ei, și este fără cap lumea, iar biserica ei este lumească, nu este cerească, și este descoperită înaintea lui Dumnezeu și așa se roagă la Dumnezeu, dar nu se poate așa, că scris este: ***«Orice femeie care se roagă lui Dumnezeu cu capul descoperit, își necinstește capul, iar capul femeii este bărbatul».*** Orice biserică rugându-se lui Dumnezeu cu capul descoperit, își necinstește capul ei, iar capul bisericii trebuie să fie Hristos, căci Hristos este bărbatul bisericii, Mire al bisericii dacă biserica este mireasă, iar dacă nu este mireasă nu este biserică a lui Hristos, ci este biserică lumească și nu creștinească. Biserica lui Hristos are trăire creștinească și sărbătoare creștinească, **dar iată, biserica românilor a voit să fie lăsată de capul ei și și-a stricat serbările, iar vremile cele sfinte le-a strămutat de la locul lor și numai biserică nu este ea, că este biserică fără sfinți, de vreme ce și-a sucit zilele sfinte și nu mai sunt la locul lor și în dreptul sfinților lor, căci fiecare clipă își are binecuvântarea ei și fiecare zi își mărturisește pe sfinții ei.**

Să se așeze la locul lor sărbătorile Mele și ale sfinților Mei, că iarăși strig cu acest strigăt peste neamul român pe care-l vreau creștin pe pământul dreptății Mele. (*Vezi „Unde sunt serbările sfinților”, n.r.*) Eu am făcut din pământul român pământul cuvântului Meu, pământ al dreptății, căci cuvântul Meu este dreptate pe pământ, și voi face din pământul român pământ al creștinilor, iar creștini sunt cei ce au trăire ca a Mea și nume ca al Meu.

O, poporul Meu, am venit la tine ca să-ți măsor făptura. Lumea se bucură cu mâncăruri alese, cu carne de porc și cu băuturi tari, și zice că sărbătorește nașterea Mea. Dar lumea taie porci și vaci și oi și păsări ca să mănânce și să petreacă serbarea ei, și nu așa sunt serbările Domnului cu omul. Acum trebuie să fie vreme de post până la ziua de serbare a nașterii Mele, iar tu, Românie, tai porci și faci sânge în vreme de post. O, nu se face vărsare de sânge în vreme de post, că e vreme de post și de cumințenie și de sfințenie pentru pregătirea ta în întâmpinarea serbării nașterii Mele. **Ai scos două duminici de la locul lor**, căci te-ai crezut că poți să întorci vremurile, și le-ai întors, după cum este scris în Scripturi: ***«Se vor încumeta să schimbe vremurile».***

Să știi, Românie, să știi că nu s-a terminat postul pentru întâmpinarea serbării nașterii Mele, și tu calci orânduielile sfinților, și sunt supărați pe tine sfinții și părinții tăi și îi aud mereu zicându-Mi:

– Doamne, până când ca să așezi puterea noastră la locul ei? Doamne, voim să facem bine oamenilor, și oamenii ne-au făcut rău. Doamne, răscumpără locurile noastre, căci antichrist ne-a dat afară din biserică și ne-a luat locul și haina și casa, iar biserica e fără sfinți, și ea nu știe

boala ei, nu știe de unde vine suferința ei. Doamne, dă duhul treziei peste cei ce cârmuiesc peste neamul Tău român, ca să așeze împărăția cuvântului Tău la locul ei și să-i spună lui antichrist pe nume și să răscumpere locașurile Tale cele cu sfinți în ele, căci antichrist ne-a scris pe noi pe ziduri, iar pe el, pe scaunul Tău și al nostru, Doamne!

– O, sfinților, sfinți ai cerului sfânt, ai cerului român! Eu, Domnul, vă voi face dreptate, căci Mi-am făcut în România scaun al dreptății și din el Mă fac cuvânt de dreptate, și cu cuvântul Meu netezesc căile voastre spre oameni, și ale oamenilor spre Mine și spre voi, iar Eu sunt Dumnezeu, și voi birui.

Amin, amin zic vouă, celor din fruntea poporului român: adunați-vă și faceți sfat ceresc, căci Eu sunt Cel ce stau tainic în sfatul acesta. Așezați la loc pe sfinți! Amin. Așezați în biserici postul și rugăciunea, și pe sfinți, și viața cea creştinească în România. Ea e țara Mea de nuntă, căci Eu sunt Mire în ea, sunt cuvânt de iubire și de înviere din ea. Eu sunt învierea morților ei cei vii și cei adormiți.

Mă doare când văd tristețe pe duhul sfinților tăi, Românie. Tu ai fost cea mai lovită dintre neamuri, căci cei drepți din tine n-au mai avut loc să trăiască deasupra pământului tău, și au fost băgați dedesubt ca sămânța care dă rod. A venit vremea rodului. Întoarce-te spre rodire sfântă din mijlocul tău, din pământul tău. Amin, amin, amin.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, să stai sub hrana Mea, să stai mereu sub ploaia cuvântului Meu, căci cu el hrănesc pretutindeni. Am venit la tine să-ți măsor făptura și să te dau pildă de trăire și de lumină și de adevăr al Meu între oameni. Și voi veni să te învăț să-ți măsori singur făptura, și să știi să lucrezi cu Mine peste tine, căci tu ești plugul Meu, ești pilda Mea înaintea oamenilor, iar cine va pune mâna pe acest plug, să nu se mai poată uita înapoi, ci numai la cer și numai la Mine. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-1997

***

Am venit la tine cuvânt din cer, poporul Meu român. Am venit să-ți spăl picioarele, fiule român, și să-ți fie călcătura sfântă, că tu trebuie să te așezi înaintea Mea la venirea Mea cea de apoi, precum scrie în Scripturi, la venirea Mea cea de acum să te așezi înaintea Mea cu credință, că Eu vin cu putere și îți spulber îndoiala și îți spăl picioarele, ca să Mă cunoști că Eu sunt cu adevărat în mijlocul tău cuvânt de viață veșnică. Scoală-te cu înțelepciune înaintea Mea! Amin. Scoală-te, că sunt cuvânt în mijlocul tău, și mereu te sfințesc, și mereu te binecuvintez și te învăț și îți arăt calea vieții. Amin. Scoală-te și fii comoara Mea în mijlocul pământului, că **tu ești vârful pământului, cel dintâi pământ care s-a ridicat din ape.** Scoală-te ca la început, cea dintâi! Scoală-te, o, țara strălucirilor Mele, că Tatăl Meu Mi te-a promis a Mea când M-am suit din nou lângă Tatăl. El Și-a adus aminte de început, de începutul tău, și din tine fac din om pe om, că pentru aceasta am venit cuvânt la tine. Sunt cu coronița ta în mână. Scoală-te și Mă primește, că vin la tine. Curând, curând vin. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-1998

***

Dar ce este poporul Meu cel nou? Numai cel ce este nou poate fi popor al Domnului, căci scris este: ***«Cele vechi trec cu trosnet».*** Ferice celor ce aud cuvântul Meu și se scoală ca să se facă

fii ai Mei în poporul Meu, în poporul Meu cel nou, că numai acela este poporul Meu. **Cel ce nu se naște din nou, acela este om între oameni, nu este fiu între fiii lui Dumnezeu. Dar va zice omul bisericii din lume că cel ce este botezat în Hristos, acela este om nou și fiu între fiii lui Dumnezeu. O, nu este așa, omule deștept și cunoscător al celor de sus, nu este așa. Omul nou este cel ce este curat și născut din cer, de sus, iar fiii cerului sunt curați.** Care om botezat în Hristos prin apă, duh și sânge, care din toți aceștia botezați în numele Meu Îmi urmează Mie așa cum Mi-au urmat apostolii și sfinții și mucenicii și toți fiii cei curați care au urmat Mie printre fiii oamenilor? Care din cei nepăsători de botez și de biserică și de sfințenie în trup și în duh, care din aceștia sunt oameni noi și popor nou? O, cel ce nu se naște din nou, și născut să rămână apoi, acela rămâne om între oameni, și nu fiu între fiii lui Dumnezeu. Fiii lui Dumnezeu sunt altfel; sunt cei ce nici să moară nu mai pot, că sunt fiii vieții, după cum scrie despre aceștia în Scripturi. **Curând, curând, și tot omul cel nepăsător de viața cea veșnică va vedea pe poporul vieții veșnice, că Eu voi sta în mijlocul lui și îl voi străluci cu mare strălucire și voi lucra după cum este fapta fiecăruia, iar altfel nu voi lucra. Amin.**

O, poporul Meu cel nou, fiule al Tatălui! O, fiule copilaș, Eu sunt Cel ce te-am născut; Eu, Cel ce M-am născut până să fie veacurile; Eu, Cel născut din Tatăl; Eu, Cel născut cu trup de om muritor ca să-l fac pe om nemuritor prin moartea și prin învierea Mea. Eu sunt Cel ce în vremea de azi te-am născut, și ești fiul Meu, iar Eu sunt Fiul Tatălui, și prin Mine și tu ești fiul Tatălui. O, poporul Meu cel nou, sărbătorește cerul pe pământ cu tine. E cerul strâns în jurul tău și petrece cu tine petrecere sfântă pentru Mine, Cel născut din mamă Fecioară, și pentru ea. Sfinții și îngerii, scaunele și domniile și puterile și stăpâniile cerești, arhanghelii și serafimii și heruvimii și toate cele din cer și toți cei din cer sunt strânși în jurul tău, iar pe scaunul slavei cerești e mama Mea, serbată în serbare cerească în cer și pe pământ cu tine, noul Meu popor Israel, că frumos e acest nume în cer și pe pământ. O, popor scump lui Dumnezeu, e cerul strâns în jurul tău, e cu tine pe pământ pentru sărbătoarea mamei Mele, și din gura ei curge cuvântul ei pentru tine, că ea te are azi lângă ea și te arată celor din cer, și de pe buzele ei se nasc cuvinte care vin din Mine pentru tine, cel mângâiat de cerul sfânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul Maicii Domnului, din 08-01-1998

***

Israele, Israele, cele nădăjduite vin spre desăvârșire. Învață-te cu cerul, învață-te cu sfinții, învață-te cu lumina cea veșnică, învață-te cu veșnicia, că toți sfinții așteaptă să deschizi această poartă a veșniciei. **Ți-am spus, tată, că tu ești cheia, și nu ești altceva decât cheia, și aceasta este lucrarea ta.** Deschide ochii ca să vezi cum de șapte mii de ani se așteaptă la această poartă. Toți sfinții așteaptă cerul cel nou și pământul cel nou, și tu ești cheia acestei împliniri. O mulțime de sfinți au luptat pe pământ cu sfințenie și cu iubire și cu dor pentru țara cerului cel nou și a pământului cel nou în care va locui dreptatea. Scoală-te în cuvânt, poporul Meu! Amin. Scoală-te și grăiește de Dumnezeu! Amin. Scoală-te! Amin, amin, amin! O, ce minune! Cobor de lângă Tatăl și sunt cu tine și grăiesc cu tine și sunt cu cei cerești în sărbătoare de arhierei în mijlocul tău. Israele, Israele, scoală-te să stai înaintea Mea, că România e țara Mea și a ta, Israele român. Scoală-te bine, și te așează înaintea Mea pentru țara ta. Sunt în mijlocul tău cu arhierei cerești. Sunt în duhul tău și te învăț să ceri pentru România. Scoală-te în cuvânt și grăiește cu Dumnezeu zicând:

„Doamne Savaot, Atoatefăcătorule, Atoateștiutorule, Atoatevăzătorule, Tată al Fiului Cel trimis de Tine spre jertfire pe pământ ca să ia asupra Lui păcatele făpturii; Tată al lui Israel cel de atunci; Tată al lui Israel cel din români; Tată al fiilor Cuvântului Tău, Iisus Hristos, deschide ușa

milei pentru țara română, pentru poporul român. Cuvântul Tău se face cuvânt din mijlocul neamului român, cel apăsat din pricina părăsirii de Dumnezeu și de lipsa pocăinței, Doamne. Cuvântul Tău vine din cer și strigă peste neamul român, dar nimeni nu mai știe ce înseamnă Dumnezeu cu oamenii. Deschide ușa milei Tale, deschide ochiul iubirii Tale și lucrează din cer credință în Tine peste neamul român, ca să învețe el legea iubirii Tale, Doamne.

Neamul român nu trage spre pocăință, nu trage spre umilință, nu trage pe Dumnezeu spre el, nu poate veni spre Tine, nu mai știe calea, că s-a astupat, Doamne. Fiii români s-au făcut loruși vrăjmași ai mântuirii lor și nu mai au putere să biruiască în ei duhul măririi de sine, duhul urii dintre ei, duhul lăcomiei și al minciunii, Doamne. Nu mai știe românul ce este iubirea cea adevărată, și a venit încurcătură de limbi peste neamul Tău cel ales pentru ca să-Ți fie Ție casă și venire pe pământ. Dar Tu deschide ușa milei Tale și suflă Duh Sfânt peste neamul român și fă voia Ta peste România, că a venit vremea ei cea dulce și ea nu știe să fie cu cerul. Coboară-Te și vezi de sus și de jos și lucrează iertarea păcatelor ei, ca apoi să vadă calea, să vadă prin pocăință, Doamne, că nu este iertare fără pocăință, nu este bucurie și pace, fără de umilință și de pocăință.

Pune duh din Duhul Tău peste duhul românilor, ca să aibă ei înțelepciunea aceea **că nu pâinea și haina lor le lipsesc, ci le lipsesc împăcarea cu Tine și sfințenia și pacea din cer și iubirea cerească între ei, și iubirea de Tine, Doamne.**

Te cerem cu împlinirile împărăției cerurilor peste România, cu planul Tău ceresc, coborât de Tine peste ea. Adu-Ți aminte de făgăduințele venirii Tale a doua oară pe pământ și desăvârșește-Ți venirea și slava Ta peste țara cea cu Mire, și fă din ea tron al slavei Tale înaintea popoarelor, Doamne Savaot. Amin, amin, amin."

O, poporul Meu cel din români, Duhul Meu te-a învățat să Mă ceri peste România. Eu știu de ce ai tu nevoie, Eu știu de ce are nevoie țara ta, și voi împlini planul Meu cel ceresc la rugăciunea ta. Amin. Binecuvântare arhierească înnoiesc peste tine prin duhul și prin mâna cea cerească a arhiereilor Mei.

Învață-te cu cerul, Israele român. Învață-te să grăiești cu Mine și cu sfinții, că ți-am sfințit gurița ca să grăiești cu Mine și să zidești biserica Mea cea de la venirea Mea. Ți-am spus, tată, că tu ești cheia cea de la sfârșit, și am deschis cu tine poarta veșniciei, că de șapte mii de ani așteaptă sufletele la poarta aceasta ca să ia plata de cer nou și de pământ nou.

Scoală-te în cuvânt, poporul Meu! Amin. Scoală-te și grăiește cu Dumnezeu! Amin. Scoală-te și zidește și grăiește zidind! Amin. Scoală-te și deschide-te! Amin. Scoală-te, că vin! Amin.

Poporul Meu, scoală-te! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-1998

***

Israele, Israele, să nu-l faci să greșească pe cel ce stă de veghe peste tine, că tu ești un Israel duhovnicesc, ești cel făgăduit lui Avraam prin Mine, Fiul Tatălui; că și Moise a zis când Eu am voit să-l pierd pe Israel cel răzvrătit ca să ridic din Moise alt Israel, și a zis: **„Doamne, adu-Ți**

aminte de Avraam, de Isaac și de Iacov, că ai făgăduit că-l vei înmulți pe Israel". O, Eu am făgăduit lui Avraam pe Israel, dar făgăduința era să fie un Israel duhovnicesc, nu trupesc, nu după trup, și nu care umblă trupește, iar Eu sunt Cel ce-Mi țin făgăduințele, și de aceea te fac pe tine din trupesc duhovnicesc și ceresc pe pământ, Israele făgăduit să fii.

În tine M-am făcut praznic, poporul Meu, și în tine voi coborî praznicul venirii Mele a doua oară pe pământ, și tu vei fi poporul întâmpinării Mele, și **te voi face semn în mijlocul popoarelor**, așa cum l-am făcut pe Israel în vremea lui Moise cel blând și credincios.

Ține minte, poporul Meu, că Domnul Dumnezeul tău este Dumnezeu în cer sus și pe pământ jos, și nu mai este altul în afară de El ca să-ți facă ție bine. Ține minte, poporul Meu, că **tu ești semnul Meu mai înainte de venirea Mea cea mare,** că scris este: ***«După zilele cele de strâmtorare soarele se va întuneca, și luna nu va mai lumina, și stelele vor cădea, și se vor clătina puterile cerurilor, și atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului, și se vor tângui toate neamurile de pe pământ și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă»***. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-1998

***

Spune, fiule, spune oamenilor să-și lase faptele rele și să-L ia pe Dumnezeu de faptă. Spune-le de la Mine să facă ce am spus Eu omului să facă. Poporul Meu, spune neamului român să trăiască viață ca în cer pe pământ, **că țara românilor e țara venirii Mele a doua oară pe pământ, și să nu-i găsesc mâncând și bând, însurându-se și măritându-se, petrecând și rătăcind când voi veni. Țara aceasta va fi țara creștinilor care fac voia Tatălui Meu, precum Eu am făcut-o. Țara românilor va fi țară de sfinți și de ucenici, va fi țară de fii ai lui Dumnezeu, care vor trăi la chip și la asemănare cu Dumnezeu, și altfel nu se va mai putea în țara venirii Mele.**

Poporul Meu, le spun românilor să semene cu Mine la port și la hrană și la băutură și la faptă, că altfel nu vor mai fi români, căci numele de român este numele lui Israel cel nou, cel după chipul și asemănarea Mea. Le spun românilor să țină minte că Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Cel Bun și Drept, și am venit la ei cuvânt pentru ei și pentru toate neamurile de pe pământ, și **Îmi pregătesc ziua venirii Mele, Mi-o pregătesc prin cuvânt și o fac prin cuvânt, căci Eu pe toate le fac cu cuvântul, de la început și până la venirea Mea cu trup slăvit.** (*Vezi selecția tematică: „Despre sfârșitul lumii și Ziua Domnului", - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomg; archive; Google Drive; pubhtml5; Scribd, n.r.*) La prima Mea venire trupul Meu a fost fără slavă, dar acum vin cu trupul plin de slavă văzută și voi sta în mijlocul tău, poporul Meu, și **vei face parte din slava Mea** și te voi purta din slavă în slavă, precum este scris în Scripturi despre cei de la venirea Mea care vor fi găsiți lângă Mine. Ai grijă mare să fii lângă Mine, Israele român, că tu ești mijlocitor pentru neamul român.

Ține minte, poporul Meu, ține minte că Eu, Domnul Iisus Hristos, vin mereu la tine și Mă fac cuvânt peste tine și te numesc poporul Meu. Amin. Te-am învățat să fii pildă și **semn al Meu** în mijlocul oamenilor. Mare-Mi este grija pentru tine, că tu trebuie să poți și să voiești prin puterea și prin voința Mea peste pământ. Antichrist Mă încurcă de peste tot, ca să nu-i aleg pe cei buni dintre cei răi, dar Eu Mă grăbesc să-i dau de-a dreapta Mea pe cei plăcuți Mie**. El se face văzut cu momeala lui peste tot**, și omul se lasă momit de cele ce se văd. **El a îmbrăcat haină sfântă și**

se strecoară peste tot, dar el nu face voia Mea, și nu este oaie, chiar dacă are deasupra lui pielea oii.

Poporul Meu, ține minte că antichrist nu face voia Mea, și prin aceasta este vădit și este prins în însăși cursa lui cea ascunsă, și **prin aceasta a fost și este judecat**. Amin.

Eu sunt Cel Drept, și voi face din România pământ al dreptății Mele, iar dreptatea este veșnică. Amin. Eu sunt Cel ce vin a doua oară de lângă Tatăl pe pământ, și trupul Meu cel plin de slavă va fi văzut în mijlocul tău, poporul Meu. Eu vin curând, și plata Mea este cu Mine și voi da fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți, din 22-02-1998

***

O, poporul Meu, omul cel dintâi n-a voit să postească o singură dată, și prin aceasta s-a prăbușit neamul omenesc. Dar cel ce nu postește de atâtea ori prin porunca postului, ce-și face lui și neamului lui și casei lui?

E zi de veghe, e sărbătoare de veghe peste bisericile de pe pământ, care au astăzi scris începutul postului pentru pomenirea patimilor Mele. E zi de pomenire pentru ziua când omul cel întâi zidit a fost izgonit din rai prin porunca cea călcată în ceasul al șaselea din zi, întinzând mâna să ia cunoașterea lui Dumnezeu și să fie Dumnezeu, ca și Creatorul său. De aceea mâna omului Mi-a bătut cuie în mâini și în picioare în ceasul al șaselea din zi, asemănându-se cu Adam și cu fapta sa, ridicând mâna asupra Mea în ceasul al șaselea din zi. Atunci s-a făcut întuneric mare până la ceasul al nouălea, și Adam a fost scos din rai prin însăși fapta sa, fapta neascultării de Dumnezeu. Eu de atunci nu mai am odihnă și umblu suspinând între cer și pământ, căutând după omul cel lucrat de mâna Mea, omul cel întâi zidit, omul prin care neamul omenesc și-a pierdut nestricăciunea și fericirea cea din rai. Tatăl M-a trimis din cer pe pământ acum două mii de ani, ca să iau asupra Mea firea cea căzută a omului, și am luat-o pe deplin, căci în ceasul al șaselea din zi când omul cel întâi zidit a întins mâna asupra Mea ca să ia cunoașterea Mea, Eu am fost întins pe cruce și pironit de mâna omului căzut, iar în ceasul al nouălea când omul a fost căzut din rai prin fapta nesupunerii, Eu, Domnul, fiind pe cruce, Mi-am dat sufletul și Duhul în mâna Tatălui Meu, pentru răscumpărarea omului cel zidit de Dumnezeu.

Am venit pe pământ ca să mor ca omul, iar înainte de patima Mea cea care a șters păcatul lui Adam, Eu am postit patruzeci de zile rugându-Mă Tatălui pentru ca să se șteargă păcatul omului cel întâi zidit, care n-a voit să postească de neascultare, care n-a voit să nu mănânce neascultare. De ce i-am spus Eu lui Adam să nu mănânce fruct din pomul cunoașterii? Pentru că era a lui Dumnezeu cunoașterea, nu a omului, pentru că nu voia Domnul să moară omul prin cunoaștere. Eu așa i-am spus omului: *«Dacă vei întinde mâna să iei din pomul cunoașterii binelui și răului, vei muri negreșit».*

Carnea poftește, şi se face poftă în trup. Femeia a fost carne din carnea omului cel întâi zidit, şi carnea femeii s-a făcut poftă pentru bărbat, căci femeia a poftit împotriva lui Adam. Dacă Adam nu i-ar fi spus femeii lui cuvântul cel de la Domnul ca să nu ia din pomul cunoaşterii, n-ar fi auzit îngerul cel frumos cuvântul spus femeii, şi dacă l-a auzit, s-a făcut duh rău, supunându-se omului şi nu lui Dumnezeu. Omul era iubit de Dumnezeu şi s-a semeţit şi şi-a făcut înţelepciune

în sine, iar îngerul cel frumos lucra prin om, şi omul i-a dat trup prin şarpe. Şarpele s-a încolăcit pe pom, şi **aceasta a lucrat în mintea omului, în cugetul omului, asupra rodului cunoaşterii**. Femeia s-a atins şi a mâncat şi a luat cunoaştere, şi i s-au deschis ochii pentru bine şi pentru rău, şi a dat şi bărbatului, şi atunci omul s-a îmbrăcat în trup stricăcios, în trup muritor, şi prin om toate fiinţele au luat moartea în carnea lor, în trupul lor.

Fiilor, fiilor, ce este carnea și cine a făcut-o și cine o crește ca să fie? De ce mănâncă oamenii carne? De ce mănâncă animalele carne? De ce se mănâncă, fiilor, carne? De ce carnea mănâncă carne? De ce nu se mănâncă ce am lăsat Eu spre mâncare? Cine poate să-Mi răspundă? Eu sunt Cel ce aud pe cel ce-Mi răspunde.

O, unde ești, făptura Mea? Omule cel întâi zidit, răspunde-Mi! Răspunde-Mi, ca să audă tot neamul omenesc că Eu sunt Dumnezeul celor vii și al celor adormiți. Răspunde-Mi, tu, cel zidit de mâna Mea din pământ! Amin, amin, amin.

– Iată-mă, Doamne. Cine poate sta împotriva cuvântului Tău? Este, oare, cel ce poate să-Ți răspundă în afară de mine? Eu sunt omul cel întâi zidit; zidit de mâna Ta și de iubirea Ta. M-ai zidit din cuvânt și din iubire și din pământ, și m-ai numit om. Nu m-ai numit carne, și m-ai numit om. Eu sunt cel ce am păcătuit împotriva Ta și a mea, iar Tu erai Cel Preaînalt. Tu ești Ziditorul meu și a toate cele văzute și nevăzute care înseamnă Dumnezeu, dar eu m-am făcut fur prin nesupunere. Mi-ai dat tot ce ai creat Tu pentru mine, dar eu am râvnit la ale Tale, Doamne. Tu erai Cel Drept și n-ai ascuns de mine pe cele ale Tale, și le-ai pus în mijlocul raiului, ca să fie ale Tale, nu ale mele; ca să fie semnul Tău în calea mea, ca să fii Tu cu semn înaintea mea mereu, iar eu să am voie liberă și cu ea să Te iubesc și să fiu iubirea Ta, și Tu să fii iubirea mea în toate ale mele, și ca să fiu al Tău, și nu al meu. Dar eu m-am înălțat. O, cum de m-am înălțat? Nu mai era nimeni pe pământ peste care să mă înalț. M-am înălțat împotriva Ta, Doamne. Am voit să fiu ca Tine și mai mult ca Tine. M-ai așezat în raiul cel din Eden și mi-ai dat mie tot ce ai făcut pentru om, și eu m-am semețit cu gândul că sunt mare peste toate și mi-am zis: **„Sunt Dumnezeu și stau pe scaunul lui Dumnezeu“.** *Din pricina frumuseții mele inima mea s-a îngâmfat și prin trufia mea mi-am pierdut ascultarea și înțelepciunea, după cum este scris în Scripturi despre fapta mea, despre trufia inimii mele în raiul cel din Eden. Tu când ai văzut că mi-am făcut înțelepciunea mea din trufia mea, ai avut grijă de viața mea și mi-ai spus cu poruncă:* ***«Din toți pomii raiului poți să mănânci, iar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca, vei muri negreșit».***

Ai venit din cer acum două mii de ani, ca să lucrezi să-l sui pe om la locul de unde eu am căzut. Ai stat nemâncat patruzeci de zile și patruzeci de nopți pentru mine, cel care am mâncat fără voia Ta din ale Tale, păcătuind cu semeția și cu neascultarea mea de Dumnezeu. Patruzeci de zile și patruzeci de nopți n-ai mâncat, și Te-ai lăsat ispitit de duhul cel rău mai mult decât m-am lăsat eu, dar ispita lui a fost biruită în trupul Tău. Ai biruit Tu ce trebuia să biruiesc eu. Eu am înființat pe duhul rău, iar Tu i-ai strivit puterea prin smerenia Ta și prin ascultarea Ta de Tatăl Tău. Ai plâns cu lacrimă dumnezeiască patruzeci de zile pentru mine, că Tu pe mine mă cauți de șapte mii de ani. În orice om voiești să mă afli, că Tu mă voiești așa cum am fost mai înainte de semeția mea. În orice om mă voiești așa cum am fost când m-ai așezat la începutul meu în raiul cel din Eden.

Iată-mă, Doamne. Sunt în venirea Ta și îi spun neamului omenesc că nu trebuie să mănânce omul carne, și nici o vietate nu trebuie să mănânce carne. Eu sunt omul cel întâi zidit și am greșit pentru tot neamul omenesc care a greșit prin mine.

Mărturisesc păcatele mele cele din Eden. Cunoașterea este a lui Dumnezeu, nu este a omului, iar eu am greșit atingându-mă prin femeie de cele ale lui Dumnezeu, și luând și mâncând prin femeie.

Eu sunt făcut din pământ român, și sunt român, și sunt omul cel întâi zidit din pământul cel întâi ivit din apă la facerea cerului și a pământului.

Doamne, fie voia Ta peste pământul român, precum a fost la începutul pământului. Duhul meu plânge pentru toată stricăciunea care s-a aşezat peste pământ prin neascultarea mea cea de la începutul meu. Duhul meu aşteaptă venirea Ta, Doamne, Fiule al Tatălui şi Fiule al omului, Care vii cu taina nestricăciunii omului, pe care eu am pierdut-o pentru mine şi pentru fiecare om. Dar Tu eşti Răscumpărătorul Care vii, şi nu este om să pătrundă pe Dumnezeu, Cel ce este şi Cel ce vine, Cel ce a murit şi a înviat pentru fiecare om.

Iată-mă, Doamne, că m-ai chemat, şi am venit la cuvântul Tău, că Tu eşti Dumnezeul meu. Fericit este omul care ascultă pe deplin de glasul lui Dumnezeu.

Doamne, curăță-mă de vina mea, care a căzut peste tot neamul omenesc, că am ieșit cu ea în fața cerului și a pământului, ca să vină apoi împlinirea făgăduințelor venirii Tale pe pământ, în lucrare de cer nou și de pământ nou pe pământul român pe care Tu stai și cuvintezi cuvântul venirii Tale, chemând toate neamurile pământului înaintea Ta, pentru ziua cea mare a răscumpărării. Amin, amin, amin.

– O, poporul Meu de azi, omul cel întâi zidit Mi-a răspuns și a venit când l-am strigat. Vino și tu în taina cuvântului Meu și stai în ea, că tu ești rodul cel văzut al tainei cuvântului Meu și ești așteptat de omul cel întâi zidit și de toți urmașii lui. **Eu sunt Cel ce pe toate le-am adus din neființă la ființă atunci când le-am creat. Nu le-am creat ca să se mănânce unele pe altele. Nu le-am zis să fie carne de mâncat unele pentru altele.** Vreau să repar stricăciunea pe care Mi-a făcut-o omul cel întâi zidit, și după el tot omul cel ieșit din om. Vin și vărs din Duhul Sfânt peste duhul oamenilor, iar tu, poporul Meu, ești unealta cu care-Mi lucrez lucrarea cea pentru împlinirea venirii Mele și a făgăduințelor Mele pentru răscumpărarea trupurilor. Amin.

O, Israele, minunată este cartea Mea cu tine, şi vei vedea cu ochii tăi pecetea ei, pecetea pe care am desfăcut-o Eu ca să Mă fac carte cu tine pe pământ, cartea venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, cartea cerului nou şi a pământului nou, cartea învierii făpturii, Cartea Adevărului. Amin. Fericit este omul care ascultă de glasul Meu cel din cartea aceasta, căci vremea venirii Mele este aproape. Fericit este omul care-Mi slujeşte Mie în calea venirii Mele, căci sunt aproape întru venirea Mea şi cartea venirii Mele merge peste tot pământul înaintea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 01-03-1998

***

Se miră o lume întreagă de ce vorbesc Eu așa cu tine. **O, nici o limbă omenească nu-i mai dulce ca limba românului, iar Eu te îndulcesc cu dulceața ei, căci taină mare îți spun: când Dumnezeu a făcut cerul și pământul, văzutele și nevăzutele și pe om, graiul gurii lui Dumnezeu a fost graiul românului de azi. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și vin iar din Tatăl și de lângă Tatăl, și cu Tatăl vin, și fac cer nou și pământ nou, le fac cu cuvântul gurii Mele, și grăiesc cu limba cea de la început, limba românului de azi, și judec viii și morții în limba aceasta, limba lui Dumnezeu cea dintâi și cea de pe urmă. Amin. Pământul cel dintâi, și pământul cel de acum, de aici le-am început, iar a treia oară tot așa fac. Să se audă până la toate marginile cerului și ale pământului taina facerii și începutul lucrării ei.** Eu am lucrat în chip minunat nașterea poporului român, ca să-l așez apoi pe acest pământ cu care Eu, Domnul, am început pământul întâia oară și a doua oară și a treia oară, după cum și fac lucrarea Mea cea de a treia.

Oamenii nu citesc în proorocii Scripturii. Nici cei care se fălesc cu cunoștința legii lui Dumnezeu, nici aceia nu înțeleg cuvântul Meu și vremile cuvântului Meu cel din Scripturi, așa cum nici Israel cel după trup n-a înțeles nimic. **Este scris în prooroci că Mă voi lăsa găsit de un popor care nu întreba de Mine, căci cu poporul cel la care venisem de la Tatăl acum două mii de ani, n-am putut să fac nimic, și iată Scriptura care spune că nu cei ce aud legea sunt drepți înaintea Mea, ci acei care împlinesc legea, aceia sunt îndreptați prin ea.** Fericiți cei ce cred în Dumnezeu împlinind voia Lui, crezând prin propovăduirea trimișilor Lui peste pământ, că aceia se vor îndrepta și vor fi cu Dumnezeu. Amin.

Păstrează-ți darul credinței, Israele român, căci darul credinței îl face pe creștin să lucreze mult pentru Dumnezeu. Stau cu cerul deschis deasupra ta și Mă fac cuvânt de hrană pentru tine, cuvânt dulce. Miere cerească și lapte ceresc este cuvântul Meu peste tine. Se miră lumea, tată, de felul cum grăiesc Eu cu tine, Israele român, de dulceața cuvântului Meu dat ție din cer. Așa grăiam și cu Adam, așa îl dezmierdam, așa îl mângâiam, căci îl iubeam, și inima Mea era numai bucurie pentru omul cel lucrat de mâna Mea și de inima Mea și de iubirea Mea. L-am lucrat frumos, l-am făcut frumos ca și pe Mine, căci scris este cele ce am zis când am zis: ***«Să facem om după chipul și asemănarea Noastră».*** Lucram la chipul lui și Mă bucuram cu bucurie dumnezeiască. Grăiam și lucram, lucram și grăiam și dezmierdam lucrul mâinilor Mele. **O, nici o limbă omenească nu e mai dulce ca limba Mea cea de la început, limba cu care grăiesc Eu azi cu tine, poporul Meu de la sfârșit; limba cea dulce a românului care știe dulceața limbii lui; limba Mea cea de la început și pe care am dat-o ca dar românului, iar Eu, Domnul, te îndulcesc cu dulceața ei, Israele român, copilul Meu cel de la venirea Mea.** Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Ia și te hrănește, poporul Meu, că Eu îți deschid gurița inimii și îți dau din gura Mea. Din inima Mea rup și îți dau să mănânci hrană mestecată, hrană gustoasă, ca să fii tu gustul Meu cel dulce și ca să ai iubire pentru Mine, copilule român. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă; Eu sunt Cel ce vin. Voiesc să văd ce faci tu, cel hrănit din gura lui Dumnezeu; tu, cel ce ai de la Dumnezeu darul credinței, care lucrează mult pentru Dumnezeu.

O, tu, cel mângâiat de graiul lui Dumnezeu, scoală-te și lucrează mult, că mult ți-am dat. Scoală-te și grăiește lui Dumnezeu, că ți-am dat limba Mea ca s-o grăiești. Grăiește cu Mine, grăiește de Mine, Israele român, și te fă apostol al venirii Mele.

Pace din cer, și Duh Sfânt peste pământ, că e sărac pământul de Duh Sfânt. Iar tu, poporul Meu, ridică-te și fii unealta Mea, ca să-Mi lucrez cu tine venirea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca, din 05-04-1998

***

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Mă fac praznic cu sfinții în mijlocul tău, poporul Meu. Mă fac Ierusalim din cer coborât pe pământ la tine, căci scris este: ***«Am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, pogorându-se din cer, de la Dumnezeu, gătită ca o mireasă împodobită pentru Mirele ei; și am auzit glas din Tron, un glas puternic care zicea: iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii, și El va sălășlui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei și va șterge orice lacrimă din ochii lor, și moarte nu va mai fi, nici plângere, nici durere, căci cele dintâi au trecut. Amin».*** Cobor la tine cu mireasa Mea cea gătită pentru Mine. Ea s-a gătit pe pământ pentru Mine și a venit la cer, la Mirele ei, gătită mireasă, și este mireasă cu Mire în cer, și coboară cu Mine pe pământ. Iar Eu sunt cortul ei, și cobor cu ea în Mine, și sunt cu tine și sălășluiesc cu tine, și ești poporul Meu, căci scris este: ***«Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii, și El va sălășlui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei».*** Amin. Cobor la tine cu mireasa Mea, cu sfinții cobor, căci ei sunt mireasa Mea cea din cer, cea din Mine, că ea trăiește în Mine, după cum este scris: ***«Dumnezeu nu este Dumnezeu al morților, ci al viilor, căci toți trăiesc în El»***. Amin.

Vin cu mireasa Mea cea din cer la mireasa Mea cea de pe pământ. Vin la tine, poporule Ierusalime de pe pământul român, și lucrez ca la început, căci încep cu începutul, fiindcă pământul român a fost începutul pământului, și tot așa lucrez și la sfârșit, întru facerea cerului cel nou și a pământului cel nou, care vor fi pentru cei drepți. Am în venirea Mea sărbătoare cerească de sfinți, că la tine și cu tine sărbătorește cerul, poporul Meu. La tine nu e ca pe pământ sărbătoare, ca în bisericile de pe pământ sărbătoare. În bisericile de pe pământ e numai pământ, numai trup, numai ca omul, nu și ca Dumnezeu sărbătoare. **Nu pot sărbători cu sfinții Mei în bisericile de pe pământ, căci sfinții Mei au iubit pe pământ cerul,** dar oamenii din bisericile de pe pământ iubesc pământul, nu iubesc cerul; nu iubesc chipul Meu în ei, iar Eu Îmi găsesc plăcerea în cei smeriți și blânzi cu inima, ca și Mine, căci ***«omul, în cinste fiind, n-a priceput, și s-a alăturat dobitoacelor celor fără de minte și s-a asemănat lor»,*** și nu s-a asemănat cu Mine, după cum este scris despre omul care nu este blând și smerit cu inima, ci își alege cinstea cea de pe pământ.

… Poporul Meu, la tine nu e ca pe pământ sărbătoare de sfinți. La tine e cerul în sărbătoare cu tine și cu sfinții lui. Sărbătoresc și oamenii pe sfinți, dar ca pe pământ, nu ca la tine și ca la Mine cu tine, poporul Meu. Tu ești un popor cuminte și știi de la Mine ce trebuie să facă și să fie creștinul în sărbători de sfinți. Tu ești poporul cel învățat de Dumnezeu, după cum este scris: ***«Și vor fi învățați de Dumnezeu».*** Tu ești proorocie împlinită, că Eu vin din cer la tine și te învăț și împlinesc cu tine Scripturile, că pe pământ nu mai găsesc om care să vrea să se dea Mie ca să împlinesc cu el Scripturile Mele, Scripturile venirii Mele, Scripturile învierii morților, Scripturile cerului nou și ale pământului nou, Scripturile veșniciei, poporul Meu.

Am spus ție, Ierusalime al venirii Mele, că voi veni la tine și îți voi desface Scriptura poporului Meu cel nou, care are de la Mine nume nou, nume de român, căci acesta este numele cel nou al poporului lui Dumnezeu. Iată, dau inimă nouă celor ce cred venirea Mea în cuvânt peste pământ, că am spus ție, Israele român, să te faci pe pământ pildă a împărăției cerurilor, ca să învețe

oamenii de la tine taina învierii, taina fiilor lui Dumnezeu, care sunt fiii învierii, taina chipului Meu în om.

Am spus ție, Israele român, că tu ești adevăratul popor român, că tu ești poporul creștin al românilor**. Nimeni nu este creștin decât cel ce iubește chipul Meu în el.** Chipul Meu este viața Mea în om, este voia Mea în omul în care Eu Îmi găsesc plăcerea. Am spus ție, Israele român, că tu ești România cea adevărată dintre pământ și cer, și din tine se va naște toată România și tot poporul care voiește să fie popor român, **căci numele de român este numele cel nou al poporului ales de Dumnezeu, și despre care scrie Scriptura: *«Le voi da un nume nou și o inimă nouă».***

Iată, îți despecetluiesc ție, Israele român, Scriptura care spune așa: ***«Celui ce biruiește îi voi da din mana cea ascunsă, și îi voi da lui o pietricică albă, și pe pietricică, scris un nume nou pe care nimeni nu poate să-l știe decât primitorul, și voi scrie pe el numele lui Dumnezeu și numele cetății lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim, care se coboară din cer, de la Dumnezeu, și numele Meu cel nou».*** Amin. Iar cel ce nu va crede în această Scriptură pe care Eu azi o despecetluiesc ca să fie știută și crezută, aceluia îi va rămâne de mărturie împotriva lui necredința lui în cuvântul acestei Scripturi desfăcută pentru tot pământul. Amin.

Sunt cu sfinții, martori veniți din cer pentru desfacerea acestei Scripturi. Sunt cu **mucenicul Gheorghe, purtătorul de biruință, care a însoțit pe voievozii români în lupta cea de biruință pentru salvarea neamului român,** neamul cel ales de Dumnezeu la sfârșit, căci scris este***: «Celui ce biruiește îi voi da din mana cea ascunsă, și îi voi da o pietricică albă și inimă nouă și nume nou, de nou Ierusalim, și numele Meu cel nou»,*** numele de român. Amin. Dar de ce acest nume? Iată de ce: **poporul român din România este poporul care a biruit pentru Mine. El a fost ca și Mine lovit și răstignit; el, și pământul de sub el. Duhul rău cel potrivnic Mie știe de taina acestui pământ al începutului pământului, știe de la omul cel întâi zidit, știe locul unde am zidit Eu pe omul cel zidit de Mine, știe de la omul cel zidit de Mine. De atunci și până azi potrivnicul Meu lovește în acest pământ și în cel ce este pe el, că acest pământ și tot ce e pe el este al Meu mai mult decât orice loc de pe pământ.** Omul de pe acest pământ, omul cel adevărat, M-a voit pe Mine, M-a avut pe Mine cu el în acest pământ, și potrivnicul M-a văzut aici cu lucrul Meu mereu în om, și mereu M-a lovit pe Mine și pe omul Meu din acest pământ. Omul pământului Meu n-a voit răul nimănui de pe pământ, n-a făcut rău nimănui, că Eu am fost suflând mereu cu duhul voii Mele peste neamul român cel credincios Mie. De peste tot furul venea să-l biruiască pe român ca să-i ia pământul de sub el, ca să biruiască neamul român, dar neamul român a biruit cu Mine, și nu fără Mine. Eu am fost pecetea lui, și această pecete a lucrat peste el ca un scut, fiindcă neamul acesta s-a născut sub pecetea Mea pe care am pus-o pe el mai înainte de nașterea lui prin apostolul Meu cel întâi chemat, Andrei, ucenicul lui Ioan Botezătorul, cel dintâi venit sub pecetea apostoliei, ucenic cu duh de prooroc, căci scris este în Scripturi***: «Cel ce crede în prooroci, plată de prooroc va avea, și lucrare de prooroc va lucra».*** Acest apostol prooroc a biruit pentru nașterea de sus a poporului român, și apoi poporul român a biruit pe potrivnicul Meu și al lui, căci a stat sub pecetea Mea. Și de ce spun Eu că a biruit? **Dacă n-ar fi biruit întru Mine, Eu nu te-aș fi avut azi pe tine creștin, Israele român, popor al cuvântului Meu, căci tu ești din părinții tăi fiu al voievozilor credincioși lui Hristos în neamul român.**

Mucenicul Gheorghe, purtător de biruință, cum l-au numit creștinii din vremea lui, a luptat pentru neamul român, că el, din cer, de lângă Mine, vede pe cine am Eu popor de la Tatăl pentru venirea Mea a doua oară pe pământ. El a ajutat pe voievozii români să fie purtători de biruință ca

și el. El a lovit cu sabia cea nefăcută de mână omenească pe potrivnicul neamului român, și este purtător de biruință acest neam, căci voievozii lui au avut pe Dumnezeu cu ei și în ei și M-au dat din neam în neam pe Mine ca să Mă aibă neamul român până la venirea Mea, și Mă are prin părinții lui, și este biruitor prin Hristos. Amin. Iar Scriptura spune: ***«Celui ce biruiește, Eu, Domnul, îi voi da din mana cea ascunsă și îi voi da lui o pietricică albă și inimă nouă și nume nou, de nou Ierusalim, și numele Meu cel nou»***. **Numele Meu cel nou este Cuvântul lui Dumnezeu.** Numele Meu cel nou este cu neamul român, cu Israelul român, cu poporul cuvântului Meu, care este în români și din români. Și dacă poporul cuvântului lui Dumnezeu este român, iată și numele Cuvântului lui Dumnezeu, Care grăiește românește peste pământ și **Își cheamă pe românește turma Sa sub acoperământul venirii Lui a doua oară pe pământ cu oamenii.** Amin.

Eu sunt piatra cea din capul unghiului și am poruncit să se arate piatră albă în mijlocul României, piatră care Mă vestește pe Mine întru venirea Mea cuvânt peste pământ. Și această piatră are scris pe ea cuvântul Meu, că mereu Eu Mă scriu pe ea cu gura Mea, cu mâna Mea, fiindcă unșii Mei cei de lângă pietricica cea albă sunt gura Mea peste pământ, sunt mâinile și picioarele Mele cu care Eu grăiesc și lucrez și umblu peste pământ cu cuvântul Meu. Amin. **Cuvântul Meu nu-l știe nimeni decât primitorul. Cine este primitorul? Este grădina Mea cu fii, locul în care Eu am ridicat spre vedere pietricica albă pe care este scris: Cuvântul lui Dumnezeu, numele Meu cel nou.** Amin. Primitorul primește cuvântul Meu, și apoi îl știe, iar Eu, Domnul, scriu pe el numele lui Dumnezeu și numele cetății lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim, care se coboară din cer, de la Dumnezeu, și numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Tu, Israele român, porți numele Meu și te numești cu nume nou de nou Israel și te numești cu numele cetății Mele, iar cetatea Mea se numește Ierusalim, căci Eu sunt Ierusalimul cel nou, Omul Cel nou, cu Duh dătător de viață, cort al sfinților din cer și de pe pământ. Iată Noul Ierusalim. El se coboară din cer, de la Dumnezeu, plin de sfinți, cetate a sfinților, cortul lui Dumnezeu, cort al sfinților Mei. Amin. Iar sfinții au pe ei scris numele Meu cel nou, Cuvântul lui Dumnezeu. Acest cuvânt al Meu este măsura care măsoară pe cei sfinți, pe cei credincioși Mie, căci vin cu sfinții, și vin la sfinți, și măsura Mea este cuvântul. Amin.

… Dar tu, Românie, ai în mijlocul tău pe poporul Meu, care-ți dă de la Mine ca să știi și să cunoști vremea iubirii tale, că a venit vremea ta cu Mine, și Eu, Domnul, ți-o vestesc, amin, fiindcă așa I-am spus Tatălui: ***«Te slăvesc pe Tine, Părinte Doamne, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și le-ai descoperit pruncilor, Părinte al cerului și al pământului, căci așa a fost binevoirea înaintea Ta. Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu, și nimeni nu cunoaște pe Fiul decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaște nimeni decât numai Fiul, și cel căruia va voi Fiul să-i descopere»***. **Tatăl Meu a ascuns taina venirii Mele, a ascuns-o de poporul Israel** care-și zicea înțelept din pricina cuvântului lui Dumnezeu pentru el, și a descoperit-o neamului român, care s-a născut prin moartea și prin învierea Mea creștin pe pământ, căci Eu, Fiul Tatălui, am voit ca neamul român să-L cunoască pe Tatăl precum Eu Îl cunosc, căci Eu nu grăiesc de la Mine Însumi, ci toate câte Îmi dă Tatăl, acelea le grăiesc, și din Tatăl sunt ele.

Tot pământul din margini în margini să-și ațintească auzul la cuvântul Meu, care grăiește din cer și spune taina neamului român, neam născut creștin**, singurul popor de pe pământ care-și are începutul în Hristos, unicul popor care a avut din scutece credința cea dreaptă în mijlocul neamurilor fără Dumnezeu pe pământ, popor cu act de naștere din Hristos, popor născut după duh din apostolii Mei pe care Eu i-am așezat începătură nouă pe pământ, căci scris**

este: ***«Nu fiii cei după trup moştenesc făgăduințele, ci fiii cei după duh, ale cărora sunt făgăduințele».***

Ia aminte, pământule, şi voi, cei ce-l locuiți, luați aminte, căci celui ce a biruit biruind i-am dat din mana cea ascunsă şi i-am dat pietricica albă, şi nume nou, scris pe ea, şi pe care numai primitorul îl ştie, numai cel ce are scris pe el numele lui Dumnezeu şi numele cetății lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim, care se coboară din cer, de la Dumnezeu şi cu Dumnezeu, şi numele Meu cel nou. Amin. Biruitor pentru neamul Meu român, Eu sunt, iar biruitor pentru Mine este neamul român, **că el a păstrat ca nimeni altul între neamurile pământului chipul împărăției cerurilor în pântecele lui,** şi iată, am fii din el, fii care au în ei chipul Meu, viața Mea cea vie în ei.

Tu, Israele român, eşti adevăratul popor român. Tu eşti România cea adevărată între cer şi pământ, şi din tine va lua naştere tot neamul Meu cel nou, căci numele de român este numele cel nou al poporului cel ales din nou, că scris este în Scripturi pentru cei credincioşi şi sfinți: ***«Le voi da un nume nou, şi vor fi poporul Meu cel nou, şi voi umbla cu ei, şi Eu Însumi voi fi cu ei şi îi voi paşte pe ei şi le voi da din mana cea ascunsă, şi vor fi fii ai învierii».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe, din 06-05-1998

***

Luați aminte la glasul Meu, fiilor din grădină. Aşezați-vă înaintea Mea, că Mă aştern cuvânt de mărturie pentru sărbătorirea zilei când Eu am scris alegerea acestui petecuț de pământ ca să-l ridic la cinstea pe care o are înaintea Mea.

În anul 1991, în ziua a douăzeci şi doua a lunii a şaptea, am rostit cuvânt peste piatra de început a cetății cuvântului Meu prin arhiereul Meu Irineu, pe care l-am ridicat dintre arhiereii de acum ca să-Mi fie martorul zilei de început al vestirii Mele peste România, şi apoi să-Mi fie martorul pecetluirii cu legea sfințeniei a acestui aşezământ, ca să ştie tot omul de pe pământ că Eu, Domnul, Mă fac râu de cuvânt peste tot pământul din această grădină care se numeşte începutul pământului, la începutul şi la sfârşitul lucrării lui Dumnezeu.

O, fiilor unşi, e mare lucrare să am cu cine vorbi pe pământ. O, fiilor unşi, mare a fost ziua aceea şi aşteptată a fost ea ca să fie şi ca să ies deasupra cu cele tainice pe care Eu, Domnul, le-am avut de aşternut peste România, şi ca să ies cu România înaintea popoarelor, că ea este cea dintâi. Amin, amin, amin. Eu sunt în ea la sfârşitul acesta, iar cea din urmă este cea dintâi. Amin.

… Iată, Eu am aşezat scaunul de judecată, şi cuvântul Meu stă pe el şi lucrează această lucrare peste tot omul. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la şapte ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-1998

***

Vin cu bucurie în grădina Mea din România şi Mă sărbătoresc pe Mine Însumi între voi, fiilor unşi în grădinița Mea, că mare taină este pe pământ această mânuță de pământ, **fiindcă din ea l-am luat pe omul cel întâi zidit,** şi tot din ea fac om nou, după chipul şi asemănarea Mea, şi Mă voi slăvi în el aşa cum M-am slăvit pe Mine Însumi în fața ucenicilor Mei când chipul feței Mele s-a făcut altul, iar cămaşa Mea cea albă a strălucit pe trupul Meu.

Fiilor veghetori în calea glasului Meu cel din cer lucrător peste voi, deschideți cartea Mea de azi și așezați în ea pe Dumnezeu Cuvântul. Amin.

În ziua când Eu, Domnul, Mi-am schimbat chipul feței în slavă văzută, am avut martori și de pe pământ și din cer. Eram cu cei mai apropiați apostoli ai Mei dintre cei doisprezece; eram cu Petru, cu Iacob și cu Ioan cel iubit de inima Mea, iar dintre cei din cer aveam martori pe Moise și pe Ilie, că nici ei nu și-au lăsat trupul pe pământ când au intrat în cer.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-1998

***

O, fiilor unși în grădina Mea cea cu ungere nouă în ea! Am strâns pe România în grădina Mea de la voi, și acum caut după neamul român care va fi să fie, căci Eu nu fac pe gustul omului lumesc, așa cum fac duhovnicii lumii, care calcă peste Dumnezeu pentru fața omului. Începem din nou lumea, și încep cu voi. Amin. Începem din nou pe România, și încep cu voi. Amin. Începem din nou cu începutul în toate, și încep cu voi. Amin. Și am început cu voi. Amin, amin, amin.

Nimeni din cei ce vă întâlnesc pe voi și vă privesc pe voi în numele Meu, nu pricepe adâncimea tainei Mele în voi, că Eu lucrez tainic din veac și până în veac. Dacă aș mai lungi veacul omului, omul de după această lucrare a Mea ar osândi pe tot omul de azi că n-a cunoscut pe Dumnezeu în voi. Dar oamenii de lângă voi și toți cei din vremea aceasta nu vor venirea Mea, căci sunt goi și nu știu ce înseamnă veșmântul venirii Mele, veșmântul de nuntă, fericirea pe care Eu, Domnul, am așezat-o pentru cei săraci cu duhul, pentru cei ce au numai Duhul Meu. Oamenii au multe duhuri și sunt bogați în duhuri, dar **cei săraci cu duhul sunt cei ce au numai Duhul lui Dumnezeu, numai un singur duh.**

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, vă închin pe voi și tot lucrul vostru cel sfânt, care va sta înaintea Mea și va rodi veac dumnezeiesc între cer și pământ. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-1998

***

Vin în grădina Mea cea din tine, țară a durerii, dar și țară a mângâierii de la Domnul. **Vin și Mă vestesc mereu cu ziua Mea de biruință prin tine peste tot pământul.** Vin, că mult ai plâns și mult plângi. Antichrist a fost viclean, și în toată vremea a prins de veste de planurile Mele cu tine, țară de români, și n-a mai avut pace niciodată, și a lucrat din fiu în fiu antichrist, ca să te aibă a lui, **fiindcă tu ești plină de podoabele Mele cele puse peste tine de la nașterea Mea și a ta. Tatăl ne-a adus pe lume o dată. Pe tine te-a făcut popor nou, iar pe Mine M-a făcut Începător al tău și Mântuitor al tău în toată vremea.** O, ești plină de fii fățarnici, care te vând dușmanilor Mei pe nimic, căci cu nimic nu vor rămâne aceștia, nici măcar cu tine, căci Eu îi voi lua din tine. Mă scol în cuvânt și Mă vestesc Judecător peste proorocul mincinos, care și-a băgat capul său în tine ca să fii a lui și să se folosească, zice el, de binecuvântarea și de podoabele pe care le ai de la Mine peste tine, țară plină de daruri. **Un picuț, și rostesc în tine judecata lui antichrist, și apoi împlinesc.** Amin, amin, amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, cobor în grădina Mea și Mă fac sărbătoare de cuvânt pentru mama cea pururea Fecioară, care Mi-a fost ușă Mie din cer spre pământ, ca să fac lucrarea Tatălui Meu Savaot.

O, mamă, mamă cu durere ca și Mine, Fiul tău Cel ceresc! Nimeni pe pământ n-a născut fiu din cer, nimeni decât tu, că Eu din cer M-am coborât în tine. Eu am fost cuvântul arhanghelului care a coborât din cer de M-a vestit ție, și cuvântul a luat trup de om în tine, ca să Mă nasc om din Fecioară, și cuvântul s-a făcut om. Cine s-a mai făcut om ca și Mine din cuvântul cel din cer și din trup feciorelnic? Eu n-am putut să fac de la Mine nimic, ci toate câte aud că-Mi spune Tatăl, aceea fac. Din cuvânt M-am făcut trup curat din trup curat. Toate câte fac Eu, de la Tatăl le fac, și prin cuvânt le întocmesc, și apoi le aduc spre vedere. Așa am lucrat din veac și până în veac, până azi. Iar azi, ce cuvânt întocmesc ca să împlinesc la vedere? **Azi Mă pregătesc peste grădină și Mă vestesc Judecător peste proorocul mincinos, care și-a băgat capetele sale în țara Mea cea plină de darurile credinței sfinte, care este în ea de la Mine și de la părinți.** Așa e scris în Scripturile venirii Mele: ***«Un înger stând în soare strigat-a cuvânt puternic către toate păsările care zboară spre înaltul cerului:*** **„Veniți și adunați-vă la cina Dumnezeului Cel mare! Veniți și mâncați trupurile împăraților, trupurile căpeteniilor, trupurile vitejilor, trupurile cailor și ale călăreților, trupurile celor liberi și ale robilor, trupurile celor mici și ale celor mari, căci fiara și toți împărații pământului, cu oștirile lor, s-au adunat ca să se războiască cu Cel ce șade pe tron, pe cal alb, cu oștire. Dar fiara a fost răpusă, și cu ea, proorocul mincinos, care făcea semne înaintea fiarei cu care amăgise pe cei ce au purtat semnul fiarei închinându-se chipului ei. Aceștia au fost amândoi aruncați de vii în iezerul cu foc, unde arde pucioasă, iar ceilalți, uciși au fost cu sabia care iese din gura Celui ce șade pe cal alb. Și toate păsările s-au săturat din trupurile lor“».** Amin.

… Fiilor din grădină, pregătiți calea Mea peste pământ, pregătiți ziua însemnării cu sfințenia Mea pentru căsuța din deal, zi în care Mă voi slăvi peste pământ cu slava cuvântului Meu, că am de trimis carte proorocului mincinos, care stă ascuns sub haină de biserică a Mea. Am rostit peste voi lucrarea aceasta, și Eu voi împlini, că Eu nu sunt Dumnezeu mincinos. Nimeni nu voiește să Mă ajute de pe pământ și n-am prin cine să întind mâna Mea peste biserica cea din lume ca să se mai agațe de poala hainei Mele careva care ar mai avea în el inimă curată și minte neștirbită. Lucrez cu voi, că nimeni nu voiește să Mă ajute, dar Eu, Domnul, Mi-am făcut datoria și am strigat și am rugat în lung și în lat ca să Mi se deschidă, ca să se găsească și pentru Mine vreun grai care să strige la oameni să se pocăiască. Iar acum, gata. Toate sfârșitu-s-au! Lucrăm din greu, că nu-i nimeni să se alăture greului nostru, căci toate sfârșitu-s-au. Sfârșitu-s-a omul și Dumnezeu în om, și nu mai am pe nimeni de partea Mea și cu durerea Mea.

Să ne sculăm, fiilor, și să primiți rostirea Mea, cartea Mea peste proorocul mincinos, antichrist, cel ce vine înaintea Mea ca să-Mi zădărnicească, zice el, venirea Mea cea de azi. Vă voi ajuta Eu. Vom merge pe fir și vom arăta lucrarea lui antichrist, fiara cea cu capetele ascunse, dar Eu îl voi birui cu suflarea gurii Mele, și el nu va mai fi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică, din 04-12-1998

***

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Eu sunt Cel ce sunt. Pace vouă! Pace celor ce slujesc poruncilor Mele, iar celor ce le calcă pe ele, război le zic! Amin, amin, amin.

Vin din cer pe pământ și Mă aștern cuvânt peste grădina cuvântului Meu. Vin ca ploaia peste semănătură, ca să fac lucrarea Tatălui Meu peste pământ. Eu sunt Semănătorul și sunt Cel ce udă ca să crească totul, dar pământul e prea bătătorit. Pământul e cale a fărădelegii, și nu găsesc loc unde să mai deștelenesc ca să-Mi fac lucrarea pe care o am de la Tatăl. Nu mai găsesc pe nicăieri pământ bun, că e prea bătătorit pământul și e coajă uscată peste el, căci toate sfârșitu-s-au! M-am întors din cer pe pământ ca să pregătesc calea venirii Mele cu sfinții, dar pământul este cale a fărădelegii, și ce voi face, oare? Iată ce voi face: Mă întorc spre începutul cel dintâi și încep de unde am rămas. Amin.

Mă slăvesc prin cuvânt peste grădina Mea cea împrejmuită în mijlocul României, locul începutului pământului, de unde Eu am luat pământ cu mâna și l-am făcut om, ca să pun apoi pe om împărat peste pământ, dar nu și peste cer. Mă întorc și lucrez ca la început. La început cum am lucrat? Cuvânt am lucrat, și le-am făcut pe cele ce sunt, iar acum tot cuvânt lucrez, ca să le stric pe cele ce sunt, căci omul și pământul de sub el este cale a fărădelegii, pământ bătătorit și nedeștelenit.

Eu sunt Cuvântul Cel de după șapte ani de la pecetluirea cu legea sfințeniei Mele a grădinii Sfintei Sfintelor, locul în care Eu intru ca Arhiereu al Tatălui după două mii de ani de la prima Mea venire între oameni. **Acum șapte ani, în ziua de doisprezece a lunii a douăsprezecea, M-am așezat cu sfințenia Mea ca pe muntele Sinai, M-am așezat să fiu și să stau cuvânt de auzit și de lucrat peste pământ din mijlocul grădinii întocmită de cuvântul Meu ca să fie munte sfânt al Meu în mijlocul României, țara Mea de întoarcere după două mii de ani,** căci pământul este peste tot cale a fărădelegii, și nu mai este pe nicăieri loc pentru Mine și pentru cel ce crede în Mine și în venirea Mea după două mii de ani. Acum șapte ani, în ziua aceasta, am făcut mare bucurie pentru Tatăl și pentru cei din cerul Meu, căci Mi-am sfințit loc ca să aibă cerul cale de venire pe pământ și să-și răscumpere așternutul cel pierdut prin omul cel căzut din pământul Edenului, din pământul cerului.

Nu mai e nimic de salvat pe pământ, dar ce este cu neputință la om, este la Mine cu putință, și Mi-am împrejmuit și Mi-am sfințit și Mi-am pecetluit cu numele Meu grădina Mea care a fost locul odihnei Mele la început, și iată, și la sfârșit. Am făcut din lutul acestei grădini om după chipul și asemănarea Mea și M-am odihnit în el, iar Tatăl era întru Mine când lucram omul. Și M-am uitat de la sfârșit spre început și am dat cu ochiul Meu peste locul acesta al începutului pământului și al omului de pe el, și am lucrat cuvânt peste acest pământ, și l-am numit apoi grădina cuvântului Meu, și este. Și dacă este, iată-Mă cuvânt peste pământ din mijlocul pământului, din vârful pământului, muntele cel înalt pe care stă Dumnezeu Cuvântul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la șapte ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-1998

***

Iar tu, țară Românie, ești ieslea cuvântului Meu. Mă nasc în tine cuvânt și îți vestesc nașterea ta din nou, înnoirea ți-o vestesc, căci am pus în țarina ta sămânță la însămânțat, ca să cresc Eu în tine viță nouă, viță de soi, Fiul și Cuvântul Tatălui, Care S-a dat pentru viața lumii. **Când a ieșit pământul din ape la cuvântul Meu, tu ai fost întâia ieșită din ape, țara Mea cea de la sfârșit. Țara începutului și a sfârșitului lucrului Meu ești tu. Eu sunt Alfa și Omega.** Așa și tu ești, căci așa ești lucrată, și ești taina Mea prin care am lucrat veacurile, și iată, prin care-Mi

întocmesc la sfârșit veacul cel fără de sfârșit. Nu plânge. Eu sunt Făcătorul tău și pot tot ce voiesc. Nu mai plânge. Pământul tău are grai, și cere la Mine înviere, **căci am luat din tine pământ cu mâna și l-am făcut om, și ești taina începutului omului pe pământ. Suspină începutul omului, suspină omul cel întâi zidit de mâna Mea din pământul tău.** Peste tot, omul suspină, și iată, pământul tău suspină, omul cel întâi zidit suspină. O, nu mai plânge! Am pus în țarina ta sămânță de soi, sămânță din cer, ca să te înnoiesc și să fii sămânța Mea semănată pe pământ, și din tine să iasă înnoirea lumii. Cuvântul Meu te naște din nou, te înnoiește, te crește, te hrănește ca să fii și ca să nu mori. Nu plânge sub apăsare. Curând, curând vei fi curată și frumoasă, că tu ești cea care ești, căci am în tine fii, fii cerești, care te iubesc și te desțelenesc și te seamănă și te udă și te încălzesc cu slava cuvântului Meu, care vine cu Mine din cer peste tine, țara Mea de slavă. Voi lua din tine tot trupul stricat, tot bobul sec și voi crește Eu, și din Mine vor ieși fii născuți de sus și vor fi ai tăi, iar tu vei fi a Mea, căci ești a Mea. Cei ce se fățărnicesc în tine vor fi făcuți de ocară și vor păli în vremea strălucirii tale, și tu vei fi țară sfântă, țară cu fii vii vei fi, și vei dăinui înaintea Mea, și te voi numi pământ nou, și voi veni să fiu în tine pururea, și peste tot voi fi din tine și voi scrie peste tine cer nou și pământ nou, tronul lui Dumnezeu peste pământ și peste om. Nu plânge. Eu sunt Făcătorul tău și pot tot ce voiesc și tot ce grăiesc. Tu ești trupul cuvântului Meu la început și la sfârșit, iar sfinții din cer te așteaptă să te ridici cer nou și pământ nou, și pe ele, dreptatea Mea, dreptatea cea pentru sfinți. Cei păcătoși sunt străini de Mine și de tine, și apasă peste tine, și tu suspini, dar slava Mea este cu tine, și vei ieși peste toate înălțimile, așa cum ai ieșit la început din ape, și vei fi întâia, și vei fi țara sfinților Mei și ai tăi, Noul Ierusalim, steagul popoarelor**. Toate popoarele ți-au furat avutul și tainele și darurile, dar furul va da înapoi îndoit, și se va încovoia sub suflarea gurii Mele. Fac foc în tine, ca să arunc în el tot ce este necurat. Atunci cerurile vor pieri cu vuiet mare; stihiile arzând se vor desface, și pământul și toate lucrurile de pe el vor arde cu totul.** Ridică-te și așteaptă și zorește venirea zilei Mele și fă-te cer nou și pământ nou în care locuiește dreptatea. Amin, amin, amin.

Pacea Mea o dau ție! Am în tine popor ales pentru tine, arvună a Duhului Sfânt peste tine, seminție aleasă, preoție împărătească și cerească, neam sfânt, popor agonisit de Dumnezeu, ca să vestească în lume bunătățile Celui ce cheamă din întuneric la lumina Sa cea minunată pe toți cei ce vor fi. **Toți potrivnicii tăi Mă vor preaslăvi pentru tine în ziua când îi voi cerceta, căci pământul și tot ce e pe el va arde cu totul, iar tu vei străluci sub slava Mea, și vei fi.** Scoală-te ca să fii! Amin. Cântă cântarea facerii, căci tu ești întâia, întâia născută la sfârșit, precum la început. Amin.

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu și sunt semnul venirii Mele, căci toate prin cuvânt le-am lucrat. Iar tu, Românie, ești cea dintâi, și ești întâia la sfârșit, și vei fi țara sfinților Mei și ai tăi, Noul Ierusalim, steagul Meu de biruință peste popoare, arvuna Duhului Meu Cel Sfânt peste pământ, tronul pe care stă Dumnezeu Cuvântul. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu pentru expoziția de artă: „Azimile“, din 22-12-1998

***

Cuvântul Meu din vremea aceasta este râul și apa vieții, care izvorăște din tronul lui Dumnezeu și al Mielului, așa cum scrie în Scripturi: ***«De o parte și de alta a râului crește pomul vieții, care rodește mereu, iar frunzele lui sunt spre tămăduirea neamurilor».*** Dar rodul lui pentru ce este? Rodul lui este pentru cei ce rodesc; rodul lui este în cei ce rodesc. Eu sunt rodul, și sunt viața omului cel credincios și adevărat, căci fericit este cel ce păzește cuvintele acestei cărți,

că ele sunt credincioase și adevărate; sunt credincioase, căci se împlinesc, și sunt adevărate, căci se arată și tot omul le va vedea că sunt adevărate. Amin, amin, amin.

Vin din cer cu sărbătoare de cuvânt la ieslea cuvântului Meu din România, că tu, Românie, ești Betleemul vremii de apoi, căci din tine iese cuvântul Meu spre tămăduirea neamurilor. Eu sunt cuvântul acesta, iar obârșia Mea este dintru început, din zilele veșniciei. ***«Veselește-te, tu, cea care nu nășteai; dă glas și strigă peste neamuri, că mai mulți sunt fiii celei părăsite decât ai celei cu bărbat»***, precum este scris. ***«Lărgește-ți cortul tău și întinde acoperământul sălașului tău, că tu te vei lăți la dreapta și la stânga, și seminția Mea și a ta va lua în stăpânire neamurile și cetățile, căci bărbatul tău este Făcătorul tău; Domnul Savaot și Răscumpărătorul tău este Sfântul lui Israel; „Dumnezeul a tot pământul" Se numește El. Toți copiii tăi vor fi ucenicii Mei, căci vei fi întemeiată pe dreptate. Orice armă care este făcută împotriva ta, nu va putea, și orice limbă care grăiește judecată pentru tine, va fi osândită, că tu vei fi moștenirea slugilor Mele și vei fi dreptatea care vine de la Mine».*** Acesta este cuvântul Meu, care se naște în tine din Mine, căci tu ești taină nedeslușită până în vremea aceasta. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-1999

***

Amin, amin rostesc din cer peste grădina cuvântului Meu, pe care Eu am întocmit-o dintru începutul cerului și al pământului, ca să fie atunci și acum, și să însemne Alfa și Omega, Dumnezeu la început și la sfârșit, căci după cum am început pământul la început, tot așa și la sfârșit, tot de aici încep și cu pământul cel nou, care iese din mare și se înfățișează înaintea Mea nou. Încet, încet, pământul cel nou se întinde și iese din marea lumii, **căci marea este lumea care a luat sub stăpânire pământul**, precum întunericul cuprindea totul la începutul cel dintâi, căci scris este în Scripturi: ***«Pământul era fără chip și pustiu, și întuneric era deasupra adâncului, iar Duhul lui Dumnezeu Se purta pe deasupra apelor».***

Deschideți cuvântului Meu, fiilor purtători de Dumnezeu între cer și pământ, căci îngerii din cer nu lucrează peste pământ fără om, fără trup de om locaș al lucrului lui Dumnezeu săvârșit prin îngeri, după cum este scris: ***«El face pe îngerii Săi duhuri, și pe slugile Sale, pară de foc»***. Fac din voi pară de foc peste pământ. **Voi sunteți focul cu care Eu, Domnul, pârjolesc pământul peste tot, căci lucrul vostru cu Mine este foc, și cu el ajung de la o margine la alta a cerurilor și lucrez cu cuvântul Meu cer nou și pământ nou.** Chiar dacă omul nu împlinește legea cuvântului Meu, cuvântul Meu este, și se numește judecător peste omul pentru care am rostit și rostesc din veac și până în veac cuvântul, **căci lumea a fost și este judecată de la început și până la sfârșit prin cuvântul Meu cel dintre început și sfârșit.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca, din 28-03-1999

***

Binevestiți și voi. Fiți îngerul buneivestiri întru sfârșitul timpului omului. Fiți popor binevestitor, fiți lucrarea îngerului Meu, care lucrează prin trupurile voastre, care coboară darul Meu peste voi, ca să fiți voi îngerul buneivestiri, venirea Mea cea din urmă. Merg cu voi spre oameni, și fără voi nu merg. Dacă Eu grăiesc din cer cu voi, aceasta înseamnă că merg cu voi spre oameni. **Și va veni o vreme dulce, o vreme cerească pe pământ pentru voi și cu voi, că vă va iubi și vă va căuta tot omul care va mai fi pe pământ, căci în curând Mă voi slăvi cu slavă mare prin voi peste România, peste țara Mea cea din urmă.** Prin ea vin și pentru poporul Israel cel care

M-a omorât în mijlocul lui. **Prin România vin și pentru Ierusalimul patimilor Mele, că voi strânge mulțime multă de oameni semeți, de oameni călcători de porunci, și Mă voi judeca cu ei acolo; acolo unde am venit Eu între ei trup acum două mii de ani. Aici voi rosti cuvântul durerii Mele și al dreptății Mele, iar acolo îl voi împlini, și Mă voi judeca cu poporul pentru care M-am răstignit de bunăvoie pe cruce.**

Eu trebuia să mor pentru tot restul popoarelor de pe pământ, ca să le răscumpăr de sub necunoștință, dar nu a fost așa, și am murit pentru poporul Israel, ca să-l răscumpăr de sub lege, că scris este: ***«Cel ce nu împlinește legea, este vinovat».*** El a cunoscut de la Mine legea și a fost vinovat că n-a crezut în Mine când am venit din cer de la Tatăl ca să fiu în mijlocul lui. Iată, taină descoperită vă spun: **poporul Israel a știut că Eu sunt Hristosul Tatălui și că trebuie să fiu răstignit pentru păcatele lui. Nu Iuda a fost vinovat pentru vânzarea Mea și pentru moartea Mea. El a fost scula prin care Israel și-a omorât Dumnezeul, și scris este: *«Vai celui prin care Fiul lui Dumnezeu va fi vândut și omorât!».*** Dacă Israel nu urmărea să Mă omoare, nu Mă omora când Iuda Mi-a vândut taina, căci Iuda știa că sunt Hristos. Mai-marii lui Israel au fost vinovați de moartea Mea, și cu ei, tot poporul Israel, tot, în afară de o rămășiță aleasă prin har ca să fie fără de vină și ca să mărturisească apoi adevărul venirii Mele din cer în mijlocul lui Israel.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri, din 07-04-1999

***

Fiilor unși cu mirul venirii Mele, împart vouă limbile Duhului Sfânt. Aplecați-vă capetele, deschideți porțile, căci voi sunteți porțile dintre cer și pământ, pe care intră Domnul. **Să se zvonească peste tot pământul că aici vorbește Dumnezeu Cuvântul, Care vă dă vouă limbile Duhului Sfânt.** Să fie în uimire, și să nu fie nimeni nedumerit de cele ce aduc Eu peste grădina Mea din România. **Aceasta este ieslea cuvântului Meu, munte sfânt pe care stau Eu, Domnul, ca să chem pe toate popoarele să audă vestea împărăției cerurilor, care vine cu Mine și cu cerul cel nou și cu pământul cel nou și cu duhul dreptății, moștenitor peste cele noi.** Este scris că în zilele cele de apoi va veni Duhul Sfânt peste tot trupul, ca râul care crește și dă peste margini, iar robii și roabele Mele vor prooroci de la Duhul Sfânt și se vor face izvor de apă izvorâtoare peste toate noroadele de sub cer.

Iată zilele Duhului Sfânt! În zilele ce vin, voi slobozi semne și minuni sus în cer și jos pe pământ: sânge, foc și negură de fum. Soarele se va schimba în întuneric; luna, în sânge, că Eu vin, și așa este scris să fie mai înainte ca să vină Domnul. Să se scoale pe picioare tot omul de sub cer, că Eu, Domnul, le pătrund în inimi și le zic: pocăiți-vă de toate câte ați făcut împotriva Mea și împotriva voastră! Lăsați credința sfântă să vă pătrundă, că e Duhul Sfânt grăind din cer peste pământ. Căutați iertarea păcatelor, că Duhul Sfânt voiește să Se așeze peste tot omul. Umiliți-vă, și rămâneți în umilință, că omul cel întâi zidit nu a știut ce este pruncia și umilința, și s-a semețit, și a ieșit de sub Stăpânul său și s-a dus în locuința morților. Mântuiți-vă de neamul acesta abătut de la Dumnezeu! Dați-vă Domnului! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din 30-05-1999

***

Am venit din cer la voi cu apostolii Mei cu care am călătorit pe pământ acum două mii de ani. Hai să le dăm mângâiere în grădina Mea de la voi. Hai, fiilor, să le facem loc ca să mărturisească din nou taina cea din veac ascunsă și nepricepută de îngeri și de oameni. Hai să le dăm

scaunele de judecată pentru Israel, că așa le-am promis, fiindcă în prooroci este scris: ***«Domnul va judeca pe poporul Său».*** Amin.

O, ucenici preaiubiți, israeliți credincioși, voi nu v-ați învârtoșat inima la glasul Meu care v-a chemat să umblați cu Mine pe pământ și să fiți pescari de oameni pentru masa împărăției cerurilor. O, ucenici credincioși, am aruncat năvodul în mare și am adunat în el pești de tot felul. L-am tras la mal apoi, și am șezut și am ales ce era bun, iar ce era rău am aruncat. V-am ales pe voi, că v-am făcut credincioși cu inima, și Mi-am împrăștiat cuvântul vieții veșnice la toate popoarele, prin voi, mărturisitorii Mei de atunci și până azi, căci Scripturile Mele și ale voastre mărturisesc aceasta, și n-are omul ce pune în locul lor drept adevăr. Acum, după două mii de ani, când Eu vin cu sfinții pe pământ, după cum este proorocit să vin, iată-Mă cu voi în foișorul cel de azi al adunării cerului pe pământ. Mă adun la sărbători cerești cu îngerii și cu sfinții, că am foișor de poposire în țara românilor, noul Meu Israel, un popor luat din români ca să însămânțez prin el cerul, împărăție veșnică cu omul cel credincios. Vă mângâi cu fiii Mei cei din grădină. Am deschis porțile grădinii, și pe porți am intrat cu voi în grădină, că am și azi fii credincioși ca și voi. Vă mângâi, că ați suferit pentru Evanghelia Mea. Vă cuprind la piept, că sunteți vii, precum Eu sunt. Vă dau prilej să mărturisiți și azi, după două mii de ani, că Eu sunt locașul vostru, Ierusalimul cel din cer coborât cu sfinții pe pământ, și vă dau cele douăsprezece scaune, pentru ca să vă așezați spre judecata lui Israel. Amin, amin, amin.

– O, binecuvintează, Doamne, soborul apostolilor Tăi în grădina cuvântului Tău de azi, în țara românilor. Ea este cea dintâi și cea de pe urmă, după cum Tu ai orânduit. Amin.

Noi, soborul cel din cer al apostolilor Tăi, ne-am adunat în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, împreună cu mărturisitorii Tăi de azi, Doamne. Suntem rămășița lui Israel, căci scris este în prooroci: ***«Chiar de va fi Israel cât nisipul mării, rămășița lui se va mântui, și va crede, și va mărturisi cuvântul adevărului».***

Ce-i folosește celui ce cunoaște legea din scoarță în scoarță dacă nu o împlinește, Doamne? Dar cel ce s-a făcut creștin după adevăr, acela a rușinat pe israelit, iar noi rostim cuvânt și spunem așa: iudeii cunosc legea, iar creștinii o împlinesc. Amin.

Tu ai fost semnul trimis de Tatăl la Israel, Doamne, că Isaia proorocul, așa a grăit prin Duhul: ***«Domnul va da lui Israel semn: iată, Fecioara va zămisli și va naște fiu și Îi va pune numele Emanuel».***

Am venit din cer pe pământ cu Tine, Doamne, că e vremea venirii Tale după două veacuri de la plinirea tainei nașterii Tale din Fecioară. Am venit aici, unde Tu ai scaunele de judecată așezate pentru Israel și pentru toate popoarele, că ai deschis procesul neamurilor, după cum era scris în prooroci. Noi, soborul apostolilor Tăi israeliți, ne așezăm pentru judecata poporului Israel pe cele douăsprezece scaune, după numărul celor douăsprezece seminții ale fiilor lui Israel. Binecuvintează împlinirea acestei Scripturi, binecuvintează intrarea sfinților Tăi, Doamne! Amin, amin, amin.

– V-am binecuvântat pe pământ, și v-am binecuvântat în cer, și iar vă binecuvintez pe pământ după două mii de ani, pentru ca să vă așezați pe cele douăsprezece scaune pe care Eu vi le dau, o, iubiți ucenici. Mărturisiți cuvântul adevărului peste poporul Israel care s-a împietrit de

atunci și până azi. Așez lângă voi încă douăsprezece scaune, și pe ele stau cei doisprezece fii ai lui Iacov, care s-a numit Israel, și din care s-a întocmit acest popor. Ei vor fi martorii mărturisirii voastre, iar Eu voi judeca apoi fãptura lui Israel. Amin, amin, amin.

– Noi, soborul apostolilor Tăi cei din cer, așa grăim, Doamne: Domnul Se îndură de poporul Său și înalță pe cei blânzi, și pe cei smeriți îi încununează cu biruință ca să preamărească pe Domnul cu gura lor, iar sabia cea cu două tăișuri este în mâna Lui, și Se răzbună pe necredincioși și pedepsește noroadele și leagă pe împărații lor în obezi, și pe mai-marii lor în cătușe de fier, și îndeplinește cu ei hotărârea Sa, precum este scris. Amin.

Cele douăzeci și patru de scaune stau așezate în mijlocul României, țara judecății Domnului, iar pe ele stau douăzeci și patru de bărbați israeliți. Jumătate din ei vin de la începutul lui Israel, iar jumătate din ei vin de la sfârșitul lui Israel. Ei au avut credința să stea înaintea lui Dumnezeu pentru Israel. Amin. Pe cel credincios nu-l poate nimeni judeca, dar el poate judeca pe toți pentru Dumnezeu. Cel ce trimite cuvântul Său pământului, este Domnul, al Cărui cuvânt aleargă repede; este Domnul, Cel ce vestește cuvântul Său lui Iacov, îndeplinind îndreptările și judecățile Sale lui Israel. Amin.

*Ascultați, voi, fii ai lui Israel! Ce-i folosește celui care cunoaște legea din scoarță în scoarță dacă nu o și împlinește? Iată, învățătura și viața nu se iau de la cei învățați, căci omul necăjit îi mulțumește celui ce-i dă dacă-i dă bine, și nu se uită dacă e deștept sau prost cel ce-i dă lui milostenie și viață. Credeți voi în prooroci? Știm că credeți. Proorocii și-au făcut nume, lor, și poporului lor, mărturisind dreptatea lui Dumnezeu. Așa lucrăm și noi, cei ce am fost ucenici credincioși Adevărului Care a venit din cer pe pământ în mijlocul lui Israel acum două mii de ani când voi v-ați împietrit ca să nu credeți, și ca să împliniți proorocia lui Isaia care zice: **«Cu urechile veți auzi, dar nu veți înțelege, și cu ochii vă veți uita, dar nu veți vedea, căci inima acestui popor s-a învârtoșat, și cu urechile aude greu, și ochii lui s-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii, și să audă cu urechile, și cu inima să înțeleagă și să se întoarcă, și Eu să-i tămăduiesc pe ei».***

*Atunci Domnul a plecat pribeag, cu harul Său pe brațe, și Și-a ales din nou loc pentru El. A făcut un popor nou, și l-a pețit și l-a numit țara întoarcerii Lui la sfârșitul timpului, țara strălucirii, pentru cele ce a așezat El peste ea acum, la capătul vremilor; țara românilor, care s-a ridicat din Hristos, la propovăduirea trimișilor Lui. În ea ne-a așezat Domnul și nouă scaunele de judecată pentru Israel, căci suntem israeliți. În țara lui Israel nu avem cum sta, din pricina necredinței lui Israel, din pricina semeției lui Israel, dar noi suntem israeliți pe pământ și în cer, și suntem vii prin credința în Iisus Hristos, Care a venit pe pământ prin Fecioară, împlinind proorocia lui Isaia prin poporul Israel. Voi însă n-ați crezut, și v-ați împietrit. Acum, noi, rămășița cea aleasă de Dumnezeu prin har, rostim peste voi cuvânt și spunem: Avraam și seminția lui nu prin lege au primit făgăduința că vor moșteni lumea, ci prin dreptatea din credință, căci dacă moștenitorii sunt cei ce au legea, atunci credința a ajuns zadarnică, iar făgăduința s-a desființat, de vreme ce legea aduce pricină de mânie. Dar unde nu este lege, nu este nici călcare de lege. Așa că făgăduința este din credință, ca să fie din dar și să aibă temeinicie pentru toți: și pentru cei ce se țin de lege, și pentru cei ce se țin de credința lui Avraam, căruia Domnul i-a spus așa**: «Pusu-te-am pe tine părinte al multor neamuri, și așa va fi seminția ta».** Amin.*

Au nu știți voi că legea are putere asupra omului atât timp cât el este în viață? căci femeia măritată e legată de bărbatul său prin lege atât timp cât el trăiește, și dacă bărbatul îi moare, e slobodă de lege. Așa și noi, am murit față de lege prin Hristos și prin trupul Lui, ca să fim ai Lui, ai Celui înviat din morți, ca să rodim lui Dumnezeu întru înnoirea Duhului, nu în vechimea slovei. Legea este sfântă și duhovnicească, și porunca este sfântă și bună și dreaptă, dar trupul e de carne și e vândut sub păcat. Dar Iisus Hristos ne-a izbăvit de trupul morții acesteia, ca să fim ai Lui întru înnoirea Duhului. Amin. Noi suntem martorii învierii lui Hristos, pe Care Dumnezeu L-a înviat, și a pus pe vrăjmașii Lui așternut picioarelor Lui. Să știe toată casa lui Israel că Cel răstignit de ei a fost făcut Domn și Hristos.

Pătrundeți-vă la inimă, voi, fii ai lui Iacov, că noi suntem israeliți, și suntem martorii acestor împliniri. Pocăiți-vă de păcatul necredinței și botezați-vă ca și noi în numele lui Iisus Hristos spre iertarea păcatelor voastre, ca să aveți Duh Sfânt, și cu El să pătrundeți tainele cerurilor, care vin pe pământ cu Iisus Hristos, Cel Care vine a doua oară de lângă Tatăl. El este piatra cea neluată în seamă de voi, zidarii, dar ea a ajuns piatra din capul unghiului, și întru nimeni altul nu este izbăvire, căci nu este sub cer nici un alt nume dat nouă, oamenilor, prin care să fim izbăviți.

*Noi am dat cu tărie în părți mărturia învierii lui Hristos, și n-am dat pentru bani nimănui harul puterii de sus, care era în noi ca să putem mărturisi adevărul tainei lui Iisus Hristos, căci ne-am dăruit Lui cu ascultare, fiindcă Moise a spus fiilor lui Israel: **«Prooroc ca mine vă va ridica din frații voștri Domnul Dumnezeul nostru; de El să ascultați».** Dar pe care dintre prooroci nu i-au prigonit părinții voștri pentru că au vestit mai dinainte sosirea Celui drept? căci voi ați primit legea cu rânduială de la îngeri, și n-ați păzit-o.*

*Voi citiți în prooroci. Credeți voi în prooroci? Știm că credeți. Înțelegeți, oare, ce citiți în prooroci? O, cum să înțelegeți dacă n-ați primit să vă călăuzească cineva? **«El ca o oaie spre junghiere S-a adus înaintea celui ce-L tunde; așa nu Și-a deschis gura Sa. Cu judecată nedreaptă a fost osândit, dar neamul Lui cine-l va spune? căci El pentru cei păcătoși Și-a dat viața»**, așa era proorocit în Scripturi.*

*Acum venim noi, căci suntem vii în veacul veacului, și ne-a dat Hristos scaunele de judecată pentru voi, cei din Israel care n-ați crezut, căci ceea ce ați căutat n-ați dobândit, pe când cei aleși dintre voi au dobândit, iar voi, ceilalți, v-ați împietrit, precum este scris: **«Le-a dat Dumnezeu duh de toropeală, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu audă până azi»** și **«prin căderea lor le-a dat neamurilor mântuirea, ca Israel să râvnească la ele».***

Venim spre voi să vă ațâțăm râvna, căci dacă înlăturarea voastră a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea voastră la loc dacă nu o înviere din morți? Mulțime de neamuri au primit adevărul cel prin Hristos, și după cum acestea altădată n-au ascultat de Dumnezeu, dar acum miluiți au fost prin neascultarea voastră, tot așa și voi, n-ați ascultat până acum, ca prin mila Lui, dată lor, să fiți și voi acum miluiți dacă primiți pe Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Veni-va vremea, și este venită, când morții aud glasul Fiului lui Dumnezeu. Destupați-vă urechile și dați cu alifie la ochi, voi, popor al lui Israel, că noi suntem dintre voi, rămășiță aleasă prin har, ca să mijlocim la Dumnezeu pentru tot Israelul care va învia la glasul Fiului lui Dumnezeu, Care vine după două mii de ani Judecător de la Tatăl, ca să dea fiecăruia după fapte. Amin, amin, amin.

*Pecetluiește, Doamne, cu pecete de foc cuvântul apostolilor Tăi adunați în sobor de sfinți în grădina jețului Tău de judecată***,** *căci țara românilor este noua Ta țară, țara întoarcerii Tale pentru Israel și pentru toate noroadele de pe pământ. Împlinește, Doamne, învierea morților. Noi suntem martorii învierii Tale, de acum două mii de ani și până azi***,** *iar azi mărturisim din România. Ea este cea dintâi și cea de pe urmă, după cum Tu ai orânduit. Amin, amin, amin.*

– Eu, Domnul și Învățătorul vostru, vă pecetluiesc credința voastră cea din cer despre țara Mea cea de azi, cea dintâi și cea de pe urmă. **Când am făcut cerul și pământul, ea a fost prima mână de uscat în mâna Mea când a ieșit pământul din ape, iar acum ea este cea de pe urmă, și este, și fac din ea oază de salvare, barcă de izbăvire pentru cei sfinți de pe pământ,** ca să Mă împlinesc în ea cu Scriptura așezării pe pământ a împărăției cerurilor pentru cei drepți, pentru cei cu putere de sus în ei.

…Înmulțiți cuvântul învățăturii Mele, fiilor, ca să fac în mijlocul neamului român un Israel sfânt și mare prin sfințenie și prin lepădare de sine înaintea Mea. E plin pământul de trupuri, iar Duhul Meu este fără casă. Voiesc să cadă munții cei semeți la glasul Duhului Sfânt, Care-Și are casă la voi. Voiesc să se aplece tot omul să audă glasul Meu cel din grădină, glasul Meu cu voi, glasul care strigă pe om să intre sub stăpânirea Mea, ca să fac țară de sfinți pe pământ, iar Eu să fiu Stăpânul, precum în cer așa și pe pământ. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-1999

***

Pe vremea când mama Mea Fecioara s-a născut și a trăit pe pământ pentru venirea Mea prin ea, tot așa era omul și atunci. Îngerii o slujeau pe ea, și ea, pe îngeri, căci ea avea viață îngerească. Ea era împlinirea proorociilor cele pentru venirea Mea de la Tatăl prin Fecioară. Ea era vestită de Mine în ziua când omul s-a semețit în rai și a căzut prin neascultare. Ea era vestită de Isaia proorocul, care a zis prin Duhul Meu: ***«Va lua Fecioara în pântece și va naște Fiu, și Se va chema Emanuel».*** Ea a venit între oameni din mamă stearpă, naștere prin proorocie, ca să Mă nască pe Mine sămânță de Om nou, dar omul cel de pe vremea nașterii mamei Mele nu știa ce este mama Mea, fiindcă era pecetluită lucrarea Mea în ea, ca s-o pot împlini, fiilor, așa cum am lucrat și cu voi, pecetluit între voi, ca să pot ieși din mijlocul vostru și să Mă vestesc Dumnezeu tainic pentru împlinirea pregătirii cărării venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl. Mi-am împlinit prin ea lucrarea venirii Mele, iar după ridicarea Mea din nou la Tatăl, am venit apoi și am luat-o lângă Mine. Viața ei pe pământ a fost numai un suspin. Rugăciunea ei a fost numai rugăciune de foc prin fiecare rugăciune. Când a venit la cer, a văzut planul Tatălui, a văzut țara Mea de azi, țara cuvântului Meu de la sfârșit, și Mi-a zis: ***«Fiule, să mă dai păzitoare și ajutătoare pentru cei din țara Ta de venire, iar mai înainte de venirea Ta, să mă lași să stau deasupra ei cu toți îngerii mei, ca s-o apăr, Fiule, ca să nu cadă ca Israel, care a căzut, prin necredință, în însăși plata faptelor sale. Amin»***. Și am ascultat ca un fiu pe mama sa, și ea este deasupra, acoperind din părți și de sus țara întoarcerii Mele, țara cuvântului Meu din zilele din urmă. Eu Însumi vin în ea și o pregătesc prin cuvânt pentru venirea Mea la ea.

O, copilași ai venirii Mele! Suspină mama Mea Fecioara, și așa se roagă Tatălui și Mie, dar omul se roagă bucurându-se și simțindu-se vrednic de darurile Mele. Fiilor, ia auziți voi cum se roagă mama Mea suspinând în rugăciune:

– Coboară-mă, Fiule, în țara venirii Tale și ocrotește-o pentru mine; și să Te aștept în ea ca să vii și s-o ridici deasupra răului care vine cu mânie peste pământ odată cu venirea Ta. Nu da drumul durerii peste pământ pentru curățire, Fiule, până mai întâi nu întărești acest pământ în care Îți ai venirea și povața cea pentru venirea Ta. Dă-mi îngeri înzestrați cu arme ocrotitoare. Dă-mi voie să suflu cu Duhul Tău peste România, că ea este cea dintâi și cea de pe urmă. Amin.

– Te dau pe tine, mamă, cu tot ce-Mi ceri să-ți dau. Mergi în taină și dă daruri de umilință și de pocăință și de credință și de sfințenie la cei ce sunt scriși în cartea Mea, ca să creadă și să se așeze veghind înaintea Mea, și mulțime de fecioare te vor asculta și vor ieși îngerește înaintea ta și te vor sluji cu rugăciunile lor suspinânde pentru venirea Mea cu ocrotire pentru România, țara Mea de azi. Amin.

– Mă duc, Fiule scump, să strig din mijlocul grădinii Tale să se scoale întru întâmpinarea Ta țara Ta de azi.

Scoală-te, tu, popor binecuvântat de cuvântul Fiului meu! Scoală-te și te spală cu suspinele tale și cu săpunul cel plin de miresme cerești, care spală omul la inimă și la minte și la fire. Spală-te cu cuvântul Fiului meu, Care S-a făcut Mire în tine, Mire cu mireasă luată din tine, țară a nunții Fiului lui Dumnezeu. Scoală-te de nuntă, că e nuntă cerească în mijlocul tău, și cântă îngerii și sfinții în tine. Scoală-te să auzi cum îngerii vestesc venirea Fiului lui Dumnezeu la tine, așa cum au vestit acum două mii de ani venirea Lui la Israel cel care a fost necredincios. Sculați-vă, feciori și fecioare, și dați trupurile voastre mireasmă plăcută înaintea venirii Fiului meu. Gătiți-vă cu cerească sfințire și împodobiți-vă pentru Domnul, că vine plata celor credincioși și sfinți. Bucurați-vă suspinând, și suspinați bucurându-vă și cutremurându-vă inimile întru întâmpinarea Fiului meu.

Vine Domnul, Românie, și la tine vine, și din tine Se va arăta cu slava venirii Sale. Vine să te facă pământ nou și cer nou, dar ia-ți hăinuță de nuntă, popor binecuvântat, și vino la nuntă și ia daruri și pune-le peste tine ca să fii gata de nuntă. Vino spre grădina Fiului meu și ia din ea podoabe de nuntă, ca să te ocrotească Domnul la venirea Sa. Amin.

O, Doamne Fiule, strig spre ocrotire, strig omul să vină sub mâna Ta ocrotitoare. Strig din mijlocul ieslei cuvântului Tău, din cartea Ta cu care Tu Te scrii în mijlocul României pentru venirea Ta peste pământ. Strig, Doamne, strig, Fiule, strig. Strig și eu, că Tu strigi mereu, că e vremea să vii și să ocrotești pe cei la care vii. Amin, amin, amin.

– Iar Eu voi împlini rugăciunea ta cea cu suspin, mamă, și voi ocroti pe cei pecetluiți cu pecetea venirii Mele, și ei vor fi sadul Meu și își vor întinde crenguțele peste pământ și vor odrăsli. Precum pata de untdelemn nu se mai șterge, tot așa pecetea Mea, prin cuvântul acesta de izbăvire, va sta neștearsă de pe cei ce au fost și de pe cei ce sunt lângă Mine, și va sta această pecete spre judecata sau spre preamărirea lor, și va intra la răspuns tot cel care a fost adăpostit sub această lucrare de cuvânt și s-a dus apoi în voile duhului lui, ca să se depărteze de cuvântul adevărului, care vine să judece lumea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului, din 21-09-1999

***

Mă nasc cuvânt la ieslea cuvântului Meu din România, țara venirii Mele cu sfinții, țara întoarcerii Mele după două mii de ani. Numele ei este „țara strălucirii“, nume rostit prin prooroci, și adevărată este proorocia aceasta, căci Eu strălucesc de pe cerul ei peste pământ de la margini la margini. Ea este dimineața Mea. Dis-de-dimineață aleargă cuvântul Meu spre ea, căci scris este în Scripturi: ***«Eu sunt steaua strălucitoare cea de dimineață»,*** și vin la ea să Mă fac binevestire în ea, și duhul ei și mireasa din ea zic: „Vino!“. Amin, amin, amin.

Iată, vin, și sunt întru venirea Mea peste ea, și Mi-am așezat în ea scaunul de judecată, cuvântul Meu care Mă vestește venind pentru vii și pentru morți, căci împărăția Mea va fi fără de sfârșit, și vin să Mi-o pregătesc. Vin cu cei din cer, căci cei de pe pământ își pregătesc venirea lor, nu pe a Mea. Este scrisă în Scripturi venirea Mea, și se tem oamenii de ea și nu Mi-o pregătesc, și nu vor să se pregătească pentru ea. Dar Eu sunt întru venirea Mea și vin venind, căci cine poate opri fulgerul ca să nu se vadă când el taie cerul și vine și se vede tăind întunericul cu strălucirea lui cea de foc, de șapte ori mai strălucitor decât lumina zilei, precum scrie în Scripturi? Iată țara venirii Mele! Ea strălucește pe pământ de șapte ori mai mult decât ziua, căci lumina ei sunt Eu, Domnul; Eu și cuvântul Meu. Ea este pântecele în care Eu Îmi însămânțez cuvântul Meu, ca să răsar din ea cu venirea Mea. Ea este nașterea din nou a lumii, și zic din ea popoarelor: veniți la ieslea cuvântului Meu din România și luați din ea nașterea din nou, nașterea cea de sus, căci cuvântul Meu aceasta zice: ***«Cine nu se va naște din cer, de sus, acela nu va fi cu împărăția Mea».*** Iată legea cea nouă. Ea este venirea Mea cu sfinții și pentru sfinți. Sfințenia din om va ieși întru întâmpinarea Mea și Îmi va deschide, și omul Mă va vedea, căci scris este în Scripturi: ***«Fără sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul».*** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2000

***

…Și iar grăim: veniți la izvorul Domnului Iisus Hristos Cuvântul! Veniți voi, slujitori de altare; voi, cei care aveți viață curată și sfântă și temere de Dumnezeu! Veniți în muntele acesta, muntele învățăturii sfinte, și învățați calea cea adevărată și suiți-vă pe ea, căci ea suie și iar suie; suie spre Domnul și nu coboară și nu duce la pierzare, ci duce la Domnul. De patruzeci și cinci de ani grăiește Domnul peste pământ prin izvorul acestui cuvânt. Veniți și voi, cei ce mai sunteți curați și sfinți în mijlocul bisericii din lume; veniți și puneți mâna pe cruce și biruiți cu ea minciuna din lume și din biserica din lume. Scoateți și voi pe vânzători din templu, sau ieșiți voi și faceți-vă templu pentru Dumnezeu, ca să aibă Domnul biserică neamestecată, pârgă aleasă dintre oameni. Amin.

Iar Tu, Doamne, pecetluiește cuvântul nostru peste cei ce Te iubesc în lume și dă-le putere să iasă din lume pentru Tine, așa cum noi am lucrat pentru Tine și pentru credința din biserici în vremea trupului nostru pe pământ, și fă omul să-Ți mulțumească pentru această pâine coborâtă din cer pe pământ, așa cum noi, sfinții Tăi cei din cer, Îți mulțumim când venim cu Tine la masa Ta de nuntă în mijlocul grădiniței ieslei Tale, unde Tu Te așezi masă de cuvânt, masă de nuntă, Doamne, masa Ta de nuntă. Amin, amin, amin.

– O, slujitorii Mei care ați trudit pe pământ în vremea trupului vostru! Întăresc cuvântul vostru cu cuvântul Meu. **Curând, curând veți umbla din loc în loc ca în vremea trupului vostru și veți mărturisi pe pământ vremea Mea cu voi. Trâmbița cuvântului Meu sună și se aude în morminte și în ceruri, și vai celor ce nu aud de pe pământ ca să ia pe ei haina cea nouă, viața cea pentru venirea Mea!**

Iar voi, cei de pe pământ care luați de la ieslea Mea pâinea cea din cer spre viață, dați-vă vieții, că ea vine să vă îmbrace în haina ei. Nu obosiți întru Mine, și fiți vii și numai cu învierea Mea în voi.

Curând, curând cele ce au fost la început vin pe pământ. Vine raiul pe pământ în lucrare de nou Ierusalim, precum este scris în Scripturi de cerul cel nou și de pământul cel nou. Nu omul veacului acesta, nu omul care nu face voia Mea pe pământ, nu el, ci Eu voi fi, și Eu voi împlini; Eu și nu omul veacului acesta; Eu și cei ce fac voia Mea, voia Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, voia Mea cea din rai cu omul. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2000

***

Omul cel pribeag gustă cu greu din venirea Mea la tine, căci el este înveninat de gustul cel amar al minciunii, gust căruia îi zice dulce, de vreme ce el nu cunoaște gustul cel dulce al venirii Mele la tine, dar tu să știi bine numele Meu și cuvântul lui. Numai un cuvânt să știi tu, numai unul, poporul Meu micuț, numai unul: Hristos. Amin, amin, amin.

Voi, fiilor de la iesle, luați din duhul bucuriei cu care M-am făcut azi sărbătoare la voi, sărbătoarea Mea cea de acum două mii de ani când Eu M-am dus la templu în brațele mamei Mele, prunc, ca să-l slobozesc de așteptare pe bătrânul Simeon, care M-a așteptat atâta timp să vin. Am făcut din voi leac pentru durerile venirii Mele. Iarbă de leac este cuvântul venirii Mele la voi pentru cei ce-l iau să și-l pună pe rane spre folosul Meu, **și oricine vă va întinde vouă fie și un pahar de apă rece fiindcă sunteți ai lui Hristos, adevărat grăiesc că își va lua răsplata. Amin. Iar Eu voi împlini prin voi lucrare de rai pe pământ și viață de nou Ierusalim, pământ nou și cer nou spre bucuria sfinților care așteaptă suspinând cu dor viața cea veșnică pe pământ și venirea lor cu ea, pentru bucuria după care ei suspină așteptând descoperirea fiilor lui Dumnezeu,** fiii cei din urmă ai lui Dumnezeu, fiii venirii Mele, cu care Eu lucrez venirea Mea cu sfinții pe pământ, venirea Mea și **viața cea de veci pe pământ cu oamenii.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-2000

***

Mă apropii la iesle mai înainte de ivirea zorilor. La hotarul dintre zi și noapte vin, căci M-am vestit să vin, și am venit, și așa învăț veghea pe poporul Meu cel hrănit din cer în zilele acestea ale venirii Mele. Iată, găsesc veghe la iesle și sunt întâmpinat de străjerii Mei. Lucrez din noapte cuvântul Meu de azi, fiilor străjeri, și apoi călătorim cu el în mijlocul lui Israel, poporul Meu cel de azi, poporul cel de la venirea Mea. Amin, amin, amin.

Se pitește omul cel mândru cu credința cea dreaptă, se pitește de cuvântul Meu de azi, și lui își zice drept în credință. Omul nu ia ca de la Mine acest cuvânt, și zice că nu-l crede. O, ar putea omul să spună că și proorocii au vorbit de la ei și nu de la Dumnezeu, dar cuvântul proorocilor s-a împlinit și se împlinește, așa cum și acest cuvânt al Meu de azi s-a împlinit și se împlinește pentru că este cuvântul Meu. Amin. Se bate în piept omul creștin de azi și zice că e drept, dar calea cea cu dreptate nu se bate omul pentru ea. De aceea voiesc să-Mi pun la adăpost poporul Meu de azi și să țin peste el cuvântul Meu și venirea Mea cu cuvântul peste pământ. Amin. **Voiesc să-Mi țin sub cort poporul, că este scris în Scripturi așa: *«Am auzit din tron un glas puternic care***

zicea: iată, cortul lui Dumnezeu este între oameni, și va sălășlui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei. Și va șterge orice lacrimă din ochii lor, și moartea nu va mai fi, nici plângere, nici strigăt, nici durere, căci cele dintâi au trecut». Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 19-03-2000

***

O, fii ai oamenilor, am în mijlocul vostru cortul cuvântului Meu, cu care-Mi fac loc printre oameni ca să le grăiesc. Pomenirea patimilor Mele mai știe omul de azi să o pomenească? Cine dintre oameni mai știe să pomenească durerile Mele de pe cruce, suspinurile Mele și moartea Mea cea pentru om?

O, fii ai oamenilor, cum de nu vă place vouă să ascultați de Dumnezeu, să-L pomeniți pe Dumnezeu? Eu așa am zis: ***«Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze, căci cine va voi să-și mântuiască sufletul, acela îl va pierde, iar cine își va pierde sufletul său pentru Mine și pentru Evanghelia Mea, acela îl va mântui; iar cine se va rușina cu Mine și cu cuvintele Mele în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina cu el când va veni întru mărirea Tatălui Său cu sfinții îngeri».*** Amin. Iată, am zis Eu acum două mii de ani apostolilor Mei și mulțimii care se purta pe urma Mea; am zis să se lepede omul de sine dacă vrea să-Mi urmeze. Dar voi, fii ai oamenilor, ziceți că mergeți la biserică, dar nu știți ce înseamnă să-Mi urmeze Mie omul. Eu în zadar am spus ce am spus. Nimeni, nimeni nu înțelege ce am spus; nimeni decât cei ce se leapădă de sine dându-se Mie pentru împlinirea Evangheliei peste ei și peste cei ce voiesc să vină după Mine. Pomenirea patimilor Mele n-o mai trăiește nimeni cu trupul, că omul s-a învățat cu păcatul, și așa se duce la biserică pentru ca să-L pomenească pe Dumnezeu, iar Eu vin pe pământ cuvânt, vin pe pământ Evanghelie, și cine se va rușina cu Mine și cu cuvântul Meu în neamul acesta fățarnic și desfrânat, acela va fi rușinat la venirea Mea întru mărirea Tatălui Meu cu sfinții și cu îngerii. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei Cruci, din 02-04-2000

***

Am așezat acest cort sfânt în mijlocul oamenilor, și grăiesc aici cuvântul buneivestiri pentru tot pământul, și Îmi lucrez venirea Mea peste pământ ca să-l deprind pe om să înțeleagă ce este Duhul lui Dumnezeu și ce este duhul lumii. Duhul lui Dumnezeu este viață, și este în veci, iar duhul lumii este moarte, și se scurge în adâncul fără fund al morții.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Buneivestiri, din 07-04-2000

***

Tatăl Savaot Mă trimite după om, și Eu vin să-l strig ca să-Mi răspundă.

O, lucrul mâinilor Mele, oprește-te din calea ta și ascultă-Mi strigarea! Fiii tăi sunt până azi, iar strigătul Meu cuprinde timpul, de la facerea ta și până azi, și te strigă. O, lucrul mâinilor Mele, făcut din pământ și din apă și din duh și din sânge! M-a trimis Tatăl după tine. **Am venit în locul în care te-am întocmit la început. M-am întors la început ca să te găsesc. M-am întors în pământul din care te-am luat, ca să te fac și să-ți dau chip și asemănare după cum sunt Eu. Pământul român este casa din care te-am luat. Grădinița ieslei cuvântului Meu cu care te strig este locul din care am luat Eu pământ cu mâna și te-am făcut, și am suflat cu Duhul gurii Mele peste tine, și tu ai prins viață, și am făcut din tine Sfânta Sfintelor Mele, locul odihnei Mele**, dar tu ai stricat templul lui Dumnezeu, și scris este în Scripturi: ***«Cine va strica templul lui Dumnezeu, îl va strica Dumnezeu pe el».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua a doua, din 17-06-2000

***

O, fii ai oamenilor, cuvântul acesta este iubirea Mea, și vin cu el să vă învăț taina întâlnirii sfinte dintre om și om în numele Meu, că frumos este omul cel sfânt înaintea Mea. Gătiți-vă sfințenia, așezați-Mă pe Mine în voi, că Eu sunt Fiul Tatălui Savaot. Dați-vă Mie, ca să vă dau Tatălui popor sfânt la venirea Mea, că Eu când am plecat la Tatăl am spus: ***«Privegheați, că nu știți când vine Stăpânul vostru ca să vă pună peste ale Lui, și ca să fiți veșnici apoi»***. Fiți credincioși cuvântului Meu, căci cei puși peste ale Mele sunt cei sfinți, nu sunt cei păcătoși. Fiți ochi și urechi peste cele ce vin din cer peste voi ca să vă înțelepțească auzul și văzul, căci cei mari de peste voi vă țin departe de venirea Mea, dar voi veniți, veniți aproape, că iată-Mă, aproape sunt și aicea sunt, ca să-l învăț pe tot omul taina venirii Mele după două mii de ani. E dulce venirea Mea, e dulce cuvântul Meu cu care vin la tine, omule chemat la nunta venirii Mele. Venirea Mea e nuntă pentru cei ce vin spre ea, iar pentru cei ce fug de ea, e zi de beznă, e zi de judecată, căci cine nu ascultă de aceste cuvinte, acela este judecat de ele și rămâne în întunericul veacului acesta. Amin. Dar iată izvorul, și pe Mine lângă el, dându-Mă celui însetat. Iată cina, și pe Mine hrană celui flămând.

O, țară a întoarcerii Mele, o, țară dulce, Mă îndulcesc în tine cu cuvântul venirii Mele și te fac dulce pentru cer, ba chiar și pentru cei de pe pământ. O, țara Mea frumoasă, M-am întors la începutul tău. Tu ești începutul pământului, iar Eu stau în vârful tău și cuvintez peste pământ din vârful lui, din locul cel sfânt al Meu, din muntele Meu cel sfânt din tine. **Neamul tău nu-și cunoaște obârșia, dar Eu vin să-l vestesc și să-l fac iar pe om din locul din care l-am făcut pe cel întâi zidit**. Iată ieslea cuvântului Meu cu care încep să fac din nou lumea și pe om ca și la început. **La început am început de aici, iar la sfârșit tot de aici am început, și am unit începutul cu sfârșitul ca să întocmesc Scriptura nașterii din nou a lumii.** Să vină românul să ia de la Mine să învețe ce înseamnă să fie românul român! Să vină românul și să ia naștere din nou din cuvântul Meu! Să vină! Amin. Și vine, și va veni, și tot mai mult va veni. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi, din 26-08-2000

***

Pace ție! Pace ție, țară frumoasă, țara Mea de nuntă! Mă fac nuntă de veac nou pe pământul tău, țară dulce. Mă fac pâine în tine, ca să-ți dau. Mă dau ție, și nu M-am dat nimănui până azi așa cum Mă dau ție. Ia-Mă, că Mă dau ție. Dă-te Mie, că Mă dau ție. Stau în vârful muntelui cel sfânt al Meu din mijlocul tău și Mă uit cu dor peste tine și îți mângâi trupul cel de la început și cel de la sfârșit. **Am luat din trupul tău pe omul cel întâi zidit, și am luat din trupul tău pe omul cel de la sfârșit și l-am făcut străjer pentru venirea Mea la tine, și l-am făcut popor de sfinți pentru venirea Mea.** Străjerul este cel ce veghează peste tine cu Mine, ca să-ți fie ție bine, țară dulce, țară a nunții Mele. Străjerul te anunță despre cele rele care vin peste tine, care stau peste tine, iar tu să nu mori, că ai peste tine străjeri puși de Mine. Iată-i, iar Eu sunt cu ei în grădina cuvântului. Iată-i, ei îți dau ție glasul Meu cel ce doinește peste tine. Iată-i, ei trezesc pe doinașii tăi ca să-ți cânte de dor sau de durere sau de iubire sau de tristețe, după cum și Eu doinesc peste tine, când de dor, când de durere, când de iubire. Am pus pe străjerii Mei din tine să adune pe doinașii tăi în grădina întâlnirii Mele cu omul, și ei au venit, și ei doinesc, și ei sunt trupul tău, și ei te mângâie și se mângâie cu bucuria ta, cu iubirea ta, cu durerea și cu jalea ta, și ei te mângâie, țară dulce a venirii Mele. O, de ar doini doinașii tăi doina Mea cea de peste tine, doina Mea peste pământ, ca să audă popoarele că tu ești aleasa Mea de la venirea Mea! Să ia doina Mea doinașii tăi și s-o ducă de la margini la margini, și să se facă ei cărare a omului spre Mine și spre izvorul Meu care curge peste pământ din mijlocul tău, țară a doinirii Mele. Eu sunt doinașul tău, și te cânt, și te trezesc, și te mângâi, și te povățuiesc, și te chem, și te numesc a Mea. Țara Mea de nuntă te numesc, darul Meu

de la Tatăl te numesc. Tatăl te-a născut odată cu nașterea Mea pe pământ, și acum te-a făcut darul Meu de nuntă, darul Mirelui și al miresei, masă de nuntă pentru Mirele din cer. Pace ție! Pace ție! Pace ție! Se aude la cer cântarea doinașilor tăi. Să se audă și pe pământ, de la margini la margini. Amin. Să se audă chemarea la nuntă, căci Eu sunt cu zilele nunții pe pământul tău, și Eu doinesc și horesc în tine, că e nuntă în tine. O, ce frumoasă este ziua nunții! O, ce frumoase sunt zilele nunții, căci nunta este taină fără de sfârșit, și nu este înțelepciune pe pământ pentru taina nunții, pentru începutul iubirii cea fără de sfârșit.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 27-08-2000

***

Iar acum, la sfârșit, îl strig cu foc pe om și îi zic: omule, o, omule, scoală-te din odihna ta și așează-te în odihna Mea, că M-ai obosit amar, și Mă scutur de oboseală și Mă scol și te întreb de odihna Mea. O, ce ai făcut, omule? O, până când, omule? Răspunde-Mi! Până când? A venit vremea să-Mi dai acest răspuns, căci îngerii plâng amar pentru depărtarea ta de Dumnezeu, iar pământul geme sub greutatea ta, și tu ești mai greu decât pământul, și geme pământul și Mă roagă să-l scutur și să-l mătur și să-l spăl și să-l netezesc pentru vremea cea mare, pentru ziua cea mare a izbăvirii lui și a fiilor lui Dumnezeu, căci pământul a așteptat pe fiii lui Dumnezeu, după cum era scris în Scripturi să fie, și iată, este și s-a adeverit Scriptura fiilor lui Dumnezeu pe pământ între oameni. Iar Eu cu glas de tunet Mă port de la margini la margini și strig în lung și în lat pe omul de pe pământ și îi aduc vestea împărăției cerurilor, care vine din cer pe pământ pentru împlinirea Scripturii de cer nou și de pământ nou pe pământ, și îi aduc omului de veste împlinirea Scripturii descoperirii fiilor lui Dumnezeu. Amin.

Iată vremea judecății, iar Eu îl strig pe om de la moarte la viață, de la iad la rai, la ziua nunții cea veșnică, cu mireasa Mea cea din români, că întru ea Eu binevoiesc. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului. Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din 28-08-2000

***

Să vă așezați înaintea Mea, copii străjeri de la ieslea Mea. Vin la voi cuvânt să ne pregătim de călătorie. Mă duc cu voi să vă vestesc ai Mei și să Mă vestesc pe Mine venind la voi pentru tot omul de pe pământ care dă să asculte glasul venirii Mele după două mii de ani. Voiesc să audă și să știe tot omul că Eu sunt cu veacul cel nou peste voi și curăț cu el pământul și îl fac nou, căci cuvântul este nou, și se așterne pe pământ ca să-l facă nou. Amin. **Taina veacului cel nou n-a priceput-o nimeni până acum, fiindcă Eu Însumi trebuia să vin s-o deslușesc. Ca mugurul care se desface, așa Mă desfac Eu cu ea peste pământ, și din mugur fac floare, și din floare fac fruct și îl pun pe masa Mea, iar masa Mea este pământul român. Cu el am început Eu pământul cel de la început, și tot cu el încep pământul cel nou, pământul veacului ce va să fie, că pe el am pus Eu la însămânțat veacul cel nou, rodul cel nou, omul cel nou.** Oamenii de pe pământ au schimbat cartea venirii Mele ca să n-o priceapă omul, ca să nu Mă mai aștepte omul. Eu însă scot la iveală taina veacului cel nou, cerul cel nou și pământul cel nou pe care Eu le-am făgăduit omului, numai să creadă omul în cuvântul Meu cel de ieri și cel de azi, căci **Eu, Domnul, Mă fac râu de cuvânt din cer pentru viața omului.** Mi-e tare dor de om și dau să-l fac să ardă după Mine și să Mă aștepte, că sunt cu veacul cel nou pe brațe și aștept omul să-Mi deschidă și să vin.

Mă deșert în voi, copii de la ieslea Mea, iar voi dați-Mă oamenilor, căci cale spre oameni vă fac Eu. Eu sunt Cel ce pot, și vă fac Eu. **Voiesc să-i fac pe oameni să știe de venirea Mea mai înainte cu un ceas, și apoi să vin și pentru ei când vin la voi, și să-i pregătesc ca și pe voi mai înainte cu un ceas, și apoi să vin desăvârșit. Un ceas mai e, și vin; un ceas, fiilor.** Lucrez cu voi peste pământ ceasul care mai este, și cât aș vrea să ia omul dar de credință când îi dau, așa cum ați luat voi când v-am dat!

O, greu Mă mai cunoaște omul când bat la ușa lui! Tot omul s-a învățat să spună că nu e Domnul. O, cum de a învățat omul să spună așa? Cel ce nu mai are frică de Dumnezeu, acela hulește, și apoi zice: „Nu e Domnul". Un ceas, și omul nu va mai spune așa. **Numai un ceas, și voi sta față în față cu omul, căci taina veacului cel nou n-a crezut-o nimeni până acum, fiindcă Eu Însumi trebuie s-o deslușesc și să Mă desfac cu ea peste pământ, din pământul român**. Să nu mai zică nici un om că de unde știți voi că pământul român este ales pentru venirea Mea. Să se uite ce lucrare fac Eu pe el, și din ea să înțeleagă și să știe. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae, din 19-12-2000

***

Deschideți Scripturile, fii ai oamenilor, și citiți în ele despre venirea Mea. Și dacă citiți, nu le ispitiți, nu le răstălmăciți, ci înțelegeți-le. Și dacă nu le înțelegeți, chemați cu lacrimi și cu tânguire pe Duhul Sfânt, ca să vă învețe El despecetluirea tainei Scripturilor venirii Mele. Deschideți Scripturile și nu le închideți, și nu le ascundeți, că în ele este scrisă venirea Mea care trebuie împlinită. Și dacă știți să citiți, veți găsi în ea o țară nouă, un Ierusalim nou, căci Ierusalimul cel de atunci M-a tăiat și M-a dat la pieire, dar Eu M-am ridicat ca un Dumnezeu venit din Tatăl, și iarăși am fost, și am ales din nou Ierusalimul, căci Tatăl îl avea pus deoparte pentru venirea Mea cea de după două mii de ani.

Iată țara strălucirii pe care a văzut-o de departe proorocul Daniel, pământul cel de la început, pământul român din care Eu am luat pământ cu mâna și l-am făcut pe omul cel zidit de mâna Mea. Iată noua Mea țară, noul Meu ogor în care am însămânțat sământa veacului cel nou, veac ceresc pe pământ, Noul Ierusalim. **Așa se numește veacul cel nou: Noul Ierusalim. Amin, amin, amin.**

Deschideți Scripturile, voi, fii ai oamenilor, și veți găsi în ele venirea Mea cu veacul cel nou, coborât din cer pe pământ. **Și iată venirea Mea,** că sunt cuvântând din mijlocul pământului român peste pământ, și merge cuvântul Meu ca fulgerul de la răsărit până la apus, căci venirea Mea așa vine, ca fulgerul, precum scrie în Scripturi.

… O, fii ai oamenilor, răscumpărați vremea, că zilele sunt grele. Așa vă învață Scriptura. Deschideți Scripturile, voi, fii ai oamenilor, și veți găsi în ele că Eu vin, și veți înțelege de ce vin Eu. Vin, că este scris să vin după cele două mii de ani de la înălțarea Mea la Tatăl. M-am dus la Tatăl ca să vin și să pregătesc de lângă Tatăl locașul venirii Mele. Și am venit, și Mi l-am pregătit, și Mi-l pregătesc, și Mi-l curățesc, și Mi-l slăvesc, ca să vadă toți împărații pământului locașul venirii Mele: pământul român. Acest **pământ curând, curând va fi cu totul al Meu, iar cei ce vor fi pe el se vor face sfinții Mei, neam sfânt și împărătesc, popor după chipul și asemănarea Mea, căci așa este în casa Tatălui Meu.** Amin.

… O, copii ai venirii Mele, vine venirea Mea. Zidiți-vă în taina veacului cel nou și fiți ziditori și spuneți tuturor celor ce locuiesc pe pământ că vine venirea Mea. Un ceas, și vin, iar veacul cel nou care vine cu Mine, se numește Noul Ierusalim. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu peste soborul de la ieslea cuvântului, din 01-01-2001

***

Voi, fiilor copilași, aduceți Mie inimile voastre mereu, ca să am pe veci sălaș la voi și cu voi. **Pământul de sub voi este sămânța cea nouă a pământului nou. Îl țin în mâna Mea și îl cresc, și ca prin vis voi acoperi în curând pământul tot cu el, cu pământul pe care v-am așezat pe voi.** O, de s-ar curăța omul pentru cerul cel nou și pământul cel nou, ca să am bucurie întru venirea Mea, și să lucrez cu iubire și nu cu durere și nu cu mânie cerul cel nou și pământul cel nou și viața veacului ce va să fie cu ele.

O, fiilor, dați celor ce vin la iesle mângâierea nașterii Mele în om. Dați magilor daruri, fiilor. Dați colindătorilor daruri pe Hristos, Cel de la ieslea de la voi. Dați cerul cel nou și pământul cel nou în dar, și legea Mea cea sfântă de pe ele.

Pace vouă și celor ce se bucură de Mine și de voi, că sunt la voi cu ieslea venirii Mele!

Pace vouă și celor ce iau în ei nașterea Mea în om! Vă mângâi cu pacea Mea, cu pacea venirii Mele la voi, iar voi dați celor ce vin la ieslea Mea de aici, dați mângâierea nașterii Mele în om, dați-Mă pe Mine, dați daruri pe Hristos, Cel sălăşluit în ieslea de la voi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2001

***

Să se deschidă porțile cuvântului Meu ca să intru cu cuvântul în ieslea sa. Amin.

Fiilor care-Mi primiți cuvântul când el vine, Mă așez în iesle cuvânt pentru ca să-l mângâi pe cel înstrăinat atâta vreme, pe unsul României, Mihail, rege al țării Domnului, că e țara Mea România, țara întoarcerii Mele după două mii de ani de la Tatăl, țara Mea de nuntă, împărăția cerurilor, care se aseamănă cu un împărat care face nuntă fiului său. Amin.

Iată cuvântul Meu peste cel uns de îngerul Meu, peste unsul Meu.

Mângâierea Mea se apropie spre tine prin cuvântul Meu cel din cer rostit, și te mângâi, fiule îndurerat. Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, și îți șterg inimioara de lacrimi, și îți șterg fața de dureri, și îți mângâi ființa, că mult ai răbdat. Dar îngerul Meu a fost în toate zilele cu tine și te-a acoperit de orice fel de moarte și te-a păzit până acum, ca să fii tu acum din nou peste România cu binecuvântarea Mea, care este pusă pe creștetul tău pentru ea. **Ea este țara Mea de nuntă și nuntesc în ea cu poporul Meu mireasă, poporul pe care Eu l-am răpit la tronul Meu ca să stea el la gura cuvântului Meu** și să-l pună în cartea Mea de azi, cartea întoarcerii Mele de la Tatăl după două mii de ani.

Am un popor dulce și cu fii frumoși și curați, pe care Eu i-am răpit din lume ca să stea ei în voia Mea pe pământ și să-Mi audă șoapta întoarcerii Mele, cuvântul cu care îi mângâi pe cei ce **Mă așteaptă să vin și să fac cer nou și pământ nou și Ierusalim nou pe pământ, pe pământul român, primul pământ ieșit din ape la facerea lumii, pământul din care am luat Eu cu mâna**

de l-am făcut pe omul cel întâi zidit. Voi, doinași chemați la nunta Mea cu mireasa Mea! Dacă Mă iubiți veșnic, veniți mereu la Mine, că iubirea vine fără de sfârșit spre Cel din Care ea purcede peste om. Toate grădinile Mele în care Eu Îmi desfăt mireasa sunt daruri dulci pe care voi să vi le dau din când în când ca să-Mi simțiți în ele iubirea Mea dintre Mire și mireasa Mea, și găteala miresei, daruri dulci pentru om. Împodobiți grădinile Mele cu graiul cel dulce al doinelor și al poemelor care stau ascunse în sufletul acestui neam, neamul român, neamul cel ales să-Mi fie casă pentru venirea Mea după două mii de ani. Veniți în grădinile Mele, veniți cu iubire sfântă, veniți cu sfială sfântă și cu straie de nuntă veniți, că aceste grădini sunt întocmite la cuvântul Meu și la truda miresei Mele, poporul Meu mireasă, mireasa care se jertfește pentru Mire ca să-I dea viață din viața ei precum Mirele i-a dat ei. Nu vă fie milă sau rușine de lume. Fie-vă milă de îngeri, nu de om, și îmbrăcați-vă trupul în straie de nuntă, voi, fii și fiice ale oamenilor care dați să înviați la cuvântul Meu care strigă la morți să învieze.

Extras din Cuvântul Domnului către regele Mihai, din 28-05-2001

***

… Acum, fiilor de la iesle, dați ușurare de la Mine peste cei ce au stat în nuntă cerească pe pământ cu Mine și cu voi pe **vatra sătucului cuvântului Meu, Betleemul cel de azi**, în care Eu, Domnul, Mă nasc cuvânt în iesle ca să-l nasc pe om din acest cuvânt și să-i dau ziua nașterii, și să-i dau ziua nunții, și iubirea nunții să-i dau. Amin.

Gura Mea rostește prin gurițele celor unși peste vremea aceasta, peste fiii grădinii cuvântului Meu, și zice gura Mea: se binecuvintează și se sfințește grădina întâlnirii și cortul întâlnirii, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia, din 10-06-2001

***

O, toți îngerii și toți sfinții mănâncă la această masă a cuvântului Meu. Când văd ei că Eu am locaș pe pământ, când ei văd pe cei ce nu se văd că se fac grai pe pământ, își simt vremea lor cu Mine, își văd răscumpărarea lor cea mare și bucuria pe care n-au visat-o nici pe pământ, nici în cer, **căci taina acestei bucurii a fost acoperită până și de Scripturi, poporul Meu.**

Aud oameni școliți care spun: **„Unde este scris în Scripturi lucrarea aceasta pe care o face Dumnezeu cu ei?“.** O, dacă Scriptura ar fi o carte și atât, ar găsi omul în ea ce este scris în ea, dar ea este taina lucrărilor Mele, și în cuvintele ei se vede bine taina acestei lucrări pe care o fac Eu cu tine azi, poporul Meu. Omul însă nu este învățat cu taine. El e învățat cu lucru pipăit, cu negru pe alb dacă el n-a vrut să treacă cu Mine dincolo de el și să învețe tainele Mele. Cuvântul Scripturilor acoperă în el lucrarea Mea de azi, iar Eu prin izvorul acesta am vorbit omului greoi la minte și la credință și M-am spălat de necredința omului, căci necredința vine de la păcate, poporul Meu. Acum două mii de ani le-am spus celor de atunci, cărora le vorbeam cuvântul vieții, și le-am spus: ***«Cine voiește să facă voia Mea, acela va înțelege cuvântul acesta că este de la Dumnezeu, și Mă va vedea pe Mine în cuvântul acesta».*** Dar iată, necredința vine de la păcate și niciodată ea n-a venit pe alt drum, căci îngâmfarea și semeția și iubirea de sine și lăcomia, toate sunt duhul slavei deșarte, păcate împotriva credinței, și omul nu poate propăși din pricina lor atunci când el dă să vină după Mine.

Te hrănesc mereu, poporul Meu. Am pe fiii de la iesle, cărora le dau ca să-ți dea de la Mine ca să crească ei și tu, poporul Meu, ca să nu dai tu înapoi din crescut, căci omul crescut este cel ce face voia Mea. Eu trebuie să te cresc mereu, până acolo unde omul cel necredincios să Mă vadă în tine și să zică: **„Ce este acest popor?“** și iarăși să zică: **„Hai să ne suim în acest munte să învățăm legile vieții, legile Domnului“.** Amin.

O, poporul Meu, curg de la Mine legile vieții peste pământ, și tu ești albia pe care Eu vin. De aceea ies cu tine, și omul se învață să știe că ești poporul Meu, că te vede cu Mine și nu cu el și nu cu lumea lui. Când lumea vine la tine să te vadă, vine că o chem Eu. Eu și nu tu. O chem și îi dau hrană de pe masa Mea cu tine și o fac să se bucure cu bucurie sfântă la masa Mea cu tine, și o chem spre viață, dar grijile ei o trag iarăși spre ele, și lumea e greu de înviat. Te-am pus în mijlocul lumii ca să-i arăt că poate și că nu vrea să poată. Eu când am venit și M-am făcut Om din om ca și omul, am făcut așa ca să-i arăt omului că poate și că nu vrea. Acum când te-am așezat pe tine înaintea Mea și înaintea lumii ca să faci tu voia Mea, am făcut așa ca să-i arăt omului că poate și că nu vrea. **Tu ești semnul pe care l-am dat Eu lumii mai înainte de ziua cea mare a arătării Mele când Eu voi sta pe norii venirii Mele cu sfinții, deasupra lumii, și când tu vei fi ridicat lângă Mine pe nori ca să-Mi faci primirea, poporul Meu.** (*Vezi selecția tematică: „Răpirea bisericii”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; archive; pubhtml5; jo-omag, n.r.*)

N-are nimeni cu ce să-Mi facă primirea când voi veni, și de aceea Eu Însumi Îmi fac această pregătire. Îmi trebuie pământ sfânt și om sfânt pe el. Îmi trebuie credință și credincioșie de la om. Îmi trebuie iubire numai pentru Mine la om. Îmi trebuie casă și masă și haină și hrană la om, și toate după voia Mea, și toate acestea să Mă aștepte să vin. Eu Însumi Îmi fac această pregătire, Eu Însumi, că omul nu știe să Mi-o facă. Eu Însumi te-am așezat înaintea Mea, și Eu te gătesc, poporul Meu, și **te dau semn lumii mai înainte de ziua venirii Mele.** Amin. **Tu ești semnul Fiului Omului**, ești poporul care duce prin lume viața Mea, crucea Mea, jugul Meu și vestea Mea peste pământ. Să nu te temi. Nicicum să nu te temi că nu poți, căci tot Eu pot. Tu numai să fii; tu numai să stai așa cum te așez Eu; tu numai să faci ce-ți dau Eu să faci, iar Eu sunt Domnul, și împlinesc. Amin.

O, lume și iar lume! O, lume împodobită cu podoabele slavei tale deșarte! Îți dau să vezi. Amin. Când vezi că Eu Îmi așez un popor în mijlocul tău ca să-l vezi, când vezi că Eu Mi-l gătesc în legile Mele cele sfinte, când vezi că dragostea Mea și dragostea lui sălășluiesc în mijlocul lui laolaltă, când vezi petrecerea Mea cea sfântă cu el, când vezi hrana lui și hăinuța lui și căsuța lui și toate ale lui spre asemănare cu Mine, să știi și să înțelegi, și să crezi apoi, că Eu, Domnul, sunt la ușă și vin. Amin**. Acesta este semnul pe care ți-l dau până să vin. Acesta este solul pe care-l trimit la tine ca să-ți dea de veste că Eu vin. Amin.** Eu sunt Cel Drept, și nu te iau pe neștire cu venirea Mea. Ba încă te și chem la masa Mea cu ucenicii Mei cei de azi și Îmi slobozesc peste tine cuvântul vieții ca să te lași cuprins în el. Tu însă ești dusă de grijile vieții tale, și viața Mea n-o vrei. **Un picuț, și vei vrea și tu viața Mea, dar ea va fi atunci departe de tine. Eu încă te aștept. Un ceas te mai aștept, și nu te mai aștept apoi.** Eu sunt Omul Care vine de la Tatăl la tine, Omul Care vine din cer după om ca să-l tragă pe om la Tatăl. Dacă ar veni înger după tine, ai zice că nu pricepi adevărat. Eu sunt Omul Cel de la Tatăl întocmit în om, și am luat chipul omului cel întâi zidit, chipul și asemănarea lui cea dinainte de căderea lui din Dumnezeu, și așa am venit, și așa vin, și tot ochiul Mă va vedea când vin, ca să nu fie nedumerire; și nu va fi, că unde este Domnul, este cu totul, întru toată înțelepciunea Sa în cer și pe pământ, și **Îmi voi arăta semnul cum că Eu sunt**, **că-Mi voi ridica poporul cel pregătit și voi sta cu el pe nori în văzul tău**, o,

lume care zăbovești! Și atunci vei înțelege că Eu am fost în calea ta cu lucrarea Mea și că n-ai vrut să Mă cunoști și că n-ai vrut să vii și că n-ai vrut să Mă aștepți să vin și să te iau la sân. Eu încă te mai aștept. Un ceas te mai aștept, și nu te mai aștept apoi, și **voi sta pe nori și Îmi voi striga poporul să vină la Mine pe nori și să Mă întâmpine în văzul tău, pentru adevărul Meu.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a opta după Rusalii, din 29-07-2001

***

O, atâta iubire am făcut cu voi de v-am luat dintre oameni și v-am făcut venirea Mea, fiilor care-Mi auziți și Îmi scrieți cuvântul în cartea lui**! Iată venirea Mea.** O, ce taină dulce este ea pentru cei ce o pricep, pentru cei ce o iubesc! Cuvântul taină e cuvânt dulce, și el cuprinde numai ce este dulce. Nimic nu-i mai dulce ca venirea Mea la voi ca să vă pregătesc cu sărbătoare numai pentru Mine. Ce bine ar fi să caute oamenii cu multul venirea Mea la voi, că ea e dulce, și ea leagănă pe fiii ei și îi gătește pentru ea. Dar oamenii caută altceva, caută dulceață străină de Mine și își fac peste ei zi de mânie, venirea Mea cu mânie pentru cei ce au stricat viața Mea în ei. Eu cu cât strig și cu cât Mă îndulcesc prin cuvântul acesta al venirii Mele la voi, prin care îl strig pe om la Mine, cu atât Mă voi aspri, în ziua cea mare a arătării Mele, pe toți cei care n-au întins mâna să ia și să guste și să trăiască venirea Mea la voi pentru tot omul. Mai mare minune ca venirea Mea la voi, nu este. Eu nu mai lucrez peste lume prin profeți, că acum e vremea profeților minciunii și ai deșertăciunii omului. **Acum Eu Însumi grăiesc ca să-Mi pregătesc popor, și am spus lumii, când vede că Eu Îmi pregătesc popor sfânt și viu, să știe că acest semn aduce cu el venirea Mea**. Când mlădița smochinului odrăslește, vine venirea Mea, și ziua ei cea mare vine. Amin. Am zis prin profeți: ***«Mai înainte de a veni ziua Domnului, cea mare și înfricoșată, Eu trimit pe Ilie proorocul ca să întoarcă pe părinți către fii, și pe fii către părinți, ca să nu lovesc cu blestem pe om».*** Ilie este în cuvântul Meu, și toți sfinții sunt în el, căci este scris că ***«vine Ilie să întoarcă pe cei neascultători la înțelepciunea drepților și să gătească Domnului un popor pregătit».*** Amin.

Venirea Mea poartă în ea duhul și puterea sfinților Mei, căci toți trăiesc în Mine, după cum este scris. Taina învierii celor adormiți e taină de nepătruns, căci Eu sunt învierea, și toți trăiesc în Mine, fiindcă Eu am murit și am înviat pentru fiecare om, pentru ca să poată lua de la Mine omul moartea și învierea Mea, și să trăiască în Mine apoi. Omul însă nu vrea să știe de la Mine moartea și învierea Mea. Nimeni nu-i spune omului ca să știe, că nici nu sunt pe pământ oameni care să știe această taină ca s-o trăiască și s-o spună și altora. Ilie proorocul a știut de la Mine, și râvnea cu mare râvnire după Mine și după adevărul Meu pe pământ, și îl durea adânc rana Mea de la om, și a coborât foc din cer peste cei neînțelepți și necredincioși, și a sculat pe cei morți, și nu adormea râvna lui; și, așa, plin de foc cum era, Eu l-am luat la cer, la cele ce nu se văd l-am trecut pe el. Râvna lui pentru Mine era tot un foc în el, și dorul lui de Mine îl mistuia. Aceasta era puterea lui, duhul și puterea lui Ilie, așa cum scrie în Scripturi profeția despre Ioan, precum i-a zis lui Zaharia îngerul, că ***«se va naște Ioan ca să pregătească venirea Domnului, cunoștința Domnului peste oameni, și că va lucra cu duhul și cu puterea lui Ilie».***

O, copii ai tainelor cerești, fericit sunt Eu, Domnul, de omul care trăiește și lucrează cu Mine ca și Ilie proorocul. Eu îi dau aceluia duhul și puterea lui Ilie. Celui ce are duhul înțelegerii și al înțelepciunii, și al sfatului, și al tăriei, și al cunoștinței, și al credinței bune, aceluia Eu îi dau Duhul Meu, Care să îl umple de temerea de Dumnezeu, și cu ea să iubească în toate dreptatea, și ea să-i fie lui ca o cingătoare pentru el și pentru adevăr. Așa M-am odihnit Eu în Ilie, proorocul Meu, și dor Îmi este de om în care să lucrez Eu cu duhul și cu puterea lui Ilie, că e vremea, fiilor.

Este scris că ***«mai înainte de ziua Mea cea mare și înfricoșată, vine Ilie ca să întoarcă pe părinți spre fii și pe fii spre părinți»,*** pe cei din cer spre cei de pe pământ, și pe cei de pe pământ spre cei din cer. Dar **Eu vă spun că Ilie a și venit,** fiindcă venirea Mea are în ea sfinții, precum este scris în Scripturile venirii Mele. Sfinții au Duhul lui Dumnezeu, și toți trăiesc în Mine, și sunt asemenea Mie, și Mă așteaptă să ajung cu voi, cei mai mici, să ajung până la ziua Mea și a lor, ziua plinirii vremii, ziua Domnului. Amin, amin, amin.

– Sunt întru venirea Ta, Doamne, și sunt plin de ea, și cu mare taină lucrez, că eu sunt cu trupul. Mi-am deșertat duhul și puterea în cei mici, și ei sunt mici, și eu lucrez cu taină și suflu peste ei și le dau curaj, și îi feresc de focul cel de pe pământ și îi țin în focul cel ceresc care nu-i mistuie pe ei, dar îi mistuie pe cei potrivnici lor. Eu am fost tot un foc, și focul din mine îi mistuia pe cei potrivnici. Tot așa și acum sunt; sunt ca flacăra, și mi-e râvna pentru Tine tot un foc, dar mă îmblânzesc după cei mici care poartă peste ei Duhul Tău și al sfinților Tăi. Lucrarea lor e grea, căci sunt mici. Dacă ar vedea oamenii lucrarea Ta de peste ei, s-ar topi de slava acestei lucrări. Dar ei sunt mici în ochii oamenilor, căci Duhul Tău Se odihnește peste ei, și oamenii nu trag la cele ale Tale, că le au pe ale lor.

... Cu pace și nu cu zdruncin și nu cu foc mistuitor vă dau din râvna mea, o, fii ai oamenilor! Dar dacă voi nu trageți spre Domnul, mă voi supăra și vă voi lua mângâierea cea deșartă și vă voi da pâinea îngrijorării, vouă, și celor ce stau peste voi în numele Domnului, dar aceștia nu vă poartă grijă de viața sufletelor voastre. Iată-mă înaintemergător în calea Domnului spre voi. E Domnul cu venirea Sa pe pământ, și iată poporul Lui la care El vine ca să vă dea și vouă cuvântul întoarcerii la Dumnezeu.

E Domnul cuvânt de înviere în mijlocul pământului, și tu, popor român, nu vrei să știi că în mijlocul pământului tău stă Domnul cu venirea Sa la tine ca să te facă întâi între popoare. Te cheamă Domnul mereu. Mereu pune masa pe vatra ta și te cheamă la nuntă Domnul. Mereu petrece Domnul în mijlocul poporului Său cel luat din tine, și te cheamă să vii la petrecere și să auzi glasul Lui. Schimbă-ți haina și vino, că haina ta nu e haină de nuntă. Și dacă nu vii, mă voi coborî cu văpaie în mijlocul tău și îți voi cere socoteală pentru necredința ta, că eu sunt înaintemergătorul și ***«îi îndemn pe cei neascultători la înțelepciunea drepților și Îi gătesc Domnului popor pregătit»****, după cum este scris. Amin.*

... Eu sunt foc mistuitor, precum a voit Domnul să fiu. Am ars pe cei necredincioși din vremea mea din Israel, iar pe cei ce s-au aplecat i-am ocrotit. Eu sunt cu trupul, căci moarte nu am avut, și mă scutur peste pământ și peste om, cu duh de viață din trupul meu cel viu, și îți spun, omule, să te oprești o clipă lângă mine și să-ți amintești că eu n-am murit, și am rămas pentru acum, ca să-I gătesc Domnului un popor pregătit, precum am fost eu fiu iubitor și iubit al Domnului. N-am murit, căci am iubit pe Domnul, și voiesc să nu mori nici tu, cel de azi iubit, că este scris în Scripturi ***că un popor va întâmpina în trup pe Domnul când El va veni****. Amin. Această Scriptură trebuie s-o împlinesc eu și toți cei ce n-au murit cu trupul, de la Adam* ***și până la poporul cel din urmă, care va rămâne cu trupul să-I facă Domnului primirea în văzduh****, precum este scris, și apoi să fie pe pământ Domnul cu ai Săi, cei ce sunt și cei înviați pentru Domnul. Amin.*

– Cu focul iubirii Mele pentru om îl pecetluiesc, o, înaintemergătorul Meu, când Eu vin a doua oară de lângă Tatăl. Și dă rugă către Tatăl pentru cei mici să le dea ploaie, că au lipsă. Și să le duci și ruga lor la Tatăl, că iată-i, se roagă și cer la îndemnul Meu de peste ei. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din 02-08-2001

***

Acum, cununi de îngeri întru toate pun pentru voi peste țara nunții Mele, și zic: binecuvântată să fii, tu, țară a venirii Mele cu sfinții. Îngerii fac cerc deasupra ta și în jurul tău, iar tu să privești în sus, nu în jos, și să iubești comoara Mea din tine, că prin ea tu ești de mare preț în ochii Mei, că unde sunt ai Mei, acolo sunt și Eu, și te ocrotesc prin ei. Amin. Te voiesc cer nou și pământ nou, și vreau să voiești și tu, dar ia-Mă de păstor, țara Mea, că Eu sunt Păstor cu cruce, fiindcă așa M-a primit țara Mea cea dintâi. Iar tu ești țara Mea cea din urmă, și te am de la Tatăl, ca să nu fiu fără casă la venirea Mea cea de la sfârșit. Eu sunt Păstorul tău, fie că știi, fie că nu știi, fie că vrei, fie că nu vrei, căci așa e soarta ta cea de la Tatăl. Te mângâi cu venirea Mea și îți ung fruntea și te numesc a Mea, căci am în tine comoara Mea, și **tu ești țarina cea cu comoară în ea, așa cum Eu am grăit despre taina aceasta.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării sfintei Cruci, din 27-09-2001

***

Voi, cei ce-Mi faceți primire la iesle, luați din gura Mea și dați, ca să fie hrană, fiilor. O, cine pe pământ s-a gândit să fie ceea ce fac Eu azi pe pământ peste voi? Este scris în prooroci de lucrul Meu de azi cu voi**: *«Pomii vor da roadele lor; smochinul și vița de vie vor fi plini de roade, iar cei din Sion se vor bucura și se vor veseli de Domnul, Care le dă lor pe Învățătorul dreptății și trimite ploaie timpurie și târzie care adapă pământul, căci venirea Lui este sigură ca ivirea zorilor, și după două zile iarăși ne va da viață, iar în ziua a treia iarăși ne va ridica și vom sta și vom trăi înaintea Lui».*** Amin.

O, copii din grădină, o, copii din Sion, dați Sionului Meu bucurie și veselie și spuneți pomilor să-și dea roadele lor, că iată, Eu adăp, și totul să învieze în calea Mea, că vine ziua a treia, și poporul Meu se va bucura, căci scris este: ***«Oricine va chema numele Domnului se va izbăvi, căci în muntele Sionului și în Ierusalim va fi mântuirea, iar între cei mântuiți, numai cei ce cheamă pe Domnul».*** Amin.

O, poporul Meu, o, Ierusalime, te-am învățat să Mă chemi. Vine ziua a treia, poporul Meu, și Eu am venit din timp la tine și ți-am dat ploaie timpurie și târzie și te-am învățat să Mă chemi, căci scris este: ***«Venirea Lui este sigură ca ivirea zorilor».*** Și iarăși scris este: ***«Între cei mântuiți vor fi numai cei ce cheamă pe Domnul».*** Amin.

… Cu sărbătoare de cuvânt pentru cei din cer și pentru ei să Ne dăm, mamă. Să punem masă dulce și să le dăm și să Ne bucurăm cu ei și să le arătăm ocrotirea Noastră, mamă.

– O, Fiule, o am pe România ca pe un vas cu flori în brațe, și aceasta este misiunea mea cea de la venirea Ta: s-o îngrijesc pe ea, s-o ocrotesc cu toate puterile cerești pe ea, s-o mângâi cu fiii Tăi din ea și s-o cuprind de jur împrejur cu îngerii și cu sfinții ca să facem din ea grădină de rai pentru cei ce cheamă pe Domnul, Sionul cel nou spre care se vor întoarce cei răscumpărați venind cu bucurie, căci scris este: ***«Vor veni în Sion cu bucurie, și veselia cea veșnică va încununa capul lor, și vor fugi durerea, întristarea și suspinarea și se vor depărta de la ei, căci înaintea lor merge Domnul, și în urma lor tot El, și regi și căpetenii vor amuți, că acum ei văd ceea ce nu li s-a vestit și pricep ceea ce n-au auzit».*** *Amin.*

Eu, Fiule Doamne, am mare și multă lucrare pentru țara venirii Tale. Tu ești mângâiat de la poporul Tău din ea, că ea e țarina cu comoară în ea, căci iată marea lucrare a venirii Tale în mijlocul ei, și mulți văd în ea ceea ce nu li s-a vestit și înțeleg ceea ce n-au auzit. Venirea Ta cuvânt în România a făcut-o pe ea întâia între popoare, precum și era dintru început, Doamne. Eu mă rog pentru ea înaintea Tatălui și înaintea Ta, să-i păzești pe fiii Tăi din ea, și pe ea pentru ei și pentru Tine, Fiule Doamne, căci România e masa Ta de nuntă, salonul nunții, că Tu ai vestit prin profeți și ai zis: ***«Acolo va fi cale curată, și se va chema cale sfântă și nu va trece pe acolo nimeni necurat, că nu va fi acolo cale întinată. Iar pe calea sfântă vor merge și cei fără de minte și nu se vor rătăci, căci pe ea orbii vor vedea, surzii vor auzi, șchiopul va merge drept, și va fi limpede limba gângavilor, căci vor curge izvoare de apă în pustiu, și pâraie în pământ însetat»***. Amin.

O, Fiule Doamne, rugăciunea mea pentru ea, pentru țara Ta de azi, e rugăciune cum n-a mai fost. Păzește-o pe ea și umple-o de crini și de trandafiri, și pune credința aceasta peste ea că scrie în Scripturi despre o țară nouă, despre un munte din care vor curge legile Tale, cuvintele Tale, spre care se vor îndrepta neamurile pământului. Păzește țara Ta cea nouă, și să înverzească această grădină cu multul, și nici un rău să nu poată spre ea, căci Tu ești în ea Împărat mare, și Mire ești în ea, căci când Tu ai zis prin cuvântul Tău de peste ea: ***«Iată Mirele! Ieșiți întru întâmpinarea Lui!»****, au ieșit atunci cei ce au crezut și s-au pregătit pentru Tine și Te-au ascultat așa cum Tu le-ai grăit, și Ți-ai făcut mireasă în țara aceasta a venirii Tale, și Tu ești Regele ei, Fiule. Te rog pentru ea. Și de sus, și de jos, și din părți, și din mijlocul ei, păzește-o pe ea, și toiagul Tău din ea să odrăslească mereu cu multul, că Tu ai în ea popor pe care Te sprijini, și îl numești toiag al Tău pe cel de care Te sprijini cu venirea Ta, cu lucrarea Ta de azi, Fiule Doamne. Eu sunt mamă cerească, și am în brațe țara Ta de azi. Cu mâinile desfăcute peste ea și în tot jurul ei și în mijlocul ei, așa stau mereu, căci cetatea Ta este în paza mea pentru Tine, fiindcă atâta Te iubesc eu, Fiule Doamne. Voiesc să-mi înmiresmezi poporul Tău pentru mine, cea care-l păzesc și îl ocrotesc. Pâraie de Duh Sfânt și de miresme cerești să curgă din Tine prin el peste pământ. Te rog, Fiule, să-l ajuți zi și noapte pe el, că e micuț și plăpând poporul Tău, și e fără putere pe pământ, dar poți Tu pentru el. Fă-l să vadă că poți, că el are de dus povara venirii Tale, Fiule Care vii. Cercetează-le bucuriile și ajunsurile, durerile și lipsurile, iar greul lor du-l Tu, Fiule, că poți, că și ei duc greul Tău, Doamne, și sunt mici de tot și n-au sprijin de pe pământ, n-au, Doamne, n-au, și mult trudesc ei ca să aibă pentru lucrarea Ta. Îi văd necăjiți și apăsați de griji pe cei din grădină care poartă grijă de lucrarea Ta peste pământ. Îi văd întristați sub griji, așteptând puterea Ta mereu, că ei sunt micuți pe pământ, și au în grijă pe poporul Tău, Doamne Fiule. Eu sunt mama Ta și a lor. Du Tu greul lor, că poți, Fiule Doamne, iar ei să poată în Tine, că sunt mici. Amin.*

– Ruga ta, mamă, e cu putere în ea, că duhul tău cel duios a putut mereu și mult prin ruga ta, și de deasupra țării Mele de azi tu Mă rogi în ea, mamă.

Te serbez aici cu cei mici ai Noștri, mamă. Numai cei mici au vrut să fie ai Noștri pentru zilele venirii Mele de acum. Cei mari n-au voit cu nici un chip să fie lângă cuvântul Meu cel făcător, mamă. Eu sunt Domnul, Care stârnesc marea și fac să mugească valurile ei, dar cei mari se fac că nu aud, mamă.

… O, vine ziua a treia, poporul Meu. Cheamă-Mă, cheamă-Mă mereu, căci între cei mântuiți vor fi numai cei ce cheamă pe Domnul. Te chem și Eu: vino spre slava Mea cu tine și nu te teme spre ea și nu te teme cu ea. Te-am chemat și te chem, și unul pe altul ne chemăm, ca să fie

dorul cel ce ne leagă făcându-ne de nedespărțit, de-a pururi nedespărțiți, de-a pururi, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului, din 14-10-2001

***

… Te-am învățat, poporul Meu, iar sfinții s-au încălzit în vatra ta și au luat mângâiere din graiul Meu de peste tine. Tu ești muntele Domnului, și din el iau și vor lua învățătură mulțime de popoare, căci proorocii au grăit zicând: ***«În zilele cele de pe urmă muntele templului Domnului se va înălța peste vârfurile munților și vor veni popoare zicând: să ne suim în muntele Domnului, și Domnul ne va învăța, și vom merge pe cărările Sale, căci din Sion ne va învăța Domnul, și cuvântul lui Dumnezeu, din Ierusalim, din muntele Domnului».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului Dimitrie Basarabov, din 09-11-2001

***

Mă aplec să cuvintez și să vestesc cu zeci de mii de îngeri la iesle ajunul nașterii Mele din mama Mea Fecioară acum două mii de ani. Cu zeci de mii de îngeri Mă aplec cuvânt peste această zi de sărbătoare, care vestește nașterea Mea pentru fiecare om. Aș voi să Mă nasc din fiecare om și să Mă fac Dumnezeu din om, căci Eu, Domnul și Făcătorul a toate, cu drag Mi-am spus Fiul Omului și atunci și acum când vin a doua oară pe pământ. Amin.

Fiul Omului, aceasta am dorit Eu să fiu după cinci mii de ani de la facerea omului, și așa am împlinit. Și după ce M-am făcut Fiul Omului, născut de la Tatăl prin Fecioară, am voit să mor pentru fiecare om, și așa am împlinit. **Iar acum, după două mii de ani, Mă nasc cuvânt în ieslea pe care Mi-am pregătit-o în acest sătuț scump Mie, căci de aici am luat Eu pământ cu mâna și l-am făcut pe omul cel zidit de mâna Mea, și este scump pentru Mine acest sătuț.** Nu-i nimic dacă am fost lovit și alungat la început când cuvântam cuvânt din ieslea de aici peste pământ. Nu-i nimic dacă nici acum nu sunt cunoscut în acest cuvânt. Nu-i nimic. **Dar Eu iubesc mult acest sătuț, că e locul de unde l-am zidit Eu pe om.** Și dacă atât îl iubesc, îl strâng la piept și îl îmbiu spre dragostea Mea pentru el, și vreau să-l fac frumos de tot pentru venirea Mea cu sfinții pe pământ, și el să Mă primească, și de aceea îl vestesc din timp și îl bucur cu vestiri cerești și cu bucurii cum nu sunt pe pământ pe nicăieri.

Fiul Omului, așa M-am făcut Eu, Domnul, acum două mii de ani, copil născut în peșteră la Betleem, că nici un om de pe pământ nu M-a primit în casa lui la venirea Mea Fiu micuț din Fecioară mamă. N-am avut pe nimeni să Mă mângâie, să Mă bucure, să Mă ia în brațe, iar mama Mea Fecioara era plină de fiorul nașterii Mele, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut Om din pântecele ei cel fecioresc. Îngerașii nașterii Mele au lucrat în chip minunat și s-au dus în munte la păstori și le-au spus lor că Eu M-am născut fiu al omului, copil dumnezeiesc pe pământ, și i-au adus pe păstorași la ieslea nașterii Mele, și ei au mărturisit adevărul acesta vestit lor prin îngeri. Amin.

Haideți la ieslea nașterii cuvântului Meu, voi, copilași! Cei ce-Mi poartă spre voi vestea Mea, vă împart vouă daruri dulci și vă mângâie pentru Mine, Cel ce n-am fost de nimeni mângâiat când M-am născut. Eu am fost copil nemângâiat, și de aceea Mi-e dor să-i mângâi pe copii și să le

dau din duhul mângâierii. Mama Mea, tot așa dorește și ea, și le spune la copiii cei adunați la ieslea nașterii cuvântului Meu, şi aşa le spune:

– Eu sunt mama Fiului Tatălui ceresc, și îmi desfac mâinile și vă mângâi pe voi, cei astăzi adunați lângă cuvântul nașterii. Luați din dragostea cerului sfânt și vă înveșmântați cu ea, că v-am strâns cu sărbătoare de naștere și vă binevestesc venirea Fiului meu și slava acestui sătuț, în care El vine și Își seamănă cuvântul venirii Sale. Acum două mii de ani, Fiul meu Cel mic n-a avut mângâiere de pe pământ și nici adăpost. Dar azi vreau să-L mângâi cu voi, cei mici din acest sătuț. Să nu uitați că Fiul meu a fost și El copil, dar a fost o minune între cei mici, și tot așa a și crescut, și tot așa va și veni din nou pe pământ la voi; la voi mai întâi, și apoi peste tot pământul. Amin.

... Mângâierea mea e pentru Tine, copilul meu Cel născut în ieslea dobitoacelor acum două mii de ani. Pentru Tine îi mângâi pe ei, căci Tu ai fost nemângâiat și sărman pe pământ, Fiul meu scump.

– O, așa și tu ai fost, mamă, căci nimeni nu te-a primit cu Mine și pentru Mine. Dar azi avem la cine trage când venim cuvânt pe pământ ca să-l naștem din nou pentru facere nouă. Avem casă cu iubire în ea, mamă. Iată câtă sărbătoare Ne aduc Nouă cei de azi care Ne aud glasul din cer. Să le dăm iubire multă, mamă. Să le dăm ce avem mai scump, mamă, și să-i învăluim o clipă în pacea cea de sus, în basmul cel ceresc al vieții veșnice, mamă, și ei să-i prindă gustul și să se îmbete din el, că e fără de sfârșit acest basm, mamă. Basmul vieții veșnice, aceasta voiesc Eu, Domnul, să aduc pe pământ peste om, și așa voi împlini. Amin. casa întâlnirii Mele cu omul, căsuța basmului ceresc, cămară de nuntă împărătească, sală de nuntă și masă împărătească în ea, căci la masa ei este Împăratul, Domnul slavei de sus, Fiul Omului cu oamenii, început de veac nou peste pământ. Amin.

… Bucurați-vă cu bucurie mare, care va fi pentru tot pământul, că vi S-a născut în vatra voastră Cuvântul, Care mântuiește și binevestește nașterea din nou a lumii și viața veacului ce va să fie din cer pe pământ curând, curând. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ajunul Nașterii Domnului, din 06-01-2002

***

Dragostea dintâi este mare taină. Ea se cheamă aşa pentru că omul iubeşte deosebit întâia clipă a iubirii, iar dorul este cel ce iubeşte atunci, şi el îi dă inimii putere de iubire. Dragostea dintâi este cea fără de păcat, şi aşa a iubit la început omul cel întâi zidit, şi se desfăta cu iubire între toate câte Eu le-am făcut pentru el. Dar dacă el s-a smuls apoi din Mine, s-a născut şi durerea lui, şi apoi s-a născut şi dorul, dar omul nu mai atinge cu mintea taina plânsului din el, dorul după fericirea lui, **veşnica lui căutare după viaţă**. Când omul a pierdut din iubire taina ei, dorul din ea, atunci el a rămas cu bucuria iubirii, şi aşa ştie el acum iubirea. Dar Eu, acum, după şapte mii de ani de dureri şi de bucurii între cer şi pământ rostesc şi spun: **iubirea nu este bucurie, şi este dor.** Când ea duce spre bucurie, se pierde puterea ei, căci dorul din ea este cel ce ţine în el viaţa ei. Eu aşa iubire am, şi ea este mai înainte de toţi vecii, şi cu dorul din ea am făcut tot şi toate, şi **cu dorul din ea Mă nasc azi cuvânt pe pământ la ieslea Mea din acest sătuţ pe care atât îl iubesc cât la început l-am iubit când din vatra lui am luat lut cu mâna şi l-am făcut pe om.** Amin.

Mergi, Ierusalime, și te bucură cu dor și nu cu bucurie. Mergi, și fața Mea să strălucească pe fața ta, poporul Meu de la sfârșit de timp. Sărbătoarea nașterii Domnului, aceasta serbezi tu azi lângă cei din sătuțul Meu de azi. **Atunci am venit în Betleem, iar acum am venit în acest sătuț pe care omul l-a numit cu numele pământului, și acest nume s-a născut cu mare taină prin îngerii Mei cei ce au vegheat pentru numele sătuțului Meu de azi**. (*Glodeni, de la glod, pământ, n.r.*)

Iar tu, cel așezat de Mine la iesle, ia cu tine pe poporul Meu și te du să colinzi nașterea din nou și să vestești la săteni sărbătoarea nașterii Mele prunc din Fecioară acum două mii de ani, și cuvânt din cuvânt acum, la sfârșit de timp, acum când Eu am venit și vin. Amin, amin, amin. Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2002

***

O, poporul Meu, o, copii ai Ierusalimului nou! Acum două mii de ani când Eu am ieșit din apa Iordanului mărturisind facerea omului din apă, au venit apoi Tatăl și Duhul Sfânt, și Tatăl a grăit și M-a mărturisit Fiul Său, iar Duhul Sfânt M-a pecetluit înaintea norodului adeverind cuvântul Tatălui, și pe Fiul Său, în Care El a binevoit pe pământ între oameni. Acum două mii de ani M-a mărturisit Tatăl la Iordan, iar acum când Eu am venit sământă pe pământ, Mă mărturisești tu, popor al Ierusalimului nou așezat de Mine pe pământ ca să aibă omul cort sub care să tragă și să-Mi culeagă sămânța, căci cuvântul Meu de peste tine este sământă, și tu ești cel ce seamănă sămânța Mea peste pământ, și din ea să crească omul, omul cel nou, ieșit din om, din cuvântul Meu apoi. Amin.

… Când eram numai Eu și cu Tatăl în vecii, grăiam cu El, și El cu Mine, și rosteam cuvânt, și am făcut facerea cea văzută în mijlocul celei nevăzute a veciei, și aveam ca sâmburel scump în vecii Noul Ierusalim, și l-am pregătit și l-am păstrat cu mare taină până la plinirea cea mare a tainelor veciei. Să fii de ajuns de mare pentru tainele cele din vecii, poporul Meu, căci taina Noului Ierusalim poartă în ea cerul cel nou și pământul cel nou, așa cum facerea cea dintâi a purtat în pântecele ei cerul cel dintâi și pământul cel dintâi. Taina Noului Ierusalim, cea în vecii păstrată, poartă în ea cortul Domnului, tronul Domnului, glasul Domnului și pe poporul Domnului. Amin, amin, amin. Iar Eu șed pe tron de slavă ca în vecii, și grăiesc cuvânt, și cu el le fac pe toate noi, căci credincios este cuvântul Meu, Ierusalime, taina Mea cea din vecii.

… Taina Mea cea păstrată în vecii pentru la sfârșit de timp, așa te numesc Eu pe tine, popor mititel. Taina de nou Ierusalim poartă în ea cerul cel nou și pământul cel nou pe pământ la sfârșit de timp, și popor nou, din sământă nouă răsărit, din cuvânt proaspăt, înviere tainică, duh de înviere peste oameni, poporul Meu. Vreau să Mă port cu tine printre oameni și să plutească pe urma Mea și a ta duhul învierii făpturii, Duhul Domnului, Care plutește ca la început când plutea pe deasupra apelor și când Eu am zis să fie lumină, și ea a fost și s-a făcut. Amin. Iată, Duhul Domnului la sfârșit de timp plutește peste ape și peste pământ cu duh de facere nouă, cu cuvânt proaspăt, întocmit acum, ca să zidească cu el acum cerul cel nou și pământul cel nou, în taina de nou Ierusalim coborât de la Dumnezeu, coborât cu Dumnezeu cu tot pentru vecia care iarăși vine. Amin. Unde este Domnul, acolo este și vecia. Unde sunt Eu cu voi, voiesc să fie vecia. **Voiesc, poporul Meu, să așez vecia pe pământ nou.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului, (Boboteaza) din 19-01-2002

***

O, poporul Meu, o, poporul Meu! O, ce nume frumos ai tu, fiule! Domnul Atoatefăcătorul, Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul și marea și toate câte sunt, Acela este Cel ce te cheamă pe tine pe nume. **O, poporul Meu cel luat din români! Tot și toate aud că Eu îți zic ție: poporul Meu.** Regele Darius a dat poruncă cu putere și a scris peste toate noroadele de pe pământ ca să se închine toți și toate Dumnezeului lui Daniel, că El este Dumnezeul Cel viu, Care este în veci, și a Cărui împărăție nu se va nimici, și a Cărui stăpânie nu se va sfârși, că El a scăpat pe Daniel din groapa cu lei. Tot așa va fi și de la tine, că Eu Mă voi arăta Dumnezeu mare și veșnic din mijlocul tău, și așa vor crede toate neamurile pământului în Dumnezeul tău, Ierusalime român, și tu vei avea atunci cel mai frumos nume. **Mereu, mereu Eu îți zic: poporul Meu, și în curând toți și toate Mă vor vedea în mijlocul tău cu slavă, iar slava Mea va fi puterea Mea, și sub ea se vor pleca toți și toate, și tu vei fi poporul Meu prin care Eu Mă voi slăvi.** Amin, amin, amin.

… Mângâie-Mă cu împlinirea ta și **fă să vadă toate noroadele pe Domnul Dumnezeul tău în mijlocul tău, că vreau curând, curând să Mă slăvesc peste tine cu slava pe care am avut-o la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, poporul Meu, când Tatăl te-a rânduit pe tine în a Sa iubire să te înfieze prin Mine după bunăvoința voii Sale, spre lauda măririi harului Său dăruit ție prin Mine, Fiul Său,** prin Care tu ai răscumpărare prin Sângele Meu, și iertarea păcatelor prin bogăția harului Meu care prisosește peste tine cu înțelepciune și pricepere, făcându-ți ție știută taina voii Sale, așa cum a fost mai înainte rânduit pentru plinirea vremurilor. Amin. O, mângâie-Mă cu împlinirea ta, poporul Meu. Cu harul tău cel de la Mine să Mă mângâi, că el prisosește peste tine cu toată înțelepciunea și priceperea și îți face ție cunoscută taina voii Mele, fiule.

… Rostesc binecuvântarea Mea peste voi. Ea să vă întărească în tot lucrul Meu cel sfânt și Mie de folos, și apoi vouă. Iar voi stați sub ea, sub binecuvântarea Mea, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca, din 21-04-2002

***

O, poporul Meu, toate darurile cele pentru ziua venirii Mele cu sfinții, toate le-am pus peste tine ca să te fac cale a Mea de la cer la pământ și să vin și să Mă odihnesc cu Tatăl și cu sfinții în lucrarea Mea cu tine pe pământ. Ți-am spus din vreme că vor veni noroade până la acest munte de har ca să ia din legile Domnului, că scris este***: «Vor curge popoare spre Domnul ca să învețe căile Lui, căci din Sion va ieși legea, și Cuvântul lui Dumnezeu, din Ierusalim»***. Amin.

O, poporul Meu, ți-am pus nume mare, fiule. Nu mai este pe pământ nume ca al tău, că e din cer numele tău, și ceea ce a fost iarăși este, și este din cer. **Te-am numit Sionul Meu,** muntele din care se revarsă peste pământ legile vieții, căile vieții, poporul Meu. **Te-am numit Ierusalim nou**, că am luat din cer și am adus peste tine venirea Mea, calea Mea de la cer la pământ. Izvorul cuvântului Meu curge din Mine peste pământ de aici, din locul în care te-am așezat Eu pe tine, din grădina în care M-am așezat Eu cu voi, copii care-Mi stați la gura izvorului Meu ca să-l luați și să-l dați celor însetați, că nu e om pe pământ care să mai aibă apă, fiilor, și e ars omul de sete și nu mai găsește pe nicăieri să bea. Dar Eu am pus în vas și am strâns ca să fie, și apoi Mi-am făcut loc peste pământ cu voi și am scos din vas și am stropit pământul, și el a odrăslit din loc în loc, și Eu Mi-am făcut popor nou și ies cu el în calea omului și îl îmbiu pe om la izvor ca să bea și **să știe că este Dumnezeu pe pământ ca și în cer.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului. Sărbătoarea nașterii sfintei Virginia, din 09-06-2002

***

În duh de sărbătoare de Rusalii cobor de lângă Tatăl cuvânt pe pământ. Amin, amin, amin. O, străjeri din grădină, sunt Domnul! Deschideți cuvântului Meu și așezați-l în cartea Mea de azi. Suflu peste voi, că sunteți osteniți de tot, fiindcă Mi-ați pregătit sărbătoare ca să Mă întâlnesc Eu cu omul în grădina întâlnirii. Amin.

Grădinile Mele cu voi sunt vârf de munte înalt, și pe care Eu din timp în timp Mă așez jos cu crucea Mea cea grea de azi ca să Mă odihnesc de ea, căci crucea Mea este omul, fiilor. Pe om îl port Eu din greu, nu de două mii de ani de când am dus Eu crucea cea din lemn ca să Mă așez apoi pe ea și ca să Mă vadă omul și să-i fie milă de Mine și să vină să Mă mângâie de crucea Mea cea grea de la om. O, nu de două mii de ani îl port pe om din greu, ci de șapte mii de ani e omul crucea Mea cea grea. Suflu peste voi duh de înviorare ca să stați în fața cuvântului Meu cel de peste voi, că vreau să Mă îmbrățișez cu omul și să Mă plâng lui de crucea Mea cea grea.

Am zis să vestiți sărbătoarea și am zis că voi aduna la izvor din cele patru laturi pe om, să stau cu el în cuvânt și să-i arăt ce am Eu pe acest pământ român; să-i arăt omului izvorul Meu care curge din tronul Tatălui, și cu care **Eu Mă fac izvor până la om, căci Eu sunt izvorul, Eu sunt acest cuvânt,** și minunată este această venire a Mea, căci **pe acest râu de cuvânt cobor Eu în mijlocul neamului român** de mai bine de patruzeci de ani ca să-Mi pregătesc un popor mireasă și să Mă slăvesc din mijlocul lui cu slava cuvântului Meu mai mult și mai minunat ca acum două mii de ani când am venit Dumnezeu întrupat din mijlocul poporului Israel cel de atunci. **Acum vin pe pământ râu de cuvânt și Îmi fac din mijlocul neamului român noul Israel, noul popor creștin, popor după chipul și asemănarea Mea,** și pe care Eu îl învăț mereu, mereu căile vieții, ca să umble el pe pământ așa cum am umblat Eu. Amin.

O, poporul Meu mireasă, poporul Meu luat din români! Cobor în zori de zi cuvânt și te iau și Mă așez cu tine înaintea celor ce au venit la izvor ca să bea. Tu să-l înveți pe cel ce a venit să bea, așa cum și tu ai învățat de la Mine. O, și cum să-l înveți pe cel ce vine la izvor să bea? Îl învăț Eu cu cuvântul, iar **tu să stai semnul Meu, semnul Fiului lui Dumnezeu**. Tu să stai înaintea mulțimii care se adună în grădinile Mele cu tine, că tu ești copil frumos, pentru chipul Meu cel din inima ta, și care se vede pe chipul tău, poporul Meu mireasă. **Eu sunt Mirele tău, și tu ești mireasa Mea cea micuță, cea de la venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl,** ca să am la cine să vin pe pământ când vin să Mă fac cuvânt pentru om.

Te-am chemat la izvor, omule scump. Sunt Domnul, Cel ce am murit și am înviat pentru om. Te-am chemat la râul vieții ca să te speli în el, ca să te așezi în el, poporul Meu român. O, cât aș vrea să fii tu poporul Meu, de la o margine a ta și până la cealaltă margine a ta, căci **vatra ta este pământul din care am luat Eu lut cu mâna de l-am făcut din el pe omul cel zidit de mâna Mea.** O, cum să fac? O, cum să te ajut să poți crede că Eu, Domnul, te am în planul zilelor venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, **munte înalt, muntele pe care Eu l-am ridicat deasupra vârfurilor munților de pe pământ ca să curgă din el legile vieții,** taina cea de dinaintea venirii Mele, taină pecetluită de Scripturi și despecetluită de Mine, Fiul Tatălui Savaot.

Eu sunt Cel ce sunt. Aşa îţi spun Eu că sunt, poporul Meu român, şi de aceea te chem la izvor, şi te-aş tot chema dacă tu ai prinde drag de cântecul Meu de dragoste, ca să te chem cu el, şi tu să vii apoi, şi să iubeşti ca Mine viaţa veacului ce va să fie pe pământ curând, curând, poporul Meu român. **Numele tău este numele cel nou al neamului lui Dumnezeu**, aşa cum numele lui Israel cel care M-a răstignit pe cruce a fost numele neamului lui Dumnezeu în vremea aceea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua întâi, din 22-07-2002

***

Deschideţi Domnului, voi, străjeri care vegheaţi în grădina cuvântului! Eu sunt Cuvântul vieţii, şi Mă fac sărbătoare cerească pe pământ cu omul şi Mă fac izvor de cuvânt ca să-l mângâi pe om, că l-am chemat la izvor ca să bea din el şi să Mă simtă şi să Mă audă grăind cu el din grădina Mea de cuvânt. Amin.

Am pus cu voi masă de serbare cerească. V-am aşezat să-Mi pregătiţi covor de slavă tainică între Mine şi om, ca să audă omul cuvântul Meu care suflă peste voi aici, în mijlocul neamului român, noul Meu popor ales pentru acest pământ de aici, care a ieşit din ape cel dintâi atunci când am făcut cu cuvântul şi cu fapta cerul şi pământul. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua întâi, din 24-08-2002

***

În a doua zi de sărbătoare vă mângâi din nou pe voi, cei adunaţi la gura izvorului Meu de cuvânt. Luaţi din harul Meu şi îl puneţi în voi, ca să Mă puteţi iubi cu harul vostru cel din fire, şi Eu să pot lua de la voi. Stau cu oşti cereşti deasupra grădinii întâlnirii Mele cu voi. V-am chemat să grăiesc cu voi, şi voi cu Mine. Cântaţi-Mi doina nunţii Mele cu mireasa Mea cea din români luată, cu poporul Meu mireasă, popor pregătit de Mine pentru venirea Mea. **Dulce-Mi este limba românească, şi am făcut din ea limba lui Dumnezeu la sfârşit de timp, că Eu grăiesc din nou peste pământ în limba poporului român, noul Meu Israel, noul Meu Ierusalim,** căci Eu am scris prin profeţi în Scripturi, am scris că voi alege din nou Ierusalimul dintre neamurile pământului, fiindcă Israelul cu care am lucrat la început M-a lepădat cu totul acum două mii de ani, şi n-am ales din el decât o rămăşiţă mică de tot, care s-a mântuit prin credinţă atunci, la venirea Mea din Tatăl Cel ceresc şi din mamă Fecioară pe pământ. Cântaţi-Mi cântările nunţii, că Mă aşez în calea oamenilor cu nuntă cerească, cu zile de nuntă între Mine şi mireasa Mea cea mică, poporul cuvântului Meu, luat din români. **Mai e un ceas, şi vin văzut, iar slava Mea din ziua aceea va fi pentru unii cu mângâiere, iar pentru cei mulţi, cu mânie,** căci omul a pierdut grăirea cu Dumnezeu şi nu-şi mai vine în fire ca să se întoarcă la începutul lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creştinătăţii Româneşti, ziua a doua, din 25-08-2002

***

Mergem să rostim slavă cerească peste România. Merg cu tine în vârful ei ca să-i rostesc prin tine naşterea ei din nou, ca s-o schimb la faţă şi aşa s-o arăt lumii pe ea. Toată strălucirea Mea o voi aşeza peste tine, poporul Meu, şi Mă voi arăta cu tine peste pământ, că Eu aşa ţi-am proorocit aceasta prin cuvântul acestei lucrări încă de pe când aveam în trup pe pământ pe trâmbiţa Mea Verginica. Mă voi slăvi în tine şi îl voi îmbăta pe om la vederea aceasta. Voi vărsa din Duhul Meu

peste om, iar tu vei fi vasul Meu cu untdelemn, și din tine Mă voi revărsa cu slava Mea cea dulce și voi rosti peste țara Mea de nuntă dragostea Mea cea de la sfârșit de timp, și voi spune așa:

Eu nu te-am uitat, o, țară a strălucirii, țara Mea de la sfârșit de timp! M-am născut pe pământ între oameni odată cu nașterea ta, și tu ai numele Meu pe creștetul tău, și tu vei rămâne, că așa te-am numit la sfârșit de timp, și am zis că tot cel ce se va îmbrăca în cămașa de creștin se va numi român.

Eu nu te-am uitat, iubito, și M-am întors în pământul tău pe care i l-am dat la început de moștenire omului cel zidit de mâna Mea, că din tine am luat cu mâna pământ, și din el l-am plămădit pe om. Tu ai fost primul petecuț de uscat care a ieșit din ape la facerea lumii, și l-am numit pământ după ce am făcut cerul despărțind apele de sus și de jos. Iar din apele de jos te-am scos pe tine întâi ca pe o pruncă nou-născută ridicându-te de creștet în sus și ți-am dat pânză albă de botez, pe care am scris cu mare taină numele tău cel de la sfârșit de timp: **Ierusalimul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl.**

Tu ești vârful pământului, creștetul pământului, întâia născută din ape la facerea lumii. Tu ești țara Mea de nuntă, căci Tatăl în tine Mi-a așezat masa nunții, și Mi-a gătit mireasă dulce, mireasă din români, țara Mea.

O, iubito, tu ești pământul cel de moștenire al omului cel întâi zidit, căci el își cunoaște trupul și vine să și-l ia înapoi, ca la început, căci Eu aduc cu Mine ziua învierii morților, și fiecare își va lua trupul și va sta înaintea Mea. Și tu vei sta, iubito, în fața Mea, și Îmi vei da slava ta cea de la început și Mă vei primi așa cum M-ai primit de Făcător al tău la nașterea ta odată cu nașterea Mea din Fecioară pe pământ.

Pace ție! Eu nu te-am uitat, iubita Mea. Iată-ți cămășuța de botez. Ți-am păstrat-o în Tatăl, și acum iarăși ți-o dau, și te voi numi cea aleasă, cea dulce, că **mult te iubesc, fiindcă tu n-ai avut alt dumnezeu în afară de Mine și n-ai robit pe străin,** și Eu îți dau plata pentru răbdarea ta și **îți dau frumusețea cea dintâi și te fac raiul venirii Mele,** iubito. Și cine te va iubi, după dreptate te va iubi, iubita Mea, că nici un neam sub soare nu va avea strălucirea ta.

Eu sunt. Nu te teme. Șoapta Mea curge peste tine și se face râu al vieții peste pământ din mijlocul tău, că a venit vremea iubirii, iubirea dintre Mire și mireasă, țara Mea, iubita Mea. Eu sunt. Soarta ta este în mâna Mea, nu în mâna ta. Eu sunt Stăpânul tău, Mirele tău, și te vor iubi popoarele și neamurile și limbile și împărații pământului pentru slava Mea care strălucește din mijlocul tău luminându-te și slăvindu-te, căci tu ești cea dintâi, iubita Mea cea de la sfârșit de timp și de la început de timp, că Eu vin, și tu vei fi a Mea și vei fi slava Mea și vei fi lumina lumii, precum Eu sunt, iubito. Amin, amin, amin.

O, Eu așa voi vorbi cu țara Mea cea de la sfârșit de timp, poporul Meu. Slava Mea cea din ea o va cuprinde pe ea, și vreau ca tu să nu mai fii decât slava Mea pe pământ. Te-am învățat mereu să fii frumos, frumos și **ți-am spus mereu, mereu că vin zilele gloriei Mele cu tine ca să fac lumină mare peste întunericul de pe pământ, și apoi să vin,** că nu voiesc să vin pe neștire, poporul Meu. Voiesc să vin ca Mire, nu ca Judecător. Voiesc să vin cu venire dulce și vreau să-l deprind pe om cu venirea Mea și vreau să-l învăț să Mă aștepte și vreau să-i dau darul credinței cea pentru venirea Mea, precum ție ți-am dat.

O, poporul Meu, caută cu dor fapta credinței tale în venirea Mea și dă-Mi să văd că tu ești minunea Mea pe care văzând-o fiii oamenilor, să creadă că Eu vin și să Mă aștepte cu dor, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2002

***

Mă scriu în cartea cuvântului Meu cu sărbătoarea Sfintei Sfintelor Mele din zilele acestea și cu pomenirea celui întâi chemat între apostolii Mei, Andrei. Pe el l-am avut martor sărbătorit, martor aproape, întâiul chemat, așa cum la sfârșit de timp țara alegerii Mele a fost țara română, întâia chemată pentru întoarcerea Mea de la Tatăl. Amin.

… M-am folosit de credința și de puterea credinței arhiereului Meu din biserica din lume, căci în toate veacurile Eu prin credința omului am lucrat și am putut. El apoi s-a clătinat de teamă de la necredința celor dintre care Eu l-am ales martor al lucrului Meu din zilele acestea, dar ceea ce am făcut cu el, am făcut, și făcut rămâne, căci n-a putut nici o împotrivire să biruiască împlinirea Scripturilor venirii Mele cu taina Noului Ierusalim pe pământ, căci Eu, Domnul, cu Ierusalimul cel de sus am lucrat și lucrez pe pământ, și altfel nu lucrez. Dacă omul ar vedea tainica Mea lucrare la vedere, i-ar fi atât de ușor să înțeleagă Scripturile venirii Mele și împlinirile lor cele tainice. Dar omul este orb pentru cele ce nu se văd, și nici nu vrea să se vindece și să vadă și să creadă decât cele ce se văd, dar fața lumii trece, iar cuvântul Meu este și rămâne în veac. Amin.

… Îl voi birui cu totul pe om, și nimic și nimeni nu se va mai împotrivi venirii Mele din zilele acestea, și Mă voi întinde cu ea. Toți cei ce se ascund să spună că nu cred în cuvântul venirii Mele, în Scripturile întoarcerii Mele pe pământ, vor vedea și vor tot vedea cât de adevărat am fost Eu cu această venire și cât de minunat am lucrat ca să biruiesc pentru Mine.

Eu iarăși spun în duh de sărbătoare a pietrei Sfintei Sfintelor Mele din zilele acestea: nimic și nimeni să nu se încumete să mai umble la această lucrătură lucrată din cer pe pământ, căci ceea ce voiesc Eu, cine poate strica? Iar cel ce va mai întinde mâna sau sabia lui ca să amenințe peste lucrul venirii Mele după două mii de ani de la Tatăl, acela se va zdrobi în sabia lui, căci cine scoate sabia, în sabia lui va pieri. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la unsprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim. Sărbătoarea sfântului apostol Andrei, din 13-12-2002

***

Eu sunt Cel ce am crescut pe pământ Dumnezeu, din prunc născut din mamă Fecioară, mamă pururea Fecioară, minune mai presus de mintea cea omenească, fiindcă celor ce Îl iubesc pe El, Tatăl Meu le-a pregătit mereu, și iarăși mereu semne și minuni care la mintea omului nu s-au suit și ochiul lui nu a văzut. Amin.

Iată minune coborâtă din cer! O seară dulce în sătuțul cuvântului Meu. Mă fac cuvânt din cer în acest sătuț în care Mi-am pregătit iesle ca să cobor pe nori în ea, precum este scris în Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani despre venirea Mea. Eu, pruncuțul, Domnul, Cel născut din Fecioara mamă, Mi-am ales neamul român pentru venirea Mea cea de la sfârșit de timp. L-am ales pentru că pământul de sub el a fost cel întâi ivit din ape la facerea cea văzută când ea s-a făcut

la cuvântul Meu întru începutul lui, facere pe care i-am dat-o omului de moștenire ca să fie omul fiul Meu, precum Eu sunt Fiul Tatălui Meu Savaot, Tatăl Meu, Care M-a trimis acum două mii de ani ca să Mă nasc pe pământ ca și omul și ca să cresc cu trupul ca și omul, și să trăiesc de la naștere și până la învierea Mea ca Dumnezeu pe pământ, căci Eu am fost Dumnezeu prunc și, apoi, tot mai desăvârșit, Dumnezeu Om, așa precum și sunt, Dumnezeu Om. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ajunul Nașterii Domnului, din 05-01-2003

***

O, Ierusalime, o, Ierusalime nou, te numesc așa fiindcă cel dintâi popor al Meu n-a vrut să-Mi fie fiu, ci a vrut să-Mi fie moștenitor, dar cel mai mare moștenitor este copilul. O, Ierusalime, te învăț în zi de sărbătoare de naștere să fii copil așa cum sunt Eu, așa cum am ascultat Eu, așa cum am trăit Eu, și chiar dacă cu trupul Meu stau nevăzut în ochii tăi așa cum stăteam și cu omul cel zidit de mâna Mea, cuvântul Meu însă este cu tine ca și cu el atunci în rai, și te țin de mânuță ca pe un copil care ascultă, căci de mânuță cu tata stau numai copiii care ascultă, poporul Meu.

O, mare și minunată este taina de copil, taina cea de fiu! Proorocii Mei au știut această taină și M-au purtat spre oameni supunându-se Mie, așa cum mama Mea Fecioara s-a supus Tatălui Meu, Care M-a trimis pe pământ ca să Mă nasc prunc din ea și să fiu Fiul Omului. Proorocii Mei au fost fii, fiindcă ei au știut și știu taina cea de fiu. Așa și tu, popor mititel al Domnului, ascultă-Mă pe Mine, Domnul Dumnezeul tău, și stai așa, ascultător, ca să rămâi fiu, fiule. Și ca să-ți văd ascultarea, îmbracă-te în haină de sărbătoare cerească și hai să dăm vestea zilei amintirii nașterii Mele, căci serbăm această zi, poporul Meu. Mergi, Ierusalime, pe la case mari și du vestea despre Mine, și Eu voi duce vestea despre tine peste pământ mereu, mereu, poporul Meu, **până ce Eu și cu tine le vom supune pe toate și pe toți, și apoi le vom da Tatălui.** Amin. Mergi, poporul Meu, cu vestea Mea din zilele tale, și ne vom întoarce la sfârșit de zi și iar voi sta cu tine în cuvânt ca să te învăț taina cea de fiu.

Hai, mergi, Ierusalime! La porunca Mea mergi, poporul Meu! Mergi, și ni se vor supune munții și dealurile și colinele și toată facerea omului. Pic cu pic ne vom arăta, și curând, curând voi da la o parte de pe tine perdeaua în care Eu te țin acoperit, ca apoi să Mi se vadă slava după care Eu și cu tot cerul tânjim.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2003

***

O, fii ai oamenilor, în zadar vă uitați spre locul în care Eu am fost răstignit de poporul cel de atunci. În zadar vă duceți acolo ca să vă lăudați că ați fost; în zadar, o, fii ai oamenilor, căci iată-L pe Mielul lui Dumnezeu venind cuvânt în mijlocul neamului român în care Își are El sălaș și împărăție acum, la sfârșit de timp. Aplecați-vă și botezați-vă în apa râului vieții, căci învățătura Mea este așteptată de multe noroade, dar ele auzind nu aud, și văzând nu văd, și pricepând nu înțeleg, căci sunt tari la cerbice, ca nu cumva să se întoarcă de la căile lor cele rele și Eu să îi primesc pe ei. O, fii ai oamenilor, vă arăt cu degetul Meu arătător taina împărăției cerurilor, **Dumnezeu cu omul pe pământ, cuvântul Lui în mijlocul neamurilor pământului pe pământul român.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-2003

***

Eu vă dau, copiii Mei, o lucrare mare de lucrat. Ridic cu voi mai presus de pământ locurile Mele cu voi. Însemnăm noul nume al cetății cea cu porți tari, și numele ei va fi ca în Scripturile veacului ce va să fie: **Cetatea Sfântă Noul Ierusalim,** iar temelia ei va fi Sfânta Virginia, așa cum este ea din anul când am întemeiat din nou Ierusalimul, anul 1955, și apoi, iarăși, anul 1995 când iar l-am scris rezidit din nou pe aceeași piatră.

Mergeți cu binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și împliniți acum numele cel sfânt al cetății, și apoi vrednici să fiți de numele ei, iar numele ei vrednic să fie de voi, de voi și de tot poporul cel sfințit, că vreau să am popor sfânt după cum i se rostește numele în ceruri de către sfinți și îngeri. Amin. Dați-vă Domnului, și așa să stați. Fiți dreapta Mea pe pământ, după cum vă este ungerea, fiilor, și întăriți-Mă peste voi ca să vă ocrotesc cu multă putere pe voi și pământul de sub voi. Și vă voi da povețe noi, și ale căror împliniri, Eu, Domnul, le aștept de la voi apoi de-a pururi, fiilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2003

***

Curând, curând țara română se va arăta peste popoare și va străluci de slava cuvântului Meu peste pământ, iar voi veți odrăsli ca iarba cu inima din voi, care va tresări atunci de slava bucuriei Mele cu voi. Eu sunt Cel ce făgăduiesc și împlinesc, iar voi veți fi bucuria Mea, și Eu a voastră în muntele Meu cel sfânt, din locul din care curge cuvântul Meu peste pământ. Amin.

Tot omul mare de pe pământ se bizuie cu mulțimea carelor și a călăreților lui, dar lauda și slava ta este Domnul, poporul Meu. Stăpânirea Mea este veșnică, stăpânire care nu va trece, iar împărăția Mea și a ta nu va fi nimicită niciodată. Amin, amin, amin.

… O, fiilor care-Mi sunteți porți, Eu v-am întâmpinat cu cuvântul Meu de peste voi, iar voi cu deschiderea porților Mele spre poporul Meu și al vostru ca să intru Eu cuvânt în Ierusalim. Gătim slava cea văzută a cuvântului Meu, Eu și cu voi și cu sfinții din cer și cu îngerii în mii de mii, fiilor, iar Eu voi face să se adune popoarele și să bea din apa Mea, căci apă nu va mai fi pe pământ pe nicăieri, iar râul Meu cel de viață dătător, va umple lumea cea însetată după apa cea care ține omul în viață și nu oricum apă. Și voi veți fi împărțitorii care Mă împart pe Mine cuvânt de Duh Sfânt peste pământ, iar cei ce vor veni să bea vor fi primitorii bunei credințe și vor umbla aceștia cu credincioșie înaintea Mea. **Și ne vom mări în lung și în lat, după hotarele care vor cuprinde între ele slava Mea cea prezisă de Scripturi, căci vălul de pe ea va fi de mâna Mea luat, că e vremea ca țara venirii Mele să Mă întâmpine toată, și apoi să fie ea cunoscută întâia,** fiilor, fii ai lui Dumnezeu, descoperiți de sub vălul de pe voi, căci făptura care suspină de șapte mii de ani, suspină așteptând ca voi să fiți pe pământ, fiilor, spre înnoirea lumii, spre răscumpărarea făpturii, și apoi spre viața veacului ce va să fie pe pământ fără de timp. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Întâmpinării Domnului, din 15-02-2003

***

Te strâng pe tine lângă cuvântul gurii Mele, poporul Meu ales din români, și Mă scriu cu mâna ta pe pământ cu venirea Mea, cu cuvântul Meu care te gătește pe tine pentru **ziua când Eu te voi arăta întru slava venirii Mele la tine și Mă voi desăvârși cu totul văzut, când ochii tuturor vor fi deschiși de însăși puterea Mea**, după cuvântul Meu care spune că ***«Toate neamurile pământului vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă,***

când El va aduna prin îngeri pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, ca să le dea împărăția». Toate, toate sunt scrise la începutul venirii Mele și la sfârșitul slavei cuvântului Meu, și Eu le voi împlini cu cuvântul pe toate, așa precum le-am spus. Amin.

Scriu peste tine numele cel întreg al tău, poporul Meu, că tu ești cetatea Mea, Ierusalimul Meu de azi. Te cresc și te ud din cer, nu de pe pământ. Te nasc din cer și îți dau din cer să mănânci mult cuvânt și te numesc popor din cer, nu popor de pe pământ, iar umilința ta să strălucească mult ziua și noaptea înaintea Mea, că Eu îți dau nume nou, cetate iubită, căci în Scripturi scrie așa: ***«Am văzut Cetatea Sfântă, Noul Ierusalim, coborâtă din cer, de la Dumnezeu, gătită ca o mireasă, împodobită pentru Mirele ei».*** Amin, amin, amin. Te înscriu pe pământ cu numele tău cel întreg: **Cetatea Sfântă Noul Ierusalim.** Până acum te-am ținut sub văl și ți-am zis: **Cetatea Noul Ierusalim.** Dar acum vine tot mai mult vremea cea sfântă, vine cu sfinții din cer pe pământ, vine puterea Mea care împlinește Scripturile sub ochii celor tari la cerbice care stau împotriva Duhului Sfânt. Dar Eu suflu cu putere pe Duhul Sfânt cuvânt și îi adun cu suflarea gurii Mele pe cei sfinți și pe cei ce se sfințesc la auzul venirii Mele care-i adună pe toți cei ce vor umbla pe cărările vieții și care vor învăța de la Mine, fiindcă ucenici nu se nasc dacă nu este învățător. Iată-Mă Învățător tainic, venit de la Tatăl pe pământ ca să-i adun sub mantia Mea pe cei risipiți ai lui Israel și pe toate neamurile pământului, care vor vedea slava cuvântului Meu coborând pe pământ peste poporul Meu cel din români, poporul Noului Ierusalim, cetatea cea sfântă, gătită ca o mireasă pentru Mirele ei. Amin.

… Vreau să-l aud pe Israel cel după trup rugându-se Tatălui Meu și al lui și zicând: **„Am greșit, Tată, la cer și înaintea Ta, nemaifiind vrednic de fiu al Tău, dar fă-mă ca pe unul din argații Tăi“.** Iar Tatăl, încă departe fiind el și gândind la întoarcerea sa la Tatăl, îl va vedea Tatăl și I Se va face milă de el și îi va ieși înainte cu glas blând și îi va da lui haina cea dintâi și îi va da încălțăminte și îl va așeza la masă ca pe unul care mort a fost și a înviat, și pierdut a fost și s-a aflat.

… Iar voi, copii ai Ierusalimului Meu cel sfânt de pe pământ, să știți că toate neamurile de pe pământ vor vedea curând, curând țara strălucirii când Eu o voi arăta cu degetul, cu slava Mea cea cerească de peste ea.

Să știi, Ierusalime român, că vine curând, curând slava întoarcerii Mele în pământul țării tale, iar tu atunci vei fi copilul cel purtat pe brațe când toți vor veni și vor lua din mâna ta mângâierea Mea, duhul mângâierii Mele pentru cei ce așteaptă cu prelung suspin venirea Mea, slava Mea cu care vin și îi mângâi pe cei ce Mă așteaptă cu ea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor. Sărbătoarea sfântului mucenic Haralambie, din 23-02-2003

***

O, tu, cel zidit de mâna Mea din pământ, Eu am scos pe femeie din tine ca să scot răul din tine[3], dar tu ai luat şi ai mâncat din el, şi apoi M-ai judecat. L-ai judecat în rai pe Dumnezeu după ce ai făcut voia ta, căci Eu te-am întrebat: ***«Pentru ce ai făcut aceasta?».*** M-ai judecat că ţi-am dat pe femeie şi Mi-ai spus: ***«Femeia pe care mi-ai dat-o mi-a spus să mănânc că nu voi muri, ci voi cunoaşte»***. Ţi-am dat-o, dar nu ţi-am spus s-o asculţi pe ea, ci ţi-am spus să mănânci din toţi

[3] Despre acea perioadă, vezi pe larg în „Gospodăria Domnului”, dicteu Divin prin Jakob Lorber, n.r.

pomii raiului şi nu din ea, iar tu trebuia să iei din gura Mea cuvânt, nu din gura ei, iar ea trebuia să-ţi fie supusă, precum tu trebuia să-Mi fii Mie supus dacă Eu te-am creat. Ai avut de la Mine puterea dată ca să-Mi arăţi dragostea prin ascultare cu iubire în ea, dar tu ai prins duh de stăpân peste toate pe pământ şi ai întins mâna să stăpâneşti peste cer şi peste scaunul Meu şi peste statul Meu în tine pe pământ, iar Eu eram Cel Preaînalt şi te priveam cu durere**. Dacă Mă ascultai să creşti şi să te înmulţeşti din Mine şi nu din tine, rămâneai stăpân pe tine prin cuvântul de peste tine,** dar tu te-ai lăsat de ascultarea de Mine, şi atunci femeia pe care Eu o scosesem afară din trupul tău s-a făcut cuvânt peste tine şi ţi-a spus să mănânci din pomul cunoştinţei, că nu vei muri, ci vei cunoaşte ca Dumnezeu. Când ea a întins mâna să ia şi să mănânce, tu nu numai că nu i-ai spus să nu ia; ba ai luat şi tu din mâna ei şi ai mâncat, şi ai uitat să Mă asculţi, ai uitat să Mă iubeşti după ce ţi-am dat să lucrezi dragostea cea cu iubire în ea. N-ai vrut să cunoşti iubirea, ci ai vrut să cunoşti cunoaşterea, şi să fii apoi ca Dumnezeu, cunoscător a toate, cunoscătorul fiinţei lui Dumnezeu, Care a adus totul din nefiinţă la fiinţă. Iar Eu, Făcătorul a toate, îţi dădusem să mănânci din toţi pomii raiului şi să fii mulţumit şi să fii cuminte şi să iubeşti viaţa şi nu moartea cea de la neascultarea ta.

Acum, după şapte mii de ani de la durerea Mea de la tine, stau de vorbă cu tine în faţa neamului omenesc, iar tu, cel zidit de mâna Mea din pământ, apleacă-te înaintea Ziditorului tău. Amin, amin, amin.

– La ceasul cel din urmă al pocăinţei omului, mă aşezi faţă în faţă cu Tine, o, Creatorule al meu, ca să mă audă tot trupul, de la facerea mea şi până la venirea Ta care lucrează după şapte mii de ani învierea morţilor, de la cel din urmă şi până la cel dintâi, până la mine, Doamne.

*Eu sunt omul cel zidit de mâna Ta din pământ, şi suflând peste mine mi-ai dat suflet viu şi mi-ai spus să stăpânesc peste cele ce Tu le-ai scos din pământ, fiinţe vii, după tot soiul lor, şi să mă bucur în mijlocul facerii Tale. Mi-ai făcut casă apoi, ca să am numai bucurii, şi ai numit-o grădina Edenului şi m-ai aşezat în ea şi mi-ai spus să mănânc bunătăţile care creşteau în pomii raiului, Doamne. Dar eu m-am crezut stăpân peste toate, şi în aceasta am greşit Ţie, Stăpânului meu. Mi-ai adus toate fiinţele vii, ca să le pun nume la toate, şi le-am pus, prin înţelepciunea cu care Tu erai în fiinţa mea, dar n-am găsit un ajutor pe potriva mea în toate fiinţele vii. Atunci Tu ai luat din mine şi ai făcut femeia şi ai adus-o la mine, iar eu m-am recunoscut în ea, şi pe ea în mine, şi am zis: **«Ea este os din oasele mele şi carne din carnea mea, şi se va numi femeie»,** şi apoi am zis: **«De aceea va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa şi se va alipi de femeia sa şi vor fi amândoi un singur trup».** Atunci eu Te-am supărat amar, fiindcă Dumnezeu era Tatăl meu şi mama mea, iar duhul răului a prins în mine fiinţă, şi cel viclean m-a auzit şi i-a zis femeii: „Oare, Dumnezeu a zis să nu mâncaţi din toţi pomii raiului?“. Ea i-a răspuns că putem să mâncăm, dar nu şi din pomul cel din mijlocul raiului, ca să nu murim apoi. Atunci i s-a răspuns: „Nu veţi muri, dar în ziua când veţi mânca din el, veţi cunoaşte ca Dumnezeu“. De atunci femeia a prins dor de mâncat din pom, ca să ia cunoaştere, şi a mâncat şi a cunoscut, şi eu am luat din mâna ei şi am mâncat şi eu, şi a mâncat omul din pomul cunoaşterii, Doamne, şi s-a văzut gol şi s-a ruşinat unul de altul bărbatul şi femeia şi s-au acoperit cu frunze de smochin, şi s-au temut apoi de Dumnezeu pentru neascultarea lor cu care au iscodit firea dumnezeiască, şi au dat să se ascundă cei doi unul de altul şi de Dumnezeu.*

O, fii ai lui Dumnezeu, m-a adus Domnul faţă-n faţă cu voi, iar voi sunteţi aşa de miloşi de nu vă poate Domnul pomeni greşalele voastre din viaţa voastră de pe pământ. Îmi dă Domnul

prin voi iertarea păcatului meu care a apăsat peste tot neamul omenesc, de n-a scăpat nimeni de el, în afară de Omul Cel născut din Fecioară, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, Cel Care S-a întrupat pe pământ în Fecioară, şi apoi S-a născut şi a crescut până la vârsta trupului meu cel făcut de El, şi apoi, la plinirea vârstei aceea, El a murit pentru păcatul meu în ceasul cel din ziua în care eu am mâncat din pomul cunoştinţei binelui şi răului şi am cunoscut apoi ca Dumnezeu după ce am călcat porunca Lui care mi-a spus să nu mănânc din roadele pomului stăpânit de Dumnezeu. Sunteţi miloşi ca Domnul. E Duhul Lui în voi din zi în zi mai mult pentru învierea făpturii. Ieşiţi de sub poveri şi suflaţi peste morţi şi peste vii, că tot şi toate îşi aşteaptă răscumpărarea. O, cât sunteţi de firavi, şi ce greu e pe voi! O, cât sunteţi de miloşi!

Ai grijă de ei, Ziditorul meu, căci Tu Te-ai îndurat de ei şi i-ai făcut lumină a lumii şi i-ai făcut sarea pământului, că ei Te au cuvânt peste ei cum Te aveam eu în rai, Ziditorul meu. Am stat un veac pe pământ şi nu m-am băgat sub greul Tău, Ziditorul meu, iar pe ei ai pus şapte veacuri de oameni, şi trupul lor e şubred, şi sarcina de pe ei e grea de tot, iar ei sunt cei miloşi, cei mai mici ai Tăi, prin care Tu scrii cu mâna lor în carnea omului cuvântul Duhului Sfânt, chemarea la înviere pentru toată făptura, Doamne.

O, fii micuţi, v-aş tot privi şi v-aş tot mărturisi neamurilor de pe pământ, că sunteţi atâta de miloşi pentru Dumnezeu şi pentru om! O, cine v-ar mai judeca pe voi că aveţi greşale când voi aveţi o aşa de grea povară de purtat? Povara Domnului, venirea Lui cu sfinţii Lui în zeci de mii de mii. Amin.

Sărut acest pământ în care staţi şi din care eu am fost făcut de Dumnezeu. Îi miros mireasma, îi ascult inima cum bate, şi nimeni din jurul lui nu-i ştie taina lui şi taina mea din el, iar voi sunteţi în el cei miloşi ai Domnului, cei frânţi de povara venirii Lui. Fericiţi sunteţi voi, cei frânţi sub această povară, chiar dacă sunteţi mereu, mereu, mereu îndureraţi, şi de mici ce sunteţi, abia, abia mai puteţi prin dureri. Vă plânge Domnul neputinţele şi milă mi-e de voi, şi milă mi-e de Domnul, de pe puntea aceasta dintre cer şi pământ, dintre cele ce se văd şi cele ce nu se văd. Îmi umpleţi duhul de milă, după şapte mii de ani de păcat al omului. Curând, curând va da Domnul inimă nouă peste tot omul care este pe pământ, dar toate, toate încep de la voi, copii micuţi, fii ai lui Dumnezeu, aşteptaţi de şapte veacuri de toată făptura care plânge după voi ca să fiţi şi ca să purtaţi greaua povară a venirii Domnului după cele şapte veacuri de plâns al Domnului după om. Puţin, puţin şi nu veţi mai avea dureri, ci numai mângâieri, căci Domnul lucrează acum din durerile de pe voi mângâieri pentru voi, cei atât de miloşi de Dumnezeu şi de om. Vă simt din plin durerea şi suspinul ei cel nevăzut de voi. Purtaţi-L pe Domnul întru venirea Sa, şi toată făptura vă va ferici pe voi curând, curând, curând. Îmi aplec fruntea şi vă simt iubirea inimii, şi fericiţi sunt cei ce se vor apleca vouă în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Care vine la voi, şi lucrează cu voi Duhul de la Care înviază şi vor învia tot şi toate. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii izgonirii lui Adam din rai, din 09-03-2003

***

Omul îngâmfat din lume zice că voi aveți duh de mândrie, dar dacă aș face cu voi semne despre care nu s-a mai auzit, ce ar mai zice omul care face atâtea minuni cu care să-l tragă pe om din calea pe care stau Eu cu cei ce sunt ai Mei? Iar de el nu mai zice că este mândru, și își zice drept și își zice deștept și își zice că Mă are de Dumnezeu pe Mine, Cel smerit pe pământ și în cer. Aș face de lângă voi și din voi semne mari, văzute și auzite de ochii și de urechile celor de pe

pământ, dar Eu după ce am lucrat pe cele mai presus de fire între oameni, M-a luat poporul cel în mijlocul căruia M-am arătat și M-a răstignit pe cruce ca pe cei răufăcători. Minunile pe care Eu le lucrez azi cu voi sunt cu mult mai mari decât toate câte s-au auzit despre Dumnezeu pe pământ, fiilor din vremea acestui sfârșit. Eu n-am vorbit cu nimeni între oameni cum vorbesc cu voi. N-am vorbit nici cu Adam, nici cu Cain, nici cu Noe, nici cu Moise, nici cu David, nici cu Zaharia, nici cu Ioan Botezătorul, nici cu apostolii așa și atât cât vorbesc cu voi, fiindcă așa minune n-a fost de când e veacul și nici nu va mai fi alta decât împărăția Mea în om în chip desăvârșit, curând, curând, și apoi cerul pe pământ, iar Eu, în mijlocul dumnezeilor, Dumnezeu adevărat și mult slăvit între oameni pentru judecata lor, pentru mântuirea lor, iar când Mă voi arăta cu toată slava Mea, se vor cutremura toate.

Este scris în Scripturi cuvântul Meu care spune: ***«După strâmtorarea acelor zile soarele și luna și stelele se vor întuneca și nu vor mai lumina și vor cădea din cer, căci se vor zgudui puterile cerurilor, și apoi, semnul Fiului Omului, la a Cărui arătare vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind cu putere și cu slavă multă peste pământ, și se vor cutremura toate»,*** precum este scris. Atunci, din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini, îngerii Mei vor aduna pe cei aleși ai Mei în ziua când nimeni nu se va aștepta. O, Eu, Domnul, voiesc să am ce aduna, poporul Meu, și vreau să Mă vestesc, că Eu de aceea grăiesc pe pământ. Grăiesc ca să-Mi vestesc venirea și ca să vă gătesc mereu, mereu pe voi, și să strălucesc cu voi peste pământ de șapte ori mai tare decât soarele, și dintre voi să ies spre oameni ca Mirele din iatacul Său, fiindcă în voi și între voi Eu Îmi am sălașul, și mult au așteptat sfinții această vreme a întoarcerii Mele între oameni, și se uită la ea și la voi, și stăruiesc sfinții înaintea Tatălui pentru Mine și pentru voi, ca să biruiască Mielul Tatălui și turma Sa cea mică de la sfârșitul venirii Fiului Tatălui pentru biruința sfinților Săi. Amin.

… Binecuvântată să fie de Domnul Dumnezeul tău ieșirea ta acum pentru vestirea Mea cu tine în mijlocul lumii. Te voi acoperi în norii slavei Mele, dar te voi vesti că ești al Meu și că pot peste tine și că sunt în tine și cu tine. Binecuvântată să fie lumea care va da să te vadă și să te urmeze înspre Mine cu calea sa. Binecuvântați să fie cei ce te vor vesti cu Mine pe tine ca să audă neamurile petrecerea lui Dumnezeu cu tine. Binecuvântată să fie călătoria ta și vestirea Mea și a ta între oameni, că Eu pentru Mine și pentru tine fac cale tare prin lume, fiindcă se apropie cu multul slava Mea cu tine și învierea multora și răscumpărarea făpturii, Ierusalime român, că mare, mare este taina pământului român și plata lui de la Dumnezeu prin coborârea Mea pe el acum, la sfârșit de timp. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca, din 13-04-2003

***

Tatăl Meu este în Mine când grăiesc peste tine, Ierusalime. Vin la tine, poporul Meu cel din români, căci cu tine am împlinit Eu Scriptura venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl ca să intru în lume cuvânt de înviere şi semn de mântuire veşnică, aşa cum am intrat acum două mii de ani în Ierusalim după ce am cinat cu Lazăr, cu Maria şi cu Marta în Betania, şi când pentru învierea lui Lazăr mergeau după Mine mulţime de iudei ca să Mă urmeze şi ca să vadă pe cel înviat de Mine, şi care aflând că voi merge la Ierusalim a doua zi luau stâlpări în mâini şi Mă urmau şi strigau: ***«Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!».*** Ucenici mulţi văzându-Mă pe mânz de asină intrând au înţeles atunci că Eu sunt Domnul, Care Se

preaslăveşte prin Tatăl, şi că pentru Mine era scris în prooroci: ***«Împăratul tău vine, fiică a Sionului, şezând pe mânzul asinei».*** Iar Eu am zis Tatălui: ***«Tată, preaslăveşte-Ţi numele!».*** Şi atunci din văzduh glasul Tatălui a zis***: «L-am preaslăvit, şi iarăşi Îl voi preaslăvi!».*** Toată mulţimea adunată s-a întrebat: ***«Ce este acest glas: tunet, sau înger care a vorbit?».*** Iar Eu, Cel purtat de asin, am zis***: «Nu pentru Mine, ci pentru voi s-a făcut acest glas, căci acum este judecata acestei lumi, iar stăpânitorul lumii va fi aruncat afară».*** Amin.

O, Ierusalime de azi, alesul Meu popor întru care binevoiesc Eu cu glasul Meu cel ceresc peste pământ şi peste lume! Tot aşa şi azi lucrez, şi în mare taină lucrez, ca să ating cu cuvântul Meu inimile celor aleşi ai Mei care cunosc glasul Păstorului Care vine, precum este scris să vină. **Dacă aş lucra cu semne mari, Eu nu te-aş mai putea păstra, că ar veni lume nelegiuită ca să vadă slava Mea de peste tine,** şi lumea este peste ea cu păstori care te-ar duşmăni ca şi pe Mine, poporul Meu. Lucrăm în taină mare, fiindcă aşa este cea de a doua Mea venire, **este când nimeni nu se aşteaptă să vin, iar Eu în mijlocul tău Îmi scriu cartea venirii Mele şi cu ea judec, căci am spus şi atunci, şi spun şi acum că nu Eu, ci cuvântul pe care Eu îl rostesc peste necredinţa de pe pământ, acela va judeca lumea.** Amin. Vestesc prin tine, Ierusalime, acest cuvânt al venirii Mele, ca lumea să înţeleagă apoi că Tatăl M-a trimis cuvânt peste lume în mijlocul tău, când Eu, Domnul, Mă voi preaslăvi cu zgomot puternic din mijlocul tău ca să arăt binecuvântarea acestui pământ pe care Eu l-am ales pentru slava cuvântului Meu din el peste pământ. **Am ales de la facerea lumii acest pământ, de la facerea cerului şi a pământului, şi lumea va înţelege desăvârşit aceasta curând, curând. Amin.**

Ridicați-vă, fiilor, din zi în zi mai mult la viața cea veșnică pe pământ și fiți desăvârșiți la minte, că Eu am mare lucrare peste voi, de se miră sfinții și îngerii cei nevăzuți de lucrarea Mea de peste voi. Astăzi e sărbătoarea stâlpărilor, sărbătoarea florilor, și Eu voiesc să fac din voi vase mirositoare de Duhul Sfânt, copii ai Ierusalimului nou. V-am dat nume ca în cer, nu ca pe pământ, și v-am numit Cetatea Sfântă Noul Ierusalim, căci petrec îngerii și sfinții cu voi în coborâre cerească slăvind pe Domnul, Care vine cu sfinții Săi. Mii și milioane de crini și de trandafiri am zis, prin cuvântul Meu din zilele voastre, că voi sădi pe pământul român, țara venirii Mele, Noul Meu Ierusalim, și voi trebuie să altoiți viețile oamenilor, copii ai venirii Mele, ai zidirii Mele de veac ceresc pe pământ și peste om, iar voi să nu trăiți vremelnic, ci să trăiți viața Mea cea veșnică în voi, viața Domnului întru venirea Sa la voi. Amin. **Taina glasului Meu de peste tine te învață să nu trăiești viață vremelnică, ci viață veșnică pe pământ, Ierusalime sfânt**, și să preaslăvești numele Domnului de pe creștetul tău, și să fii covor de flori de rai, covor de crini și de trandafiri în calea Mea spre tine, și apoi cu tine în calea Mea spre om, ca să altoim viețile oamenilor cu viața ta de pe pământ, poporul Meu de azi. Eu vreau să fac cu tine minunea învierii morților, iar tu trebuie să fii desăvârșit la minte și să vezi pe cele ce nu se văd și să le aduci la vedere, și toate spre zidire să se facă.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 20-04-2003

***

Vin la tine, Ierusalime român, cu cea de a doua venire a Mea, iar cuvântul venirii Mele te pregătește pe tine, cel ce crezi, și te îmbracă în haină de mireasă ca să Mă întâmpini ca pe Mirele Care vine în miez de noapte, și a Cărui mireasă veghează întru întâmpinarea Sa. Amin.

Să nu te lenevești în veghe dacă Eu, Domnul, îți vorbesc dulce și răbdător. Să nu te crezi că ești vrednic pentru Mine dacă Eu te păstoresc și te cresc în credință și în împlinirea venirii Mele cuvânt în mijlocul tău. Tu să veghezi și să priveghezi în toată clipa pentru haina ta de nuntă și pentru întâlnirea cea mare a învierii morților, care va fi curând, curând, la ultimul Meu cuvânt de înviere a lor. Tu să aștepți această înviere așa cum și mărturisești că aștepți învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor, din 11-05-2003

***

O, poporul Meu Ierusalim din români, nu știe poporul român să te caute și să Mă ia de la tine și să fie viu. Am pe pământ pe țara română, țarină cu comoară în ea, și mulți o cumpără pe ea. Numai ea nu vrea să cumpere țarina din ea care are comoara Mea în ea. Și cu ce poate s-o cumpere? Cu lepădarea de sine și cu cruce, cu viață sfântă și fără duhul lumii în ea, căci lumea M-a răstignit, fiindcă nu poate duhul ei cu Duhul Meu Cel Sfânt.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, din 18-05-2003

***

Apropie-te, omule! E Duhul Sfânt acest cuvânt, și cu El Eu Îmi călăuzesc pe poporul Meu de azi, pe poporul cuvântului Meu, popor luat din neamul român, pentru că pământul român este cel întâi ieșit din apă la facerea cerului și a pământului, și pentru că lutul din care l-am zidit pe om a fost luat cu mâna Mea cea făcătoare de om din locul în care Eu în vremea aceasta Mi-am zidit din nou biserica, fiindcă am spus din vreme prin acest cuvânt proorocesc că **biserica Mea cea dintâi se va zidi din nou.** Cerul și pământul trec, dar cuvântul cel ieșit din gura Mea nu trece până nu se împlinește. Amin.

Am ieșit călăuză înaintea ta, omule fără de cărare. O, nu are cine să-ți mai arate calea cea sfântă, nu are cine să te mai curețe de păcate, că nu mai sunt sfinți pe pământ care să aibă trecere la Dumnezeu pentru viața ta, pentru iertarea ta. Vreau să-ți rostesc iertarea păcatelor tale prin pocăința ta și vreau să te iert prin ruga și prin stăruința și jertfa cea de fiecare zi, aduse pentru tot neamul omenesc aici, în **locul cel ales de Mine munte al Domnului, muntele spre care vor curge toate noroadele ca să ia legile vieții** și cărarea, precum proorocii au vestit prin Scripturi lucrarea Mea de azi, cuvântul Meu și venirea Mea călăuză peste pământ. Amin.

Laudă pe Domnul, poporule român! **Ai în mijlocul tău țarina cu comoară în ea**. Vinde înțelepciunea ta și ia-o pe a Mea, că am pus-o în mijlocul tău ca să fac din pământul tău salvarea și cerul cel nou și pământul cel nou acum, la facerea din nou a lumii, și fericit este cel ce citește și înțelege Scripturile venirii Mele și cele pentru înnoirea lumii. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua, din 15-06-2003

***

E dulce sărbătoarea de azi, sărbătoarea apostolilor Mei Petru și Pavel: unul, pentru poporul Israel, care se făcuse credincios și biserică a Mea, iar celălalt, pentru neamurile pământului, ca să-i facă creștini, fii duhovnicești, Israel după duh, așa cum Eu i-am făgăduit lui Avraam despre seminția lui cea din făgăduință și care va fi ca stelele cerului de multă și de nepământească între

cei purtători de trup, și aleși și culeși din lume ca să fie ai lui Dumnezeu pe pământ, propovăduind ei în fiecare timp apoi împărăția Mea dinăuntrul lor, împărăție prigonită de cei ce nu au voit și nu voiesc să vin.

… E dulce sărbătoarea de azi, sărbătoarea ucenicilor Mei care au apostolit în numele Meu, făcând și mai mari semne și minuni decât am făcut Eu, căci Eu eram în ei ca să se adeverească mărturisirea lor prin puterea Mea din ei, și cu care Eu lucram din ei, căci le-am spus: ***«Eu sunt în voi, și voi, în Mine».*** Amin, amin, amin.

– Tu, Învățătorule Care ai cuvintele vieții; Tu, Cel ce ne-ai făgăduit că noi vom judeca cele douăsprezece seminții ale lui Israel și toate neamurile pământului, împreună cu cel mare între noi, Pavel apostolul; Tu, Cel ce ne-ai ales, prin semne și minuni, din neamul lui Israel, ca să ne faci izbăvitori pentru acest neam, îl chemăm pe Israel cel după trup înaintea scaunului Tău de judecată, lângă care de o parte și de alta suntem noi, cei din neamul lui Israel cel după trup, ucenicii Tăi cu care ai umblat pe pământ pe vremea propovăduirii Tale de trei ani și jumătate, și apoi prin trimiterea Ta peste tot, ca să chemăm neamurile la pocăință spre iertarea păcatelor lor, așa cum Tu ne-ai hărăzit să lucrăm și să împlinim iertarea păcatelor celor ce se vor boteza în numele Tău cel din Tatăl și din Duhul Sfânt.

Judecata noastră peste Israel cel după trup este aceasta că Tu ai venit acum două mii de ani de la Tatăl, iar el, poporul Tău ales, s-a îngâmfat pentru el însuși și Te-a pus pe cruce ca pe un om făcător de rele, ca să-și scape de cădere slava lor și statul lor pe scaunul lui Dumnezeu înaintea oamenilor. Judecata noastră peste Israel este aceasta că Te-a vândut spre răstignire pe bani, iar ei sunt sub blestemul banului, de atunci și până azi, și se semețesc peste neamurile pământului că ei sunt poporul Tău cel ales prin părinții noștri, Avraam, Isaac și Iacov, și apoi prin puterea Ta cu care Te-ai arătat în Moise, care l-a scos pe Israel din robia lui din Egipt, ca să-l întoarcă în Canaan, țara făgăduită lor prin Avraam.

Stăm în cele ce nu se văd, deasupra grădinii Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, pe care Tu l-ai descoperit în locul lui cel ales de Tine dintru început. Stăm de o parte și de alta pe tronuri, alături de tronul Tău. Tron și tronuri, ținute în văzduh pe aripi de heruvimi și de serafimi și de îngeri în zeci de mii de mii, care-Ți slujesc Ție și sfinților Tăi și proorocilor Tăi, și le spunem celor din neamul lui Israel cel după trup, și din care și pe noi ne-ai ales ucenici ai Tăi după ce am lăsat totul și pe noi înșine pentru numele Tău și pentru Evanghelia venirii Tale, și le spunem așa: *aceasta este cea de a doua venire a Fiului lui Dumnezeu Tatăl Savaot, așa precum a spus El că va veni iarăși să judece viii și morții, și a Cărui împărăție nu a avut și nu are și nu va avea sfârșit, căci El este Alfa și Omega, Cel de la început și Cel de la sfârșit, Fiul lui Dumnezeu, Fiul Omului, Care S-a născut din mamă Fecioară în veacul al șaselea de la facerea lumii și a omului cel zidit de El, Fiul Tatălui Savaot, Cel răstignit ca un om de poporul iudeu acum două mii de ani, după ce a fost vândut de Iuda, cel dintre noi cei doisprezece ucenici ai Lui, lui Caiafa și lui Anna și lui Pilat, ca să fie răstignit, precum a fost scris în prooroci, în psalmi și în legea lui Moise că va să se împlinească cu El.*

Suntem israeliți, și de lângă Tatăl și de lângă Fiul Său grăim vouă, celor din seminția lui Israel cel după trup; vouă, poporului ales prin Avraam, Isaac și Iacov, și izbăvit din robie prin Moise. Suntem martorii învierii Lui cea de acum două mii de ani și ai Evangheliei împărăției cerurilor care a fost proorocită să vină pe pământ. Și iată, suntem în cea de a doua venire a Fiului

lui Dumnezeu pe pământ, pregătindu-Și țara nunții cu cuvântul facerii din nou a lumii, țara română, pământul cel ales de la facerea lumii pentru cea de a doua venire a Sa, căci poporul Israel L-a răstignit pe El, și atunci El Și-a zidit popor pe poporul român, prin propovăduirea Evangheliei Lui pe acest pământ prin cel întâi chemat de El între noi, apostolul Andrei, ucenic al botezătorului Ioan, și care a pus peste acest pământ al începutului pământului la ieșirea lui din ape în vremea facerii lumii pecetea lui Iisus Hristos, Mesia, Cel proorocit de prooroci, pecete neștearsă, pe care s-a zidit poporul român, și din care acum, în cel de al optulea veac de la facerea lumii, El Și-a ales ucenici mărturisitori venirii Lui cuvânt pe pământ, și prin care, ca un Făcător a toate, face cerul cel nou și pământul cel nou și veacul ce va să fie, precum scrie în prooroci că va face El când va veni pentru învierea morților și pentru nașterea din nou a lumii, martori fiind și noi, ucenicii Lui cei de acum două mii de ani, ca să vedem și să ne bucurăm de făgăduința făcută nouă și împlinită acum.

Sculați-vă spre pocăință și spre iertarea păcatelor, voi, cei din neamul nostru, Israel cel după trup, căci Mesia, Cel ce a venit acum două mii de ani, și Care a murit pe cruce și a înviat și S-a înălțat lângă Tatăl ca să-i tragă pe toți la Tatăl, după cum El a făgăduit atunci, iată-L întru a doua Sa venire. Și iată țara strălucirii, Noul Ierusalim, în care-Și are El sălaș și popor și pământ nou, pământul cel întâi ieșit din ape la facerea cerului și a pământului, pământul român, vârful pământului, pe care El Și-a așezat lucrarea venirii Sale și cuvântul Său, legea vieții, spre care vor curge toate neamurile pământului, din cele patru vânturi, ca să ia viața și legile ei și ca să umble pe căile vieții apoi. Deschideți cărțile proorocilor și ale psalmilor și cărțile lui Moise și învățați să citiți bine în ele, și veți găsi țara strălucirii despre care a grăit Daniel proorocul prin Duhul Domnului. Citiți cu înțelepciunea umilinței și aplecați-vă apoi să veniți să beți din albia râului vieții și să vă spălați în el fața și viața și inima și mintea și iubirea și să vi le faceți noi, că Domnul a spus prin Isaia proorocul: ***«Eu fac un lucru nou, și muguri pentru el, și pe toate noi le fac»****. Amin. Citiți în prooroci și înțelegeți cum rostește de deslușit Duhul Sfânt când spune:* ***«Vedeți, voi, îngâmfaților, și mirați-vă și pieriți, căci Eu lucrez în vremea voastră o lucrare pe care dacă va spune-o cineva nu o veți crede».*** *Dar noi, apostolii lui Iisus Hristos, cei de acum două mii de ani, vă spunem dintre cei vii ai vieții veșnice: credeți această venire a Domnului, ca să nu pieriți, căci noi, martori din poporul Israel cel după trup, rostim acum numele fiecărei seminții a lui Iacov, și pe cei mântuiți ai ei care vor crede. Amin.*

– Te slăvim noi, ucenicii Tăi cei de acum două mii de ani. Te mângâiem din mijlocul sfinților și al proorocilor, că am fost toți prooroci, și plini de Duhul Tău Cel Sfânt, și Te iubim întru venirea Ta la poporul Tău din mijlocul neamului român, și ne sculăm pentru Israel cel după trup, să-Ți mărturisim venirea Ta a doua oară pentru nașterea din nou a lumii și a lui Israel, și îl chemăm la izvor, la Betleemul Tău de azi, în care Te naști cuvânt peste pământ. Și ne sculăm pentru Israelul Tău cel din români, poporul cuvântului Tău de la venirea Ta acum, la sfârșit și la început de timp, pentru ca să-i tragi la Tatăl pe toți cei care cred, Doamne, așa cum Tu ai făgăduit. Dă-i ajutor poporului Tău de azi din români, că e mic și fără ajutor de pe pământ. Dă-i din cer ajutor, și ne fă trimitere de lângă Tine, să lucrăm pentru așezarea peste pământ a venirii Tale și pentru ei, cei atât de lipsiți de puteri și atât de firavi înaintea venirii Tale râu de cuvânt peste pământ, râul vieții, spre care îl chemi pe Israel, neamul nostru cel după trup, ca să se boteze spre pocăință și spre iertarea păcatelor, și pe toate neamurile pământului le chemi, începând de la Ierusalim. Tu ești Domnul puterilor, și dă-ne trimitere să mergem în ajutorul Tău cu puterile cerești, ca să aibă ei putere cum să Te împartă peste pământ, și să stea ei înaintea Ta pentru ca să vii, și ei să Te primească cu cuvântul vieții, pe care să-l ia apoi cele patru vânturi și să ducă peste

tot peste pământ vestea că Tu ai venit și păstorești cu toiag de fier, cu cuvânt de Duh Sfânt, pe toți cei ce vor auzi și vor crede spre pocăință și spre iertarea păcatelor și spre duh de sfințenie în trup și în duh, că toate sfârșitu-s-au, așa cum Tu ai spus, și vine slava Ta și strălucirea ei; pentru mulți cu bucuria mângâierii și, iarăși, pentru cei necredincioși, cu durerea orbirii lor cu care ei nu Te cunosc și nu Te văd întru venirea Ta. Amin, amin, amin.

– Bucuria Mea ați fost voi, ucenici ai Mei. Mângâierea Mea ați fost când am venit pe pământ arătându-Mă vreme de trei ani și jumătate Fiu al Tatălui, mărturisit din cer de către Tatăl, și de pe pământ de voi. N-ați plecat de lângă Mine după ce toți, de teamă și de necredință, M-au părăsit. Voi ați rămas până la răstignirea Mea cu Mine, și M-ați mângâiat cu iubirea din voi, și apoi Eu v-am pus la adăpost ca să rămâneți urmași ai Mei, fiindcă Eu M-am dus spre jertfire, după cum era să împlinesc Scripturile cele despre Mine. Fiți și acum mângâierea Mea și mergeți cu harul cel de sus și cu puteri cerești și ajutați-i pe cei din urmă fii ai lui Dumnezeu, că sunt mici și plăpânzi, și prin ei voiesc să-Mi răspândesc vestea și puterea venirii Mele peste tot pământul, și în iad, și în cer, și în văzduh, spre nașterea din nou a lumii prin cuvântul venirii Mele. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2003

***

Pace vouă! Și scrieți în cartea mărturiilor zi de serbare pentru doisprezece ani de la așezarea pietrei de temelie a acestei zidiri și a împlinirii acestei Scripturi de nou Ierusalim așezat pe pământ de cuvântul Meu care vine pe nori cu tot cerul Meu de sfinți și de îngeri.

… O, fiule ales și uns de cuvântul Meu peste vremea aceasta a venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl! Eu am venit acum cuvânt pe pământ ca să așez împărăția cerurilor și sfârșitul lumii, **căci sfârșitul lumii este sfințenia, fiule.** Iar dacă tu nu auzi, aud Eu, și se aude de la margini la margini prin cuvântul Meu care curge și nu stă, și prin care Eu, Cel ce sunt, mărturisesc cu cuvântul în cer și pe pământ că numele tău de pe această piatră de început, nu-l pot șterge nici Eu, nu-l poți șterge nici tu, nu-l pot șterge nici cei ce nu te-au primit din partea Mea cu vestea începutului cel nou, de cer nou și pământ nou pe pământul român. Numele tău este purtat de îngeri și de sfinți de la margini la margini în cer și pe pământ, și tot așa și ocrotirea ta, și tot așa și coronița ta, pe care nimeni din cer sau de pe pământ nu ți-o poate lua de peste tine, căci tu ai rămas mărturisitor, și nu se mai șterge de pe creștetul pământului român proorocia pe care a rostit-o prin tine Duhul Sfânt pentru acest pământ pe care Eu, Cel ce sunt, Mi-am așezat împlinirea vestirii venirii Mele și împărăția Mea cu cei credincioși ai Mei, sfințenia, care pune capăt lumii; **căci Eu Mi-am așezat pe pământ Ierusalimul nou în anul 7500 de la facerea lumii, iar de la nașterea Mea prunc din Fecioară mamă, anul bisericesc 1992, căci am zidit chivotul de pe masa Sfintei Sfintelor în primele trei luni ale acestui an, iar în a patra lună, în ziua a douăsprezecea a lunii decembrie, am pecetluit cu numele Meu și cu numele tău sfințenia și pe fiii ei și pământul de sub ei, și am scris cu ea sfârșitul lumii și am ieșit deasupra tuturor celor ce se vor a fi.** Și iată, Eu sunt cuvânt pe pământ și împărățesc prin el și dau cu el fiecăruia după cum este fapta sa, căci scris este în proorocii: ***«Iată, luați aminte la cuvântul Domnului: Un glas! Un vuiet din cetate! Un glas din templu! Este glasul Domnului. Și El răsplătește vrăjmașilor Săi după faptele lor», și «Domnul îi va nimici cu suflarea gurii Sale».*** Amin. Iar tu, prin mărturisirea ta din ziua aceea, ai rămas martorul Meu cel credincios, mărturie care nu s-a mai șters, chiar dacă potrivnicul, omul fărădelegii, te-a scos în față ca să Mă lovești de piatra pusă de necredința lui în mâna ta. Dar piatra aceea se va întoarce spre toți cei care nu te-au primit din partea Mea, căci cine nu te-a primit pe tine, pe

Mine nu M-a primit, și iarăși a fost scrisă o Scriptură ca cea de acum două mii de ani când nu M-a primit poporul Meu când am venit de la Tatăl ca să-i aduc mântuirea și pocăința spre iertarea păcatelor lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la doisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2003

***

Să se deschidă pe pământ porțile Mele ca să intru cuvânt în cartea Mea din vremea aceasta! Eu sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Scrieți pe pământ, fiilor care Îmi sunteți porți, scrieți pe pământ, iar îngerii Mei să scrie în cer ziua de pomenire a proorocului Meu Ilie, ziua în care Eu, Domnul, Fiul Tatălui Savaot, trâmbițez de la margini la margini venirea Mea, **venirea Fiului Omului, căci precum fulgerul iese de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului.** Amin.

Cuvântul venirii Mele curge din gura Mea în mijlocul poporului român, și curând, curând scriu pe pământ și în cer praznicul cincizecimii **cuvântului Meu care vine cu norii deasupra pământului român începând cu anul 1955. Cuvântul Meu care curge din gura Mea în vremea aceasta de apoi, este venirea Mea, venirea Fiului Omului pe norii cerului cu putere și cu slavă multă,** iar puterea și slava este cuvântul Meu, și cu suflarea gurii lui peste pământ Mi-am pregătit popor mireasă din neamul român, pământul celei de a doua veniri a Fiului Omului. Amin.

Ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus, așa se arată astăzi venirea Mea la voi, cuvântul Meu care curge din gura Mea de aproape cincizeci de ani, și cu care Mi-am pregătit un popor, și venirea Mea la el, și locul venirii Mele și slava lui, căci locul ieslei cuvântului Meu și toate împrejurimile lui care sunt și care vor fi și care încununează de jur împrejur ieslea cuvântului Meu, **acest loc este tainicul munte al Domnului, și spre care se vor îndrepta de-acum multe, multe inimi, și multe, multe priviri, și multe, multe popoare ca să privească și să ia legile sfințeniei**, căci scris este în prooroci pentru vremea aceasta***: «Și în zilele cele de apoi muntele templului Domnului va fi înălțat peste piscurile munților și mai sus decât dealurile, și spre el se vor îndrepta popoarele și vor zice: „Veniți să ne suim în muntele Domnului, și Domnul ne va învăța căile Sale și să mergem pe cărările Sale, căci din Sion va ieși legea, și cuvântul lui Dumnezeu, din Ierusalim“»***. Amin.

Binecuvântată să fie ziua aceasta și lucrarea ei, căci **astăzi desfac cerurile ca să se vadă scaunul de judecată**, cuvântul Meu care adună înaintea Mea toate neamurile de pe pământ, ca să le arăt lucrarea Mea, cea de a doua venire a Mea, tainica Mea împărăție peste ucenicii Mei din mijlocul neamului român, căci pământul român a fost ales dintru început ca să împlinesc pe el taina Noului Ierusalim, taină păstrată în Tatăl pentru facerea din nou a lumii, pentru împlinirea Scripturilor de cer nou și de pământ nou, taina venirii Fiului Omului după șapte veacuri de la facerea cea dintâi a lumii. Amin. Iată, vin și scriu pe pământ și în cer, cer nou și pământ nou pe pământul român, căci am spus prin prooroci: ***«Încă o dată voi clătina cerul și pământul, încă o dată voi alege Ierusalimul».*** Amin. Ierusalimul este locul Meu de odihnă. Ierusalimul este taină a venirii Mele. Aceasta înseamnă Ierusalimul, așa cum a însemnat acum două mii de ani taina aceasta. Amin.

Grăiesc cuvânt peste Israelul cel după trup, pentru fiii lui Iacov, după semințiile lor, căci a venit vremea milostivirii și pentru ei. Le amintesc de cuvântul Meu prin prooroci, și care spune: ***«Cine va putea îndura ziua venirii Lui? Cine se va putea ține bine când El Se va arăta? Căci El este ca focul topitorului și ca leșia nălbitorului, și Se va așeza să lămurească și să curețe pe fiii lui Iacov, și îi va lămuri ca pe aur și argint, ca să aducă ei Domnului jertfă întru dreptate».*** Le amintesc și le spun: ***«Eu sunt Domnul și nu M-am schimbat, și voi n-ați încetat să fiți fiii lui Iacov. Din zilele părinților voștri voi v-ați depărtat de la poruncile Mele și nu le-ați păzit. Întoarceți-vă, întoarceți-vă către Mine, și Mă voi întoarce și Eu către voi. Întoarceți-vă și veți vedea că voi deschide la dorința voastră stăvilarele cerului și vă voi da cu multul binecuvântare spre binele vostru, și Eu voi avea îndurare de voi precum are un om față de fiii săi care-i slujesc, și atunci voi veți vedea deosebirea între cel drept și cel păcătos, între cel care slujește pe Dumnezeu și cel care nu-L slujește, că iată, vine ziua care arde ca un cuptor, și cei care fac fărădelegi vor fi ca paiele, iar pentru cei care se tem de numele Meu va răsări soarele dreptății, și ei vor călca peste cei răi în ziua când Eu voi face judecată. Aduceți-vă aminte de legea lui Moise, slujitorul Meu, căruia i-am dat porunci și rânduieli pentru voi în muntele Horeb. Și iată, Eu vă trimit pe Ilie proorocul»,*** precum este scris în Scripturi. Amin, amin, amin.

Iar tu, Ierusalime român, binecuvintează Evanghelia venirii Mele peste pământ, căci cei ce binevestesc vor avea plată de prooroci. Mergi, Ierusalime, iar mersul tău, care **binevestește cea de a doua venire a Mea și împărăția Mea cu tine, să meargă ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus**, precum este scris de venirea Fiului Omului cu putere și cu slavă multă, cu cuvântul Lui de peste tine, Ierusalime român, Ierusalime nou, popor de fii credincioși Scripturilor venirii Mele. Proorocul Ilie este cu duhul tău, Israele român, copil al făgăduinței făcute de Mine peste Avraam. Duhul tău să fie în duhul lui, precum duhul lui este în Duhul Meu, ca să vestim venirea Fiului Omului, venirea Mea și masa Mea cu tine pe pământ, și vom serba praznicul cincizecimii coborârii cuvântului Meu, praznicul slavei Mele și al Duhului Sfânt, Care este în Tatăl și în Mine și în tine, Ierusalime nou.

Au trecut doisprezece ani de când Eu, Domnul, și cu tine și cu arhiereul Meu ales din biserica lumii am bătut țărușul împărăției Mele cea văzută, pe pământ, și **am așezat în mijlocul pământului român chivotul Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, scaunul Meu de judecată,** pietricica cea albă pe care am scris**: Cuvântul lui Dumnezeu**, și care a fost neluată în seamă de ziditori, dar pentru tine ea este de mare preț, căci ai fost credincios. Și dacă au trecut doisprezece ani, Eu Mă ridic și chem spre acest munte pe cele douăsprezece seminții ale lui Iacov și le dau acest semn și le vestesc lor slava Mea, și mâna Mea se va arăta slujitorilor Mei, iar urgia, vrăjmașilor Mei. Amin.

Trâmbițez de la margini la margini venirea Mea, venirea Fiului Omului, căci am zis acum două mii de ani: ***«Precum fulgerul iese de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi venirea Fiului Omului»,*** și astăzi s-a împlinit această Scriptură, căci ca fulgerul de repede merge peste pământ vestea cuvântului împărăției cerurilor, care cheamă pe tot omul sub vița și sub smochinul ei, căci am spus acum două mii de ani: ***«Va veni Fiul Omului pe norii cerului cu putere și cu slavă multă și va trimite pe îngerii Săi cu sunet mare de trâmbiță și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la celelalte margini, și atunci, din doi care vor fi în țarină, unul se va lua, și altul se va lăsa, și din două care vor măcina la moară, una se va lua, și alta se va lăsa, și în ceasul în care nu vor gândi Fiul Omului va veni»,*** și Domnul va împlini cuvântul Său peste pământ. Amin.

S-a scris în cer și pe pământ această zi, ziua sărbătorii marelui prooroc Ilie, pe care l-am luat la cer cu car și cu cai de foc ca să-l păstrez pe el pentru ziua venirii Mele care este ca fulgerul. Am făcut din el îngerul fulgerului venirii Mele, înaintemergătorul slavei cuvântului Meu care vine cu norii și care este ca tunetul, **care fulgerează mai întâi, de la răsărit până la apus, și apoi se aude glasul lui.** Mă port cu el de la marginile cerurilor până la celelalte margini și Mă vestesc în ziua aceasta peste tot pământul. Amin. Să audă și să vadă popoarele și să se înveselească și să creadă venirea Mea, înveselindu-se de ea, și să ia ele din râul vieții, care se dă în dar celui ce însetează după venirea Mea, după cuvântul Meu care curge din Noul Ierusalim. Amin. **Noul Ierusalim este taina venirii Mele. Aceasta înseamnă Noul Ierusalim. Noul Ierusalim este Domnul și fiii Săi, cei luați din poporul român ca să facă din ei popor mireasă, și din pământul român să facă Domnul sala nunții Sale și masa cea de nuntă în ea.**

Luați Duh Sfânt, voi, neamuri ale pământului! Iată cuvântul Meu peste pământ, suflarea gurii Mele, cu care Eu voi ucide pe cel fără de lege sub strălucirea venirii Mele cuvânt peste pământ. Luați Duh Sfânt! Beți din râul vieții și vă tămăduiți, voi, neamuri ale pământului, căci am venit și vin cu norii ca să-i trag la Tatăl pe toți cei ce vor crede și se vor boteza în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, spre pocăință și spre iertarea păcatelor, începând de la Ierusalim. Amin.

Îngerii venirii Mele, însoțiți de Mihail arhanghelul și de marele prooroc Ilie, scriu în cer și pe pământ ziua a doua a lunii august, anul doisprezece de la începutul împărăției cerurilor pe pământ, pe pământul român, țara Noului Ierusalim. Aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o să Se veselească întru ea cu cei iubiți ai Săi pe pământ. Amin.

Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, începutul și sfârșitul, steaua care strălucește strălucind dimineața, iar cel ce aude, să zică „Vino!“, și cel însetat să vină; să vină cel ce voiește să ia în dar apa vieții. Amin.

Binecuvântați să fiți voi, copii ai cuvântului Meu, care ați deschis porțile cerului ca să vadă neamurile pământului împărăția Mea de peste voi și cu voi. Binecuvântată să fie credința celor ce vor primi ca și voi împărăția cerurilor în ei, căci mare și minunată este taina Noului Ierusalim pe pământ. Iar Eu am venit și vin, și plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa și credința sa în venirea Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din 02-08-2003

***

E sărbătoare cu iubire în ea, cu Duhul Meu Cel plin de umilință în ea, căci **Eu cu mare umilință am sfințit pe pământ în zilele Mele cu voi locul și chivotul Sfintei Sfintelor din zilele acestea pe pământ. E sărbătoarea zilei și a anului șapte mii cinci sute de la facerea lumii când Eu, Stăpânul a toată firea, am împlinit Scriptura coborârii tainei de nou Ierusalim pe pământul român, așa cum mulți sfinți au proorocit de la Duhul Sfânt pentru zilele venirii Mele cu nașterea din nou a toată firea la sfârșit de timp.**

Tot cerul care Mă ține deasupra, tot cerul de sfinți și de îngeri și de puteri cerești se închină și Mă închină Tatălui pentru biruința Mea peste pământ acum, la sfârșit de timp. Se apleacă Tatăl și vă sărută ca pe copii odată cu această sărbătoare pomenită azi, și aduce lângă voi sărbătoarea și

ziua aceea când l-a avut aici pe cel ce a mărturisit lucrarea cuvântului Meu și chivotul ei cel sfânt, pe arhiereul Ioan-Irineu, care și-a aplecat capul înaintea Mea ca să împlinească această Scriptură de nou Ierusalim pe pământul român, și apoi iarăși și-a aplecat capul înaintea celor ce l-au apăsat pe el pentru că a împlinit cuvântul Meu cu duh de credință și cu ascultare ca un fiu-copil iubitor de Dumnezeu. Îl aduc aici cu duhul și vi-l dau spre vedere cu ziua cea de atunci, și apoi îl sărut ca pe un copil, ca și pe voi, **și apoi îl întăresc în răbdarea pe care o are, căci răbdarea este darul celor sfinți până la sfârșit, și ea nu este a tuturor.** Amin, amin, amin.

O, Mă doare cu durere dumnezeiască în această zi, **Mă doare când îl văd pe antichrist cum se zbate să-Mi îngenuncheze sub el țara strălucirii, pământul român sub puterea lui, dar Eu, Domnul, îl voi îngenunchea pe el curând, curând, căci acest pământ este al Domnului și nu al omului, și Eu Mi-l voi lua înapoi și voi face din el și pe el voia Mea.** Amin. (*Referire la alegerile parlamentare și prezidențiale și la urmașii Partidului Comunist Român, n.r*.)

O, popor român, stai la învățat voia Mea înaintea Mea. Ieși de sub robia omului și așează-te în calea Mea, că Eu îți țin calea ca să te izbăvesc. Duhul Meu Cel Sfânt ți-L dau ca să te înnoiești cu El, că tu nu poți să fii al tău dacă stai pe pământ ales de Dumnezeu. Curând, curând te voi scoate de sub robie și vei vedea mâna Mea deasupra ta, și atunci Mă vei preaslăvi, căci tu ai pe fruntea ta semnul apostoliei, că ai fost însemnat de cel întâi chemat al Meu între ucenicii Mei cei de acum două mii de ani. Apostolul Meu Andrei te pecetluiește și azi cu duh de bărbăție ca să te trezești dacă voiești, căci azi e zi de jale pe pământul român. **Se zbat fiii diavolului să supună sub ei acest pământ sfințit de cuvântul Meu cel de acum două mii de ani și cel de azi, dar ei nu vor mai avea zile multe, căci slava Mea va coborî pe pământ cu mânie ca să curețe de pe el fărădelegea și pe toți slujitorii ei.** Amin.

E zi de jale în cer și pe pământul român, dar Eu îi hărăzesc poporului de pe el zi de trezire, zi de curățire a necredinței, și luminare îi hărăzesc lui, și biruință asupra diavolului, crucea. Amin.

O, copii care stați ochi și urechi la Mine și la cuvântul Meu! Mă mistui de durere pentru pământul român în mijlocul căruia vă am pe voi lumină a lumii. Împărțiți durerea Mea și lumina Mea peste pământ**. Pe cât de mare Mi-e bucuria pentru pomenirea biruinței Mele prin voi peste pământ, pe atât de mare Îmi este durerea pe care diavolul Mi-o face în ziua aceasta prin zbaterea lui ca să biruiască el pe pământul alegerii Mele,** dar el va ști în curând că locul lui este plângerea și scrâșnirea dinților și că locul slavei Domnului este pământul pe care dă el iarăși azi să-l ia sub stăpânirea lui. Eu însă îl voi nimici pe el curând, curând, pe el și pe toți slujitorii lui, pentru că vremea este acum a Mea și nu a lui, și pe mulți îi voi îndemna spre viața veacului ce va să fie și îi voi smulge din înșelăciunea veacului omului, și aceștia vor primi puterea și vor iubi cerul pe pământ, și va asculta pământul de cer, și oamenii de pe el vor vedea pe Dumnezeu și Îl vor sluji pe El. Amin.

…Eu în cei mici încap, căci sunt Domnul umilinței. **Umilința Mea este slava Mea. Umilința de duh să fie și cu tine, poporul Meu, și această slavă să Mă bucure pe Mine din mijlocul tău,** că Eu din mijlocul tău trebuie să fiu Învățător peste fiii oamenilor care vin spre apa vieții, și apoi prin curățire vin spre viață. Amin.

Din mijlocul tău voiesc să Mă arăt peste pământ cu chipul şi asemănarea Mea, poporul Meu, iar duhul credinţei şi al ascultării şi al umilinţei de duh te va ajuta să faci voia Mea când cu dor tu vei dori să fii ca Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la treisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2004

***

Lumea îngerilor stă mereu în slujba planurilor Mele, a Scripturilor Mele ca să le împlinească. Lumea îngerilor e cerul, şi au dat îngerii Mei luptă mare împotriva îngerilor întunericului acestui veac lumesc, îngeri care voiau să Mă biruiască de la cârma luptei. Eu însă v-am poruncit vouă să ridicaţi mânuţele şi să-Mi cereţi Mie să încep să fac biruinţă din cer pentru ţara Mea şi a voastră, ţara cuvântului Meu, şi să dobor în zilele ce vin planul lui antichrist, care se zbate cu puterea şi cu lucrarea diavolului să-Mi stăpânească el pământul alegerii Mele, pământ pe care Eu sunt Stăpân, Eu şi planul Meu cel pentru sfârşitul fărădelegii de pe pământ. Amin.

Am proorocit în dimineaţa sărbătorii zilei de pecetluire cu legea sfinţeniei peste grădiniţa cuvântului Meu, zi care a fost zi de jale (*12 decembrie 2004, ziua alegerilor prezidenţiale în România, n.r.*), am proorocit că voi face trezire peste poporul român şi duh de bărbăţie, şi că voi căpătui zilele stăpânirii lui antichrist, iar lumea îngerilor, la auzul cuvântului Meu cel rostit pentru acest început de biruinţă, a dezlănţuit război din amândouă părţile, iar Eu am vegheat şi am început cu zile de biruinţă. Am biruit tot ce diavolul a plănuit din vreme prin toate descântecele lui, căci voi v-aţi rugat, precum Eu v-am vestit şi v-am învăţat, iar în ziua când lovitura împotriva biruinţei Mele a vrut să fie dată v-am spus să-Mi cereţi cu mânuţele şi cu inimioarele ridicate spre Mine toate odată într-un glas pe cel ce va să biruiască împotriva a tot planul diavolesc, pregătit să-Mi curme mersul Meu spre zilele gloriei ţării întoarcerii Mele cuvânt pe pământ, şi aşa Eu am împlinit, iar lumea îngerilor buni şi a celor răi care au făcut război între ei au sfârşit ziua cu biruinţa de partea Mea, şi aşa voi sta Eu la cârma luptei nevăzută între cele două feluri de lumi ale îngerilor, şi aşa voi aduce Eu înaintea Tatălui, apoi, toată biruinţa Mea, căci toate Îmi vor fi supuse, ca apoi Eu să le supun Tatălui, împreună cu Mine şi cu toţi iubitorii de Dumnezeu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, din 14-12-2004

***

Cuvântul Meu vă face trezirea ca să intre el cu Mine în carte, copii din porţi. Sunt Domnul, şi vă fac deşteptarea cu cuvântul Meu care a făcut la început cerul şi pământul şi pe om, iar la sfârşit v-a făcut pe voi ca să fiţi cuvântul Lui, căci Cuvântul este Dumnezeu, şi toate prin El s-au făcut, şi iarăşi se fac. Amin, amin, amin.

Se fac ceruri noi şi pământ nou. Se naşte iarăşi lumea. Din cuvântul Meu toate se nasc iarăşi, căci toate s-au învechit de la om încoace, fiindcă omul s-a despărţit de Dumnezeu pe pământ şi nu ştie şi nu poate, nu mai poate să se întoarcă înapoi la Mine decât prin cuvântul Meu care vine la el şi îl călăuzeşte pentru iarăşi facere peste toate câte sunt, căci omul dintre cer şi pământ este durerea Mea care stă împotriva Mea mai înainte de căderea îngerilor căzuţi din slava Mea, şi tot omul trebuie să se aplece glasului Meu, cuvântului Meu care a făcut la început cerul şi pământul. Amin.

… O, poporul Meu cel din români! Dacă Eu când am făcut cerul şi pământul cu cuvântul Meu, din ape şi din duh, şi am scos din ape primul petec de pământ şi l-am numit de atunci pământ

român, **taină rămasă între Mine şi Tatăl până la sfârşit de timp** când am venit pe pământ şi am luat trup din Fecioară prin sămânţa Duhului Sfânt, iată, taina aceasta neştiută de tot omul atâtea mii de ani, ea se desface acum prin cuvântul Meu, cuvântul care a făcut la început cerul şi pământul. **Pământul român a fost începutul pământului cel ieşit din ape, şi tot pământul român este începutul cel ieşit din foc, căci el va fi cetate de scăpare, oază verde pe care Eu, Domnul, o ocrotesc cu mare minune**, cu cuvântul facerii Mele care începe ca şi **la început când am luat pământ din pământul român şi l-am făcut cu mâna pe om şi am suflat cu gura peste el cuvânt, şi duh de viaţă a intrat în el**, şi a cunoscut omul ca şi Dumnezeu, şi a fost el odihna Mea între cer şi pământ.

… Din cerul cel nevăzut și de pe pământ să se adune laolaltă strigăte de rugăciune pentru împlinirea a toate Scripturile venirii Mele cu veacul cel fără de sfârșit! Amin.

O, poporul Meu, tu ai fost întocmit de cuvântul Meu din zilele tale pentru ca să te rogi la Dumnezeu și să-I aminteşti Lui de Scripturile făgăduinței venirii Domnului pe pământ cu sfinții, că iată, la tine vin cuvânt și prin porți Mă împart peste pământ bunăvestire de înviere spre înnoirea făpturii. Eu pic cu pic spulber de pe pământul alegerii Mele toată împotrivirea care stă împotriva Mea prin îngâmfarea omului. **Voi culca la pământ pe toți cei care dau să stea în fruntea poporului român mânjiți pe mâini de sângele celor ce strigă la Mine din pământ ca să le fac dreptate**.

O, dați-vă deoparte, voi, cei prea mult pătați, voi, cei prea îngâmfați, voi, cei ce doriți măriri și ranguri, căci Eu ridic pe cei tari prin umilința lor și le adaug credință și temere de Dumnezeu și putere din puterea Mea ca să doboare ei, la cuvântul Meu cel rostit din mijlocul neamului român, toată vraja care întunecă omul la minte și la inimă și la ochi ca să nu vadă lumina și întunericul și ca să le despartă pe ele, și apoi să fie lumină! Amin.

O, nu Mă pot stăpâni până ce nu voi arăta toată deșertăciunea minții și pe cei ce o au pe ea înaintea Mea și a neamului Meu de pe pământul român. Ridica-Mă-voi, și aceasta voi face. Amin. Pic cu pic așez pe pământul român lumină mare ca să știe toate neamurile lumii că Eu sunt Dumnezeu mare și minunat pe pământul român, și din el Mă voi slăvi peste tot și peste toate, căci Tatăl așa binevoiește. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2004

***

Mama Mea Fecioara Mă priveşte cu duhul plin de umilinţă şi are lângă ea şi lângă Mine pentru sărbătoarea naşterii Mele toate puterile cereşti, toţi îngerii şi toţi sfinţii în sărbătoarea Mea şi a ei. Mă mângâie mama Mea aşa cum Mă mângâia când eram prunc mic, în care a crescut minunea omului cel nou, om născut din cer pe pământ, coborât din cer şi născut pe pământ pentru lucrarea pe care Tatăl a avut-o de lucrat pentru naşterea din nou a omului care voieşte să fie din cer pe pământ şi nu de pe pământ aşa cum a rămas omul cel ieşit din om vreme de şapte mii de ani.

Mama Mea cea plină de blândeţe şi de duh umilit ca şi Fiul ei, Cel Unul născut din Tatăl şi din ea, Mă mângâie aici, pe pământul ţării întoarcerii Mele cu duhul şi cu cuvântul între oameni, **pe pământul cel întâi ieşit din ape la facerea cerului şi a pământului, pe locul din care Eu, Cuvântul Tatălui, am luat lut cu mâna şi l-am plămădit pe om în ziua a şasea între zilele**

facerii, zile măsurate cu măsură cerească: o seară şi o dimineaţă fiecare din cele şase zile ale facerii. Iar a şaptea zi a fost odihna Mea, şi Eu am sfinţit-o pe ea, căci omul era atunci sfânt ca şi Dumnezeu, prin supunere şi prin ascultare şi nu cunoştea frica, ci numai bucuria Mea în el.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea întâiului mucenic şi arhidiacon Ştefan, din 09-01-2005

***

Să te supui cu ascultare lui Dumnezeu, Israele român, și să iei cu supunere peste tine povețele Mele, și vei fi viu, și vei fi socotit credincios ca Domnul Dumnezeul tău, Cel ascultător de Tatăl Său, și ca Avraam, de la care Eu te rog să înveți credința și ascultarea și supunerea și lucrarea lor cea plină de cer pe pământ, poporul Meu cel din români, noul Meu popor român, pus la crescut pentru ca să rodești poporul împărăției lui Dumnezeu pe pământ, poporul ascultării, căci ascultarea ta îți dovedește înfierea și pe Tatăl tău Savaot, Tatăl Meu și al tău, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din 14-01-2005

***

Sunt cuvânt peste pământ, și sunt Fiul Tatălui Savaot. Sunt cu praznic de Bobotează din mijlocul poporului peste care cuvintez cuvântul Meu, cartea judecății făpturii. Sunt cu praznic de pocăință, cel mai frumos dar pe care omul poate să-l aducă înaintea Mea ca să se facă el apoi sălaș al Meu, împărăție a Mea în om.

O, popor român, auzi glasul Meu! Destupă-ți urechea! **Primește darul credinței sfinte, că sunt în mijlocul tău cu praznicul venirii Mele a doua oară de la Tatăl pe pământ, și sunt Cuvântul lui Dumnezeu în mijlocul tău.** Vino spre Boboteaza ta! Vino, că ești poporul alegerii lui Dumnezeu, și Eu din mijlocul tău Mi-am ales ucenici ai venirii Mele. Vino să te bucur, că nu vreau să te întristez pentru nevegherea ta când Eu vin și lucrez în mijlocul tău. Curând, curând Mă slăvesc în mijlocul tău cu praznicul cincizecimii cuvântului Meu de peste tine, odată cu sărbătoarea Rusaliilor cea sărbătorită după amintirea învierii Mele dintre cei morți acum două mii de ani.

O, **popor român, tu ești scris să fii poporul sfinților de pe pământ. Să știi că pe pământul tău vor fi numai sfinți, și nu vor mai putea sta pe el cei păcătoși cu trupul și cu duhul lor.** Eu nu vreau să te întristez, ci vreau să te bucur prin această vestire, iar tu să faci ce a făcut mama Mea Fecioara, la vestea pe care i-am trimis-o prin îngerul cel binevestitor, și să te faci ascultător și supus și credincios venirii Mele, că Eu vin negreșit, după cum este scris în Scripturi, și iată, te-am ales să fii poporul venirii Mele, pământul venirii Mele, și de cincizeci de ani sunt în mijlocul tău și Mă fac carte în tine cu venirea Mea, cu cuvântul Meu cel de Bobotează peste toate neamurile pământului care se vor apropia de Iordanul vieții, de râul vieții care curge din gura Mea ca să-i tragă pe oameni spre temerea de Dumnezeu, **căci se apropie ospățul mâniei Mele peste cei ce nu se tem de Dumnezeu.** Amin.

Vino, popor român, să te bucur, că nu vreau să te întristez, ci vreau să întind în mijlocul tău masa nunții Mele și **să trag la ea pe împărații lumii,** spre pocăință și spre iertarea păcatelor lor și apoi spre slava Mea din tine și a ta de la Mine.

Pace ție, căci te voiesc credincios ca să pot să-ți spun: pace ție, popor român, popor ales dintre popoare pentru slava Mea cea de la venirea Mea, și pentru slava ta! Dar apleacă-te să Mă vezi, **căci am în mijlocul tău împărăția Mea,** și voiesc să te cresc prin ea și să te slăvesc între popoare. Și vor veni spre tine popoarele și se vor boteza în credința ta și te vor cânta și vor zice: ***«Veniți să ne suim în muntele Domnului ca să umblăm întru legea și întru lumina lui Dumnezeu și să ne bucurăm de El sub slava poporului Său cel nou ales pentru slava Sa!».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Botezului Domnului (Boboteaza), din 19-01-2005

***

– Eu, sfinți ai Mei iubiți, așa am spus când eram cu ucenicii pe pământ: ***«Când Mă voi înălța, îi voi trage pe toți la Tatăl, căci voi veni pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă, și apoi voi sfârși».*** **Voi sfârși cu viața omului și voi începe cu viața Mea în om și voi face pe pământ popor de sfinți.** Așa lucrare lucrez Eu acum pe pământul român, și voiesc să Mă audă românii și să se apropie să-Mi cunoască venirea și lucrarea ei și să calce pe urmele celor ce se sfințesc pentru venirea Mea în însuși trupul lor, căci **Eu trebuie să trăiesc în om și nu omul,** și această viață voiesc s-o aduc pe pământ, și cu sfinții o aduc. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2005

***

Eu, Fiul Tatălui Savaot, M-am făcut cunoscut Dumnezeu venit de la Tatăl, Om născut din Fecioară, și iarăși am venit sub numele Meu cel de la sfârșit de timp și **Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu,** și grăiesc în limba poporului român, în mijlocul căruia Mă slăvesc în cuvânt, de cincizeci de ani, prin taina venirii Mele a doua oară după om, căci au trecut cele șapte veacuri de la facerea lumii, iar la jumătatea veacului cel de după acestea, am scris șapte mii cinci sute de ani și am ridicat din nou pe pământ biserica Mea, și prin cuvânt am așezat-o pe temelia ei, și Eu sunt temelia ei și așa grăiesc din mijlocul bisericii Mele cea de nou Ierusalim către cei ce cu minciună își zic biserică a Mea:

… O, popor român, scutură-te de fariseii care îți ologesc mersul spre scăparea ta de sub omul fărădelegii. Vino să te păstoresc Eu, Domnul, că nu mai găsești pentru tine păstori pe pământ. Vino la calea Domnului Dumnezeului tău, că nu e nimeni să te salveze în afară de Mine. Vino spre Dumnezeu și fii credincios și învață taina ființei tale cea de la Dumnezeu, taina Mea din tine, căci prin cuvântul Meu cel din mijlocul tău fac iarăși lumea, fac cerul cel nou și pământul cel nou, căci am această Scriptură de împlinit pe pământ, dar vreau să te ocrotesc de pieire în mijlocul neamurilor pământului, că ești pământul Meu, ales de Tatăl de la facerea lumii pentru Mine, după cele șapte veacuri de oameni. Amin.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, întărește-te în taina începutului Meu cel nou, și umilința de duh să-ți fie ție cărare tare spre tot ce trebuie să fiu Eu în mijlocul tău, spre tot ce trebuie să fii tu în mijlocul neamului român**, că vreau să trâmbițez peste tot pământul evanghelia Mea de peste tine, cartea noii împărății, căci împărăția Mea este fără de sfârșit, precum Eu sunt.** Amin. Nimic nu poți să fii tu fără de învățătura Mea și fără de învățător cu ea peste tine, căci pe tine nu pentru trup, ci pentru Duhul Meu te-am deosebit dintre fiii oamenilor care merg fără de cale între pământ și cer, poporul Meu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor, din 27-02-2005

***

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, aşa Îmi este calea din cer pe pământ, şi **cu mare dor doresc să înţeleagă omul ce este cerul şi unde este locul lui şi ce înseamnă calea Mea de la cer la pământ, de la sfinţi la oameni ca să-i fac şi pe oameni sfinţi, şi să fie cerul pe pământ, şi să nu fie omul străin de taina şi de locul cerului Meu şi al Tatălui Meu,** şi să se facă omul sălaş al vederilor cereşti, iar Dumnezeu să Se odihnească de dor. Amin.

Să-Mi deschideţi, copii străjeri în calea Mea, când vin la poporul Meu, care Mă doreşte cu dor, care are durere de la mila de Dumnezeu, iar poporul cel lucrător Mie să Mă dea omului de peste tot, **căci fi-va în curând să nu mai fie mângâiere peste om decât de la pacea şi viaţa acestui cuvânt mângâietor şi de viaţă dătător,** cu care Eu cobor de cincizeci de ani pe **pământul român, cel întâi născut din ape la facerea cerului şi a pământului şi pe care Mi-am aşezat Eu acum, la sfârşit de veacuri, tronul dreptăţii Mele** ca să-l ruşinez pe tot omul pentru dreptatea lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca, din 17-04-2005

***

Hristos a înviat! Așa am spus Eu, Domnul, în ziua de Paști a anului 1955, și iată, cincizeci de ani de cuvânt al Cuvântului Iisus Hristos.

Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Așa a înviat pe pământul român cuvântul Meu cel de acum două mii de ani, râul Meu de cuvânt care a așteptat să învieze iarăși pe pământ, să se reverse iar din gura Mea pentru ca iarăși să lucrez, fiindcă Eu sunt Alfa și Omega. Amin, amin, amin.

Iată praznicul praznicelor, sărbătoare a sărbătorilor! Eu, Domnul Iisus Hristos, am găsit credință pe pământ când a fost să Mă întorc iarăși ca să fac lumea, căci iarăși fac lumea. Sunt Făcătorul cerului și al pământului. Sunt Cuvântul lui Dumnezeu în mijlocul poporului român, în care Mi-am întocmit cărarea Mea de venire a doua oară de lângă Tatăl la oameni. Era scris în Scripturi să vin ca să le împlinesc pe ele ca și pe cele de acum două mii de ani când M-am născut trup din Fecioară, din pururea Fecioară, căci Eu sunt curat și sfânt, așa cum și purtătorii de Dumnezeu trebuie să fie, ca apoi să Mă cunoască și să-Mi lucreze Mie pe pământ.

E sărbătoarea cea de cincizeci de ani a cuvântului Meu cel de la sfârșit de timp. Eu, Domnul, aduc ziua aceea spre vedere ca să fie mărturisită. Amin.

… O, te rog, poporul Meu, să nu trăiești ca pe pământ, și să trăiești ca în rai pe pământ, și să asculți de legea raiului și numai de la Mine să mănânci și nu de la alt duh, poporul Meu. Și acum pun iarăși pecetea cea adevărată a Fiului Tatălui Savaot, Care a venit pe pământ și a călcat cu moartea pe moarte ca să Se arate Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. Acum două mii de ani am murit pe cruce și am înviat dintre morți și am lăsat pecetea aceasta: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat, atunci și acum, poporul Meu, **cu trupul atunci, și cu cuvântul acum,**

popor al cuvântului venirii Mele cu nașterea din nou a lumii care se va naște iarăși prin cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 01-05-2005

***

– Eu, poporul Meu de azi, îi bucur pe sfinți când îi iau în coborârea Mea spre tine, și împlinesc în mijlocul tău Scriptura lui Enoh, (*Vezi selecția tematică: „Enoh și Ilie”, - și pe edocr; jumpshare; joomag; authorstream; archive; Google Drive; Scribd; pubhtml5, n.r.*) care a proorocit venirea Mea cu sfinții și a spus***: «Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi»,*** iar după el, apostolul Meu Ioan și el a vestit aceasta și a spus: ***«Numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, și oștile din cer vin după El, călare pe cai albi, purtând veșminte de vison alb, curat».***

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Paști, a sfinților părinți, din 12-06-2005

***

În ziua aceasta de pomenire cerească pe pământ, îți aduc dintre sfinți și prin sfinți puteri de suflet, duh de răbdare și de nădejde sfântă, poporul Meu, ca să te rogi cu multă putere, cu multă durere, la Dumnezeu, că e durere mare peste țara română, și e durere în tine, Israele de azi, iar Eu M-am îndreptat cu mângâiere și cu Ioan, botezătorul Meu, ca să Ne așezăm Noi, cei din cer, și cu tine în duh de putere și de nădejde, căci zilele sunt grele, poporul Meu. Eu însă trebuie să aud glasul tău care Mă cheamă cerând ocrotirea pământului român, și apoi să Mă așez hotarnic între bine și rău, între credință și necredință, între sfințenie și fărădelege, **căci totul trebuie să se înnoiască spre coborârea văzută pe pământ a celor ce nu se văd, dar vor fi, căci lumea se va înnoi, așa cum Eu am făgăduit ucenicilor Mei acum două mii de ani pentru zilele cele de apoi, pentru așezarea împărăției cerurilor pe pământ.** Amin.

Așteaptă Ioan Botezătorul să strige la oameni să se pocăiască pentru ca să se apropie împărăția cerurilor pe pământ curățit și sfânt. Voi sunteți tare neputincioși, copii din porți, dar Ioan așteaptă, și nu va pleca înapoi în cer cu cuvântul său până ce nu îl veți așeza în cartea Mea cu voi, căci fiecare sfânt lucrător prin lucrarea Mea de azi nu stă din lucru peste pământ, fiindcă nu se poate fără lucrul cel scris să fie lucrat pe pământ în fiecare vreme, și mai cu seamă acum când Eu, Domnul, sunt în venirea Mea de apoi, și am cu Mine oștile de sfinți, spre plinirea vremurilor, spre întoarcerea oamenilor către Dumnezeu, Care iarăși face lumea. Amin, amin, amin.

– Glasul meu strigă peste oameni, Doamne, așa cum strigam acum două mii de ani când Îți făceam Ție cale ca să Te cunoască Israel și să Te creadă că ești Fiul Tatălui ceresc și că ești trimis din cer pentru izbăvirea din frica morții a tuturor celor ce aveau să creadă în mântuirea cea de la Tine peste ei.

O, ce durere pe pământ, Doamne! Omul nu se mai satură să-și petreacă viața sa, iar Tu i-ai spus poporului Tău de azi că în cer e jale, iar pe pământ e numai petrecere, și omul nu știe că nu este bucurie fără tânguire peste ea, fără plata celor ce ei trăiesc în orbirea lor. Vin eu, căci sunt înaintemergătorul Tău. Vin pe calea cuvântului Tău, care vine cu norii, și strig peste pământ și sun deșteptarea la pocăință.

Pocăiți-vă, voi, oameni păcătoși de pe toată fața pământului, și intrați în baia nașterii de sus, spre iertarea păcatelor voastre! Eu sunt glasul care strigă și vestește calea Celui ce Se face

cuvânt peste pământ pentru nașterea din nou a lumii, căci Domnul vine și botează cu Duhul Sfânt și cu foc, fie spre pocăință, fie spre certare pe tot omul, și are lopata în mână și Își curăță aria și Își adună grâul în hambare, iar pleava, în foc, căci El Își pregătește cu Duh Sfânt și cu foc împărăția Sa pe pământ, și ea va fi fără de sfârșit apoi. Eu sunt cel ce vă îndemn la pocăință, și apoi la izvorul vieții, care curge din gura Domnului în mijlocul neamului român, iar cuvântul Lui cel de acum naște iarăși lumea și așează pe pământ pe cele neclătinate, precum este scris în Scripturi.

O, țară română, în zilele acestea a profețit Domnul peste tine că vei intra la curățit și la albit, ca să fii apoi frumoasă, și să fie curat pământul tău, și să pregătească El slava cea mare a venirii Sale cu sfinții pe vatra ta, căci ești aleasa Lui. O, eu te privesc cu durere și văd pe îngerii care curăță din calea Domnului pe cele clătinate de om, iar eu te strig spre botezul pocăinței și spre iertarea păcatelor.

O, neam român, te cercetează Domnul, așa cum El a profețit în cuvântul Său de azi peste tine. Tu însă ai dat încă să nu auzi, dar El este împlinitor. Gătește-te, dar, spre zile de căință și de rugăciune și de post plăcut Domnului, căci Domnul îți dă har și putere dacă voiești să asculți aceasta. Așează-te să-L strigi să te ocrotească și să-ți dea duh de credință și de ascultare și de iubire pentru venirea Lui la tine cu duhul mângâierii cu care stă în mijlocul tău de cincizeci de ani, ca să-ți pregătească slava ta cu El dacă-L primești, dacă-L aștepți, dacă-L iubești, o, țară scumpă a venirii Lui după două mii de ani pe pământ, cuvânt. Domnul este în tine ca să te ocrotească și să te înnoiască prin pocăința ta dacă voiești, iar fără dragostea ta El nu-ți poate face bine ție. Dar tu ești țara întoarcerii Lui la oameni ca să-Și pregătească împărăția cea fără de sfârșit, și dacă nu voiești aceasta, poate Domnul ceea ce nu poți tu, ceea ce nu voiești tu să poți. Ridică-te, dar! Amin.

Să se îndemne spre pocăință unul pe altul fiii tăi, o, țară a Domnului, căci nașterea ta pe pământ a fost odată cu nașterea Lui între oameni, și aceasta a fost taina ta, și cu ea vine Domnul la tine acum, după două mii de ani de la nașterea Lui și a ta. Eu, Ioan Botezătorul, sunt cuvântul venirii Domnului la tine ca să nască iarăși lumea din cuvântul Său, și iată, în ziua de serbare a nașterii mele cea de la Dumnezeu în casa lui Zaharia și Elisabeta, vin acum și serbez această zi prin chemarea ta la pocăință, țară română. Scoală-te ca să fii aleasă, precum îți este soarta să fii aleasă între popoare și să fii casa Domnului. Scoală-te din sângele tău, căci Domnul te are de la Tatăl pentru venirea Sa acum, la sfârșit de timp, așa cum la prima Lui venire l-a avut pe Israel de popor al venirii Lui. Ridică-te și te scutură de toată fărădelegea și nu sta fără iubire. Fii înțeleaptă și aprinde candela, căci Domnul S-a făcut Mirele tău și nu te poate lepăda, dar te poate spăla, te poate înnoi, te poate naște. El, Cel ce botează cu Duhul Sfânt și cu foc, El este Cel ce înnoiește lumea nimicind fărădelegea, căci vremea este aproape, și scris este: ***«Cine este sfânt, să se sfințească încă, iar cine este spurcat, să se spurce și mai greu, căci vine Domnul cu plata a ceea ce fiecare și-a lucrat».***

O, țară a întoarcerii Domnului, căiește-te de nedreptatea pe care ai lucrat-o, și vino spre iubire și spre rugăciune și spune-I Domnului tău: „Vino, Doamne!", și El va veni și te va împodobi în slava venirii Lui cu sfinții, spre pacea ta și a Lui. Amin, amin, amin.

– O, tu, cel ce ai strigat la oameni și acum două mii de ani chemându-i pe ei spre împărăția cerurilor, spre Mine, Cel ce am viață veșnică pentru om, tu și acum Mă dai omului prin vestirea ta

despre Mine, iar Eu pecetluiesc cu putere strigarea ta, și îi voi face pe oameni să caute spre Dumnezeu și spre izvorul cuvântului vieții. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-2005

***

O, poporul Meu, în ziua aceasta de sărbătoare pentru grădinița cuvântului Meu, Eu te așez înaintea Mea rugător pentru țara română. Mâna Mea s-o izbăvească de sub greu, de sub durerea ei. Duhul Meu s-o înnoiască, iar fiii ei să caute viața lui Dumnezeu în ei și între ei, căci păcatul poartă în el pedeapsa lui, iar Eu o voiesc curată pe România, **fiindcă va să vin curând cu slavă văzută în ea și să Mă vestesc Dumnezeul ei și să-i ridic pe cei ce sunt români cu inima și cu fapta, și să-l numesc cu numele ei pe tot sufletul care va iubi să se facă după chipul și asemănarea Mea, care va fi curând, curând peste fiii acestui neam, pentru slava venirii Mele, ca să am masă și casă în țara Mea nou aleasă așa cum este voia Mea și nu voia ei, iar voia ei să iubească voia Mea, căci sunt Dumnezeul ei.** Amin.

Și acum, poporul Meu, având în mijlocul tău pe cei unși între Mine și tine, voiesc să aud glasul rugăciunii tale pentru România, care plânge sub încercare (*inundațiile din 2005-2006. n.r.*) și nu știe să-și afle izbăvirea din ispitele care au prins-o sub ele pentru depărtarea ei de Dumnezeu. Ridică mâinile, poporul Meu, și cu fierbinte duh de rugăciune spune-I Tatălui și Fiului și Duhului Sfânt rugăciunea ta pentru țara ta și a Mea, și așa să te rogi:

Doamne al puterilor în cer și pe pământ, Doamne al răbdării și al îndurării, în marea Ta durere de la depărtarea de Dumnezeu a neamului român și a tot omul de pe pământ, Te mângâiem, inimă lângă inimă Te mângâiem în durerea Ta pentru țara venirii Tale. Ea este aleasa Ta și masa Ta de nuntă, dar ea nu poate să Te cunoască, fiindcă s-a depărtat de Duhul Sfânt, Care știe de la Tine în om, iar păstorii care stau peste ea în numele Tău n-au milă de ea. Dar ai Tu, și nu uita de mila Ta de ea dacă ai venit în ea ca s-o păstorești pe pășunea Ta. Dă-i ei darul Duhului Sfânt prin botezul Tău cu Duhul Sfânt și cu foc. Dă-i ei duhul treziei și al credinței sfinte, și apoi al iubirii și al cunoașterii lui Dumnezeu. Oprește-Ți mânia cea venită peste ea pentru deșteptarea ei. Certarea Ta de peste ea să-i fie ei înviere, și apoi viață cu Tine, și scap-o pe ea de duhul lumii, de duhul pierzător al acestui veac, căci lumea și pofta ei piere, dar să rămână România și fiii ei, Doamne, iar Tu să faci din ei casa Ta și neamul Tău de sfinți, că dulce este omul sfânt, și binecuvântare pe pământ este viața cea sfântă în om.

În poporul Tău vor fi numai sfinți; știm că așa ai vestit prin prooroci, dar întindem mâinile spre Tine ca să pui Tu în ele, iar noi să dăm neamului român înțelepciunea Ta, înțelepciune de facere a omului nou după chipul și asemănarea Ta pe pământul român, și să se întindă această minune peste tot pământul apoi, ca să înnoiești așa lumea și nu cu certare, Doamne al puterilor.

Și acum, însuflețește-Te în noi ca să știm să-Ți cerem, prin Duhul Tău să știm, ca Tu să poți împlini.

Poruncește ploii și măsurii ei cea multă să meargă înapoi la locul ei, și să vină ea pe pământ numai pentru hrana oamenilor, hrană care crește cu ploaie și cu soare și cu lumină și cu harul Duhului Sfânt, Care dă viață peste toate și mângâiere peste toate.

Poruncește vântului cel iute să nu nimicească făptura Ta de pe pământul român, ci să se tragă înapoi în cămările lui, iar când iese, să vină dulce și mângâios, ca să răcorească și să vorbească despre viață, și să cânte cu glasul lui cântecul iubirii Tale pentru cei ce Te iubesc, pentru venirea Ta cuvânt pe pământ, Doamne al puterilor.

Poruncește cu iubire stihiilor toate să nu lovească pământul român, ci să-l ocrotească pentru șoapta Duhului Tău Cel Sfânt, Care Se face cuvânt pe pământ. La toate să le poruncești să lucreze cu măsura binecuvântării și a mângâierii, și să aduci pace sfântă și lumină din lumina Ta peste pământul român.

Te cerem pentru români și peste români, ca să știe neamul român să nu aibă alt dumnezeu afară de Tine, și tot mai mult să asculte, și să vină să învețe voia Ta s-o facă, și să fie neamul român neam sfânt, și apoi neam slăvit înaintea Ta, de la care vor învăța viața cea veșnică și binecuvântarea toate neamurile pământului, care se vor plânge văzând venirea Ta cu slavă și slăvindu-Te cu sărbătoarea ei în mijlocul pământului român, ales de Tine la început și acum, ca să lucrezi de pe el taina veșniciei a toate câte au fost și sunt în Tine și nu în lumea aceasta, Doamne al puterilor.

Și vino, Doamne, în noi cu Duhul Cel Sfânt al rugăciunii, și prin El fierbinte să-Ți cerem toate câte sunt rostite de Tine pentru făgăduința mântuirii. Acoperă cu ocrotirea Ta, cu mila Ta, și apoi cu slava Ta țara română, iar sfinții și îngerii Tăi să-i dea de la Tine, și mereu învață-ne să Te rugăm pentru ea, iar Tu să împlinești așa. Amin, amin, amin.

… O, poporul Meu, stau în mijlocul tău cu gura plină de învățătură ca să ia din gura Mea fiii oamenilor și să învețe ei să scape de pieire, să scape de neascultare. Cel ce se păstrează cu toate ale sale în lumină, acela este om cu inima curată de el însuși, și este fiu al păcii, că nu altceva face pacea, iar omul care stă înăuntrul lui, acela naște numai război, căci diavolul se ascunde în el și lucrează prin cele ascunse ale omului, fiindcă diavolul iubește întunericul omului.

O, poporul Meu, nu e bine să stea omul înăuntrul lui, căci lumina Mea îl strigă afară când el face așa, și e rar omul care se umilește la strigătul Meu care îl scoate pe om la lumină așa cum am lucrat și cu Adam. Omul nu se poate păzi pe sine pentru cele din el, dar el nu știe să creadă aceasta și ca să caute apoi cu lucrarea luminii. **Eu însă am venit pe pământ cuvânt, și Mi-am pecetluit grădiniță sfântă**, din care lucrez cu cuvântul și îl strig pe om afară din el ca să-l învăț ascultarea, și să învețe el de la Mine să fie blând și smerit cu inima, și așa să treacă de la moarte la viață, de la întunericul din el la lumina cea din afară, de la învârtoșare la ascultare, de la semeție la umilință și la pruncie, prin toate aceste taine, care aduc pe pământ și peste om viața și răscumpărarea făpturii.

Și acum, Duhul Meu Cel blând și smerit mângâie rana ta, Românie. Pacea Mea să se reverse peste tine ca un râu, **dar caută, țara Mea, să ai păstori care să te poarte spre Mine și nu spre ei, căci din pricina celor ce stau peste tine fără viața Mea în ei, tu suferi acum durere, țara Mea.** Trezește-l tu pe cel între păstorii tăi care este de la Mine (Ioan Irineu-Bistrițeanul n.r.) și prin care am mărturisit acum paisprezece ani biserică curată pe pământ, biserică de nou Ierusalim și neam sfânt și mântuitor de la Mine în mijlocul tău. Trezește-l pe cel între păstorii tăi credincios și adevărat pentru mântuirea ta și așează-l să ceară la Tatăl împăcarea ta cu Dumnezeu, țara Mea. Adu-l cu fața spre izvorul Meu și pune-l mijlocitorul tău spre Mine, dar trezește-ți duhul credinței și al cunoștinței tainelor Mele cu care lucrez din mijlocul tău peste pământ, țara Mea. Amin.

… O, poporul Meu, fă de-a pururi faptă din cuvântul Meu, și fii harnic să Mă asculți și să Mă iubești, și vei fi lumină din cer pe pământ, și vei fi rod al ascultării, și bucuria Mea cea dulce vei fi, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la paisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2005

***

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa botez Eu, Domnul, inima celui credincios care se lasă cu totul pentru Mine între fiii oamenilor. Voi petrece în mijlocul tău praznic de Bobotează curând, Ierusalime al Meu de azi, românul Meu popor, că Eu ți-am spus ție că **numele de român va fi luat de tot cel care se va lăsa prin acest cuvânt al Meu de peste tine înfiat și crescut și statornic în Tatăl, în Fiul și în Duhul Sfânt, numele Domnului Dumnezeului tău, Domn și Stăpân din veci și până în veci,** și Care vine curând cu veacul cel veșnic ca să-l așeze pe pământ nou și să împărățească în veci după voia Lui. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare, din 14-01-2006

***

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, precum în cer așa și pe pământ să fie, căci viața omului este din Mine în om, iar omul este dator cerului pentru viața din el, pentru viața trupului lui care este de pe pământ.

O, Ierusalime, cum să fac să pot pe pământ ca și în cer? O, țara română este sub focul cel curățitor pe care l-am rostit că va pogorî peste ea pentru spălarea pământului venirii Mele cu taina împărăției cerurilor pe pământ. Am adus pe pământ botezul cu Duhul Sfânt și cu foc, dar țara Mea își vede de tot ce nu înseamnă Dumnezeu, iar Eu, Domnul, am pus-o la albit și la lămurit, căci am în mijlocul ei cuvântul Meu cel de cincizeci de ani, iar ea doarme când Eu nuntesc în ea praznic de înviere, masă de Duh Sfânt pe vatra ei. **Am vestit cu cuvânt de foc să-l scoale ea pe alesul Meu din ea și să se roage el pentru ea ca s-o împac cu Mine pe ea și s-o aduc mai întâi la pocăință și apoi la înviere. Am în mijlocul ei pe alesul Meu Irineu, cel prin care Eu Mi-am așezat pe pământul ei biserică lucrătoare de Duh Sfânt peste ea. De mult i-am dat ei veste să-l scoale pe cel ce este așezat de Mine mijlocitor pentru ea ca să-i dau pe ea hăinuța neprihănirii prin pocăința ei de depărtarea ei de Dumnezeu, și nu Mă voi milostivi de ea până ce ea nu-l va așeza înaintea Mea pe acest fiu pe care l-am sortit s-o împace cu Dumnezeu pe ea, pe țara Mea română**. A venit regele ei, unsul Meu de peste ea, și M-a întrebat de ce atâta durere, de ce atâta suferință pe țara Mea și a lui? Eu i-am răspuns lui că ea este țara venirii Mele a doua oară pe pământ și că Eu o spăl de toată murdăria ei ca s-o pregătesc să fie pământ al învierii și al slavei Mele peste popoare. Eu i-am răspuns regelui ei că dau în ea pentru că ea dă la spate strigarea Mea și Îmi ține în obezi pe cel ales de Mine peste ea ca să se roage pentru ea, pentru nașterea ei de sus, pentru pocăința ei și pentru îmbrăcarea ei în veșmântul Duhului Sfânt. Amin.

O, țara Mea, câtă vreme nu te vei ridica să-Mi scoli din obezi pe cel așezat de Mine rugător pentru tine, câtă vreme el va sta închis și nesuflând cu gura lui peste tine împăcarea ta cu Mine, câtă vreme îl vor ține pe el în întuneric cei care se dau a fi biserică a Mea în timp ce ea umblă de capul ei înaintea Mea și nu după viața Mea cea plină de har, câtă vreme acest ales al Meu va sta fără lucrul Meu cel pus peste el pentru tine, țara Mea cea de la sfârșit de

timp, atâta timp vei suferi tu, și acesta este răspunsul pe care Eu îl dau regelui tău care plânge la Mine pentru iertarea ta, pentru duh de mângâiere peste tine, țara Mea română, țară a Mea și a lui. Iată, în tine umblă de capul lor cei mari care se numesc biserică a Mea și a ta în tine, dar biserică a Mea este omul cel plin de Duhul Sfânt, de cuvântul Duhului Sfânt peste noroade. Își caută ranguri pe pământul tău mai-marii bisericii din tine, iar din pricina rătăcirii și a îngâmfării lor vine mânia Mea peste tine, precum este scris în Scripturi.

O, scoală-te spre înviere, țara Mea, scumpă România Mea! Scoală-te și trezește-l pe cel ce doarme închis în obezi! El are căluș la gură ca să nu vorbească și ca să nu se mai audă glasul lui peste coline ca să înverzească și să înflorească ele sub ploaia cuvântului Meu care pe toate iarăși le face, căci este scrisă în Scripturi această nouă facere a lumii. Puteam cu duhul mângâierii să te nasc de sus, țara Mea, dar tu nu cunoști șoapta mângâierii Mele care-ți pregătește ție nașterea cea din nou ca să fii nou-născuta Mea peste popoare, o, țară a strălucirii! Se vor scula din așteptarea lor proorocii care te-au vestit a Mea ca să-și primească ei apoi moștenire în tine. **Se va scula proorocul Daniel, prin care Eu, Domnul, te-am vestit că vei fi pe pământ și că mulți te vor zdrobi ca apoi tu să renaști și să semeni cu Mine; acest prooroc se va scula ca să-și primească în tine bucuria pentru care el a crezut și a așteptat.**

O, sunt cu taina praznicului învierii peste tine, țara Mea de la sfârșit de timp. În tine este Domnul Împărat prin cuvânt. **Împărăția ta peste pământ nu este din lumea aceasta, ci este de sus, din cer, și este scris despre tine să fii regină peste popoare prin cuvântul Meu cel din mijlocul tău. Cuvântul Meu din tine este râul vieții.** El odrăslește viață din cer peste pământ, și este împărat, căci el este cuvântul Duhului Sfânt, și are în tine praznicul cincizecimii lui. De cincizeci de ani plâng cu râu de Duh Sfânt peste tine, țară a venirii Mele, iar omul de pe pământ care a aflat de alegerea ta dă să se slăvească el peste tine. Eu însă cobor în zi de praznic de înviere a Mea și a ta epistolă a Duhului Sfânt și te chem să bei din râul vieții. Albia lui e din cer și până pe pământ, din cele nevăzute până în cele văzute, din lumea cea nevăzută până în cea văzută. Izvorul lui este gura Mea și grădinița peste care Eu, Domnul Cuvântul, grăiesc din mijlocul tău. **Scoală-te la glasul Meu și împacă-te cu Mine și scoală-l pe cel ce va rosti înaintea Mea actul tău de pocăință și nașterea ta din cuvântul Meu care curge în mijlocul tău, căci tu ești țarina cea cu comoară în ea, iar Eu sunt sărac de om în mijlocul tău.**

Grăiesc peste cel așezat la cârma ta, țară română (*Președintele Băsescu n.r.*), și îi spun așa: Nu uita tu, cel ce stai cârmaci al corăbiei Mele, al țării Mele română regină, nu uita că Eu am biruit prin fierbintele rugăciuni, prin ridicarea mâinilor către Mine ale celor ce sunt fiii lui Dumnezeu în neamul român, fiii cuvântului Meu cel de cincizeci de ani peste pământul român, căci Eu le-am spus în ziua când am biruit pentru tine, să ceară la Mine ca să te așez cârmaci al corăbiei Mele pe care stă scris: țara română, și apoi am biruit, și tu stai acum cârmaci prin planul Meu. Apleacă-te și ia din gura Mea. Sunt cu epistolă de Duh Sfânt peste țara română. Ea este acum sub biciul mâniei Mele ca s-o curăț de păcatul fărădelegii de pe ea și s-o am mireasă spălată pentru praznic de înviere și de venire a Mea cu masă de veac nou pe vatra ei. Mă doare crucea pe care Mi-o apasă mai-marii bisericii pe umerii Mei grei de păcatul de pe pământ. Geme pământul cu geamăt de durere pentru păcatele de pe el. Vreau să împac pământul cu cerul, și pe om cu Tatăl Savaot, ca să-i trag pe toți la Tatăl, așa cum am făgăduit acum două mii de ani că voi face. Aștept pe cel făgăduit de Mine pentru neamul român și pentru salvarea popoarelor apoi. Îl aștept pe cel ales de Mine, pe alesul Meu Irineu, fiu al neamului român, fiu scump Mie și sfinților Mei, îl aștept să se scoale din somn și să rostească venirea milei Mele peste țara română, că ea este bătută din pricina celor ce stau

peste ea din partea Mea, zic ei. Mai-marii bisericii nu fac voia Mea, ci fac voia lor și își caută scaune și ranguri, dar Eu nu i-am trimis pe ei să facă aceasta, ci ei de la ei s-au așezat în locul Meu cu lucrarea lor. Pe cel ales de Mine însă, Eu l-am ales dintre ei și l-am trimis spre ei, dar ei nu l-au primit, și l-au pus în lanțuri și i-au pus căluș la gură ca să nu se mai audă glasul lui cel dulce care cheamă omul la Mine și la slava Mea din mijlocul neamului român. Dau de veste peste țara română că Eu, Domnul, îi aștept pocăința și credința și sfințenia ei și umblatul ei pe cărările Mele, ca să vin cu mântuirea ei și cu veac nou peste ea, căci oamenii din ea n-au putere să-i dea ei izbăvirea, fiindcă Eu nu împlinesc planurile omului, ci pe ale Mele le împlinesc. Amin. Iar celui ce i-a luat locul alesului Meu Irineu îi dau de veste și îl rog în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh să-l scoată din legături pe cel ales de Mine și să-l așeze rugător și mijlocitor pentru țara română, iar Eu îl voi auzi pe el și voi coborî milă și slavă peste acest pământ și peste neamul de pe el. Vai celor ce zădărnicesc planurile Mele cele din veac întocmite, căci de la întemeierea lumii am întocmit Eu slava țării române la sfârșit de timp, țară care Mi-a pus masă la venirea Mea acum de la Tatăl ca să fac iarăși lumea și să stau pe scaun de judecată și de facere și să rostesc cuvântul Meu peste pământ.

Iată istoria cuvântului Meu cel de cincizeci de ani pe vatra neamului român! Și vor auzi mulțime de popoare și vor veni la închinare și vor bea din slava Mea și vor lua înviere și duh de mărturisire apoi.

Cartea Mielului

Iată cartea cuvântului Meu cu care sărbătoresc praznic de cincizecime al lui pe pământul român! Eu, Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioară, am împlinit cincizeci de ani de cuvânt pe vatra poporului român (*1955-2005, n.r.*). **Vor auzi popoare și se vor apropia, dar țara română este în mâna Mea. Nimeni fără Dumnezeu nu va mai dăinui peste ea.** Mă las cu epistolă de Duh Sfânt peste ea, iar ție, celui pus cârmaci peste ea, îți spun să iei aminte la cuvântul gurii Mele, căci marea e tulbure, iar tu trebuie să ai putere de la Mine și să stai cârmaci treaz la cârma corăbiei Mele, căci prin ea voi mântui lumea din păcate și voi așeza veac nou pe pământ, nou Ierusalim voi așeza, precum este scris în Scripturi. Nu fi necredincios, ci credincios, căci Eu aștept glasul celui ce va ridica rugăciune la Mine din fața poporului român, și lui îi voi împlini ruga pentru mângâierea și pentru învierea și pentru salvarea acestui neam. Amin. (*Vezi selecția tematică: „Cartea Mielului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd: pubhtml5; archive.org; n.r.*)

Acum te las sub duh de înviere, țara Mea. Am grăit peste tine în zi de praznic a amintirii învierii Mele, căci stau în mână cu planul cel ceresc ca să-l împlinesc, iar în el este scrisă slava ta cea de la Mine și praznicul învierii tale și a ființei tale celei noi la sfârșit de timp. Tu vei fi după chipul și asemănarea Mea prin cei ce vor fi neamul Domnului pe pământul tău, căci în mâna Mea stă soarta ta, iar Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu și Mă vestesc peste tine cu numele Meu cel nou, scris în Scripturi acum două mii de ani, iar în aceste Scripturi scrie așa: ***«Și numele Lui se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu».*** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 23-04-2006

***

Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, Domnul Iisus Hristos. Tatăl M-a trimis, nu vin de la Mine Însumi. Mă fac cuvânt peste pământ și Mă fac carte. Nu vorbesc de la Mine Însumi, ci de la Tatăl, și sunt voia Tatălui Savaot pe pământ și în cer, între oameni și între sfinți. Amin.

… Suspin cu sfinții, Tată, și de la Tine suspin, nu de la Mine Însumi. Ca și acum două mii de ani caut după om ca să-l trag la Tine și la Mine, și nu cunosc oamenii duhul pocăinței spre iertarea lor, Tată. O, Tatăl Meu, să-i dăm omului înțelepciunea cea de sus, Tată, căci omul este jos, și de jos culege, și nu-și cunoaște omul cărarea, Tată. De cincizeci de ani stau cu masă de cuvânt pe pământ, acum, la sfârșit de timp, dar greu mai învață omul să stea la masa Noastră, la masă cu Noi, Tată, la masa împărăției cerurilor, Tatăl Meu. Mi-e dor de om cu roade de pocăință în el, și voiesc să-l ajutăm pe om, o, Tată. Amin, amin, amin.

– O, dulce Fiul Meu, cum să Te mângâi, cum să Te alin, tată? O, când Te voi avea fără de durere de la om, dulce Fiul Meu? De șapte mii de ani Îți aștept Eu bucuria și odihna, ca un Tată milos și îndurerat de durerea Ta, dar omului nu-i este milă de Dumnezeu, Fiule zdrobit de dor ca și Mine, Tatăl. Suntem zdrobiți, suntem așteptând și suspinând, ca și sfinții care se poartă cu Tine în venirea Ta pe pământ la om, tată. Când a ieșit Ioan să Te vestească venit, ca să Te primească poporul Israel, erau prea îngâmfați în duhul lor cei care stăteau mari peste Israel, iar gustul pocăinței nu-l putea atinge pe el, din pricina păcatelor lui și a depărtării lui de Dumnezeu, și Te-a luat Israel ca pe unul care-i tulbura liniștea lui, și Ți-a făcut rost de vină și Te-a răstignit pe cruce, Fiul Meu trimis din cer pe pământ după om. N-am avut ce să facem atunci, decât să suspinăm și să Ne lăsăm mici, purtând în trupul Tău cel chinuit toată ispășirea vinei omului care nu știe decât să păcătuiască în însuși trupul său ca să nu aibă Domnul loc în el, Fiule fără adăpost în om pe pământ. Atunci a ieșit Ioan și Te-a vestit, iar acum Tu Însuți vii, tată, și Te vestești venind cu sfinții și făcând voia Celui ce Te-a trimis atunci și acum, căci Tu asculți de Mine, Fiule scump. Amin.

O, popor al Fiului Meu Cuvântul! Să știi, tată, că dacă prin duh de pocăință vine omul spre acest izvor dătător de viață, atunci omul știe să facă roadele împărăției cerurilor, dar dacă el vine să scape de plata păcatelor lui nelucrând pocăința în duhul lui, unul ca acela nu a dat de lucrarea împărăției cerurilor, lucrare care își are roade în om și în afara lui apoi.

O, popor călăuzit de Fiul Meu întru a Sa venire cu sfinții Lui! **Patria română este patria Domnului, patria venirii Fiului Meu în a doua Sa venire pe pământ, precum Eu, Tatăl, L-am trimis.** Tot pământul în lung și în lat va auzi și va înțelege în curând că patria română este patria cerească, patria sfinților Domnului, căci Fiul Meu va birui pentru slava ei, pentru înnoirea

ei, iar cei ce vor fi în ea vor rodi din mijlocul ei roadele împărăției cerurilor, și va fi Dumnezeu mângâiat, căci rodul Său Îl va mângâia pe El. Amin.

O, popor care asculți glasul Fiului Meu întru a doua Sa venire pe pământ! Dă, tată, veste peste pământ; dă, tată, cartea Domnului în cele patru laturi, ca să facă roade vrednice de pocăință cei ce se vor sfinți pentru Domnul și pentru patria cerească, patria venirii Lui cu sfinții pe pământ. Nu te îndoi, tată, de această împlinire. Glasul împărăției cerurilor este cuvântul Fiului Meu, cu care pregătește patria cerească și slava ei în mijlocul pământului. Amin.

O, țară română! Eu, Tatăl, te îndemn la pocăință, la lucrarea roadelor împărăției cerurilor în mijlocul tău. Primește iubirea Fiului Meu, care se face cuvânt pe vatra ta. De cincizeci de ani lucrează Domnul la veșmântul tău cel pentru venirea și pentru slava Domnului tău. În tine este Domnul cuvânt, căci te-a ales să fii patria cerească pe pământ, iar **Eu, Tatăl Savaot, încununez Adevărul, pe Fiul Meu Cuvântul în mijlocul tău, și spun: cuvântul cel de peste tine este Fiul Meu Cel iubit, întru Care Eu am binevoit, și te învăț cu duh și cu cuvânt de tată: ascultă glasul Fiului Meu și împlinește-l pe el, spre slava Lui și a ta.** Amin, amin, amin.

– Ți-am ascultat iubirea pentru țara venirii Mele cu sfinții, Tată Savaot. Strig în ea și Eu, și sfinții Mei vestea împărăției cerurilor peste ea. Eu vin în ea pregătindu-i slava, dar puțini se trezesc ca să Mă ia în ei cu strigarea Mea. Eu însă le voi da o inimă nouă, iar ei vor căuta apoi și vor găsi înțelepciunea cuvântului Meu și se vor sfinți pentru roade de pocăință, roadele împărăției cerurilor, Tată, și se va împlini pe pământ taina patriei cerești, după cuvântul Tău și al Meu, Tatăl Meu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-2006

***

O, poporul Meu cel din români, care stai credincios sub mana aceasta cu care Eu, Domnul Dumnezeul tău, te hrănesc din cer! Tu să te bucuri că ești numit rătăcit și abătut de la calea Mea, că iată, de când am ieșit Eu ca să luminez din mijlocul tău cu învățătura Mea peste pământ, s-au sculat și te-au disprețuit toți cei ce își zic credincioși și creștini ai lui Hristos și își zic că sunt ai dreptei credințe și că tu ești sectă, și nu vor aceștia să bea și să simtă viața cuvântului Meu cel din mijlocul tău, și nu vor să știe aceștia că Eu am putere și am voie, ca un Dumnezeu adevărat ce sunt, să grăiesc peste om până la sfârșitul timpului și nu să stau fără de lucru, fără de cuvânt, și nu să cuvinteze numai omul care își zice credincios, iar Eu nu. O, Eu sunt cuvântul lui Dumnezeu, și de aceea am venit și vin cuvânt pe pământ, și nu sunt hristosul cel mincinos despre care să se audă: ***«Iată-l, este aici sau acolo»,*** ci sunt glasul Duhului Sfânt, și pe Care Îl torn peste cei ce Mă așteaptă să vin cu mângâierea pe pământ la ei, și numai la aceia pot Eu să-Mi găsesc sălaș de facere a omului, căci cei credincioși sunt casa Mea, cortul Meu pe pământ, și Îmi găsesc plăcerea în ei, și apoi îi scot din lume ca să fie ei cu Mine și să nu mai guste din plăceri care trec, ci de la Mine să mănânce, și să se facă ei țara Mea de nuntă, căci Eu sunt Mirele Cel scump, și de la Tatăl Savaot vin cuvânt pe pământ, și nu pot să vin fără să am mireasă pe pământ, și iată, Eu împlinesc în mijlocul neamului român Scriptura prin care am spus așa: ***«Cel ce crede în Mine, voi veni la el și voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui».*** Amin.

O, țara Mea română, țara Mea cu comoara Mea în ea! O, tu nu vrei să te trezești și să cunoști glasul Meu de peste tine, glasul Mirelui Care dă să te pețească pe tine ca să fii a Lui între

neamuri. Am venit cuvânt din cer în mijlocul tău peste un popor credincios, și tu spui că nu sunt Eu, și iată, nu cunoști glasul Meu, dar te numești fiică a dreptei credințe, și iată ce faci tu! O, ce faci tu în ziua aceasta, în duminica aceasta pe care părinții au numit-o duminica dreptei credințe! Tu în loc să iei de la Mine Duh Sfânt și credință în venirea Mea cuvânt peste creștetul tău, tu îți pui supușii să-ți dea bani și să strângi tu bani pentru ortodoxie. Mă uit în tine, Mă uit în biserici și Mă frâng de durere, țara Mea dată Mie de Tatăl la nașterea Mea ca să fii casa Mea la venirea Mea a doua oară de la Tatăl. O, dacă tu ai fi a dreptei credințe prin slujitorii din tine care-și zic apostoli ai lui Hristos, tu ai face altceva în ziua aceasta a pomenirii celor drepți ai Mei prin vreme, și ai face ce au făcut drepții Mei. Tu însă ai duh de lume, iar Eu am spus celor credincioși să nu iubească duhul lumii și dulceața cea trecătoare a traiului cel trupesc pe pământ.

O, țara Mea cu comoara Mea în ea, Eu te numesc prin cuvântul Meu patria cerească, patria sfinților Mei din cer și de pe pământ, căci cuvântul Meu vine pe nori până deasupra ta, și cu oștirile cerești vin Eu cuvânt în tine, și nu vin singur, și ți-am pus nume mare și te numesc patria cerească pe pământ. O, numai oameni îngâmfați găsesc în tine sub nume de slujitori ai dreptei credințe, și au uitat aceștia că Eu acum două mii de ani tot așa am fost primit de poporul la care am venit atunci, și M-au numit diavol, iar pe ucenicii Mei cei puțini i-au numit rătăciți și rătăcitori ca și pe Mine și i-au numit secta nazarineanului, și iată, iarăși este ceea ce a mai fost, căci acum Eu vin cuvânt în mijlocul tău, și tu nu cunoști glasul Păstorului Cel bun, Cel Care Și-a pus viața pentru oile Sale pentru ca să le poată paște apoi. Oile Sale cunosc glasul Său, și numai acelea sunt oi, și nu sunt oi cele pe care Eu nu le pot păstori. Eu sunt mereu astăzi, Eu sunt mereu, dar omul s-a învățat altfel să vrea cu Mine și să se creadă al Meu. Eu însă spun așa: cel ce nu primește strigarea Mea după om acum, cel ce nu leapădă duhul lumii și pofta ei cea care trece, acela nu este scris cu cei sfinți care au știut și știu să creadă când Domnul încearcă la ușa lor și bate ca să intre și ca să creadă ei apoi în glasul Meu cel plin de hrană pentru ei, și iată, Eu sunt Păstorul Cel bun și Îmi cunosc oile Mele, și ale Mele Mă cunosc pe Mine, iar cel ce nu lucrează tot așa, nu poate fi păstor de oi. Amin.

O, țara Mea de la sfârșit de timp, te chem să știi să crezi și să te faci a Mea, țara Mea. Te aștept să te gătești pentru Duhul Sfânt, căci Eu Mă fac cuvântul Duhului Sfânt în mijlocul tău și torn din El peste tine ca să-ți aduc înnoirea și să fii tu după adevăr patria cerească, patria dreptei credințe, și să fii miloasă ca Dumnezeu, o, patria Mea de azi, că M-am aciuat în tine cu ieslea cuvântului Meu care vine cu norii până deasupra ta ca să te hrănească din cer și nu de pe pământ, țara Mea. O, scoală-te și te gătește pentru Dumnezeu după voia Lui cea sfântă și nu-ți uita părinții sfinți, țara Mea. Scoală-te și vino, dar vino să crezi că Eu sunt Cel ce te hrănesc și că sunt Păstor, căci tu nu ai păstori cu milă de tine, și ești săracă, ești tare săracă de cele din cer, țara Mea. O, te-aș striga durut, te-aș striga mult, că durerea Mi-e mare de la necredința ta, dar tu ai în tine slujitori străini de Duhul Sfânt, și care te pândesc de peste tot ca să nu te scape de sub stăpânirea lor și să fii tu a Mea și nu a lor. Tu însă ia din Duhul Meu și înviază prin credință și prin hrana cea de sus, țara Mea, căci prin ea Eu te împodobesc și te păstoresc și te pregătesc să fii patria cerească, țara slavei Mele, țară cu Mire, și nu-ți fac ție rău prin hrana Mea cea de sus peste tine, o, iubita Mea. Amin, amin, amin.

… Eu, Domnul, binecuvintez credința ta, poporul Meu cel luat din români, căci Eu nu sunt hristosul cel mincinos, cum Mă numesc cei ce nu cred auzind de Mine și de tine, ci sunt Cel ce te binecuvintează pe tine pentru darul ce-l ai de la Mine, darul credinței sfinte, căci Eu sunt Cel ce am spus: ***«Fericit este cel ce crede până nu vede»,*** așa cum cei sfinți au crezut și au împlinit

cuvântul Meu prin darul Meu de peste ei, darul credinței cea de sus, darul credinței sfinte care știe să-L primească pe Dumnezeu ca Avraam, ca Moise, ca Daniel și ca toți cei ce au fost fii ai credinței sfinte, fii ai lui Dumnezeu prin faptele credinței lor, care-și are răsplătirea în vecii, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei, din 25-02-2007

***

Și pentru țara Mea română rostesc Eu Însumi peste ea: Hristos a înviat, țara Mea de azi, căci azi la tine vin. O, tu ești sub cruce și ești pe cruce pusă de cei îngâmfați și lacomi în tine. O, tu ești străpunsă de omul fărădelegii, de omul minciunii, căci lupul numai părul și-l schimbă și glasul lui viclean. O, lasă-Mă să înviez în tine, lasă-Mă să pot pentru tine, și Eu te voi izbăvi; Eu, țara Mea, Eu și nu tu, că tu fără Mine nimic nu poți și nimic n-ai putut. O, numai Eu sunt Cel ce pot, numai Eu, țara Mea, și vei putea și tu dacă vei ști să îngenunchezi înaintea Mea pentru învierea ta, și nu înaintea omului, țara Mea. Eu te cuprind în umilința Mea și te învăț taina și puterea îngenuncherii și a învierii din îngenunchere. Ia de la Mine și te scoală frumos, așa cum Eu M-am sculat dintre morți, și dă-Mi mâna ca să te ridic Eu, țara Mea, dar învață să cunoști mâna Mea, și credincioasă să fii tu, și înțeleaptă să fii, căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, Făcătorul tău de la nașterea Mea și a ta odată cu a Mea, Mă aplec, și așa te învăț Eu pe tine înțelepciunea Mea și învierea ta din îngenunchere, țara Mea de la sfârșit de timp, și în care Eu vin, și cuvântând vin, și te învăț sculare și te învăț învierea, țara Mea, țara Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 08-04-2007

***

O, scoală-te, popor român, căci Domnul te învață sculare. Ai grijă să nu dormi. Scoală-te din somn, că tu dormi, și iată, trebuie să te rogi cu suspin pentru viața ta, că tu ești sub cruce și nu vrei să știi aceasta, dar scoală-te și veghează, căci tu ești patria cerească dacă Domnul este în tine cu lucrarea Sa cea pentru venirea Sa. O, nu-i lăsa pe cei lacomi, care-ți sug vlaga și viața pentru ca să fie ei bogați și îngâmfați pe fruntea ta senină prin darurile Domnului de peste tine și înseninată acum de fața Domnului, Care stă în mijlocul tău lucrând salvarea ta. Nu-i lăsa pe cei vrăjmași ai tăi să te tot țină sub robie, (Hotărârea Parlamentului de suspendare a președintelui Băsescu n.r.) *o, nu-i lăsa, ci scoală-te pentru biruința ta, căci tu ești străpunsă de faptele omului fărădelegii, care ți-a supt vlaga și slava ta ca să aibă el slava ta, și nu tu. Au trecut demult cei șaptezeci de ani de stăpânire a fiarei roșii peste creștetul tău slăvit de darurile Domnului de peste tine încă de la facerea ta, și iată durere în cer pentru tine, că lupul numai părul și-l schimbă și glasul lui viclean și stă peste tine și-ți suge slava ta ca să aibă el slavă, și nu tu, dar Domnul vrea să te învețe sculare, țară scumpă a Lui. O, ascultă glasul Celui înviat! E Domnul. Nu te teme! El este Domnul Dumnezeul tău și al părinților tăi cei credincioși și sfinți, care se roagă înaintea Lui pentru tine și pentru izbăvirea ta. Ascultă-L pe El, căci tu nu poți nimic fără El. Eu stau deasupra ta și te ocrotesc cu cete de sfinți și de îngeri. Sunt mama Lui, și sunt mama ta, căci tu ești țara întoarcerii Lui de la Tatăl la om. Învață să îngenunchezi înaintea Lui cu slavă și să-I ceri Lui izbăvirea ta și slava ta cea de la El, o, țară a Lui și a mea, căci eu te ocrotesc și te veghez, fiindcă ești aleasa Lui cea de acum. O, scoală-te și vezi. Iată, te robesc cei lacomi, și n-au milă de tine cei lacomi, dar învață sculare, învață învierea, căci Fiul meu este Stăpânul tău, El, și nu omul de peste tine care-ți robește slava ta. Tu trebuie să știi să stai în genunchi înaintea Lui pentru învierea ta, și nu înaintea omului, o, țară a iubirii mele pentru Fiul meu, Care te-a ales a Lui. Eu te cuprind pe tine în umilința mea, ca și Fiul meu. Învață taina îngenuncherii și a învierii din îngenunchere*

și te scoală frumos, așa cum Fiul meu S-a sculat dintre morți, și dă-I Lui mâna ca să te ridice El, dar să cunoști peste tine mâna Lui cea străpunsă, și credincioasă și înțeleaptă să-I fii Lui, așa cum El te-a învățat și S-a aplecat să te învețe mereu învierea din îngenunchere, să te învețe sularea, țara mea, că tu ești țara Lui și a mea ca să te ocrotesc. Scoală-te și cântă cu dor: Hristos a înviat, căci El îți lucrează învierea, dar roagă-te Lui și cheamă-L, și credincioasă să-I fii tu Lui prin rugăciunea ta. Amin.

Ți-am mângâiat pe poporul Tău român, Fiule însuspinat pentru neamul român cel apăsat de îngâmfarea și de lăcomia celor ce vor să-i țină ei în mâna lor soarta lui, punând la cale durere pentru țara Ta prin lucrarea lor de slavă a lor și de iubire de arginți în mijlocul ei, prin duhul lăcomiei lor. Dar eu Te rog, ascultă-mi ruga de mamă și gătește-i ei sularea și suflă peste ea duhul învierii și scoal-o din cruce, iar pe cei ce o țin pe ea în umilință fără de dreptate, îngenunchează-i, Fiule Doamne, și întărește peste ea statul celor ce au milă de ea, căci Tu ești Cel ce poți, și ești Domnul învierii, și ești Fiul meu Cel însuspinat, și-Ți mângâi ranele răstignirii și pe cele pentru țara Ta de azi, dată Ție de Tatăl când eu, acum două mii de ani, de la Tatăl și de la Duhul Sfânt Te-am născut pe pământ. Amin, amin, amin.

– O, mamă Fecioară, Mi-ai pus alin pe rane în zi de izvor de tămăduire, mamă. O, Mă tare doare pentru țara Mea de nuntă, mamă. Suspin pentru ea în mijlocul poporului Meu pe care-l hrănesc cu cuvânt de înviere, mamă. Eu Mi-am așezat în mijlocul ei masa Mea de cuvânt, masa Mea de nuntă, mamă, iar în ea vrea să poată omul fărădelegii cu mintea și cu mâna lui, mamă, dar Eu Mă așez pentru trezirea ei, pentru sularea ei din îngenunchere, căci ea este robită, și este legată la ochi ca să nu știe, ca să nu-și vadă ea dușmanul cel viclean, mamă.

O, țara Mea! Hristos a înviat, îți spun Eu, Domnul învierii! O, scoală-te, țara Mea! O, nu sta fără putere când vezi robia ta. Tu ești sub cruce și ești pe cruce, iar Eu sunt Cel ce te scol. Uită-te la Mine și te scoală frumos, așa cum Eu M-am sculat dintre morți, și fă-ți semnul sfintei cruci pe chipul tău și peste tot neamul tău și dă-Mi mâna ca să te ridic Eu, țara Mea, căci te cuprind în umilința Mea ca să te învăț nădejdea prin umilința duhului tău, care te ține pe tine a Mea, **și vai celor în tine îngâmfați, care vor să-ți ia lumina și calea de sub picioare și să grăiască ei în numele tău peste ei și peste tine și peste pământ. Eu, Domnul, voi fi cu tine, țara Mea, și îi voi întări peste tine pe cei buni pentru tine, pe cei cu milă de tine,** dar cheamă tu spre tine mila Mea, și ea va fi sularea ta la rugăciunea ta, o, țara Mea de azi. Amin.

… Iar pe tine, popor al cuvântului Meu, te îndemn spre duh de rugăciune către Tatăl pentru țara Mea și a ta, pentru neamul Meu român, pe care vreau să-l scol din necredință și din cruce. Închină-I Domnului zile noi de veghe și de jertfă sfântă pentru țara Mea și a ta, și nu te îndoi ca păgânii, care nu-și iubesc părinții și care s-au făcut păgâni cu credința lor, zdrobită de viața lor deșartă. Păzește de nouă ori toate zilele de marți și de joi și fă din ele trăiri cerești și creștere a Duhului Sfânt în tine și rugăciune pentru țara Mea română și pentru împlinirea făgăduințelor Mele cele pentru tine și pentru ea rostite și fii ascultător Domnului tău, popor al venirii Mele cuvânt de înviere peste pământ. Strămoșii tăi au știut de la Duhul lui Dumnezeu și de la semnele de peste ei zilele acestea, zile despre care oamenii nu mai știu puterea lor de biruință dacă le-ar pune pe ele înaintea Mea jertfă de izbăvire pentru ei. Dar tu înnoiește de nouă ori jertfa aceasta de rugăciune pentru biruința Mea peste pământ, și numără de la ziua de pomenire a învierii Mele zile de rugăciune și de cinstire Mie de la tine, și să biruiești tu așa cum biruiau strămoșii tăi, care cunoșteau semnele Mele de peste ei, și apoi ei aduceau Domnului cinstire și slavă și zile de veghe pentru

izbăvirea lor. O, nu te lua după cei cu credința cea omenească și care au lepădat de peste ei puterea credinței strămoșilor lor creștini, care aveau frica lui Dumnezeu în ființa lor, ci arată-te popor de rugăciune și adu-Mi zile de stăruință, zile în care tu poți să fii al Meu și nu al trupului tău, căci lucrul cel cu mâna e pentru trup, iar lucrul cel cu duhul e pentru Dumnezeu și pentru biruința Lui peste pământ, poporul Meu. O, fii credincios ca Avraam, căci el a fost simbolul Tatălui Meu Savaot, Care i-a cerut lui pe Isaac jertfă, și nu s-a îndoit Avraam, ci a crezut că și din morți i-l voi scula pe Isaac, și a fost Isaac înainte pildă pentru jertfa Mea pe cruce și pentru sculárea Mea cea biruitoare și pentru seminția cea prin Mine credincioasă, așa cum Tatăl i-a făgăduit lui Avraam.

Ai grijă, Ierusalime, căci primăvara se taie de uscăciuni pomii, ca să rămână numai ramurile verzi, care dau muguri. Această lucrare să răsară de la rugăciunea ta înaintea Mea pentru țara Mea română, că e vremea Mea cu tine în ea, și e vremea ei, iar ea este încă ținută în robia celor ce o înșeală pe ea cu fața lor vicleană, dar să se scoale ea și să vadă bine pe cel ce-i vrea ei binele, și așa să vegheze ea pentru ea, iar Eu voi fi scutul ei și voi fi sculárea ei din îngenunchere. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Izvorul tămăduirii, din 13-04-2007

***

Pace ție la masă cu cerul, Ierusalime nou. Hai, fiule, să stăruim la Tatăl pentru țara română, hai să plângem pentru învierea iubirii ei și pentru vindecarea ei din cruce și pentru pacea Mea din ea. Hai să cerem la Tatăl darul credinței sfinte peste neamul român, hai să cerem la Tatăl, poporul Meu, și Tatăl ne va da nouă, și va scoate la liman ceresc țara română, și ea va afla mântuirea Mea. Amin.

O, scoală-te, țara Mea! Eu te învăț sculárea și îți dau duhul învierii ca să biruiești întru dreptate și să te curești de duhul cel străin de Dumnezeu, de oamenii lacomi, care au călcat peste frumusețea ta și care nu vor pacea ta. Eu vreau să fac din tine țara vieții veșnice, covor verde pentru Mine și pentru tine, așa cum Eu ți-am proorocit acum și în vremi de demult, și ți-am dat pe Maica Mea ca să te țină sub mantia ei ca să fii tu a Mea. O, scutură-ți jugul! Scoală-te, că Eu îți dau putere să biruiești pe cei ce te țin încă sub robie. Dă-Mi mâna și stai cu Mine de mână, căci Eu în taină te sprijinesc, și pun cerul în slujire pentru izbăvirea ta și pentru mângâierea ta sub cruce, și apoi pentru slava Mea în tine, o, țara Mea de la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

Acum, copii din porți, dacă am slobozit poporul cel adunat la izvor, hai să stăruim acum cu inimi rugătoare și pline de grijă pentru biruință cerească peste neamul român, căci Eu, Domnul, Mă lupt cu toate puterile cerești să fie voia Mea precum în cer pe pământul român. Trebuie însă multă și vie stăruință la Tatăl și multă putere din Mine în voi pentru curmarea durerii Mele cea pentru pământul român. Vă voiesc mereu un duh toți, un cuvânt toți, un singur gând și o voință toți, fiilor, ca să putem din Mine și din voi revărsa duh învietor peste acest neam atât de încercat acum.

… Îți cer ție, poporul Meu de azi, să stai în taina frăției pentru cele de sus și să-I arăți lui Dumnezeu lucrarea ta între frate și frate, că am nevoie să Mă sprijin cu tine în vremea aceasta grea, și ai tu nevoie să te sprijinească Dumnezeu prin vreme grea, poporul Meu. O, Eu aștept de la tine stăruință mare acum, cu rugăciune multă și cu putere în ea acum, trezire pentru iubire ca în cer între frate și frate și fapte cerești, care mântuiesc de la Dumnezeu între oameni, că e duhul cel potrivnic cu viscol mare peste pământul român, iar Eu trebuie să te am lampă de veghe pe tine, străjer de la Mine pentru biruința Mea peste acest pământ, și lupta e grea, și Eu n-am putere din

cer dacă nu am aşternut pe pământ şi corabie de plutire a Duhului Meu, cu care să Mă port pe deasupra și să îndemn neamul român la sculare și la înțelepciune, că toate limbile s-au încurcat în el și viscol mare s-a ridicat deodată și bate cu furie pe vatra română, poporul Meu. O, ce voi face, oare? Cum voi opri această viscolire, care deodată s-a sculat să bată, și iată, frate pe frate se lovește și se dușmănește, și nu este cel ce face dreptate între frate și frate, și e vremea să lucrez Eu, Domnul, și să suflu duhul frăției peste neamul român, neam în mijlocul căruia Tatăl Meu M-a trimis să vin acum pe pământ și să lucrez cerul cel nou și pământul cel nou și popor nou de sfinți și iubire precum în cer pe pământ, iar mama Mea Fecioara udă cu lacrimi mari de la o margine la alta țarina neamului român, pământul întoarcerii Mele la oameni cu cuvântul învierii Mele, precum este scris să vin și să înviez făptura și pe om.

O, mamă, o, mamă a Mea, cât plângi! O, ce vom face, mamă?

– Eu, Fiul meu Mântuitor de om și de neamul Tău cel ales la sfârșit, eu plâng acum cu lacrimi mari și multe ca să spăl gândul și inima acestui neam înviforat de duhul nefrăției, și plâng, Fiule scump, și îl rog pe acest neam să plângă cu mine și cu Tine către Tatăl și să ceară înțelepciune și duh de trezie și de sculare din moartea aceasta, din noaptea asta grea și neagră a necredinței, a nefrăției, a neiubirii, Fiule răstignit de voia cea prea multă a omului înaintea cerului sfânt, care stă cu viață peste pământ și peste om. Plâng, Fiule salvator, și îl rog pe neamul român să ceară peste el voia Ta, nu voia lui, și îl rog să nu se dărâme frate pe frate și să nu arate neamurilor de pe pământ dezbinare în mijlocul lui. Iar la cei ce cred ei că pot face tot ce trebuie să aibă peste ea țara aceasta, eu le spun așa:

Nu puteți fără Dumnezeu, nu puteți numai voi, căci voi nu lucrați după Dumnezeu, ci după voi și după duhul dușmăniei lucrați, iar lăcomia de slavă și de deșertăciune vă orbește, și vă arătați prea mult, prea pe față răutatea și fața și inima care vi se vede chiar când voi dați să vă pitiți în spatele altora, și aceia necurați. Rostesc cuvânt proorocesc și vă spun așa: eu am înviat dintre morți ca și Fiul meu Iisus Hristos și i-am dat apostolului Toma omoforul meu, lăsându-l peste el în văzduh, și Toma m-a văzut înviată cu trupul și mi-a văzut mormântul gol, căci înviasem. Cu duh de înviere vă spun vouă că vă veți nimici între voi dacă nu veți lua ca hrană a inimii iubirea și iertarea așa cum a lucrat Fiul meu, Mântuitorul lumii, și din care a dat celor ce cred în El, iubindu-L pe El între toate și prin toate. Vă veți porni unii spre alții, căci ura și semeția nu vă vor duce spre limanul spre care, treji fiind voi, îl visați. Țara română este patria venirii cuvântului Fiului meu cu învierea omului, dar voi nu voiți să auziți glasul Lui, care răsună pe vatra aceasta. Întoarceți-vă la iubire și îndemnați-vă spre ea, că Dumnezeu coboară iubirea peste voi; întindeți mâinile spre ea, și brațele voastre să se deschidă unii pentru alții și nu unii contra altora. Nu e de la Dumnezeu viscolul pe care l-ați scos de la întuneric; e de la voi, e de la duhul rău. O, căutați Duhul Domnului și intrați sub scutul Lui și învățați pacea cea de sus, că nu veți putea așeza voi pacea nici măcar atât cât pot oamenii, ci, din contra, ațâțați peste voi durerea Domnului, durerea pe care I-o faceți voi lui Dumnezeu și celor osteniți ai neamului român, și care de ani așteaptă izbăvire curată, izbăvire cu Dumnezeu și slavă peste fruntea țării Domnului, țara română, țara întoarcerii Fiului meu Cuvântul, că iată-L cât cuvintează peste cei ce aud și peste cei ce nu aud cuvântul gurii Lui, mângâierea Lui și mila Lui cea nehotarnică până acum. O, deschideți-vă inima și nu mintea, că voi sunteți români, iar numele de român este noul nume al neamului lui Dumnezeu acum, când El Și-a ales din nou o țară. O, nu faceți ce a făcut Israel, care, ca să-L piardă pe Fiul meu, a ucis mii de prunci, și mormane, mormane stăteau pruncii uciși în țară. Întoarceți-vă la pace, fiți cuminți, fiți iertători și nu vă răzbunați unii pe alții cu vorbe de durere și de dispreț, că

voi sunteți neam numit de Dumnezeu neam al Său acum, când El iată-L cum vine pe pământ cuvânt, și se aude de la margini la margini cuvântul Său cel sfânt. Luați din el și sărați-vă inimile și gurile și dați Domnului locul din voi ca să vă învețe El dregătoria cârmuirii, căci El vă iartă și vă ajută dacă veniți spre pace.

O, voi, cei care luptați cu orice chip să rămâneți în frunte, luați aminte la toate inimile care așteaptă și dați-le putere să grăiască și nu încurcați calea inimilor spre a grăi ele, nu faceți această nedreptate, ca nu cumva ea să se întoarcă vouă, căci cel ce lucrează fără dreptate, are plată după faptă. Aplecați-vă frunțile și dați Domnului loc și rugați-vă Lui pentru voia Lui precum în cer așa și pe pământ, căci voi sunteți oameni, și Dumnezeu e Dumnezeu, și vă voiește vouă izbăvirea de voi și iubirea de El în duhul frăției, fii români. O, mama lui Iisus Hristos aduce vouă rugă: fiți cuminți, fiți cuminți, fiți cuminți, fii români, și fiți români cuminți, fiilor, căci Domnul este cuvânt pe vatra voastră și vă așteaptă pe voi să fiți poporul Său cel nou și frați să fiți întru iubirea Lui cea de sus. Amin, amin, amin.

– O, suferința ta, mamă, e mare. E țara venirii Mele viscolită deodată, dar Eu am strigat și strig peste ea scularea, mamă. Lacrima ta se unește cu a Mea și plâng cu tine, mama Mea, ca să se moaie inimile încordate și să se lase loc păcii Mele peste țara Mea română, mamă ocrotitoare. Amin.

O, țară scumpă, Eu, Domnul învierii, îți sortesc scularea. Scoală-te și te uită bine și te întărește pe picioare, căci iarăși este amenințată izbăvirea ta, și vremea este să lucrez Eu pentru tine, că tu nu mai poți nimic, nu mai poți nici să grăiești și să-ți arăți inima, iubito, dar scoală-te din somn. Eu, Domnul învierii, îți spun așa: scoală-te, fiică robită, spală-ți fața și vezi, și apoi sporește voia Mea peste tine și **cere la Mine izbăvirea ta, și înțelepciune și iubire pentru tine peste cei ce dau să te robească încă.** Dar tu ești a Mea, și voiesc să iubești voia Mea peste tine, ca să te izbăvesc Eu, căci tu nu mai poți. O, hai să te trezești, hai să aprinzi lampa și să vezi, hai, că iată, ești toată cuprinsă în veghea mamei Mele Fecioara, și ea varsă lacrimi mari de deasupra ta și te udă ca să-ți dea din cer, căci tu ești strâmtorată pe pământ și ești sub cruce și ești pe cruce și nu mai știi să veghezi și să vezi și să poți pentru soarta ta cea de la Mine ție. O, pot Eu pentru tine. Ceea ce e cu neputință ție, pot Eu. Fii cuminte și te roagă la Dumnezeu. Pot Eu pentru tine, numai să vrei tu așa, țara Mea. O, auzi glasul Meu și să nu dormi în vreme grea, căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, îi spun viscolului să tacă! să tacă îi spun! Amin.

Rugăciunea ta și inima ta să ajungă la inima Mea și să ceară pentru țara Mea și a ta, popor al cuvântului Meu. O, vezi ce te-am rugat și lucrează, fiule, așa, și cere la Mine voia Mea peste neamul român, pe care Eu, Domnul, îl mângâi în vreme grea și îi spun lui așa:

O, neam român, alege tu viața ta cu Mine și iubirea Mea, căci **Eu voi alege pentru tine și te voi scoate de sub suspin și te voi umbri cu tot cerul Meu, și voi așeza în tine țara vieții veșnice, și voi lucra după credința celor credincioși ai tăi,** iar tu Mă vei binecuvânta și vei sta sub mântuirea Mea, și slava Mea te va bucura și te va încununa, și tu vei uita durerea ta și a Mea, și neamurile vor vedea și vor veni să ia lumina ta, iar Eu, Domnul, le voi da lor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor, din 22-04-2007

***

Am venit pe pământ acum două mii de ani ca să-l ajut pe om, ca să-l scap de dureri pe om, căci sunt milos ca și Tatăl. O, tot de aceea vin și acum, și vin cuvânt pe pământ pe vatra neamului român, și am împlinit cincizeci de ani de când grăiesc cuvântul Meu în mijlocul acestui neam, și M-am făcut carte pe vatra aceasta și am dat neamului român cuvântul Meu, căci am avut și am un popor micuț, care M-a primit să Mă sălășluiesc în el și să-Mi scriu prin el cartea Mea de azi, strigătul Meu după om, acum, când iarăși M-a trimis Tatăl pe pământ.

Când l-am vindecat pe slăbănogul cel părăsit de milă de la om, M-au ocărât iudeii că am făcut aceasta sâmbăta și căutau să Mă omoare ca pe un călcător peste sâmbătă și ca pe unul care le zicea lor că Dumnezeu este Tatăl Său și că El este deopotrivă cu Dumnezeu, de o Ființă cu Tatăl, iar Eu le spuneam lor: ***«Nu vă mirați de aceasta, căci vine ceasul în care toți cei din morminte vor auzi glasul Meu, și vor ieși cei ce au făcut fapte bune spre învierea vieții, iar cei ce au făcut fapte rele vor ieși spre învierea osândirii, și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut voia Mea, ci caut voia Tatălui, Care M-a trimis».***

Mă fac cuvânt peste tine, neam român. Nu caut voia Mea, ci voia Tatălui, Care M-a trimis. Eu ascult de Tatăl, și te învăț să asculți și tu. Ia pildă de la Mine și ascultă și tu, neam român, că am venit de la Tatăl cuvânt în mijlocul tău ca să te învăț să faci voia Tatălui, căci pământul român este patria întoarcerii Mele de la Tatăl la om după două mii de ani, precum este scris în Scripturi, dar pe tine cine să te învețe să citești în Scripturi ca să știi venirea Mea? O, te învăț Eu, numai să vrei să stai la învățat, că iată, am venit de la Tatăl pe pământ în mijlocul tău, neam român, iar tu să nu faci ca iudeii care nu M-au primit când am venit să le fiu Mântuitor prin nașterea Mea Om pe pământ, și apoi prin învierea Mea dintre cei morți, după ce Israel M-a răstignit pe cruce, nevrând să-i fiu Mântuitor.

Mă apropii cu cuvânt duios de cel ce este așezat după voia Mea la cârma neamului român (*Președintele Băsescu n.r.*) ca să vegheze peste el, păzind dreptatea, căci dreptatea va fi să locuiască în muntele Domnului, precum este scris. **Am grăit neamului român, și am grăit și cu cei ce vorbesc de sus în numele acestui neam, și i-am povățuit pe ei spre pace și spre duhul frăției sfinte, și le-am spus lor că nu vor putea ei singuri dacă vor singuri, căci țara română este sub iubirea și sub ocrotirea Mea, și este dată Mie de Tatăl la nașterea Mea odată cu nașterea ei pe pământ, și este de atunci sortită să fie țarina cu comoară în ea, și iată, am pe vatra ei acum, la sfârșit de timp, ieslea cuvântului Meu pe pământ.**

Grăiesc cu cel așezat la cârma neamului român, și care a fost clătinat de la locul lui, clătinat de cei de lângă el frați, (*Parlamentarii care au votat suspendarea, n.r.*) **și care-și zic mai buni ca el, ca să-l poată alunga pe el de pe locul pe care este așezat cu voia Mea. Eu am privit, după cum se poate lucra acum, și apoi l-am așezat pe acesta ca să cârmuiască după dreptate, dar cei ce nu iubesc dreptatea cea binefăcătoare peste toți și peste toate, aceia l-au dat pe el de pe locul lui pe care a fost așezat.**

Acum, Eu, Domnul, grăiesc cu tine, cel așezat din voia Mea la cârma neamului român. Vin să vindec rana ta. Nu uita că ți-am pus pe brațe cuvântul Meu cel de cincizeci de ani, în ziua când l-am împărțit neamului român, cartea Mea de azi, rostită de gura Mea în mijlocul pământului român. În cartea aceasta mare am grăit cu tine pe ultima filă a ei și ți-am spus să nu uiți că pentru tine și pentru așezarea ta la cârma țării Mele regină, Eu am biruit prin fierbintele

rugăciuni și prin mânuțele calde ridicate spre Mine de fiii cuvântului Meu de azi, fii români, poporul cuvântului Meu, fii credincioși venirii Mele acum de la Tatăl pe pământ. Te-am rugat atunci să te apleci și să iei din gura Mea cuvântul durerii Mele pentru țara română, apăsată de cei necredincioși. Ți-am spus atunci că vreau să împac pământul cu cerul, și pe om cu Tatăl Savaot, și că aștept prin neamul român salvarea popoarelor. Ți-am spus atunci, în cartea Mea de azi, să iei aminte la cuvântul gurii Mele și să iei putere de la Mine și să stai cârmaci treaz la cârma corăbiei Mele, căci prin ea, prin țara română și prin darurile Mele din ea voi mântui lumea de păcat și voi așeza veac nou pe pământ, așa ți-am spus. Ți-am spus să nu fii necredincios, ci credincios să fii, și ți-am spus că Eu aștept glasul celui ce va ridica la Mine rugăciune din fața neamului român, ca să împlinesc Eu rugăciunea lui pentru salvarea acestui neam. Mi-am destăinuit ție durerea Mea de la necredința celor din biserica acestui neam și care Mi l-au legat în obezi pe cel ales Mie dintre ei, și ți-am spus că îl aștept pe cel legat, care nu mai grăiește, dar Eu și cu Tatăl și cu cerul Meu de sfinți și de îngeri, îl așteptăm pe el s-o împace pe România cu Dumnezeu și să așeze peste ea duh de pocăință și de mântuire apoi. Iar azi vin iar spre tine și te povățuiesc iar, căci tu ești lovit acum de cei plini de semeție și de orbire, care te-au dat pe tine acum de pe locul pe care stai, că aceștia sunt bolnavi de duhul slavei deșarte, iar vremelnicia cea înșelătoare le-a luat din minte credința și temerea de Dumnezeu și credincioșia cea dintre frații cei de un nume, și se dau ei singuri a fi buni, cei mai buni, căci sunt hrăniți de duhul cel pierzător al semeției. Tu însă ascultă voia Mea peste tine și nu uita că Eu sunt blând și smerit cu inima. Eu cu așa duh grăiesc cu cei necredincioși, și înțelepciunea Tatălui Meu o lucrez când grăiesc. Grăiește tu neamului român, grăiește-i cu cuvânt duios, așa cum Eu grăiesc, căci cuvântul rostit cu înțelepciune, el este puterea care biruiește răul din om și îl înduioșează spre el pe om. Grăiește-le blând, grăiește-le sfânt, grăiește-le cu sare, fiule, căci limba neamului român e limbă dulce la Dumnezeu, iar Eu grăiesc peste neamurile pământului în limba neamului român, și vreau să înțelegi voia Mea. Inima ta și gura ta să dea numai cuvânt frumos, cuvânt cu dragoste în el, căci ura nu se vindecă cu ură, asprimea nu piere prin asprime, și întunericul nu se îndepărtează cu întuneric, ci numai cu lumina care vine peste el, fiule. Tu peste cuvântul cel greu și spus cu răutate de cei ce te urăsc, rostește cuvântul nădejdii credincioase, căci credința aduce nădejde, precum graiul cel dulce aduce sănătate celor răniți de duhul răutății. Nu da cuvânt fără de sare din gura ta. **Lasă să vorbească urât cei ce te urăsc pentru dreptatea ta. Tu însă scutură din inima ta tot ce doare de la ei și le dă lor înțelepciune prin cuvântul cel rostit așa, cu înțelepciune, fiule.** Eu, Domnul, sunt cu toate oștirile cerești în mare lucrare peste neamul român, și voiesc să nu te las biruit de cei ce nu te iubesc după ce Eu te-am așezat străjer pentru fața cea frumoasă, cea curată a acestui neam. Nu uita să fii blând și smerit cu inima ca și Domnul Dumnezeul tău, Care S-a lăsat biruit pentru ca să învieze, și a dat apoi pacea Sa celor credincioși Lui. Când cei ce nu M-au vrut M-au pus pe cruce, Eu am cerut la Tatăl iertarea lor. O, roagă-te la Tatăl pentru tine și pentru țara română și nu aștepta la om izbăvirea ta. Fii înțelept de la Mine și dă-Mi putere să pot Eu pentru tine, iar tu să poți pentru Mine, că Mi-e rana grea pentru țara Mea română și vreau s-o ridic pe ea spre slava Mea înaintea tuturor popoarelor, fiule. Eu am așezat pe poporul cuvântului Meu iarăși să ridice rugăciune la Mine pentru tine, căci așa sunt împlinirile cele de la Dumnezeu peste pământ, și Îmi trebuie trupuri și inimi sfinte pentru această putere de pe pământ spre cer, și pe care Eu s-o împlinesc.

Mergi acum în mijlocul neamului român și îndeamnă-l spre dreptate și spre pace și spre iubire și spre credincioșie. Să se umple de duioșie și de putere sfântă cei cărora tu le vei grăi. Nu te bizui pe tine, ci bizuie-te pe Mine când vrei să poți, când vrei să fii, iar Eu voi privi la duhul tău cel umilit înaintea Mea și voi lucra ca să te izbăvesc de frații cei dușmani pe tine și pe țara Mea română, căci cei ce se vor pe ei peste ea acum, nu sunt cei ce-i vor

binele ei. Nu pot cei lacomi să facă bine nimănui, și nici lor prin slava lor cea deșartă și care trece odată cu ei. Îmbracă-te în duhul cel frumos al grăirii și așa să grăiești neamului român, și să-l înveți bunătatea și veghea și sularea, așa cum Eu îl învăț acum pe el cu cuvântul Meu cel sfânt. Ascultă povața Mea și ia înțelepciunea Mea, căci înțelepciunea Mea este duh iubitor de oameni, și pacea Mea îi învață și îi înalță pe ei. O, nu întoarce răul cu rău. Cuvântul cel rău spus despre tine să nu-l întâmpini cu cuvânt rău, căci vreau ca tu să fii blând și să fii cumpătat și înțelept, ca să pot Eu, Domnul, să te ajut acum, căci de mila neamului român voiesc Eu să te ajut, și tot așa și tu să voiești, iar Eu să văd așa și să împlinesc așa. Amin.

Acum pace ție. Apleacă-te să iei și să lucrezi pentru Mine și nu pentru tine, iar Eu voi fi ajutorul tău, și apoi tu Mă vei ajuta pentru țara Mea de azi, la care Tatăl M-a trimis acum. Amin.

O, scumpă țara Mea de azi, scoală-te! Nu sta în teamă! Umilește-te pentru încercarea ta, căci Eu, Domnul, voiesc să curm viscolul care bate în tine ca să-ți rupă rochița ta cea de la Mine. **O, scoală-te bine și așează-l înapoi pe cel pe care Eu, Domnul, l-am pus de veghe pentru tine și spre dreptate să te poarte el.** O, nu lăsa duhul dușmăniei să poată între frate și frate. Scoală-te și împacă-ți fiii, și pace să fie între ei, iar Eu, Domnul, voi fi pacea ta și voi fi mângâierea ta și slava ta, țara Mea de azi. Eu sunt adevărat în acest cuvânt, o, țara Mea. Fii credincioasă! Am venit să-ți fac bine ție. Ridică-te frumos acum și stai sub Duhul Meu, și stai sub scutul Meu, și stai sub povața Mea, căci Eu te povățuiesc și îți trimit ție pacea Mea. Amin.

Pace ție, neam român! Să se așeze în tine pacea între frate și frate! Să fie pacea Mea la cârma ta, țara Mea de azi! Eu, Domnul, îți voi grăi ție mereu și te voi întări și te voi mângâia, țara Mea, căci Tatăl Mi-a făcut în tine așternut de venire, și Eu te prețuiesc, și Eu te împodobesc cu Duhul Meu, căci am pe vatra ta slava Mea, cuvântul Meu, care-l cheamă pe om la Tatăl, și pe Tatăl la om, o, țara Mea de azi, o, casa Mea de azi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, din 29-04-2007

***

O, am venit la tine să te învăț să vezi și să știi și să fii și să poți pentru tine și pentru Mine, scumpă țara Mea de la sfârșit de timp. Numele tău și al pământului tău este purtat de îngeri în văzduhul tău. Te cântă îngerii, țara Mea. O, deschide ochii ca să vezi, deschide sufletul tău ca să înțelegi și să crezi, și așa să vezi. Ia cuvântul Meu și te primenește cu el, și te înveșmântează cu el, căci el este scut pentru cei care-l iau din gura Mea, și se face slavă a celor ce cred în el, căci cuvântul lui Dumnezeu este el.

Stau deasupra ta, țara Mea de la sfârșit de timp, și îi scol la veghe și la rugăciune înaintea Mea pentru tine pe cei ce s-au lăsat casă a venirii Mele cuvânt peste pământ acum. Le spun lor să ridice mânuțe și gurițe veghetoare pentru biruința cea pentru tine, dar scoală-te și tu, de peste tot scoală-te, o, scoală-te și fă voia cea bună a salvării tale din robie, țara Mea cea de azi! O, nu sta în nepăsare! Scoală-te! Eu, Domnul Dumnezeul tău, îți strig sularea și lucrarea ei. Scoală-te și rostește-ți soarta, căci soarta ta cea de la Mine atârnă de tine și de ascultarea ta de Dumnezeu acum, și apoi îmbracă-te în slava ta cea de la Mine ție, căci stau cuvânt de slavă deasupra ta și te înveșmântez cu daruri cerești ca să fii întâia, o, țară îndurerată acum, dar iată, Eu îți lucrez salvarea, și scoală-te și tu să lucrezi, și ca Mine să lucrezi, căci cel ce împlinește tot cuvântul Meu, acela este

adevărat ca și Mine, după cum Eu împlinesc tot cuvântul Tatălui și Mă numesc adevărat, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Fiu al Tatălui Savaot, Fiu ascultător. Amin.

Am venit spre tine cuvânt ceresc, ca să te ajut să vezi, o, scumpă țara Mea! Am venit să-i fac să vadă pe cei ce nu pot să vadă, și am venit să-i fac să nu mai vadă pe cei ce-și zic: Vedem! O, Eu lumină am venit pe pământ și atunci, și acum. Iată, împart Duh Sfânt și lumină. Luați din Duhul Meu, luați lumină, fii români. Aplecați-vă și luați și faceți-vă fii ai lui Dumnezeu prin puterea credinței sfinte, căci credința sfântă nu este a tuturor, ci este numai a celor ce iau din ea cu Dumnezeu, și nu fără Dumnezeu. Amin.

Acum îți rostesc scularea, popor român. O, scoală-te tu, popor robit de duhul minciunii celor ce dau să te arunce pe tine cu fruntea în țărână ca să aibă ei, și nu tu, slava cea de la Mine sortită să stea pe fruntea ta înaintea neamurilor de pe pământ, acum, la sfârșit de timp, acum când Eu, Domnul, Mă întorc iarăși la om! O, ridică-te din îngenunchere și spală-ți ochii și vezi, țara Mea, și vezi mâna Mea, care te ridică acum! Învață tu taina îngenuncherii și a ridicării din îngenunchere. Așează-te în genunchi înaintea Mea, și apoi scoală-te din îngenuncherea în care te țin cei ce-și vor slava lor în mijlocul tău, și nu salvarea ta. Ție îți zic: scoală-te și vezi! Scoală-te și grăiește pentru tine, și apoi pentru Mine, neam român, neamul Meu de la sfârșit de timp! O, curățește-te prin credință sfântă și prin iubire din cer în mijlocul tău și vino să-ți văd fața, și vino! O, vino la Mine, că Eu vin la tine și, iată cum vin ca să te ajut să fii a Mea, și să te arăt că ești a Mea și că ești, o, țara Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

Iarăși te îndemn Eu pe tine aparte, poporul Meu din români luat ca să fii de mijlocire pentru el, după cum Eu te-am așezat să fii. Te îndemn la rugăciune cu mare putere în ea acum, căci lupta e grea pentru salvarea de sub robie a neamului român, și Eu ți-am spus că e grea, și iată, e tot mai grea, iar ție să-ți fie tot mai vie, tot mai cu putere rugăciunea spre Mine pentru neamul român și pentru cei ce îl iubesc pe el la cârma lui. Eu, Domnul, sunt tot într-un suspin pentru neamul român, și așa cer Tatălui Savaot izbăvire pentru el și înviere și duh de veșnicie cerească peste fiii români. Ridică-te acum cu mare iubire, poporul Meu, și adu-Mi aminte, din zori și până-n seară și din seară până-n zori, de tot ce Eu am făgăduit să fie peste acest neam și peste tine, cel ce stai din partea Mea de mijlocire ca un străjer înaintea Mea pentru el și pentru slava Mea din el. Îți dau puteri noi acum și îngeri fel de fel, după darurile lor, și te ajut să stai de veghe ziua și noaptea pentru biruință cerească peste neamul român. Iar în ziua când va fi să se vadă soarta acestui neam acum, tu să stai înaintea Mea, și mai fierbinte să stai, și să fii cuminte, și să fii credincios și rugător aparte în toată ziua, și să ceri veghe și biruință peste tot în neamul român, și îngeri veghetori și luptători peste tot, căci lupta este grea, poporul Meu.

Binecuvântate să-ți fie duhul și puterea rugăciunii, iubirea și veghea, unirea și strigarea la Mine pentru neamul român, Ierusalime de azi. O, Eu te-am învățat cum să te rogi, și te voi mai învăța, iar tu să fii unealta Mea și să-Mi fii ucenic mângâiere, că Mi-e durerea mare pentru neamul român, și cu tot cerul Mă doare, și te am pe tine în durerea Mea, și te am alin, și mare este la Mine cel ce mângâie pe Dumnezeu în durerea Sa cea de la om, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului, din 13-05-2007

***

O, țara Mea de azi, o, neam român, te strigă Domnul Dumnezeul tău să te trezești și să veghezi cu sfântă trezire pentru viața ta. Din nou îți strig scularea, din nou te strig ca să te scoli, și îți strig ca să aibă putere peste tine cuvântul lui Dumnezeu și să învii prin el, prin glasul Meu de peste tine, căci Eu sunt Cel ce am înviat cu putere dintre morți, și sunt omul cel nou, cu duh dătător de viață pentru om. O, lupta pentru izbăvirea ta e luptă grea, țara Mea de azi, iar duhul minciunii ia toate înfățișările înaintea ta ca să-l crezi tu pe el, dar tu ia înțelepciunea cea de sus acum, cea care știe în om ca Dumnezeu, ia, tată, că numai Eu sunt Cel ce te poate milui acum, căci peste tot este numai trădare, numai minciună, numai slavă omenească, și tu nu mai ai învățători curați și văzători cu duhul și veghetori cu milă la căpătâiul tău. Dar Eu voiesc, ca un Dumnezeu adevărat ce sunt, să-ți fiu ție Dumnezeu și să te conduc pe tine spre slava ta cea de la Mine sortită ție, dar ai răbdare, tată, o, ai răbdare, ai încă un pic de răbdare, căci Eu cu mare răbdare am lucrat și lucrez pentru slava Mea din mijlocul tău, și **Mă doare când văd duhul trufiei și al trădării că voiește să se dea binefăcător ție, dar Eu îți spun așa, spre înțelepciunea ta: cel ce nu a putut să fie credincios celui ce i-a încredințat lui dregătorie**, (*Referire la numirea lui Tăriceanu ca primministru de către președintele Băsescu și la trădarea acestuia votând suspendarea președintelui, n.r.*) **acela nu poate să fie credincios binelui tău, de vreme ce s-a îmbrăcat în duhul trădării. Nimic nu este bun și sfânt de la trădare. Nu-ți poate fi ție credincios cel ce trădează pentru aceasta, și acela se scrie cu cei nerecunoscători lui Dumnezeu și celor ce îi fac lui bine mai întâi, iar tu să crezi cuvântul Meu de peste tine și nu al omului care nu are față curată, față văzută bine din mijlocul tău.** Eu, Domnul Dumnezeul tău, ceea ce ți-am făgăduit, aceea îți voi da, și prin duhul luminii îți voi aduce ție la vedere coroana de pe fruntea ta, și prin cinste și dreptate voi lucra, țara Mea, căci fruntea ta trebuie să fie curată, o, țara Mea de azi, țară regină peste pământ, așa cum Eu te-am făgăduit să fii. Eu, Domnul Dumnezeul tău, voi sta treaz cu tot cerul Meu pentru viața ta, și voi lucra cerește pentru tine. Nu omenește trebuie să fii tu sprijinită acum, în vreme de durere mare peste tine, căci oamenii au stricat toate legile sfinte, și e vremea să lucrez Eu, Domnul, peste tine, țara Mea de azi. O, nu uita că pe coroana ta este scris cuvânt sfânt: Nimic fără Dumnezeu. Nu uita acest cuvânt frumos, care-ți dă ție viață și faptă dacă vei asculta așa. Dar acum ai răbdare, mai ai un pic de răbdare, precum Eu am, și lasă-te spre înțelepciunea cea de sus, căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, sunt cuvânt de slavă și de izbăvire în mijlocul tău, că am venit la tine și am pus masă cerească pe vatra ta, masa cuvântului Meu în tine, și iată, grăiesc peste pământ din mijlocul tău, și merge cuvântul lui Dumnezeu ca fulgerul, care iese de la răsărit și până la apus, precum este scris despre venirea Mea, o, țara Mea de azi. Amin.

Și acum îți spun duios: Pace ție, neam român! Țara ta e țara Mea de azi. Duhul Cel Sfânt al cunoașterii și al tainelor cele de nepătruns ale lui Dumnezeu să te cuprindă acum în El și să fii călăuzită prin vânt de Duh Sfânt, și tu să înțelegi șoapta lui, o, țara Mea de azi. Eu în taină te cuprind, în taină îți șoptesc și tainic îți dau putere să împlinești taina Mea, o, țara Mea de la sfârșit de timp, dată Mie de Tatăl la nașterea Mea pe pământ, nou-născută atunci, ca și Mine, pentru ca să fii tu a Mea, să fii tu țara Mea de venire, și iată, la tine Tatăl M-a trimis, iar Eu am venit. Am venit și vin, și voi fi cu tine ca să te învăț credința cea sfântă, credința care nu mai este acum pe pământ, credința în venirea Mea iarăși de la Tatăl la om, țara Mea de azi. Amin.

Pace ție, neam român. Duhul Sfânt să fie călăuza ta din partea Mea. Eu, Domnul, stau deasupra ta cuvânt și în taină te călăuzesc, iar tu în taină primești, căci Duhul lui Dumnezeu Se apleacă spre tine ca să știi tu de la Dumnezeu, căci **Domnul întru tine Se slăvește în cuvânt, și curând, curând va fi să se vadă slava Mea din tine,** și popoarele te vor binecuvânta pe tine în numele Meu și te vor vesti a Mea, căci Duhul Sfânt și darurile Lui cele tainice, care nu se suie la

mintea omului, se vor descoperi peste tine, iar pe fruntea ta se va putea vedea scris cuvântul sfânt: Nimic fără Dumnezeu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 17-05-2007

***

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, o, neam român. Pe țarina ta Mi-am așezat cina cuvântului Meu acum pe pământ. Mai bine de cincizeci de ani cinez în tine cu ucenici culeși de Mine din neamul tău. Iată, te-am văzut sub cruce grea, cruce umilitoare, o, țară a slavei Mele acum, la întoarcerea Mea cuvânt de la Tatăl la om. Am întins mâna peste tine ca să te izbăvesc de cei ce în mijlocul tău iubesc minciuna și slava omenească și care se luptau să te împingă iarăși cu fruntea în țărână și să se fălească ei cu tine, iar tu să rămâi sub cruce, sfântă țara Mea. O, nu știe omul să lucreze izbăvirea ta, dar veghez Eu pentru tine. A trecut ziua cea grea, (*Referendumul de suspendare a Președintelui, n.r.*) dar am fost în lucru cu tot cerul de sfinți și de îngeri pentru ca să nu te las și pentru ca să te ajut să biruiești în lupta aceasta atât de grea, atât de neagră împotriva ta, atât de ascunsă de fața ta, țara Mea de azi. Pe poporul cuvântului Meu cel din mijlocul tău luat în slujba venirii Mele acum, la sfârșit de timp, l-am ținut în duh de rugăciune cu mânuțe ridicate pentru tine înaintea Mea, iar sfinții și îngerii au stat peste tot pe vatra ta, ca să biruiască pentru viața ta, și au biruit. Amin.

O, nu știe omul cum să-ți lucreze salvarea, țara Mea de azi, neam român. Planurile omului sunt departe de planurile Mele. Tu ești țara Mea de azi. Mă fac în tine cuvânt și te țin de mânuță și îți descopăr planul Meu, dar lupta pentru ieșirea de sub obroc a slavei Mele din tine e luptă grea și pentru sfinți și pentru îngeri, darămite pentru tine, o, țara Mea de azi. Cei ce s-au îmbrăcat cu minciuna pe deasupra ca să nu se vadă viclenia lor, se dădeau binefăcători ție, și milă Mi-a fost, și milă Îmi e de tine, scumpă țara Mea. **Eu, Domnul Dumnezeul tău, l-am sprijinit cu biruință pentru tine pe cel ce te iubește curat și drept,** (*Președintele Băsescu, n.r.*) **pe cel ce iubește să umble în lumină și să sfarme de peste tine întunericul în care te înfășoară cei ce iubesc minciuna în tine, și te îndemn și pe tine să iubești să umbli în lumină, țara Mea de azi.** Acum două mii de ani le spuneam la toți cei care Mă auzeau: ***«Cât timp aveți lumina, umblați în lumină, că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze».*** O, tot așa spun și acum. Îți spun și ție, neam român: umblă, tată, în lumină. O, nu umbla cu întunericul. Ai pe Domnul lumină ție în mijlocul tău; umblă în lumină, popor român. Iată, te vestesc pe tine să nu te bucuri cu mâncări și cu băuturi și cu petreceri lumești pentru biruința în care Eu acum iarăși te-am îmbrăcat, ci să te umilești cu pace sfântă și să te pocăiești cu lacrimi de iubire înaintea Domnului Dumnezeului tău, Care S-a sculat cu putere pentru tine și a biruit după voia Sa în mijlocul tău. Îl îndemn pe cel ce a fost iarăși ridicat (după suspendare, n.r.) la locul său cel de veghe pentru tine, îl îndemn la iubire sfântă și la duh de pace și de iertare pentru cei ce l-au lovit și l-au defăimat ca niște răufăcători. Îl îndemn să lucreze ca Mine, blând și smerit cu inima, dar îmbrăcat în duhul dreptății, căci scris este: ***«Pe pământul celor sfinți va locui dreptatea»,*** amin, și îl îndemn la sfântă și curată lucrare pentru tine, țara Mea de azi, căci slava Mea din tine este cuvântul Meu, care rostește și se împlinește el, spre biruința ta și a Mea, căci fi-va să biruiesc tot pământul și să-l cuprind apoi în slava aceasta a Mea din mijlocul tău, iar venirea Mea este sigură precum zorii dimineții, și voi fi împlinitor. Amin.

Sunt cuvânt deasupra ta, țară română, țara Mea de azi. Îmi las fiii cuvântului Meu din mijlocul tău lucrători cu Mine peste tine, îi las acum spre pace și spre odihnă, iar la scursul zilei intru iarăși pe porți în carte și-ți voi da ție tot cuvântul de azi și te voi povățui cu el, scumpă țara Mea. Vrei, nu vrei, știi sau nu, crezi sau nu crezi, Eu sunt cu slava cuvântului Meu pe vatra ta, și

dacă sunt, Mă fac cuvânt şi îl pun pe masă ca să te hrănesc şi ca să-ţi dau viaţă din cer, ţara Mea. Cei ce nu cred că Eu sunt acest cuvânt, care se face cărare a Mea spre om, aceia au şi fost judecaţi de acest cuvânt. **Cuvântul acesta sunt Eu, Domnul Iisus Hristos, căci numele Meu acum, la sfârşit de timp, este Cuvântul lui Dumnezeu,** precum este scris în Scripturi. Tatăl este în Mine când grăiesc. Nu grăiesc de la Mine Însumi acest cuvânt, căci sunt Fiul Tatălui Savaot şi al mamei Fecioare, şi sunt Fiu ascultător. Amin.

… Intru pe porţi la tine, neam român. Eu sunt Cel ce sunt. Când l-am ridicat pe Moise pentru ca să meargă să-l dezrobească pe Israel, care era în robia Egiptului, M-a întrebat Moise: ***«Cine, Doamne, să le spun lor că eşti Tu, Cel ce acum mă trimiţi la ei?»,*** iar Eu i-am spus lui să le spună lor că ***«Eu sunt Cel ce sunt».***

O, neam român, vrei nu vrei, ştii sau nu, crezi sau nu crezi, poţi sau nu poţi să cunoşti glasul Meu, care grăieşte acum cu tine, Eu sunt Cel ce sunt, şi sunt cu slava cuvântului Meu pe vatra ta. Cei ce nu cred că Eu sunt acest cuvânt, aceia au şi fost judecaţi de cuvântul acesta, căci acest cuvânt sunt Eu, Domnul Iisus Hristos, Păstorul Cel cu crucea, Păstorul Care păstoreşte blând şi smerit cu inima şi cu glasul Său. Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu acum, la sfârşit de timp. Sunt blând şi smerit în cuvânt, şi aşa îţi sunt Eu ţie Dumnezeu, neam român. O, dacă eşti credincios, apleacă-te să crezi, şi apoi să împlineşti cuvântul Meu, care te păstoreşte cu dor, căci ţarina ta este patria cerească pe pământ, este ţara Mea cea de la sfârşit de timp, şi în care Eu vin, precum Israel a fost ţara venirii Mele acum două mii de ani. De cincizeci de ani Mă fac cuvânt pe vatra ta, şi mult cuvânt am grăit prin cartea Mea din vremea aceasta şi mult am aşteptat sub obroc, căci tainic am grăit cu un popor cules din mijlocul tău ca să-Mi aşez în timp prin cuvânt lucrarea Mea de facere nouă, venirea Mea după om, precum este scris în Scripturi să vin iarăşi pe pământ şi să grăiesc, şi să audă cei din morminte glasul Fiului lui Dumnezeu, şi apoi să audă cei vii, cei credincioşi şi cei necredincioşi de pe pământ. Amin.

O, neam român, am văzut viscolul care se ridicase acum din mijlocul tău ca să te doboare iar, şi M-am sculat să-i spun viscolului să tacă. Ţi-am trimis de la ieslea lui glasul Meu şi ţi-am spus să te scoli şi să nu dormi în vreme grea, şi i-am spus viscolului să tacă. **Ţi-am spus că Eu, Domnul, voi alege pentru tine şi pentru soarta ta şi că te voi scoate de sub suspin şi că te voi umbri cu tot cerul Meu, şi apoi voi aşeza peste tine ţara vieţii veşnice, şi voi lucra după credinţa celor credincioşi cuvântului Meu rostit pentru soarta Mea şi a ta pe vatra ta, iar tu Mă vei binecuvânta şi vei sta sub mântuirea Mea şi vei uita durerea Mea şi a ta, şi neamurile pământului vor veni să ia din lumina ta, iar Eu, Domnul, le voi da lor, amin,** şi iată, le dau, căci ele aud şoapta Mea de peste tine când ţie ţi-o dau ca să te izbăvesc prin ea de sub greu, o, ţara Mea de azi.

O, iată povaţa pe care azi ţi-o dau: umblă în lumină, ţara Mea, nu umbla cu întunericul. Umblă în lumină, popor român. Amin.

Vă amintesc vouă, celor ce aţi lucrat acum la întuneric rană pe fruntea neamului roman (*politicienilor, n.r.*), vă amintesc glasul mamei Mele Fecioara, când după praznicul învierii Mele ea v-a spus aşa: *«Nu puteţi fără Dumnezeu, căci după inima voastră şi după duhul duşmăniei din ea lucraţi voi viscolire peste neamul român, şi apoi vă veţi porni unii spre alţii voi între voi, căci ura şi semeţia nu vă vor îndrepta spre limanul pe care-l visaţi».* Aţi fost îndemnaţi prin glas ceresc să vă deschideţi inima şi nu mintea, şi să ascultaţi de Dumnezeu, căci voi sunteţi români, iar numele

de român este noul nume al neamului cel nou al lui Dumnezeu acum când Eu Mi-am ales din nou o țară, când Eu iată cum vin pe pământ cuvânt, și se aude de la margini la margini cuvântul Meu cel sfânt. O, dați-Mi loc în voi ca să vă învăț dregătoria cârmuirii dacă vreți să stați printre cârmuitori. Veniți spre pace și nu mai mânuiți arme dușmane cu inima și cu gura voastră, ca nu cumva să se întoarcă vouă răutatea pe care o lucrați, căci scris este: ***«Cel ce lucrează fără de dreptate, are plată după fapte».*** O, aplecați-vă frunțile cu umilință și dați-I Domnului loc, că voi sunteți oameni, și Dumnezeu e Dumnezeu, și El este cuvânt pe vatra voastră și vă așteaptă să vă faceți poporul Său cel nou și frați să fiți întru iubirea Lui cea de sus, și așa să învățați să vă faceți bine unul altuia, așa, și nu cum voi ați pornit să lucrați și la întuneric să stați cu lucrarea voastră, care, iată, a ieșit la lumină și v-a vădit răutatea și v-a pătat fețele și v-a rușinat, căci așa pățesc cei răzvrătiți. O, așa au pățit și în vremea trupului Meu Caiafa și Pilat și Irod și toți cei ce au ascuns între ei lucrarea răstignirii Mele și tăinuirea învierii Mele apoi, dar Eu am înviat cu adevărat, iar ei s-au rușinat, și rușinați au rămas pe pământ și în cer, și Mi-e milă și azi de ei, căci sunt Cel milos și blând. O, ați ascuțit pe ascuns armele voastre și ați instigat neamul român, iar limba voastră a fost defăimătoare asupra celui ce l-ați îngenuncheat voi, alungându-l de pe locul lui. Dar Eu M-am ridicat cu milă mare pentru neamul român și am liniștit viscolirea voastră de peste el, lucrată de voi la întuneric, și am scos la țărm, am scos din valuri țara română, am scos-o iarăși, dar apa e încă tulbure, căci voi nu vreți să fiți fii cuminți. O, ce veți face, oare? O, ce vreți să vă faceți vouă? Vreți să vă faceți vouă bine, sau vreți să vă faceți rău? O, fiți cuminți, fiți cuminți, fiți români cuminți, căci Eu, Domnul, sunt cuvânt de Duh Sfânt, cuvânt de pace și de mântuire pe vatra voastră și aștept neamul român să fie poporul Meu cel nou și iubire să fie între frate și frate, prin iubirea Mea cea de sus între ei. Amin. Iată taină vă spun vouă: **nimeni și nimic fără Dumnezeu nu poate peste țara română,** căci Eu sunt în ea cu planul de mântuire a neamului omenesc cel de la Adam și până azi și până mâine. Amin. **Eu sunt Cel ce o ridic pe ea și Cel ce o pedepsește pe ea pentru greșeala ei dacă ea greșește, dar Eu, și nu omul. Nimic nu poate peste ea decât după voia Mea, și iată, v-am lăsat să vă ridicați împotriva ei ca să vi se descopere vrăjmășia din inimi și semeția prin care v-ați suit voi sus spre cârmuire peste acest neam, dar acum a venit peste voi cuvânt din cer și v-a spus:** ***«Nu puteți fără Dumnezeu, nu puteți numai și numai voi, căci voi nu lucrați după Dumnezeu, ci după voi și după duhul dușmăniei și al lăcomiei de slavă și de deșertăciune, și apoi vă veți porni unii împotriva altora, căci lucrarea semeției are plată rea și grea».*** O, lăsați pacea și dreptatea să stea și să domnească pe pământul român, și iubiți și voi dreptatea a toate, căci ea este odihnă pentru inimi. Este scris în Scripturi***: «Iubiți dreptatea, voi, cei ce voiți să cârmuiți și să judecați pe pământ»,*** și dacă nu veți lucra așa, o, vă vor ajunge din urmă păreri de rău, și va fi târziu atunci. Dar Eu, Domnul, vă povățuiesc să fiți ca Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima și sunt Fiu ascultător Tatălui Meu Savaot și mamei Mele Fecioara. Amin. Tatăl Meu și mama Mea au grijă sfântă de pământul român și de neamul de pe el, căci Eu sunt cu cuvântul venirii Mele pe pământ în mijlocul pământului român. Luați pildă de la Tatăl Meu Savaot și de la mama Mea Fecioara. Aveți și voi grijă sfântă de acest pământ și de acest neam, și cu mare sfială purtați-vă pașii pentru ceea ce voiți voi să lucrați peste acest neam, ales de Dumnezeu dintre neamurile de pe pământ neam al Său acum, că iată, planurile voastre sunt departe de planurile Mele, și voi nu știți aceasta, dar vin spre voi și vă spun ca să știți, că dacă n-ați ști n-ați avea păcat când păcătuiți din voi peste acest neam. Vin cuvânt spre voi ca să vă îndemn la liniște curată și sfântă, căci adevăratul om este cel ce este unul înăuntrul și în afara lui, iar cel ce nu umblă așa, acela este în întuneric și așa lucrează. Eu am lăsat cuvânt sfânt în Scripturi despre viața Mea în om și am spus așa: ***«Cel ce urăște pe fratele său, este în întuneric»,*** iar ucenicii Mei cei de acum două mii de ani au spus și ei între ei: ***«Noi știm că am trecut de la moarte la viață pentru că iubim pe frați».***

O, cum veți mai putea voi face bine acestui neam când voi urâți și dușmăniți și trădați pe cel de lângă voi, care v-a făcut bine? O, ce veți face cu păcatul trădării, păcat făcut de voi? Pocăi-vă-veți, oare, de acest păcat? Și dacă veți rămâne în acest păcat, ce față veți mai avea înaintea acestui neam? Eu, Domnul, vă îndemn, ca un Păstor adevărat ce sunt, și dau să vă deschid inima spre pocăință și spre duh de umilință. **Dacă nu veți face pace adevărată și ascultare de cel ce stă de partea dreptății și a luminii peste toate, dacă nu veți iubi și nu veți împlini sfatul cel bun, veți rămâne voi în voi, iar voi veți lucra fără dreptate și fără iubire peste acest neam, și Eu vă voi lăsa așa, și voi vă veți agonisi după cum ați lucrat, dar Eu voi avea pe mai departe lucrare de izbăvire pentru neamul român, și tainic voi lucra, și voi lucra prin cei ce lucrează credință și credincioșia ei, dreptate și pacea ei peste acest neam, căci neamul român nu este neamul celor ce se fălesc cu el pentru slava lor, ci este neamul lui Dumnezeu, neamul cel de la sfârșit neam al Domnului, Care vine pe pământ cuvânt în mijlocul neamului român.** Eu Însumi port grijă de acest neam când nimeni, nimeni ca și Mine nu mai are grijă de el. Eu Însumi îi grăiesc și îl păstoresc pe el și îi dau lui din slava Mea, iar slava Mea din el este cuvântul Meu de peste el. Amin. Nu vă întreb pe voi, nu vă cer vouă voie dacă pot să fac Eu aceasta pe vatra neamului român. Vreți sau nu vreți, știți sau nu, credeți sau nu credeți, Eu sunt cu slava cuvântului Meu aici, pe pământul român, și dacă sunt, grăiesc și păstoresc, grăiesc și împlinesc. Amin.

Cei ce nu cred că Eu sunt acest cuvânt, aceia au și fost judecați de cuvântul acesta, căci adevărat este cuvântul acesta, și de cincizeci de ani am casă cu el pe vatra aceasta, căci scris este: ***«Al Domnului este pământul și tot ce e pe el»***. Amin.

Acum îl întăresc la veghe dreaptă și sfântă peste acest neam pe cel ce a fost clătinat de la locul cel de veghe al neamului roman (*Președintele, n.r.*), căci viscolirea cea de la mijloc a bătut pentru ca să lovească în locul cel de strajă al acestui neam. Am trezit neamul român, am rostit cuvântul Meu și am făcut trezire lui, și am așezat iarăși la locul lui străjerul. Îl îndemn pe el la iertare și la milă și la iubire ca a Mea pentru cei ce l-au izgonit pe el de la locul lui, și îi spun lui cuvântul Scripturii Duhului Sfânt, care spune așa: ***«A Mea este răzbunarea. Eu voi răsplăti, zice Domnul».*** Amin. O, Eu M-am purtat cu iertarea pentru cei ce M-au răstignit, și apoi Eu am înviat, și ei n-au avut putere peste Mine așa cum au crezut ei că vor avea. Îi dau lui de pildă pe regele acestui neam, care a fost alungat de la locul lui de strajă, dar Eu l-am ocrotit apoi pe el cu mare putere și cu strajă de îngeri în toată vremea lângă el, de atunci și până azi, iar el i-a iertat pe toți cei ce l-au lovit pe el pentru ca să-i ia lui slava pe care Eu o pusesem peste el pentru slava acestui neam și nu pentru el. Ca și cei ce l-au lovit pe el atunci, alungându-l străin, așa au dat să facă acum și cei ce au lovit locul de strajă al acestui neam și pe cel de strajă peste neamul român. Dar azi neamul român este stăpân din partea Mea pe vatra lui, și Eu îl păstoresc pe el și cuvintez și împlinesc, și voi împlini peste el voia Mea, dar Eu, și nu omul, iar omul se va supune și va face voia lui Dumnezeu. Amin.

Întăresc acum locul de strajă al neamului român și am grijă Eu, Domnul, căci omul dă să strice legea și s-o calce și să facă el alta, și nu este drept să se lucreze așa, și nu este frumos să vadă neamurile pământului lucrare urâtă și fără de dreptate în ea peste neamul român, în mijlocul căruia Eu, Domnul, Mi-am făcut așternut și vin cuvânt pe vatra lui pentru tot omul de pe pământ.

Îl îndemn pe cel de la locul de strajă să stea drept și curat, să stea blând și smerit cu inima, precum Eu sunt, și să stea hotărât pentru lumina a toate câte sunt de lucrat, căci Eu lumină am

venit acum pe pământ, și lucrez ca și la început, cu cuvântul, după cum este scris: ***«La început a fost cuvântul, și cuvântul era la Dumnezeu, și Dumnezeu era Cuvântul, și toate prin El s-au făcut din câte s-au făcut, și întru El era viață, și viața este lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric, și întunericul nu o cuprinde pe ea».*** Amin.

Și voi veni pe vatra ta iarăși, cu praznic de Rusalii voi veni și iarăși te voi păstori și iarăși te voi mângâia, țara Mea, și voi mângâia cu cuvântul Meu pe cei ce mângâie, și voi povățui prin el pe cei ce rănesc, o, țara Mea, cea de azi a Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șaptea după Paști, a sfinților părinți de la Niceea, din 20-05-2007

***

Și acum, o, țara Mea de venire pe pământ acum, la sfârșit de timp, dacă Eu, Dumnezeu Cuvântul, Mă revărs pe vatra ta cu râul și apa vieții, precum stă scris în Scripturi, tu ești cea vestită peste popoare că ești țara Mea de nuntă, că ești vatra în care Eu, Domnul, Mielul Tatălui, M-am așezat cu masă de cină a cuvântului Meu, și în acest cuvânt voiesc să botez toate neamurile pământului, și iată, aceasta fac, **și aidoma ca în vremea lui Noe lucrez, aducând pe pământ râul și apa vieții și prinzând sub el popoarele, ca să vină să bea și să înseteze apoi după viața cuvântului Meu de peste el, dar iată, găsesc peste tot petrecere, mâncare și băutură găsesc pe pământ, însurat și măritat găsesc pe pământ, și omul nu aude vuietul venirii Mele, căci Eu vin lin, și lin grăiesc în cuvânt.**

O, țară aleasă între popoare, dacă tu nu poți să te trezești la glasul Meu cel lin, cel duios, cel blând, așa cum vin Eu spre tine, iată, tată, te trezește viscolul cel iute, care fără milă te bate și-ți strică agoniseala, căci puterile cerești s-au sculat să împlinească ele cuvântul Meu și să te mâie spre el, spre strigarea Mea la tine, că te strig cu glasul durut, prin vuiet de vânt iute te strig, dacă nu vrei cu glasul Meu cel lin, care te învață să fii cea sfințită de cuvântul Meu, și cu fapte sfinte să fii, și cu credință sfântă înaintea Mea să fii.

O, țară a venirii Mele acum, la sfârșit de timp! Puterile cerești nu te vor lăsa să te odihnești, și te vor zdruncina încă dacă tu nu te vei împăca cu Domnul Dumnezeul tău, că iată, stau cuvânt de Duh Sfânt pe vatra ta și te vestesc a Mea între popoare, și tu trebuie să asculți de Dumnezeu și să faci voia Lui dacă ești a Lui. O, te chem sub slava cuvântului Meu, te chem la masă cu Mine, îți pun masă din cer, căci hrana Mea este din cer, și este pentru învierea ta. Te chem cu glasul lin, iar dacă nu auzi, strigă la tine puterile cerești, stihiile cerești strigă la tine cu tărie, și te umple de spaimă strigătul lor. Strigă la tine puterile cerești ca să te trezească și să auzi glasul Meu, care te cheamă să te întorci în duhul credinței sfinte și să te împaci cu Dumnezeu, că a venit la tine vremea împăcării tale cu Mine, o, țara Mea de azi. Vrei nu vrei, crezi nu crezi, știi nu știi, tu ești țara cea de la sfârșit de timp a lui Iisus Hristos, și vine Domnul la tine cuvânt pentru toate neamurile pământului, și ele iau din râul Meu de cuvânt, care curge în tine de la Dumnezeu. O, nu sta străină de taina Mea din tine, că am făcut din tine munte al fericirilor rostite de Mine peste pământ, ca să fie ele peste cei ce intră sub slava lor.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților apostolic, din 13-07-2007

***

O, poporul Meu Ierusalim de azi, Mi-am făcut acum șaisprezece ani grădinița cuvântului Meu pe pământ. **Mai întâi Mi-am zidit-o din fii credincioşi Mie şi venirii Mele de la Tatăl la**

om, şi numai apoi am înfiinţat prin mânuţele lor fapta văzută a grădiniţei Mele cea pentru venirea Mea la sfârşit de timp, aşa cum ea Mi-a fost loc de lucru când l-am zidit la început pe om. Aduc, spre amintire de lucrare a Mea, ziua când Eu, Domnul, şi cu fiii cei zidiţi de Mine în această grădiniţă am aşezat întâia piatră de temelie a începutului Meu cel nou pe pământ cu omul. O, iată ce înseamnă să facă omul faptă pentru Dumnezeu pe pământ! Mai întâi de orice, trebuie să fie cuvântul lui Dumnezeu peste om, şi apoi fapta lui cea împlinită. Tot aşa lucrează şi omul faptele lui pe pământ. Mai întâi zice, şi apoi face, dar una este să zică Dumnezeu şi să se facă, şi alta este să zică omul şi să facă el apoi. Lucrarea omului nu e tot una cu lucrarea lui Dumnezeu. Omul îşi face pentru sine, iar Domnul face pentru om. Omul lucrează ca un om, iar Domnul lucrează ca Dumnezeu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la șaisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 22-07-2007

***

Învață, poporul Meu, statul tău în Mine și statul Meu în tine, și Eu te voi învăța dacă vei sta la învățat, dacă vei veni la învățat, dacă vei iubi învățătura Mea. Amin, amin, amin.

Voi, fiilor unși cu untdelemnul sfințeniei Mele pentru ca să ridicați glas înaintea Mea spre iertarea păcatelor lumii, ridicați pomenire și rugăciune la Mine pentru calea celui ce a plecat acum de pe pământ și care a purtat pe pământ numele de patriarh al bisericii neamului român. (*Teoctist. n.r.*) **Inima lui și gura lui l-au așezat ca arhiereu al Meu pe cel ce este de la Mine uns al bisericii Mele acum, la sfârșit de timp,** (*Irineu, n.r.*) **și prin care am biruit cu biserica Mea acum, când nu mai este pe pământ lucrare de biserică după orânduiala Mea. Acesta, care a plecat acum, are la Mine scrisă lucrarea aceasta a Mea prin el, căci Eu i-am cuvântat lui, iar el s-a sculat și M-a ascultat și a împlinit și a rostit peste cel uns al Meu nume de arhiereu al bisericii Mele cea de la sfârșit de timp. Eu, Domnul, vă așez pe voi să-i neteziți lui calea spre Mine acum, iar Eu voi privi și voi lucra pentru el, fiindcă am scrisă de la el lucrarea lui cea pentru Mine, cea pentru biserica Mea cea vie. Puneți pentru el calea psalmilor și rugăciune de iertare, iar Eu voi lupta pentru sufletul lui, căci Mi-a dat împlinire cuvântului Meu când Eu i-am cerut.**

Să audă duhul cel potrivnic acest cuvânt și să Mă lase pe Mine să judec peste sufletele cele ce au scris la Mine lucrare împlinită a cuvântului Meu rostit peste ele. Amin.

Binecuvântată să fie rugăciunea voastră către Mine pentru el, căci el este adus acum spre voi de către înger și se uită cu durere și așteaptă, fiilor, așteaptă izbăvirea lui, așteaptă, fiilor, așteaptă. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului prooroc Ilie, din 02-08-2007

***

Iată, biserica din lume își caută iarăși cap al ei, dar spre Mine ea nu caută cu nici un chip. Privesc peste ea și văd în ea dureri de cap și de trup, zvârcoliri fel de fel ca să-și aleagă capul, căci cel de până acum cap al ei a fost trimis la Mine ca să văd ce fac cu el, iar ea să-și aleagă alt cap. Eu însă întăresc și spun că peste ea Eu nu mai număr, căci am terminat de numărat. Mi-am împlinit numărul și am sfârșit, iar ea se va desface de acum, și foc va ieși din mijlocul ei și o va topi. Amin.

O, tată, o, biserică neascultătoare de Dumnezeu! Am venit la tine cuvânt de pace și nu M-ai primit și nu M-ai crezut că Eu sunt Cel ce sunt. Eu, Domnul, nu mai număr pentru tine, căci Mi-am sfârșit număratul, iar tu îți vei pune tu cap așa cum vei voi, așa cum vei birui tu, căci pe Mine nu M-ai lăsat să te cârmuiesc pentru viața ta, pentru pacea dintre Mine și tine. Foc va ieși din mijlocul vostru, voi, cei ce vă ridicați acum să vă puneți cap și să vă numiți pe mai departe biserică, și veți striga la Mine din foc, căci îngerii Mei vor lucra peste voi ca peste Sodoma și Gomora, iar cei ce între voi sunt ai Mei, vor ieși din foc, și curățiți vor fi scoși din foc, iar Eu îi voi îngriji pe ei și le voi da de lucru în via Mea cea nouă, și altfel nu va fi, căci biserica neamului român n-a aplecat urechea ei la strigarea Mea de peste ea, iar acum ea se va frânge și va cădea peste ea vina ei, căci nu M-a primit când i-am bătut în ușă ca să-i dau haină scumpă și să fie ea. Acum Eu, Domnul, voi lucra pentru odihna celui ce a fost trimis la Mine nu din voia Mea, ci din voia celui ce vrea să se așeze cap al bisericii, iar Eu voi vindeca sufletul lui în cer și îl voi mângâia, căci în vremea lui de patriarh al neamului român Mi-a dat Mie ascultare când i-am cerut, și Mi-a așezat pentru Mine și pentru biserica Mea cea vie arhiereu după voia Mea, și Eu Mi-am împlinit planul Meu cel pentru dăinuirea înaintea Mea a bisericii Mele, biserica lui Hristos pe pământ. Amin.

Extras di Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon, din 09-08-2007

***

Cuvânt de mare taină îți grăiesc Eu ție, poporul Meu. **Te aștept, tată, să te schimbi și tu la față înaintea oamenilor**, așa cum Eu M-am arătat înaintea ucenicilor Mei pe munte acum două mii de ani. Fii credincios, că aceasta va fi slava Mea, și nu a ta, dar va trebui să se împlinească, așa cum scrie în Scripturi, tată. Îndeamnă-te, dar, frate cu frate, căci ți-am dat cheia tainelor împărăției cerurilor, și tot ceea ce vei lega tu pe pământ, legat va fi, iar ceea ce vei dezlega pe pământ, dezlegat va fi, precum este scris despre lucrarea ucenicilor Mei. Amin.

Lucrează după voia Mea, poporul Meu, lucrează, tată, lucrează, căci pic cu pic ființa Mea se gătește de arătarea ei între oameni. **Pic cu pic Mă deșert, și prin cuvântul tainei Mele cu tine lucrez aceasta, și apoi Eu Mă las descoperit, poporul Meu, și ție nu-ți mai spun să nu spui tu nimănui tainele Mele, ci îți spun să le vestești pe ele, ca atunci când ele vor fi văzute și înțelese pe deplin, să creadă lumea că Tatăl M-a trimis la tine și că am fost cu tine pe pământ** și că lumea nu M-a cunoscut și nu M-a crezut că Eu sunt venit la tine de la Tatăl cuvânt, în nor de cuvânt îmbrăcat pe deasupra, cu nume mare venit pe pământ, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, taina aceasta tu trebuie nu numai s-o pricepi, ci trebuie s-o trăiești și s-o împlinești, că Eu la tine am venit, și-Mi ești casă, tată. Iată ce fel de casă voiesc Eu să-Mi zidească omul pe pământ! Iată taină neînțeleasă de omul care ca și Petru dă să-Mi zidească Mie casă pe pământ. Casa Mea este slava pe care o am de la Tatăl de la întemeierea lumii, slavă pe care nu Mi-o poate cuprinde casa cea făcută de om, și nici mintea și vederea omului n-o poate cuprinde pe ea, căci Eu sunt cât cerul și pământul la un loc, și sunt Făcătorul lor. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-2007

***

– O, poporul Meu! Ioan Botezătorul te îndeamnă și-ți întărește lucrarea ta de fiu al lui Dumnezeu, blând și smerit cu inima așa cum sunt Eu înaintea Tatălui și înaintea omului. **Tu ești biserica Mea cea de azi, și voiesc să pot prin ea peste pământ prin mărirea Mea. Te-am înființat pe pământ ca să nu rămân fără biserică înaintea Mea, căci am privit și am tot privit cu durere și am văzut prăbușirea bisericii care-și zice a Mea, și de atunci Eu, Domnul, Îmi zidesc un popor și-Mi aleg din el mereu ca să-Mi fac trup de biserică peste pământ și să am casă la venirea Mea.**

Iată, privesc peste prăbușirea bisericii care-și zice a Mea. Neamul român dă să-și pună cap bisericii lui, care nu mai are cap, zice el, dar Duhul Meu Cel Sfânt stă departe de sfatul cel omenesc care se adună acum să pună cap peste biserica neamului român. Duhul deșertăciunii măririi omenești, acesta este duhul cel ce se zbate să biruiască acum, să biruiască și să cârmuiască biserica neamului român.

O, neam român, cum de uiți tu, tată, atât de mult că Duhul Sfânt este curat și că nu Se poate amesteca în duhul deșertăciunii măririi omenești și lumești, tată? O, ce adânc dormi, neam român! Eu, Domnul, încerc să te trezesc, dar tu dormi somnul nepăsării de suflet, dormi somnul lepădării de credință, și iată cum te dezbracă de cămășuță omul viclean, omul slavei deșarte, care-și învelește rușinea cu haină de om sfânt! **Cel ce încă te mai ținea cu un fir mic spre nepierzarea ta, (Patriarhul Teoctist n.r.) acela a fost trimis la Mine de cei ce azi se bat în fața ta pentru scaun de slavă, pentru cârmaci peste biserica ta.** Iată, ești fără Dumnezeu și tu nu știi, și tu nu crezi când Eu, Domnul, îți spun aceasta de la gura izvorului vieții, care curge din tronul Meu în mijlocul tău, neam român. A venit demult peste tine păcatul lepădării de credință, tată, și iată, acum voiește să ia chipul cel binefăcător ție. Tu de la Mine n-ai luat ca să crezi cuvântul Meu cel de trezire, dar Eu am venit și te-am învățat din vreme, că n-am voit și nu voiesc să te las să fii luat de la fața Mea, neam român. Eu stau în mijlocul tău și te strig și te povățuiesc să te scoli și să ridici mâinile în sus, la Domnul Dumnezeul tău, căci Eu, Domnul, dau să-Mi fac loc cu Duhul Sfânt Mângâietorul peste credința ta și să te trezesc ca să vezi cum te strig la pocăință din mijlocul bisericii Mele, zidită de cuvântul Meu în mijlocul tău, căci cuvântul Meu o crește pe ea, și ea este. Tu ești supus acum celor rătăcitori de Duh Sfânt, Care este Duhul bisericii Mele. O, dar nu te teme, neam român; **Eu, Domnul Dumnezeul tău, îți fac trezirea și strigarea, și vei vedea în zilele ce vin că biserica din tine se duce spre pieirea ei, iar Eu îți deschid ție ca să vii și ca să ai tată pe Dumnezeu, Care grăiește din mijlocul tău ție cu Duhul învățăturii vieții veșnice, Care este Duhul Meu, Duhul bisericii lui Iisus Hristos, Salvatorul tău.** Cei mari, cei drepți, cei învățați în mijlocul tău, îți zic aceștia că sunt pentru tine, dar Cel drept Eu sunt, iar omul este mincinos.

Îți voi scrie epistolă de înviere, neam român, și Mă voi coborî cu ea la tine și voi da să te cuprind în mantia Mea, căci tu ești fără păstor, țara Mea, și milă Mi-e de tine, tată, căci ești a Mea, ești țara Mea de azi, iar Eu te voi păstori ca un Păstor milos și nu te voi lăsa. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul, din 11-09-2007

***

Mă vestesc cu dragostea Mea pentru om peste tot neamul român, neamul Meu cel nou-ales, căci din nou Mi-am ales un popor, ca să am țară și să am popor în ea pentru venirea Mea, și am făcut așa pentru că așa era scris să fac și să-Mi aleg iarăși un Ierusalim, și iată, Mi-am ales și am împlinit acest cuvânt. Amin.

O, sfinți îngeri, și voi, puteri cerești, care-Mi slujiți venirii Mele și zilelor Mele de slavă cu oamenii pe pământ! Mângâiați-vă și duceți de la margini la margini vestea venirii Mele cu sfinții pe pământul neamului român și dați puteri îngerești poporului cuvântului Meu, prin care Eu Mă vestesc cuvânt peste pământ. Amin.

… Pace vouă, celor ce așteptați învierea! **Un picuț, și voi lăsa peste pământ haina nestricăciunii care va să fie, și voi vă veți ridica nestricăcioși,** căci Eu la această lucrare lucrez acum cu poporul Meu de pe pământ, și pe care Mi l-am zidit prin cuvânt. **O, bucurați-vă și priviți la slava Mea bucurându-vă, căci poporul Meu de azi e slava Mea cea de la venirea Mea, și curând, curând, Eu, Domnul, vă voi curma așteptarea. Un picuț și toată făptura va lua veșmântul nestricăciunii,** și bucuria aceasta va întoarce pe pământ veșnicia a toate câte au fost făcute de Dumnezeu, și care iarăși vor fi, precum este scris, și când Eu, Domnul, voi rosti și voi spune***: «Făcutu-s-a!».*** Amin.

Te mângâi și pe tine din locul izvorului Meu de cuvânt, neam român. Primește această șoaptă a mângâierii Mele și ia din Duhul Meu, căci Eu numai duios îți grăiesc ca să te povățuiesc și ca să-ți facă ție bine fapta poveții Mele de peste tine. Ți-am șoptit adesea și cu dor te-am strigat și ți-am șoptit: Trezește-te! E mare întunericul, și lumina nu se mai vede, dar Eu te strig, trezește-te și pune ochii pe lumină, căci Eu sunt lumina și izbăvirea ta și tainic te veghez și te strig pentru veghe. Trezește-ți iubirea, țara Mea! Fie voia Mea peste tine! Am strai de sărbătoare pentru tine și vreau să te vestesc întâia între popoare înaintea Mea. Nu te potrivi la omul care te trage înapoi mirându-se pentru alegerea ta. Ceea ce Eu am făcut la început și acum, făcut rămâne, și taina ta este pământul întoarcerii Mele de la Tatăl la om, și iată, am tronul cuvântului Meu pe vatra ta, și tu prea puțin prețuiești șuvița vieții care grăiește din gura Mea ca să bei tu și să-L cunoști pe Dumnezeu, Care vine la tine cu toată podoaba Lui cea tainică și Care-ți va încorona fruntea curând, curând, țară a întoarcerii Mele de la Tatăl la om. **Pace ție! Din mijlocul poporului cuvântului Meu îți binecuvintez cu proaspăt cuvânt vatra și neamul tău, țară română.** În zi de serbare îngerească pe pământul tău cu poporul Meu, cu biserica Mea cea nouă, te cuprind în Duhul Sfânt ca să te urez cu daruri de înviere și de facere nouă peste făptura ta. Vino să cunoști voia Mea, vino la izvor și ia-Mă, și apoi vino la Mine, căci iată, Eu vin la tine și vin mereu până ce și tu vei învăța venirea, venirea ta spre slava Mea din tine ca să fii un duh cu Mine, țara Mea de azi. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2007

***

Am cu Mine în această zi de aducere aminte pe trâmbița Mea Verginica și pe apostolul Andrei. Cu Verginica Mi-am făcut începătură nouă de popor nou și curat acum, la sfârșit de timp, așa cum la începutul neamului român am lucrat prin apostolul Andrei de Mi-am așezat popor încreștinat pe pământul român, ca sământă de împărăție a cerurilor pe acest pământ al ei, pământ însemnat și însămânțat și pecetluit de Mine ca să fiu în el cu slava Mea cea de la sfârșit de timp, și iată, împlinesc, căci am pe vatra acestui neam taina cea de la începutul pământului, grădinița cea de la început, pecetluită de Mine acum, și **în care Eu la început Mi-am zidit omul din pământ și l-am făcut ființă vie și l-am așezat apoi pe el în Eden. Acest petecuț de pământ este și acum începutul, precum a fost atunci,** și taina Mea cu voi e mare, fiilor, iar tainele Mele sunt anevoie de înțeles de omul care nu știe să creadă așa cum a crezut Avraam și Moise și proorocii și sfinții,

pe care Eu i-am ales dintre oameni și i-am învăluit în Duhul Meu și am lucrat cu ei tainele Mele, tată.

… Acum șaisprezece ani i-am avut martori cu Mine pe apostolul Andrei și pe Verginica în ziua pecetluirii Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim din zilele acestea, și Mi-am pus atunci sub sfințenie grădinița cuvântului Meu, iar acum îi am pe ei martori iarăși, pentru așezarea sfințeniei Mele peste căminul nou împodobit acum, după planul Meu peste casa din care Eu, Domnul, am venit acum douăzeci și șapte de ani și Mi-am luat trâmbița la cer, poporul Meu. Iată sărbătoarea Mea cu tine în ziua aceasta, iar Eu te pregătesc acum pentru ziua de mâine când serbez cu tine sărbătoarea amintirii zilei de ridicare la cer a trâmbiței Mele, tată. O, pregătește-te ca să întâmpini cuvântul Meu pentru această sărbătoare și pentru așezarea sfințeniei peste casa în care Eu, Domnul, am lucrat prin trâmbița Mea. Pace ție pentru toate sărbătorile Mele cu tine! Pace ție, poporul Meu! Ai lucrat din zori în noapte ca să-Mi lucrezi veșmântul cel nou al casei coborârii Mele. Te mângâi cu sfinții, tată, căci sfinții Mei te doresc cu dor sfânt, fiindcă Eu te-am făcut popor al Meu. Mă aplec să-ți mulțumesc pentru truda ta cea pentru slava Mea. Te veghez ca să te am al Meu și te mângâi cu sfinții, poporul Meu. Amin, amin, amin.

– Dulce îmi faci intrarea la poporul Tău, o, Învățătorul meu. Dulce Te-am lăsat și eu să intri în ființa mea atunci când Tu m-ai primit și m-ai făcut apostol al Tău. Am fost cel dintâi ucenic al Tău când Tu Ți-ai ales ucenicii. M-a trimis la Tine învățătorul meu, Ioan Botezătorul, iar Tu m-ai primit și m-ai făcut ucenic al minunilor Tale cele de atunci, Doamne. Ai lucrat cu mine apoi și m-ai trimis prin Duhul Tău să însămânțez atunci peste pământul și peste neamul român pecetea numelui Tău și încreștinarea acestui neam cu botezul Duhului Sfânt, iar eu așa am împlinit, și ai numit-o pe România întâia chemată a Ta, după harul meu de întâi chemat la lucrul uceniciei lângă Tine, Învățătorul meu. Și iată, și acum m-ai luat și m-ai așezat lângă Tine în ziua de pecetluire a Sfintei Sfintelor Tale din zilele acestea acum șaisprezece ani, ziua când eu sărbătoream între sfinți ridicarea mea la cer lângă Tine, după ce mi-am sfârșit misiunea de apostol al Tău în urma Ta, așa cum toți ucenicii Tăi au lucrat, după ce Tu Te-ai suit iarăși lângă Tatăl dacă ai înviat dintre morți.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de șaisprezece ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2007

***

În șoaptă, în taină te strig, neam român, naște-te cu nașterea cea nouă, din cuvântul Meu purcesă în zilele acestea! Nu-ți astupa auzul, tată! Ridică ochii la Mine ca să vezi cu ei pe cele tainice ale Mele din mijlocul tău, țara Mea de venire de la Tatăl iarăși pe pământ! Frumoasă este nașterea din cer a toate câte vor fi pe pământ prin înnoirea lor! Învață-te să crezi în Domnul, Care vine la tine cuvânt de naștere de sus, căci Scriptura Mea cea de acum două mii de ani nu te-a născut de sus, n-ai vrut să auzi glasul ei de naștere ca să fii născută, ca să fii frumoasă ca Mine, țara Mea, căci cel ce se naște din Mine este frumos ca Mine, tată. Iată, am carte deschisă în mijlocul tău. Ea este glasul Meu, cuvântul Meu cel de naștere din nou a lumii, împlinirea Scripturii înnoirii lumii. Șoapta Mea te cheamă la izvor. Deschide-Mi, neam român, deschide și vino la chemarea Mea, căci stau cu masa nunții Mele pe vatra ta și te aștept să vii și te aștept să fii și te aștept, țara Mea de azi. Te colind cu acest cânt de naștere a ta. Deschide și ieși în poartă ca să-Mi primești colindul Meu cel pentru nașterea ta din cuvântul Meu cel de azi peste tine, Cuvântul lui Dumnezeu, Care te cheamă să fii tu cerul cel nou și pământul cel nou, după ce toate vor trece cu trosnet, ca să pot Eu, Domnul, cu slava cea viitoare, cu ziua cea fără de sfârșit a nașterii din nou a toate, când toate vor

învia și vor fi, o, țara Mea la care Eu, Domnul, vin acum după două mii de ani de la nașterea Mea în Betleemul Iudeii Prunc născut din Fecioară și neprimit de oameni pe pământ. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2008

***

Amin, amin zic ție, popor român, întărește-te în credință, tată, și apoi în faptele ei, căci taina împărăției cerurilor este lucrătoare din mijlocul tău prin lucrarea cuvântului Meu, care curge din tine peste pământ, iar Eu, Domnul, aștept pe vatra ta, aștept iubirea ta, căci pentru credință îți trebuie iubire lucrătoare, tată, iar pentru iubire îți trebuie viață sfântă, viață care înțelege în om ca Dumnezeu, o, neamul Meu român, poporul Meu cel binecuvântat cu nume mare, acum, la sfârșit de timp. Amin.

Iar tu, popor mititel, cules de Mine din neamul român ca să fii casă a venirii Fiului lui Dumnezeu cuvânt pe pământ acum, tu vino din zi în zi mai mult spre mai mare iubire, spre mai mare lucrare de credință și de stăruință pentru ocrotirea acestui neam, neamul Meu român, neamul Meu cel de la sfârșit de timp, căci nu mai am în el veghetori cu milă pentru viața lui cea de la Mine și pentru viața Mea în el. Eu însă îl învăț pe el din mijlocul tău, iar tu așează-te înaintea Mea în genunchi pentru acest neam și cere-Mi, tată, ocrotirea lui și învierea lui, cere-Mi facerea lui cea după chipul și asemănarea Mea. O, cere, tată, la Mine învierea acestui neam, căci Eu sunt Cel ce pot, așa cum pot și pentru tine, cel ce Mă iubești păstrându-te Mie în vremea aceasta atât de neguroasă peste om. Îi chem înapoi spre Mine și spre tine pe cei ce s-au smuls din brațul Meu și al tău și s-au dus să guste din duhul lumii, din foametea de Dumnezeu cea din lume, tată. Îi chem înapoi la Mine pe cei ce au fost din trupul poporului Meu și apoi au alunecat spre pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica fiului risipitor, din 24-02-2008

***

Grăiesc neamului român și bisericii lui:

Pe vatra ta, neam român, am iesle de naștere a cuvântului Meu, căci Mi-am ales din mijlocul tău petecuțul de pământ ieșit întâi din ape la facerea cerului și a pământului și pe el Mi-am făcut un popor mititel și din el am ridicat din loc în loc seminție nouă de fii ai credinței sfinte și i-am învățat pe ei să iubească și să trăiască pe pământul tău legea raiului, neam român, căci scris este în Scripturi despre descoperirea fiilor lui Dumnezeu: ***«Vor fi asemenea Lui și Îl vor vedea pe El, căci El va sălășlui cu ei, și ei vor fi poporul Lui și Însuși Dumnezeu va fi cu ei și va șterge lacrima lor și moartea nu va mai fi, nici durere nu va mai fi, căci cele dintâi au trecut, și noi le fac pe toate, fiindcă aceste cuvinte sunt credincioase și sunt adevărate, căci Eu sunt începutul și sfârșitul, iar cel ce însetează îi voi da să bea, și iată, îi dau din izvorul apei vieții, și dacă biruiește va moșteni acestea și îi voi fi lui Dumnezeu, și el Îmi va fi Mie fiu».*** Amin.

O, neam român, o, tată, grăiesc ție cuvântul Meu, căci Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și de aceea Mă fac cuvânt așa cum M-am făcut la începutul cel dintâi, căci Eu împlinesc Scripturile, tată. În ziua aceasta de sărbătoare e zi de pomenire a dreptei credințe, zi așezată de sfinți și de părinți peste cei ce cred lucrărilor lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii, **iar tu, neam român, ești neamul cel nou ales dintre neamuri ca să-Mi fii acum popor, să-Mi fii Israelul cel nou ales, să-Mi fii Ierusalimul Meu cel nou,** dar oamenii bisericii din tine dau să fie crezuți că nu Mă cred că Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, că nu Mă aud că grăiesc lor, căci mult le-am grăit lor prin acest râu de cuvânt de peste tine și n-au dat să grăiască și ei cu Mine dacă Eu grăiesc cu ei. Ei dau

să fie crezuți că nu Mă cred prin acest cuvânt, dar nu este așa, și fac și ei ca preoții din vremea patimilor Mele când, văzând ei măreția lucrărilor Mele, au crezut că Mă pot stârpi ca să nu fie ei luați de pe scaunul Meu, de pe care ei domneau peste oameni ca să nu domnesc Eu și ca să domnească ei, căci erau iubitori de slavă precum și cei de azi sunt. Eu însă le-am spus lor atunci, și le spun și celor de azi că împărăția Mea nu este din lumea aceasta și că Eu am venit să mântuiesc lumea și nu s-o stăpânesc precum o stăpânesc cei din ea care stăpânesc peste ea.

… **Biserica Mea de nou Ierusalim, prin care Eu grăiesc peste turma neamului român și peste cei ce stau peste ea în numele Meu, aceasta este biserica prin care Eu nu voi fi biruit de pe tronul Meu,** și de aceea am venit acum și am așezat-o pe ea pe piatra ei cea dintâi, și nu înțeleg înțelepții vremii ce este această lucrare la care ei privesc și se fac că nu înțeleg. Eu prin această piatră Îmi salvez de la pieire biserica Mea, căci biserica neamului român dă acum să se vândă pe preț străin și să fie a lumii și nu a lui Hristos, (*Vezi selecția tematică: „Proorocul mincinos și ecumenismul”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; pubhtml5; joomag; Archive; Google Drive; Scribd, n.r.*) și iată, **acum mai bine de șaptezeci de ani s-a făcut durere mare pe pământ și în cer și vremile bisericii s-au schimbat, precum era scris să se întâmple prin neveghea bisericii, iar acum iarăși neveghe, iarăși lepădare de sfinți și de părinți, iarăși călcare peste cele din strămoși, și biserica este a lumii, nu mai este a Mea**, și Îmi fac loc de mormânt între ei cei ce stau peste turma Mea și nu-Mi dau slava și nu-Mi dau învierea și nu Mă primesc cu cele de azi, cu care Eu vin și dau să-L înviez pe Dumnezeu în om.

Iată păcatul lepădării de credință, păcatul ce vine prin omul care vine înaintea Mea, precum este scris! (*Vezi selecția tematică: „Schimbarea sărbătorilor - lepădarea de credință”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive; n.r.*) Scoală-te și biruiește acest păcat, neam român, biruiește-l, tată, căci Eu, Domnul, îl voi birui, și voiesc să-l biruiești și tu, ca să-ți plătesc cu plată scumpă ca unuia care biruiește, tată. Am în mijlocul tău un fiu uns de Mine și de cuvântul Meu în biserica neamului român, fiu prin care Eu voiesc să scot moartea și întunericul și minciuna din biserica acestui neam, dar el este acum ținut în lanțuri pentru credința lui, și are mâinile și picioarele și gurița legate și nu poate lucra și nu poate merge și nu poate grăi. Roagă-te pentru biruința Mea cea mare, popor român, căci biruința Mea va fi și a ta. Roagă-te, tată, să biruiască Domnul pentru tine și nu omul care te stăpânește ca să aibă el domnie peste tine.

Scoală-te, că Mi-e jale, că Mă doare de soarta ta, neam român, că Eu, tată, te-am ales neam al Meu acum, la sfârșit de timp, căci Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și rămâne scris ceea ce Eu am grăit acum peste tine. Amin.

O, nu te smulge din rădăcina ta, nu te smulge din viță, biserică a neamului român, că dacă faci așa, te usuci, tată. Este scris că orice mlădiță care rămâne în viță Tatăl o îngrijește și o curățește ca mai multă roadă să aducă, și, iarăși, este scris că mlădița care nu rămâne în viță se usucă, și Tatăl o taie și o aruncă în foc, căci mlădița care aduce roade din sine nu aduce din viță roade, iar roadele ei se usucă odată cu ea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi a Postului Mare, a dreptei credințe, din 16-03-2008

***

Mă fac izvor de cuvânt pentru poporul Meu cel din români credincios venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl la om. Eu, Domnul Cel înviat dintre morți, Îmi întâmpin poporul cu salutul învierii Mele:

Hristos a înviat, poporul Meu! Nu-Mi trebuie știința omului ca să grăiesc peste pământ mai mult decât oricând acum, căci oamenii care au crezut că știu ei L-au omorât mereu pe Dumnezeu, fiindcă omul care zice că știe el, este bolnav, căci omul cel sănătos cu inima și cu mintea crede de la Dumnezeu și nu face nimic decât de la Dumnezeu și ca Dumnezeu, iar cel ce zice că de unde să-i spună Dumnezeu lui ce să facă și ca să facă așa, acela nu a cunoscut pe Dumnezeu și nu știe ce înseamnă Dumnezeu cu omul pe pământ și nu-L va găsi pe Dumnezeu în preajma lui pentru sine, fiindcă un așa om este bolnav, așa cum au fost toți cei din vremea trupului Meu, care nu au avut ochi și inimă și apoi minte ca să înțeleagă de la Dumnezeu și nu de la oameni și nu de la ei înșiși venirea Mea de la Tatăl pe pământ. **Duh este Dumnezeu, dar omul nu vrea să treacă din trup în duh ca să fie ca Dumnezeu, duh și nu trup și nu fire și nu minte a firii lui bolnave, căci omul care nu are pe Dumnezeu de toiag în toată clipa, acela este om bolnav, cel mai bolnav om, bolnav de moarte, nu de altceva bolnav, poporul Meu.**

Hristos a înviat, Ierusalime de azi! Te-am ales din neamul român, tată, ca să izbăvesc prin tine acest neam de necredință și de nepăsare de Dumnezeu. Mă fac în mijlocul tău lumină a lumii și izvor de tămăduire a minții omului, căci omului nu-i trebuie minte, ci îi trebuie credință în Dumnezeu, credință care să biruiască lumea, nu oricum credință, căci lumea toată zace în cel viclean, iar cei credincioși sunt născuți din Dumnezeu și biruiesc lumea prin credința lor și prin păzirea poruncilor vieții. Amin.

Hristos a înviat, poporul Meu! **Oamenii nu știu că nu asta e viața și că viața asta este să-și zidească omul cu ea viața lui ce va să fie când Eu voi fi înaintea lor în slava pe care o am de la Tatăl de la întemeierea lumii și când voi fi cu ai Mei, care au iubit să-și zidească viața.**

… O, Tatăl Meu, o, mama Mea, e zi de izvor de tămăduire peste poporul Meu și peste neamul Meu de azi, neamul român, din care Mi-am ridicat un Ierusalim în zilele acestea, **căci Ierusalimul Meu nu este din pământ sau din piatră, ci este din fii credincioși, care știu să biruiască lumea prin credința lor în Mine și în venirea Mea acum iarăși de la Tatăl la om.** Sprijiniți-Mi poporul, o, Tată al Meu, o, mamă a Mea! Acum două mii de ani, când M-am întors iarăși la Tine după ce Mi-am împlinit lucrarea pentru care venisem pe pământ, Te-am rugat pentru ucenicii Mei, o, Tată al Meu, și Îți spuneam: ***«Nu Mă rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel viclean, căci cât am fost cu ei în lume i-am păzit Eu, dar dacă Eu vin la Tine păzește-i Tu de cel viclean».*** Așa Mă rog Eu și azi pentru poporul Meu de azi: păzește-l pe el de cel viclean și de lumea lui, Tată, și ajută-l să Ne iubească și să împlinească poruncile vieții, care sunt izvor de tămăduire pentru om, o, Tată al Meu. Amin.

– O, Fiule Emanuel, avem cuvântul în mijlocul lor și avem ucenici veghetori ziua și noaptea peste cei ce s-au dat Nouă să Ne fie popor. Să întărim, și Eu și Tu, această veghe peste poporul Meu și al Tău și să stea sub toiag poporul, căci vai celui fără de toiag peste el! Îl păstorim din cer și de pe pământ, Fiule scump. Să stea sub învățătură poporul Nostru, căci iubirea trebuie mereu învățată, tată. Să-și lase învățată iubirea acest popor, căci avem ucenici locaș al Nostru între ei și pentru ei, tată.

O, stai sub călăuză, popor al cuvântului lui Dumnezeu, căci vai oilor fără toiag! Învață izvorul tămăduirii mereu peste creștetul tău și descoperă-ți mintea și inima înaintea Domnului Dumnezeului tău ziua și noaptea, tată, că nimic nu este ascuns să nu iasă la lumină, fiindcă scris este: ***«Ziua zilei spune cuvânt, și noaptea nopții vestește știință și nu sunt graiuri, nici cuvinte ale căror glasuri să nu se audă»***. Așa să lucrezi tu, popor iubit, așa, tată, căci Eu, Tatăl și cu Fiul, te numim lumină pe pământ, tată.

O, Fiule Emanuel, așa am grăit Eu azi din Tine poporului Tău de azi, spre duh de tămăduire pentru el. Amin.

– O, slava pe care o am de la Tine, Tată, ești Tu în Mine, și voiesc să învețe bine și poporul Nostru de azi această slavă: Eu în ei, așa cum Tu în Mine ești, Tată al Meu. Amin.

Iar tu, mama Mea cea izvorâtoare de tămăduiri, dă-i poporului Meu putere și vindecare, mamă, că e zi de izvor de tămăduire, mama Mea. Amin.

– Mă dau eu, Fiule scump, leac de tămăduire pentru cei neîmpliniți în poporul Tău, căci împlinirea lor în Tine ești Tu în ei, iar eu mă dau lor pildă de viață și de ascultare și de lumină a mea în Tine și a Ta în mine, Fiule Doamne.

Deschide ochii bine, popor al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, căci Domnul te crește cu Duhul Său Cel Sfânt. Lasă-L pe Duhul Sfânt să-ți fie viață și suflare și faptă și rod peste pământ apoi, căci tu ești ales pentru duh, nu pentru trup. Îți dau îndemn sfânt pentru tămăduirea ta mereu: păzește tu toate cuvintele Domnului și bine îți va fi și ție și Lui. Toate zilele și nopțile tale să fie trăite pentru împlinirea pe pământ a cuvântului Lui de peste tine. Liberează-te de sarcini și ia crucea Fiului meu. Fii ca păsările cerului și ca florile câmpului, căci Domnul este Cel ce poate pentru tine, nu tu, iar tu să poți pentru El, că la aceasta ai fost chemat și primit când ai venit să fii al Lui.

… Iar tu, o, țară scumpă a Fiului meu, aleasa Fiului meu, scumpă țară Românie, nu-ți închide urechea pentru șoapta Domnului de peste tine. Te povățuiesc pentru trezie și pentru credință și pentru înțelepciune de sus, căci tu ești îndurerată chiar dacă nu știi, chiar dacă nu simți.

Hristos a înviat! Învață Evanghelia învierii, scumpă țară a noii alegeri a Fiului meu pentru venirea Lui iarăși pe pământ! Hristos a înviat din morți acum două mii de ani, și acum voiește să învieze din tine peste pământ și ca să creadă lumea că Tatăl L-a trimis la tine pentru slava ta cea de la El acum, la sfârșit de timp. O, lasă-te spre slava Lui și a ta! Iată izvorul slavei! Fii înțeleaptă!

Ascultă-l pe cel pus de Domnul să cârmuiască peste tine țara ta, neam român, căci el iubește dreptatea cea pentru tine mai mult decât toți cei care stau peste tine acum. Deschide ochii bine, că dacă nu-i deschizi te prinde sub el omul mincinos, care-ți zice că-ți face bine, dar el nu-ți face bine ție. O, ascultă-l tu pe cel drept peste tine și pentru tine, și cere de la Dumnezeu înțelepciune ca să-l vezi pe cel ce-ți voiește bine ție și lui Dumnezeu în mijlocul tău. (Președintele Băsescu, n.r.) *Primește-l peste tine pe cel pus de Domnul cârmaci prin valuri pentru tine, căci vai celor fără de toiag peste creștetul lor!*

Iată, toiagul Domnului este în mijlocul tău. Nu umbla fără toiag din cer și de pe pământ peste soarta ta, scumpă țară de întoarcere a Fiului meu pe pământ acum. Vino la lumină! Vino! Vino și ia lumină! Are Domnul în mijlocul tău sfeșnicul cuvântului Său. Ia din izvor și bea ca să înveți cărarea spre Dumnezeu, și a Domnului spre tine! Ia și bea și învață să fii, și nu uita că ești țara Fiului meu, țara venirii Lui iarăși de la Tatăl la om. Amin, amin, amin.

– O, mamă mireasă, mamă Fecioară! Întăresc Eu acum cuvântul tău peste țara Mea de venire și îi spun ei așa:

Mama Mea este mijlocitoarea ta la Mine, țara Mea de azi. De două mii de ani veghează ea pentru tine și pentru Mine, căci de la Domnul s-a descoperit ei atunci țărmul Meu cel de acum, unde voi trage Eu pentru a doua Mea venire. În fel și chip a lucrat mama Mea peste pământ pentru om și pentru întoarcerea la Dumnezeu a lumii păcătoase, dar pentru tine ea stă peste tine, cu mâinile acoperindu-te de deasupra ta ca să fii tu a Mea acum, la sfârșit de timp. **Luminează-te, dar, căci tu ești țara Noului Ierusalim, țara poporului Meu cel nou din mijlocul tău născut pentru ca să stea el acum înaintea Mea pentru venirea Mea!**

Hristos a înviat! Eu, Domnul, îți trezesc iubirea și Evanghelia învierii Mele peste tine, țara Mea de azi. Hristos a înviat! Eu, Domnul Cel înviat, întind peste tine duhul învierii, giulgiul iubirii Mele. Hristos a înviat, țara Mea de azi! Eu bat la ușa ta. Întărește-te în credință! Vino spre învierea ta, căci slava Domnului răsare peste tine!

Suflu peste tine cu Duh Sfânt, țara Mea de azi. Hai să înviezi! Eu nu-ți aduc ție decât mântuirea și învierea și veșnicia ta cu Mine, țara Mea cea pentru a doua Mea venire, țara Mea cea de la sfârșit de timp. Hristos a înviat! rostește peste tine Domnul Dumnezeul tău. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea Izvorul tămăduirii, din 02-05-2008

***

Și acum strig cu glas durut și plin de dor, strig iarăși cuvânt de trezire peste neamul român și spun:

O, neam român, Hristos a înviat! Eu Însumi îți dăruiesc acest salut de înviere, căci am înviat atunci, și în clipa aceea Tatăl a rostit între cele cerești numele tău, și ți-a trimis cămășuță de botez apoi și așa te-a zidit El a Mea înaintea Lui. De atunci Eu îți aștept slava ta cea de azi, venirea Mea pe vatra ta cu slava cuvântului Meu cel pentru înnoirea lumii prin nașterea din nou a ta, și apoi a lumii de sub cer, precum este scris, iar tu ridică-te acum când te chem ca să fii! O, ridică-te, căci, vrei nu vrei, tu stai acum întru întâmpinarea Mea, fiindcă pe vatra ta am pus la răsărit un sâmburel mititel din care Mi-a crescut un popor, pe care Mă sprijin cu slava Mea de azi, cu lucrarea Mea și a cuvântului Meu peste pământ acum. O, patria Mea de azi, luminează-te, căci soarta ta e în mâna Mea, nu e în mâna ta. Am venit la tine să te vestesc a Mea, să te vestesc mereu a Mea, căci Tatăl așa a binevoit. **Curând, curând tu Mă vei asculta pe deplin, și Eu voi fi Domnul și Dumnezeul tău, precum și sunt, și atunci vei fi și tu precum sunt Eu, căci la Tatăl pe tron stă scris că tu ești și vei fi regină peste popoare, fiindcă Domnul este Stăpânul tău.**

O, crezi nu crezi, vrei nu vrei, Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, scumpă patria Mea de azi, patrie a lui Dumnezeu pe pământ acum, la sfârșit de timp. Tot cerul coboară pe vatra ta când vine

să petreacă în mijlocul poporului Meu ales din tine ca să-Mi fie popor și cale de venire a Mea de la Tatăl iarăși pe pământ la om. Sunt învăluit în cuvânt și așa cobor în mijlocul tău, și sunt plin de umilință și Mă ascund în nor de cuvânt. Am peste tine planul Meu cel de la sfârșit de timp pentru soarta cerului și a pământului, căci trebuie să fac ceruri noi și pământ nou, precum este scris în Scripturi să se împlinească făgăduințele făcute de Mine pentru vremea veșniciei care vine și se apropie să vină, iar Eu Mi-am așezat în tine masa cuvântului Meu, hrana cea pentru sfinți, și vin pe vatra ta cu sfinții Mei, vin mereu, împlinind Scriptura care spune: ***«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi».*** O, cum să fac cu tine să te umilești frumos și să crezi cu putere și cu iubire plină de putere, ca apoi să-ți iert Eu păcatele, tată, și să-ți șterg fața, scumpă patria Mea? Cum, tată, să te ajut să-Mi deschizi și să intru la tine cu povața Mea pentru împodobirea ta cea pentru slava Mea? O, cum să te aduc în stare să ieși întru întâmpinarea Mea? Să te curăț de toți dușmanii din tine? Să iau de pe tine jugul robiei? Dar știi tu robia ta? **O, țara Mea de azi, știu Eu robia ta. Nu este nimeni în tine să-ți vrea viața ta între cei ce s-au zbătut să stea peste tine în numele tău. O, trezește-te, ca să nu te trezesc Eu, ca să nu te trezească durerile! Învață de la Mine să iubești dreptatea și să cauți cu cel cu dreptate pentru tine, că ai căzut în robie mai grea decât cea de mai înainte, tată.** Un picuț, și nu va mai putea omul peste tine, ci voi putea numai Eu, numai Dumnezeu, căci tu ești patria lui Dumnezeu și a sfinților Lui, cu care El vine pe vatra ta cuvânt de Duh Sfânt. Tu ești patria cerească pe pământ. O, vino și întreabă-Mă de soarta ta, vino, tată, și ascultă de povața Mea, că ești în vreme de cumpănă și nu știi cum să lucrezi pentru tine și pentru Mine cu tine, iar Eu sunt Cel ce am în mâna Mea salvarea ta, care nu poate veni de la om, căci omul este pătimaș, și este mincinos tot omul care nu-L iubește pe Dumnezeu pe pământ.

O, patria Mea de azi, caută, tată, pentru cel cu inima curată pentru tine și nu te mai da robiei. Eu, Domnul, îți desfac acum ochii ca să vezi și ca să poți ca Dumnezeu. Eu, Domnul, cobor darul Duhului Sfânt peste tine ca să știi și ca să faci de la Duhul Sfânt și nu de la tine, căci omul este neputincios peste tine, fiindcă tu ești a lui Dumnezeu. Vrei nu vrei, tu ești a Mea, ești țara întoarcerii Mele după două mii de ani de la Tatăl la om și te țin sub mantia Mea și te voi înălța, dar te voi curăți de duhul cel de pe pământ, țara Mea de azi, și apoi tu vei putea pentru slava Mea din tine, iar Eu nu voi mai suspina, că Eu plâng cu sfinții, plâng de deasupra ta și te aștept a Mea. Amin. Tu nu Mă aștepți, dar te aștept Eu, și sunt Domnul Atotputernicul și sunt Cel ce sunt, și voi lucra de la Tatăl, și lucrarea Mea din tine va străluci peste pământ, și toate neamurile se vor adăpa din izvorul Meu de cuvânt din mijlocul tău și vor cunoaște de la Dumnezeu și vor slăvi slava Mea și a ta, dar vino spre trezire sfântă, țara Mea. Vino, o, vino, căci Eu sunt în tine cuvânt de Duh Sfânt și sunt Domnul Dumnezeul tău și sunt Cel ce sunt, o, țara Mea de azi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului, din 18-05-2008

***

Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Calea, Adevărul și Viața pentru fiecare om care iubește viața și nu moartea, și sunt duhul înțelepciunii pentru cei binecredincioși cuvântului Meu cel de ieri și cel de azi, căci fără înțelepciunea Mea în el, omul este gol și este țărână și nu este duh ca și Mine și nu știe să-și închine Mie în duh și adevăr vremea lui cea de pe pământ ca să aibă apoi omul casă în cer, nefăcută de mână, ci făcută de Dumnezeu.

Eu sunt Hristosul Tatălui și vin cuvânt la poporul cuvântului Meu cel din români răsărit, cel din credința în Mine născut, și îl învăț pe el înhristosirea și dau această înțelepciune

a Mea la tot omul care Mă găsește în mijlocul poporului Meu și Mă ia de călăuză a sa, de împlinire a sa întru Dumnezeu. Amin.

Eu sunt Păstorul Cel cu crucea, Eu sunt Cel bun, iar Păstorul Cel bun, Cel adevărat, nu sare pe aiurea cu hrana Sa la popor, ci intră pe porți și dăruiește, iar ceea ce este în dar, este cu milă dat și este hrană vie, fiindcă Păstorul Cel cu crucea este Păstorul Cel adevărat și dă viața Sa oilor. Amin.

Intru pe porți la tine, neam român. Dis-de-dimineață Mă zoresc cu glasul Meu peste pământul tău, ca să te dăruiesc în ziua aceasta cu darul Duhului Sfânt, Care să te călăuzească de la Mine, tată, căci tu ești azi întrebat de soarta ta de azi și de mâine și nu știi, tată, ce să faci, căci duhul întunericului a cuprins în el mintea și lucrarea celor ce dau să te robească pe mai departe sub minciuna lor, sub setea lor de stăpânire, dar ei nu pot fi cu nici un chip stăpâni, ci sunt robi minciunii și trufiei, și tu ești sub cruce grea, o, patria Mea de azi. Cobor acum la tine cu oştiri îngerești și te dăruiesc cu înțelepciunea luminii cea de sus, iar îngerii Mei să te călăuzească în taină, tată, în ziua aceasta, căci tu n-ai de unde să iei înțelepciunea care îți trebuie acum pentru soarta ta și pentru soarta Mea cu tine, **căci și păstorii care s-au așezat peste tine pentru sufletul tău nu sunt păstori, ci sunt furi și vânzători de oi, tată, și aceștia se vor prăbuși curând, curând cu tot cu ceata lor, bolnavă ca și ei, căci fiecare ceată își atrage eiși ceea ce merită, și altfel nu este lucrarea dreptății, ci numai așa.**

… **Te dăruiesc cu știința lui Dumnezeu, patria Mea de azi. Nici un popor nu a avut alegerea ta, căci nu Eu, ci Tatăl te-a ales a Mea la nașterea Mea și a ta, și te-a sortit atunci să fii pământul întoarcerii Mele iarăși de la Tatăl la om, fiindcă pământul tău poartă pe el taina facerii cerului și a pământului și a omului, și vor auzi și vor înțelege popoarele taina ta, o, patria Mea cea cu comoară în ea.** O, scoală-te dis-de-dimineață și spală-ți și șterge-ți ochii și vezi apoi, căci Eu pun acum pe ochii tăi alifie vindecătoare de ochi, iar harul Meu cel nebănuit de om să te călăuzească azi pentru soarta ta cea de la Mine și nu cea de la om, **căci se zbate omul care stă peste tine ca să te robească iarăși lui, se zbate să te țină pe mai departe în întuneric, tată. O, scoală-te și vezi!** Îngerii Mei să-ți poarte pașii și mintea și mâna spre voia cerului, cea pentru Mine și nu spre voia omului sau spre voia ta, căci e greu să vadă omul pe cele ce sunt bune pentru el. Eu și numai Eu sunt Cel ce văd pe cele ce au fost, pe cele ce sunt și pe cele ce vor fi, și din vederea Mea cea pentru tine poți tu să știi binele tău.

Mi-e tare milă de tine, patrie aleasă de Tatăl pentru venirea Mea iarăși pe pământ, precum este scris să se împlinească, iar pentru venirea Mea Îmi trebuia casă, tată. Mi-e milă de tine, neam român. Voiesc să te înhristosesc, tată, ca să fii neamul cel fericit cu fericirea cea de la Mine, nu cea de la om, căci omul este trecător, și omul nu este Dumnezeu, iar pentru această înțelepciune ție îți trebuie pe Dumnezeu, ca să te păstorească, tată. Primește de la Mine vindecare, căci Eu îți dau, așa cum am dat orbului Bartimeu, care era din naștere orb. **Tu nu ești așa din naștere, ci ești așa pentru că omul dă să-ți acopere ochii ca să nu le vezi pe cele de la Mine, ci să le vezi pe cele de la el și de la mintea lui cea plină de trufie ca și Lucifer, care s-a vrut mai mare ca Dumnezeu peste toate și care din această pricină s-a întunecat, și se numește îngerul întunericului lumii, de atunci și până azi peste om. Eu însă am vremea Mea cea scrisă în Scripturi și vin cu ea pe pământ ca să fiu lumina lumii și ca să umble omul în lumină, și iată, apleacă-te, neam român, că Eu slobozesc în ziua aceasta peste duhul tău duhul îngerilor Mei călăuzitor ție. Apleacă-te, tată, căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, îți dau ca să iei și ca să ai. Amin.**

… Mă întorc în tine, poporul Meu cel din români. **Te îndemn, tată, să ridici la Mine în ziua aceasta rugă pentru duhul cel călăuzitor de la Mine azi peste neamul român, care este întrebat azi de soarta lui de către cei ce s-au așezat peste soarta lui.** (*Ziua alegerilor locale, n.r.*) **Eu însă întăresc la cârma neamului român pe cel drept pentru el și pe cei ce slujesc dreptății cea pentru el, și dau să schimb fața acestui neam și dau să-i deschid ochii ca să vadă soarta lui cea de la Mine între toate neamurile de pe pământ, și îl voi călăuzi pe el tot mai cu dor, tot mai cu foc, și voi împlini cuvântul Meu cel rostit pentru acest neam. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului, din 01-06-2008

***

Mi-e milă de neamul român, că iată, nu știe să stea pe picioare în vreme de încercare și de furtună peste el.

O, neam român, deschide-Mi și nu fi orb, că e vorba de soarta ta cea de la Mine, nu cea de la om, tată, căci omul lui antichrist s-a despărțit de datini acum o mie de ani, (*Separarea bisericilor, n.r.*) **iar acum dă să înghită toată rămășița cea păstrată de Mine prin har.** O, nu fi orb, popor român! Nu-Mi da peste față ca orbul pe care l-am vindecat de orbire, și apoi a uitat și a căzut în păcat și Mi-a dat cu palma peste obraz pe drumul crucii Mele. Când era orb am fost bun, că l-am vindecat de a văzut, dar după ce l-am făcut să vadă cu ochii trupului lui, M-a lovit peste obraz.

Iată lucrarea lui antichrist, lucrare cu nume de biserică a lui Hristos, lucrare care se întronează în biserică, precum este scris în Scripturi! **O, nu te lepăda, creștin român, căci turma care s-a lepădat de strămoși acum o mie de ani voiește să înghită de tot turma cea mică, cea care a mai rămas pe calea cea de la început. Eu am spus încă de acum două mii de ani: *«Nu te teme, turmă mică; Tatăl voiește să-ți dea împărăția»***, dar acum îi spun turmei mici să se lupte pentru credința cea de la sfinți, că iată, turmă mică, dă să-ți mănânce credința cei ce demult s-au despărțit și au stat ascunși sub nume de biserică, și acum scot capetele ca să muște pe cei ce s-au păstrat Mie. Dar iată biserica Mea! Am ridicat-o sus spre Mine cu un ceas mai devreme de căderea credinței și a bisericii, căci biserica cea care avea să fie cea dreaptă se vinde acum pe preț de nimic.

O, popor român, a ajuns la tine vremea lepădării de credință, tată. Strânge-te strâns lângă Mine, căci omul nu te poate ocroti, ci, din contra, cei ce zic că te păstoresc te vând la cei ce au trădat credința, tată. O, roagă-te la strămoșii tăi să mijlocească pentru tine la Dumnezeu și pentru credința ta cea de Mine așezată înaintea ta prin apostoli trimiși de Mine peste pământ ca să învețe pe neamuri calea.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților împărați Constantin și Elena, din 03-06-2008

***

Mi-e duhul duios după tine, poporul Meu de azi, popor luat din români ca să fii popor al cuvântului lui Dumnezeu. Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, și sunt Domnul Dumnezeul tău și grăiesc peste pământul român de mai bine de cincizeci de ani ca să-Mi fac pe el un popor din neamul român și să Mă slăvesc din mijlocul lui cu taina întoarcerii Mele iarăși de la Tatăl la om și să Mă vestesc cu țara strălucirii, despre care scrie în Scripturi. Taina ei a fost

și este pământul neamului român, iar acum am descoperit-o pe ea celor credincioși cuvântului Meu din vremea aceasta, și în mijlocul cărora **Eu M-am descoperit cu numele Meu cel nou, care se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu.** Amin.

Mă însoțesc oștiri de sfinți când vin și Mă fac cuvânt al venirii Mele pe pământ, și mare este plata celor credincioși, care Îmi fac și Îmi cunosc venirea și care Mă dau oamenilor spre tămăduirea lor. În sulul Scripturii este scris de Mine ca să împlinesc așa, și nimic nu împlinesc decât cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în prooroci și în psalmi.

O, țara Mea de azi, o, neamul Meu de azi, neam român! Mă ai în tine tămăduitor venit de la Tatăl pentru învierea ta, căci cel ce nu umblă după Mine cu crucea sa, acela este mort, nu este viu. O, fericit este bărbatul care se teme de Domnul și care întru poruncile Lui voiește foarte, după cum este scris, dar ție ți-a pierit frica de Dumnezeu, neam român. Nu este înțelepciune pe pământ decât de la Dumnezeu, căci cea de la om îl îngâmfă pe om, iar îngâmfarea este păcatul prin care omul cel zidit de mâna Mea din pământ și din duh de viață a pierdut raiul și a căzut pe pământ. Înțelepciunea Mea începe în om odată cu frica lui de Dumnezeu, care îi păzește și îi luminează omului calea ca să nu cadă el în întunericul cel fără de Dumnezeu pe cale. Voiesc iarăși și iarăși să-ți fac trezirea, țara Mea de azi, căci tu prin depărtarea ta de calea dreptății îți atragi numai și numai durere, tată. **Grăiește Dumnezeu cu tine și te strigă sub lumina cuvântului Său cel dătător de viață, căci tu te clatini de pe un picior pe altul și nu mai ai stat în picioare înaintea Mea. O, Mi-e milă de tine, tată, dacă ești a Mea. Ți-am spus că Mi te-a dat Tatăl de țară a întoarcerii Mele pe pământ acum, la sfârșit de timp și că porți de la începutul cel dintâi taina aceasta pe vatra ta.** Ți-am spus, tată, că vin cu oștiri de sfinți și cu masă de cuvânt la tine, și te-am chemat la masa Mea desfăcându-Mă cu ea în mijlocul tău și punând înaintea ta cuvântul Meu, cuvântul nașterii din nou a lumii, țara Mea de azi. Certarea Mea de peste tine este iubire, este trezire, căci singură îți atragi ceea ce te lovește spre înțelepțirea ta. Tu ești ceea ce atragi stihiile ca să te bată spre mustrare și spre îndreptare pe calea ta cu Dumnezeu. Glasul Meu din mijlocul tău, care te cheamă spre Tatăl, este darul dat ție de El pentru învierea ta și apoi pentru slava ta peste pământ, este Fiul lui Dumnezeu, Care grăiește cu tine, căci ești sortită de Tatăl să fii slava popoarelor și mândria veacurilor acum, la sfârșit de timp, precum ai fost la început când Tatăl te-a scos întâia din ape la facerea cerului și a pământului. **O, vin zorii zilei Mele și se apropie, căci Eu Mă slăvesc și Mă voi slăvi cu multul de pe pământul tău, care este muntele Meu cel sfânt pentru vremea venirii Mele la sfârșit de timp. Scoală-te în zori și arată-ți fața și apoi spală-te în râul acesta ca să vezi, căci dacă nu-L cunoști pe Dumnezeu și glasul Lui în tine, atunci tu ești nevăzătoare, țara Mea, și trebuiești vindecată, tată.** O, vino spre șoapta Mea, care suspină după tine de pe vatra ta, căci ți-am pus cunună de slavă pe creștet, și este scris pe ea cuvântul lui Dumnezeu spre tămăduirea ta, ca să vadă apoi ochii duhului tău și să umbli în lumină, căci Eu sunt lumina lumii în mijlocul tău. Este scris în Scripturi să fac din tine mândria veacurilor, dar fii înțeleaptă, că împărăția Mea cu tine nu este din lumea aceasta, nu este de pe pământ, ci ea este cea alungată dintre oameni, căci Eu ucenicilor Mei, cărora le dădusem împărăția Mea, le-am spus că vor fi alungați dintre oameni și că vor fi urâți de toți pentru numele Meu și că cel ce va răbda până la sfârșit, acela va fi cel care va lua cununa împărăției Mele.

… O, vino să fii împărăție a Mea, țara Mea de azi! Am spus prin acest cuvânt de sfârșit și de început nou, am spus că vor veni spre tine popoare pentru cuvântul Meu cel în mijlocul tău așezat pentru viața ta și pentru slava Mea și pentru duhul învățăturii Mele peste popoare ca să învețe ele de la Mine legea vieții, după ce moarte nu va mai fi, căci toate cele vechi trec cu trosnet

și vin cele noi în locul lor, după cum este scris în Scripturi, iar lucrarea Mea peste pământ lucrează din mijlocul tău, neam român, și numele tău va fi purtat de neamurile care vor veni să se boteze în cuvântul Meu din mijlocul tău și să se numească ele cu numele Meu și cu numele tău, fiindcă tu ești a Mea de la Tatăl. O, teme-te de Dumnezeu, țara Mea de azi, și vezi cum faci ca să te scoli întru întâmpinarea Mea, căci a ajuns la tine împărăția lui Dumnezeu, și ea este în mijlocul tău și așteaptă după tine ca să fii, căci Eu sunt Cel ce sunt, și sunt în mijlocul tău cuvânt de naștere din nou a lumii, iar cei ce cred aceasta vor fi ca stelele în vecii vecilor, precum este scris în Scripturi să fie. Amin, amin, amin.

… Pace poporului român, cu care astăzi am grăit spre tămăduirea lui de întuneric și de necredință, că e vreme de necredință, după cum este scrisă Scriptura lepădării de credință înainte de venirea Mea, care va prinde sub ea pe cei necredincioși.

Pace ție, neam român! Nu te înjuga la un jug cu necredincioșii, iar necredincioși sunt toți cei care nu caută la fața Mea ca să facă ei voia Mea. Ia jugul Meu pe umerii tăi, o, țara Mea de azi, căci jugul Meu este ușor, fiindcă Eu sunt fără de păcat, iar sarcina Mea este bună, căci Eu Îl port pe Tatăl în Mine, și voiesc să fac din tine popor purtător de Dumnezeu, o, neamul Meu de azi, neam român, neamul Meu acum, când Eu vin pe pământ cuvânt spre tămăduirea neamurilor. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic și tămăduitor Pantelimon, din 09-08-2008

***

… O, poporul Meu, nu-i place duhului potrivnic când aude de la Mine că-ți zic poporul Meu; nu-i place să audă că **țarina neamului român e patria Mea cea de azi, patria venirii Mele pe pământ după două mii de ani pentru Scriptura nașterii din nou a lumii,** precum este scris în Scripturi să lucrez. **Iată, Eu nu Mă încurc nici azi în păcatele omului, ci Mă încurc în necredința lui, iar tu să iubești slava Mea din mijlocul tău și să-i fii credincios, căci împărăția Mea nu este din lumea aceasta, și de aceea lumea n-o primește și n-o vrea pe ea, fiindcă ea se are pe ea, și altfel ea nu mai vrea. Eu însă îi spun ei că vine biciul lui Ilie și va cădea în usturime după usturime lumea, și pace nu va fi, și va fi facere cu durere, și va fi Dumnezeu cu lucrarea Sa peste pământ și Se va slăvi prin ea, precum este scris să se împlinească așa. Amin.**

Voi, copii din porți, fiți-Mi copii, tată, căci dragostea din voi este de copil, iar cei ce vă judecă pe voi și nu vă iubesc, aceia nu sunt copii, ci sunt judecători, și tot așa și văd. Voi însă fiți plini de planul Meu cel dumnezeiesc și nu vă potriviți durerii care dă mereu să vă doboare puterea cea pentru Mine, și cu ea în voi așa să puteți pentru Mine, căci vai celui fără cruce ca și a Mea, și vai celui ce-și face el crucea lui ca s-o poarte! Fiți îndelung răbdători, tată, și slujiți-Mi cu iubire, că **am nevoie de slujirea voastră, tată, și prin răbdarea și slujirea voastră cea pentru Mine Eu, Domnul, voi câștiga Tatălui pe mulți, și apoi voi lucra mult ca să împlinesc Scripturile cele din urmă: nașterea din nou a lumii, cer nou și pământ nou și slavă de nou Ierusalim pe pământ, precum este scris. Amin.**

O, calea Mea cu tine, poporul Meu, este calea Mea, tată, și pe ea Eu trebuie să grăiesc și nu să tac, iar tu să lucrezi după cuvântul Meu ca un fiu, căci fiul Meu este cel ce ascultă de Mine

așa cum Eu ascult de Tatăl și Îi sunt Lui Fiu iubit, întru Care El binevoiește, și de Care tu să asculți, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului, din 19-08-2008

***

Binecuvintez ziua serbării îngerilor. Să fie zi de mângâiere și de duhul înțelegerii tainelor lui Dumnezeu! Să fie zi de binecuvântare cerească peste creștetul și peste sufletul neamului român, pus în cumpănă acum pentru viața cea de sus sau cea de jos a acestui neam! **Să se înțelepțească din cer, de la Duhul lui Dumnezeu neamul român, și să nu poată el să facă voia sa, ci să facă voia Mea pe pământ, ca să fie Dumnezeu tatăl lui, iar el să fie neamul lui Dumnezeu pe pământ între oameni, că mare este taina acestui neam, și va fi acest pământ pământul celor sfinți, pământ binecuvântat la sfârșit, patrie cerească va fi el înaintea Mea. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-2008

***

O, neam român, nu te lăsa copleșit de necunoștință de Dumnezeu! O, nu așa, tată! Eu am coborât pentru tine mare iubire cerească și ți-am amintit de Mine și de tine. Ai la Mine un cer de sfinți de pe vatra ta și aceia strigă la Mine pentru învierea ta. Iată-Mă în mijlocul tău cuvânt de iubire și de înviere. Sunt însoțit de oștirile îngerești. Am deschis iarăși cerul și am venit pe vatra ta cuvânt și te așez cu Mine la masă ca să mănânci din gura Mea. Te hrănesc cu bucătura, așa cum părinții își hrănesc copiii. Ia, tată, și mănâncă și vino spre duhul înțelegerii și nu lucra nimic fără Dumnezeu, că nu e bine să te joci de-a viața, tată. Este scris în Scripturi: ***«Cel ce nu iubește pe Dumnezeu, să fie anatema»***. Îngerii care au căzut după ce omul zidit de Mine s-a trufit și a căzut din cer, te îndeamnă pe tine să slujești la alți dumnezei. Lucifer, care s-a făcut satană din pricina slujirii trufiei omului, te trage la slujirea cu el, că el îți vede alegerea și nu-i place locul tău cel de lângă Mine, și voiește să-ți ia viața ta cea din Mine, tată. O, hai să facem slujire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și hai să putem și pentru cei ce au căzut prin trufie, oameni și îngeri, și hai, tată, să lucrăm pentru așezarea împărăției cerurilor pe pământ, căci **cele ce se văd nu vor mai fi când va veni peste toți oamenii de pe pământ întrebarea pentru viața lor și pentru faptele ei.** Fii neam înțelept și nu te îndoi de adevărul venirii Mele la tine cuvânt de înviere. O, nu te îndoi că nu sunt mulți cei ce sunt poporul Meu de azi și cu care-Mi sprijin venirea Mea de azi. Nici pe vremea lui Noe nu erau mulți plăcuți lui Dumnezeu. (*Vezi selecția tematică: „Ca în vremea lui Noe” - și pe edocr; jumpshare; authorstream; joomag; Google Drive; Scribd; archive.org; pubhtml5; n.r.*) Nici pe vremea lui Israel, nici pe vremea Mea nu se deosebeau mulți, dar acei puțini câți erau, erau ei împărăția lui Dumnezeu pe pământ și împlineau ei Scripturile Mele cu omul pentru vremea aceea. Lui Israel i-am promis o mulțime de bunătăți, o mulțime de împliniri, dar dacă el n-a intrat în ele și în odihna Mea și a lor, nu s-a împlinit peste el cele făgăduite de Mine pentru el, și pentru Mine cu el. O, am hărăzit atâtea proorocii, atâtea bunuri peste neamul lui Israel între neamuri, dar pilda fecioarelor înțelepte și a celor nebune nu zadarnic am pus-o Eu în Scripturi, că iată, trupul cel fecioresc nu veghează, ci sufletul veghează când veghează, și inima veghează, prin iubire și prin credința cea din ea.

O, neam român, pământul tău este pecetluit de Tatăl pentru întoarcerea Mea după două mii de ani. Îngerii slujitori din partea Mea peste oameni lasă peste tine duhul înțelegerii tainelor lui Dumnezeu în mijlocul tău. Ești în vreme de cumpănă pentru viața ta cea de sus și cea

de jos. Îți hărăzesc să te înțelepțești din cer și să nu poți tu să faci voia ta cea care se ridică împotriva ta, ci să faci voia Mea pe pământ, ca să fie Dumnezeu tatăl tău, iar tu să fii neamul Lui între oameni. Oștirile îngerești sunt gata să slujească ție ca să faci tu voia Mea pentru tine și nu voia ta, căci tu ești neamul Meu ales. Nimic nu vin să-ți cer decât credință că Domnul este Cel ce vine la tine ca să te călăuzească pentru viața ta și să-I slujești Lui pentru învierea morților. Pe pământ e omul împărat, și nu e bine să fie așa, ci e bine să-L aibă omul pe Dumnezeu de Stăpân al său. Amin. O, să nu te îngâmfi în duhul tău și să spui că Dumnezeu e pentru tine, căci și Israel spunea așa după ce Eu l-am făcut pe el popor al lui Dumnezeu, și apoi a căzut Israel de la fața Mea, căci s-a ridicat împotriva Mea când am venit să Mă arăt lui, să Mă vestesc lui și să-l vestesc pe el cu Mine pe pământ. Oștirile îngerești îți mângâie fruntea și te dăruiesc cu vestiri mari. Auzi tu ce frumos te mângâie oștirile cerești fiindcă ești a Mea: „*Ridică-te de pe pământ spre cer, neam român, că ai la rădăcina ta mărturisitori ai lui Hristos, care cer răsplata credinței lor și a jertfei lor. Locul tău este înaintea Domnului, căci înaintea Lui stau sfinții tăi și te cer cu ei înaintea Lui să fii. Dreptatea și pacea să le ai de cărare. Mila și iubirea să le ai de putere, iar credința să te învețe să semeni peste pământ sământă nouă, vestea împărăției cerurilor, așa cum Ioan Botezătorul și apoi Domnul Iisus Hristos vestea. Lucrează-ți lumină, și nu întuneric, căci întunericul e pe sfârșite și va fi plată celor ce l-au lucrat, iar lumina este Domnul, Care vine la tine și Se slăvește cu lumina Lui în mijlocul tău*“. Amin.

Eu, neam român, Eu, Domnul, te închin pe tine cu numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și te călăuzesc spre voia Mea și spre biruința ta. Ridică glas de rugăciune, tată, și spune așa: facă-se, Doamne, voia Ta peste soarta cea de la Tine a neamului român și vino! Și vino să ne mântuiești pe noi. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2008

***

Eu, Domnul, cobor în carte cu ziua de pomenire a pecetluirii grădiniței cuvântului Meu în mijlocul neamului român, căci de la nașterea Mea a ales Tatăl acest neam ca să Mă fac Eu pe vatra lui Cuvântul lui Dumnezeu întru cea de a doua venire a Mea de la Tatăl la om, după ce s-au scurs două mii de ani de când Eu M-am născut Prunc din Fecioară și am crescut și am vestit împărăția cerurilor peste pământ și apoi am fost răstignit, și apoi am înviat din răstignire, ca să iau pe umerii Mei păcatele omului, ca să nimicesc prin cruce moartea și să aduc viața Mea peste om și să ia omul din ea la chemarea Mea, căci iată, îl strig pe om, îl strig la Dumnezeu pe om.

O, atât de mult a iubit Tatăl Meu lumea, că nu numai că M-a dat pe Mine, singurul Său Fiu, ca să mor pe cruce acum două mii de ani pentru viața cea de veci a omului, ba încă M-a trimis iarăși acum cuvânt de înviere peste pământ, însoțit de oștirile îngerești și de toți sfinții Mei, așa cum era scris să vină Domnul cu sfinții Lui și să lucreze pe pământ, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Amin.

… Mi-am întocmit această grădiniță și am trezit duhul ei și am așezat în ea apoi, acum șaptesprezece ani, coborârea cuvântului Meu pe pământ, venirea Mea cu sfinții, și fac chemare la masă și la hrana de pe ea neamului român și neamurilor de pe pământ apoi, **căci masă de nuntă se cheamă cuvântul Meu de pe vatra aceasta**, și păstoresc peste neamuri cu el, după cum este scris despre Mine că voi păstori neamurile cu toiag de fier, și acesta înseamnă cuvântul Meu cel

sfânt și drept, care grăiește cu omul, îndemnându-l pe el de la moarte la viață, de la nepăsare la trezie și la credință pentru venirea Mea după om.

În ziua pecetluirii grădiniței cuvântului Meu am avut, aproape, martori dintre cei din cer pe apostolul Andrei și pe trâmbița Mea Verginica. Iată-l pe el și acum apostol peste neamul român, strigând vestea cea mare:

– Pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor! Eu, botezătorul neamului român, după ce Domnul a înviat și Și-a trimis în toată lumea ucenicii cu vestea cea mare a împărăției cerurilor și a pocăinței oamenilor spre iertarea păcatelor lor, eu am venit pe vatra neamului român și am lăsat pe el cuvântul lui Dumnezeu, botezul cu Duhul Sfânt, duh dătător de viață, căci Domnul a pus duh din Duhul Lui și har peste har în ucenici, și așa i-a trimis El peste pământ cu vestea cea despre El după ce El a înviat. Domnul este cu sfinții, și sfinții sunt cu Domnul, și de lângă Domnul vestesc eu iarăși neamului român vestea venirii Domnului, căci Domnul a venit pe pământ acum două mii de ani, și a venit până la sfârșitul veacurilor să stea cu cei credincioși Lui, căci a spus peste ucenici: ***«Voi fi cu voi până la sfârșitul veacului».***

Îi dau iarăși neamului român îmbrățișarea cea întru Hristos. Mă aduc lui pe mine însumi ucenic născut din propovăduirea lui Hristos și mă fac cuvânt din cuvânt peste neamul român și spun așa:

O, fii și fiice ale neamului român, lăudați-L pe Domnul întru venirea Sa la voi cuvânt de Duh Sfânt peste voi și peste popoare, căci vatra voastră este masa cuvântului lui Dumnezeu! Vreți nu vreți, credeți sau nu, se face Domnul cuvânt și Se coboară pe pământ la voi ca să dea neamurilor lumina cunoștinței Sale. Apropiați-vă cu credință! Iubiți-vă unii pe alții și nu vă dușmăniți, fii români, ci îmbrățișați-vă voi, cei ce puneți în zilele acestea pe masă soarta cea de azi și cea de mâine a neamului român! (Formarea guvernului după alegerile parlamentare, n.r.) *Primiți-l ca de la Domnul pe cel pus de El cârmaci în fața acestui neam,* (Președintele Băsescu, n.r.) *căci soarta neamului român este în mâna Domnului, și are Domnul mijlocitori spre El pentru acest neam pe cei ce stau așezați de El în grădina cuvântului Său, și aceștia ridică mâinile spre cer la Dumnezeu pentru acest neam după ce Domnul le arată lor ce să ceară, iar El să împlinească apoi! O, fiți credincioși, fii români! Duhul apostoliei cea pentru Hristos s-a coborât de la Dumnezeu peste vatra acestui neam. Primiți-l spre lucrarea împlinirii cuvântului lui Dumnezeu și întăriți-vă inimile și așezați-vă în dragoste și ștergeți cu ea dintre voi duhul dezbinării dintre frate și frate, duhul măririi de sine, care nu aduce unire între frați pentru soarta acestui neam. Strângeți-vă mănunchi și stați cu credincioșie înaintea Domnului pentru binele neamului român, căci duhul măririi de sine nu este bun între frate și frate, ci este bun duhul înțelepciunii cerești și duhul dragostei apoi, care poartă în el umilința de duh, prin care Domnul Își găsește plăcerea în om. Pace vouă! Eu, apostolul lui Hristos, Andrei, în ziua mea de pomenire sunt cu Domnul pe vatra neamului român, căci Domnul vine cu sfinții Lui când vine. Amin.*

Și acum, Doamne, dă-i neamului român cuvântul iubirii Tale cea pentru el în zi de sărbătoare de sfinți! Amin, amin, amin.

– Eu, Domnul, îi cuprind în Duhul Meu și în cuvântul Meu pe fiii români care stau în zilele acestea să hotărască pentru soarta cea de azi și cea de mâine a neamului român. Amin.

Nimic fără Dumnezeu, o, fii români! Îmbrățișați-vă cu inima curată, fiilor! Înțelepciunea Mea este de sus, și cu ea vă păstoresc pe voi. Vă dăruiesc vouă înțelepciune, tată! Luați de la Mine, luați, tată, și apoi dați de la voi mărirea de sine și îmbrățișați lucrarea umilinței de duh, căci Eu așa am lucrat și așa lucrez între cer și pământ pentru om, și voi știți ce am făcut Eu pentru om ca să-l pot ierta pe om de multele lui păcate. O, strângeți-vă cu inima curată în jurul celui pe care Eu, Domnul, l-am așezat cârmaci din partea Mea în fruntea neamului român (Preşedintele Băsescu, n.r.) și lucrați binele și pacea și credința în Dumnezeu peste fiii și fiicele acestui neam, iar Eu vă voi iubi pe voi, și voi Mă veți iubi pe Mine ca pe Mirele vostru, căci iată, Mirele vine, și fericită este sluga pe care o va găsi priveghind, și pe aceea El o pune peste ale Sale ca să le cârmuiască, precum este scris. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de șaptesprezece ani a târnosirii Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2008

***

O, ce de necredință pe pământ! O, poporul Meu, cobor la tine cu sărbătoarea nașterii Mele din mamă Fecioară și îți spun cuvântul durerii lui Dumnezeu. O, ce de necredință pe pământ, tată! O, cât de mult se întețește acest duh rău pe pământ, tată! O, cum să te scap Eu pe tine de acest duh rău, omorâtor de om pe pământ? Păcatul care îl zdrobește pe om, aceasta este plămada din care vreau să-l nasc pe om, să-l înviez pe om din moartea aceasta, căci altfel de aluat nu este omul, bietul de el. Te-am învățat, fiule, să nu te uiți pe fereastră, că afară e numai moarte, tată. Te-am învățat să ieși din lume și i-am spus duhului lumii să iasă din tine, și te învăț mereu Duhul lui Dumnezeu, poporul Meu, căci duhul cel potrivnic lui Dumnezeu e sculat acum cu sculare mare și intră cu carele lui în țara Mea și a ta ca să semene în ea sămânța lui cea rea, neghina lui cea neagră, care înnegrește sufletul omului. E vremea lepădării de credință pe pământ. A venit acest pârjol și în țara Mea de azi, căci iată unde Mi-am făcut casă de venire acum, la sfârșit de timp! M-am aciuat pe vatra neamului român, și din țara lui strălucește cuvântul Meu întru cea de a doua venire a Mea de la Tatăl la om, iar din pricina strălucirii Duhului Sfânt Mângâietorul în mijlocul acestui neam, țara lui se numește prin Scripturi țara strălucirii, pe care au văzut-o de departe proorocii, țara Duhului Sfânt, Care trâmbițează peste pământ vestea venirii Fiului lui Dumnezeu cu noua împărăție. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2009

***

Îi dau neamului român slava cuvântului Meu, pe care îl așez în cartea Mea cu tine spre povață peste om, poporul Meu, și îl învăț pe el să ia și să știe, căci Eu îi dau lui și îl aștept cu mare iubire spre înnoirea lui, spre nașterea din nou, ca să fie el făptură nouă, țară nouă, înveșmântată de sfinți și de îngeri, căci slava cea trecătoare a lumii trece ca și lumea și ca lucrarea ei lumească, dar slava cea veșnică a sfinților rămâne, iar Eu, Domnul învierii a toate, voiesc ca tu să rămâi, țara Mea de azi, căci pământul de sub tine este alegerea Mea cea dintru început, iar tu încă nu pricepi ce taină poartă pământul tău. Fă-ți timp să Mă auzi! O, fă-ți timp să stai de vorbă cu Dumnezeu, tată! **Pe tine te știe Lucifer încă de la început, și dă el acum să joace în tine cartea sa ca să te umple de lucrarea sa cea potrivnică Mie, dar Eu vin și îți spun să iei de la Mine știre și să intri sub mantia Mea, sub povața Mea ca să te ocrotesc de ceasul ispitei, tată, căci a venit peste tine ispita cea grea despre care scrie în Scripturi că vine, iar Scripturile tu nu le citești și nu le cunoști dacă nu le citești ca să le înțelegi.** O, tu trebuie să citești în Scripturi și să nu faci altceva decât ce este scris în ele să faci, căci Eu vreau să biruiesc pentru tine, și apoi pentru Mine cu tine, țara Mea.

O, măi Lucifer, o, tată, o, îngerul Meu cel neascultător de Dumnezeu, nu te mai încânta cu dușmănia ta pe Mine și pe lucrarea Mea de înnoire a lumii, de vreme ce știi că Eu sunt Dumnezeu, și nu tu, că Eu sunt Biruitorul, și nu tu. O, lasă, tată, jos armele tale și vino spre odihnă, tată, căci tu ai fost îngerul cel frumos al cetelor îngerești, și iată ce ți-a făcut îngâmfarea omului când el s-a trufit, iar tu i-ai slujit spre căderea ta prin căderea lui! O, dă-te la o parte cu lucrarea ta cea de la om și dă-Mi Mie cale ca să-l înviez pe om și să-l nasc din nou pe el și să vadă ce a făcut el îngerilor lui Dumnezeu, pe care i-a tras în adâncul dorinței lui cea de slavă împotriva slavei lui Dumnezeu celei netrecătoare pe veci de veci! **O, vino spre întoarcere în slava cea cerească, din care tu ai căzut prin om, înger neascultător, și te vei odihni de osteneli! O, iată ce face ascunderea de Dumnezeu în cele ascunse ale omului ascuns! Ție îți poruncesc acum, în zi de Paști în cer și pe pământ a Mielului lui Dumnezeu, strânge-ți armele și fă curat de tine și de lucrarea ta pe vatra neamului român, pământul cel ales de Mine la început pentru slava Domnului la sfârșit! Ascultă-Mă, tată! Iată, te-ai înarmat cu toate lucrările tale ascunse ca să murdărești acest pământ, și neamul Meu de pe el să-l pecetluiești cu pecetea pieirii, cu sigiliul cel potrivnic voii lui Dumnezeu. Nu te las să faci aceasta. Vei intra în ascultare de acum. Vrei, nu vrei, Eu, Domnul învierii, Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioara, îți cer supunere, te supun sub puterea Mea cea netrecătoare, căci este scris să fac aceasta. O, fii cuminte de acum, căci tu ești înger, și trebuie să știi ce ai fost mai înainte de ceea ce ești acum, căci Eu îți amintesc aceasta.** Îl voi naște din nou pe om, căci am venit pe pământ cu nașterea din nou a lumii, și tu vei rămâne fără om și nu vei mai fi scula omului, și omul nu va mai fi scula ta, și vei fi fără de casă și nu vei vrea să părăsești dușmănia și răutatea, dar Eu îți spun cu milă, supune-te sub mila Mea, sub iubirea Mea, după șapte mii de ani de muncă zadarnică împotriva Mea și a omului, fiindcă iată, Eu sunt Biruitorul, Eu și nu tu, tată. Nu-ți spun așa ca să te biruiesc, ci ca să vezi și ca să te trezești din lucrarea ta cea rea, care ți-a obosit vederea și nădejdea de bine pentru tine. Iată, uită-te să-ți vezi locul dacă nu vei vrea să intri sub dragostea Mea ca să-ți dau odihna cea fără de foc. Nu fi necredincios. Eu știu că tu Mă crezi, dar ești îndărătnic. Eu, Domnul, te chem spre liniștea pe care ai pierdut-o după ce nu M-ai mai ascultat, după ce te-ai ascuns în om ca să cazi cu el cu tot, slujind voinței lui cea plină de trufie împotriva Mea la începutul zidirii. Stau cu lucrarea cuvântului Meu pe vatra neamului român, pe care tu voiești acum să-ți desfaci cortul și să-ți încerci împărăție. O, nu te las, Lucifer. Te numesc cu numele tău cel de la Mine dat la început, împotriva lucrării tale întunecate acum peste pământ. Sunt cu praznic de înviere, praznicul cuvântului Meu pe pământul neamului român, iar tu ai văzut masa Mea întinsă pe el, de cincizeci de ani și mai bine întinsă pe el, și dai să-ți desfaci cortul tău peste **muntele Meu cel sfânt, cel de la sfârșit muntele Meu, și despre care scrie deslușit în Scripturi**, și numai cine nu citește nu înțelege, și numai cel ce nu se uită ca să vadă nu crede. **O, ce vrei să faci peste țara Mea? O, nu te las, tată, nu te las, Lucifer. Sunt Dumnezeu-Cuvântul, și Mi-am făcut casă în mijlocul acestui neam și vin la el cu masa cuvântului Meu, și oștiri cerești iau cu Mine călare pe cai albi, precum este scris să vin și să-Mi fac împărăție în om și cu oamenii pe pământ, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu și lucrez minunat.** Iată-Mă, te întâlnești cu Mine pe pământul neamului român după șapte mii de ani de la căderea ta din slava Mea și a îngerilor Mei. Iată țara Mea de azi, pe care tu dai s-o robești acum sub pecetea ta. Eu însă vin și povățuiesc neamul român și îi dau putere să asculte de Dumnezeu, de Cel Atotputernic, și nu de tine, și am făcut această dovadă prin nașterea Mea din mamă Fecioară și apoi prin învierea Mea din morți a treia zi de după moartea Mea pe crucea pe care M-a bătut în piroane poporul iudeu, în care tu te-ai încuibat acum două mii de ani ca să te împotrivești venirii Mele pe pământ, ținându-Mi urma ca să Mă prăbușești. Eu însă am înviat, am biruit moartea, și iadul l-am spart, și încuietorile puse

peste el de tine le-am zdrobit și i-am scos pe drepții Mei, pe prooroci și pe sfinți, și am în mână cheile morții și ale iadului și sunt Domnul învierii morților și sunt îmbrăcat în înviere, și aceasta le dau oamenilor, și le voi da. Amin. Nu uita, deschide-ți bine vederea cea de la Mine, nu cea de la om, și nu uita că **Eu și toate oștirile cerești și îngerești stăm în lucrare de naștere din nou a lumii pe pământul român, pe care tu dai acum să-ți înfigi țărușul și să-ți desfaci cortul, și apoi pecetea ta cea neagră peste acest neam, și dai să lucrezi aceasta mai mult decât peste orice alt neam de pe pământ, căci banul a fost cea mai neagră ispită cu care ai lucrat tu să cumperi pământul și să-l bagi sub pecetea ta, pe care banul o mânuiește, căci pe Mine M-a vândut pe bani spre moarte poporul iudeu, pe care l-ai tras tu sub stăpânirea ta dușmănoasă pe Mine și l-ai învățat să Mă vândă spre moarte acum două mii de ani**, intrând în Iuda, care și-a mânjit mâna și mintea cu pecetea banului, și iată, banul s-a făcut blestemul acestui popor apoi, care dă de atunci să stăpânească lumea cu puterea lui cea din bani ieșită. Iară și iară îți spun ție, Lucifer, în fața întregului neam omenesc și a cerului de sfinți și de îngeri: nu uita, deschide-ți bine vederea ta cea de la Mine, că e vremea să vezi așa de acum, și vezi că pe pământul român sunt Eu, Domnul învierii, cu lucrarea Mea de înnoire a lumii și a pământului, și cerul și pământul cel nou voiesc să așez peste acest pământ, căci trebuie să așez împlinite pe pământ toate Scripturile Mele, iar Eu sunt Mielul Cel junghiat, Care spală păcatele lumii, Mielul lui Dumnezeu, dat omului credincios spre hrană, și prin Care omul va birui pe satana, precum este scris în Scripturi, și sunt Cel ce am zdrobit porțile iadului, în care tu i-ai ținut pe drepții Mei. **Pecetea ta e banul. Omul va putea trăi și fără bani și fără alte hârtii în locul lor, cu care tu dai să înlocuiești fața banului pe pământ și s-o ascunzi sub perdea. Eu sunt Cel ce voi hrăni omul cu mană din cer, Eu, și nu tu, căci pe pământ vine focul peste toate câte tu ai zidit cu omul și pentru om. N-am ce face pe pământ cu munca ta, și nici omul nu va avea ce face cu ea, căci pe pământ Eu așez comoara Mea, care nu poate sta lângă a ta, trecătoare cum e ea, căci lucrarea ta trece, iar tu vei rămâne față în față cu Mine ca să-Mi dai socoteală pentru tine. Amin.** Și acum, ție îți zic: **Dă-te înapoi de pe pământul țării Mele și de peste sufletul neamului român de pe el și mergi în locuri pustii de Dumnezeu până ce Eu, Domnul, voi cuprinde tot pământul sub slava cuvântului Meu, care se face foc nestins peste toată nelegiuirea de pe pământ, căci cuvântul lui Dumnezeu este slava pe care Eu, Dumnezeu-Cuvântul, o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, și iată, Lucifer cu numele de satana, aceasta este lucrarea Mea de slavă, cu care tu te întâlnești acum pe pământul român împotriva a toată fărădelegea de pe pământ. Amin, amin, amin.**

O, popor român, am grăit înaintea ta vrăjmașului Meu și al tău, Lucifer, îngerul cel mare la început, și care a slujit trufiei omului în vremea căderii din Dumnezeu a omului cel întâi zidit. **O, caută, neam român, caută, tată, să scapi de acest înger al trufiei, caută să scapi de trufie, căci de la ban vine toată, toată trufia în om. O, vino spre umilința cea dulce, că e dulce, tată, umilința, și te face frumos, frumos, și te face bogat cu bogăția pe care Eu voiesc să ți-o dau, și-ți va sluji ție Lucifer pentru slava Mea cu tine cu toată averea lui, și nu tu îi vei sluji lui, că nu slava lui trebuie pe pământ s-o ai tu, ci slava Mea, tată.** I-am spus îngerului trufiei să-și ia cortul și să se mute de pe vatra ta, iar tu primește-i pe sfinții Mei oaspeți ție, și primește-Mă pe Mine, căci Eu am nume minunat, și el se cheamă **Cuvântul lui Dumnezeu**. Caută pentru tine învățători cerești cu inima ca să te învețe și să-ți deslușească tainele Mele, și dacă vrei cuvântul Meu să te învețe Eu te aștept aici, lângă izvorul Meu să vii să te învăț Eu, popor român. O, nu-ți știi soarta, dar Eu ți-o știu, tată, știu menirea ta, și de aceea am venit de la Tatăl la tine cuvânt de naștere a ta, naștere nouă, și de la tine nașterea lumii apoi, precum este scris în Scripturi că va fi.

Cu tine vreau să împlinesc Scripturile, tată, și să vrei și tu, căci planul Meu cu tine este minunat. Rămân cu cartea deschisă între Mine și tine și n-o mai închid, că voiesc să citească în ea Lucifer și îngerii lui cei cu trup și cei fără de trup și să se așeze în ascultare de Cel ce a făcut cerul și pământul și pe om, și iarăși le face pe ele, și va fi totul nou, precum este scris, și va fi Ierusalim nou ales, și făptura va fi răscumpărată. Amin.

Hristos a înviat, popor român! Domnul învierii te salută cu învierea Sa dintre cei morți acum două mii de ani. O, iată cine este Domnul Dumnezeul tău! Hristos a înviat, țară a întoarcerii Mele, țară a cuvântului lui Dumnezeu la sfârșit de timp, și tu vei învia, așa precum Eu am înviat! Amin. Vei învia, vei învia, vei învia! Aceasta este voia Mea cea pentru tine, și în ziua a doua a lumii vei fi împărăția Mea și toate popoarele vor lua din tine lucrarea Mea, lumina Mea din tine, lumina învierii omului, țara Mea. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din ziua a doua de Paști, din 20-04-2009

***

Dar tu, neam român, pe tine te doresc mult al Meu să fii, și voii Mele aplecat să fii, căci **alegerea ta cea pentru mântuirea cea de la Mine a omului e mare, e de la Tatăl alegerea ta,** și satana știe și-ți pune gând rău, că e supărat pe Mine și pe tine pentru căderea lui din cer, dar tu ești mâna Mea de biruință și dau să-ți spun aceasta și dau să te fac să Mă auzi ca să te tămăduiesc de satana, tată, că el vrea să-și desfacă cortul său în tine, iar **tu ești muntele Meu cel sfânt din pricina cuvântului Meu, care curge în tine izvor peste pământ, acum, și se face râu al vieții ca să adape pământul în lung și în lat, căci Duhul Meu poate aceasta.** O, neam român, o, tată, te povățuiesc cu dor: **acest soi de demoni nu ies din tine decât cu post și cu rugăciune, tată.** Am pe poporul cuvântului Meu în mijlocul tău și l-am pus pe el la lucrul mântuirii tale, dar scoală-te și tu și crede, tată, și scutură de pe grumazul tău jugul pe care dă satana să-l pună acum spre batjocura ta. Nu uita că strămoșii tăi puneau peste ei înaintea Mea zile sfinte, zile de post și de strigare la Dumnezeu și își puneau păzitori sfinții și îngerii și veneau sfinții și biruiau pentru ei, pentru neamul tău, țara Mea. Mila Mea te roagă să înveți și să asculți, că iată, **te vestesc pentru zile de post și de strigare către cer, căci mama Mea Fecioara se așează înaintea Mea pentru tine cu strigare nouă ca să nu te prăbușească pe tine în țărâna pământului satana. Așez în mijlocul tău zile numite de post și de strigare la cer, ultimele trei zile ale lunii florilor, (luna aprilie - n.r.), și te învăț, tată, să aprinzi candele și să pui în ele scrisă rugăciunea ta și să scrii așa: „Izbăvește, Doamne, neamul român de satana și de lucrarea lui cea neagră, cu care dă să ne despartă de Tine și de izbăvirea noastră cea de la Tine. Fii pentru noi biruitor, căci zilele grele sunt și nu se văd. Învață-ne bunătatea, învățătura și cunoștința, căci mai înainte de a fi umiliți am greșit, și de aceea dă-ne putere să păzim cuvântul Tău și scoate-ne Tu de sub mâna satanei, căci Tu ești Mielul Tatălui și este scris să biruiești. Amin“.**

O, țara Mea română, o, Sionul Meu de azi, temeliile Sionului Meu de azi sunt în tine, și **ele sunt muntele Meu cel sfânt, de pe care Eu grăiesc.** O, Eu iubesc porțile Sionului tău mai mult decât toate locurile tale, iar cetatea aceasta am vestit-o, și Eu Mă nasc în ea cuvânt, căci Tatăl Meu a întemeiat-o pe ea pentru Fiul Său. O, fă-ți trupul curat de păcat, fiu român, căci Noe a trăit curat, curat de păcat, el și toată casa sa, care a intrat în corabie mai înainte de venirea potopului, și așa au fost salvate de potop cele opt suflete și toate viețuitoarele din corabia lor. **O, aleargă spre Mine cu zile de post și de strigare și de sfințire a trupului și a sufletului și a cugetului tău spre Dumnezeu, neam român, ca să scapi, tată, de cursele satanei, căci tu ai în mijlocul tău pe Domnul Dumnezeul tău cuvântând și învățându-te bunătatea, învățătura și cunoștința, tată.**

Scoală-te, neam român, și stârpește din mijlocul tău păcatul și pune legi sfinte peste tine ca să te ocrotească ele, tată. Dă de la tine beția și fumatul, desfrânarea și necredința și oprește-te la cuvântul Meu de la mâncarea de carne, căci omul ucide ca să mănânce carne, dar curând, curând Eu voi opri omul să mănânce carne, căci nu va mai avea, că pe pământ va veni cerul cel nou și pământul cel nou și Ierusalimul cel nou, precum este scris în Scripturi, și cu omul le voi lucra pe acestea, dar nu după voia lui și după planul lui, ci după voia și planul Tatălui Meu, Care lucrează prin Duhul Său și prin prooroci, prin poporul Său cel sfințit și pus la sfințit în mijlocul neamului român pentru toate popoarele de pe pământ, care vor vrea și Mă vor asculta pentru bunătățile care vin de la Domnul pe pământ curând, curând.

O, neam român, pune, tată, candele pe masă și scrie în ele rugăciunea ta cea dată ție de Mine ca să ardă ea spre Dumnezeu odată cu tine, odată cu inima ta spre Mine și scoală-te cu strigare și cu zile de post înaintea Mea pentru ca să biruim pe satana, care dă să te pecetluiască sub voia și sub pecetea sa pe tine, dar Eu te învăț să-L strigi pe Dumnezeu în ajutorul tău ca să-ți dau Eu apoi biruința, neam român. O, preoții tăi își văd de-ale lor, tată, și joacă în placul lui satana cu viața și cu voirea lor, dar Eu, Păstorul Cel bun și milos, te chem sub curcubeul biruinței și al mântuirii tale, turmă română. **Ia, tată, cuvântul Meu peste tine, și din gură în gură să-l dai, din român în român să meargă el, iar cine va da cuvântul Meu din gură în gură român către român pentru vestirea zilelor de post și de strigare pentru salvarea cea de la Mine a acestui neam, acela nu-și va pierde plata. Amin, amin, amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Izvorul tămăduirii, din 24-04-2009

***

O, Mi-e milă de tine, popor român! Grăiesc iarăși cu tine, tată, și stau cu cartea deschisă între Mine și tine ca să te vestesc prin ea să faci voia Mea pentru salvarea ta, și ca să te mângâi și să te îmbrățișez dându-ți mângâierea Mea. **Ți-am vestit ție voia Mea și ți-am dat s-o lucrezi înaintea Mea pentru viața ta. Te-am povățuit, tată, să faci trei zile de post** (*28, 29, 30 aprilie - n.r.*) **și ca să primești ți-am deschis veghea, tată, dar nu te teme când Eu te strig spre voia Mea chemându-te cu asprime spre credință și spre împlinire. Ți-am vestit zile de post, și apoi am clătinat pământul sub tine, și tu te-ai temut și te temi.** (*Cutremurul de pământ de 3,9 grade în 27 aprilie 2009, n.r.*) **O, dar pământul grăiește și el cu tine pe limba lui și se așează lângă Mine ca să te îndemne și el să iei în socoteală limba Mea, grăirea Mea de peste tine, tată, prin care îți cer ascultare de cuvântul Meu pentru paza ta cea de la Mine, fiu român. O, nu ațâța mânia Mea prin neascultarea ta dacă ai da să nu asculți ruga Mea pentru viața ta!** Brațul Meu duios se desface peste tine pentru ocrotirea ta, dar ascultă tu de Dumnezeu, tată, și caută după cuvântul Meu din mijlocul tău și ia-l pe el de pe masa poporului Meu pe care-l hrănesc Eu pe vatra ta cu tot cuvântul care iese din gura Mea ca să stea el înaintea Mea și să Mă ajute pe Mine pentru salvarea lui și a ta, popor român. **Dă din gură în gură vestea postului cel de trei zile pe vatra ta, căci ți-am cerut aceasta pentru izbăvirea ta, și apoi tu să urăști păcatul, tată, dar fii credincios pentru ca să Mă primești. Și dacă vrei să ajut Eu credința ta, fă ca Toma și vino și vezi lucrarea Mea de cuvânt, dar vino cu duioșie și vino cu umilință și cu pocăință și nu cu ispitire ca fariseii din vremea aceea** când Eu îi vindecam pe toți neputincioșii și când fariseii Îmi spuneau că Mi-am ieșit din fire și că am demon pentru puterea cu care făceam Eu atâta bine peste neputințele oamenilor. O, dar acum e vremea credinței cea împotriva necredinței de pe pământ, credință pe care Eu le-am ajutat-o oamenilor cu tot ceea ce am lucrat atunci atât de minunat, dovedindu-Mă prin toate că sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, jertfindu-Mă pentru

om cu moarte pe cruce și înviind apoi pentru învierea lui, căci pentru om am murit Eu și pentru om am înviat apoi.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paşti, a sfântului apostol Toma, din 26-04-2009

***

Sunt Fiul Tatălui Savaot, căci sunt născut din Tatăl mai înainte de vecii, şi sunt Fiul mamei Fecioară, născut din ea acum două mii de ani după ce M-am însămânţat Eu în ea în clipa când îngerul M-a vestit ei că Mă voi naşte din ea prin lucrarea Duhului Sfânt în ea. Sunt Domnul Iisus Hristos şi vin după două mii de ani cuvânt pe pământ şi am nume minunat, precum scrie în Scripturi să am, şi **numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu**. Amin.

Am de la Tatăl dată pentru întoarcerea Mea ţara română, Ierusalimul cel nou, căci este scris în Scripturi că Domnul va alege din nou Ierusalimul. Mi-am făcut popor mireasă din mijlocul ei şi l-am făcut pe el slugă veghetoare pentru venirea Mea, şi el priveghează înaintea Mea cu credinţă, căci nu lumina zilei este lumina cea pentru om, ci credinţa este lumina care luminează şi veghează aşteptând ziua venirii Mele în miez de noapte. Amin.

O, deschideţi-Mi la cumpăna dintre noapte şi zi, voi, cei din porţi, căci Mirele vine la miezul nopţii, şi fericită este sluga pe care El o va găsi priveghind înaintea Sa. Deschideţi-Mi ca să intru cuvânt în carte şi ca să întâmpin cu el pe cei ce vin cu dor la izvorul Meu de cuvânt, căci Eu sunt Cel ce umplu sufletul omului de dor după ce Mă las lui descoperit cu venirea Mea ca să-l hrănesc pe om cu duhul venirii Mele la el pentru învierea lui dintre cei morţi, dintre cei necredincioşi venirii Mele de azi pentru ca să judec viii şi morţii şi să-i dau apoi Tatălui mântuiţi prin multa Mea lucrare şi iubire pentru om. O, creşte în oameni iubirea şi veghea pentru Mine şi pentru venirea Mea cuvânt pe pământ, căci ei iau de la voi cuvântul Meu şi vin apoi ca să ia de la Mine, din masa Mea cu poporul Meu cel de azi, popor luat din români pentru slava Mea de azi şi de mâine, iar slava Mea este cuvântul.

...Plâng cu cerul tot, plâng cu mama Mea Fecioara, plângem de omul care zace în necredință de Dumnezeu. Plângem, mamă, căci Noi suntem tare, tare miloși și nu știe omul să tragă spre mila Noastră, mamă. Oamenii suferă sub necunoștință, iar Noi, de mila lor, mamă. Durerea însă este lucrarea cea făcătoare, cea mai făcătoare lucrare este ea, o, mama Mea! Amin, amin, amin.

– O, datu-Ți-a Tatăl Savaot toată puterea în cer și pe pământ, Fiule înviat din răstignirea cea dureroasă a Ta, căci Tu ai purtat pe crucea Ta toate durerile oamenilor de până la Tine și de după Tine, toate pe trupul Tău cel răstignit, o, Fiule al durerii! Îndurerat Te-ai născut, îndurerat ai trăit, îndurerat Te-ai lăsat răstignit, și prin dureri ai înviat apoi și Te-ai așezat iarăși întru Tatăl, din Care purcezi mai înainte de vecii, și din cea fără de murmur durere a Ta ai născut mereu sfinți pe pământ înaintea Ta, și aceia Ți-au fost Ție frați de suferință și părinți născători de fii ai credinței sfinte înaintea Ta, naștere de sus peste mulți apoi pe pământ, căci în numele Tău sfinții și mucenicii mărturiseau și lucrau facere nouă în oameni, în stăpâni și în robi, o, Doamne născător din cer al omului, căci Tu ai spus că omul dacă nu se naște de sus nu poate să aibă în el împărăție pentru Tine, și pe Tine împărat al ei.

... Vă dau iarăși cuvânt vouă, celor ce ați stat la izvorul Fiului meu lângă poporul Său de la izvor. O, Ne-ați adus mângâieri în dureri și Ne-ați dat din voi și ați luat din Noi. Har, har peste

voi să fie cuvântul cel din cer, care se naște din iubirea Noastră și a voastră în zi de praznic sfânt! Cuvântul Fiului meu s-a făcut praznicul lui Dumnezeu pe pământ, masă de praznic a împărăției cerurilor, cerul de sfinți la masă cu omul pe pământ, iar hrana de pe masă are ca sare în ea dorul sfânt, dorul de Dumnezeu în voi și dorul de voi al Domnului. Nici un popor de pe pământ nu are în limba lui vorbită acest cuvânt: dor. Numai neamul român are în limba lui acest dulce și duios cuvânt: dor, și pe această dulce limbă grăiește Domnul la sfârșit de timp, și ea a fost cea dintâi limbă între pământ și cer, limba pe care Dumnezeu a grăit pentru facerea a toate, limba cea din vecii, când era o singură limbă pe pământ, până să se despartă neamuri și limbi din loc în loc după căderea omului din Dumnezeu. E mare taină pământul român, e mare, și nu i-a fost dat omului de pe el s-o stăpânească pe ea, căci ea este așezată în vecii, și s-a arătat demult, demult în taină, și iar s-a arătat acum, și numai cei înțelepți de la Dumnezeu știu limba și lucrarea acestei taine, care va stăpâni peste pământ curând, curând, își pregătește Fiul meu un popor frumos în mijlocul neamului român, care nu-și cunoaște adevărata lui obârșie, căci taină mare este acest pământ, și apoi râul acesta va inunda peste tot și peste toate pe pământ rodul acestui cuvânt, care poartă în el sămânța cea nouă a Semănătorului Iisus Hristos, Fiul meu Cel de acum două mii de ani, Care S-a arătat și a locuit între oameni.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului, din 21-09-2009

***

... Am ales pământul român și neamul de pe el, căci Tatăl l-a dat Mie la nașterea Mea din Fecioară și l-am iubit în locul celui iubit, în locul poporului Meu Israel, care nu M-a primit și M-a lepădat pentru voia lui, iar Eu atunci l-am înlocuit în inima Mea și M-am tras dinaintea lui **și am ales neamul român și soarta lui și jertfa lui ca și a Mea pe pământ, căci istoria lui seamănă cu a Mea, și jertfa acestui pământ și a neamului de pe el a fost ca și a Mea și a fost și el răstignit și tăiat din patru părți ca să se ia din trupul lui, și să fie aceasta spre izbăvirea multora, dar nimeni nu pricepe taina acestui pământ, pe care Eu, Domnul, am acum masă de cuvânt pentru cei ce vor să cineze cu Mine, și Eu cu ei, acum, când vin ca să desăvârșesc înnoirea lumii, precum este scris. Amin.**

... Amin, amin grăiesc vouă, celor ce stați să tocmiți în zilele acestea soarta cea de la voi peste neamul român: Eu, Domnul, pun în veghe și în lucru oștirile de sfinți și de îngeri pe tot cuprinsul acestui tărâm și peste neamul de pe el și-Mi voi aduce la împlinire voia Mea, și pun pe poporul cuvântului Meu din mijlocul acestui neam, îl pun la rugăciune cu strigare așa cum Eu îl povățuiesc să ceară la Dumnezeu pentru acest neam. Așezați-vă și voi în duhul umilinței, în post și rugăciune cerând la Mine voia Mea peste voi, căci voia voastră e voia omului, și nu e bună voia voastră împotriva voii lui Dumnezeu pentru acest neam, care își are soarta din cer, nu de pe pământ pentru zilele venirii Mele iarăși cuvânt pe pământ. **Vin cuvânt pe pământ ca să-Mi pregătesc popor pentru ziua venirii Mele cu slavă, cu Duhul Sfânt și cu foc, zi la care oamenii nu vor putea lucra decât cu iubire de Dumnezeu sau cu părăsire de Dumnezeu, și apoi unii vor fi botezați cu Duhul Sfânt, iar alții cu foc, precum Eu am proorocit să fie în ziua Mea de slavă, după ce șapte veacuri și mai bine am așteptat omul să se întoarcă măcar acum, la sfârșit, în țara din care a căzut la început.**

... O, nu dormi, tată, nu, neam român! Scoală-te din amorțire, scoală-te cu mintea și primește-Mă! Eu, Domnul, Eu Însumi Mă fac peste tine cuvânt ca să te trezesc la veghe. Nu sunt cu milă de tine cei ce s-au ridicat acum cu răzvrătire la porțile tale să facă ție soartă.

(*Partidele ce au votat în parlament în 13.10.2009, moțiunea de cenzură ce a dus la căderea guvernului Boc, n.r.*) **Ei dau să-și facă lor, nu ție soartă, iar tu ești sărmană de părinți și de binefăcători, dar ai în cer părinți bravi și îi ridic pe ei lângă armatele cerești ca să biruiască pentru tine, căci tu ești sub cruce grea și nu vezi lumina care să-ți arate soarta, căci au ascuns-o pe ea cei ce s-au așezat peste tine ca să te stăpânească. O, de s-ar fi așezat ei să te păstorească, să te îngrijească! O, nu, nu de aceea s-au așezat ei peste tine, ci de dor de slavă deșartă s-au așezat ei și ți-au supus duhul duhului lor, și merg spre pieire cei ce se joacă cu viața ta, și voi ridica din tine un neam drept și cu mâinile curate ca să păstorească și să te îngrijească la bine și la greu și te voi călăuzi spre duh de patrie cerească, o, țară a venirii Mele azi, căci stau cuvânt în mijlocul tău și asta fac. Fac ceea ce Tatăl Îmi spune să grăiesc și să fac. Amin.**

O, așează-te, poporul Meu de la izvorul Meu de cuvânt și de peste tot cât ești și te hrănești cu Duhul și cu cuvântul venirii Mele în mijlocul neamului român, și hai, tată, să punem proptele și biruință. Hai, Noi de sus din cer, și voi de jos de pe pământ, căci neamul român este iarăși la grea răscruce, la grea încercare din mijlocul lui. Eu, Domnul, îți voi spune ție cum să ceri la Mine pentru acest neam, alături de cele ce te-am învățat până acum să ceri și să stăruiești înaintea Mea pentru el, și prin el pentru toți de pe pământ apoi, care vor vrea și vor lua calea păcii prin duh de umilință și de pocăință și de înviere prin acestea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului, din 14-10-2009

***

O, neam român, Eu, Domnul Dumnezeul tău, ascult când tu grăiești cu Mine cerându-Mi să-ți dau ajutor și să-ți fiu binefăcător în cele ce-Mi ceri tu. **Ia și tu glasul Meu în urechile tale și ascultă-Mă și tu ce-ți cer, ascultă-Mă și tu, ascultă-Mă acum! Îți cer să primești de la Mine Duh Sfânt pentru mintea ta. Nu lua sfat de pe pământ! Ia din cer sfat! Te-am povățuit adesea să te lași umbrit de Duhul Sfânt ca să știi din cer ce să faci cu soarta ta și cum să ți-o ocrotești, căci iată, peste tine s-au așezat cei ce nu vor binele tău, ci pe al lor îl vor, o, țara Mea de venire a doua oară de lângă Tatăl la om. Eu, Domnul Iisus Hristos, ies în mijlocul tău cuvânt cu a doua Mea venire și cuvântând stau peste tine din mijlocul tău. Nu sunt de la Mine peste tine cei ce s-au așezat peste tine, ci sunt de la ei așezați și de la cei ce seamănă cu ei, și iată-i cum se răzvrătesc tocmind ei pentru soarta ta și răsturnând pe cele bune de peste tine ca să așeze peste tine voia lor și să te zdrobească apoi, țara Mea. O, scoală-te și ia de la Mine sfat și nu-ți pune ție tu cârmaci prin valuri pentru ca să te poarte, și lasă-Mă pe Mine să te păstoresc și să-ți spun ce să faci, căci Eu văd pe cei ce-ți vor bine și pe cei ce nu-ți vor bine, și trebuie să vezi și tu dacă vrei să vezi ca Mine.**

Se scoală sfinții tăi și strigă la Mine să le dau lucrul cel de biruință pentru tine, țara Mea de azi, căci ei cer de la Mine lucrul lor. Așa să lucrezi și tu pentru soarta ta, o, neam român. O, deschide-ți mintea și inima **și nu da de peste tine pe cel ce stă cu veghe pentru soarta ta, căci cel ce nu se gândește la sine, acela este bun pentru tine. Cel ce iubește adevărul și nu minciuna, acela este bun pentru tine în zile de încercare și de zbucium pentru soarta ta.** O, așează-te înaintea Mea cu strigare și cu zile de post plăcut Mie, căci vremea pentru tine este grea și ești iarăși la răscruce. **Nu fă pas rău acum când este vremea să asculți pe Dumnezeu pentru soarta ta. Îți voi trimite curând, curând sfat bun de la izvorul Meu de cuvânt ca să stăruiești în el pentru tine, și ia sfinții lângă tine, tată, căci ei iau de la Mine voia Mea pentru tine, iar tu nu**

știi voia Mea, că ești pe pământ, și pe pământ e domn minciuna și rătăcirea de Dumnezeu-Făcătorul peste om. Tu ești țară creștină. Ai grijă să fii așa și nu dezbrăca de peste tine cămășuța de creștin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea cuvioasei Parascheva, din 27-10-2009

***

Îți fac iarăși trezirea, o, neam român. O, lasă-te sub cuvântul Meu care te povățuiește în vreme de cumpănă, tată! **Aprinde candela și pune în ea o hârtiuță mică, scrisă pe amândouă părțile, și fă-o sul apoi și cu ea să ardă candela ta cu untdelemn curat și roagă-te pentru tine stând îngenuncheat înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, că Dumnezeu îți dă de veste să stai la rugăciune pentru soarta ta de azi și de mâine, o, neam român. Ia hârtiuța și scrie pe ea așa:**

Tată, Fiule și Duhule Sfinte, Dumnezeule al celor credincioși, Tu, Cel viu în vecii vecilor, caută acum spre neamul român și dă-i lui înțelepciunea cea de sus, și duh de pocăință pune peste el ca să cunoască el cu duh aplecat sprijin de la Tine în vreme de răscruce pentru soarta lui. Noi, fiii neamului român, Te rugăm să aduci peste noi taina Duhului Sfânt, Care să ne învețe să-Ți cerem izbăvirea noastră de sub duhul întunericului de azi, care dă să cuprindă lumea de la margini la margini, întuneric cum n-a mai fost în vremile de până acum.

Se tocmește la porți soarta noastră, Doamne, și Te chemăm să veghezi pentru noi. Ne așezăm înaintea Ta cu zile de post pentru ca să biruiești pentru noi cu voia Ta cea de sus și pentru ca să veghezi pentru alegerea cârmuitorului de peste noi, căci toate stăpânirile sunt de la Tine după cum este viața fiecărui neam, dar cerem Ție iertarea păcatelor noastre, și apoi voia Ta de sus peste noi, că nu este alt Dumnezeu afară de Tine, nici nume mai presus de numele Tău. Cu cercetarea Ta cea părintească întinde-Ți peste noi mantia ocrotitoare și biruiește pentru noi ca să avem cârmuitori cu iubire și cu milă în ei pentru noi, căci fără Tine umblăm în întuneric, Doamne. O, primește jertfa inimilor și a trupurilor noastre și dă-ne nouă din Duhul Tău Cel dătător de viață și aprinde-ne în El ca să facem voia Ta, noi, și cei ce vor cârmui pentru noi, și ajută-ne să ne întoarcem cu fața spre Tine, căci suntem rătăciți de la căile Tale, de la calea vieții, Doamne. Și acum pune mâna Ta peste ranele noastre, neștiute de noi cum sunt, și vindecă nestatornicia noastră și vindecă viața noastră după voia Ta și vindecă inimile noastre și fă din noi neam slăvit, aplecat voii Tale, căci Tu singur ești Dumnezeul nostru și ești Calea, Adevărul și Viața, precum Cuvântul Tău a spus că ești. O, ridică-Te pentru noi Mântuitor și aprinde în noi iubirea Ta, iubirea cea de sus în noi, spre mântuirea noastră și spre slava Ta în mijlocul neamului român, slavă de la care să ia lumină popoarele spre mântuirea cea de la Tine lor. Amin, amin, amin.

Iar Eu, Domnul, pecetluiesc acum învățătura Mea de peste tine pentru duh de rugăciune cu strigare, o, neam român, dar strigă, tată, la Mine cu zile de post, înainte de ziua în care se va scrie pentru tine soarta ta cea de mâine și cârmuitori peste tine pentru viața ta.

În săptămâna cea de dinaintea zilei de sorți pentru cârmuirea cea de peste tine, (Ziua alegerilor prezidențiale, primul tur, n.r.) **Eu, Domnul, te așez înaintea Mea cu trei zile de post: miercuri, joi și vineri** (*18, 19, 20 noiembrie - n.r.*) **și cu rugăciune sfântă așa cum Eu te-am povățuit, neam român, și Eu voi asculta strigarea ta și voi veghea spre ajutorul tău. Să mănânci bucate curate în aceste zile și să le cureți prin stropire cu apă sfințită, și Eu voi lucra**

atunci cu darul Duhului Sfânt pentru sfințirea lor prin credința ta în cuvântul Meu cel sfințitor. O, să te oprești de la păcat și să mănânci fructe și legume după asfințitul soarelui și să mănânci pâine curată, neamestecată, iar pâinea curată este: făină, sare și apă, închinate cu semnul sfintei cruci când le lucrezi și când le mănânci. O, nu mai sunt bucate curate în piețe, nu mai sunt. Nu mai are creștinul zile curate de post adevărat, cu bucate sfinte, căci Gog și Magog s-a amestecat cu totul în toate câte omul folosește, spre durerea Mea cea de la om, iar Eu, Domnul, te aștept, neam român, și te așteaptă străbunii tăi să postești post sfânt pe pământ, așa cum ei trăiau și posteau post curat și cu rugăciune sfântă înaintea Mea spre bucuria Mea și spre folosul lor de la Dumnezeu. Și acum, pace ție, și putere ție ca să împlinești voia Mea de peste tine spre ajutorul tău de la Dumnezeu! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mare mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir, din 08-11-2009

***

O, neam român, o, neam român, o, neam român! Te povățuiesc de mult, de mult să ai grijă de soarta ta de mâine, și tu ești prins în lațul celor ce te mint pe tine pentru viața ta. O, iată ce război, ce război de dorințe și de căutare de slavă omenească s-a zbătut în tine în ziua aceasta de sorți pentru cel ce va fi să stea la cârmă pentru tine! O, tată, Eu, Domnul, te-am scos mereu pe tine din dureri și de sub stăpâniri omenești în toată vremea istoriei tale zbuciumate, popor român, și iată, tu nu veghezi bine azi pentru soarta ta așa cum străbunii tăi vegheau pentru acest pământ. **Ai creionul în mână ca să-ți scrii soarta. O, nu te da în mâna celui ce nu are grijă de tine părintește! O, cum să fac cu tine ca să nu greșești acum pentru soarta ta? Deschide-ți mintea și apoi inima și caută să simți cu inima și nu cu mintea, căci tu ești în primejdie să cazi iarăși în sângele tău și să zaci în necunoștință și în nepăsare, căci duhul omului dă să-ți îmbrobodească mintea ca să-ți scrii cu mâna ta întoarcerea iarăși la cele din care Eu am dat, totuși, să te scot, și mult sânge s-a vărsat pentru dezrobirea ta cea de la Mine venită spre tine.** (*La Revoluție, n.r.*) O, nu căuta bunăstarea ta acum, ci așează-te să cauți să stârpești mai întâi duhul minciunii, pe tot omul care minte împotriva binelui tău cel de la Mine, căci nici un bine nu se clădește pe minciuna omului care te duce cu vorba ca să-l pui pe el căpetenie a ta cum că ți-ar da el ceea ce nu are să-ți dea, ceea ce doar tu poți să-ți dai. O, mergi, tată, înainte, și nu te da acum înapoi. Eu privesc din cele cerești peste tot pământul tău și peste toți cei care vorbesc acum în numele tău folosind puteri slabe și minciuna ca să te încânte să dai înapoi.

O, nu da înapoi! Nu da înapoi, popor român! Nu-ți vrea decât binele cel ce stă acum cârmaci pentru tine înaintea neamurilor de pe pământ, și e curat cu inima pentru tine și e dârz cu duhul, chiar dacă stricăciunea de pe pământ ține toate neamurile de pe el sub piedica de a nu mai putea omul pe nicăieri pentru Dumnezeu și cu El peste viața lui.

O, neam român, nu te vinde iarăși robiei fiarei roșii, tată! (*Comuniștii și urmașii lor, n.r.*) **Nu te da iar să cazi în capcana duhului minciunii omului care-ți spune minciuna că va fi pentru tine cu cele din el. O, e numai duh de trufie în cei ce se zbat acum cu război pe față la porțile tale ca să pună mâna pe cârma corăbiei române prin valurile vremii de acum.** Iată-i, își mărturisesc pe față dorințele arzătoare de glorie a lor, și nicidecum grija lor de soarta ta, ci sunt porniți să-și facă jocul propășirii lor, nu să te scoată pe tine din clește, țara Mea, neam român. O, mare-ți este încercarea acum, dar Eu te-am povățuit să stai cu duhul treaz și să ceri Mie să-ți dau duhul prevederii și să nu alegi rău pentru tine când ai creionul în mână ca să hotărăști tu, nu cei ce dau să domnească peste tine în numele tău și fără milă de tine, țara Mea. **Cel ce stă acum**

cârmaci peste tine, acela este cel care te iubește cu inima mare, și cu duh viteaz dă să stea el pentru tine înaintea ispitei grele, care iarăși dă să te dărâme de pe stâncă, neam român. O, el nu te minte, tată. El dă să te ajute de la mijloc și nu să te vândă fără de preț. Trezește-te, o, trezește-te, iar dacă nu vei vrea Eu n-am vină pentru viața ta, că Eu te-am povățuit, și i-am dat duh de povață bună pentru tine și celui ce te cârmuiește acum. Războiul pentru răsturnarea lui e mare și e din întuneric, și e și la lumină. Eu, Domnul, lupt și încă voi lupta pentru binele tău între toate relele care dau să te prindă iarăși sub robie și voi sta de veghe cu îngerii și cu sfinții pe vatra ta și voi privi lucrarea ta, inima ta, și te voi insufla de la Mine tainic, căci războiul cel împotriva ta este aprig, și nu împotriva celui de la cârma ta se războiesc aceștia, ci împotriva binelui tău, o, țara Mea cea de azi.

O, ție îți zic acum, celui ce stai cârmaci pentru neamul român, pentru corabia Mea, pentru țara Mea de venire acum, la sfârșit de timp cuvânt pe pământ pentru salvarea omului: lasă-Mi Mie lupta și grija pentru sorțul care urmează să se bată pentru tine sau împotriva ta, căci forțele întunericului s-au întins peste tot și se luptă orbește să tragă sub ele iarăși neamul Meu român. **Eu, Domnul, sunt peste tot cu îngerii și cu sfinții Mei în mijlocul neamului român, iar dacă neamul român va alege deșteptarea în clipele acestea grele, Eu îi voi da lui din Duhul Meu și voi lucra pentru el și pentru tine la cârmuirea lui, dar dacă el va alege minciuna și dezbinarea și trufia, care se împotrivesc din om unității și frăției acestui neam, Mă spăl pe mâini de neînțelepciunea acestei clipe de răscruce a neamului român, și el va suferi cădere și înjosire sub omul care se vrea pe sine pentru el însuși și nu pentru acest neam la porțile lui. Tu însă nădăjduiește și stai în duhul iubirii de țară și de neam, iar Eu voi ține pe poporul Meu în duhul rugăciunii și al veghii sfinte, și împreună cu cerul de sfinți și de îngeri vom sta și vom lupta cu cerbicia cea tare a celor ce se vor pe ei înșiși, și nu dreptatea și pacea și adevărul pe masa frăției neamului român.** O, nu așa, nu așa a fost în vremile vechi frăția neamului român, și și-au uitat străbunii bravi cei din acest neam care nu sunt drepți pentru el acum. Tu însă așează-te acum înaintea Mea cu bărbăția nădejdii și lasă-Mă pe Mine sprijin al tău, căci Eu, Domnul, voiesc să merg spre biruința lui cea de la Mine cu acest neam, numai să nu cadă el în duhul cel rău al rătăcirii de Dumnezeu tot mai mult, al desfrâului cel de peste tot pământul și al lepădării de credință, semn înaintea venirii Mele cu ziua slavei întoarcerii Mele cu slavă pe pământ la om, **iar lepădarea de credință este semnul că antichrist se zbate cu puteri aprige să șteargă urma și numele Meu de pe pământ și să domnească el. El însă va domni până la sfârșitul său, iar Eu voi fi, așa cum am fost și sunt, Împăratul făpturii și Îmi voi desăvârși din mijlocul neamului român taina cerului celui nou și a pământului celui nou și a Ierusalimului celui nou, precum este scris să fie pe pământ la sfârșit de timp, iar țara română este scrisă cu numele de țara strălucirii, și din mijlocul ei Eu, Domnul, este scris în Scripturi să Mă arăt biruitorul morții și învierea a toate, nașterea din nou a lumii din cuvântul Meu cel nou, cartea cea de azi a cuvântului Meu. Pace ție acum! Nimeni să nu cârtească pentru cuvântul Meu cu care azi am grăit ție și neamului român, neamul Meu cel de azi, Israelul Meu cel nou, cel de la sfârșit de timp. Amin.**

A fost în ziua aceasta zi măreaţă de sărbătoare. M-am purtat de la ieslea cuvântului Meu cu poporul de la izvor şi cu cetele îngereşti şi s-a întocmit în satul Măneşti sărbătoarea ducerii la cer a păstorului Daniel, martorul Meu credincios, cel ce a stat şi a răspuns cu tărie pentru numele Meu înaintea celor ce atât de hain l-au adus pe el la înfăţişare pentru Mine şi pentru el şi pentru lucrarea Mea de nou Ierusalim pe pământ, lucrare începută de Mine prin trâmbiţa Mea Verginica

în anul 1955 în satul Maluri, la Pucioasa, oraş cu nume din cer, prin care Eu Îmi răzbun prin cuvântul Meu pe cei binecredincioşi. **Foc şi pucioasă este cuvântul Meu pentru cei necredincioşi de ieri şi de azi, şi este împlinirea cuvântului Meu numele acestui oraş, iar pentru cei credincioşi şi sfinţi el este rădăcina izvorului Meu şi este nume mare, numele Noul Ierusalim, cetatea sfântă Noul Ierusalim, din pricina colinei Mele de azi, pe care Mi-am aşezat un popor Mie slujitor în zilele acestea pe pământ, popor cuminte, pe care Eu l-am ales pentru slava Mea de azi şi pe care îl voi sfinţi din zi în zi mai mult, şi pentru Mine îl voi sfinţi. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil, din 21-11-2009

***

O, deșteaptă-ți urechea, neam român! Am sădit în tine taina patriei cerești pe pământ. Nu-ți învârtoșa auzul și inima la glasul Meu ca Israelul cel necredincios, care până azi a rămas așa, iar Eu l-am urât și l-am lepădat, și te-am ales de atunci pe tine de neam al Meu și ți-am trimis de la Mine ție botezător (Pe Apostolul Andrei, primul chemat, n.r.) ca să fii tu neam nou-născut înaintea Mea, iar Eu Îmi aduc aminte de tine și grăiesc peste tine cuvântul Meu cel de azi și te îndemn la post și la rugăciune, căci diavolii de azi au putere mare în oameni și ascultă oamenii de ei, și voiesc să-i vestesc pe oameni să se deștepte și să asculte de Dumnezeu, căci Eu sunt Mântuitorul omului, iar diavolul va fi legat pentru vecii și va fi aruncat în iezerul unde arde foc și pucioasă, și cu el îngerii lui. Amin.

Îți dau învierea din necunoștință, o, neam român. Te hrănesc cu Duhul Meu, tată. O, primește chemarea ta la Mine și ia-Mă de Mântuitor, ia-Mă cu adevărat, **că vreau să te slăvesc cu slava Mea înaintea neamurilor de pe pământ, o, țară a strălucirilor**, din pricina darului Meu din mijlocul tău, care strălucește în cer și pe pământ! O, ia din gura Mea, ia din mâna Mea darul Meu cel pentru tine și caută cu izvorul Meu din mijlocul tău, căci râu de viață veșnică M-am făcut în tine din partea Tatălui Savaot!

Har, har peste tine, țara Mea de azi, casa Mea de venire acum, la sfârșit de timp, și te fă fecioară, tată, și așteaptă-Mă în prag, căci Eu nu te mint, și iată, îți dau ție, îți dau venirea Mea, ți-o dau ca să Mă ai și ca să te am, dar fă-te tu dragoste pentru Mine, căci Eu sunt Mântuitorul tău, Eu sunt Cel ce sunt, o, țara Mea cea de azi! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra a Postului mare, a sfântului Ioan Scărarul, din 14-03-2010

***

O, dacă tu, neam român, vei vrea și Mă vei asculta, vei fi tu cel mai slăvit neam de pe pământ, căci harul Meu și Duhul Meu Se va coborî peste tine și te va umbri și vor veni spre tine neamuri, precum este scris, și vor lua din slava Mea cu tine și te vor dărui cu daruri, tată, așa cum este scris de cea aleasă pentru slava Mea, și iată, de aceea te povățuiesc să te împaci cu Mine și să te înveți să faci voia Mea, o, țara Mea de azi. Fii cuminte, tată! **Caută să vezi bine în povața Mea și fugi de gustul și de fapta păcatului. Postește zilele de post, cinstește zilele de sărbătoare și ziua odihnei Domnului, iubește frăția și umilința, răbdarea și sfințenia, tată, și vei vedea iubirea Mea și slava Mea cu tine, că este scris de tine să ai viață cu Dumnezeu pe pământ și să vezi apoi cu ochi limpezi pe Domnul tău, pe Stăpânul tău Iisus Hristos, Care, iată-L, grăiește cu tine pe vatra ta.** O, nu te teme de sărăcie, ci teme-te

de bogăție, tată, căci bogăția piere! **O, nu te teme de lipsuri, ci teme-te de toate cele stricate și vinovate, că multă, multă hrană din care tu iei și mănânci are boală pusă în ea pentru tine și are duhul rătăcirii de Dumnezeu în neorânduiala cu care ea este făcută de omul cel fără Dumnezeu în el. Și te rog, fiu român, te roagă Dumnezeu, închină cu semnul sfintei cruci când bei apa și când mănânci, și închină-te și te roagă când te culci și când te scoli și când te trezești din somn noaptea, și ia de ajutor între Mine și tine pe mama Mea Fecioară ca să ai mamă și tată, dar ca să ai, trebuie să-i asculți ca un copil, căci scris este:** ***«De nu veți fi ca pruncii nu veți fi cu Dumnezeu și cu împărăția Sa»***.

Stau în sfat cu voi, fii români, și vă rog pe voi să deschideți cartea istoriei și să stați o clipă față în față cu strămoșii acestui neam și întrebați-vă apoi dacă arătați ca ei, ca fii ai lor, ca urmași ai lor**. O, frumos și creștinesc și iubit de Dumnezeu a fost portul românului! De ce, de ce, tată, l-ați părăsit și n-ați iubit să fiți frumoșii Mei? Iată cum vă luați după străini! Ați pierdut mândria aceea sfântă de a fi frumoși ca sfinții, ca străbunii, o, fiilor. Eu, Domnul, v-aș vrea pe toți împodobiți cu strai plăcut lui Dumnezeu, v-aș vrea prinți și prințese după port și n-ar mai fi nici un neam mai frumos pe pământ ca și neamul Meu român, pe care Tatăl l-a hărăzit al Meu acum, la sfârșit de timp, și iată, Eu vin în mijlocul lui cuvânt și îl povățuiesc pe el spre iubirea Mea cea de sus pentru el.** O, trezește-te, tată, și arată-te întru toate neam al lui Dumnezeu, căci Eu sunt Împăratul făpturii și te vreau întâiul pe pământ înaintea Mea, ca să se închine Mie și ție neamurile, tată, dar ascultă-Mă și nu te teme de sărăcie și de lipsuri dacă Mă asculți!

Eu, Domnul Dumnezeul tău, voiesc să te pregătesc frumos pentru masa Mea cu tine, popor român. Tu, tată, ești otrăvit de vremea cea de azi, vreme rea cum n-a mai fost pe pământ, vreme ascunsă de ochii tăi, iar Eu sunt plin de durere pentru tine, căci tu ești sortit de Tatăl Savaot să porți slava lui Dumnezeu pe pământ, dar tu ești tare, tare bolnăvior. **Voiesc să-ți dau din costița Mea viață, dar viața ta ar fi apoi să semene cu viața Mea și a sfinților Mei, nu cum te-ai învățat tu să faci cu viața ta și cu viața Mea.** O, nu așa, tată, nu așa vreau Eu, nu așa pot Eu cu omul pentru puterea Mea pe pământ cu el, pentru statul Meu cu el pe pământ.

O, Mi-e tare milă de tine când te văd înțepat de vrăjmaș și de otrava lui, și aș vrea să te înviorez, neam român, și în chip curat să am ucenici de la Mine pentru tine ca să-ți fac bine prin ei din partea Mea, dar vrea-vor cei ce stau păstori peste tine, vrea-vor ei să Mă creadă și să Mă asculte ei pentru viața ta, pentru mila Mea de tine? Tu ești cuibuțul Meu cel de azi. Vin în mijlocul tău cu cuvântul Meu cel de azi și te găsesc tare bolnăvior. Stau înaintea ta cuvânt prin fiii cuvântului Meu cel din zilele acestea. Găsesc în mijlocul tău pe vrăjmașul Meu și al tău, care se teme de glasul Meu de peste tine, așa cum se teme șarpele care intră în cuibul cu bobocei ai păsării din pustie, și cu care Eu, Domnul, M-am asemănat prin jertfa Mea cea pentru om, iar când pasărea aceasta își găsește boboceii otrăviți în cuib, gata de moarte, o, ce face ea? Ea își străpunge coasta cu ciocul și își ia boboceii la sân și le dă lor din sângele ei, din viața ei, și nu le mai dă atunci din hrana pe care o strânge ea în trăistuță din apă, ci le dă sângele ei ca să-i aducă la viață, ca să scoată cu el din ei otrava șarpelui pitit în lipsa ei în cuibul boboceilor ei. O, așa dau Eu să lucrez în mijlocul tău, neam român, dar tu, tată, nu mai ești învățat să stai în cuib și să primești viață, și cum să fac Eu cu tine, oare, să te aduc la viață, să te scot din primejdie și să te aduc la iubire, la credință și la ascultare pentru acestea, o, neamul Meu cel de azi?

Sunt în mijlocul tău cuvânt de Duh Sfânt, neam român. Te povățuiesc și te îndemn să nu faci păcat împotriva Duhului Sfânt, căci Eu voiesc să te iert și să te vindec cu cuvântul Meu de peste tine, cu Duhul Sfânt, Care curge din gura Mea cuvântul râului vieții în mijlocul tău, țara Mea cea de azi. O, am grăit cu tine în mijlocul poporului cuvântului Meu de pe vatra ta. Chem îngerii și sfinții să-Mi slujească în mijlocul tău împlinirea cuvântului Meu de peste tine. Vreau ca tu să înviezi înaintea Mea și să trăiești în Domnul pe pământ. Pace ție! Ascultă povața Mea! Citește-o și învață s-o împlinești! O, așează-te cu credință înaintea Mea și dă-Mi, o, dă-Mi inima ta, neam român, țara Mea cea de azi! Amin.

Am grăit în ziua aceasta cuvântul Meu cel blând peste neamul român, peste preoți și peste conducători și peste vrăjmașul neamului Meu cel de azi, slăvit de Mine prin lucrarea Mea în mijlocul lui. Ați stat înaintea Mea pentru cuvântul Meu cel de azi peste neamul român, o, fii din porți. Acum sfârșim cuvântul zilei și ne așezăm să cerem Tatălui împlinirea cuvântului Meu peste neamul român. Pace vouă! Stați înaintea Mea când Eu vin cuvânt pe pământ, căci durerea Mea Mă aduce la voi ca să-Mi faceți voi cale acolo unde trimite cuvântul Meu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului din naștere, din 09-05-2010

***

O, neam român, ies înaintea ta cu pâine și cu sare, tată. E mare taină ceea ce fac Eu înaintea ta în ziua aceasta prin fiii cuvântului Meu cel de azi pe vatra ta! O, e mare taină lucrarea Mea cea de azi în mijlocul tău! Îți dau ajutor ca să înțelegi pe cele de sus pentru soarta ta cu Dumnezeu și te cuprind în înțelepciunea Mea, pe care am pus-o în mijlocul poporului Meu cel din mijlocul tău, masă de cuvânt în vremea aceasta pe pământ, ca să-Mi scriu cartea Mea cea de azi, cartea venirii Mele a doua oară de la Tatăl la om, o, țara Mea cea de azi! **Vreau, tată, să Mă împac cu tine, și lucrez tainic, pentru că tu nu dai să înțelegi, și împlinesc tainic, pentru că sunt tari la cerbice cei ce domnesc peste tine,** dar Eu te iubesc și te învăluiesc în mila Mea și tainic îți dau ceea ce am să-ți dau până când Mă voi putea face înțeles că am stat așteptând ani la rând ca să aduc împărăția Mea peste neamul român și să-l arăt pe el cu ea, cu slava Mea cea de azi în mijlocul lui.

O, să nu-i disprețuiești pe cei prea mici ai Mei din mijlocul tău! Eu îți fac bine prin ei și îți țes ție cămășuță slăvită, și tainic îți fac din cuvântul Meu țesut cu dor și cu răbdare veșmântul tău cel de mâine, o, țara Mea cea de azi, că vreau ca tu să ai înviere, tată. **Eu sunt Domnul Dumnezeul tău și Mă fac râu de cuvânt în mijlocul tău** și te mângâi și te aștept să înțelegi lucrarea Mea cea pentru tine, căci ție îți trebuie Păstor din cer, țara Mea. Îi cer Tatălui cu rugă înlăcrimată să-ți dea înțelepciunea tainelor lui Dumnezeu și să te deștepți cât mai curând și să stai cu credință și cu biruință pentru tine înaintea Lui, o, țara Mea. Binecuvântare în taină îți dau în ziua aceasta și Îl rog pe Tatăl să te ridice, să te înalțe spre cele de sus coborâte în mijlocul tău pentru viața ta cea de la Dumnezeu între neamuri, **dar roagă-te și tu și nu da la spate povața Mea, căci Eu sunt bogăția ta,** și vor înțelege curând, curând neamurile de pe pământ că tu Îl ai pe Domnul slăvindu-Se în cuvânt în mijlocul tău și te vor iubi pentru Mine și-ți vor da iubirea lor, dar ia de la Mine și fii credincioasă și **scoală-te frumos întru întâmpinarea Mea, o, țara Mea cea de azi, țara Domnului Iisus Hristos întru a doua Sa venire de la Tatăl pe pământ.** Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 13-05-2010

***

Grăiesc din cer pe limba omului prin limba neamului român, pe a cărui vatră Mi-am ales să grăiesc la sfârșit, când toate, toate se îndreaptă spre începutul lor cel dintâi, spre dragostea dintâi a lui Dumnezeu pentru cele făcute de El la cuvântul Lui. O, grăiesc ție, neam român, să nu te necăjești că ești necăjit din pricina lipsei de bani sau de agoniseală pentru trai bun pe pământ, (*Vezi criza economică și reducerile de salarii cu 25%, n.r.*) **ci să te necăjești că n-ai pe Domnul de bucurie și de mângâiere a ta.** O, cât te-am strigat, cât te-am strigat prin cuvântul Meu cel de azi ca să Mă auzi și să faci tu ascultare de cuvântul Meu, care vine pe nori la tine, țara Mea de azi! Eu ți-am vestit cu dor și cu durere și cu bucurie și cu mângâiere că ești țara Mea cea de azi, așa cum Tatăl te-a dat Mie la nașterea Mea pe pământ acum două mii de ani, o, și ce puțin dai tu să auzi ceea ce Dumnezeu grăiește peste tine prin râul Lui de cuvânt acum peste pământ! Te-am învățat cu milă, tată, să nu te lași pe mâini străine cu viața ta, (*Vezi împrumuturile la bănci ale populației, n.r.*) cu casa ta, cu ograda ta, cu durerea ta, cu avuția ta cea de la Mine sau cu lipsurile tale din pricina depărtării tale de Dumnezeu, o, și nu dai să asculți, tată! Glasul Meu, care grăiește peste tine, vine la tine din cer de la Dumnezeu, ca să fie Dumnezeu cu tine pe pământ și să te învețe din cer întru toate, dar tu nu te-ai deprins să Mă asculți și să-Mi urmezi povața. O, e primejdios aceasta. Te vede duhul rău, care s-a născut din om la început prin neascultarea lui de Dumnezeu, Făcătorul lui, și este duh rău neascultarea de Dumnezeu a omului. Chemarea ta spre ascultare este veghea Mea de peste tine, și mereu am venit cu ea la tine, țara Mea de azi. **O, ție îți trebuie cămășuță, tată, că e ruptă cămășuța ta și e nespălată și e neîngrijită de Dumnezeu, și se rupe de tot dacă tu nu asculți, și te vei trezi goală de tot, ca și omul așezat de Mine în rai, și care pentru că n-a ascultat, s-a trezit gol și s-a ascuns, dând să-și ascundă goliciunea sa, și aceasta vine de la neascultare, tată.** Te povățuiesc să înțelegi certarea Mea cea miloasă de peste tine și să înveți la greu duhul frăției și al nejudecății lângă el, **căci tot ce vine peste tine nu vine spre durerea ta, ci spre trezirea ta,** fiindcă inima ta e prinsă de nepăsare de Dumnezeu, tată. **O, aș voi să nu mai faci păcat.** Eu grăiesc ție prin toate câte vin spre tine ca să auzi tu și să urăști păcatul, tată. **O, ferește-te de desfrânare, că ea îți cere bani ca să cheltui pentru ea! Alungă de pe pământul tău păcatul, căci Eu, Domnul, sunt pe vatra ta cuvânt peste pământ și dau să curăț de păcat vatra ta! Dă de la tine păcatele cele de dinainte de potop, când oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau și petreceau fără Dumnezeu pe pământ și își pregăteau moartea, că nimeni, nimeni nu mai veghează ca să nu vină ea.**

O, țara Mea de azi, vin la tine cuvânt și te rog, tată, să nu mai bei decât de la Mine, căci duhul rău a făcut băutură multă, străină de Dumnezeu, iar ea se numește păcat, și apoi boală grea, și te rog să alungi de pe vatra ta tutunul, ca să nu-l mai folosești ca păcat, că iată ce a făcut din el omul fărădelegii, și te-a îndemnat, tată, ca să cazi și în acest păcat și ca să nu mai semeni tu cu Dumnezeu, Care este fără de păcat! **O, ferește-te de desfrânare, de orice fel de desfrânare,** că pentru ea îți trebuie bani și putere rea și păcătoasă, și depărtare de Dumnezeu cere ea de la om!

O, neam român, Eu voi birui omul și voi fi biruitor! **O, nu te teme de suferința ta cea de la lipsuri, ci teme-te de suferința cea care vine peste tine de la păcat, tată! Adună-te lângă cuvântul Meu și vezi ce vrea el de la tine și ascultă-l pe el, căci gura Mea grăiește peste tine spre mântuirea ta și nu spre răul tău!** Primește de la Dumnezeu certarea cea pentru tine, și nu ca de la om s-o primești, căci Eu nu vreau, tată, să cazi tu sub stăpânire la neamuri străine, (*Prin îndatorare precum Grecia, n.r.*) care n-au alegerea ta, dar care știu de ea încă de la începutul tău cu Mine când Tatăl te-a dat Mie la nașterea Mea ca să fii a Mea la întoarcerea Mea spre sfârșit de timp, **căci atunci când M-am înălțat la cer după patima Mea, cu care am plătit viața omului**

care vrea să aibă viață, îngerii au spus că iarăși va să vin, și acum împlinesc așa, căci a venit vremea, și toate arată că a venit, așa cum este scris.

Eu te îndemn spre liniște, neam român, și spre răbdare, tată. Învață-te cu sărăcia și cu puținul din toate, așa cum Îi place lui Dumnezeu să trăiești, căci viața cea plină de plăceri te smulge de sub ocrotirea Mea și te dă slugă la alt stăpân, stăpânitorul întunericului acestui veac, care are ca hrană duhul lumii. **Eu, Domnul, te dau spre certare dacă nu dai să asculți povața Mea cea de viață, și te voi spăla frumos, căci ție îți trebuie cămășuță nouă, și trebuie să te speli pentru ea.** Eu, Domnul, îți întăresc răbdarea și te învăț să înțelegi că toate câte vin peste tine sunt spre facerea ta cea de la Mine și sunt spre curățirea și spre învierea ta apoi, și bine îți va fi ție dacă vei asculta, dacă vei deschide Domnului când El bate să-I deschizi, o, țara Mea cea de azi! Cine are urechi de auzit, să audă cu ele ceea ce Duhul grăiește peste tine, o, neam român, iar celui ce aude, Eu îi voi da lui! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfintei Virginia, din 09-06-2010

***

O, neam român, te-am învățat, tată, aparte și ți-am spus să Mă asculți, ca să-ți fie ție bine pe pământ. Vezi ce pătești dacă nu Mă asculți, dacă nu-L crezi pe Dumnezeu, Care vine la tine cuvânt prin servii Săi? Vezi, tată, ce durere îți atragi dacă nu-L lași pe Stăpânul Dumnezeu să te cerceteze și să-ți spună ce să faci, după ce El vede mersul tău și neascultarea ta? **O, ți-a înecat apa munca și strânsura ta și ești mâhnit, fiu român, pentru pierderile pe care le suferi.** (*Vezi inundațiile din acest an, n.r.*) **De șapte mii de ani învăț omul prin servii Mei cum să trăiască pe pământ ca să-i fie lui bine, și nu ascultă omul de Dumnezeu, nu s-a deprins omul să-i fie Dumnezeu Stăpân, dar tot Domnul e Stăpânul, și vezi că așa este și că tu n-ai putere când El grăiește cu tine prin glasul și prin lucrarea stihiilor dacă tu nu te deprinzi să asculți prin cuvântul Lui de peste tine.**

Ți-am trimis carte scrisă și M-am folosit de servii Mei, care aud din gura Mea cuvântul peste om, și te-am învățat, neam român, cum să faci tu voia Mea înaintea Mea pentru soarta ta cu Mine pe pământ, **dar îngâmfarea ta de a nu te apleca învățăturii lui Dumnezeu, te costă, tată, și îți aduce durere. Am pus pe poporul cuvântului Meu din mijlocul tău să ridice mânuțele sus la Mine și să-Mi ceară să pun ploaia în cămările ei, căci te-am lovit cu vărsare de ape, țara Mea cea de azi, dar Eu ți-am spus că intri la suferință dacă nu Mă asculți.** Grăiesc ție în zi de sărbătoare a botezătorului Meu Ioan, dar tu nu mai știi la locul lor serbările sfinților, că a venit omul păgân, și tu l-ai ascultat și ai strămutat de la locul lor din calendar serbările sfinților Mei, (*Mutând o parte din sărbători după calendarul „nou", în anul 1924, n.r.*) și sunt supărați sfinții, tată, căci tu te duci la lucrul tău în sărbătorile sfinților Mei. **O, nici o țară, nici un neam ortodox n-a fost atât de lovit cât tine de vrăjmașul sărbătorilor sfinților Mei.** Tu ai fost rănită de tot, și nu mai ai slujitori adevărați ai bisericii peste tine, căci sunt toți vopsiți cu roșu (*Comuniști și securiști, n.r.*) și-Mi sunt vrăjmași și nu-ți pot fi ție binefăcători vrăjmașii Mei și ai sfinților Mei. **Am lăsat din bătrâni, din vremi străvechi zile pioase de rugăciune și de închinare Domnului, și tu nu vrei să calci pe urmele străbunilor tăi cei sfinți și plini de frică de Dumnezeu pe pământ. O, ei nu lucrau timp de nouă săptămâni după învierea Mea zilele de marți și de joi în grădini și nu-și spălau hăinuțele și așternuturile și nu și le coseau și nu băteau cuie și nu loveau cu mâna sau cu unealta în zilele acestea, și era binecuvântare pe pământ dragostea lor de Dumnezeu și erau ocrotiți de trăsnete și de fulgere și de vărsarea apelor și de grindină, ei și semănăturile lor și toată munca lor. Iată, nu crede omul pe cele ținute de sfinți și de**

părinți zile de mijlocire la Domnul pentru ajutor și ocrotire din cer peste cele ale lui, și dacă nu crede, ajunge să vadă că nu câștigă nimic dacă nu crede, ci, din contra, pierde tot ce agonisește, și se pierde și pe sine cel ce nu ascultă, și iată, grăiesc cu tine, neam român, în zi de sărbătoare de sfinți, când tu, tată, lucrezi lucrul tău, după predania omului păgân, în loc să ții sărbătoarea sfântului Meu. Ți-am dat ajutor și ți-am trimis veste să primești sfatul Meu și să așezi la loc înapoi sărbătorile sfinților Mei și să nu tălmăcești tu omenește cum socotește omul timpul și zilele, și să te uiți cât de mult aduci tu bătaie peste pământ cu îngâmfarea ta, cu rătăcirea ta de la datinile sfinte, pe care dai să le lepezi rând pe rând, dar aceasta îți atrage suferință, tată. O, rău îți este ție să nu crezi de la Dumnezeu și să te iei după omul păgân, care-ți schimbă pașii și credința și datinile sfinte! Iată suferi, și Mi-e milă de tine și Mă doare că nu Mă asculți, și te doare și pe tine neascultarea ta, și-ți grăiesc ca un tată și te îmbiu să crezi și să Mă primești, că nu voiesc să piară moștenirea ta.

Mă îndrept cu cuvântul spre porțile tale, neam român, și spre cei ce-și zic păstori ai tăi, și grăiesc lor despre durerea ta cea de la neveghea ta pentru Dumnezeu, și le spun lor așa:

Dacă voi, cei ce stați la porți, (*Parlamentari și guvernanți, n.r.*) **nu veți lua cuvântul lui Dumnezeu de peste voi ca să-l împliniți peste acest neam și peste voi, și dacă voi, cei ce stați în nume de păstori peste sufletul neamului român, nu vă veți smeri înaintea cuvântului Meu cel de ieri și cel de azi ca să-l faceți împlinit peste voi și peste acest neam, Eu, Domnul, nu pot să-Mi trag în teacă sabia mâniei Mele pentru cei ce nu ascultă de Dumnezeu pe pământ. O, învățați de la Mine să ocrotiți pământul și omul de pe el dacă stați în frunte, dar nu să atrageți bătaie peste pământ pentru nelegiuirile de pe el prin neascultarea omului! Sculați-vă și spuneți nu desfrânării de peste fiii neamului român și n-o legiferați voi, căci stați pe trupuri de sfinți mulți cu picioarele voastre și aceștia strigă din pământ la Mine pentru acest neam, pentru urmașii lor! Sculați-vă și spuneți nu lucrării antichriste, care se zbate din ascuns să robească și să rătăcească sufletul neamului român! Citiți în Scripturi ce vrea să facă antichrist și oamenii lui de pe pământ, și nu vă mai îndatorați străinilor cei fără Dumnezeu peste viața lor, că vă vindeți sufletele, care sunt mai de preț decât trupurile voastre, căci am spus acum două mii de ani: *«Nu se vând, oare, două vrăbii pe un ban? Voi sunteți mai de preț decât multe vrăbii»*. O, voi sunteți mai de preț decât multe suflete care se vând satanei pentru bani. Nu vă vindeți sufletele! Iubiți sărăcia și puținul din toate, așa v-am învățat pentru vreme grea. Lăsați luxul și plăcerile trecătoare, care vă vatămă sufletul și trupul și duhul, iar Eu, Domnul, voi purta grijă de voi în chip sfânt! Învățați norodul să nu mănânce mâncare de dulce în zilele de luni, miercuri și vineri, căci sunt scrise zile de post pentru binele omului pe pământ și ca jertfă pentru iertarea păcatelor, ca să nu rămâneți cu păcatele scrise la Dumnezeu, și dați de la voi mâncarea de carne, că boli înfricoșătoare vin pe pământ prin carnea mâncată de om, ființe ucise pentru hrana omului, când Eu i-am spus la început: *«Să nu ucizi, omule!»*.**

Voi privi peste voi și voi vedea dacă veți alege viața sau moartea și voi lucra apoi. Dacă veți alege viața cuvântului Meu cu voi, veți atrage vouă binecuvântările toate, iar dacă moartea cea de la neascultare veți alege, Eu Mă voi lupta cu moartea și o voi birui și voi lupta Eu pentru sufletele voastre, căci sunt Păstor cu milă, Păstor neplătit, și în dar Mă dau și dau. Amin.

O, neam român, necredința în Dumnezeu vine de la păcat, tată. O, adu-ți aminte de străbunii tăi, căci ei erau săraci, fericiți de săraci de cele ce ai tu azi pe pământ, căci nu aveau case mari și multe pentru acoperământ lor ca să le ocupe inima din ei și grijile cele pentru suflet. Ei Îl iubeau pe Dumnezeu și iubeau sărăcia și neagoniseala și se temeau de Domnul și de păcatul lăcomiei și al mândriei, și aveau căsuța scundă și smerită, iar când se spălau în covățică, lăsau șervetul să cadă peste icoane, căci se sfiau de Dumnezeu și de sfinți ca să le vadă trupul dezbrăcat, dar azi stau dezbrăcați și în biserici urmașii lor și iubesc desfrânarea până și pe stradă și n-au rușine nici cei mici, nici cei mari și își îngăduie unii altora lipsa de sfială și de grijă împotriva desfrânării.

O, împacă-te cu Dumnezeu, neam român! Ia-L de Stăpân al tău, ca să nu-ți fie ție rău pe pământ! Întreabă-L pentru soarta ta și ascultă-I povața, că are pe vatra ta albia cuvântului Său din vremea aceasta și grăiește cu tine ca un tată bun și plin de grijă pentru viața ta!

Voi, cei de la porți, nu întoarceți spatele înspre cuvântul Meu de peste voi, iar voi, cei ce stați în nume de păstori peste neamul român, nu fiți necredincioși cuvântului Meu, care vă îndeamnă să fiți sfinți și credincioși venirii Mele cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp! O, așa cum am grăit prin vasele purtătoare de Dumnezeu până în vremea întrupării Mele, de am lăsat pe pământ cuvântul Meu, care s-a făcut carte și care s-a adeverit întru Mine tot, o, tot așa grăiesc și azi, căci am puterea toată în cer și pe pământ dată de Tatăl Meu spre folosul oamenilor. Iubiți pe pământ iubirea Mea în om și între om și om! Treziți duhul rugăciunii cea pentru zilele acestea, căci zilele sunt grele, iar duhul lui antichrist dă să cuprindă în duhul lui și acest neam, pe care Eu, Domnul, l-am ales Mie! Vă voi cere socoteală dacă nu veți păstra viața acestui neam, viața cu Dumnezeu din zi în zi mai mult, spre nimicirea lucrării satanice de pe pământ, căci neamul român are alegere aparte între neamuri, iar cei ce nu cred aceasta, vor lua plată cu cei necredincioși cuvântului Meu, care descoperă planurile Domnului, așa cum în toată vremea s-a lucrat pe pământ. O, deschideți cuvântului Meu și cercetați istoria lui cea din zilele acestea, ca să nu vină dureri pentru necredință! Împliniți voia Mea și scoateți din rădăcină buruienile toate, ca să fie numai iarbă curată pentru turma Mea! O, nu fiți îngâmfați față în față cu Dumnezeu, căci voi sunteți oameni, și Dumnezeu e Dumnezeu! Primiți slava Mea de peste voi, primiți cuvântul Meu și dați-i viață peste voi și între voi și hrăniți-vă cu învățătura Mea cea sfântă, căci sfinții vor judeca lumea, precum este scris, și nu lumea pe ei, așa cum azi se vede pe pământ această durere, care ajunge la scaunul Domnului spre judecata acestui păcat.

Am între voi pe martorul Meu (*Arhiereul Irineu Bistrițeanul, n.r.*) **prin care am binecuvântat trâmbițarea cuvântului Meu peste pământ și lucrarea poporului cuvântului Meu. O, nu-l mai oropsiți, nu-l mai strâmtorați pe cel ce a mărturisit de la Mine, ci iubiți ființa lui duioasă după Dumnezeu și ridicați-l spre rugăciune din partea Mea pentru neamul român, căci el este plăcutul Meu! Iubiți-vă ca frații aceluiași tată și căutați să știți ai cărui fii sunteți și nu vă răzbunați unii pe alții, ci iubiți-vă ca fiii lui Dumnezeu! Deprindeți-vă să-L aveți pe Domnul Stăpân peste voi, căci omul s-a deprins să nu Mă aibă de Stăpân al lui! O, despietriți-vă inimile și fiți credincioși, căci Eu, Domnul, am de la Tatăl lucru mult pe pământ, lucru cu slavă multă din mijlocul neamului român! Împărăția Tatălui**

și a Fiului și a Sfântului Duh, nu a omului voiesc să fie pe pământ, iar omul voiesc să-Mi fie Mie fiu. Amin.

Acum pecetluiesc cu numele Meu cartea Mea spre voi, căci putere am să grăiesc și să Mă fac carte pe pământ. Pace vouă! Eu, Domnul Iisus Hristos, sfârșesc cuvântul Meu de azi spre voi în zi de sărbătoare a proorocului și botezătorului Meu Ioan. Amin, amin zic vouă, Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu în mijlocul neamului român și fac voia Tatălui Meu, Care Mă trimite să cuvintez pe pământ. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea nașterii sfântului Ioan Botezătorul, din 07-07-2010

***

Binecuvântată să-ți fie credința și așteptarea, măi poporul Meu, căci cei ce așteaptă se pregătesc mereu și Mă pregătesc pe Mine mereu așa cum M-au pregătit cei din neamul lui Matan până ce Eu am venit și M-am arătat pe pământ prin mama Mea Fecioara.

Vin curând văzut cu venirea Mea, și cu ea vin, cu mama Mea Fecioara vin, căci așa Mi-a fost și atunci calea venirii Mele. Vin curând, poporul Meu, iar **tu să fii Ierusalimul Meu, Ierusalimul venirii Mele să fii, Noul Ierusalim să fii, căci Eu, Domnul, am pus peste cetatea ta acest nume măreț și îl scriu peste toate hotarele acestui neam, peste neamul român**, din mijlocul căruia Eu te-am ales și te-am pus deoparte pentru Mine, pentru slava Mea, pentru venirea Mea, pentru calea Mea spre oameni și pentru calea lor spre Mine, **iar seminția aceasta va fi ca stelele cerului, așa cum Eu, Domnul, i-am făgăduit la începutul acesta lui Avraam cel credincios, cel mult, mult credincios, o, poporul Meu.** Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului, din 21-09-2011

***

O, plânge omul cel zidit de mâna Mea la început, plânge acum cu durere şi cu linişte în durere şi grăieşte cu Făcătorul său, pe Care la început nu L-a iubit, căci şi-a iubit trupul său, că până n-a luat Domnul din trupul său să-i dea de ajutor şi de tovarăş, el nu s-a mulţumit. Grăiesc acum cu el din grădiniţa Mea de cuvânt, acum, la plinirea vremurilor, iar **el vede acum locul de unde Eu am luat aluatul facerii trupului lui** şi-Mi cunoaşte Duhul cu care am suflat peste el ca să-i dau suflet viu şi-Mi spune îndurerat:

— Îndură-Te, Făcătorul meu, de toţi cei care s-au înmulţit din mine, şi din unii în alţii pe pământ de atunci şi până azi, de lumea oamenilor cei după chipul şi asemănarea mea, a neascultării de Tine şi a nemulţumirii mele pe pământ atunci! Facă-se voia Ta cea sfântă, plângând Îţi spun, căci la începutul meu cel de la Tine am călcat peste voia Ta şi Ţi-am stricat lucrarea, căci n-am fost mulţumit şi m-am vrut mare cât nu puteam să fiu, şi am îndurerat mărirea Ta, iar scaunul măririi Tale s-a clătinat atunci din pricina îngerilor mie slujitori pentru neascultarea mea, căreia ei s-au plecat, iar Tu ai venit apoi să-mi grăieşti ca şi cum m-ai fi căutat, văzând îngerii clătinaţi de la locul slujirii lor înaintea tronului Tău slăvit, şi m-ai întrebat unde sunt. M-ai întrebat aşa pentru că eu am dat în mintea mea să mă ascund de Tine, să fac cumva să nu mă vezi pe mine, cel orbit de dor de mărire şi de întâietate între mine şi Tine, o, Făcătorul meu. Te-ai întors după mine de aici, de unde lucrezi Tu acum cu cuvântul Tău cel de la sfârşit de timp, Te-ai întors la începutul meu cu Tine şi m-ai făcut să văd vremea toată de atunci şi până azi şi m-ai adus să văd capătul veacurilor omului şi să-Ţi văd truda Ta de azi şi multa Ta îndurare pentru om. O, ce trebuia să

fie omul şi ce este el! Mă doare, de şapte mii de ani plâng şi mă doare, dar durerea mea cea de acum strânge cu ea toată vremea care a fost, şi mă doare în Tine acum, o, şi Te doare mult de la mine şi doare în mine toată durerea Ta. Ia-o şi pune-o pe rana Ta cea de la mine şi vindecă durerea Ta şi a mea! E lungă şi ne-a obosit, Dumnezeul meu. Tu încă ai răbdare cu omul, că îmi voieşti răscumpărarea toată fiindcă atât de mult iubeşti, şi trebuie să ştie omul ce este Dumnezeu, căci iubirea este El.

Şi acum glasul Tău peste grădina obârşiei trupului meu să-şi curgă cuvântul, Doamne, şi să-Ţi întocmeşti sărbătoarea cea de azi cu cei ce sunt pe pământ dintre oameni ajutorul Tău acum, copiii ascultării la sfârşit de timp pentru dragostea lor de neamul omenesc, greu lovit de neascultarea mea cea de la începutul omului şi pe care neam Tu voieşti să-l vindeci acum şi să-Ţi arăţi fiinţa Ta, iubirea Ta cea pentru om, o, Dumnezeul meu. Amin.

— În ziua aceasta Eu, Domnul, am grăit aici, în grădina cuvântului Meu, şi am avut în grăire cu Mine pe omul cel de la început, şi însemnez azi sărbătoarea cea de douăzeci de ani de când am aşezat la lucrul cel sfânt al cuvântului Meu peste pământ grădiniţa cuvântului Meu, **locul din care am grăit la început cu Tatăl să facem om după chipul şi asemănarea Noastră şi să împărăţim în el. Tot de aici grăiesc acum, la sfârşit de timp, ca să unesc începutul cu sfârşitul şi să fac început de facere nouă prin cuvânt**, tot prin cuvânt să fac şi să lucrez, căci vreme multă am vestit prin prooroci ceea ce Eu lucrez în zilele acestea, zilele cele de apoi când Eu de pe acest munte de cuvânt dau oamenilor legile facerii pentru viaţă sfântă în om şi dau cuvântul acesta peste pământ şi lucrez cu el din grădiniţa cuvântului Meu cel de azi. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea de douăzeci de ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, din 12-12-2011

***

Duhul Sfânt Mângâietorul Se face cuvânt peste pământ și umple de glasul Său grădinița cuvântului Său din mijlocul neamului român. **Este pe vatra acestui neam Dumnezeu-Cuvântul cu grădina Sa de cuvânt și cuvintează în ea cuvântul Duhului Sfânt.** Cum, oare, va fi să dea acest popor socoteală lui Dumnezeu pentru atâta râu de cuvânt, ieșit din albia sa și trecând peste margini cu putere, purtând în el duh de trezire, de învățătură, de mângâiere, de răbdare, de chemare la masa împărăției cerurilor pe cei ce aud vuietul lui cel lin, ca de vânt lin, sau ca de glas răscolitor trecut din loc în loc cu duh de înviere, de chemare, de pace peste cei zbuciumați sau de strigare peste cei ce dorm adânc, în somn adânc, când Domnul strigă la porți ca să intre și ca să pună masa nunții Lui pe acest meleag?

O, țara Mea de nuntă, o, neam român, Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt în mijlocul tău cuvânt de Duh Sfânt de cincizeci de ani și mai mult. Nu este zvon să nu se împrăștie, să nu se audă peste tot apoi. Stau cerurile deschise deasupra ta și cuvintează de sus Domnul peste tine, vestindu-Se din tine cu grăirea Sa de peste tine și trimițând spre tine carte și iar carte, învățându-te, îndemnându-te spre povața Sa, chemându-te la veghe, deșteptându-ți auzul ca să auzi glasul Meu de peste tine, o, **țara Mea cea de la sfârșit de timp, țara Mea de nuntă.** Am spus și am tot spus în cuvântul Meu de peste tine că ești de la Tatăl Meu aleasă Mie la nașterea Mea și a ta ca să-Mi fii la acest sfârșit și început de timp țara Mea de nuntă, masa Mea de ospăț ceresc cu oamenii pe pământ, casa Mirelui din cer și a miresei Sale, care stă în așteptarea Mirelui ei. O, iar și iar îți spun că am în mijlocul tău izvorul Meu de cuvânt și am popor mireasă Mie, din mijlocul tău cules

de mâna Mea cea tare, care pune credință în om și iubire și așteptare și putere din cer pentru Dumnezeu și multă biruință pentru El pe pământ.

O, atât de mult cuvânt, munte de cuvânt am grăit în mijlocul tău, țara Mea de azi! M-a trimis în tine Tatăl Savaot cu a doua Mea venire pe pământ ca să lucrez mult și cerește, căci Eu am zis acum două mii de ani în mijlocul poporului Israel, care M-a răstignit în Ierusalim pe muntele Golgota, am zis lui că iarăși va veni Fiul Omului cu îngerii Lui, cu putere și cu slavă multă, și va despărți atunci la dreapta Sa și la stânga oi și capre, și n-a știut Ierusalimul cel de atunci să priceapă aceasta și M-a lăsat afară, M-a dat din casa sa afară. **Și Mi-a arătat Tatăl atunci o țară frumoasă și Mi-a spus că ea este țara Mea pentru a doua Mea venire și că voi veni în ea cu minunea nașterii din nou a lumii și că voi așeza în ea scaunul dreptății și voi sta și voi cuvânta și-Mi voi așeza masă de nuntă în ea, masă de cuvânt, și voi sta cu îngerii și cu sfinții cu masă cerească pe vatra ei, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, precum este scris.** O, n-ai cum să te ascunzi de lucrarea Mea în mijlocul tău, căci Tatăl M-a trimis, iar Eu vin, după cum este scris să vin. Tu ai fost vestită, țară a alegerii Domnului pentru sfârșit de timp și pentru început de cer nou și de pământ nou întru duhul dreptății, și multe scule duhovnicești te-au vestit prin vreme, de departe și de aproape, și știu popoarele vestea aceasta, vestea despre tine că ești țara Mea cea de azi, țara strălucirii, că Eu în tine lucrez mult și sunt lumina lumii, Cuvântul lui Dumnezeu sunt, și luminez cu el popoarele, iar tu ai vină mare că nu pui lumina lui Dumnezeu în sfeșnic pe pământ, și dormi, iubito, și nu dai să te trezești întru întâmpinarea Mea. Ca râul cel plin și dând peste margini, așa este cuvântul Meu peste tine, și Mă scriu cu el în cartea sa din vremea ta, o, neam român. Nu voiesc ca tu să fii ca poporul Meu cel de acum două mii de ani, la care am venit și nu M-a primit, după ce atâta iubire am zidit prin cuvânt și prin faptă în mijlocul lui. O, îți voiesc deșteptarea, iubito, și te strig cu dor: scoală-te! Eu sunt, Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce-ți grăiesc. Mă trimite Tatăl cuvânt la tine și-Mi spune să-ți spun că Eu sunt Cel ce sunt și că am semn în mijlocul tău pe poporul cuvântului Meu cel de cincizeci de ani și mai mult, și cu care Eu stau la masă de cuvânt, și de unde rup și dau această pâine vie, pâine de cuvânt, gura lui Dumnezeu, care se împarte cu glasul ei spre învierea făpturii.

Acum douăzeci de ani am zidit în mijlocul tău o piatră scumpă, țara Mea de azi, și am scris pe ea numele Meu: Cuvântul lui Dumnezeu, și am pecetluit-o cu sfințenia Mea și am așezat-o într-o grădiniță, pe care am numit-o grădinița cuvântului lui Dumnezeu, munte de Sion, pe care Eu cobor cu îngerii și cu sfinții ca să-ți dau ție de aici față plăcută, **nume nou de nou Ierusalim, țara strălucirii pe pământ, așa cum te-a văzut de departe proorocul Daniel și te-a scris în Scripturi ca să fii vestită că vei fi a Mea.** Dar, oare, tu uiți câte popoare te-au râvnit și te-au mușcat și te-au îndurerat? O, duhul rău, vrăjmașul Meu și al tău, știe soarta ta cea de la Mine și te râvnește ca să fii a lui, ca să te dai de partea lui acum, o, dar și Eu te voiesc și nu pot să te las și nu pot să te dau dacă Tatăl Mi te-a dat a Mea.

O, țara Mea cea de azi, în tine Eu Mă fac cuvânt de naștere din nou a lumii și de aceea ești tu a Mea. Să se risipească vrăjmașii tăi și ai Mei de pe vatra ta și să învie Dumnezeu, de a Cărui față să fugă de la tine cei ce te urăsc pe tine și pe El, și să piară ca focul și ca ceara în foc toți vrăjmașii tăi, iar pe tine să se însemneze semnul crucii Mele, semnul Fiului Omului, care alungă pe vrăjmași și pe diavoli cu puterea Celui răstignit pe ea acum două mii de ani, Iisus Hristos Cuvântul, în iad coborând și strivind pe diavolul prin cruce, ca s-o dăruiască pe ea poporului Său cel credincios, armă potrivnică duhului pizmaș! Amin.

Am așezat în tine vas de spălare, țara Mea de azi. Am în tine corabie de salvare pentru tine pe pământ și în cer. Ți-am pregătit răscumpărarea, iubito. Am lucrat pentru tine în mijlocul tău, acum, la sfârșit de timp, și am din tine mijlocitori pentru tine în cer și Mă sprijin cu ei pentru tine, și am pe pământ pe poporul cuvântului Meu și am masă de cuvânt în mijlocul lui și-ți trimit prin el carte ca să ai tu înaintea ta glasul Meu de peste tine. Dorm boierii tăi, dorm, iar Eu cu săracii Mei veghez în turn de veghe pentru tine și am venirea Mea în mijlocul tău. O, nu te îndoi, nu te sminti întru Mine, ci scoală-te să crezi, că Eu lucrez cum și în alte vremuri am lucrat tot așa și am dat poporului Meu Israel povață de viață și cârmă de cuvânt în mijlocul lui, dar el a fost neascultător, nesupus lui Dumnezeu, și M-a pierdut, și l-am pierdut.

O, țara Mea de venire, ia din Duhul Meu din mijlocul tău, că am în tine pietricica cea albă, despre care este scris în cartea cea pentru zilele cele de apoi. Mă fac carte în tine în vremea aceasta, căci cuvântul Meu de peste tine e mult, e ca râul de mult, și scrie despre acest râu în cartea cea pentru sfârșit de timp și pentru început de timp. Eu stau pe tronul dreptății pe vatra ta, pe munte de taină stau și sunt învăluit în nor și curge din tronul Meu râul vieții, cuvântul vieții ca să te adape, ca să te ude și ca să crești verde și să fii primăvara Mea. **O, vine primăvara, se face cerul sul de carte și coboară la tine ca să înflorească cer nou și pământ nou peste tine.** Scoală-te ca să înflorești și ca să strălucești de dor și de slavă, căci Eu sunt strălucire în tine și-ți dau strălucire, o, țară a strălucirii! Vreau să te fac regină între popoare, că așa este scris să fac cu țara venirii Mele, căci Eu Mă scriu cu tine pe pământ, dar fă să-ți audă glasul popoarele toate și să te știe că ești a Mea și să se închine Mie prin tine noroade multe, iubito, și să ia cartea Mea din tine și să crească știința ei în mulți, și regi să-ți sărute pământul și să ia din slava Mea și a ta, precum este scris.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu, din 14-12-2011

***

O, popor al cuvântului Meu, am văzut durere în țara ta și a Mea. Neamul român este cercetat acum cu încercare, cu vreme grea, cu neînțelegere la cârma lui. Cearta pentru întâietate la cârmă[4] aduce peste acest neam încercare și clătinare, iar Eu, Domnul, privesc la răutatea cea din fiii minciunii, care cu minciună dau să-i încânte pe cei neștiutori de adevărul care este și să împartă în părți acest neam. Am stat de veghe cu tine, tată, și am adus în mijlocul tău îndemn de rugăciune aparte iar și iar pentru țara ta și a Mea, căci locul de cârmuire a fost iar încercat de cei iubitori de mărire în acest neam, de fiii minciunii, dar Eu am biruit iar, căci te-am așezat lângă Mine rugător spre Tatăl pentru biruința Mea cu cei ce vor binele și pacea acestui neam. Voi căuta să-i dau jos de peste tot de pe locurile lor pe toți cei care scurmă după voia lor pe acest plai ca să se îngrașe ei cu multul de slavă de la oameni. Pe cei care s-au luptat cu răutate și cu minciună și cu urâtul graiului lor să pună mâna pe cârma neamului român, Eu, Domnul, i-am dat în lături, și așa voi face cu toți cei care vor ei de la ei dorire și putere să se suie și să cârmuiască, făcându-se pentru aceasta frați unii cu alții prin minciună pentru biruința cea pentru ei, dar nu va fi ca ei, căci răutatea este de la diavol, iar răbdarea și iubirea și durerea sunt de la Dumnezeu și sunt tari acestea împotriva răului prin cei ce iubesc acest neam, slujind ei cu credincioșie lui.

[4] Referire la încercarea lui Victor Ponta – preşedintele PSD – şi a lui Crin Antonescu – preşedintele PNL – de a da jos guvernul Boc al PDL şi susţinut de Preşedintele ţării Traian Băsescu, n.r.

O, neam român, o, tată, câtă durere ajunge de la tine la Mine! Îți cer bani și iar bani mereu slujitorii de biserică, iar tu lor le dai, forțat fiind de ei, și nu-ți dai ție când le dai lor așa cum ei dau să te facă să crezi, dar când e să pui mână de la mână ca să ieși din datoriile care apasă țara, tu te răzvrătești atunci, căci așa te învață să faci cei ce te mint pe tine ca să joci în voia lor cea plină de dor de mărire unii peste alții cei ce vor să fie cârmaci. O, cum de nu te uiți ca să vezi bine pe cei ce-ți vor binele, și pe cei ce-ți vor voința ta pentru ei, pentru propășirea lor și atât? Voi lucra Eu din cer cu toți sfinții și-i voi scoate de pe locurile pe care ei stau și-și vor deschide ochii ca să vadă cu ei ceea ce este de văzut bine și voi birui Eu cu dreptatea Mea, căci neamul român este neamul Meu cel de azi și voi întări Eu la cârma lui pe cei ce iubesc acest neam, pe cei ce ostenesc pentru el la veghe pentru viața lui, pe cei ce iubesc dreptatea. Cei ce se zbat să pună mâna pe cârmă, aceia sunt cei ce vor să risipească, strângând doar pentru ei, dar cei ce cârmuiesc cu lepădare de sine, aceia nu risipesc nimic, ci chivernisesc peste tot și păzesc de dușmani și de datorii grele de purtat, și acolo să dai tu să ajuți frate cu frate, o, neam român, și nu să îngrași pe păstorii de biserică, pe cei care stau peste tine pentru slava lor și care-ți cer mereu să le dai ca să intri în rai, așa cum ei te învață când dai, și caută, tată, să vezi ce faci pentru paza ta, pentru țara ta, pentru ceea ce o apasă pe ea dinăuntru și din afară, că **nu e bine să facă datorii la străini pentru tine cei ce stau la cârma ta ca să-ți dea, căci cei ce-ți dau împrumut îți iau apoi pielea ca să le dai îndoit înapoi, și iată unde trebuie să pui tu ajutor, dar cine să-ți deschidă ochii și mintea să vezi și să înțelegi? O, plătește-ți datoriile[5] casei frate cu frate, neam român, și nu mai da la preoți[6] banii tăi, căci preoții n-au milă de lipsurile și de datoriile tale,** iar ei n-ar fi să-ți ia dacă s-au făcut ție slujitori pentru sufletul tău, dar iată, ei îți iau mereu bănuțul tău și-ți promit că te duci în rai dacă le dai, dar când ești apăsat de datorii la străini ei nu te îndeamnă să rabzi frumos, să te povățuiască la bine și la răbdare și la frăție când este de trecut un greu, căci n-au casă de bani aparte cei ce cârmuiesc pentru tine, ci au ce este și atât, iar tu să nu le ceri mai mult, ci să ajuți și acolo, ca să nu intri sub robie dacă rămâi dator. O, cine te mai învață așa pentru veghea ta și pentru trezia ta în vreme de cumpănă? Iată, te învață cei ce te cârmuiesc acum, iar tu nu pricepi, și apleci urechea la cei ce te mint. Te răzvrătesc cei ce nu te iubesc, neam român, iar **răzvrătirea lor care bate sus, spre locul cârmei de peste tine, aduce peste tine vremea rea[7], mânie de la Dumnezeu pentru neveghea ta, cheamă spre tine încercări și ispite, căci lucrarea diavolului este răutatea cea plină de răzvrătire și de minciună a celor ce vor să pună mâna cu forța lor pe cârma acestui neam.**

Eu, Domnul, te trezesc spre veghe și spre știre de la Mine cum să-ți fie veghea și lucrarea, iar tu auzi-Mă și deschide-Mi și ia din Duhul Meu, o, țara Mea cea de azi, și fii înțeleaptă în vreme de greu, și iubirea Mea să te călăuzească pe tine, neam român, căci Eu sunt în mijlocul tău cuvânt de iubire, cuvânt de veghe, tată, peste tine, peste vatra ta, peste viața ta. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica fiului risipitor și sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasilie, Grigorie și Ioan, din 12-02-2012

***

---

[5] Referire la criza economică şi a datoriilor statelor care au devenit poveri prea mari pentru popoare, aducând Grecia în faţa falimentului şi astfel contaminând toată Europa, n.r.

[6] Aici Domnul se referă la cererea neîncetată a Bisericii Ortodoxe către enoriaşi de a da bani pentru construirea Catedralei Mântuirii Neamului, proiect de aproape un miliard de euro, sumă enormă în perioadă de criză, n.r.

[7] Referire la ninsori abundente şi viscol puternic cu troieni de cinci – şapte metrii, ce au acoperit casele şi drumurile de acces către localităţi timp de una – două săptămâni, n.r.

Hristos a înviat, neam român! Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Fiul lui Dumnezeu Savaot și am Betanie binecuvântată de Dumnezeu în mijlocul tău și poposesc în ea cu oștirile cerești și-ți las carte scrisă pe vatra ta vorbirea Mea cu tine. E zi de praznic de înviere. Hristos a înviat, o, popor român! Ai grijă, fiule, să iubești adevărul și nu minciuna. Ai grijă, popor iubit, să iubești pe Dumnezeu și nu pe satana! O, ai grijă de credință, căci totul este cu putință celui cu credință, dar credința s-o iei de la Mine și nu de la om, căci omul este mincinos și te trage de la Mine la el. Eu, Domnul, te pecetluiesc acum cu slava învierii Mele și-ți dau ție salut de praznic sfânt: Hristos a înviat! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 15-04-2012

***

Eu, Domnul Cel înviat, Îmi desfac brațele pentru voi și vă aduc mulțumire cu aplecare pentru credința voastră în venirea Mea cuvânt de Duh Sfânt pe pământ. **Eu, Domnul, îi numesc pe cei credincioși în venirea Mea cea de azi ai neamului român, îi numesc pe ei românul Meu popor, și aceia sunt poporul român, iar altfel nu poate fi român omul de pe aceste plaiuri cerești pe unde cerul umblă și sfințește și-și pregătește vederea slavei lui cea de la sfârșit de timp.**

Eu, Domnul, vă învăț pe voi, iar voi să învățați că fiii poporului Meu de la izvorul Meu de cuvânt nu vă pot vouă da decât ceea ce Eu le dau lor să dea, și nu pot ei lua ca să dea după voința lor sau a voastră, căci Eu împart lor ceea ce iau și ceea ce dau ei, și tot lucrul și cuvântul lor este de la Mine împărțit lor când ei lucrează, când ei împart sau nu, când ei se lasă purtați după voia Mea. Amin.

O, neam român, de câte ori am dat să te adun sub slava cuvântului Meu cel ocrotitor peste tine și n-ai voit. Soarta ta e în mâna Mea, dar e și în mâna ta, dar dacă mâna ta nu se lasă ținută de mâna Mea, trage la tine suferința, că n-ai voit să cunoști pe cei ce-ți fac ție bine ca să nu te ajungă suferința, ca nu cumva vrăjmașii tăi cei de la mijloc să-ți oropsească soarta. **Îi va ustura mult pe cei ce dau să smulgă cârma din mâna celor ce curat te cârmuiesc.** Eu voi veghea peste soarta ta, dar durerea ta, pe care singur ți-o faci, te va brăzda, spre ispășirea urii celor ce în mijlocul tău nu știu ce este dreptatea și ce este iubirea.

O, pace poporului adunat la izvor în zi de sărbătoare a Mea cu ucenicii și cu ucenițele învierii Mele! Voi sta cu voi în cuvânt spre sfârșitul sărbătorii, fiilor, și vă voi da vouă tot cuvântul acestei zile de praznic sfânt. Dulce povață vă dau: umblați pe urmele Mele ca să fiți născuți de sus, ca să iubiți adevărul și dreptatea a toate. Fiți românii Mei, români născuți de sus, ca să fiți poporul Meu român, început de neam nou, de popor nou, după chipul și asemănarea Mea să fiți, o, fiilor! Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a mironosițelor, din 29-04-2012

***

Voi pune pe poporul Meu la veghe, dar duhul rău a intrat cu tot întunericul lui în cei ce dau să jefuiască și să prade casa aceasta, vatra neamului român. Le-am hărăzit lor să nu aibă pe nicăieri loc pe lângă cei ce au fost așezați să vegheze și să cârmuiască acum soarta acestui neam[8], și aceasta

[8] Referire la înlăturarea guvernului Ungureanu de către Ponta şi Antonescu, copreşedinţii USL, n.r.

i-a îndârjit diavolește și s-au sculat să doboare pe cei cu veghea și să se așeze ei domni mari și tari așa pătați cum sunt. O, de câte ori am suspinat în cuvânt și am strigat cu dor și cu suspin peste neamul român ca să Mă asculte ceea ce-l povățuiesc Eu pe el, dar n-a voit el să se aplece și să facă voia Mea! O, cum să fac să-l ocrotesc acum de căderea lui sub cei necredincioși lui, și care nu sunt ei voia poporului cel bun, și sunt voia lor însăși, și cu care dau ei să biruiască acest neam, care nu pricepe cine sunt cei ce dau să pună mâna pe cârmă prin puterea răutății lor, care i-a orbit de tot, căci numai cei orbi ca și ei nu văd cu câtă răutate lucrează ei. **Mă doare, Mă doare, și îi va ajunge pe ei durerea Mea, ca și pe toți cei care s-au împotrivit în vreme binelui lui Dumnezeu peste pământ.**

Așează-te, poporul Meu de la izvor, așează-te, fiule, în duhul veghii sfinte și stai cu gândul și cu inima la durerea Mea, și să stăm de veghe Noi și cu voi, fiilor. Vă va fi împărțită lucrarea veghii, căci este de vegheat. Satana și slujitorii lui sunt în luptă ca să biruiască puterea acestui neam. Să veghem, fiilor, și să-L rugăm pe Tatăl să trezească El pe cei mari cu inima și cu dreptatea și cu dragostea pentru acest neam, căci neamul român are de la Tatăl chemarea cea mare ca să-Mi fie Mie loc de primire până ce voi sfârși de biruit pe satana, precum este scris, dar este nevoie să facă unire pământul cu cerul în împreună lucrare, căci Eu nu voiesc moartea păcătoșilor, ci salvarea lor o voiesc, și trebuie să-i fac și pe ei să-și voiască salvarea, iar lucrul Meu este mult, căci este la sfârșit.

Tot poporul cuvântului Meu să se așeze în rugăciune și să ceară de la Dumnezeu pază și veghe sfântă peste sufletul neamului român. Tot poporul cuvântului Meu să stea cu inima sus la Dumnezeu și cu gândul la neamul român, cel încercat acum de cei rău-făcători lui din mijlocul lui, și care nu se satură de dorul de domnie peste acest neam, înșelat mult de cei ce îl înșeală pe el. O, dacă M-ar întreba pe Mine acest neam, Eu i-aș spune lui cum să lucreze pentru soarta lui, dar lui îi spune ceata celor răzvrătiți de peste el, și nu este cel care să-i facă lui trezirea cea mare, căci pe Mine, mântuirea lui, nu Mă aude, nu aude cum îl strig ca să-l ocrotesc pe el.

Să ne dăm unii altora pacea cea de sus, măi fiilor. În dureri și în lupte cu dureri, pacea este mângâierea durerii. Nu se pot ocoli durerile când vin, dar pacea aduce peste ele mângâieri și-L aduce pe Domnul lângă ele și îl țin ele treaz pe cel durut. **Așa să stăm noi pentru veghea cea de peste neamul român, atât de înșelat acum de cei cu fața vopsită, și care n-au ce să-i dea lui, decât pagubă peste tot,** căci cei ce caută pentru ei înșiși sunt orbiți de dorul puterii peste oameni și se zbat orbește, că n-au ei Dumnezeu de Care să se teamă pe pământ, și numai de ei țin seama, **până ce se vor încăiera ei între ei[9], spre paguba și spre rușinea lor.**

O, neam român, îți hărăzesc pe Duhul Sfânt Mângâietorul, Care să te înțelepțească de sus. Îți doresc cu tot cerul sfânt slava Mea cu tine, care lucrează în mijlocul tău pentru viața ta. Ți-aș da trezire mare, dar Mi-e milă. Voiesc să-ți dau mângâiere. Cum să fac să-ți dau? Voiesc să-ți dau vedere. Cum să fac? Vrăjmașii tăi și ai Mei stau gata să te culce sub picioarele lor. Mi-e tare milă de tine. Cum să fac să-ți dau salvare, cum să fac? Mă întreb cu cei din cer și Mă întreb cu tine, dar cum să fac cu tine ca să Mă auzi?

O, auzi glasul Domnului, neam român! Te strigă Domnul. Răspunde-I Lui! Amin, amin, amin.

---

[9] Între cele două partide ce compun USL-ul, PSD și PNL, n.r.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din duminica a patra după Paști, a slăbănogului și sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință, din 06-05-2012

***

În zilele acestea s-au ridicat iarăși cei răzvrătiți în neamul român și au semănat iarăși mulți dintre ei ocară și apoi alungarea iarăși de la cârma acestui neam a celui binecuvântat de Dumnezeu[10] ca să dea față curată patriei române înaintea popoarelor și să șteargă de pe fața ei ocara cea lucrată de fiii cei răzvrătiți[11], care n-au avut și n-au în ei iubirea adevărului, căci sunt trufași sub vina faptelor lor, faptele fărădelegii, dar iată, efa a ieșit deasupra, și în ea se află fărădelegile lor, iar cu ea un sul de hârtie lung și lat, în care s-a scris răsplata fărădelegilor lor, căci **orice fur va fi nimicit, și oricine a jurat și jură strâmb va fi zdrobit, precum este scris,** și va intra acest sul de hârtie în casa furului și a celui ce jură strâmb în numele adevărului și va sta acolo în casă până va nimici pe rând zidirea ei, așa cum este scris în Scripturi despre efa fărădelegii și despre lucrarea ei.

S-au ivit iarăși faptele celor trufași care au voit să răstoarne la pământ pe cei curați cu mâinile și cu inima, așezați la cârma neamului român, pe fiii care s-au dăruit[12] cu viața lor slujirii adevărului, iubirii frățești, ca niște apostoli care slujesc pe frații lor cu dreptate și cu adevăr, căci Eu, Domnul, i-am ridicat și i-am așezat la cârmă ca să lucreze drept și sfânt, și să se pedepsească cei fărădelege prin legea dreptății a toate, și să fie binecuvântare pentru adevărul a toate.

Eu, Domnul, am în mâna Mea soarta neamului român, căci stau de mai bine de cincizeci de ani cu cuvântul gurii Mele coborând și grăind pe vatra acestui neam, și am avut și am vase alese, care-Mi scriu cuvântul în cartea Mea cea de azi, cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, căci **a venit această vreme ca să se audă glasul lui Dumnezeu chiar și de cei din morminte, precum este scris în cartea Mea cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani,** și vine cu pași repezi învierea celor ce Mă așteaptă să vin cu ea pentru ei, și vine biruința Mielului lui Dumnezeu și a celor ce-L iubesc crezând în El și urmând adevărul, și trâmbițele sună pentru venirea Lui. Amin.

Grăiesc acum celui așezat de Mine, Domnul, la cârma neamului român ca să curețe de pe el duhul minciunii și pe slujitorii acestui duh viclean, duh care a acoperit toată fața pământului, căci voiesc să fac din fiii cei credincioși ai neamului român popor al Împăratului slavei, Domnul Iisus Hristos, Care Se face cuvântul lui Dumnezeu pe vatra acestui neam în zilele acestea, căci a venit această vreme.

Apleacă-te cu credință înaintea cuvântului Meu, căci stau în sfat cu tine, fiindcă tu iubești duhul adevărului și stai drept și veghetor asupra duhului minciunii, duhul cel rău, care scurmă peste tot ca să intre peste tot și să robească oameni sub stăpânirea lui. Te-am așezat de veghe la cârma neamului român ca să-l ocrotești pe el de duhul cel rău al omului viclean, și iată, acest duh al urii de Dumnezeu și de frați s-a născut și se naște mereu din duhul trufiei încă de la începutul lui Dumnezeu cu omul, și a fost el înfierat de Dumnezeu în istoria veacurilor, și am ridicat în toate

[10] A preşedintelui ţării, Traian Băsescu, n.r.

[11] Ponta şi Antonescu, preşedinţii PSD, respectiv PNL, care au format USL în care ei sunt co-preşedinţi, n.r.

[12] Referire la guvernele Boc şi Ungureanu, care au fost răsturnate de la conducerea ţării de cei doi şi majoritatea parlamentară ce a trecut la susţinerea lor din diverse interese mai puţin naţionale, n.r.

vremile fii înțelepți și veghetori ca să înfierez prin ei și să se pedepsească cu judecată scrisă acest duh potrivnic lui Dumnezeu și adevărului Său între pământ și cer.

Mă aplec înaintea ta ca un Dumnezeu și îți mulțumesc pentru iubirea ta cea multă și mare pentru neamul Meu cel de azi, peste care Eu te-am așezat cârmaci cu veghe, neam ales de Tatăl Meu Savaot pentru slava Mea cea de la sfârșit de timp, neamul român, pe care Eu, Domnul, îl pregătesc tainic ca să fac din mijlocul lui lumină mare peste neamurile pământului, care vor vedea slava Mea strălucind pe vatra neamului român, neam dușmănit de mulți prin vreme, dar care și-a ridicat mereu crucea pe umeri și a biruit cu ea pe păgâni.

Iată ce-ți cer: cercetează-Mă ca să știi bine cum am lucrat Eu, și tot așa și tu să lucrezi, căci oamenii lucrează ca oamenii și nu ca Dumnezeu. Grăiește-i dulce acestui neam și mângâie durerea lui și spulberă nedumerirea lui și învață-l cum să privească el adevărul a toate. Spune-le fiilor români toate așa cum sunt, și spune-le că așa a fost acest neam, sub cruce a stat și așa a mers, din pricina celor care de la mijloc l-au trădat prin vreme și l-au vândut la cei dușmani lui. Să-i înveți pe fiii români ce este trădarea și să le spui lor să nu învețe de la nimeni pe cele rele, că iată, s-au ridicat în numele lor oameni sus la cârmă pentru ei și sunt aceia vânzători de frați și de suflete, căci pentru bani își vând aceștia făgăduința pusă pentru slujire curată acolo unde s-au ales ei să stea, și unde s-au îmbolnăvit prea greu de setea de putere peste acest neam, pe care îl stăpânește Dumnezeu sub binecuvântarea Sa, și pe care tu îl iubești cu mare iubire.

Fie-ți milă de Iuda ori de câte ori el se arată cu faptele lui, căci și Mie Mi-a fost de cel din vremea Mea și l-am așteptat să se pocăiască de fărădelegea lui. E de ajunsă plata fărădelegii, iar noi să privim cu milă căderea lor sub faptele lor de trădare și de fuga de sub vină, după ce și-au scris vină rușinoasă pentru faptele lor, căci când iubirea se schimbă în ură ea se dovedește a nu fi fost ea, ci numai minciuna feței ei. **Armele tale să fie dreptatea și adevărul, cu care și Eu, Domnul, am biruit moartea și am adus viață celor ce Mă urmează pe pământ.**

Mergi acum înaintea poporului român și povățuiește-l să privească atent și să se aleagă atent de partea lui Dumnezeu și a celor ce Îl iubesc pe El pentru ei în numele Meu. Spune-i neamului român să nu se lase amăgit de cei ce lucrează fărădelegea, care se vede bine când ea iese deasupra, căci așa este lucrarea ei, căci cei ce lucrează fărădelegea sunt cei ce spun apoi că sunt slujitori ai binelui ca să-i creadă cei mulți și să li se supună lor și fărădelegilor lor ascunse sub cuvântul dreptății și al facerii de bine, cuvânt pe care ei nu și-l pot ține, căci sunt vânzători de frați pentru slava lor de la cei mulți.

Pe nimeni să nu învinuiești, ci numai păcatul minciunii să-l înfierezi, căci trebuie să ne fie milă de cei ce cad atât de greu prin păcat, căci omul este slab de tot când uită de Dumnezeu și de dreptatea Lui pentru orice faptă pe care el o săvârșește.

Îți voi șterge iarăși fața împroșcată de cei ce te urăsc[13] din pricina ascunderilor lor pentru faptele lor rușinoase și lacome între fiii oamenilor, căci slava și cinstea de la oameni nu se câștigă cu nedreptate și cu duhul trufiei inimii, ci se câștigă cu iubire de semeni, cu lepădare de sine pentru frați și cu mare duh de umilință în folosul celorlalți, iar cei ce altfel caută slava lor,

[13] USL-ul care l-a suspendat din fruntea ţării, n.r.

aceia cad și se prăbușesc, și pot învăța din aceasta dacă vor să învețe din greșalele lor, ei și cei asemenea cu ei.

Îți șterg iarăși fața. Ridică spre putere sfântă lângă tine pe fiii cei curați cu iubirea și cu inima și cu mâinile și dă-le lor nădejde, așezându-i pe scaunul dreptății înaintea neamului român și în numele lui peste el. Îi pecetluiesc și pe ei cu puterea Mea cerească, cu pecetea viului Dumnezeu, și aș voi să-i îndrum pe ei ca un Dumnezeu, căci fiii cei buni trebuie călăuziți, că altfel omul poate să se abată sau să nu poată ști primejdia când ea vine ca să se ridice ei spre veghe și spre biruință cu Domnul, căci de la Mine și nu de la om vine biruința cea bună.

Întărește-te cu trupul și cu duhul și cu sufletul acum, căci lupta este obositoare, dar Eu, Domnul, stau lângă tine și-ți sunt de sprijin ceresc Eu și sfinții Mei, Eu și voievozii cei drepți ai acestui neam, și care își au locul în cerul sfinților români și au lucrare mare și văd ei slava Mea, văd pe Împăratul slavei cu masă de nuntă și de cuvânt de nuntă pe vatra acestui neam, în care ei își odihnesc așteptarea și apoi învierea, căci vin cu învierea, vine Domnul, precum este scris că vine, și va da fiecăruia după cum este fapta sa.

Nu uita că poporul Meu cel micuț, în mijlocul căruia Îmi las auzit glasul ca să fie scris cuvântul gurii Mele, pe el îl am la rugăciune vie pentru tine și pentru neamul român, **iar lovitura de la cei trufași se va vindeca, și le voi da celor ce plâng, le voi da lor bucuria,** căci îl țin în post și în rugă cu strigare pe poporul cuvântului Meu, ca să împlinesc Eu ruga lui spre Mine, că așa este împlinirea, trebuie cerută ea, ca să vină de la Dumnezeu fapta ei apoi. Poporul cuvântului Meu, ales de Mine din mijlocul neamului român, ascultă el glasul Meu și lucrează ceea ce Eu îi dau și așa lucrăm, și așa ar fi să fie lucrarea neamului român, pe care Eu, Domnul, tainic îl pregătesc ca să-l ridic pe culmile slavei Mele și să-l știe pe el popoarele și să se apropie spre slava Mea din mijlocul lui, iar Eu voi sufla și voi aduce voia Mea pe pământ, căci pentru aceasta vin și lucrez.

Acum pace ție! Ești ostenit cu duhul, dar îți dau de la Mine ca să poți. Iubirea Mea te ține în puterea ei cea de sus. Mi-e dor să se aplece neamul român spre slava cuvântului Meu din mijlocul lui, căci am istorie scrisă de peste cincizeci de ani în zilele acestea, și nu de azi grăiesc cuvântul Meu peste pământ acum.

Binecuvintez iubirea ta pentru neamul Meu și al tău, neamul român, și binecuvintez răbdarea ta și puterea ta cea sfântă, puterea inimii, și prin acestea vom putea. Amin.

În ziua aceasta sfântă și bisericească a sărbătorii cea pentru sfinții Mei apostoli Petru și Pavel și a celor împreună slujitori cu ei Evangheliei Mele celei de acum două mii de ani, am grăit cu tine, cel așezat de Mine cârmaci al neamului român, neamul Meu cel de azi, întru care Tatăl Meu Savaot a binevoit pentru venirea Mea cea de azi cuvânt peste pământ.

Sfârșesc cuvântul Meu între Mine și tine acum și pun peste el numele Meu: Domnul Iisus Hristos. Amin.

Eu sunt Împăratul slavei, Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Eu sunt Alfa și Omega, Cel ce este, Cel ce a fost și Cel ce vine, și plata Mea este cu Mine ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

*

Acum stau cu tine la masă de cuvânt, neam român, căci tu treci prin greu, și te văd că nu știi ce este acest greu. Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, chiar dacă tu stai departe de dragostea Mea. Am în mijlocul tău coborârea cuvântului Meu. Glasul gurii Mele grăiește peste pământ în zilele acestea și am vase alese, pe care Eu, Domnul, le-am așezat să stea înaintea cuvântului Meu când el se face auzit peste pământ. Te-am strigat mereu cu glasul gurii Mele și am pus înaintea ta grăirea Mea de peste tine și te-am povățuit să stai treaz pentru viața ta. Mereu, mereu ți-am trimis carte și ți-am dat din gura Mea, ca să iei și ca să crezi și ca să asculți, ca nu cumva necrezând și neascultând, să cazi prin cei ce-ți fac ție rău, și pe care n-ai cum să-i cunoști, căci stau aceștia sub vorbe mincinoase și te duc cu vorba că te fac ei fericit, neam român, **dar nimeni în afară de tine nu-ți poate lucra fericirea, căci ea trebuie meritată prin toată truda cea pentru ea.**

Stau cu tine în sfat ca să te povățuiesc pentru viața ta cea de azi și cea de mâine, căci s-au ridicat să-ți facă rău pe la spate cei ce-ți făgăduiesc ție bine din mâna lor, neam român. O, iată ce pățești dacă nu veghezi după dreptate! Ce-ai face tu dacă te-ai lăsa să vegheze peste tine cei ce nu veghează, ci așteaptă să te supună pentru slava lor? Ai din mijlocul tău veghetori treji ziua și noaptea pentru viața ta, dar trebuie să te uiți bine ca să-i cunoști pe ei și ca să-i vezi cât lucrează pentru apărarea ta de dușmani. **Dușmanii tăi sunt frații tăi care și-au umplut inima de dor de putere peste tine și care dau să se laude cu nume mare[14], cu slujire mare pentru îngrijirea ta, dar ei nu sunt curați.** Cei lăudăroși nu sunt cei curați, căci se fălesc și se trufesc cei lăudăroși. O, nu te lua după minciuni, țara Mea, neam român! Tu ești țara Mea cea de azi, căci așa a binevoit întru tine Tatăl Meu Savaot și M-a trimis să Mă fac cuvânt de învățătură pe vatra ta, iar Eu grăiesc din văzduhul cel plin de heruvimi și de serafimi și-ți dau din gura Mea povață și te păstoresc, o țara Mea cea de azi.

Ia aminte și învață și ascultă de la Dumnezeu, neam român! **Nu da de peste tine[15] pe cel ce veghează[16] pentru tine cu credincioșie și cu daruri de bine, căci te-au dus cu minciuna cei ce dau să te stăpânească sub puterea lor.** O, cine să-ți spună ție că nu mai este inimă curată în cei ce-ți făgăduiesc ție binele? Am sprijinit cu mână tare pe cel pus peste tine de binecuvântarea Mea ca să-ți fie veghetor pentru pacea ta, pentru țara ta. **O, nu te lăsa cumpărat și nu te lăsa vândut, fiu român! Cei ce te împing să-ți trădezi conducătorul sunt fiii minciunii și vor să te supună lor, iar ei sunt cei trufași și vânzători de frați prin lucrarea trădării de frați.**

Îți spun ție acum, neam român, că nu era așa neamul tău cel de demult, ci era ascuțit la veghe și la privire și nu se lăsa robit când putea să lupte pentru dreptatea lui. O, deschide ochii ca să vezi și ca să înțelegi privind pe cei ce mint că-ți aduc ție binele! Învață, fiu român, să-ți lucrezi binele cu mâna ta și nu te da pe mâna celor pe care nu-i cunoști, dar învață de la Dumnezeu ca să știi, că iată, Eu, Domnul, Mă fac peste tine cuvânt de veghe și pun străjeri destoinici peste tine, și **aceștia te iubesc cu mare iubire, căci inima lor e mare și au priceperea ca temelie și au darul Meu pus peste ei pentru duhul cârmuirii, că nu oricine știe să cârmuiască prin primejdii și prin furtuni fără de veste venite**, iar tu ești firav pentru veghe, neam român.

---

[14] USL – care au preluat guvernarea, n.r.
[15] La referendumul de validare a suspendării preşedintelui ţării, n.r.
[16] Preşedintele suspendat Traian Băsescu, n.r.

M-am uitat în zilele acestea cât de mult a lucrat duhul minciunii ca să pună stăpânire peste tine cei ce mint. M-am uitat apoi în cartea cuvântului Meu cel de azi și am găsit multa Mea strigare peste tine, neam român. Te-am tot pregătit prin cuvânt să stai treaz și veghetor, căci **Eu vedeam cum se pregătesc fiii minciunii ca să răstoarne de la cârmă pe cei curați cu inima și cu fapta pentru viața ta.** O, n-ai voit să auzi și să crezi și să te așezi la veghe după atâta strigare a Mea la tine, dar acum iată, iar te strig și iar te învăț și-ți spun: **veghează, neam român, ca să nu ți se spargă casa ta!** Veghează, fiule, că Eu îți dau învățătură ca să veghezi și-ți dau să știi cum să veghezi, și te rog să ai iubire pentru cei ce te iubesc stând la cârmă cu datorie sfântă pentru tine, și nu cu dor de slavă pentru ei.

Acum, Eu, Domnul, trimit lucrători cerești pe pământ ca să lucreze ei peste tot veghe mare și **îndemn tainic peste sufletul neamului român, ca să facă voia cerului acest neam, și voi alunga duhul minciunii din calea lui și voi așeza la loc hărăzit lui acest duh, iar cei ce nu se leapădă de minciună vor fi și ei la locul cel pentru ea,** dar bine este lor să se deștepte și să se supună adevărului, care-i poate face liberi pe cei ce nu s-au deprins până acum de partea adevărului. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel, din 12-07-2012

***

Ne aşezăm cuvânt şi masă cu sărbătoare în mijlocul poporului cuvântului Meu cel de azi, mamă, iar neamul român să se aplece să ia de pe masă şi să afle grăirea Domnului, căci pe vatra lui este Domnul cuvânt peste pământ acum, la sfârşit de timp, şi cheamă la mântuire şi la înţelepciune de sus acest neam, căci **l-a ales Tatăl Savaot acum două mii de ani ca să-Mi fie de cărare peste neamuri, şi casă de venire a Mea să-Mi fie**, şi să-Mi sălăşluiască în patria lui venirea Mea cuvânt de la Tatăl la om, că am de pregătit ziua judecăţii, şi este mult de lucrat pentru ea, şi **Îmi pregătesc neamul român ca să lucrez din mijlocul lui peste pământ această zi.**

O, neam român, tu porţi numele Meu, numele lui Iisus Hristos pe creştetul tău încă de la începutul tău cel dintâi, cel din vremea începutului Meu peste tine acum două mii de ani, şi **eşti întâia născută atunci între popoare din Hristos, o, ţara Mea cea de azi, căci întâiul Meu ucenic, întâiul apostol al Meu, Andrei, ţi-a pus atunci cămăşuţa de botez pe trupul tău şi te-a numit cu numele Meu, ţară creştină te-a numit, căci numele de creştin vine de la numele Hristos.** Am tras din greu, Eu şi tu apoi, ca să-ţi fie păstrat acest nume măreţ, căci **tu ai fost întâia născută din ape la facerea lumii şi ai purtat pe vatra ta taina facerii omului,** iar în această vreme, când antichrist şi supuşii lui vor să scrie biruinţă asupra Fiului lui Dumnezeu, Făcătorul omului, lucrez şi mai mult pentru păstrarea ta întru slava ta cu Mine acum, la sfârşit de timp, o, ţara Mea de azi. **Te-a hărăzit Mie Tatăl ca să te am a Mea în locul poporului Israel, care M-a tăiat din mijlocul lui şi M-a răstignit când am venit la el şi am dat să-i întorc inima spre părinţi, dar el n-a vrut aceasta, iar Tatăl Mi te-a dat atunci de ţară a întoarcerii Mele după două mii de ani**, căci este scris în Scripturi să treacă o mie şi iarăşi încă o mie de ani şi să vin apoi să fiu biruitor asupra şarpelui cel de demult, satana, care l-a înşelat în rai pe om să nu Mă asculte, pe când omul era aşezat de Mine în rai ca să asculte de Dumnezeu şi să facă voia Lui cu statornicie şi să nu uite aceasta, dar iubirea de Dumnezeu când se face mică în om, se face mare apoi spre el puterea lui satana, puterea cea rea, şi are Domnul apoi de lucru mult pentru om ca să-l izbăvească de moartea aceasta, de despărţirea lui de Dumnezeu, căci moare omul ori de câte ori Îl dă pe Domnul de peste el ca să-şi facă voia.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Maicii Domnului, din 21-09-2012

***

… O, neam român, Fiul Meu Iisus Hristos stă pe vatra ta cuvânt cu veghe cerească în el și-ți dă din Duhul Sfânt, Care Se face cuvânt de cincizeci de ani și mai bine și veghează și lucrează cu toate puterile cerești în mijlocul acestui neam, iar Tu, tată, n-ai voit să asculți povața ca să veghezi și să nu se smulgă de pe tine ocrotirea și cei ce te vegheau mult și se curățau pentru tine ca să te vegheze în chip curat, ca să te curețe de minciuna celor ce s-au așezat acum peste tine, folosind ei duhul înșelării ca să se așeze ei pe scaunele de cârmuire și să facă din tine poporul lor, voia lor, popor obidit sub placul lor cel fără Dumnezeu. **O, îți trebuie dojană, tată, căci ai fost necredincios și n-ai vegheat cu Domnul, Care așa de dulce și de sfânt ți-a făcut mereu trezirea, și te-a povățuit Fiul Meu cu iubire ca să-L primești și ca să asculți de El pentru viața ta. O, tu vrei, oare, să cazi în suferință cum n-a mai fost în tine?** Iată, Noi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh veghem la căpătâiul tău și ducem luptă grea și cerească pentru mântuirea ta de sub cei ce s-au așezat acum pe scaune ca să te stăpânească ei, și nu sunt de Domnul ei hărăziți peste tine, **decât dacă tu meriți pedeapsă prin ei acum, ca să-ți înțelegi neascultarea, fiule român,** căci aceștia au furat cu minciună voința celor ce în români i-au scris pe ei pe scaune și care au fost cumpărați cu bani și cu făgăduințe mincinoase, și iată, povara a început să crească peste tine și să-ți vezi neascultarea ta de Dumnezeu, Care te-a povățuit la vreme să nu dai voie să te stăpânească cei nedrepți cu Domnul și cu tine, ci să te scoli și să veghezi și să te uiți bine ca să-i vezi pe cei ce se curăță pentru tine ca să-ți vegheze viața de furi și de tâlhari. **O, n-ai ascultat, și cazi în suferință acum, și vei face ochii mari vrând-nevrând și vei înțelege că n-ai ascultat de Dumnezeu, Care S-a făcut peste tine cuvânt și slavă de cuvânt, gata să Se lupte lângă tine cu tot cerul pentru biruința ta.** O, credință sau dragoste cu sila nu se poate face, dar cel necredincios trebuie dojenit spre înțelepțire și trebuie sprijinit cu povață.

O, neam român, ți-a dat Fiul Meu Hristos cuvânt peste tine. Înțelegi tu iubirea Mea? Îți fac rugăminte sfântă Eu, Tatăl Savaot. Veghează, Tată, veghează cu trezie, că este în primejdie soarta ta cea de azi și cea de mâine. Oștirile de sfinți și de îngeri sunt în luptă și în răbdare sfântă și în veghe dumnezeiască pe vatra ta pentru soarta ta. Eu, Tatăl, Mă ridic de pe tronul slavei și stau cu Fiul Meu Iisus Hristos în lucrare tainică peste tine ca să-ți gătim salvarea, o, țara Domnului. **Tu ai atâta bogăție de cuvânt coborât pe masa ta! Scoală-te și citește și te încălzește de dragostea lui,** că iată, n-ai ascultat în ziua când toate oștirile cerești și îngerești au stat gata să te ajute, să te vegheze, să te insufle și să te ridici și să spui **NU** celor ce te-au supus acum sub ei prin numărul celor ce au fost plătiți să spună da și să cazi tu apoi sub stăpânirea fiilor trufiei și ai minciunii lor de peste tine, iar tu ai stat acasă și n-ai ieșit la luptă și nu te-ai apărat, iar oastea cea vrăjmașă și bine plătită împotriva ta s-a sculat și a făcut biruință pentru cei ce s-au așezat peste tine acum.

O, e jale între cei din cer de la neascultarea ta și se bucură duhul cel potrivnic Mie și ție de le neveghea ta, de la somnul tău, și e grea acum lupta celor din cer pentru ocrotirea ta, popor român. Așa pățea și poporul Israel. Îi făgăduiam mulțime de iubire și de slavă și-l rugam să urmeze după cuvântul proorocilor, dar el se dădea la nepăsare și la idoli și părăsea ascultarea de Dumnezeu, și a fost el părăsit de Domnul și numai o rămășiță a mai rămas din el adevărată.

O, voi, cei îndurerați acum în mijlocul neamului român, și care ați stat de veghe în toată vremea cea rea până la ziua întrebării și ați povățuit poporul și i-ați dat să știe ce să facă și cum să lucreze, o, chiar dacă el n-a ascultat de voi, cei curați cu inima pentru el, **nu vă pierdeți nădejdea,**

căci voi sunteți cu mult mai mulți decât cei puțini între voi care v-au dat vânzării și au primit bani din mâna celor plini de bani și care pentru bani trăiesc și jefuiesc avutul celor suferinzi. **O, fiți plini de răbdare sfântă și de credință sfântă că Dumnezeu aduce dreptatea și lucrează pentru ea.** Lucrați și voi lângă Noi, cei din cer, și vegheați cu lucrare văzută și știută a fi și grăită peste neamul român și nu slăbiți pentru duhul dreptății, căci trebuie să propovăduim în cer și pe pământ duhul iubirii de țară, țara venirii Fiului Meu cuvânt peste pământ acum, la sfârșit de timp. Stați pe posturile de veghe și dați de gol lucrarea nelegiuirii, dar cu umilință să lucrați și cu milă să vegheați, căci cei umiliți vor fi biruitori. Mă aplec cu cuvântul și vă rog cu umilință de Tată ceresc, împodobiți-vă cu duhul rugăciunii spre Dumnezeu și cu zile de post și de jertfă înaintea Sa, căci acest soi de vrăjmași nu cade decât în fața acestor arme cu putere prin ele însele, după cum Fiul Meu Hristos a biruit tot așa duhul lumii când L-am lăsat să fie ispitit de acest diavol. O, lupta nu este pierdută, ci mai degrabă sunt pierduți cei ce s-au înălțat acum unii pe alții pe scaune de stăpânire peste acest neam, dar este scris despre cei ce se vor înălța că vor fi rușinați și smeriți pentru duhul trufiei lor, căci cei fără Dumnezeu sunt nimic, sunt pentru tăiat, căci rodul lor este otrăvitor, iar otrava usucă viața în care ea pătrunde.

O, Fiule Emanuel, am grăit lor, celor mari cu inima în neamul român și le-am dat nădejde și duhul cunoașterii și al răbdării încă. Suntem cu sfinții la masă de cuvânt pe vatra neamului român. Te mângâi, tată, Te mângâi, Fiule scump, că suferința Ne este mare, și sfântă Ne este răbdarea. Să-i așteptăm pe cei treji pentru duhul dreptății în acest neam și să le dăm lor harul și darul ca să facă ei lucrare de apostoli așa cum se mai poate și să ajute ei duhul neamului român și vederea ochilor lui, care n-au vegheat în ziua când a fost nevoie de veghe ca să nu vină furul, dar furul a venit și a căzut durerea peste cei curați cu inima, și este încă de răbdat și de vegheat și de lucrat, și **va veni curând-curând, încurcătură de limbi peste cei ce s-au sprijinit unii de alții pentru câștigare de scaune dar care nu se iubesc nici măcar ca pe pământ, și se rabdă unii pe alții pentru păruta lor slavă, pentru bolnava lor dorință de stăpânire,** dar toate acestea sunt veștede prin înșiși cei ce le lucrează, și este scris pe masa cea dinaintea tronului lui Dumnezeu cuvânt rostit de gura celui ce se arată mare acum între cei ce au furat stăpânirea și care a spus cu gura sa cuvântul Scripturii care spune că ***«cel ce ridică sabia, de sabie va pieri»***, și așa va fi, precum Scriptura grăiește, și se va împlini acest cuvânt peste cei ce au ridicat sabia lor și au tăiat cu ea tot rodul cel cu trudă îngrijit și au semănat mărăcini mulți în locul rodului și dau aceștia să înăbușe sămânța cea curată, dar vine Domnul și va așeza dreptatea Sa, și va locui ea pe acest loc sfințit prin cuvânt, vatra neamului român. Amin.

— O, Tatăl Meu Savaot, **puterea Noastră este durerea.** Ea are putere mare cât iubirea. **Cu ea vom semăna dreptatea și sămânța ei cea multă peste cei ce au nedreptățit neamul român acum.**

Sculați-vă voi toți, cei mari cu inima și cu înțelepciunea dreptății sfinte și nu stați din veghe, căci Eu, Domnul, am privit la voi în toată vremea și mereu vă privesc și văd înțelepciunea în care vă păstrați, căci voi sunteți dintre cei ce nu sugeți sânge, ci dați vlagă neamului român prin veghea în care stați și grăiți prin ea. **Iar această vampă, acest duh de femeie îmbrăcată în roșu și stând călare pe fiară, sugând ea sângele neamului român în numele lui mamona, are scris în Scripturi blestemul de peste ea, iar banii ei asupra capului ei să cadă cu tot cu prețul desfrânării ei, precum este scris despre fiara cea de la sfârșit de timp și despre femeia care stă călare pe fiară și despre fărădelegea ei. Sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu Savaot, și**

acest fel de sabie este scrisă pentru vampa cea pitită acum sub stacojiul ei, înșelând ea neamurile pământului peste tot, și acest duh fălos ca al lui Goliat își va pierde capul sub sabia sa, căci și-a zidit pe nisip. Amin.

Vă dau din Duhul Meu vouă, celor curați la inimă și pe mâini în neamul român, și strângeți-vă în acest duh și stați de partea luminii a toate și sprijiniți sufletele și înțelepciunea acestui neam, care plânge negrăit și se uită în lături după salvatori. Ieșiți tot mai în lumină voi, cei ce îmbrățișați lumina și adevărul, ieșiți și faceți lumină peste întuneric și dați de gol faptele ascunse ale întunericului care a prins stat mare peste neamul român, neam care nu trebuie să-și piardă întâietatea cea de la Dumnezeu și să cadă iar sub mână străină și dușmană pentru soarta lui, căci este cu gura căscată o cursă veche și care trebuie dată în lături, dar veghe mare trebuie din cer și de pe pământ, căci vremea este cu noapte peste ea.

O, ești cu bucuria amestecată cu durere, neam român. Nici cei ce s-au scris biruitori asupra ta, nici ei n-au pace, nici ei. Se tem și ei, căci conștiința îi scurmă din pricina nedreptății cu care și-au făcut loc pe scaune mari, și voi trimite Eu, Domnul, duh tulburător peste conștiința lor, peste liniștea lor vopsită, și teama va crește în ei, iar minunile cerești își vor arăta înțelepciunea și vor ajuta pe cei nedumeriți. Și va veni Domnul cu pacea apoi, căci cât fiii trufiei stau încă pentru ca să dea socoteală față de cele zdrobite de ei, pacea va avea de așteptat și de lucrat în taină pentru arătarea ei apoi. Acum însă sabia va lucra despărțirea minciunii de adevăr, a întunericului de lumină și va fi apoi Domnul Biruitorul, Mielul Cel salvator, Care spală păcatele, Eu, Domnul, Care spăl în sângele Meu vărsat pentru om pe cei ce-Mi deschid ca să le fiu lor Mântuitor. Amin.

O, pace ție, țara Mea cea de azi, neam român, dacă vei vrea, dacă vei ști să lucrezi pentru pacea ta, pentru salvarea ta. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, făcătorul de minuni, din 25-12-2012

***

O, neam român, neamul Meu cel de la sfârșit de timp, în tine Mi-am zidit acum și Betleemul și Nazaretul și cuvântul cel pentru a doua Mea venire și toată lucrarea Mea cea pentru sfârșit de timp, și de pe vatra ta veghez și priveghez peste tine și peste popoare prin îngerii Mei și pun sigiliul Meu, al numelui Meu peste actul nașterii tale prin cuvântul Meu cel de sus și nu te vei putea ascunde dinaintea Mea și dinaintea popoarelor cu obârșia ta cea de la Mine, că de la început și până la sfârșit te-am așteptat să fii tu țara Mea cea de azi, în care să vin și să-Mi așez tronul judecății făpturii și împărăția și înnoirea a toate apoi prin cuvânt, ca și la început când la cuvântul Meu s-au zidit cerul și pământul sub privirea lui Dumnezeu și a îngerilor Lui.

O, neam român, n-ai înțeles de ajuns vremea cercetării tale, dar vom da mâna tot mai strâns și vom citi de pe înălțimi cartea iubirii dintre Mine și tine și te vor căuta popoarele îndepărtate de Mine și vor lua de pe vatra ta mana cea ascunsă și vor afla taina salvării și a mântuirii și vor afla legea iubirii și a iertării, căci Eu te-am iubit de la început și până la sfârșit și te-am așteptat aici, la sfârșit de timp, și am slava Mea în tine acum, și cu iubire ca focul Mă scriu pe vatra ta și Mă înființez în cartea Mea cea de azi și este ea tronul judecății făpturii și totul se va naște într-o clipă prin cuvântul Meu, care înnoiește lumea. O, Mi-e dor de tine și voiesc să crezi venirea Mea la tine, că Mi-e dor. Regii și stăpânii te vor a lor, că au aflat taina ta cea de la Mine hărăzită ție, dar Eu te doresc a Mea, și dorul Meu te ține în Mine, și Eu veghez peste tine cu cetele îngerești, țara Mea

cea de azi. O, e praznic de naştere în mijlocul tău, şi Eu la ieslea Mea de cuvânt grăiesc peste tine și-ți trimit să Mă auzi şi să nu mai trăieşti tu păgâneşte, o, ţară creştină, căci sărbătorile sfinte tu le petreci păgâneşte de tot și n-are cine să-ți spună că greșești lui Dumnezeu, iar Eu, Domnul, vin și-ți spun greşeala ta, și-ți mai spun că omul poate fi mai fericit decât își face el fericire pe pământ cu slujirile lui din sărbători. O, țară scumpă a Mea, să te doară de Dumnezeu şi să-I alini Lui rana, iar El îți va pregăti sărbători și slavă în sărbători, că nu aşa trebuie să sărbătorească omul, ci cu slavă cerească în mijlocul lui, că fără Domnul e pustiu și e iad pe pământ.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2013

***

În zi de Bobotează peste ape las cuvânt peste țara română, cuvânt de pace. O, pace ţie, ţara Mea de azi, de la venirea Mea cuvânt peste pământ, căci sunt venit la tine cu venirea Mea și cu pregătirea ei, și nu la alt popor Mi-am pregătit ca să vin și să-Mi gătesc calea și pe cei ce stau întru întâmpinarea Mea. Eu, Domnul, te botez în cuvântul Meu iar și iar și pun peste tine mila Mea, ocrotirea Mea şi nădejdea că vei fi frumoasă, ţara Mea, iar neamul tău iubirea Mea, că Eu merit să Mă iubeşti, o, neam român, că iată cât dau să te ţin mereu de mânuță și să te ocrotesc, măcar pe cei ce-Mi cred și-Mi primesc cuvântul cel în tine sălășluit, iar pentru aceia să miluiesc toată cetatea ta și să-i port de grijă și să-i fiu Eu ei paza cea din cer până la ivirea zorilor, când nunta Mea cu ea se va vedea până în zări, până peste mări şi ţări, şi va fi ea iubită pentru frumuseţea ei, pentru slava ei, căci Eu Mă slăvesc în tine cu cuvântul venirii Mele, o, ţara Mea cea de azi.

Și acum, să se reverse apele fântânilor de aici, de la izvorul Meu de cuvânt, să se reverse peste apele tale, o, ţară română, şi să sfinţească apele tale şi să te păzească ele de toată primejdia cea vrăjmaşă Mie și ție, căci Tatăl Se bucură nespus de petrecerea Mea în tine pe pământ şi te are dragă Tatăl și te numește fată de împărat, iar pământul tău are multă mărturie de iubire de Dumnezeu purtată în pântecele lui.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Bobotezei, din 19-01-2013

***

O, în duminica aceasta a praznicului Învierii Mele, în ziua întâi a săptămânii te chem la înviere, te chem, neam român. O, ridică-te! Te chem cu dor, și tainic rostesc peste tine cuvântul Meu. Ridică-te, o, țara Mea de venire a doua oară de la Tatăl pe pământ la oameni! Când am făcut la început cerul și pământul am zis cuvânt, și ele s-au făcut și s-au arătat și s-au așezat la locul lor. Acum, la sfârșit, rostesc cuvânt peste tine și zic: Fă-te cer nou și pământ nou, o, neam român, căci pe glia ta am semănătura cuvântului Meu, cuvântul gurii Mele, care vine pe șoapta vântului, purtat de norii slavei Domnului, și vine la tine ca să te ridice, o, țara Mea de azi. Am pe vatra ta grădinița cuvântului Meu, unde Eu cobor pe loc pregătit Mie ca să vin și să cuvintez de pe tron și să cârmuiesc cu toiag de fier neamurile pământului, precum este scris să împlinesc. O, deschide-te și primește venirea Mea! Hristos a înviat, îți spun Eu, Domnul, țara Mea cea de azi, îți spun și azi, îți spun și mâine, iar apoi tu să înveți să moștenești cerul și să moștenească sfinții cerului pe pământul tău și să se facă cer pământul tău, pentru cei din cer biserică cerească pe pământ. O, vino în ajutorul Meu, în ajutorul Domnului Dumnezeului tău, că nu în Ierusalim M-am dus dacă am venit, ci la tine am venit și în tine petrec, și rostesc cuvântul cel de la început al facerii celei noi, chiar dacă neamul creştinesc merge mereu la Ierusalim pentru cele ce găseşte acolo despre trecerea Mea pe acolo acum două mii de ani când nu M-a primit Ierusalimul, și iată, și acum ca și atunci urmele Mele mărturisesc acolo spre judecata celor ce n-au crezut atunci și a celor ce nu cred azi venirea Mea cea de atunci și cea de acum, care este scrisă în Scripturi să fie acum. Și precum acum două

mii de ani am venit că era scris să vin, tot așa și azi, vin că este scris să vin, vin și-Mi împlinesc venirea și cuvântul venirii Mele și tainic pregătesc facerea cea nouă: cerul cel nou și pământul cel nou, și iată, Îmi pregătesc moștenitori, iar pe tine te chem prelung, o, țara Mea de dor, că dor Îmi e de tine, și de două mii de ani Mi-e dor; Mi-e dor de când Tatăl Savaot a hotărât să am pământul tău de sprijin și de slavă pentru a doua Mea venire, fiindcă Ierusalimul M-a alungat din mijlocul lui, iar cei de azi sunt acolo fiii celor ce M-au răstignit.

O, pace ție, țara Mea, România Mea! Pământul tău este al Meu. Pe el am Eu așezată taina venirii Mele cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp, și nu voiesc, o, nu voiesc ca neamul de pe tine să Mă alunge precum Ierusalimul M-a alungat, după ce atâta am strigat ca să-l adun ca pasărea pe puii ei, dar el n-a voit, și M-a alungat din mijlocul lui și M-a dat de la el.

O, pace ție, pământ al slavei Mele de sfârșit de timp, pământ român, dorul Meu cel de două mii de ani, și iată, am peste tine slava Mea și pe poporul cuvântului Meu cel de azi peste pământ și tronul Meu, iar râul Meu de cuvânt, care curge din tronul Meu, să-ți spele fața, să-ți spele glia și să fii tu slava Mea, precum slava ta sunt Eu, Eu și cuvântul Meu în mijlocul tău. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Învierii Domnului, din 05-05-2013

***

O, bucurați-vă, voi, cei ce v-ați ales călătoria spre izvorul Meu de cuvânt, spre aceste plaiuri cerești, unde Eu Îmi așez venirea și cuvântul și vestirea lui apoi! Pace inimioarelor voastre, că le-am ascultat bătăile și M-am încălzit la dorul din ele!

O, câtă slavă aici acum! Nu am aur și argint, nu am ce să vă dau ca plată pentru dragostea din voi. Vă dau slava Mea, cuvântul dragostei Mele, povestea Mea de dragoste cu care Mă scriu pe pământ de aproape șaizeci de ani pe vatra neamului român. Dar de ce nu M-am dus pe alt meleag acum, când venirea Mea trebuie să se scrie pe pământ? O, am venit pe locul de unde am început când am făcut cu cuvântul cerul și pământul, și l-am făcut apoi din pământ pe om cu mâna și i-am dat chipul Meu la facerea lui și l-am asemănat cu Mine și cu Tatăl și l-am iubit cu iubire mare ca pe lucrul mâinilor lui Dumnezeu și i-am zidit rai pe pământ, grădină de poveste, și l-am așezat în fericire dulce pe om, și am început atunci de aici cu toată slava facerii și am pecetluit la început acest pământ și are acum numele de pământ român, după numele neamului de pe el. O, mulți căutători, mulți cercetători au grăit și grăiesc că e țara Domnului pământul român, dar ei au auzit de la Mine, din descoperirile pe care Eu, Domnul, le-am coborât ca să fie cunoscută taina acestui pământ, pe care Eu stau și cuvintez cuvântul Meu, cuvântul celei de a doua veniri a Mea de la Tatăl la oameni.

O, câtă bucurie ar fi să porți tu în suflet, neam român, când auzi tu din gura Mea soarta ta, alegerea ta cea dintru început! Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul, și lucrez ca la început, căci sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și sunt Domnul Dumnezeul tău, că ești întâia, o, țara Mea cea de la început și cea de la sfârșit. Am început cu tine, și tot cu tine trebuie să lucrez și la sfârșit, și să înțeleagă toți de ce ești tu a Mea, de ce-ți spun Eu țara Mea, țara Mea de nuntă. O, cum să-ți spun altfel când Eu am în tine masa Mea de nuntă, slava cuvântului Meu, care cheamă omul la masa Mea, la masa Mea cu sfinții? O, ce frumoasă ești tu întru cele cerești, întru cele nevăzute ale tale și puse peste tine la facerea lumii! Acum două mii de ani M-a sortit Tatăl ție la sfârșit de timp, după ce poporul Israel M-a lepădat și M-a scos afară din mijlocul lui. Tu ești pământul făgăduinței cel pentru sfârșit de timp, și iată, ești, și am în mijlocul tău praznicul împărăției cerurilor, vestea

care merge ca fulgerul peste tot, căci omenirea doarme în plăceri ca înainte de potop când Noe striga spre Domnul oamenii de pe pământ ca să nu-i piardă pe ei fărădelegile lor.

O, ce frumoasă ești tu între cele nevăzute ale tale, țara Mea cea de azi! Oștiri cerești stau la masă cu Mine și cu poporul cuvântului Meu pe vatra ta, și cât aș vrea să iubești venirea Mea la tine și să cauți după Mine cu dor! Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Sfintele Paști, a mironosițelor, din 19-05-2013

***

O, neam român, mai este alt neam și alt tărâm pe pământ unde vin Eu cuvânt și Duh mângâietor așa cum vin acum pe vatra ta cu slava Mea cea de la Tatăl? O, Eu sunt Cel ce sunt. Ție îți spun, neam român, Eu sunt Cel ce sunt! Sunt Cel ce am strălucit pe munte înaintea ucenicilor mărturisitori, și sunt Cel ce de pe munte M-am înălțat pe norul slavei Domnului, după ce Mi-am povățuit ucenicii trimițându-i peste pământ cu vestea lucrului Meu cu ei timp de trei ani și jumătate, până ce M-am suit la Tatăl în ziua înălțării Mele la ceruri. O, cum să fac să te trezesc? Am în mijlocul tău un popor mărturisitor slavei cuvântului Meu coborât pe vatra ta acum, la sfârșit de timp. Îl trimit cu trimiterea Mea ca pe un martor al zilelor de acum ca să-Mi vestească de la margini la margini cuvântul. Nu i-a mai rămas neamului omenesc decât să încerce fericirea cu Mine, după ce totul a încercat între pământ și cer vreme de șapte mii de ani, că a încercat minciuna în toate felurile ei bietul de om și s-a mințit om pe om șapte mii de ani. O, ajunge, omule! Ajunge, omule, ajunge! Încearcă și cu Dumnezeu, dar după voia Lui, nu după voia ta, că după voia ta ți-ai făcut mereu voia înaintea Mea căutându-Mă ca să-ți fac voia, dar voia Mea este scrisă pe piatră cu foc, cu degetul lui Dumnezeu, și nu seamănă voia Mea cu voia ta. **Voia Mea este sfințenia ta.** Eu cu ea am biruit lumea și pe stăpânitorul ei, și nici tu nu vei putea birui altfel, o, omule ostenit. Acum două mii de ani am spus: ***«Acum stăpânitorul acestei lumi a fost judecat»***, și M-am lăsat apoi spre moarte pe cruce, dat la moarte de stăpânitorul acestei lumi, de poporul în mijlocul căruia M-am arătat Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, numai că el n-a voit să fie alt stăpân peste lume în afară de el, de cel împuternicit de Mine să-Mi fie Mie popor între toate neamurile de pe pământ. Dar dacă el n-a voit să facă voia Mea, a fost judecat acest popor când Eu am biruit asupra lui prin moartea și prin învierea Mea, și apoi prin ridicarea Mea pe tron lângă Tatăl, de-a dreapta Tatălui, după ce am biruit cel din urmă vrăjmaș: moartea.

O, neam român, Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine și una suntem când auzi tu cuvântul lui Dumnezeu. O, de ce, fiule, de ce, neam român, stai deoparte de slava lui Dumnezeu de pe vatra ta? Ia aminte că Domnul îți grăiește ție. Nu mai sta în întunericul cel mai din afară, neam român, că nor negru este necredința și nepăsarea ta pentru ea. Lacrima Mea după tine s-a făcut apă mare și multă, și iată câtă suferință pe tine acum, pe vatra ta și peste fiii și fiicele tale, care stau atât, atât de departe de cuvântul care te strigă plângând și strigând, neam român! O, cum să fac să te scot din nepăsare și de sub asupritorii tăi, din pricina cărora vine nenorocirea peste tine, și care te asupresc să nu te lase să înveți și să crezi apoi slava Mea de pe vatra ta? Tron de cuvânt Mi-am zidit în mijlocul tău, și din el curge peste pământ ca o apă curățitoare acest izvor al gurii Mele, izvorul iubirii, o, țara Mea de azi. O, nu te doare trupul și sufletul și duhul de atâta bătaie câtă ți-ai atras și îți atragi? Acum vreo douăzeci de ani am scos de peste tine pe cei ce te stăpâneau fără de Mine, și sub care tu plângeai și așteptai o izbăvire.

Mă voi înălța cu tine deasupra tuturor înălțimilor omenești și Mă voi slăvi din tine peste neamuri pe pământ, o, țara Mea cea de azi, țara venirii Mele a doua oară pe pământ, iar tu, neam român, va fi să crezi atunci că numai sfințenia avea omul s-o lucreze, și nu carnea, căci omul mănâncă numai carne, mănâncă și când postește de mâncare de carne, mănâncă și atunci carne, căci mănâncă cu pofta trupului, mănâncă poftă trupească din carnea sa și din carnea altui om, și mănâncă omul și cu trupul, și cu duhul și cu sufletul, mănâncă numai carne și numai duh de carne, și nu are cine să-l oprească de la această neascultare, dar Eu vin și îl învăț pe om, că n-are cine să mai vină după Mine ca să-l învețe pe om, căci stăpânitorul acestei lumi stă peste toate neamurile de pe pământ, stă împotriva Mea și stăpânește peste om și îl supune, dar Eu, Domnul, îi voi arăta curând, curând iarăși judecata lui, când va vedea cu ochii mari și cu spaimă multă lucrarea pe care în ascuns a lucrat-o prin toți supușii ca să-l despartă pe om de Dumnezeu, după ce L-a răstignit pe Dumnezeu pentru ca să-și aibă el scaun pe pământ peste om, el și numai el, iar omul să nu mai știe că Dumnezeul Cel adevărat este Domnul.

Mă voi înălța cu slavă mare prin lucrarea cuvântului Meu din mijlocul neamului român și voi rosti de pe acest munte de cuvânt și voi spune stăpânitorului acestei lumi: Sfârșitu-s-au toate, toate ale tale, ca să fiu apoi numai Eu, Domnul, Eu și cei asemenea Mie. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Înălțării Domnului, din 13-06-2013

***

Venirea Mea cu sfinţii, aceasta este lucrarea pe care o am de la Tatăl s-o lucrez în zilele acestea, în zilele cele de apoi, căci trebuie împlinită proorocia care spune: ***«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinţi ai Săi»***. **Dar trebuie împlinită Scriptura de cer nou şi de pământ nou, căci este scris apoi că se pogoară din cer de la Dumnezeu Noul Ierusalim, cetatea cea sfântă, împodobită şi gătită mireasă pentru Mire**, iar Eu să glăsuiesc de pe tron şi să spun că este între oameni această cetate şi va sălăşlui întru ei, şi ei vor fi poporul lui Dumnezeu şi va fi Domnul cu ei şi pe toate le va face noi, şi sunt adevărate aceste cuvinte, iar Eu sunt Cel ce sunt, Alfa şi Omega sunt, şi este scris să împlinesc aşa. Amin.

Venirea Mea cu sfinţii este sărbătoarea cea de azi, întâia duminică de după sărbătoarea Pogorârii Duhului Sfânt Mângâietorul. O, nu sunt numai nişte aduceri aminte, nu sunt amintiri aceste sărbători, ci sunt ele lucrătoare cu sfinţii, sunt zilele sfinţilor, şi au lucrare vie aceste zile şi sunt mereu astăzi lucrările Mele de pe pământ şi cei cu care le-am lucrat şi le-am mărturisit. O, cine să înţeleagă acest adevăr pe care Eu îl spun? E greu de înţeles cum sunt lucrate în nevăzutele lui Dumnezeu împlinirile acestea, dar ele se desfăşoară, şi vin Eu şi desluşesc pe cele ce stau nevăzute lucrând, şi vin cu grai, trec cu grai hotarul şi unesc nevăzutele Mele cu cei cu care grăiesc întru ele lucrările lor.

Trebuie iubire, trebuie să Mă dorească şi să Mă iubească şi să Mă aştepte cei cu care grăiesc desluşind lucrarea Mea, pe care o săvârşesc în cele nevăzute şi o adeveresc prin cuvânt rostit. E ca şi cum cineva mare şi cunoscut trimite pe undă de grai cele ce se petrec acolo unde el este şi vede, iar cei de la capătul undei aud şi cred şi înţeleg, ca şi cum văd şi ei. Eu sunt Cel ce grăiesc, Eu sunt Cuvântul despre cele ce se lucrează acolo unde ele sunt şi se văd lucrând, iar cei ce cred se aşează, primesc şi se hrănesc cu cuvântul cel despre slava Mea şi a sfinţilor Mei lucrători ca şi Mine pentru cei de pe pământ credincioşi şi sfinţi ca şi Mine, ca şi ei, căci cum ar primi acest adevăr, cum l-ar crede cei necredincioşi, care nu se sfinţesc pentru slava Mea?

Am cetele de sfinţi în priveliştea acestei sărbători. O, sfinţi iubiţi, priviţi şi vă bucuraţi cu Mine de casa Mea de pe pământ, peste care **coborâm cu taina cetăţii cereşti Noul Ierusalim, mireasa Mea cea de sus**, care a biruit ca şi Mine şi a fost aşezată lângă Mine în templul cetăţii, precum este scris de cei ce biruiesc în numele Meu. O, e ziua voastră de serbare în cer şi pe pământ şi e mare taina cetăţii cu care coborâm, iar **pietrele ei sunt cei vii ca şi Mine, Mirele lor.** Pe această colină Mi-am aşezat temelia coborârii de sus, şi avem simbol văzut aşezat în grădina cuvântului Meu, avem pietricica cea albă şi toată zidirea ei după desluşirea cetăţii cu care coborâm ca să fim cu ea întru cei credincioşi şi să sălăşluim cu ei, căci este scris: ***«Însuşi Dumnezeu va fi cu ei»***.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi după Rusalii, a tuturor sfinţilor, din 30-06-2013

***

Fiți plini de dor și de dragoste când trâmbița Mea sună spre voi să vă poarte pașii spre izvorul Meu de cuvânt și spre petrecerea Mea cu voi și cu cei din cer aici, fiilor. Iată ce sărbătoare dulce în cer și pe pământ! Sunt însoțit de oștiri cerești. De o parte și de alta a Mea și a mamei Mele Fecioara la masa cea de azi stau ucenicii Mei, ca și acum două mii de ani la această sărbătoare. O, e țara română mângâiată de jur-împrejur de mama Mea Fecioara și e vegheată cu dragostea și cu ocrotirea ei, dar **cel mai dulce pământ pentru cer în acest pământ român este aici, unde Eu pun masă de cuvânt ca să aibă împărțitorii Mei ce da, numai să aibă cine să ia și să trăiască prin cuvântul Meu cel ce ia.**

O, neam român, cât Mă doare că nu dai tu să auzi glasul Meu, care plânge pe vatra ta după om! O, biserică a neamului român, cât de lumește petreci tu în mijlocul acestui neam rece cu căutarea lui după Mine! **O, cât vei mai putea tu să te numești biserica lui Hristos? O, cât te vei mai înșela să crezi că poți să stai cum vrei tu sub acest nume? Deschide ușa și vezi cine bate. Bat la ușa ta cu toiagul, cu cuvântul Meu bat ca să ieși întru întâmpinarea Mea, dar tu trăiești de capul tău, în sângele tău și Mă doare de la tine când bat să-Mi deschizi, iar tu nu Mă primești, ci dai să nu-Mi cunoști glasul Meu de Păstor milos pe urma ta. O, pe ce urmă mergi tu, biserică a neamului român? Te văd din cer strămoșii tăi și nu-ți zăresc fața și pașii. O, unde mergi? O, până când? Cu durere în glas te întreb aceasta, Eu, Domnul Iisus Hristos te întreb. E aproape ziua când tu vei putea vedea deslușit că Eu am fost acest cuvânt sfânt. O, când tu Îmi vei sluji Mie și nu ție, slavei Mele și nu slavei tale, atunci va fi să vindeci tu rana Mea cea de la neascultarea ta, dar va veni, oare, o zi atât de mare de la tine spre Mine? Voi putea să-ți spun într-o zi după adevăr: Pace ție, biserica Mea? O, caută să-ți răspunzi ce vrei să faci. Amin.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului, din 28-08-2013

***

Sunt trimisul Tatălui Meu Dumnezeu Savaot și vin cuvânt pe pământ peste neamul român, cuvânt de slavă și de pace și de adevăr.

Sunt Fiul Tatălui, sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. Acum două mii de ani M-a trimis Tatăl Meu pe pământ să Mă fac Om văzut între oameni și să Mă dovedesc Fiul Său și să creadă în Mine cei cărora le va fi dat de la Tatăl să creadă, iar acum, la sfârșit de timp, Mă trimite Tatăl cuvânt peste pământ.

Sunt Domnul Iisus Hristos și grăiesc din nor, grăiesc din slavă, grăiesc din Tatăl, căci Tatăl este cu Mine, dimpreună cu toate suitele cerești, care-Mi poartă slava pe aripi îngerești, pe roți de heruvimi, pe pară de foc, și slava venirii Mele este mare. Vai celui ce se îndoiește la auzul cuvântului Meu, la glasul venirii Mele cuvânt peste pământ, căci plata unuia ca acela este cu cei necredincioși!

Nu sunt ghicitor, nu sunt prezicător, ci sunt cu Duhul Adevărului în mare lucrare peste pământ și peste neamul român, la care Tatăl Mă trimite. O, de ce, Tată, la acest neam Îmi faci trimiterea Mea cea de la sfârșit de timp? Spune-i Tu, Tată, acestui neam povestea lui cea de la Dumnezeu hărăzită s-o poarte el înaintea Ta și a toate neamurile de pe pământ. Voiesc să grăiești Tu mai întâi neamului român în zi de praznic al crucii pe care Eu am fost răstignit când Tu M-ai trimis pe pământ după om, o, Tatăl Meu.

— Da, Fiule scump, voiesc și Eu ceea ce Tu voiești, și-i spun neamului român că dacă poporul pe care l-am avut aparte al Nostru dintre neamurile pământului, dacă el Te-a dat la moarte pe cruce când Te-am trimis să-l luminezi și să-l lucrezi și să Te primească el din partea Mea, dacă el nu Te-a primit și **Te-a lepădat și Te-a scos afară din vie**[17], **Eu, Tatăl, Ți-am dat altă mireasă și alt tărâm, care să fie al Nostru pe vecii apoi**[18]. Am așezat atunci pe pământ binecuvântare mare peste **țara pe care stă acum neamul român**[19] și Ți-am arătat-o, Fiule scump, în toată podoaba ei cea de taină și am ales-o de slavă a Domnului la sfârșit de timp, și am pregătit-o prin suferință două mii de ani și am ținut-o sub cruce ca să fie frumoasă, iar cine privește cu inimă curată la istoria ei, acela poate vedea măreția ei și pe Domnul ei, Care a păzit-o și a înălțat-o prin răbdarea ei la slava ei cea de la sfârșit de timp, căci ea a fost smerită și a răbdat mult, și este scrisă în Scripturi să fie ea țara strălucirii, iar Tu acum strălucești în ea cu slava cuvântului Tău, o, Fiule Emanuel, și Te dovedești cu multul Dumnezeu al ei, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Tatăl și Fiul în strălucire de Duh Sfânt peste ea și cu ea acum, și este scris că ***«fericit este neamul căruia Domnul este Dumnezeul lui, poporul care l-a ales de mărturie Luiși»***.

Acum, Eu, Tatăl, grăiesc fiilor neamului român și le spun lor: Amin, amin zic vouă: Acesta este Iisus Hristos, Fiul Meu, Care vine cuvânt la voi pe nori de slavă și râu de cuvânt Se lasă El peste voi. O, primiți-L pe El, deschideți Lui! Amin.

— Eu, Tată Savaot, M-am vestit din vreme că vin cuvânt peste români și Mi-am și deschis odată cu vestirea, și Mi-am trimis puterile cerești să-Mi gătească înainte calea. Am cheile adâncului, precum este scris despre Mine, și am cheile împărăției cerurilor, o, și le am și pe ale omului și intru când Mă vestesc că vin. Am cu Mine la masă de cuvânt oștirile cerești, îngerii și sfinții, și am acum aici pe bunii și pe străbunii neamului român și e măreață masa slavei în zi de praznic

---

[17] „***Dar mai întâi El trebuie să sufere multe și să fie lepădat de neamul acesta.***" (Luc:17.25.)

[18] ***„Și multe neamuri se vor alipi de Domnul în ziua aceea și Îmi vor fi Mie popor și voi locui în mijlocul tău, ca să știi că Domnul Savaot m-a trimis la tine.***

Și va lua Domnul ca moștenire a Sa pe Iuda, în țara cea sfântă, și **va alege încă o dată Ierusalimul.**

***Să tacă tot trupul înaintea Domnului, căci El S-a ridicat din locașul Său cel sfânt*"**. (Zaharia: 2/14-17.)

[19] ***Se va vesti Domnului neamul ce va să vină. Și vor vesti dreptatea Lui poporului ce se va naște și ce a făcut Domnul.*** (Psalmi:21/36.)

sfânt al crucii Mele, Tată Savaot. Acolo unde nu este credință voi pune Eu credință, și acolo unde nu este primire Îmi voi deschide Eu.

Amin, amin zic ție, neam român, deschide Domnului! Eu, Domnul, am deschis și am intrat, că am cheia, căci Eu sunt ușa, precum este scris. E plin văzduhul de deasupra ta de slava venirii Mele cuvânt la tine cu zecile de mii de sfinți ai Mei, o, țară a venirii Mele, căci este scris: ***«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi!»***, iar Eu vin la tine, că ești casa Mea cea pentru venirea Mea, precum te-a dăruit Mie Tatăl acum două mii de ani când am fost alungat de poporul iudeu de am rămas fără casă pe pământ. Ia aminte la râul Meu de cuvânt care curge peste tine în ziua aceasta și-ți spune el ție durerea Mea și așteptarea Mea cea de la tine. Cu duh părintesc Mă apropii și-Mi aștern masă de cuvânt pe vatra ta.

Să ia aminte popoarele toate grăirea Mea cu neamul român în zi de praznic sfânt și să se înțelepțească toate neamurile pământului pentru venirea Domnului, Care cuvintează din slavă deasupra pământului român, pământul strălucirii Domnului, căci strălucești de slava Mea din tine, o, țara Mea cea de la sfârșit de timp. Mai e puțin și se scriu șaizeci de ani de cuvânt al Domnului deasupra ta pentru pregătirea venirii Mele a doua oară pe pământ după om, și este scrisă această istorie a Mea cu tine și s-a făcut ea carte pe pământ pe vatra ta. În cartea istoriei tale cea de două mii de ani stă scrisă dragostea Mea pentru tine și multa Mea aplecare, multul Meu pogorământ spre durerea ta, că mereu te-am mângâiat sub cruce și mereu M-am așezat cu tine sub jugul ei, că ai avut străbuni credincioși, pe care-i ridicam veghetori viteji ca să te păzească a Mea, mereu a Mea, fiindcă Tatăl te-a hărăzit Mie acum două mii de ani, după ce M-am născut și am crescut, și după ce M-a alungat poporul la care Tatăl M-a trimis, că M-a pus pe crucea suferinței și a învierii și sunt viu în vecii vecilor, și sunt Eu Domnul Dumnezeul tău, o, țara Mea cea de azi. Ți-am văzut fața ta atunci, pe cea de atunci și pe cea de acum, și ți-am văzut toată frumusețea pe care Tatăl ți-a hărăzit-o pentru slava Mea, și te-am dorit mereu de atunci.

O, nu mai ai iubire de țară, neam român! Cine să te învețe această măreție cerească, țara Mea cea de azi? O, îți trebuie iubire, dar tu ai trecut mult prin dureri. Ele te-au învățat să fii frumoasă, să fii tu țara Mea și numai a Mea, și Mă iubeau străbunii tăi și străluceau cu credința lor și cu iubirea lor de țară, dar acum nu mai ai peste tine decât iude, iubito. **Iată, cei ce au punga iau din ea, își împart din ea unii altora, iar pentru tine se duc și împrumută.**[20] **Îți cer ție ca să pună în pungă, dar din ea nu se mai împarte după nevoile tale, căci cei ce te stăpânesc îți sug laptele, îți sug sângele, și e mare peste ei păcatul lăcomiei lor.** Eu, însă, Mă scol ca un viteaz și aprind făclii peste tot și caut peste tot ca să prind hoțul care-ți rupe ție de peste tot cămășuța și nu-i este milă să te lase goală și nu-i este rușine de fapta sa, dar Mie Îmi este rușine de goliciunea ta înaintea popoarelor și vin și-Mi întind peste tine veșmântul ca să te acopăr cu slava Mea dacă Tatăl a promis să fii tu a Mea, țara Mea cea de la sfârșit de timp ca să cuvintez în mijlocul tău cuvântul venirii Mele, cuvântul lui Dumnezeu peste pământ. Sunt îmbrăcat în veșmânt de in și stau cu cerul deschis deasupra ta. Am tron în mijlocul tău, am calul alb pe care stau și cuvintez[21], am pe poporul

[20] Datoria publică a României s-a dublat la 50 mld. euro, dar nu știm unde s-au dus banii

[21] „***Și am văzut cerul deschis și iată un cal alb, și Cel ce ședea pe el se numește Credincios și Adevărat și judecă și se războiește întru dreptate.***

Iar ochii Lui sunt ca para focului și pe capul Lui sunt cununi multe și are nume scris pe care nimeni nu-l înțelege decât numai El.”

Și este îmbrăcat în veșmânt stropit cu sânge și numele Lui se cheamă: Cuvântul lui Dumnezeu.” (Apoc. 19/11-13.)

cuvântului Meu, pe care l-am ales de strajă Mie și stau în mijlocul lui ca pe tron, și Mă numesc Credincios și Adevărat, și judec și Mă lupt întru dreptate, iar ochii Mei sunt ca para focului și sunt plin de cununi și am nume scris, iar veșmântul Meu de in este stropit cu sânge, **și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, căci așa este scris,** și oști din cer se poartă cu Mine, purtând veșminte de in, iar din gura Mea iese cuvântul Meu ca sabia cea ascuțită asupra celor cu viață păgână și vin să-i păstoresc, căci n-au păstor, n-au ascultare pentru adevăr și iubesc minciuna și se îndeletnicesc cu ea și uită de Domnul, Care vine cu răsplata Sa.

Voi, cei care asupriți acum, în vremea voastră, voi, cei care iubiți minciuna și cârmuiți cu ea peste acest neam, o, până când? Amin, amin zic vouă, tot ce nu înseamnă Dumnezeu este minciună împotriva adevărului. Au nu știți că tatăl minciunii este diavolul, stăpânitorul întunericului acestui veac? Au nu știți că minciuna și slugile ei vor fi aruncate în adânc? O, v-ați făcut vițel de aur[22] și jucați în jurul lui văzut și nevăzut, și ați uitat de răsplata faptelor, dar Eu vin și voi da fiecăruia după cum este fapta sa, precum este scris.

O, dacă ați uitat atât de mult și uitați mereu de Dumnezeu, cum de vă mai urcați pe scaune ca să stăpâniți peste acest neam? Să nu zică nimeni că Mă are de Dumnezeu al său dacă nu Mă ascultă, dacă nu Mă întreabă, dacă nu urmează ziua și noaptea poruncile vieții și adevărul a toate, dar nu minciuna. Vă amintesc de Iuda, de cel care lua mereu din punga cea frățească, și văd toți unde l-a condus pe el acest obicei, iar Eu Mă uit la voi și la lăcomia cu care v-ați urcat pe creste și ați strigat la popor să vă audă și să vă aleagă mari peste ei. O, unde vă este credincioșia față de credința lor? **Dar voi ați furat mult de tot, căci singuri, aproape singuri v-ați ales, și unul pe altul v-ați ales și v-ați așezat la masa sfatului țării și vă lăudați cu număr mare între cei care v-au ales, dar e mic de tot numărul acela și ați mințit pe fiii acestui neam că ați fost aleși cu număr mare.** O, ce veți face acum? Minciuna cu care vă arătați mereu ca adevăr nu poate fi scaun, și se va rupe statul vostru, și de mult v-am spus aceasta. Vă judecă strămoșii care au murit pentru neam și pentru adevăr. Vă vor cere socoteală bunii și străbunii voștri. Îi am cu Mine la masa slavei cuvântului Meu din ziua aceasta și se uită plângând cu jale peste faptele păgânești, pe care le săvârșiți ziua și noaptea împotriva fiilor acestui neam ca să vă păstrați stăpânirea peste ei. O, la vrăjitori v-ați dus. La rătăcitori și la iubitori de bani v-ați dus, dar la înțelepciunea Domnului ca să vă întrebați cu ea, nu vă duceți. Iată, vin Eu, Domnul, vin Eu la voi dacă voi nu bateți ca să veniți să vă dau, și să aveți apoi.

O, n-aveți iubire de țară, voi, cei ce ați pus mâna pe ea cu nedreptate. O, nu vă luați dreptul să vindeți această patrie la străini, căci al Domnului este pământul, nu al vostru ca să-l dați voi la cei care râvnesc de peste tot să jupoaie de slavă această patrie a Mea și a celor ce o iubesc pe ea.

Am așezat la cârma neamului român, cu mâna Mea cea tare l-am așezat pe cel ce este cârmaci cu milă multă (*Președintele Băsescu, n.red.*) și cu aleasă iubire de țară și cu multă înțelepciune de la Mine pentru paza ei, pentru cârmuirea ei și a voastră, dar voi nu l-ați vrut, voi, cei puțini, care v-ați ridicat în numele a tot neamul și ați dat să-l prigoniți pentru ca să fiți numai voi, și-l prigoniți mereu prin cuvinte defăimătoare și nu-i primiți sfatul, care v-ar salva pe voi de la plata fărădelegilor voastre. Eu însă, Mi-am așezat poporul cuvântului Meu la veghe sfântă și la rugăciune de foc și Mi-am păstrat la locul cel de cârmă pe cel pus cârmaci din planul Meu cel sfânt

[22] Referire la exploatarea aurului de la Roșia Montană, n. red.

pentru iubirea Mea cea mare de acest neam, dar și pentru iubirea lui, că n-am găsit pe altul mai mare la iubire și la inimă ca și pe el în vremea aceasta pentru acest neam. V-am povățuit și alte dăți să vă supuneți iubirii lui de neam și de țară și de voi, ca să vă fie bine vouă și la toți cei de pe această vatră. O, v-ați împotrivit, ați fost obraznici, ați fost semeți, v-ați încrezut în voi și unii în alții și n-ați ascultat sfatul Meu și nici sfatul lui. Plâng cu cerul, plâng cu bunii și cu străbunii voștri și facem sfat ca să-l păstrăm și să-l ocrotim la veghe pe mai departe peste neam pe cel ce stă acum cârmaci și veghetor, că fără el peste locurile veghii e greu pentru soarta neamului român, care n-are la masa cea de sfat decât iubitori de bani și de laudă și de față a lor, și **vai neamului acesta cu așa binefăcători peste el!**

E răzmeriță între frate și frate, e nedumerire multă și e neliniște peste tot între fiii neamului român. Plâng mulți, plâng de mila câinilor care sunt sortiți spre moarte ca să nu mai muște. Iată ce vă spun Eu, Domnul, vouă, celor miloși pentru aceste ființe scrise să moară de la om. O, cum de nu vă gândiți, fii români, cu aceeași jale, cu aceleași simțăminte miloase la atâtea vietăți, la oi, la miei, care mor de mâna omului fără să scoată un cuvânt de vai? Cum de nu vă gândiți cu lacrimi la oi și la mieluți, la vite și la păsări, la animale fel de fel, care sunt ucise cu dor mult ca să fie puse în vase și prăjite spre mâncare omului care merge la măcelărie să-și cumpere carne să-și facă din ea hrană? Oare nu și acelea sunt vietăți fără de mângâiere și date spre jertfă pentru ca să intre ele în pântecele omului? Cum de nu le plângeți și pe ele așa cum îi plângeți pe bieții câini? O, iată ce este omul! Este mormântul atâtor ființe cu suflet viu în ele, și pe care omul le ia și le taie, le ia viața ca să le mănânce el apoi. **O, fie-vă milă și de oi și de viței și de păsări, fie-vă milă de toate animalele care sunt ucise de om spre mâncare lui. Dacă plângeți pentru câini, plângeți-le pe toate ființele pe care omul le omoară, le vânează, le ia viața și le bagă în pântece apoi.**

O, ce frumoasă a fost porunca Mea dată omului la început, când i-am spus ce hrană să mănânce![23] S-a ivit apoi moartea mieluțului, sânge pe pământ, jertfă adusă Domnului, dar durerea morții a atârnat dureros față de jertfa inimii celui iubitor de Dumnezeu. Inima înfrântă și smerită ar fi fost de-ajuns atunci, dar n-a fost omul mulțumit cu atât. O, ce-Mi trebuia Mie jertfă sângeroasă de la om? Dacă omul s-a învățat așa, puteam Eu, Domnul, să-l înduplec altfel? Dacă Eu, Domnul, vă învăț pe voi acum, fii ai neamului român, să nu mai ucideți pentru ca să mâncați, pot Eu să vă înduplec pe voi spre așa milă pentru toate vietățile pe care le ucideți mereu, și pentru ca să fiți voi sfinți apoi și fără de ură întru voi? Iată, ura și dezbinarea vin de la carne, de la hrana cu carne a trupului omului, care se face ură, ură unul împotriva altuia apoi. **Iată, plângeți că s-au înmulțit câinii și că vă mușcă, sau că vor pieri de mâna omului pentru vătămare peste oameni, dar nu plângeți că s-au înmulțit păcatele voastre, care vă mușcă și mai rău, și vă mușcă spre moarte, căci păcatul este moarte.** O, fiți cuminți, căci toate vin după faptă. Nu vă mai răzvrătiți pe cele ce vin ca plată a faptelor voastre. Iubiți însă adevărul, și dați-vă în lături voi, cei care nu-l

[23] ***„Şi a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său; după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; a făcut bărbat şi femeie.***

Apoi a zis Dumnezeu: "Iată, vă dau toată iarba ce face sămânţă de pe toată faţa pământului şi tot pomul ce are rod cu sământă în el. **Acestea vor fi hrana voastră.**" (Gen: 1/27,29.)

„Tot ce se mişcă şi ce trăieşte să vă fie de mâncare; toate vi le-am dat, ca şi iarba verde.

Numai carne cu sângele ei, în care e viaţa ei, să nu mâncaţi.

Căci Eu şi sângele vostru, în care e viaţa voastră, îl voi cere de la orice fiară; şi voi cere viaţa omului şi din mâna omului, din mâna fratelui său.

De va vărsa cineva sânge omenesc, sângele aceluia de mână de om se va vărsa, căci Dumnezeu a făcut omul după chipul Său." (Gen:9/3-6.)

iubiți pe el între frate și frate, căci minciuna celor ce s-au așezat să bată palma pentru mersul și soarta acestui neam după voia lor, această faptă rușinoasă îi va trage pe ei la plata celor mincinoși, căci tatăl minciunii este diavolul.

O, fii români, o, neam român, nu vindeți pământul de sub voi, fii români. Acest pământ este sortit slavei Domnului la sfârșit de timp și va fi curățit și spălat, căci dacă omul nu caută cu viață sfântă, poate Domnul să-l ajute și să-l smerească pe el, căci nu-i trebuie omului atâtea câte își strânge el, ci îi trebuie viață cu cerul, cu Domnul pe pământ, dar n-are omul învățătură peste el pentru viața lui, pentru veșnicia lui așa cum au avut străbunii lui, căci slujitorii cei de azi ai bisericii neamului român sunt cei mai lacomi, cei mai iubitori de slavă deșartă și de stăpânire peste cei mulți și neînvățați cu Domnul, și n-am decât rușine mare de la ei, de la statura lor cea atât de jos căzută de la legea sfințeniei, și n-am cu cine să-l ajut pe om, decât cu venirea Mea cuvânt pe pământ și cu poporul Meu cel din români, care s-a lăsat al Meu, ajutorul Meu, cărarea Mea, ochiul și urechea Mea, căci este de Mine spus cuvântul care îndeamnă: ***«Cel ce are urechi de auzit, să audă ce grăiește Domnul!».***

O, neam român, ia grăirea Mea de peste tine și așeaz-o peste inima ta și nu fi necredincios. Ia aminte că ți-am grăit cu mare durere, căci sunt îndurerat, sunt plâns, sunt apăsat de jale mare de la tot ce văd în mijlocul tău și de la câți te mint pe tine zi de zi, căci li s-a dat limba, dar omul limbut e dușman și pe sine însuși și n-are înțelepciunea să priceapă cât de jos a căzut el prin duhul minciunii, că **iată, cel ce s-a numit pe sine să guverneze peste tine** (*Victor Ponta, n. red.*) **înconjurat de cei aleși de el,** (*Partidele din U.S.L., n. red.*) **acela cocolosește numai minciuna,** căci i s-a dat limba, și așa au făcut și cei de la care el s-a deprins așa, (*Iliescu și Năstase, mentorii lui, n. red.*) dar ulciorul cu minciuni se va sparge curând, curând și va murdări mult fața celor ce mint cu lăcomie ca să prostească, zic ei, pe cei supți de ei mereu, peste care ei domnesc, orbindu-și conștiința ca să nu vadă cu ea fărădelegea lucrată de ei.

Eu sunt Păstorul Cel cu crucea. Cu duh de Păstor am grăit ție, popor român. Tu ești sub cruce și știi sau nu știi aceasta. **O, scoală-te și vezi cine-ți pune cruce, și vezi de la Mine și învață de la Mine ca să te scuturi de dușmanii vieții și să-i înveți tu pe ei întoarcerea la calea dreptății,** căci dacă tu dormi vin lupii și-ți pradă duhul păcii tale și țara ta cea scumpă Mie și oștirilor cerești, cu care vin când o păstoresc pe ea.

O, învață-te cu sărăcia și cu puținul din toate, decât să te lași vândută și umilită și asuprită de neamuri fără de credință. Vino să iei din cuvântul Meu și să fii vie, patrie română, patria Mea de azi! Caută în calea cuvântului Meu, că vin în sărbători și vin în vreme de răstrište și cuvintez pe vatra ta în mijlocul poporului Meu cel credincios, care-Mi face primirea. O, nu uita, caută cuvântul Meu, caută învățătură de viață în râul Meu de cuvânt, că nu se poate să nu fie Domnul pe pământ cu oamenii în lucrare de Duh Sfânt, dar dacă nimeni nu Mă caută, Eu nu pot să nu caut spre cei ce M-au uitat ca și Adam în rai, și fericiți sunt cei ce se smeresc și cred și caută cu umilință spre cuvântul Meu cel milos. Amin.

V-am dat hrană, fii români. V-am grăit atât de apropiat prin graiul gurii Mele. Norul slavei Mele a cuprins văzduhul patriei Mele de azi, căci patria ta are alegere mare și va fi ea curând,

curând, patrie cerească, patria celor fericiți cu Domnul[24], care au iubit și iubesc adevărul și sfințenia și credința cea sfântă pentru adevăr.

O, pace ție, țara Mea cea de azi! Îmbracă-te mireasă! Eu sunt Mirele tău, așa a fost voia Tatălui Meu Savaot. Povestea ta e pe masa slavei de sus, purtată de cete de prooroci și de sfinți. Un ceas, iubito, și vor înțelege popoarele toată frumusețea ta cea de sus pe pământ între neamuri. Mi-e dor de tine, Mi-e tare dor de veșmântul tău cel de sus și de cununa ta de slavă. Tu ești aleasă Mie, și știu popoarele alegerea ta cea de la Domnul. O, caută cu credință pe urma Mea, și caută spre sfințenie și spre adevăr. **Te voi curăți de toți asupritorii tăi** și ai slavei tale cea de la Mine și-ți voi da un duh nou, dar înnoiește-te ca să faci voia Mea și să fii frumoasă, o, patria Mea cea de azi, cea mai frumoasă să fii, prin credință și prin iubire să fii.

O, pace ție! Îmi desfac brațele și te cuprind, și-ți voi cuprinde tot trupul tău curând, curând. **Deschide mari ochii ca să cunoști pe cei ce-ți vor binele după adevăr în mijlocul tău, iar Eu te voi păstori mereu.** Mă vei găsi aici, în acest cuvânt, și mereu te voi păstori, numai să Mă cauți. E dulce limba ta, grăirea ta, atât de dulce cât Mi-e Mie de dulce. Grăiește Dumnezeu cuvântul Său pe limba ta, neam român, semn că Domnul iubește aparte acest neam și acest pământ. (*Vezi selecția tematică: „Semnul Fiului Omului”, - și pe edocr; jumpshare; authorstream; Google Drive; Scribd; pubhtml5; joomag; archive.org; n.r.*)

Apropiați-vă și învățați duhul și taina frăției, fii români! Întru acestea vă veți cunoaște că sunteți ai Domnului pe pământ. Biruiți-l pe satana, biruiți duhul și lucrarea lui antichrist, că vă dau puteri de sus, vă dau prin cuvântul Meu de peste voi. Amin.

Tatăl și Fiul au grăit în Duhul Sfânt neamului român în zi de praznic sfânt, și Acești trei Una sunt.

Amin, amin zic vouă, iubiți și credeți venirea Mea la voi, fii români. Acest râu de cuvânt, ieșit din gura Mea, este cunoscut cu inima și purtat apoi de mângâiere și de putere de cei care se împărtășesc din el spre tămăduirea lor.

Eu vin curând, Eu vin mereu cuvânt de veghe și de slavă peste tine, popor român. Aprinde candela, și așa să stai înaintea Mea când vin la tine, că Eu te iubesc și te aștept să-ți binecuvintez mereu soarta ta cea de la Mine și te aștept să vii și să fii, și mereu te aștept să fii, și pe vecii să fii apoi, cer nou și pământ nou, început nou să fii prin toate izvoarele care curg peste tine și te adapă din cer, o, țara Mea, țara Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Sfintei Cruci. Cuvântul Domnului către neamul român, din 27-09-2013

***

Duhul mângâierii este Duhul lui Dumnezeu, Care mângâie și Se mângâie mângâind. Duhul Meu mângâie acum vatra neamului român și o sărută cu milă multă pentru plânsul spre Mine al acestui pământ, peste care stăpânesc acum cu apăsare cei ce robesc fără milă sufletul acestui neam. (*Guvernarea USL condusă de Ponta și Antonescu, n.r.*)

[24] ***„Cel ce are poruncile Mele şi le păzeşte, acela este care Mă iubeşte; iar cel ce Mă iubeşte pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu şi-l voi iubi şi Eu şi Mă voi arăta lui.”*** (Ioan:14/21)

Te mângâi în taină, neam român, ca pe un copil neputincios te mângâi. N-are cine să-ți mai asculte durerea când tu plângi. O, tu plângi chiar dacă tu nu știi după ce plângi. Mi-e milă, Mi-e tare milă de cei ce plâng, chiar dacă ei nu știu bine după ce plâng. Mi-e milă de plânsul tău, popor român, și Mi-e milă cu toți sfinții de plânsul Meu după tine și pentru tine, plâns în zadar. Mereu te chem, mereu te strig cu plânsul cuvântului Meu. O, ce-ai face tu, țara Mea cea de azi, dacă îngerii Mei cei miloși n-ar lupta pentru tine ca să nu pieri și ca să aibă Domnul cale de venire din cer pe vatra ta? Mă uit din zori și până-n zori, Mă uit cu jale la cei ce-ți zdrobesc ființa și credința și timpul, Mă uit și rabd îndurerat și aștept înlăcrimat învierea ta, puterea ta cea pentru Mine. Așa grăiam și cu Ierusalimul, chiar dacă el nu Mă auzea și nu-Mi alina durerea Mea cea pentru el și lupta Mea cea pentru învierea lui, și te-am ales pe tine în locul lui și te-am ales pentru venirea Mea cea de acum și am venit la tine și-ți grăiesc.

O, grăiește Domnul cu tine, neam român. Voiesc să te îmbrac cu putere pentru Mine și pentru toate popoarele care nu se aleg de partea lui Dumnezeu pe pământ. O, unde să-L vadă ele pe Dumnezeu? Am pregătire mare în cer ca să Mă arăt în mijlocul tău așa cum Îmi curg pe vatra ta cuvântul gurii Mele, care merge înaintea Mea. Stau pe pod de îngeri în văzduhul tău. O, dacă ai vedea această minune ai vedea cine este ocrotitorul tău. Sunt plin de răbdare și de duhul mângâierii și Mă așez cu el peste vatra ta și Mi-e dor de duhul tău. Oștirile cerești lucrează tainic pentru împlinirea cuvântului Meu de peste tine, iar mama Mea Fecioara te ocrotește așa cum și-a ocrotit Fiul la nașterea Lui ca să aibă El o țară nouă pe vatra ta la sfârșit de timp. O, ce dulce-Mi este să te ocrotesc și să te oblojesc și să-ți dau mângâierea Mea! Mi-e dor să te trezești la glasul Meu și să-Mi faci primire mângâioasă Mi-e dor. Te am de la Tatăl a Mea. Cum să nu te iubesc dacă te am de la Tatăl? Când va veni clipa să te trezești Mă vei iubi și tu, și-Mi crește dorul după clipa aceea. O, nu mai aștepta la ușa celor ce te robesc și-ți surpă puterea, ci scoală-te și bate la ușa Mea ca să-ți dau har și să poți prin el pentru tine împotriva celor ce nu dau să te scape de sub stăpânirea lor ca să fii cu Mine apoi în lucru sfânt peste pământ, că frumos și slăvit este lucrul omului cu Mine între pământ și cer. Uită-te în Scripturi la cetele celor credincioși, care biruiau prin Mine și prin minuni cerești cu ei, dar înțelepțește-te dacă te uiți, și fă și tu minuni din cer peste tine, peste soarta ta prin credința ta. Iată, sunt pe vatra ta cu sărbătoarea îngerilor Mei și-Mi las peste tine suspinul Meu cel după tine, și aștept ziua când tu Mă vei întâmpina cu candela aprinsă, o, țara Mea, țara Mea cea de azi! Amin.

La praznicul îngerilor Mei, Eu, Domnul, am grăit poporului cel credincios adunat la izvor și am grăit neamului român. Îmi fac cărare cu cuvântul și vin și cuvintez și-Mi folosesc puterea și Mă ajut cu puterile cerești pentru toată lucrarea Mea, iar lucrarea Mea este răscumpărarea omului și bucuria lui cu Domnul.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil**,** din 21-11-2013

***

O, pace ție, poporul Meu! Pace aș dori să așez și peste neamul român. Mi-e duhul încordat și îndurerat de la ceața de peste acest neam. Veghez cu toate oștirile cerești, veghez tainic, căci cei ce se vor cârmuitori peste acest neam sunt plini de trufie și de neliniște ca nu cumva să fie dați în lături, ca nu cumva să n-aibă de unde să mai sugă pentru ei și pentru propășirea lor întru toate, dar Eu, Domnul, am milă multă de cei apăsați de ei și le dau lor duh treaz și Mă ajut cu ei pentru lucrarea dreptății a toate și pentru ridicarea la cârmă a celor cu inima curată fii ai acestui neam și

cu dragoste dăruitoare în ei, că voiesc cu mare așteptare s-o ridic pe România pe umerii Mei și s-o port în slava Mea și s-o arăt popoarelor și să vadă popoarele cuvântul Meu de peste ea, care lucrează în ea pentru toate neamurile pământului ca să se întoarcă la Tatăl și să-L cunoască pe Fiul Său în acest cuvânt, venirea Sa după om pe pământ.

O, fii români, vă cheamă Domnul la veghe. Vin la voi cuvânt să vă ridic pe voi să vă păziți țara, că aveți frați dușmani prin duhul trufiei și al lăcomiei și al dorului de mărire, și s-au așezat aceștia peste voi cârmuitori și vor să vă țină supuși sub voile lor cele fără Dumnezeu. O, treziți-vă, treziți-vă și păziți-vă glia și moștenirea cea creștinească și viața cu Domnul, și nu fără Domnul pe pământ cu voi. Eu, Domnul, grăiesc vouă acestea, că am cale de cuvânt în mijlocul vostru, și de mult am și de mult vă strig și vă îndemn, că voiesc să fac slavă mare cu voi înaintea popoarelor, fii români, și să Mă port cu ea peste pământ și să Mă fac dorit apoi, dar voiesc să trezesc duhul mărturisirii și vederea lui și să lucrez cerește pe pământ precum în cer, că a venit această vreme. Omul a încercat în fel și chip cu cârmuirea lui cea fără Dumnezeu peste pământ. O, de s-ar tăia de tot cei ce vor pământul fără Domnul și fără numele Lui cel mare peste el! O, de s-ar trezi aceștia!

O, de ce fără Domnul pe pământ? Nu vă e teamă, fii ai lumii? Nu vă e teamă pe pământ fără Dumnezeu, fără Cel ce a făcut cerul și pământul? O, nu vă puteți pune deasupra Domnului scaunul măririi voastre trecătoare ca și voi. Eu, Domnul, cârmuiesc în taină cerul și pământul și toate oștirile de sus și de jos și am puterile cerești în slujire, și n-are omul cum să treacă peste lucrările Domnului între pământ și cer. O, veniți-vă în fire, fii ai oamenilor, că al Domnului este pământul și tot ce e pe el, iar voi aplecați-vă și cereți vouă milostivirea Mea. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, din 25-12-2013

***

O, neam român, slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pace pe pământul tău, că pacea Mea ți-o dau și naștere de sus cobor mereu pe vatra ta, ca să te nasc din cuvântul Meu de peste tine, o, țara Mea cea de azi! Tu ești mare în cer, tu ești întreagă în mâna Mea, ești cu tot trupul tău, chiar dacă vecinii răi asupra ta ți-au tăiat aripioarele ca să ți le ia, dar tu ai trupul tot înaintea Mea și ți-am însemnat hotarele cu sânge de creștin, și tot așa și glia ta toată, și am cu Mine în venirea Mea la tine pe cei ce stau la temelia ta și-ți sunt mijlocitori. O, am făcut din cer lucrare mare pentru tine ca să-ți dau putere și înțelepciune apoi și să te voiești acasă toată, și voiesc să-ți trag din nou hotarele în fața neamurilor de pe pământ, și am servi credincioși pentru Mine și pentru tine pregătiți, și prin care să fac această minune, și, iată, dau să te trezesc și să-ți spun că a venit vremea ta, vremea slavei Mele cu tine, o, țara Mea cea dată Mie de Tatăl acum două mii de ani ca să te am la sfârșit masă de praznic și cuvântul Meu pe ea de hrană pentru tine și să fii tu iubirea Mea cea de la venirea Mea cea de azi și să nu ții departe de tine cuvântul gurii Mele, cu care te mângâi, cu care te strig, cu care te povățuiesc cu milă și cu iubire spre slava Mea cu tine, scumpă țara Mea. O, să știi că știu popoare multe de slava Mea cu tine la sfârșit de timp și știu de mult, știu că tu ești corabia de salvare pentru cei ce se vor îmbrăca în cămășuță de creștin adevărat, în cămășuță de român, căci neamul lui Hristos se va numi cu numele tău, cu numele de român, din pricina slavei Mele din tine, căci Eu în tine M-am așternut cu venirea Mea, cu lucrul Meu cel de la Tatăl pentru nașterea din nou a lumii, și aș voi să iubească mulți mântuirea și să vină spre ea ca să le-o dau și ca să-i învăț lucrarea ei și să le dau hrană pentru ea, cuvântul învățăturii Mele să-l dau lor mereu, căci cine nu mănâncă nu este și nu rămâne cu Mine până la slava cea mare, căci scris este: ***«Noi le facem pe toate»***.

O, Mi-e dor și Mi-e drag să grăiesc cu tine în zi de praznic de naștere, țara Mea, neam român. Mi-am făcut așternut în tine, iar cerul este scaunul Meu de domnie, și așa vin Eu pe vatra ta, și am tronul împodobit și înconjurat de heruvimi și de serafimi, iar puterile cerești Îmi slujesc. Cu dor îți rostesc numele, țara Mea cea de azi, și te mângâi cuvântându-ți. Îți mângâi trupul și duhul, îți mângâi străbunii cu care te mângâi și care vor să-ți vadă biruința după care ei au nădăjduit în toată vremea crucii tale, sub care ei au stat cu fiecare timp greu, cu fiecare luptă pentru Domnul tău, o, țara Mea cea de azi. O, nu-ți știi destinul, dar Eu ți-l știu și ți-l aduc de știre ca să fii credincioasă apoi cuvântului Meu cel vestitor peste tine, și te rog caută cu smerenie spre Domnul, spre voia Lui cea pentru tine și strânge-te acasă, că ți-am făcut cale să te alipești înapoi și să fii întreagă, și să faci aceasta de dinăuntru și din afară, că ți-am pregătit totul ca să poți și ca să asculți frumos de soarta ta cea de la Mine, țara Mea.

O, Moldova Mea, întregește-ți trupul atât cât a fost, întregește-te în trupul din care faci parte, că ți-am dat putere să poți. Împărăția Mea este țara ta toată și te asemeni cu trei măsuri de făină, din care să crească o singură prescură, o singură iubire, un singur trup, biserică sfântă înaintea Mea, o singură casă de frați, iar între ei lucrarea Mea, venirea Mea cuvânt pe pământ, precum este scris să vin. Vreau să te nasc din nou, din cuvântul Meu cel de sus peste tine, și vreau și tu să vrei, și să nu te împotrivești voii Mele, și vreau să asculți, iar ascultarea te va strânge la pieptul Meu și te va alăpta ca să crești cu Domnul și ca să fac din tot trupul tău țara Noului Ierusalim, cetatea cea proorocită în Scripturi prin duhul descoperirii, care te învață să te rogi și să strigi cu dor: „Vino, Doamne!“ Amin.

Iată, vin și-i întăresc și-i ridic pe cei ce iubesc cu iubire mare acest neam și voi scoate din cleşte neamul Meu român, că am lucrare sfântă cu țara română și Mă voi ridica cu ea și o voi face munte înalt, pentru cuvântul Meu din mijlocul ei, cu care Eu, Domnul, Mă slăvesc peste pământ de aproape șaizeci de ani și am carte scrisă, istorie scrisă, prin care se mărturisește slava Mea și vremea cea grea prin care am trudit și am lucrat, și este cartea cuvântului Meu pe pământ și are nume scris pe ea, numele Meu cel nou, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Domnului, din 07-01-2014

***

Grăiesc și spun: pământul și neamul român sunt în planul lui Dumnezeu cel pentru sfârșit de timp și pentru biruința Domnului peste popoare, și toate limbile și noroadele toate vor privi la slava Mea cea de la sfârșit de timp și vor căuta după ea și-Mi vor da slavă, căci vor cunoaște pe Domnul, precum este scris, și se vor sui aici și vor lua învățătura vieții de pe munte înalt, vor lua din râul vieții, căci din el se va adăpa pământul tot și va odrăsli cer nou și pământ nou, și aceasta vestește acum Duhul Adevărului. Amin.

O, pace ție, popor al cuvântului Meu! Ia-Mă și Mă împarte și Mă dă peste tot! Eu sunt Alfa și Omega, iar tu ești sluga Mea de care Mă sprijin. Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce vin la tine, ca să vin. Amin, amin, amin.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan, din 12-02-2014

***

Intru cuvânt în cartea Mea cea de azi, și cartea Mi se deschide când bat ca să intru.

O, laudă, Ierusalime român, laudă pe Domnul, Cel ce trimite cuvântul Său pământului și aleargă repede cuvântul Său! Am ales pământul și neamul român pentru întoarcerea Mea, pentru a doua Mea venire de la Tatăl pe pământ ca să grăiesc cuvântul Meu oamenilor și să alerge el peste tot spre deșteptarea locuitorilor pământului că vine Mirele, și iată, se așterne masa nunții, căci Tatăl Mi-a spus că se apropie ziua nunții Mele și a miresei Mele, din lume chemată să-Mi fie mireasă, și să se gătească ea pentru Mirele ei, Care vine.

Sunt Domnul Iisus Hristos, sunt Mirele nunții și am mireasă aleasă din români un popor pregătit de Mine, de cuvântul Meu cel de azi, și vin și-Mi pun cuvântul gurii Mele pe masa lui, pe masa Mea de nuntă cu poporul Meu mireasă, și cheamă la nuntă cuvântul Meu, cheamă la pregătire și la gătire pentru masa nunții, pentru haina nunții pe cei care vor să stea la masă cu Domnul, cu Mirele Care vine, căci este scris că vine.

Fac în ziua aceasta de duminică, fac aducere-aminte a primei Mele veniri și a lucrărilor ei în mijlocul poporului Israel, la care Tatăl M-a trimis atunci să vin și să Mă nasc în mijlocul lui și să cresc și să Mă dovedesc Fiu al lui Dumnezeu, venit de la Tatăl Dumnezeu, și a trebuit să se împlinească cu Mine în mijlocul acestui popor lepădarea lui de Mine, de Moștenitorul viei Tatălui Meu, căci M-a lepădat acest popor, M-a scos afară din vie, după cum era scris, și M-a răstignit pe cruce, dar Eu am înviat cu mare biruință asupra vrăjmașilor Mei și împărățesc în veci, căci sunt Cel veșnic. Grăiesc în duminica aceasta de cea de acum două mii de ani a acestei sărbători, pomenită atât de măreț de biserica pravoslavnică și numită Duminica Floriilor această duminică, Duminica Intrării Domnului în Ierusalim.

… O, cu bucurie și cu durere am grăit Eu în ziua aceasta de duminică despre cele petrecute acum două mii de ani, când norodul adunat la praznicul din Ierusalim, și care auzise de minunea învierii lui Lazăr, a luat stâlpări de finic în mâini și M-a preamărit cântând: ***«Osana! Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!»***. În ziua aceea mulțimea Mă preamărea, dar Eu eram întristat, și am grăit cu Tatăl întristarea Mea, și Tatăl Mi-a răspuns din nor despre moartea și învierea Mea, zicând: ***«L-am preamărit și iarăși voi preamări numele Domnului!»***, iar Eu eram cu sufletul întristat. Îmi amintesc de Mine, Cel întristat, în clipa când norod mult Mă preamărea cântându-Mi Osana. Îmi amintesc toate, Îmi amintesc împreună cu pravoslavnicii Mei, cu cei adevărați ai Mei așa cum erau de adevărați ai Mei cei trei prieteni scumpi ai Mei din Betania, care adesea Îmi așterneau masa când poposeam cu ei și cu mulți iudei, care se adunau pe lângă ei să Mă vadă, să Mă audă și să înțeleagă toate cele despre Mine, și pentru care venisem de la Tatăl pe pământ în mijlocul lui Israel.

Acum vin în mijlocul neamului român, vin cuvânt grăit de însăși gura Mea și Mă așez cu el în cartea Mea cea de azi și grăiesc acestui neam în duminica aceasta de Florii și-i spun lui așa:

O, neamul Meu cel de azi, la care vin de la Tatăl, o, neam român, iată, iarăși vin, și vin la tine, că așa a voit Tatăl cu tine și cu Mine acum, pentru sfârșit de timp. Tu trebuia să fii neam pravoslavnic cu tot întregul tău și cu toată ființa ta, cea pentru Dumnezeu hărăzită să fie pe această vatră acum, la sfârșit de timp, și trebuia să se vadă bine această trăire a ta, căci credința fără fapte, fără trăirea ei în faptă, este scrisă necredință. Mă doare că n-ai voit să semeni cu Mine și cu sfinții și să postești de carne și de lapte și de ouă și de pește timp de cincizeci de zile pentru ca să te pregătești pentru cele sfinte ale Mele apoi și pentru întâmpinarea praznicului Învierii Mele și să fii neam pravoslavnic prin acestea. O, Mă doare că nu vrei să asculți de legea bisericească, de la sfinți

așezată peste tine, și de cuvântul Meu cel de azi peste tine, care te cheamă să Mă împlinești cu viața ta, care te îndeamnă să fii drept cu Dumnezeu și cu aproapele tău, cu fratele tău. Mă doare, Mă doare că stau în mijlocul tău grăind peste tine, și tu trăiești lumește de tot și nu creștinește pe vatra ta, în care, iată cine vine! Vine din cer, vine Domnul pe vatra ta, o, popor român, și grăiește cu tine, și grăiește din tine peste toate popoarele și le îndeamnă spre cuvântul lui Dumnezeu, spre graiul gurii Mele, care vine să așeze pacea între popoare. Nu precum le dă lumea să le dau Eu, ci pacea Mea dau să le dau.

O, Mă doare, neam român, Mă doare că nu pot să-Mi împart cu tine durerea Mea cea de ieri și cea de azi așa cum Mi-am împărțit-o cu cei din Betania prieteni ai Mei, la care aveam popas și odihnă pentru pașii Mei purtați mereu pe cale pentru lucrările Mele peste pământ atunci. Iată, intru la tine cuvântând peste tine și dau să Mă mângâi cu tine de durerea Mea, și să te doară și pe tine cu Mine durerea Mea, și nu să te distrezi lumește așa cum duhul lumii te ține să-i slujești numai lui cu voința și cu dorința mereu, mereu. O, tu ești neam ales dacă Tatăl Mi-a pregătit în tine venirea Mea cea de azi și colina pe care poposesc cu sfinții când vin pe vatra ta cuvânt și praznic de cuvânt, și când se strâng pe lângă glasul Meu la sărbători sfinții din cer, care vin cu Mine la tine, și se strâng toți cei din români care M-au aflat aici și iubesc ei să vină și să stea cu Domnul la masă ca să am cu cine sta la masa Mea de cuvânt pe vatra ta, și aceștia sunt pravoslavnicii Mei, iar când ei vin la izvorul Meu de cuvânt și la poporul Meu de lângă izvor, Eu îi povățuiesc pe ei, Eu le dau lor putere pentru Mine și-i învăț amănunțit să facă voia Mea ca niște pravoslavnici adevărați, că iată, biserica ortodoxă, pravoslavnică după nume, și-a uitat menirea și nu mai are asemănare cu sfinții și cu părinții, cu pravoslavnicii Mei, și i-a rămas ei numele și atât, și strig la ea și plâng cu cei din cer, și cu Tatăl plâng de răceala ei de Dumnezeu și plâng în cuvânt, așteptând să rodească în mijlocul ei cuvântul Meu și fapta lui, că a venit vremea să Se preamărească Domnul din mijlocul acestui neam, acum, la sfârșit de timp, și iată, Se preamărește în cuvânt peste popoare, și n-am decât o mânuță de popor ascultător Mie în tot poporul român, și vreau să înmulțesc binecuvântarea Mea peste tot neamul român și strig la el, strig mult la el, ca să Mă audă acest neam și să asculte de Domnul Dumnezeul lui, ca să rămână înaintea Mea acest neam.

O, neamul Meu cel de azi, neam român, de mult grăiesc în mijlocul tău cuvântul Meu, de mult grăiesc cu tine și pentru tine și voiesc să crești de la Mine și să fii muntele Meu cel înalt și sfânt și să dau popoarelor lumina Mea cea de azi din mijlocul tău, că este scris în Scripturi că vor căuta popoarele spre muntele Meu cel înalt și vor lua lumina și cuvântul lui Dumnezeu, și vor căuta cu legea și cu calea Mea pentru ei mulți, mulți.

Ți-aș da poruncă sfântă și tare să iubești pe Dumnezeu cu toate ale tale în fapta ta, dar porunca Mea dacă nu se împlinește la cuvânt, ea poate să se împlinească prin usturime, căci lacrima Mea este multă după tine, și unde ea cade ustură, și știi că ustură. Dar Eu te iubesc, ca și Tatăl te iubesc, și vreau să nu te usture pe tine, ci să te binecuvintez vreau, și trebuie să vrei și tu pe cele bune peste tine, neam român, neamul Meu cel de azi, la care Domnul vine cu zilele venirii Lui acum. O, vino spre mărire, neam român, că asta-ți este menirea ta cea de la Dumnezeu! O, vino spre iubire de Dumnezeu, că Eu vin la tine ca să Mă preamăresc în curând în mijlocul tău, și am o mânuță de ucenici, care-Mi fac întâmpinarea și intrarea Mea la tine.

Ca în Ierusalim intru la tine, neam român, și am purtători de Dumnezeu, am ca asin pe poporul Meu cel mic de la izvorul Meu de cuvânt. O, nu căuta numai spre treburile tale, căci Eu

sunt pe vatra ta și te aștept să ieși întru întâmpinarea Mea ori de câte ori poposesc cu cuvântul Meu cel pentru tine pe vatra ta, o, țara Mea cea de azi.

Iubiți-vă țara, o, fii români, căci țara în care voi stați are nume mare în cer, și se cheamă după Scripturi Țara strălucirii, şi nu dau cei înțelepți din tine, o, țara Mea de azi, nu dau să se uite bine și să vadă bine în cuvântul Meu cel de azi și să înțeleagă cu Mine venirea Mea cea de acum cuvânt pe vatra neamului român.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor, Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim, din 13-04-2014

***

În zi de praznic de Înălţare Mă aşez cuvânt pe vatra ta, ţara Mea de azi, neam român. Eu sunt Izvoditorul acestui cuvânt. **Îmi scriu cartea Mea cea de azi în mijlocul tău şi te numesc ţara Mea cea de azi, neamul Meu cel de la sfârşit de timp.** Cum te-aş numi aşa dacă n-ar fi aşa? Mi-am ridicat din tine fii credincioşi venirii Mele la tine, ucenici martori ai venirii cuvântului Meu cel de azi peste pământ. O, cât aş vrea să fii cuprinsă cu sufletul sub minunea cuvântului Meu din mijlocul tău şi să te văd Eu aşa! Te văd însă departe de glasul Meu, care te cheamă pe nume şi te vesteşte popoarelor, o ţara Mea. **O, nu te mira că nu Mă duc cu acest cuvânt în ţara lui Israel cel de acum două mii de ani. Nu te mira că vin la tine cuvânt, şi nu acolo, căci acolo Mi-au rămas urmele şi se văd şi mărturisesc ele împotriva celor ce nu-Mi urmează aşa cum Eu am spus, iar acum cuvântul Meu rostit pe vatra ta, popor român, este el glasul care strigă la toţi, la cei morţi şi la cei vii, strigă Domnul acum după om de pe acest munte de cuvânt.**

Se așează cuvântul Meu în cartea sa de pe masa aceasta și se dă în dar și face el facere peste om. N-am cum să merg pentru această facere în altă parte pe pământ. **M-am așezat aici cu slava Mea cea de azi, cu facerea Mea cea din urmă peste toate, fiindcă aici am stat la început când Dumnezeu a făcut cerul şi pământul şi omul, luând cu mâna pământ şi zidindu-l pe om.** O, vine vremea cea măreață să desfac această taină mare și să știe popoarele toate de începuturile facerii omului atunci și acum. Din același loc am început și atunci, și acum, și am tăinuit aceasta între Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, dar acum lucrez și-Mi scriu cuvântul aici, și se întreabă omul și zice: „De ce aici?“, iar Eu vin și-i descopăr omului taina aceasta de aici și îl învăț să se apropie de glasul Meu și să-l asculte și să urmeze cuvântul Meu ca să fie viu, ca să meargă cu Mine pe cale omul, căci Eu sunt Calea, așa precum am spus.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălțării Domnului, din 29-05-2014

***

O, slavă zilei de naştere pe pământ a mamei Mele Fecioară!

Sunt în nor cu tine şi cu cetele de sfinţi aici, în mijlocul poporului cuvântului Meu, mamă. Pe vatra neamului român Mi-a pregătit şi Mi-a gătit Tatăl venirea Mea cea de azi cuvânt pe pământ. Ne-a făcut Tatăl români, o, mama Mea, şi Ne-a dat să grăim româneşte. **Limba neamului român o avem în grăire, şi aceasta arată că Tatăl Savaot a ales de la început această ţară şi acest neam peste care să Se slăvească cu venirea la oameni a Fiului Său Iisus Hristos, Dumnezeu Fiul, Dumnezeu Cuvântul.**

O, neam român, te-a ales Tatăl dintre popoare ca să sălăşluiască Dumnezeu în tine cu venirea Sa pe pământ cuvânt acum, la sfârşit de timp. O, neam ales pentru venirea Domnului

pe pământ acum, iată, ai alegere aparte, după voia lui Dumnezeu. În tine face Domnul voia Sa, şi cu ea răstoarnă voia omului ca să se împlinească voia Domnului. Amin.

O, mama Mea Fecioară, avem de grăit neamului român în ziua ta de praznic, căci avem de lucrat aici în zilele acestea voia Domnului. E mult păcat pe pământ peste tot, mamă. E mult păcatul şi aici, pe vatra neamului român. Cel mai de căpătâi păcat între păcate este îngâmfarea omului, mamă. De la acest păcat se desparte de Dumnezeu omul şi dă să-şi facă el voia sa, mamă. O, câtă orânduială sfântă avem de aşezat Noi pe acest pământ ales de Tatăl pentru venirea Mea cea de azi cu sfinţii şi cu îngerii, precum este scris să vin, mamă. O, nu ştiu oamenii de pe această vatră, nu ştiu ei voia Domnului cu această ţară, dar Noi o ştim, mamă, şi este scrisă în Scripturi, iar dacă este scrisă trebuie să se împlinească, fiindcă aşa este scris. Taina şi lucrarea ţării strălucirii avem Noi de lucrat şi de aşezat pe această vatră **şi aici trebuie să-şi afle înfrângerea vrăjmaşul Meu antichrist şi toate slugile lui, căci aşa este scris.**

O, avem acum de răsturnat voia omului cel trufaş şi a toate slugile lui, mamă. Lucrare amănunţită trebuie să lucrăm, căci omul cel potrivnic cerului pe pământ, dă să lucreze acum chiar şi prin biserică păcăleala pe care o are el în sânge pentru propăşirea lui pe scaun înalt, (*Referire la înțelegerea ca biserica să-l sprijine pe Victor Ponta la alegerile prezidențiale de la sfârșitul acestui an, președintele partidului de stânga, unul din capetele fiarei roșii, n.r.*) şi duhul minciunii este lucrarea lui, mamă, dar Noi, împreună cu poporul cuvântului Meu stăm cu veghe şi cu rugăciune înaintea Tatălui cerurilor ca să biruiască Domnul şi nu omul acest timp greu, că vreme de încercare este acum peste neamul român, mamă.

... — O, neam român, veghează şi te scoală la veghe sfântă, căci cei din cer sunt la veghe mare peste tine acum, în vreme de cumpănă peste tine. Duhul Sfânt te va umbri şi puterea Celui Preaînalt te va călăuzi ca să faci tu voia Lui acum, spre salvarea ta cea de azi şi cea de mâine, căci împărăţia lui roşu dă să te cuprindă şi-şi flutură steagurile roşii deasupra capului tău, dar tu nu uita din ce strâmtorare te-a scos Domnul, (La revoluție de sub dictatura comunistă, n.r.) *o, nu uita, ca nu cumva să te laşi înşelată, ţară a Fiului meu Iisus Hristos, ţară a Domnului acum, la sfârşit de timp. Iată, roşul este vrăjmaş, după cum ţi-a spus ţie Domnul şi ţi-a spus să nu iubeşti, să nu porţi culoarea cea roşie, că la roşu trage blestemul, trage vrăjmaşul tău.*

Vai de locaşurile de biserici care sunt îmbrăcate în roşu, că iată-le cum sunt, şi cine trage la ele! Haina Domnului este albă, este sfântă, este curată, iar hlamida roşie este haina vrăjmaşului Domnului, şi cu ea a fost Fiul meu Hristos batjocorit de mai-marii vremii. Dar tu îmbracă-te în alb, popor român, şi fii veghetor ziua şi noaptea pentru cămăşuţa ta, că iată, ţi-a furat omul roşu semnul poporului tău, cămăşuţa românească, şi aşa ştie să te păcălească hoţul cel roşu, dar el este hoţul, nu este fratele tău, o, nu.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Naşterii Maicii Domnului, din 21-09-2014

***

O, fii români, Eu, Tatăl Savaot, trimit la voi pe Fiul Meu Iisus Hristos, **al Cărui nume mare este acum Cuvântul lui Dumnezeu.** (*Apoc: 19/13*) Voi de El să ascultați, și nu de cei ce dau să vă strivească pe voi pentru voia lor, și întru care Eu nu binevoiesc. O, cum să binevoiască Dumnezeu în cei ce slujesc stăpânitorului acestui veac lumesc? Cum, când ei iubesc minciuna și trufia și răutatea și dorul lor de mărire, de care toți s-au îmbolnăvit, după ce cu nedreptate au luat scaunele din capul țării ca să domnească peste voi și să vă aducă în umilință, o, fii români? Iată,

Eu, Tatăl Savaot, trimit la voi Cuvântul Meu, pe Fiul Meu, pe Iisus Hristos Cuvântul, ca să vă fie vouă Învățător în vreme grea, iar voi să ascultați de El, căci Dumnezeu vă voiește vouă izbăvirea și lucrează pentru ea cu tot cerul de sfinți și de îngeri, dar este musai să vă alăturați voi oștirilor cerești cu toată credința în cuvântul Fiului Meu, căci El este Mântuitorul, Păstorul Cel cu crucea, Păstorul oilor Mele. Amin.

— O, Tatăl Meu Savaot, Eu sunt puterea Ta, iar ei sunt puterea Mea, precum Noi suntem puterea lor, Tată, căci Noi iubim aparte între neamuri pe fiii pământului român, **țara pe care Tu Mi-ai arătat-o acum două mii de ani și Mi-ai binecuvântat-o să fie ea țara Mea la sfârșit de timp, țara întoarcerii Mele după două mii de ani**, și iată, am staul de cuvânt în mijlocul ei, și am popor așezat la veghe înaintea cuvântului Meu când el se lasă peste pământ.

Iată, sunt Trimisul Tatălui, căci Tatăl Mă mărturisește și Mă așează la lucru peste neamul român, neamul Meu cel de azi, noul Meu Israel, care păstrează în mijlocul lui datina creștinească lăsată prin apostolii Mei și prin sfinți acum două mii de ani, și iată, dau s-o clatine pe ea cei ce stau așezați acum pe scaun de biserică peste turma neamului român.

Și acum, fii ai cuvântului Meu care vă crește pe voi ca să fiți voi pârgă de credință și de iubire de Dumnezeu în mijlocul neamului român, o, împărțiți-Mă românilor, măi fiilor, ca să fie ei români ca și voi, că nu toți românii știu să fie români, nu toți românii sunt români, căci **ca să fii român trebuie să iubești și să fii blând și bun, și trebuie să ierți și să vindeci, și trebuie să-ți aperi glia și credința și străbunii, o, fiilor.**

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Înălţării Domnului, din 21-05-2015

***

În zi de sărbătoare de sfinți Mă fac Păstor blând peste neamul român și-i dau darul credinței ca să Mă poată lua în inimă dacă-Mi las peste el cuvântul. Îmi cer sfinții să întăresc la veghe acest neam dacă Tatăl Meu Savaot l-a ales să-Mi fie casă de primire pentru cuvântul Meu, care se lasă peste pământ, și iată, e țara română întâia între popoare prin această alegere a Tatălui, **căci pământul pe care stai tu acum, neam român, a fost el primul petecuț de pământ ieșit din ape la facerea lumii, și, iarăși, tu te-ai înființat ca neam creştin odată cu nașterea Mea pe pământ și ai două mii de ani cât Fiul lui Dumnezeu de când ești tu creștin, neam creștin**. O, și ce frumos, că și acum, la sfârșit de timp, tot tu ai darul de a coborî peste tine glasul cuvântului Meu, grăirea Mea, venirea Mea cuvânt peste pământ, că sunt cu zeci de mii de sfinți în cete-cete în văzduhul tău, pe cerul tău, popor român, și-Mi scriu pe vatra ta cuvântul iubirii, căci din marea lui Dumnezeu iubire se petrece între cer și pământ această minune pe așternutul tău, care s-a făcut popas lui Dumnezeu și sfinților Săi, iar cerul cel de deasupra ta, la fel.

O, pace ție, cetatea Mea de azi, Ierusalime nou! **Scris este că voi zidi din nou Ierusalimul** ca să am și azi unde să intru când vin pe cai albi cu sfinții și îmbrăcați cu cămășuță de in, toți la fel, precum este scris în Scripturi despre venirea Mea cu oștirile cerești și că din gura Mea iese sabie ascuțită ca să lovesc cu ea neamurile și să le cârmuiesc cu toiag de fier, **iar numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu**, (*Apoc: 19/13*) precum este scris, și nu ies cu nimic din Scripturi dacă așa Îmi este lucrarea sau dacă ar vrea cineva să Mă judece după lege.

Extras din Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor trei ierarhi: Vasile, Grigorie şi Ioan, din 12-02-2016

***

Va continua.

(Cuvântul lui Dumnezeu la Cetatea Sfânta Noul Ierusalim. www.noul-ierusalim.ro)
(Vezi reportaj Noul Ierusalim . http://www.youtube.com/watch?v=RYtAd-ycLhU&feature=gv)
(*Sublinierile cu* **caractere îngroșate** *aparțin redactorului*.)

Alte teme: